

MANUAL OF REVENUE ACCOUNTS

गांवचे मुलकी हिशेबाचें पुस्तक

[मेहेरवान एफ्. जी. एच्. अंडरसन, एम्. ए. आय्. सी. एम्., ह्यांनीं केलेले]

[मे. अंडरसनसाहेब ह्यांनीं सन १९३१ मध्ये प्रसिद्ध केलेल्या इंग्रजी आवृत्तीचे आधारे
रामचंद्र त्र्यंबक देव, बी.ए., मामलेदार, पारोळे, ह्यांनीं मराठीत तयार केले]

स्कॅन

ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००

[आवृत्ति दुसरी]

(पुनमुद्रित)

(गव्हर्नमेंट सेमिनार, रेव्हन्यू डिपार्टमेंट नं. ५७३/४५-एफ् तारीख २९-६-१९९१)

मुंबई :

गव्हर्नमेंट सेंट्रल प्रेसमध्ये छापिले

१९५३

अनुक्रमणिका.

	पृष्ठ.
साधारण सूचना	१
गांवचे नमुने.	
१—शेतवार पत्रक	३
तेरीज	१२
१-अ—फॉरेस्ट रजिष्टर	१७
२—इतर कायम उत्पन्नाचे रजिष्टर	१८
३—इनाम जमिनीचे रजिष्टर	२३
तेरीज	२५
किरकोळ उत्पन्नाबद्दल रिपोर्टाचा फार्म	२८
किरकोळ जमीनबाब	३१
४—किरकोळ उत्पन्नाचे रजिष्टर	३४
५—ठरावबंद	३८
हक्काचे पत्रक.	
भाग २—सामान्य माहिती	४३
भाग ३—नमुन्याचा तपशील व कामाची पद्धत	४५
पहिली अनुक्रमणिका तयार करणे	४५
६—हक्काचे पत्रक (१९०८)	४६
७—अनुक्रमणिका (१९०८)	५२
६—हक्काचे पत्रक (१९०८ ते १९१३)	६१
७—अनुक्रमणिका (१-४-१९१३)	६५
वारसाचे रजिष्टर	७२
लेटफीचे रजिष्टर	७४
फेरफाराची नोंदीस	७७
तक्रारी रजिष्टर	७८
नवीन हिस्से	८१
विलहेवारी	८२
भाग ४—इनाम जमिनीतील फेरफार	८४
भाग ५—इतर अंमलदारांची कामे	८५
वार्षिक गोष्टवारा	८७
भाग ६—अनुक्रमणिकेची दुरुस्ती	८८
भाग ७—अनुक्रमणिका पुनः लिहिणे	८८
भाग ८—नकला वगैरे देणे	८९
७-१२—एकीकृत	९०
७-अ—कुळबहिवाटीचे रजिष्टर	९४
७-ब—कुळबहिवाटीच्या व लागवडीच्या रीती	९७
कुळबहिवाटीची अनुक्रमणिका	९८
८-अ—जमिनीची खातेवही	१००
खाते उतारा	१०९

८-ब-जमखर्चाची खातेवही	...	...	...	...	११०
९-रोजकीर्दी पावतोसह	...	...	...	...	१२८
तेरीज	...	...	...	...	१४१
१०-चलन (संयुक्त जमीनबोवेंचे)	...	...	...	...	१४३
१०-अ-इतर वसुलांचें चलन	...	...	...	...	१४७
सक्तीचे उपाय	...	...	...	...	१४८
११-पडताळापत्रक	...	...	...	...	१५३
तेरीज	...	...	...	...	१६२
खात्याची वर्गवारी (पंचवार्षिक)	...	...	...	...	१६७
पोट-खराब	...	...	...	...	१६८
१२-पिकाबद्दल खुलासा	...	...	...	...	१६८
१३-वर्गवार पिकांचें व पडीचें पत्रक	...	...	...	...	१७५
तेरीज	...	...	...	...	१८४
ब्रगाईत पिकांचे तेरीज	...	...	...	...	१८४
फळझाडांचे तेरीज	...	...	...	...	१८४
पिकांची अंदाजपत्रके	...	...	...	...	१८७
पिकांची यादी	...	...	...	...	१९०
१४-जन्ममृत्यूचें रजिष्टर	...	...	...	...	१९२
१४-अ-देवी काढल्याचें रजिष्टर	...	...	...	...	१९६
१४-ब-स्पर्शजन्य रोगांचें रजिष्टर	...	...	...	...	१९७
१४-क-स्पर्शजन्य रोगाबद्दल रोजचा रिपोर्ट	...	...	...	...	१९८
१४-ड-पशूंचे रोगाबद्दल पत्रक	...	...	...	...	२००
१५-जनावरांचे खानेसुमारीचें पत्रक	...	...	...	...	२०१
१६-पाण्याचे पुरवठ्याबद्दल पत्रक	...	...	...	...	२०४
तेरीज	...	...	...	...	२०५
१७-आवकजावक रजिष्टर	...	...	...	...	२०७
१८-सर्व्युलर फाईलस् वगैरे	...	...	...	...	२०९
वार्षिक रिपोर्ट	...	...	...	...	२१०
मतदारांचे यादीसंबंधी	...	...	...	...	२१०
रेकार्ड ठेवणेंफाडणेंबद्दल	...	...	...	...	२१४

ठक्कर परीश सातारा १४२०३ २४०००

MANUAL OF REVENUE ACCOUNTS

गांवचे सुलकी हिशेबाचे पुस्तक.

साधारण सूचना.

जीं रजिष्टरें छापील गमुन्यांत बांधीव बुकाचे रूपानें पुरविण्यांत येतील त्यांजवर तालुक्याचे शिके करण्याची आवश्यकता नाहीं. अशीं रजिष्टरें उपयोगांत आणतांच त्यांचे पानांवर एकपासून अखेरपर्यंत आंकडे वाढून अखेरीस कारकुनांनं किंवा कुळकर्ण्यांनं एकुणातीचा शेरा लिहून सही करावी.

२. खाली लिहिलेलीं रजिष्टरें बांधीव बुकाचे रूपानें पुरविलीं जाणार नाहींत, सबब त्यांजवर तालुक्याचे शिके केले पाहिजेत :—

वार्षिक न. नं. १४ व १७.

पांचसाली गां. न. नं. १२.

लांब मुदतीचीं गां. न. नं. १, १-अ, २ व ३.

३. जेव्हां बांधीव बुकाचे रूपानें एकादें रजिष्टर (उदाहरण गां. न. नं. ६.) पुरविण्यांत येईल व त्यांत, समजा कीं, १०० पानें असून नवीन रजिष्टर लिहिण्याचे सुमारास म्हणजे पांचवे वर्षाचे अखेरीस त्यांत ४० पानें शिल्लक राहिलीं, तर एक दोन पानें कांहीं सोडून त्यांवर कर्णाकृती रेखा मारून तीं रद्द करावीं, व बाकी राहिलेलीं पानें संपेतोपर्यंत, नवीन रजिष्टर समजून पुढें लिहावीं, व तीं संपल्यावर नवीन रजिष्टर सुरू करावें. जुने रजिष्टरांतील अगदीं अलीकडील नोंदी रिकार्डीत जाण्यास योग्य होईपर्यंत (म्हणजे दिलेल्या उदाहरणांतील रजिष्टर पुढील पांच वर्षेपर्यंत) तें चाळू रजिष्टर म्हणून ठेविलें पाहिजे. अशा रीतीनं छापील नमुने फारसे वाया जाणार नाहींत, व कागदहि मुदतापूर्वी फाडले जाणार नाहींत. परंतु फक्त ५ किंवा ६ च पानें कांहीं राहिलीं तर नवीन रजिष्टर सुरू करणेंच बरें.

४. जेव्हां रजिष्टर नव्ही अमुकच मुदतीपर्यंत ठेवण्याचें नसून नोंदीनं पूर्ण भरून गेल्यामुळें किंवा फाटल्यामुळें, किंवा मळीण झाल्यामुळें, पुन्हा लिहिण्याचें असेल, तेव्हां त्यांतील चाळू असलेल्या नोंदी नवीन रजिष्टरांत उतरून घेण्याबद्दल काळजी घेतली पाहिजे. (उदाहरण गां. न. नं. २ किंवा ३.)

५. इसम विनलिहिणारा असेल तर सही या शब्दाचा अर्थ आंगठ्याचा ठसा असा समजावा, म्हणजे सही या शब्दांत आंगठ्याचे ठसाचाहि समावेश होता. ठसा स्पष्ट असला पाहिजे, व रजिष्टर खात्यांत जशी काळजी घेतात तशी त्याबद्दल काळजी घेतली पाहिजे. व त्याचे समोर “ आंगठ्याचा ठसा (रामा गोविंदा याचा) ” अशासारखा तपशील कुळकर्ण्यांनं लिहिला पाहिजे. जेव्हां आंगठ्याचा ठसा घेण्यांत येतो, तेव्हां विनलिहिणार इसमाचे ठशाचे साक्षीसाठीं बाहेरचा माणूस बोलावण्याची जरूरी नाहीं.

६. कोणत्याहि हिशेबांत किंवा नमुन्यांत आंकडे, शब्द किंवा नांवें, खोडून काढतां कामा नये. खोडून काढणें म्हणजे पहिली चुकीची नोंद खरडून काढून त्याच जागीं नवी नोंद लिहिणें. जर चुक झाली तर चुकीचे नोंदीमधून एक आडवी रेष मारून ती कमी करावी, अशी कीं तसें करूनहि जुनी नोंद वाचतां येईल. नंतर नवीन वाजवी नोंद जुने नोंदीनजीक ओळीचे वर किंवा खाली लिहून तेथें आय अक्षरांची छोटी सही करावी.

७. (अ) सर्व पात्र्यांत, व्हावचरांत, व भरण्याचे यादींत, (चलनांत) अखेरचे आंकडे अक्षरांनीं देखील लिहिले जागतात. कारण पैशाचे हिशेबांत हा एक सावधगिरीचा मुद्दा आहे. व (ब) तसेंच रजिष्टराच्या वार्षिक एकुणाती, व गांवचे रोजकीदीची रोजची शिल्लक, हींहि अक्षरांनीं लिहिलीं पाहिजेत.

८. परंतु दरम्यानचे हिशेब, जसें पुरवणी रजिष्टर, किंवा माहिती एक ठिकाणीं जुळविण्याचे नमुने, परिशिष्टाच्या एकुणाती, वगैरे यांचे वाचतात फक्त आंकडे बसत आहेत. आरंभीचे व अखेरचे आंकडे बदल करतां येणेजोगी नसले तर, सहज समजून न देतां दरम्यानचे आंकड्यांत लबाडीनं फेरबदल करतां येणें शक्य नाहीं.

९. गांवचे हिशेबांत शक्य असेल तितकें करून इंग्रजी आंकड्यांचा उपयोग करावा. कुळकर्ण्यांस ते सहज शिकतां येतील, व वास्तविक पुष्कळ कुळकर्ण्यांस इंग्रजी आंकडे माहीतहि असतात.

१०. पुज्यांची पत्रकें कधी पाठवूं नयेत. जेव्हां पत्रकांत किंवा नमुन्यांत नोंदी नसतील तेव्हां, एक्स (अमुक एक) पत्रक किंवा नमुना पुज्याचा आहे असें नुसतें कळवावें. अशी खबर नेहमी पोष्टाचे कार्डावर पाठवितां येईल, व जरूर तर किंवेक पुज्याची पत्रकें एका कार्डांत दाखल करावी. सगळीं कोष्टां आंखून नमुन्याची नकळत तयार करणें, व विन-नोंदीचें पत्रक पाठविणें, अशी बहिषाट चाटूं देऊं नये. तसेंच ज्या रजिष्ट्रांत किंवा नमुन्यांत भरण्यास तपशील नाही बसा नमुना तयार करूं नये, किंवा ठेवूंहि नये. (उदाहरण: पांच नंबरांहून फारिष्ट नंबर जास्त नाहीत असे गांधी गां. न. नं. १-अ. किंवा उनाड गांवात गां. न. नं. १४). यास अपवाद एकदाच की, सांथावडलची रजिष्टर वर्षाचे आरंभी वस्तूचे सर्व गांधी वातली पाहिजेत. अशासाठी की, गांवांत जरी साथ नसली, तरी गांधी तपास करूनहि रोग आढळला नाही, या गोष्टीचे पुराव्यासाठी म्हणून पाटलानें दरमहा या पत्रकावर सही करीत जावी.

११. हिशेबांतील सरांचे पोरी पुष्कळ कोष्टां अशीं आहेत की त्यांची प्रत्येक गांधी कधीहि जरूर लागत नाही. कोठें कोठें ह्या मजोवरचे कोष्टकांस फुल्या केल्या आहेत. त्याचा अर्थ असा की, जेथें त्यांत दाखल करण्यास माहिती नसेल, तेथें तीं गाळावी. तसेंच जेव्हां नमुने हातानें लिहून तयार कराव लागतात, तेव्हां जीं कोष्टकें लागणार नाहीत असें नमुना तयार करणारास वाटत असेल, तीं कोष्टकें नेहमी गाळावी. परंतु बाकी कोष्टकांचा नंबर ठरीव नमुन्यांत दिला असेल तसाच कायम ठेवावा.

१२. रेकार्डाचे कोणते कागद राखून ठेवावे, व कोणते फाडवे, याबद्दलचे हुकूम, अ, ब, क, ड यांशीचा उतारा यास जोडला आहे त्यांत आढळून येतील.

१३. प्रत्येक गांवांत एक तपासगीवूक ठेवावें. हीं बुकें तालुका कचेरीतून पुरविलीं जातील.

१४. प्रत्येक गांवांत एक शिक्षा. * प्याड व शईसह, असावा, व कागदावर हातानें नांवें लिहिण्याचे ऐवजी, सर्व पात्रत्यावर, चलनावर, रिपोर्टावर, सदराचें नमुन्यावर त्याचा उपयोग करावा. या योगानें कुळकर्ण्याचें पुष्कळ काम तांचेल. शिवाय गांवचा रिपोर्ट मथाळवावर स्पष्ट शिष्यासह आला म्हणजे तालुक्यांत विल्हेवारी व निवडीचें काम करण्यास सोपें पडेल. शिक्षा बटविल्यानंतर रिपोर्ट लिहावा तो असा “गांवकामगार यांजकडून मे. मामलेदारसाहेब यांस” गांवचें नांव व तालुक्याचें नांव हीं पुन्हा लिहूं नयेत.

१५. कुळकर्ण्याचे राहण्याचा गांव प्रांताचे साहेब यांजकडून ठरविण्यांत येतो (स. ठ. ५४९७-००). कुळकर्ण्यानें ठेवण्याचे डायरीचा नमुना, या नमुन्याचे पुस्तकांत दिलला नाही. परंतु यासंबंधानें स. ठ. ४९७३-१५ व स. ठ. ६०७-०१ चा पारिष्कार ४७ पहा. स. ठ. १६८१-०२ व ५७९०-०५ यांत कुळकर्ण्यानें ठेवण्याचे डायरीचा नमुना ठरला आहे. परंतु नकला पाठविण्याची आवश्यकता नाही.

ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००

शुक्रवार पत्रक मंजि नहीगांव, तालुका बलसार.

सेटलमेंट (तरम जमाबंदी) लागू केल्याचें साल १८९७ सेटलमेंट संपारें साल १९२२ (ताळुख्यांचें बाकी भागांचें सेटलमेंट सन १९२२ सालीं संपलें सबब).

सःहं द्रुप नंबर २.
पहिला हस्त ता: ५ जानेवारी. दुसरा ता. ५ मार्च (ल्या. रे. को. ११६).

क्रियाईत.	वागाईत.	तरी.
रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
...	३ ० ०	७ ८ ०
...	...	२ ० ०
...	...	३ ० ०
...	...	...
...	...	...
...	...	...

[illegible]

सर्वे नंबर.	सत्ताप्रकार.	लागणीलायक जमिनीचा व आकाराचा तपशील.						सर्वजनिक रस्त्याचे व मापलू दृक.	फेरफाराचा तपशील.	फेरफाराचे संजरीचे हुद्दम.	नों.		
		तरी.		इतर.		कोटक १२, १५, १८ यांत नमूद असलेले पाण्याचे हिशोबाचा तपशील.							
		प्रकार.	क्षेत्र.	आकार.	प्रकार.	क्षेत्र.	आकार.					प्रकार.	रकम.
१	२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४
१-अ	सरकारी	...	...	...	(अ) माथा (मळई)	ए. गुं. (१८७) १७ २८	र. आ. पै. २१ ० ० १८ १५ ०	...	...	...	१९ गुंटे जमीन रेल्वेकडे घेतलेकडल सव्हेकडील दुरस्ती.	मामलेदार यांचा हुद्दम, नंबर ३१० ४-११-११.	(अ) मुजराथकडील प्रकार. (ब) केंनाराकडील प्रकार. (क) कोंकणाकडील प्रकार. (ड) सुरतेच्या भागांतील प्रकार.
१-ब	सरकारी विनयेती	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
२-अ	नवीन शर्त	...	...	...	...	...	...	...	...	...	जमीन खाऱसा करून काढी भगा नवीन शर्तीवर परत दिल्याकडल सव्हेकडील दुरस्ती.	मामलेदार यांचा हुद्दम नंबर २१/ १३-८-१९०८.	...
		...	...	...	...	...	...	...	...	...	३५ गुंटे जमीन नदीचे प्रवाहाने वाहून गेलेकडल. सदर.	मामलेदार यांचा हुद्दम नंबर २२/ २०-१२-११.	...

क्र.सं.	वर्ग	प्रकार	मालिक	प्लॉट नं.	खंड	तहसील	जिल्हा	राज्य
१	सरकारी	...	...	...	...	...	...	...
२	गांव सरकारी नोकरी इनाम	जुनी ...	...	...	...	...	...	...
३	गांव सरकारी नोकरी इनाम	जुनी ...	...	...	...	...	...	...
४	जात इनाम	...	...	...	...	...	...	...
५	सरकारी	...	...	...	...	...	...	...
६	सरदार	...	...	...	...	...	...	...
७	नवीन शेत	...	...	...	...	...	...	...
८	सरकारी	...	...	...	...	...	...	...
९	सरकारी	...	...	...	...	...	...	...
१०	देवस्थान इनाम	जुनी ...	...	...	...	...	...	...
११	वतन इनाम	...	...	...	...	...	...	...
१२	सरकारी	...	...	...	...	...	...	...

खण्णीलायक जमिनीचा व आकाराचा तपशील.

पैरी वजा विनआकारी नाकीर्दसार व शेतीचे कामास उपयोगी न पडणारी जमीन.			शेतीचा आकार.		जिराईत.				बागाईत.											
सर्व्हे नंबर	सत्ताप्रकार.	एकूण क्षेत्र.	प्रकार.	क्षेत्र.	रु. आ.	रु. पै	ए.	गुं.	रु. आ.	रु. पै	ए.	गुं.	प्रकार.	क्षेत्र.	आकार.	प्रकार.	क्षेत्र.	आकार.	प्रकार.	क्षेत्र.
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१
९	सरकारी	२५	खडकाळ	०	४	१६	०	३०	१६	०	२४	३०	१६	०	०	०	...	...	...	...
१०	देवस्थान इनाम	१२	रस्ता	०	६	१८	१२	०	१८	०	८	१७	५	०	०	०	...	...	...	...
११	वतन इनाम	२२	...	...	४५	०	०	०	४५	०	१०	०	५	०	०	०	...	...	...	...
१२	सरकारी	१०	...	...	२०	४	०	...	२०	४	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
१३	गांवचे रयत उपयोगी नोकरा इनाम.	२	...	...	३	०	०	...	३	०	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
१४	परगण्याचे वतनदार विन-नोकरा इनाम.	१०	...	...	१२	६	०	३०	१२	६	१०	१५	१२	६	०	०	...	...	...	...
१५	सरकारी वित्तशेती	६	कारखाना	६	८	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
१६	सरकारी	२५	...	...	६१	८	०	...	६१	८	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
१७	सदर	१	...	...	६	१३	६	...	६	१३	१	...	...	...	...	...	...	...	...	...
१८	सदर (सार्वजनिक उपयोगी).	१०	तलाव	१०	२५	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
१९	सदर (पड)	४	...	...	६	८	०	...	६	८	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

सर्वे नं.	सतप्रकार.	लागणीलायक जमिनीचा व आकाराचा तपशील.						कोष्टक १२, १५, १८ यांत नमूद असलेले पाण्याचे हिश्याचा तपशील.	सार्वजनिक रस्त्याचे व मापलू-हक्क.	फेरफाराचा तपशील.	फेरफाराचे मंडुरीचे हुकूम.	जो.
		तरी.		इतर.								
		प्रकार.	क्षेत्र.	आकार.	प्रकार.	क्षेत्र.	आकार.					
१	२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२४
२६-अ	विनशेती क्रिस्कोळ इनाम.	...	...	...	...	...	...	...	...	...	अंशतः सारामाफीने जमीन दिलेबद्दल सव्हॅकडील दुस्ती.	...
२६-ब	सरकारी (सार्वजनिक कामा- कडे).	...	...	...	...	...	...	...	...	...	कलेक्टरसाहेब यांचा हु. नं. ५४/१०-७-०८.	...
२७	परगणा वतनदार विनोदरी इनाम.	...	...	...	...	...	...	...	...	...	सारामाफीने जमीन दिलेबद्दल सव्हॅकडील दुस्ती. / हु. नं. १३-७-०९.	...
२८	सरकारी (भडित)	...	...	...	...	...	...	...	...	...	राजीनामा मंजूर केलेबद्दल मामलेदार यांचा हु. नं. ४००/२०-७-१०.	गांवाचा नमुना नंबर ३ (iii) (२) पहा.
२९	सरजाम	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

टीप.—() सांग, शिव व चंदन ही सर्व झाडे सरकारची राखून ठेविलेली मालमत्ता आहे.

(२) परतु खातेदारांनी एक.ा आपले शेतांतील उभी झाडे विकत घेतल्यावर पुढे होणारी सर्व फूट त्याचे मालकीची आहे. (ठिकाणपात्रे या टिपेच्या शर्ती वंदलतील.)

(३) जेव्हा एकाद्या हिश्याचा राजीनामा देण्यांत येतो तेव्हा तो बहिवाटीत नसलेली (विनवती) सरकारी [पड] जमीन होतो, परंतु त्यावर ठाविलेली आकारणी ही जमीनमहसुलाचा कायदा कलम ११७-ब याअन्वये इतर हिश्यांच्या बहिवाटीदारांचे (बाह्यदारांचे) सामाधिकारींनी केलेली जाण्यास पात्र असते. असा हिस्सा हा हिश्यात सर्व ठिकाणी "बहिवाटीदार (बाह्यदार)" या सदराखाली व त्याची आकारणी "ठारविलेला जमीनमहसूल" या सदराखाली कायम ठेवली जाते : मात्र तो बहिवाटीत नाही (विनवती) या गोष्टींनी जेथे जख्ख असेल तेथे नोंद केली जाते."

तेरीज.

अ. लावणी लायक जमीन—

(१) आकारी—

(अ) वहिवाटीत असलेली सरकारी—

(१) नेहमीचे सत्ताप्रकाराप्रमाणे ...

(२) नवी शर्तीप्रमाणे ...

†(ब) वहिवाटीत नसलेली सरकारी ...

(क) विशेष करारावरून कमी साऱ्याने किंवा सारामाफीने दिलेली ...

(ड) इनामी ...

एकूण आकारी ...

(२) विनआकारी (२५ एकर जमीन पड्याने दिली आहे)...

एकूण अ ...

ब. लावणीसारखी नाही ती जमीन—

(१) नाकीदिसार—

(अ) पोट-खराब ...

(ब) नद्या व नोले ...

एकूण ...

(२) सार्वजनिक व विशेष कामाकडे ठेविलेली जमीन—

(अ) फॉरेष्ट ...

(ब) कुरण ...

(क) मोफत चारणी व गुरे उभी राहण्याकडे ...

(ड) गांवठाण (० एकर ९ गुंठे ६१ यार्ड जमीन भाडेपड्याने दिली) ...

(इ) तलाव ...

(फ) मसणवटा ...

(ग) रेल्वे ...

(ह) पोट-खराब रस्त्याकडे ठेवलेला (०,६) व पाण्याचे पाट वगैरे ...

(आयू) रस्ते व मार्ग ...

(जे) क्यान्टोन्मेन्ट जमिनी (लष्करी तळ, गोळीबार वगैरेकरिता जमीनी).

(के) शाळा ...

(ल) धर्मशाळा ...

एकूण ...

† “४ किंवा ५ हुन ज्यास्त सव्हे नंबर असल्यास हें तेरीज तयार करण्यासाठी कुळकर्ण्यात सव्हे नंभराची यादी तयार करावी लागेल, व ती त्याने तपासणी अंमलदाराचे उपयोगासाठी ठेवावी.”

(३) सर्व्हे नंवांकीं बिनशेतीच्या कामाकरिता भाडेपट्ट्याने दिलेली जमीन वर्ग ७ यातील इनामासह—

(अ) बंगले व माणसे राहण्याची इतर ठिकाणे ...

(ब) कारखाने, गिरण्या व दुसऱ्या औद्योगिक कामाच्या इमारती ...

(क) विटांची आवारे व इमारती लाकडे ठेवण्याच्या जागा वगैरे (बिनबांधलेल्या).

(ड) खेळण्याच्या जागा वगैरे ...

(ई) मिठागरे ...

एकूण ...

एकूण व ...

गांवची एकूण एकंदर ...

क्षेत्र.	आकार.
ए. गुं. व. आ. पै	
३ ०	
६ ८	
९ ०	
१ ०	
२९ ०	
४० ८	
१०६ ३४	१९ १२ ०
२०७ २२	४७१ ० ६

* सर्व्हे नंबरांतून कमी केले १८ एकर २६ गुंठे.

तपासले (तारीख)

तारीख

तारीख

(सही)

पाटील.

(सही)

(सही)

कुळकर्णी.

नमाबंदी कारकून.

(सही)

मामळेदार.

गांवचे हिशेब.

नमुना नंबर १ बाबत खुलासा.

जमीनमहसुलाचे हिशेबास या नमुन्यापासून सुरवात होते हा नमुना गांवच्या सर्व जमिनी व त्यांपासून कायम उत्पन्न किती येईल हे दाखवितो. रिहिन सेंटलमेंट पुरे झाल्यावर लँड रेकार्ड ख त्याकडून आकारबंदाची सहीशिक्यानिशी पूर्ण नकल पुरविण्यांत येईल. कोष्टक २१ अगर २४ यास जुळणारे वाटेसंबंधाचे हक्क व इतर मुद्दे यासंबंधी टिपा जुन्या रजिष्टरावरून नव्या रजिष्टरांत लिहव्यात व मामलेदार यांनी त्यांची रुजवात घेऊन त्यावर सही करावी. तातुक्यांत नकलेची जरूरी नाही. जेव्हा हे रजिष्टर (नमुना) फाटून जाईल किंवा मळीण होईल अगर दुरुस्तीने पूर्ण भरून जाईल, तेव्हा ते नवीन तयार करण्याचा मामलेदार यांनी कोणतेही वेळी हुकूम करावा, व वर सांगितल्याप्रमाणे तो तपासून त्यावर त्यांनी सही करावी. बहुतेक गांवी हा नमुना सेंटलमेंटची मुदत पुरी होईपर्यंत ३० वर्षे कायम राहिल. ज्या गांवास सेंटलमेंट लागू झालेली नाही, परंतु हक्काचे पत्राचे कामासाठी फक्त सर्व्हे झालेली आहे अशा इनामी गांवास हा नमुना तयार केला जात नाही.

२. याचे तेरीज फार महत्वाचे आहे. जेव्हा त्यांत एकादा फेरफार होईल तेव्हा ते दरसाल नवीन लिहिले पाहिजे. या तेरीजाचे आधारावर ठरावबंद (गांवचा न. नं. ५) तयार होतो.

३. तेरीजेंत प्रथम लागवडीत असलेले, क्यानरांतील हाडी जमिनी (बेटा नसलेल्या) धरून व नंतर लागवडीत नसलेले सर्व जमिनीचा हिशेब असतो. परंतु लागवडीत नसले जमिनीपासून येणारा वसूल यांत दाखविलेला नाही. तो गांवचा नमुना नंबर २ यांत दाखविला आहे. साधारण निष्पत्ती असा आहे की, जेव्हा एकादी जमीन—मग तिजवर शेतीचा सारा बसला असो अगर नसो—कायमची किंवा लांब मुदतीने बिनशेतीचे कामास (ल्या. रे. को. ३८) देण्यांत येते तेव्हा तिजवरील शेतीचा आकार कमी करण्यांत येतो, व बिनशेतीचा आकार बसविला असल्यास तो गांवचा नमुना नंबर २ यांत दाखविण्यांत येतो. नमुना नंबर १ यांतील आकार सर्व्हे खात्याकडून बसविलेले असतात, व नमुना नंबर २ यांतील आकार कलेक्टरांसह यांजकडून रुळीप्रमाणे ठरविलेले असतात. कित्येक प्रसंगी बिनशेतीचे कामाकरिता जमीन नेमून देण्यांत येते ती शेतीचे कामाकरिता पुन्हा कांही वर्षांनी परत येणेचा संभव असतो. सबब तिजवरील आकार न बदलता तसाच कायम ठेवण्यांत येतो, आणि नंतर तो ठरावबंदात वजा करण्यांत येतो. सर्व्हे नंबर १४-अ बऱ्या कशी बहिवाट केली आहे ती पहा.

४. जेव्हा सर्व्हे नंबरांत निरनिराळे प्रकारची जमीन निरनिराळे प्रकारचा सारा बसण्यास पात्र अशी सेंटलमेंट खात्यास आढळते, तेव्हा तसे जमिनीचे विभाग गांवचा नमुना नंबर १ यांत दाखविले आहेत. व ते ल्यांड रेकार्डमध्ये पृथक् राहतील. परंतु जुने पोटा नंबर, फाळणी नंबर आणि हिशेबी दाखल केलेले नंबराचे भाग हे जेव्हा प्रत्यक्ष बहिवाटीस जुळते नसतील तर ते बंद करण्यास हरकत नाही. (स. ठ. नं. ६६००-१८). (कारण ते जमिनीचे वेगळे प्रकार नसून कवजाचे निरनिराळे प्रकार होते.) हेतां होईल तोपर्यंत प्रत्येक सर्व्हे नंबराचा शेज नंबर न बदलता कायम ठेवणे हे फार महत्वाचे आहे. नाहीतर शेंकडो वर्षांनंतर दस्तऐवजांत कोणती जमीन दाखल केली होती हे शोधून काढणे फार अवघड होईल. सर्व्हे नंबर २ याचे २ विभाग केले तर पहिले विभागास २-अ, व दुसरे विभागास २-ब, व असेच पुढे नंबर दिले पाहिजेत. कोणत्याही विभागास नुसता स. नं. “२” देऊ नये. दिल्यास या विभागाचा व मूळच्या अविभक्त स. नं. २ चा घोटाळा होईल. तसेच नंबर २-ब याचे आणखी पोटा-विभाग केले तर त्यास नंबर २-ब १, २-ब २, याप्रमाणे पुढे, असे नंबर दिले पाहिजेत, परंतु पुष्कळ लहान सर्व्हे नंबर मिळोन एक नंबर केला असेल, तेथे न. नं. १ मध्ये नवान नंबरास अशी टीप द्यावी की, सर्व्हे नंबर १७/१८-अ. १८-ब. १९-अ. १९-ब. वगैरे मिळून हा नंबर केला आहे. याशिवाय दुसरा मार्ग नाही.

५. * * * * * कांही गांवास बागाईत जमीन नसते. कांही गांवास भात जमीन नसते. जमिनीचे प्रकारबद्दलची सर्व कोष्टके मजबूतची आहेत आणि सर्व्हे आकारबंदावरून वर नमूद केले सदरांपैकी ज्यांची आवश्यकता दिसून येईल तिती दाखल करावी, ज्यांत जमिनीचे ४ प्रसिद्ध प्रकारांखेरीज जास्त प्रकारची जमीन आहे अशी गांवे थोडीच असतील. * * * * *

६. सूटतःकुवीचे हुकुमावरून जमिनीचे दिशाबद्दल सूट न देतां पुष्कळ प्रकारचे भात-जमिनीवर व बागाईत जमिनीवर पाण्याचे जादा सोईसंबंधाने बसविलेले विशेष आकाराची सूट पुष्कळ प्रसंगी पृथक्पणे देतां येते. * *

प्रत्येक नंबरावर पाण्याचा आकार ताबडतोब ठरविण्यास मदत व्हावी म्हणून कोष्टके १९ व २० दाखल केली आहेत. (स. ठ. नं. ८८९९-०२.)

७. सरकारास अनुकूल व प्रतिकूल असे दोन्ही प्रकारचे सार्वजनिक हक्क जसे रस्त्याचे हक्क, पाण्याचे हक्क वगैरे, हे नमूद करण्यासाठी कोष्टक २१ दाखल केले आहे. असले हक्क हक्कनोदणीचे कागदांत पूर्णपणे दाखल नाहीत. कारण तो कागद खाजगी हक्काबद्दल आहे खाजगी कबज्यांतील एका जमिनीचे तुकड्यांत दुसरे बहिनी तुकड्यांतून येण्याचा रस्त्याचा पुरातनचा हक्क आहे असे दिवाणी कोर्टाने ठरविले असेल तर तशी हक्काची नोंद करणे इष्ट आहे. कारण अशा जमिनीचा

जेव्हां कधी राजिनामा होईल तेव्हां त्या हक्काची मालकी सरकारकडे येईल. हक्कासंबंधाने एकदां सरकारविरुद्ध आढळून आलेले अपुरे कागदामुळे नवीन वादविवाद उत्पन्न करणे वाजवी नाही. काही ठिकाणी पाटस्थळ आकार कायमचा अगर अन्य रीतीने कमी केलेला आहे. (स. ठ. नं. ४९६७-१७) ज्या सर्व्हे नंबरास बंधान्याचे पाणी घेण्याचा हक्क होता ते पाटस्थळ आकार दाखल नसल्यामुळे ओटखतां येणार नाहीत. आणि ज्या गांवी इरिगेशन हक्काचे पत्रक नाही त्या गांवांस गा. न. नं. १ मध्ये प्रत्येक नंबराचे समोर "बंधारा नं. ३ मधून पाणी घेण्याचा हक्क आहे" अशी टीप द्यावी. रिटिडजन सेटलमेंटचे वेळी जेव्हां हा नमुना नवीन तयार केला जातो तेव्हां जर अशा टिपा (येथे वर्णन केलेल्या सर्व हक्काबद्दल आणि पोटखराब वर्ग २ बदल) पुढे ओढल्या नाहीत तर तो पुरा करण्यासाठी डिस्ट्रिक्ट सर्व्हे ऑफिसांत पाठविला पाहिजे.

८. कोष्टक २४ हे विहिरी व झाडे यांचा, व तसाच सरकारी व लोकलफंड इमारतींचा दाखला ठेवण्यासाठी वातलेले आहे (स. ठ. नं. ३४८०-७८) सर्वसाधारण राखून ठेवलेले झाडांचे हक्क नमुन्याचे शेवटी दिले आहेत: (रे. को. रु. ९.१ पहा.) सरकारी जमिनीतील झाडे खाजगी इसमाचीं असू शकतात, व खाजगी जमिनीतील झाडे सरकारी असू शकतात. तसेच राखून ठेवलेली झाडे सरकारकडून कुळास विकतांही येतात. शिवाय काही इमारती शेतीचे वगैरे कामाच्या म्हणून विनशेतीचे सामान्यापासून माफांत असतात. ही माफी कानाडोळा न करितां लक्षांत घेतली आहे असे दाखविण्याकरितां सर्व्हे नंबर १ समोर २४ वे कोष्टकांत नोंद केली आहे ती पहा. कोष्टक जमिनीच्या हद्दी ठरल्यानंतर जेव्हा फॉरेस्ट सर्व्हे नंबरांतील राब अथवा डाहाळी तोडण्याचे हक्क दिले जातात तेव्हां ते हक्क गांवास न. नं. १-अ नसला तर ह्या कोष्टकांत दाखल करावेत.

९. गांवठाणचे क्षेत्र गटाने दिले आहे. गांवठाणापैकी काही तुकडे भाडेपध्याने दिले तर त्यांचे क्षेत्र गांव नमुना नंबर २ (i) यांत दाखवावे. असे भाडेपध्याने दिलेले तुकड्यांचे एकूण क्षेत्र (हिशेबी आणले नाही तरी) तेरजांत कसे दाखविले आहे इकडे लक्ष द्यावे. अर्थात गांवठाणचे संबंध क्षेत्र विनशेतीचे म्हणून एकदां वजा केले आहे. म्हणून प्रत्येक तुकड्याचे वेगळे क्षेत्र पुन्हा दुबार वजा करितां येणार नाही.

१०.

*

*

*

*

*

*

११. गांव नमुना नंबर १ यांत वारंवार फेरफार होण्याचा संभव असतो. क्षेत्रांत किरकोळ फेरफार मोजणीने किंवा जमीन वाढून वगैरे गेल्याने आढळून येतात. इनामें खालसा होतील किंवा नवीन देण्यांत येतील. जमीन सार्वजनिक किंवा विनशेतीचे उपयोगास देण्यांत येईल किंवा त्या उपयोगांतून ती पुन्हा परत येईल. सर्व्हे नंबराचे पोटविभाग केलेमुळे एकर व आकारांत होणारे फेरफाराबद्दल पुढे हक्क नोंदणीचा भाग प्याग २५ पान (९९) पहा. कोणताही फेरफार, ज्यावरून शेतीचे सामान्यांत किंवा स. नं. चे क्षेत्रांत फरक होतो अथवा नवीन सर्व्हे नंबर करावा लागतो, तसा फेरफार सर्व्हे ऑफिसास रिपोर्टाने कळविला पाहिजे. म्हणजे ते ऑफिस आपले हिशेबी कागद (म्हणजे ज्याचे आधारावरून गांव नमुना नंबर १ तयार झाला ते) दुरुस्त करून दुरुस्तीपत्रक (कमजास्ती पत्रक) पाठवितो. सेटलमेंटच्या मुदतीत आकारांत दुरुस्ती मंजूर करण्याचे अधिकाराबद्दल ल्यांड रे. को. रु. पहा. या पत्रकाची नोंद मामलेदार यांनी तालुका नमुना नंबर ४ (प्याग ७ पान २१५) यांत ठेवावी, व नंतर गांवचा नमुना नंबर १ यांत जर ती दुरुस्ती करण्याबद्दल कुलकर्णी यास हुकूम द्यावा. कुलकर्ण्याने या हुकुमाचा दाखला कोष्टक २२ व २३ यांत लिहावा. ह्याकरितां गांवचा नमुना नंबर १ यांतील मूळच्या नोंदी फार दाट लिहू नयेत. प्रत्येक ओळीचे दरम्यान एक इंच (जास्त नको) जागा सोडण्याचे प्रमाण ठेवावे. तेरीज दुरुस्त करावे व संबंध असणारे सदराबद्दल कमिजारीचा खुलासा गांवचा नमुना नंबर ५ यांतील शेरेकोष्टकी लिहावा. नमुन्याचे फार्मांत गांवचा नमुना नंबर १ यांतील दुरुस्तीची काही उदाहरणे दिली आहेत व रद्द केलेले आंकडे कौसांत दाखविले आहेत. परंतु तेरीज, दुरुस्तीनंतर जसे असावयास पाहिजे तसे तयार केलेले आहे. दुरुस्ती केल्यानंतर कुलकर्ण्याने तसा दाखला देऊन ते दुरुस्तीपत्रक मामलेदार यांकडे तपासणी (आडिट) वरती उपयोगासाठी परत पाठवावे.

१२. भोगवड्यांत असले जमिनीचे राजिनामे कबुलायतीबद्दल जसजसे हुकूम येत जातील तसतशी दुरुस्ती कुलकर्ण्याने जेव्हाचे तेव्हा स्वतः केली पाहिजे. कबुलायत किंवा राजिनामा दाखल झाला या गोष्टीची त्याने नोंद ठेवली पाहिजे. विशेषकरून नवीन शतीवर दिले जमिनीच्या कबुलायती घेऊन गांवचा नमुना नंबर १, कोष्टक २२ यांत नोंदून (सरकार ठ. नं. ८२३६-०२) त्या फक्त ५ वर्षे जवळ ठेवाव्या. या दाखल्याशिवाय राजिनामे कबुलायतीबद्दल दुसरी अनुक्रमणिका ठेवण्याचे कारण नाही.

१३. इनाम जमीन किंवा त्याजवरील जुडी यांचा तपशील गांव नमुना नंबर १ यांत आतां दिलेला नाही. किंवा इनाम जमीन धारण करणारांची नांवेहि दिलेली नाहीत हा सर्व तपशील गांव नमुना नं. ३, ६ व ७ यांत आढळून येईल.

१४. गांवचे पहिले सर्व्हे सेटलमेंटचे साल, रिटिडजन (फेर) सेटलमेंटचे साल, आणि त्यापुढील फेर सेटलमेंट योग्य होणेजे जे साल प्रसिद्ध झाले असेल ते साल, अशी कुलकर्ण्याने ह्या नमुन्याचे मथाल्याजवळ लिहावी. तसेच निरनिराळे वर्गाचे जमिनीबद्दल मुख्य दर जे सेटलमेंट खात्याकडून लिहून आले असतील तेहि दाखल करावे. व सेटलमेंट

रिपोर्टीत ज्या गटांत गांव दाखल केला असेल तो गट दाखल करावा. त्याचप्रमाणे हाण्याच्या ठरविलेल्या तारखा व त्या कोणाचे हुकुमावरून ठरल्या तो दाखलाहि लिहावा. जेव्हा हा नमुना प्रथम तयार करण्यांत येईल किंवा पुन्हा लिहिण्यांत येईल तेव्हा मामलेदार व प्रांतसाहेब यांनी हा तपशील पडताळून पहावा.

१५. विशेष व सार्वजनिक कामाकरिता ठेवलेले वेगवेगळे जमिनीचे प्रकारचे तपशिलाची पुढील हिशोबास जरूर लागत नाही फक्त फॉरेस्टचे क्षेत्राची जरूर लागते. पणुतु असे वारंवार होण्याचा संभव असतो की तालुक्यांत अमुक एक विवक्षित कामाकडे, म्हणजे मसणवटकडे, शाळेचे खेळण्याचे जागेकडे, किंवा अशाच प्रकारचे दुसरे कामाकडे, एकूण किती जमीन दिलेली आहे हे जाणण्याची सरकार किंवा कलेक्टरसाहेब यांस जरूरी भासते. ही सर्व कारणे व त्याकरिता ठेवलेले गांवांतील सर्व क्षेत्र कुळकर्ण्यांस एकदम समजावे म्हणून तेरजांत एकदांच असा सर्व तपशील देणें उपयोगाचें आहे. कधी कधी एका करणाची जमीन दुसरे कारणाकडे वर्ग करण्यांत येते. (जसे तलावाची जमीन मसणवटाकडे.) ठराव-बंदांत यामुळे कांही एक फरक होणार नाही. परंतु गांमचा नमुना नंबर १ व त्याचे तेरीज यांत दुरुस्ती करावी लागेल.

१६. * * * * *

१७. जेव्हा योग्य हुकुमानें सर्व्हे नंबरपैकी जमीन सारामाफीने कायमची विकण्यांत येईल, किंवा* बिगर शेतीच्या कामाकरिता वक्षिस देण्यांत येईल (पहा ल्यां. रे. को. रूळ ३३; १९३० प्रत) तेव्हा तिचें क्षेत्र व आकार असे ती जमीन सार्वजनिक अथवा खाजगी असेल त्याप्रमाणें व (२) अथवा ३ खात्री वजा केले पाहिजेत. आकार बसला असेल तो सर्व्हेकडील कमजास्ती पत्रकानें कमी होईल आणि अशा तुकड्याचा हमेशा वेगळा नंबर करण्यांत येईल. परंतु असा तुकडा गांवठाणपैकी, रस्त्यापैकी किंवा सर्व्हे नंबरांत सामील नाही अशा दुसरे जमिनीपैकी असेल तर त्याचें क्षेत्र "विशेष किंवा सार्वजनिक कामाकडे" ठेवले क्षेत्रांतून कमी करून "व (२) चे योग्य पोट-सदराखाली" या सदराखाली वर्ग केलें पाहिजे. जेव्हा जमीन साऱ्याचे माफीने कांही मुदतपर्यंत विकण्यांत येईल, किंवा सदर मुदतीचा (पान १६४, १६५ पहा) सारा (नेहमी बिनशेतीचा) एकदम ठोक एक रकमेने देण्यांत येईल (लोकल फंडासह) तेव्हा मूळचा आकार सर्व्हेकडील कमजास्ती पत्रकानें कमी करणेचा नाही—परंतु तो आकार व क्षेत्र ही शेतीकरिता असल्यास "साऱ्याचे माफीने किंवा मुदाम कमी साऱ्याने दिलेली जमीन" या सदराखाली * अगर बिनशेतीकरिता असल्यास व (२) या सदराखाली वजा केलें पाहिजेत. आणि ठरीव मुदतीपुढे माफी चालू राहू नये, याचे खात्रीसाठी गांवचा नमुना नंबर २ यांत योग्य सदराखाली नोंद केली पाहिजे. दोन्ही प्रसंगा वमूल कधीच घ्यावयाचा नाही किंवा कांही मुदतपर्यंत घ्यावयाचा नाही असा शेरा गांवचा नमुना नंबर ६ यांत लिहून ठेवला पाहिजे. जेव्हा जमीन रेल्वे किंवा लोकलबोर्ड सं-थांस विकण्यांत येते तेव्हा वसुलाचा भरणा हजुरास किंवा तालुक्यास येतो. गांवी येत नाही. फक्त क्षेत्राची सर्व्हे दुरुस्ती कुळकर्ण्याने करावयाची आहे.

१८. * * * * *

१९. वर सांगितले ही किंमत वमूल आलेवद्दल व्यापारी व्यवहाराची कामे झाली. परंतु जेव्हा सारा (शेतीचा अगर बिनशेतीचा) सार्वजनिक किंवा धार्मिक कारणासाठी अजो किंवा कही अशी काढून टाकण्यांत येईल तेव्हा "हा दुमाला" गांवचा नमुना नंबर ३ यांत दाखल केला पाहिजे. हा दुमाला कोणतेहि वर्गाचे नोकरीसंबंधी किंवा देवस्थान इनामसंबंधी असेल तर तो ज्या त्या सदराखाली जाईल. परंतु किरकोळ सार्वजनिक व धर्मार्थ देणग्या ह्या नवीन वर्ग ७ खाली येतात. (स. ठ. नं. ५१-०२.) मग सार्वजनिक वगैरे उपयोगाकडे जमीन दिल्यामुळे सर्व्हे कमजास्ती पत्रकावरून सारा कमी केला असो किंवा सारा हिशोबी कायम ठेवून "नुकसान" म्हणून वजा केला असो. त्यावर लोकलफंड घेतला जा नाही (स. ठ. व/३४-२२).

जमीन देण्यासंबंधी व सारा माफ अगर कमी करण्यासंबंधी अधिकाराविषयी सविस्तर खुलासा ल्यांड रे. को. रूळांत पहा.

२०. * * * * *

गांवचा नमुना नंबर १-अ.

फॉरेस्ट जमिनीचे रजिष्टर, मांजे नर्हागांव, तालुका बलसार, सन १९०७-०८.

सर्व्हे नंबर.	फॉरेस्टचे क्षेत्र.					शेर.
	फॉरे- स्टचा नंबर अस- ल्यास.	गांवचे फॉरेस्ट किंवा मुलकी खात्याचे ताब्यांतील फॉरेस्ट (फॉरेस्ट आकटाप्रमाणे असले तरी).	रक्षण केलेले फॉरेस्ट (प्रोटेक्टेड).	राखून ठेवलेले फॉरेस्ट (रिझर्व).	फॉरेस्ट सेटलमेंट ऑफिसर यांनी आकटाअन्वये हक्क ठरविले असतील ते.	
२३				एकर. गुंठे. १५ ०	गांवापासून खडोबाचे देवळास जाण्याचा रस्त्याचा हक्क आहे. (मासल्याकरिता एक नोद दिली आहे.)	राखून ठेवले फॉरेस्ट म्हणून नोटीस प्रसिद्ध झाली. सरकारी ठराव नंबर १२३४/१०-४-१८८२. फॉरेस्ट सर्व्हे प्रमाणे क्षेत्र १६ एकर १७ गुंठे होतें.

तारीख १ ऑगस्ट १९०७.

तपासले.

(सही) रामचंद्र रघुनाथ,

गांवकामगार.

(सही)

कारकून.

फॉरेस्ट सेटलमेंट ऑफिसर.

मामलेदार.

गांवचा नमुना नं १-अ याचत खुलासा.

ज्या गांवात पांचाहून जास्त फॉरेस्ट नंबर आहेत त्या गांवी फक्त ह्या नमुन्याची जरूरी आहे. जेथे फक्त पांचाच किंवा त्याहून कमी नंबर असतील तेथे जरूर तो तपशील गांवचा नमुना नंबर १ यांत यावा, व हक्काची नोंद कोष्टक २१ यांत करावी. हा नमुना किंवा नमुना नंबर १ चे तेरीज यांजवर सही करण्यापूर्वी मामलेदार यांनी फॉरेस्ट खात्याचे कागदाशी रजुवात घेऊन हमेश मेळ ठेवावा; फॉरेस्ट आकटाखालील जहिरात (ठ. नं. १४९६२-१९) आणि राखून ठेवलेले फॉरेस्ट, संरक्षण केलेले फॉरेस्ट, (स. ठ. नं. १९६३-०७ पहा.) किंवा मुलकी खात्याचे ताब्यांतील फॉरेस्ट, अशी वर्गवारी दाखवावी. अर्थात फॉरेस्टास जोडलेल्या किंवा फॉरेस्टातून कमी केलेल्या जमिनीची नोंद ह्यांत व तशीच नमुना नंबर १ यांत करून आधार लिहिल्या पाहिजे. असे हुकूम करणारे कामगार म्हणजे सेटलमेंट ऑफिसर किंवा कलेक्टर असले पाहिजे. फॉरेस्टाकडे जमीन देण्यांत आली म्हणजे तिचा आकार हमेश कमी कोला पाहिजे.

२.

*

*

*

*

*

*

*

३.

*

*

*

*

*

*

*

४.

*

*

*

*

*

*

*

भाग २.-सर्व्हे नवरोपेकी.

१	सर्व्हे नंबर १-ब ...	० २० ०	बंगले व कोमालाङ्ग- करिता साष्टीशुद्ध- प्रमाणे दर एकरी ४० रुपयेप्रमाणे.	२० ० ०	तारीख १ आगष्ट १९००.	तारीख ३१ जुलै १९५०.	कलेक्टरसाहेब यांचा नंबर ५६/ १-८-१९००.	३	मनाजी आनंदराव.
२	सर्व्हे नंबर १५ ...	६ ८ ०	कारखान्याकरिता नेहमीचे रस्तीप्रमाणे दरएकरी २० रुपये- प्रमाणे.	१२४ ० ०	तारीख १ आगष्ट १९००.	तारीख ३१ जुलै १९५०.	कलेक्टरसाहेब यांचा हुकूम नंबर ६५/१-८-१९००.	४	नरसिंहराव बळवंतराव.
३	सर्व्हे नंबर २२-ब...	२ २० ०	बंगला व कोमालाङ्ग- करिता ल्या. रे. को. रु. ५६ II वस्तु दर एकरी २० रुपयेप्रमाणे.	५० ० ०	तारीख १ आगष्ट १९०१.	तारीख ३१ जुलै १९५१.	कलेक्टरसाहेब यांचा हुकूम नंबर ९०/१-८-०१.	७	नारायण कुलकर्णी.
४	सर्व्हे नंबर २६-अ...	१ ० ०	तालमीकरिता कमी दराने.	(२० ० ०) जुडी रुपये. २ ० ० नुकसान १८ ० ०	११-७-०८	उपयोग बंद होई- पर्वत.	कलेक्टरसाहेब यांचा हुकूम नंबर ५४/१०-७-०८.	८	रेव्हेंड जे. शिलीडी मिशन हाऊसचे म्यानेजर.
५	सर्व्हे नंबर २५-अ...	२५ ० ०	मिठागराकरिता ५ रुपये एकर-	१०६ ० ०	१-८-१९१२	३१-७-१९५२.	कलेक्टरसाहेब यांचा हुकूम नंबर ९५/ २०-३-१२.	१०	बाळकृष्ण वासुदेव.
६	सर्व्हे नंबर २२-अ...	५ ० ०	विटांचे आबारा- करिता दरमाल १० रुपये एकर प्रमाणे.	५० ० ०	३१-३-१२	उपयोग संपेपर्यंत.	सदर नंबर २१/ ११-३-२२.	११	नरसिंहराव बळवंतराव.

भाग २ ची बेरीज ... ४० ८ ३

३८९ ० ०

-१८ ० ०

पन्नास वर्षांचे आकाराची तडजोड करून ठोक एक
रकमेने वसूल म्हणजे $(५०+३८२) \times २५ =$
 १३८२० घेताला तर कोष्टक ६ कोरे राहील :
मात्र या कोष्टकी आणि गांव नमुना नंबर ६
बात एकदम वसूल आल्याचा शेरा लिहिला
पाहिजे.

हा सर्व्हे नंबर विनोदीचा असून इनामदि आहे.
येथे, विनोदीचा पूर्ण आकार दर्शविण्यासाठी व
गा. न. न. ३ यांत नुकसान बरेर दर्शविण्या-
साठी, दाखल केला आहे.

भाग ३.—विशेष शर्तीचि भाडेपट्टे.

तपासले.

कारकृष्ण.

मामलतदार.

राविकुमगर.

जर तिसऱ्या दौष्टान्त पट्ट्यांत (कौलान्त) दरोजर क्षेत्र (गार्हपत अगर भुटांत) दिलें असेल तर ते कौसांत तसेच लिहवें आणि नंतर त्याचे गुंठे, अण प्रतिकाणे यांत दिलेले क्षेत्र गां. न. नं. ६, ७, ८, ९, १०, ११, १२, १३, १४, १५, १६, १७, १८, १९, २०, २१, २२, २३, २४, २५, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ३२, ३३, ३४, ३५, ३६, ३७, ३८, ३९, ४०, ४१, ४२, ४३, ४४, ४५, ४६, ४७, ४८, ४९, ५०, ५१, ५२, ५३, ५४, ५५, ५६, ५७, ५८, ५९, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ६७, ६८, ६९, ७०, ७१, ७२, ७३, ७४, ७५, ७६, ७७, ७८, ७९, ८०, ८१, ८२, ८३, ८४, ८५, ८६, ८७, ८८, ८९, ९०, ९१, ९२, ९३, ९४, ९५, ९६, ९७, ९८, ९९, १००, १०१, १०२, १०३, १०४, १०५, १०६, १०७, १०८, १०९, ११०, १११, ११२, ११३, ११४, ११५, ११६, ११७, ११८, ११९, १२०, १२१, १२२, १२३, १२४, १२५, १२६, १२७, १२८, १२९, १३०, १३१, १३२, १३३, १३४, १३५, १३६, १३७, १३८, १३९, १४०, १४१, १४२, १४३, १४४, १४५, १४६, १४७, १४८, १४९, १५०, १५१, १५२, १५३, १५४, १५५, १५६, १५७, १५८, १५९, १६०, १६१, १६२, १६३, १६४, १६५, १६६, १६७, १६८, १६९, १७०, १७१, १७२, १७३, १७४, १७५, १७६, १७७, १७८, १७९, १८०, १८१, १८२, १८३, १८४, १८५, १८६, १८७, १८८, १८९, १९०, १९१, १९२, १९३, १९४, १९५, १९६, १९७, १९८, १९९, २००, २०१, २०२, २०३, २०४, २०५, २०६, २०७, २०८, २०९, २१०, २११, २१२, २१३, २१४, २१५, २१६, २१७, २१८, २१९, २२०, २२१, २२२, २२३, २२४, २२५, २२६, २२७, २२८, २२९, २३०, २३१, २३२, २३३, २३४, २३५, २३६, २३७, २३८, २३९, २४०, २४१, २४२, २४३, २४४, २४५, २४६, २४७, २४८, २४९, २५०, २५१, २५२, २५३, २५४, २५५, २५६, २५७, २५८, २५९, २६०, २६१, २६२, २६३, २६४, २६५, २६६, २६७, २६८, २६९, २७०, २७१, २७२, २७३, २७४, २७५, २७६, २७७, २७८, २७९, २८०, २८१, २८२, २८३, २८४, २८५, २८६, २८७, २८८, २८९, २९०, २९१, २९२, २९३, २९४, २९५, २९६, २९७, २९८, २९९, ३००, ३०१, ३०२, ३०३, ३०४, ३०५, ३०६, ३०७, ३०८, ३०९, ३१०, ३११, ३१२, ३१३, ३१४, ३१५, ३१६, ३१७, ३१८, ३१९, ३२०, ३२१, ३२२, ३२३, ३२४, ३२५, ३२६, ३२७, ३२८, ३२९, ३३०, ३३१, ३३२, ३३३, ३३४, ३३५, ३३६, ३३७, ३३८, ३३९, ३४०, ३४१, ३४२, ३४३, ३४४, ३४५, ३४६, ३४७, ३४८, ३४९, ३५०, ३५१, ३५२, ३५३, ३५४, ३५५, ३५६, ३५७, ३५८, ३५९, ३६०, ३६१, ३६२, ३६३, ३६४, ३६५, ३६६, ३६७, ३६८, ३६९, ३७०, ३७१, ३७२, ३७३, ३७४, ३७५, ३७६, ३७७, ३७८, ३७९, ३८०, ३८१, ३८२, ३८३, ३८४, ३८५, ३८६, ३८७, ३८८, ३८९, ३९०, ३९१, ३९२, ३९३, ३९४, ३९५, ३९६, ३९७, ३९८, ३९९, ४००, ४०१, ४०२, ४०३, ४०४, ४०५, ४०६, ४०७, ४०८, ४०९, ४१०, ४११, ४१२, ४१३, ४१४, ४१५, ४१६, ४१७, ४१८, ४१९, ४२०, ४२१, ४२२, ४२३, ४२४, ४२५, ४२६, ४२७, ४२८, ४२९, ४३०, ४३१, ४३२, ४३३, ४३४, ४३५, ४३६, ४३७, ४३८, ४३९, ४४०, ४४१, ४४२, ४४३, ४४४, ४४५, ४४६, ४४७, ४४८, ४४९, ४५०, ४५१, ४५२, ४५३, ४५४, ४५५, ४५६, ४५७, ४५८, ४५९, ४६०, ४६१, ४६२, ४६३, ४६४, ४६५, ४६६, ४६७, ४६८, ४६९, ४७०, ४७१, ४७२, ४७३, ४७४, ४७५, ४७६, ४७७, ४७८, ४७९, ४८०, ४८१, ४८२, ४८३, ४८४, ४८५, ४८६, ४८७, ४८८, ४८९, ४९०, ४९१, ४९२, ४९३, ४९४, ४९५, ४९६, ४९७, ४९८, ४९९, ५००, ५०१, ५०२, ५०३, ५०४, ५०५, ५०६, ५०७, ५०८, ५०९, ५१०, ५११, ५१२, ५१३, ५१४, ५१५, ५१६, ५१७, ५१८, ५१९, ५२०, ५२१, ५२२, ५२३, ५२४, ५२५, ५२६, ५२७, ५२८, ५२९, ५३०, ५

गांवचा नमुना नंबर २ बाबत खुलासा.

जसा गांवचा नमुना नंबर १ यांत नेहमीचा शेतीचा आकार दाखविला आहे, त्याचप्रमाणे गांवचा नमुना नंबर २ यांत विनशेतीचा व विशेष आकार दाखविला आहे. त्याचे तीन भाग केले आहेत :—

- (१) सर्व्हे नंबरांत दाखल नाही परंतु गांवठाणांत, रस्त्यांत व गांवचा नमुना नंबर १ यांत गांवचे इकूण क्षेत्रांतून वजा केले क्षेत्रांत सामील असलेली जमीन.
- (२) सर्व्हे नंबरांत मूळची सामील असलेली (पोट खराब देखील) परंतु आतां त्यां. रे. को. क. ४८, व हळीवरून किंवा दुसरे हुकुमाने विनशेतीचे कामाकडे दिलेली जमीन.
- (३) आकारी अगर विनआकारी जमीन जी हल्ली विशेष शर्तीवर निरनिराळे दराने, किंवा कांहीं शर्तीवर माफीने शेतीचे किंवा फळझाडे अगर बाभळीचीं झाडे लावणेचे कामाकरितां (मालकी हक्काशिवाय) दिलेली जमीन. (ठराव नं. ३२९३-८७ व ४-१३) ज्या जमिनीचा सारा कांहीं मुदतीचा ठोक रकमेने वेतला असेल ती जमीन मुद्दा या वर्गांत दाखवावी पान (१२६-१२७) पहा.

ह्या विशेष शर्ती म्हणजे जमीन नवसाध्य करणेकरितां ; किंवा सुधारणेकरितां, किंवा असेच दुसरे कामाकरितां, औद्योगिक देणग्या आहेत. कवज्याच्या हक्काचे किंवा परोपकारिक, धार्मिक, शिक्षणसंबंधी किंवा सार्वजनिक कारणासाठी, पूर्ण किंवा अंशतः साम्याचे दुमाले नव्हत, जरी पूर्वी फक्त पूर्ण सारा सोडून दिलेल्या जमिनी गांवचा नमुना नंबर १ व यांत दाखल होत असत, तरी आतां असे सर्व दुमाले गांवचा नमुना नंबर २ यांत वर्ग १ ते ७ खाली येतात. सर्व इनमें सनदवरून चालतात. (त्यां. रे. को. रू.) इनाम नाहीत अशा देणग्यांच्या बाबतीत देखील सनदा दिल्या जातात व इतर प्रसंगी पड्डे घेण्यांत येतात.

२. विनशेतीचे उत्पन्नाचे महत्त्व आणि ते विशेषकरून रेल्वे व वाहतूकवाहतूक वाढत आहे. (स. ठ. नं. ३७७६-९४.) हल्लीच अशी गावे आहेत कीं त्यांत शेतीचे उत्पन्नापेक्षा विनशेतीचे उत्पन्न जास्त आहे. सन १९१९ चे पूर्वी असे उत्पन्न “कायम किरकोळ” म्हणून दाखविण्यांत येत असे परंतु ते आतां कायम उत्पन्न म्हणून धरले पाहिजे. विनशेतीचे आकार सरकारने केलेल्या त्यां. रे. को. रू.प्रमाणे कलेक्टरसहब यांजकडून ठरविण्यांत येतात. विशेष आकार बटहुकुमाप्रमाणे कलेक्टर किंवा कमिशनरसहब यांजकडून ठरविण्यांत येतात. जेव्हां विनशेतीचे कामाकडे जमीन कायमची वर्ग करण्यांत येते, तेव्हां सर्व्हेकडून दुरुस्ती होते, व वेगळा नंबर करण्यांत येतो. सारा बदललेला असे अगर नसो तो दुसऱ्या सारा जातो. परंतु कनिष्ठ वर्गातील गांवांत मुद्दा जमीन गांवठाणांत असेल व त्यावर सारा बसविला असेल तर तशी जमीन गांवठाण सर्व्हेपैकी एक घाट (तुकडा) होतो, किंवा या नमुन्यांतील भाग १ खालील एक नोंद होते. नवीन नंबर होत नाही.

नवीन नियमाप्रमाणे बदलून साम्यांत पै धरून नयेत. या नमुन्यांत दाखविलेप्रमाणे जुन्या बदलून साम्यामधील पै बदल हुकूम झाले नाहीत.

३. कायम किंवा लांब मुदतीचे पड्ड्याने दिलेल्या जमिनी (ज्यांचे उत्पन्न गांव नमुना नंबर २ यांत दाखविले आहे) आणि थोडे मुदतीचे पड्ड्याने दिलेल्या जमिनी (ज्यांचे उत्पन्न फिरते म्हणून गांवचा न. नं. ४ यांत दाखविले आहे) यांमधील भेद ओळखण्यासाठी पांच वर्षीचे मुदतीची सत्ता असावी. पड्डा पांच किंवा पांच वर्षीहून जास्त मुदतीचा असला तर तो गांव नमुना नंबर २ यांत दाखवावा, व नमुना नंबर १ व त्याचे तेरीज दुरुस्त करावे. मुदत पांच वर्षीचे आंत असेल तर तो गांव नमुना नंबर ४ यांत दाखवावा.

त्यांड रे. हळीप्रमाणे देणग्या व शेतीच्या उपयोगांतून काढून विनशेतीचा उपयोग करण्याची परवानगी हे पड्डे नव्हत ; कारण ते ठारविक मुदतीपर्यंत (ज्या मुदतीकरिता मंजूर झालेला जमीनमहसूल चालतो ती मुदत ठरली असली तरी) नसतात.

असे सुचविण्यांत आले आहे की, ह्या नमुन्याचे (१) विवक्षित मुदतीनंतर संपणारे पड्ड्याबद्दल (२) कायम शर्तीबद्दल असे जास्त विभाग करावेत. परंतु बहुतेक गांवांत इतक्या कमी नोंदी असतात की अशी व्यवस्था करणे जरूरीच भासत नाही. परंतु हे २ वर्ग काळजीपूर्वक निरनिराळे दाखवावेत आणि पड्ड्यास योग्य असणाऱ्या शर्ती (भाडे, जमीन घेणारा, मुदत वगैरे) कायम दिले जाणाऱ्या जमिनीस (आकार, जमीन घेणारा अगर धारण करणारा, आकाराची फेरतपासणी वगैरे) लावू नयेत.

४. कवजाहक्काची किंमत ही एतरेचे दाखल्याकरितां म्हणून येथे दाखल केली आहे. कवज्यांत वारंवार करक होत नाही ; परंतु सत्ता प्रकारांत फक्त फक्त होतो. परंतु जेव्हां किंमत किंवा दंड देण्यांत येतो, तेव्हां तो “कवजाहक्काची किंमत” म्हणून समजला पाहिजे. किरकोळ जमीनबाब उत्पन्नावरील टीपेचा परिप्राफ ३ (i) व २ किरकोळ जमीन-बाबवरील खुलासा पान ३१ पहा. तसेच गांवचा नमुना नंबर २ यांत ii [९] खाली मासव्याकरितां नोंद केली आहे ती पहा.

५. जेव्हा असा पट्टा, देणगी, किंवा तबदिली (असाईनमेंट) मंजूर करण्यांत येईल तेव्हां मामलेदार यांनी त्याचा दाखला तालुका फार्म नंबर २ यांत ठेवावा, व नंतर ते कागद या नमुन्यांत नोंद करण्यासाठी कुळकर्ण्याकडे पाठवावे. पट्ट्यातील कारण व शर्ती यांचे पुरे वर्णन कोष्टक ४ यांत दिले पाहिजे.

५-अ. कोणत्याही गांवकामगाराने अगर मुलकी भंमलदाराने एखादा भाडेपट्टा शर्तीचा भंग केल्यामुळे रद्द केला जाण्यास पात्र झाला आहे असे त्याला समजले असल्यास, त्या भाडेपट्ट्याबाबत कोणतेही भाडे वेतां कामा नये."

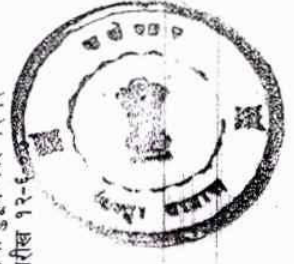
६. नमुन्यांत दाखविल्याप्रमाणे दरसाल तेरीज करावे, व त्यावरून गांधचा नमुना नंबर १ व ५ चीं तेरजे तयार करावी. अर्थात् जेव्हा काही फेरबदल झाला नसेल तेव्हां नवीन तेरीज करण्याचें कारण नाही. वेळोवेळीं नवीन नोंदी करतां याव्या म्हणून प्रत्येक भागाखाली पुष्कळ जागा खुली सोडावी. अशा भाडेपट्ट्यावर धारण केलेल्या जमिनीची विभागणी शाब्दी असेल तर या नोंदीत बदल न करतां फक्त न. नं. ७ व ८-अ यांत बदल करावा. मामलेदार यांचे हुकुमावरून जेव्हा हा नमुना पुन्हा लिहिण्यांत येईल, (सेटलमेंटचे मुदतीचे अखेरीस किंवा फाटल्यामुळे किंवा वाईट झाल्यामुळे मध्येच) तेव्हां चाळ असलेले सर्व पट्टे आणि त्यांच्या शर्ती मागील नमुन्यावरून उतरून घेतल्या पाहिजेत, व त्या काळजीपूर्वक पडताळल्या पाहिजेत.

गांवचा नसुला नंबर ३.

इनाम नामितीचे रजिस्टर, मोजे नहीगांव, ता. लुका वलसार, सन १९०७-०८.

(वाजूची सर्व सदरे मजीवारीची आहेत.)

वर्ग नं०.	वर्ग व मिती मुदतार्थ इनाम चालणेचा.	प्रत्येक वर्गातील चालता नंबर.	ह्यांचे एलिमेन रजिस्ट्रांतील नंबर, सत्ताप्रकार आणि ठराव झाला असेल तो.	सनद नंबर.	सर्व्हे नंबर व दिस्सा नंबर असल्यास.	आकार.	सत्कारांत येणेची रक्कम.				बाकी इनाम- दाराकडे अगर नुकसान.		
							जुनी सलामी.	सेटलमेंट.		एकूण.			
								दर.	आकार				
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४
१-अ	संजाम (एक पिडीहून जास्त).	१	७९९. खंडेराव विमणराव यांचे पुरुषसंतीकडे चालणेचा. कमिशनरसाहेब यांचा हुकुम नंबर ५१०/१-८-१९१०.	...	२९	१० ५	२० ४०	४ ८ ६	...	...	४ ८ ६	१५ ११ ६	
१-ब	इतर राजकीय शर्तीवर ...												
२	(जात इनाम द्यातीपर्यंत)	१	८०१. त्रिविक नारायण यांचे फक्त द्यातीपर्यंत. कमिशनरसाहेब यांचा हुकुम नंबर ४१०/१-८-९९.	...	४	१९ १२	१९ ००	१ ३ ००	४ ०	४ १२ ०	५ १५ ०	१३ १०	
३	एक पिडीहून जास्त (यात कोकणातील पाळणीचा समावेश होतो.)	२	८०२. जलालसिंह बाघसिंह यांचे पुरुषसंतीकडे चालणेचा. कमिशनरसाहेब यांचा हुकुम नंबर ३०२/१५-८-९९.	३०	२१	१५ २०	३० ००	२ ० ००	४ ०	७ ८ ०	९ ८ ०	२० ८०	
३	देवस्थान	१	८०३. निंतर	१४५	१०	१२ १७	१८ १२ ०	० ५ ००	४ ०	४ ११ ०	५ ००	१३ १२ ०	हा देवस्थान इनाम विकल्यामुळे पूर्ण सारा कळजे- दाराकडून वासूल करावा म्हणून कमिशनर साहेब यांचा हुकुम नंबर १३५६ तारीख १२-६-१९०७
४	वतन इनाम (विनोदनी)	१	८०४. निंतर	४४५	११	२२ १०	४५ ००	४ ४ ००	४ ०	११ ४ ०	१५ ८ ०	२९ ८ ०	
५	वतन इनाम (विनोदनी) परगणे वतनदार.	१	८०९. वंशपरंपरा	१५०	२७	२४ २०	६० ००	...	० २ ०	७ ८ ०	७ ८ ०	५२ ८ ०	
		२	८१०.	१२५	१४	१० १५	१२ ६०	१ १५ ००	२ ०	१ ९ ०	३ ८ ०	८ १४ ०	

वर्ग १ ते ७ चें नेरीज, सन १९१२-१३.

वर्ग.	इनामाचा प्रकार.	लागणी- लायक नक्का क्षेत्र.	सरकारास देण्याची रक्कम.	बाकी इनामदारा- कडे राहण्याची रक्कम (तुकसान.)
		एकर. गुंठे.	रु. आ. पै	रु. आ. पै
१	संजाम व राजकीय ...	१० ५	४ ८ ६	१२ ११ ६
२	जात इनाम ...	३४ ३२	१५ ७ ०	३३ ९ ०
३	देवस्थान ...	१२ १७	१८ १२ ०	० ० ०
४	वतन इनाम निरंतर (बिननौकरी) ...	२२ १०	१५ ८ ०	२९ ८ ०
५	वतन इनाम (वंशपरंपरा) परगण्याचे वतनदार (बिननौकरी).	३४ ३५	११ ० ०	६१ ६ ०
६	गांव नौकर—			
	(अ) रयत उपयोगी ...	२ ४	...	३ ० ०
	(ब) सरकार उपयोगी—			
	मुलकी वंशपरंपरा ...			
	वंशपरंपरा नाहीत असे...			
	पोलिस वंशपरंपरा ...			
	वंशपरंपरा नाहीत असे...			
	मुलकी व पोलिस वंश- परंपरा.	६ ६	२ ० ०	५ ० ०
	वंशपरंपरा नाहीत असे...			
	एकूण ...	१२२ २९	६७ ३ ६	१४८ २ ६
७	किरकोळ बिनशेती ...	१ ०	२ ० ०	१८ ० ०
	(दुसरे सार्वजनिक कामाकडे) ...			
	एकूण ...	१ ०	२ ० ०	१८ ० ०

जमीन दुसऱ्यास
दिल्यामुळे संबंध
सारा आकारला
आहे.

नौकरी.

तारीख

(सही)

पाटलि.

(सही)

कुळकर्णी.

तपासले तारीख

(सही)

कारकून.

(सही)

मामलतदार.

गांवचा नमुना नंबर ३ बाबत खुलासा.

१. गांवचा नमुना नंबर १ यांत पुष्कळ सर्व्हे नंबर इनाम म्हणून दाखविले आहेत. याचा अर्थ असा की, त्यावरील शेतीचा पूर्ण सारा (किंवा विनशेतीचा सारा, जसें असेल तसें) वसूल करण्यांत येत नाही, परंतु त्याचा कांहीं अंश दुमालदार अगर इनामदार यांस कांहीं कारणांसाठी दिलेला असतो अशी दिलेली व कमी केलेली रक्कम नुकसान किंवा इनामदाराकडे राहण्याची रक्कम म्हणून समजण्यांत येते. बाकी सरकारास जी रक्कम ती देतो तीस जुडी किंवा सलामी म्हणतात. कधी कधी नुकसानीची रक्कम मुळीच नसते, व इनाम घेवळ नामदारी असतो. कधी कधी जुडी आकारा-पेक्षाहि जास्ती असते, आणि कधी कधी मुळीच नसते. जमीनमहसुलाच्या कायद्याच्या १३४ व्या कलमान्वये समरी सेटलमेंट लागू झालेल्या कांहीं इनामावरील विनशेतीच्या उतःनाचा रुपयावरील दोन अंणे प्रमाणे वसविलेला जादा कर हा समरी सेटलमेंटने ठरविलेल्या जुडीशिवाय (किरेंटशिवाय) आणखी असेल आणि ती सदरहू जुडीपासून (किरेंटपासून) निराळा असा चार्ज म्हणून दाखविला पाहिजे.

जोगळेकर यांचे एलिनेशन म्यानुअल पान १२९ पहा.

छापिल एलिनेशन रजिस्टर ही या नमुन्याचा पाया आहे. आणि हा नमुना इनाम गांवत (मुख्यत्वेकरून कदीम जमिनीबद्दल) मुद्दां तयार करावा.

जमिनीची देणगी अथवा त्यावरील महसुलाची देणगी ह्यांतील फरकावरील वादविवादासाठी ठ. नं. १२३४-१८ पहा.

२. अशीं सर्व्हे इनामे सक्त नियमाने चालविली जातात; व तीं वेढीं दस्तऐवजी सनदांचे अनुरोधाने चालतात. ह्या इनामांचे मुख्य ७ वर्ग आहेत (नमुन्याचे फार्मांत दर्शविल्याप्रमाणे) व कित्येक वर्गांखाली कांहीं पीटमेंट आहेत. अशा इनामाचे शर्तीचा व कारणांचा तपशीलवार खुलासा येथें देण्याचा प्रयत्न केलेला नाही.

३. दुसरी अशीं कांहीं इनामे आहेत की, तीं पुस्त बदलल्यावर नसराण्यास पात्र होतात. अशीं वर्ग २ पैकीं कांहीं इनामे आहेत व ती इनामकमिशनरचे हुकुमाने किंवा त्यांचे सनदेचे नमुन्याने निश्चित झालेलीं आहेत. फरफाराचे रिपोर्टावर कलेक्टरसहिव हुकूम देतात [हक्क नेदणीसंबंधी भाग पान (८४-८९) पहा]. तसेंच इनामास वारसांची नांवे दाखल करण्यासंबंधाने हक्क नेदणी भागांतील टिपेचा प्र्यार ३९ (२) पान (७१-७२) पहा.

४. वर्ग ४ हा फक्त खेडा, पंचमहाल, भरोच व सुरत जिल्ह्यांत आढळतो. पुष्कळ गांवांत प्रत्येक प्रकारचे इनामाची उदाहरणे असणार नाहीत. नमुन्यांतील वर्गवारीचीं सदरे मज्जीवरीचीं आहेत. म्हणून जेथे एकादे सदराखाली देण्यात तपशील नसेल तेथे तीं सदरे लिहू नयेत. परंतु बाकी वर्ग अनुक्रमाने लिहिले पाहिजेत, म्हणजे तालुका फार्म नंबर ३ यांत नोंदी नेण्यांत घेताळा होणार नाही.

४-अ. धारवाड जिल्ह्यांतील खालसा केलेल्या व नंतर वस्तुनः विनदुमाला भोगवत्याच्या जमिनी म्हणून परत दिलेल्या कांहीं गॉर्डन सेटलमेंट वतनामधून, सरकारच्या मज्जीस येईल त्या मुदतीपर्यंत ज्यावाबत खास कमी केलेला सारा भरावयाचा आहे असा, "परगणा वतन इनाम" म्हणून एक नवीन प्रकार तारीख २० माहे फेब्रुवारी सन १९३० रोजीचा रेव्हेन्यू डिपार्टमेंटांतील सरकारी ठराव नं. ६७९२/३३ याअन्वये निर्माण करण्यांत आला. हा ५-अ म्हणून एक खास वर्ग झाला आहे. या वर्गांत पाळल्या जातात कीं नाहीं इकडे लक्ष ठेवावे लागेल अशा तऱ्हेच्या कोणत्याहि शर्ती नाहीत.

५. ज्या शर्तीवर इनामे धारण करण्यांत येतात त्या शर्तीत खाली दिलेल्या शर्ती असतात :—

(अ) इनामदार ब्रिटिश सरकारशीं गन्निष्ठ असला पाहिजे.

(ब) कांहीं इनामे विवक्षित इसमाचे हयातीपर्यंत किंवा अमुक एक मूळसंपादकाची पुरुषसंतती हयात असेपर्यंत चालणेची असतात.

ज्या इनामाचे कामी पुरुष-वारस एकसारखे हयात आहेत यावर नजर ठेवणे महत्वाचें असतें, व ज्यास वारसाचे विशेष नियम लागू असतात अशीं इनामे येणेप्रमाणे :—

वर्ग १.—(अ) सरंजाम, आणि

(ब) राजकीय (फक्त एकच पिढीपर्यंत नसेल तर).

वर्ग २.—(अ) इनाम कमिशनने चौकशी केलेली.

(ब) सदर-समरी सेटलमेंट नाकबूल केलेमुळे सन १८६३ चा आक्ट ७, प्रमाणे (गुजराथ) व आक्ट २ प्रमाणे (दक्षिण व कर्नाटक).

(क) गडकरी व गिरास.

(ड) शिंदे, होळकर, व निजाम सरकारचे इनाम.

(इ) सिव्हिल व मिलिटरी खात्याचे पेनशनर लोकांस दिलेलीं इनामे, जीं प्रत्येक पुस्त बदलण्याचे वेळीं निम्मे केलीं जातात. अथवा जीं दुसऱ्या विशेष शर्तींनीं ठरविलीं जातात (त्या रे. को. रु. १९२९ पहा.) अगदीं बरोबर म्हटलें म्हणजे सरकार ठराव नंबर ६४०९-१४ प्रमाणे ज्यास कुली केली आहे अशीं वर्ग दोन मधील इनामे.

(फ) धासगामधील मलेकच्या नका जमिनी...

तालुकदारी प्रदेशांतील कजवतीं गांवे... इनाम नसलेलीं.

कोकणांतील पाळणूक इनामे ...

वर्ग ४.—कांही इनामाचे वावरील वारसामुळे प्राप्त होणारे हक्कात कांही अटी असतात.

वर्ग ५.—संबंध.

अशा अटी कायू असतील तेव्हा पुरुष-वागस हयात आहेत की नाही हा तपास कुळकर्णाने करावा; व मामलेदार यांनी तपास केल्याबद्दल गांवचा नमुना नंबर ३ चे खाली तपास केला म्हणून दाखला लिहावा. असे प्रकारची इनामे गांवात नसतील तर तसा दाखला एकदांच लिहून ठेवला तर वेळ वांचेल.

६. वर्ग ६ (अ) मधील इनामाचे नोंदरीची आवश्यकता नाहीशी झाली, किंवा मुशाहिन्याची रक्कम फार मोठी आहे असे कलेक्टर यांस वाटेल तर इनाम रद्द करून घेईल. वर्ग ७ मधील बहुतेक इनामे आतां छापिल एरिनेशन रजिष्ट्रांत घेतल्यामुळे ज्या कामाकरिता ती दिली ती उपयोग बंद झाला, किंवा परवानगीशिवाय उपयोगात फेरबदल केला तर ती रद्द होत त. व इनाम जमिनी सरकारांत परत येतात. असा परक झाल्याचे कुळकर्णाने नजरेस आल्याबरोबर रिपोर्ट करणे हे त्याचे कर्तव्यकर्म आहे. (सरकार ठराव नंबर ५५-०२.)

७. जेव्हा सर्वजनिक आणि धार्मिक कामाकरिता पूर्णपणे किंवा अंशतः सारामाफीने विनशेतीचे कामासाठी जमीन दिली जाते तेव्हा ती वर्ग ७ पैकी इनाम म्हणून दाखल केली जाते. जेव्हा विनशेतीच्या कामाकडे जमीन दिली जाते (उदाहरणार्थ—हॉस्पिटल बांधणेसाठी) तेव्हा प्रथम तीवरील योग्य बदलून सारा आकारला जातो; नंतर ती जमीन गांव न. नं. २ मध्ये दाखल होते. [बाब नं. ४ भाग २ पान (१९) पहा] आणि ती जमीन गांव न. नं. २ मध्ये वर्ग ७ चा इनाम म्हणून दाखविली पाहिजे.

जेव्हा अशा रीतीने पूर्ण सारामाफीने जमिनी दिल्या जातात तेव्हा त्या जमिनीस त्याचेवरील आकारलेल्या अगर धरलेल्या सान्यावरील लोकलफंडाची माफी असते. ल्याड रे. को. ३८ प्रमाणे देण्याबद्दल पान (१६) प्यारा १९ शेवटी पहा.

८. कांही प्रसंगी कित्येक सर्व्हे नंबरांवर गट रकमेने जुडी घेण्यांत येते आणि ती वहिवाटीप्रमाणे विभागण्यांत येते. (जर ती वहिवाट सनदेत कायम केली असेल तर दुसरे कोणाहि अधिकाऱ्यास नवीन वहिवाट ठरवितां येणार नाही). यामुळे कित्येक नंबरांवर आकारापेक्षा जुडीच जास्त होते अशी उदाहरणे कचित् आहेत; परंतु जेव्हा ती घडतात तेव्हा जुडीचा वाढवा सर्व्हे नंबरचे आकारांत मिळविला पाहिजे, व गांवचे एकूण उत्पन्नांत गांव नमुना नंबर १ व ५ यांत दाखविल्याप्रमाणे ती वाढविला पाहिजे. जुडीचे वाढव्याचे दुसरे प्रकारचे उदाहरण उत्पन्न झाले तर त्याची व्यवस्था कशी करावी याबद्दल RE नंबर १८६० १४ पहा.

९. गांवचा नमुना नंबर ५ (ठरावबंद) भरतांना वर्गवारीचे तपशिलाची जरूर नाही. परंतु तालुका नमुना नंबर ३ करितां लागणारा तपशील या नमुन्याचे गा. न. नं. ५ सोबत दरवर्षी जाणाऱ्या तेरावारून मिळतो. [पान (२१०) प्यारा २ पहा.]

१०. साधारणपणे हा नमुना सेटलमेंटचे मुदतीपर्यंत कायम राहील. परंतु जेव्हा फेरफार फार होतील तेव्हा हा नवीन लिहिला पाहिजे. गांवचा नमुना नंबर १ व २ नवीन लिहिले वेळी जी सावधगिरी घेतली पाहिजे, तशीच सावधगिरी हा नमुना नवीन लिहितांना घेतली पाहिजे, व मामलेदार यांनी तपासून याजवर सही केला पाहिजे.

११. जेव्हा विविध जेन सेटलमेंट होईल तेव्हा आकारांत व त्यामुळे नुकसानीचे रकमेत फरक होतील. परंतु जुडीचे रकमेत कचित्च फरक होईल. पूर्वीचे सेटलमेंटप्रमाणे व नवीन सेटलमेंटप्रमाणे अकड्यांचा कसा संबंध आहे हे पाहण्याची कोणास इच्छा असल्यास जुने इनाम पत्रक तालुक्याचे रिकार्डांत आढळून येईल.

१२. जेव्हा एकादा इनाम सरकारदाखल होईल व ती गोष्ट त्याच सालांत कळून हजर न. नं. २ बंद होणेपूर्वी हिशेबी वहिवाट करितां येईल, तर नुकसानीची रक्कम इनाम चालू होती तितक्या मुदतीपुरतीच दिली पाहिजे, बाकीचे मुदताबद्दल पूर्ण आकार वसूल करून तो ज्यादा जुडी म्हणून दाखविला पाहिजे (मग तो जुलै अखे चे पूर्वी वसूल केला जातो अगर नसो). पुढील साली जमीन खालसाचे सदरास वर्ग केली पाहिजे. तथापि जेव्हा कायम किंवा तात्पुरती इनाम रद्द झाल्याची गोष्ट पुढील सालापर्यंत नजरेस येणार नाही, तेव्हा मागील सालची पत्रके दुरुस्त करतां येणार नाहीत. फक्त योग्य होईल ती जादा रक्कम वसूल करून किरकोळ जमीनबाब म्हणून दाखविली पाहिजे, लोकल फंड पूर्वीच येऊन गेला असल्यामुळे ती लोकल फंडात पत्र हाणार नाही. ज्या सालांत इनाम रद्द होते त्या सालांत जरी वर्षांपेकी कांही मुदत इनाम वस्तुतः खालसा असते, तरी जमीन इनाम म्हणून गणली जाते, आणि जादा मागणी वास्तविक जमी साधारण जमी बाबेची असते, तरी सर्व वसूल जुडी म्हणून घेतला जातो. मात्र निव्वळ नुकसानीचे रकमेस बाध येतो "खालसा" याचा प्रायः नेहमी असा अर्थ आहे की "जमीन पूर्ण आकार वसूलियास पात्र होते." जमीनीचा कबजा काढून घेणे कचित्च कायदेशर होईल.

हा नमुन्यांत इत मद्रासची नावे देण्याची वहिवाट असे, परंतु हक्कनोदणी अंमलांत आल्यापासून व इनाम जमिनीचे फेरफाराची तपासणीचा व्यवस्था केलेमुळे (हक्कनोदणीचा भाग पान * *) नावे माळली आहेत. वास्तविक धारण करणाऱ्यांची नावे गांवचा नमुना नंबर ६ व ७ यांत आढळतील. नांवाचा मोबदला गांवचा नमुना नंबर ३ यांत करणेचा नाही. परंतु जेथे हक्कनोदणी ठेविली नसेल तेथे इनाम व खालसा जमिनीचे वारसाची नावे गांवचा नमुना नं. ३ च अगार १ चे शेवट्याचे कोष्टकी, किंवा जुने कॉर्मे चाट्ट ठेवले असल्यास त्यांत दाखल करावी.

वतन जमिनीसंबंधी नोंदरीचे हक्काचे वागसण्यासंबंधाचे वगैरे रजिष्टर ठेवले असते. त्याचप्रमाणे (वतन आकटाचे कलम ६६ प्रमाणे) विनोदकी वतनाबद्दल रजिष्टर ठेवण्यांत येत असे. परंतु झालेल्या ल्याड एरिनेशन रजिष्ट्रांत दाखल झालेल्या अशा सर्व जमिनीबद्दल हे रजिष्टर आतां बंद केले आहे (स. ठ. नं. ७५१२-१२).

प्रकरणाची हकीमत.

(दोन किंवा तीन शब्दांत.)

राघू माळी याचे गुरांचा गोठा.

नंबर ११ सन १९११-१२.

किरकोळ उत्पन्न ठरविणेबद्दल रिपोर्ट.

नंबर ११ सन १९११-१२.

मौजे नहीगांव, तालुका बलसार.

(रबरो शिक्षा.)

सर्व्हे नंबर	एकूण क्षेत्र.	आकार.	वसूल देण्यास पात्र इसमाचे नांव.	कामाच प्रकार.	लगणार क्षेत्र.	जमीन बाबत लोकल-फंडाची रक्कम वेगळी.	एक वर्षाहून जास्त असल्यास मुदत.	तालुक्याचा नमुना नंबर ४ यांतल नोंदीचा दाखला.	गांवचा नमुना नंबर ४ यांतल अनुक्रम नंबर
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०
गांवठाण ...			राघू रामा माळी.	गुरांचे गोठ्या-करतां परवानगीने कवज.	ए. गु. ह. आ. पै ० १ ५ ० ०	लोकेलफंड ० ५ ०	तीन वर्षे १९१२-१३ ते १९१५-१६.	२ (१९११-१२)	७ (१९११-१२) १ (१९१२-१३)

* मामलेदारसाहेब

जेव्हा प्रांतसाहेब आमचे गांवी आले तेव्हा राघू रामा याने आपले घराचे उत्तर बाबत सोबतचे नकाशात दाखविल्याप्रमाणे, गुरांचा गोठा बांधण्याबद्दल तोंडी परवानगी मागितली. क्षेत्र दक्षिण उत्तर १० यार्ड व पूर्व पश्चिम १० यार्ड आहे, किंवा जवळ जवळ एक गुंठा आहे. जमीन गांवठाणापैकी पडीत असून कोणाचे बहिर्वाटीत नाही, किंवा कोणास तिची जरूरीही नाही. कारण सदर जागेत जाण्याचा मार्ग फक्त अर्जदाराचे घरातून आहे. प्रांताचे साहेब यांनी असा हुकूम केला की, गांवकामगारांनी याबद्दल रिपोर्ट करावा, व कोणाची हरकत न आली तर परवानगी देण्यांत येईल व भाई वसविण्यांत येईल.

(सही)

पाटील.

(सही)

कुळकर्णी.

ता. ३-५-११.

मे. प्रांताचे साहेब बाहादूर यांजकडे सलामपूर्वक खाना. या गांवात इमारतीकरिता जागेची मागणी प्कार आहे अर्जदार ऑफिसांत हजर झाला व त्याने असे कळविले की, गोठा फक्त तीन वर्षांपर्यंत ठेवून नंतर मी माझे सर्व्हे नंबर १२ यांत नवीन बांधणार आहे.

(सही)

मामलेदार.

ता. २-५-११.

उत्तर.

मामलेदार साहेब, बलसार, यांस—सदर जागेवर गोठा बांधण्याची परवानगी, सालीना भाडे ५ (फक्त पांच) रुपये लोकलफंडासह ठरवून, दिली आहे. तीन वर्षांनंतर गोठा काढला नाही तर पुन्हा रिपोर्ट करावा.

(सही)

ता. ११-५-११.

एल्. एम्.

गांवकामगार यांजकडे—शाले हुकुमाप्रमाणे तजविजीकरिता व दसरी दाखल्याकरिता खाना.

(सही)

मामलेदार.

ता. १५-५-११.

दाखला घेऊन दसरी दाखल.

(सही)

ता. १७-५-११.

कुळकर्णी.

गोठा बांधला व तारीख १६-६-११ चे सुमारास काम पुरे झाले. सन १९११-१२ बद्दल व पुढील २ सालांबद्दल भाडे वसूल करण्यांत येईल.

(सही)

कुळकर्णी.

प्रकरणाची हकीगत.

नंबर ९ सन १९१२-१३.

(दोन तीन शब्दांत.)

विठ्ठल रामचंद्र याची चुन्याची भट्टी.

किरकोळ उत्पन्न ठरविणेबद्दल रिपोर्टे.

नंबर ९ सन १९१२-१३.

मौजे नहीगांव, तालुका बलसार.

(खरी शिक्का.)

सर्व्हे-नंबर.	एकूण क्षेत्र.	आकार.	वसूल देण्यास पात्र इसमाचे नांव.	कामाचा प्रकार.	लागणारे क्षेत्र.	रकम जमीनवाव व लोकलफंड वेगळी.	एक वर्षाहून जास्त असल्यास मुदत.	तालुक्याचा नमुना नंबर ४ यांतील नोंदीचा दाखला.	गांवचा नमुना नंबर ४ यांतील अनुक्रम नंबर.
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०
	ए. गु.	ह. आ. पै			ए. गु.	ह. आ. पै			
२	४ २	८ २ ०	विठ्ठल रामचंद्र.	चुन्याची भट्टी विनपरवानगीची.	० १० ४	० ० ०		७	३
पोट २						लोकलफंड. ० ४ ० दंड. १० ० ० लोकलफंड नाही.		११	३

गोपबारा.—(गांवकामगार यांनी सन १९१२ चे आगस्ट महिन्यांत रिपोर्ट केला, व मामलेदार यांनी तारीख १७-८-१२ रोजी हुकूम दिला की, एक वर्षाबद्दल ४ रुपये वसूल करावे. नंतर नोव्हेंबर महिन्यांत तालुका तपासणी वक्ती प्रांताचे साहेब यांनी अशी हरकत घेतली की, या कामी दंड सुद्धा व्यावसाय पाहिजे होता. नंतर प्रकरण वाचण्यासाठी व हुकुमासाठी, व दंड व्यावा की नाही याबद्दल विठ्ठलचे जवाबासह तालुक्यास परत पाठवावे म्हणून गांवकामगारांस हुकूम झाला. प्रकरण प्रांत हुजूरकडे पाठविल्यावर तिकडून असा हुकूम झाला की, गांवठाण नजीक इतके जवळ परवानगीशिवाय भट्टी बांधण्याचे कारण दाखविले नाही. सबब १० रुपये दंड वसूल करावा.)

पुढील तजविजीकरिता व हिशोबांत नोंद करण्याकरिता गांवकामगार यांकडे परत रवाना.

ता. २६-११-१२.

मामलेदार.

गांवचा नमुना नंबर ४ यांत चढवून विठ्ठल यास वसूल देण्याची ताकीद दिली. दतरी दाखल.

ता. ३०-११-१२.

कुळकर्णी.

प्रकरणाची हकीगत.

नंबर ९ सन १९१२-१३.

(दोन तीन शब्दांत.)

हरी विठ्ठल यांची दगडाची खाण.

किरकोळ उत्पन्न ठरविणेबद्दल रिपोर्ट.

नंबर ९ सन १९१२-१३.

मौजे नहगांव, तालुका बलसार.

(रवरी शिक्षा.)

सर्व्हे नंबर.	एकूण क्षेत्र.	आकार.	वसूल देण्यास पात्र इसमाचे नांव.	कामाचा प्रकार.	लागणारे क्षेत्र.	जमीनवात व लोकल-फंडाची रकम वेगळी.	एक वर्षाहून जास्त असल्यास मुदत.	तालुका नमुना नंबर ४ यांतील नोंदीचा दाखला.	गांवचा नमुना नंबर ४ यांतील अनुक्रम नंबर.
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०
नदी ...			हरी विठ्ठल, राहणार मगोड.	बांध ऐरण्याकरिता स्वतःचे उपयोगाकरिता खाण लावून दगड पाडणे.					

मामलेदारसाहेब यांस.

हरी विठ्ठल याचा अर्ज मेहेरवानांचा हुकूम नंबर २३२, तारीख ७-११-१२ सोबत रिपोर्टाकरिता आलेला परत करून रिपोर्ट करण्यांत येतो की, अर्जदार यास दगडाची खरीखर जम्वरी आहे. कारण खंडकन्याचे हयगयीमुळे त्याचे नंबरच्या पुष्कळ बांध ऐरण्या नाहीशा झाल्या आहेत. ज्याबद्दी, बांध ऐरण्या दुरुस्त करण्याबद्दल नोटीस झाली आहे त्याबद्दी, परवानगी देण्यास हरकत नाही. नदीत दगडांची खाण लावल्याने कोणाला गैरसोई किंवा उपद्रव होण्याजोगा नाही.

ता. २०-११-१२.

पाटील.

कुळकर्णी.

हुकूम.

गावकापगार यांस.

बांध ऐरण्याकरिता हरी विठ्ठल यास दगड पाडू यावे, परंतु त्याला सावध करावे की त्याने दगड विकता कामा नये. नाही तर तालुक्याचा मक्तेदार हरकत घेईल व मग फौ देणे भाग पडेल.

ता. २५-११-१२.

मामलेदार.

दाखला ठेवून निकालांत.

ता. २५-११-१२.

कुळकर्णी.

ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००

किरकोळ जमीनबाब.

१. गांवचा नमुना नंबर १ ते ३ यांत सर्व कायम जमीनबाब व जुडीबद्दल तपशील दिला आहे. आतां ठरावबंदांत येणारे व गांवचे हिशेबांत तपासले जाणारे फिरते किरकोळ उत्पन्न राहिले.

२. कायम उत्पन्नाच्या लोकलफंडास पात्र असलेल्या बाबी आहेत त्या :—

(१) लागणीलायक वृहदांतील जमिनीचा आकार [ह्यांत पुण्याचा आकार (पाटस्थळ, हिमाथत वगैरे), यांचा समावेश होतो परंतु इरिगेशन अॅक्टाप्रमाणे जे दर इरिगेशन खात्यास जमा होतात त्यांचा समावेश होत नाही (ठ. नं. १९०६-७०, ६९९९-९०)] आणि जुडी. [यांत कदीम नक्त नेमणुका, खालसा झालेल्या किंवा न झालेल्या आणि काम्युट केलेला नक्षराणा नगदीखात २१७२-१९ मधील बाब ९ व ६, यांचा समावेश होतो.] कांहीं विशेष राजकाय बाबी, ज्या हल्ली खंडणी म्हणून मानल्या जातात, त्या वगळण्याबद्दल-स. ठ. नं. ११९२९/१९१४ पहा.

(२) जागा भाडे किंवा घरठाणचे भाडे, आकारी सध्दे नंबरपैकी नाहीत असे.

(३) ल्या. रे. कोड कलम ४८ प्रमाणे बदललेला सारा, व आकारी सध्दे नंबरपैकी विनशेतीचे करणास लाबले जमिनीवरील सर्व कायमचे बोजे.

(४) कांहीं वर्षांचे मुदतीपर्यंत विशेष रीतीने कमी केलेला आकार. जसे जमीन नवसाध्य करण्याकरिता किंवा सुधारणेकरिता, आणि दुसरे कांहीं विशेष सत्ताप्रकाराने दिलेले जमिनीचे उत्पन्न, मिठागरापासून होणारे उत्पन्न साल्ट डिपार्टमेंटला जमा होते. सरकार ठराव नंबर ९१८६/१८९७.

(५) फॅरेष्टाकडे जमीन वर्ग झाल्यामुळे जेव्हा लोकलफंड कमी होतो तेव्हा स्थानिक संस्थास मोबदला देण्याची जरूरी नाही (ठ. नं. ९०९४-८४).

३. फिरते उत्पन्नाच्या बाबी दोन प्रकारच्या आहेत :—

(i) लोकलफंडास पात्र.

(ii) लोकलफंडास पात्र नसलेल्या.

साधारण बाबींची यादी खाली दिल्याप्रमाणे आहे. परंतु एखादे वेळीं आज कल्पना करिता येत नाही किंवा परिचित नाहीत अशा दुसऱ्या कांहीं बाबी उत्पन्न होतील.

(i) लोकलफंडास पात्र.

लोकलफंड आकारणीचे बाबतीत नवीन नियमासाठी पान (१०८) पहा.

विनशेतीच्या. स. ठ. नं. ९२०६-८५.

स. ठ. नं. १८००-८६.

(१) विनशेतीचे भाडे, किंवा शेतीचा सारा बसविलेले किंवा न बसविलेले जमिनापासून मागोज सालाकरिता तुटक मुदतीचे किंवा ९ वर्षांहून कमी असे थोडे मुदतीचे, येणारे उत्पन्न आणि विटांच्या किंवा चुन्याच्या भट्ट्या सरकारी पडजमिनीवर बांधण्याबद्दलची फी.

(२) खाणीच्या पड्याप्रमाणे भाडे व सरकारच्या ठकाची रक्कम (ही नेहमी तालुक्यांत जमा होते) R ८२१३-०३.

शेतीचे उत्पन्न खाली लिहिलेल्या बाबींपासून येणारे :—

(३) पांच वर्षांहून जास्त नाही असे मुदतीने लागणीसाठी दिलेली आकारी पडजमीन. (एकसाली पड्याचे नमुन्याकरिता. स. ठ. नंबर १०२६१/१९-९ पहा.) सन १९२९ चे ल्यांड रे. को. रुळीमध्ये जनरल फार्म आहे (R २२९३-०२).

(४) पांच वर्षांहून जास्त नाही अशा मुदतीचा विनआकारी जमिनीतील हुकुमी लागवड म्हणजे उदाहरण खरबुजवाडी, टेकडीची जमीन, मळई, कुमरी किंवा डोंगरी गायरान, गांवठण, इत्यादि.

(५) बेटे, कुरणे व पडित जमिनीवरील लिलावाने विकलेले गवत किंवा वनचराई व पड जमिनीचे दर एकरी दोन आण्याप्रमाणे येणारे उत्पन्न, परंतु रक्षण केलेले अगर दुसरे मुलकी खात्याचे ताब्यांतील नोटीस प्रसिद्ध झालेले फॅरेष्ट याचे उत्पन्न जमी बाब २० ला जमा होते तरी हे फॅरेष्टखात्याचे आहे. (स. ठ. नं. १२५३-८९, ल्या. रे. को. १५४ पहा.) म्हणून यावर लो. फ. येत नाही. स. ठ. नं. ५३९-७४.

(६) झाड्डे म्हणजे फळशाड्डे, वाळलेले लांकूड, काठ्या, पाने किंवा झाडांवरील, ताडीचे झाडांसह, सरकारचे दहाकी विक्री (पोन्-कलम २० पहा). वाव ई मधील अपवाद धरून खुद झाडांची अखेर विक्री (ठ. नं. १९२३-०९) १९२३ चा नवीन कायदा ई खालील ठ. नं. ४४९३-१९-८-२४ पहा.

(७) किरकोळ उत्पन्ने म्हणजे उदाहरण वाळू, लाव, कचरा, सीरा तयार करण्यासंबंधाचे जमिनीचे भाडे. (स. ठ. नं. ९२८५/१९११ यांतील रक्कम ३६.)

(८) विगरहुकूम लागण, यांत साधा सारा पिकाची किंमत यांचा समावेश होतो. (रे. को. क. ६१). परंतु दंडाचा समावेश होत नाही.

(९) मागील साली हिशेबांतून काढून टाकलेली जमीनबाब.

(१०) लॅंड रेव्हन्यू कोड, १४८ प्रमाणे चौथाई दंड.—दंडावर जरी लोकलफंड व्यावसायिका नाही तरी दंड संयुक्त जमिनबाबीवर (चौथाईपेक्षा जास्त घेतां कामा नये) आकारून त्यांत सामील करितात; म्हणून दंडाचे प्रमाण लो. फं. चे हूड असते (स. ठ. नं. ९९८७-८४). त्याचप्रमाणे इनामदाराचे अगर वरिष्ठ धारण करणाराचे मोकदम्यावर जर दंड घेतला तर तो त्याला मिळतो (स. ठ. नं. ९९६६-८४). अशा बाबतीत जमीनबाब हिशेबांतून दंड वसूल न करितां तो मदत हुकुमनाम्यावर वसूल करावा.

(११) लॅ. रे. को. क. १३९ ई. प्रमाणे दंड.

(ii) लोकलफंडास पात्र नाही अशा बाबी.

१९२३ च्या नवीन लोकलबोर्ड आक्टाप्रमाणे शेड्यूल अ आणि कलम ९३ (अ) खालील नियम :—

(१२) नोटीस फी.

(१३) रे. को. क. १८३ प्रमाणे विक्रीचे खर्चाचा व खोती गांवचे जमीन खर्चाचा आणि तारीख १ माहे ऑगस्ट सन १९४२ पासून कुलाबा जिल्ह्यातील जप्त करण्यांत आलेल्या कबुलायती गांवातील खोती फायद्याचा वसूल.

(१४) सरकारी जमीन (इरिगेशन व इतर खात्याचे ताब्यांत असली तरी देखील) विनपरवानगीने शेतीचे किंवा विनशेतीचे कामास लावल्याबद्दल दंड. (त्यां. रे. को. कलम ६१, ६५, व ६६ तसेंच रुळ १०० ते १०३.) खाणीच्या शेती मोडल्याबद्दल दंड लोकलफंडासाठी जमा न करतां तो सरकारजमा करावा. (स. ठ. नं. १२९८/२८—२७—१०—२८).

(१५) पुस्त बदलल्यावर किंवा मोबदल्यानंतर इनामदार यांजकडून येणारा प्रसंगोपात नजणारा (स. ठ. नं. १६६४/१८७२ व नं. २९४०/१८७३). कारण ते दरसाल पूर्ण आकारावर लोकलफंड देतात.

(१६) गैरहजीगी आकार, व मागील सालाबद्दल (कारण लोकलफंड पूर्वीच घेतला असतो) किंवा तुट सुदतीबद्दल इनामे व बतने यांवरील आकाराचा इतर सर्व वसूल.

(१७) कानरा सिस्टिम म्हणजे कानडाकडाल पद्धतीप्रमाणे प्रत्येक जनावरामागे अमुक असे दराने येणारी चारणीची फी. ही फी मुलकी अंमलदाराने वसूल केल्यास तो मुलकी खात्यास जमा होतो. मग दिलेले पासांत काही क्षेत्र फॉरेस्टांपैकी असले तरी हरकत नाही. परंतु निव्वळ फॉरेस्ट क्षेत्रांपैकी किंवा मुलकी व फॉरेस्ट असे मिश्र क्षेत्रांपैकी फॉरेस्ट अंमलदाराने वसूल केला तर तो फॉरेस्ट खात्यास जमा होतो.

फॉरेस्टाची कुरणे मुलकी कामगारांनी कौलाने दिली तरी ती वास्तविकरित्या लोकलफंडास पात्र होत नाहीत. (स. ठ. नं. ९३९-७४) परंतु व्यवहारांत भाडेपट्टा हा करार असल्यामुळे लोकलफंड वसूल करण्यांत येतो व सर्व वसूल किरकोळ संयुक्त जमीनबाबीस जमा करण्यांत येतो.

(१८) रिझर्व फॉरेस्टातून वाव नं. ६ व ७ च्या रकमा, मुलकी खात्याकडून वसूल केल्या जातात, तेव्हां (ठ. नं. १२९३-८९, व ३१४०-७२, ४७६-७५, ३९३५-७३) सिव्हिल अकौंट कोड क. ४, २२ आणि २८३, ४ (१२) व ठ. नं. ९०९४-८४.

जमीनबाबीच्या आणखी काही रकमा आहेत परंतु त्या गावी वसूल केल्या जात नाहीत अगर ठरावबंदीत येत नाहीत.

खाणीचे लायसेन्सप्रमाणे येणाऱ्या भाड्याबद्दल ठराव नं. ८५१५-० पहा.

४. बापैकी काही बाबतीबद्दल खुलासा करावयास पाहिजे आहे.

(१९) “जर या फी ठरविलेल्या तारखांपूर्वी वसूल करण्यांत आल्या तर त्यांतून—

(अ) जेथे गांवकामगारांस (चराईची फी धरून) जंगलाचे उत्पन्न वसूल करण्याबद्दल जबाबदार करण्यांत आले असेल तेथे त्यास गांवच्या कुळकर्ण्यास दर रुपयास ६ पै व पाटलांस दर रुपयास ३ पै या दराने मुशाहिरा दिला पाहिजे व दर रुपयास १५ आणे ३ पै इतकी रक्कमच फक्त हिशोबांत दाखल करून तालुक्यांस रवाना केली पाहिजे.

(bi) जेथें गांव-कामगारांस रेव्हेंयू खात्याच्या ताब्यांतील प्रदेशाची चराईची फी वसूल करण्याबद्दल जबाबदार करण्यात आले असेल तेथें त्यांस गांवच्या कुळकर्ण्यास दर रुपयांस ६ पै व पाटलांस दर रुपयांस ३ पै या दरानें मुशाहिरा दिला पाहिजे व दर रुपयांस १५ आणि ३ पै इतकी रक्कमच फक्त हिशोबांत दाखल करून तालुक्यांस रवाना केली पाहिजे. जर गांवचा कुळकर्णी हा बतनदार कुळकर्णी नवून पगार मिळत असलेला तलाठी असेल तर त्यांस कोणताहि मुशाहिरा देण्यांत येतां कामा नये.

एकूण किती फी वसूल केली (पासाचे अर्धे भागाप्रमाणें व मुशाहिरा किती कापून वजा करून घेतला याचें एक टांचण तयार करावें, व बाकी निवळ रकम) किंवा वेळोवेळीं रकमा. गांवचा न नं. ४ यास जमा करावी, व केलेलें टांचण दसरचे प्रतीस जांढाव. ज्याअर्थी, गांवकामागार आपला मुशाहिरा परभारे घेतात, त्याअर्थी, १० वर्षांनीं त्याच्या पगाराची रिबिजन करतांना ही बाब पुन्हा विचारांत घेऊं नये.

पूर्वी कॅरेंट आणि जमीनमहसूल ह्यामध्ये प्रमाणशीर वांटणी होती. परंतु आतां महसूल वसूल करणारे खात्याच्या हिशोबी जमा केला जातो (१३१५-०४, १०८४-०६). गांवकामगारांना आपला स्वतःचा मुशाहिरा फी जमा होण्यापूर्वी कापून घेतां येतो : मात्र त्यांनीं खालील तारखांपूर्वी वसूल केला पाहिजे. (४२६३-००, १३३१-०४) ह्या तारखा कमिशनरसाहेब यांना वाढविण्याचा अधिकार आहे, ३४५३-०३ :—

मध्यभाग, वेठगांव आणि जुलावा	...	...	...	१५ ऑगस्ट.
सुरत व पंचमहाल	...	...	...	३१ ,,
त्रिजापूर व धारवाड	...	...	...	१५ सप्टेंबर.

ठाणें अथवा कानडा येथील गांवकामगारांना फी वसूल करितां येत नाहीं. तलाठी यांना इतकाच मुशाहिरा कापून घेण्यास परवानगी आहे. (१५०५-१६) ह्या तारखानंतर गुरें चारणारे इसमांपसून दंडसुद्धा वसूल करितां येता. कानारामध्ये ह्या फीमधून पूर्वी लोकलफंडास दिली जाणारी वर्गणी स. ठ. नं. १०८४-१६ नें बंद झाली आहे. कमिशनरस ह्या फीच्या रकमा सूट देतां येतात. फौ. को. क. २९७ (अ) पहा. आणि स्टॅंडिंग ऑर्डर्स क, २२७ आणि ठ. नं. ७१४९-१५ नें सदर्न सर्कलकरितां नवीन झालेले नियम पहा.

ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००

नंबर ४.

નહિગાંવ, તાલુકા વલસાર, જિલ્લો સુરત, સન ૧૯૧૨-૧૩.

ब-लोकलफंड माफीच्या बाबी.

डॉर.

सदरें नंबर २, ३, ८, ११, १७, १८ व १९ यांत येणारा तपशील या गांवी नसल्यामुळे ही सदरें गाळली आहेत.

६ व ७ या हेडिंगाखालची पोस्ट सदर मर्जीवरची आहेत.

[illegible]

पुढील साली सुद्धा चालू राहणें.

रुपये ५ पुढील साली सुद्धा वसूल करणे.

तेरीज.	रु.	आ.	पै.	गांवचे दुसरे नमुन्यांतील मिळत्या रकमा. *
(१) लोकलफंडाची बेरीज (५) ...	९	६	९	३० गांव नमुना नंबर ५.
जमीनबाबत (६) ...	१५०	५	०	२७ (i) „
संयुक्त जमीनबाब ...	१५९	११	९	
(२) एकूण निवळ (७) ...	१५	१२	०	२७ (ii) „
एकूण एकंदर ...	१७५	७	९	
वसूल ...	१७२	१५	९	गांव नमुना नंबर ९ (६) एकूण.
बाकी ...	२	८	०	गांव नमुना नंबर ११ तेरीज (६) एकूण.

* हे कोष्टक नमुन्यापैकी नाही ; परंतु फक्त वहिवाटीसाठी टीप म्हणून आहे.

(सही)

पाटील.

तपासले (तारीख)

(सही)

कुलकर्णी.

कारकून.

मानलेदार,

गांवचा नमुना नंबर ४ बाबत खुलासा.

आतां किरकोळ रकमा ठरविण्याचे व वसुलावर देखरेख करण्याचे पद्धतीबद्दल विचार करण्याचा आहे. अशा रकमांपैकी बहुतेक रकमा गांवकामगारांकडून आलेले रिपोटीचे हकीमतीवरून उत्पन्न होतात. कांहीं अर्जावरून किंवा ताबडबळीचे हुकुमाने उत्पन्न होतात. सर्व प्रसंगी आकार बसविण्यास पात्र अशी रक्कम कुळकर्ण्यास जेव्हा प्रथम आढळून येईल, तेव्हा त्याने फिरते जमीनबाबत उत्पन्नाचा एक नमुना घावा, व आपल्यास भराता येईल तितका तो भरून, मामलेदार यांजकडे रिपोटीसोबत हुकुमासाठी पाठवावा. जर पडिलाच हुकूम मामलेदार यांजकडून आला तर, तो दाखल हेतांच नमुना भरावा, व मामलेदार यांजकडे प्रकरण व नमुना असे परत करावे.

२. कांहीं रकमा अशा प्रकारच्या असतात की, त्यांच्याकरिता रिपोटीत योग्य अशी कोष्टके नसतात. परंतु अशा कामी सुद्धा स्थळ प्रतीतील (काउंटर-फॉईलमधील) सदरवारी उपयोगी होईल. उदाहरण "सक्तीचे उपाय" याखाखी खुलासा केल्याप्रमाणे, नोटीस-फीच्या कित्येक रकमा एका हुकुमाने वारंवार मंजूर होतात, व त्यांपैकी कांहीं रद्द होतात. जरी एका हुकुमावरून २० इतम नोटीस-फी देण्यास पात्र झाले, व दुसरे एका हुकुमाने आणखी ७ इतम पात्र झाले तरी नोटीस फॉची २७ प्रकरणे करण्याची जरूरी नाही. परंतु एकच प्रकरण बसस होईल. तसेंच पुढे हक्कनोदणीचे बुकाचा प्यारा ९ (क) यांत सांगितल्याप्रमाणे हक्कनोदणीसंबंधी दंडासह इतर सर्व दंड एका सालांत वसूल करण्याचा पत्रकावर हुकूम केला असेल तर ते गांवचा न. नं. ४ यांत एक रकमेने अनुक्रम नंबर १२ समोर दर्शविल्याप्रमाणे, दाखविण्यास हरकत नाही. फार्माचा मध्यक्याकडील भाग (फॉईल) हा गांभी राहण्याचे उद्देशाने ठेवलेला आहे, अशासाठी को पाठविलेले सर्व प्रकरणावर बरोबर रीतीने हुकूम आले व ते हिशोबी आणले हे निश्चित करता येईल. नमुन्याचे बुकास छापील अनुक्रम नंबर देण्यांत येईल.

३. कांहीं प्रसंगी अखेर किती रक्कम वसूल करावी हे ठरपयंत मामलेदार, कुळकर्णी व कदाचित् प्रांतसाहेब यांचे दरम्यान पुष्कळ श्रे दोरे होतात. वर टीका केले रकमेपैकी एकादे रकमेबद्दल मामलेदार कुळकर्ण्यास हुकूम देतात. त्या रकमेची वर्गीवारी करण्यांत काळजी घेतली पाहिजे अशी आवश्यकता असली तर ती रक्कम कशी जमा करावी, याबद्दल मामलेदार यांनी कुळकर्ण्यास हुकूम द्यावा. अखेर हुकूम आल्याबरोबर दप्तरचे प्रतीत (काउंटर-फॉईलवर) दिले सदराप्रमाणे प्रकरणाचे नंबरखाली व सालाखाली तो फॉईल करावा, व नंतर वसूल करावा म्हणून हुकूम केलेल्या रकमा गां. न. नं. ४ यांत पुरवाव्या. जर कलेक्टरसह किंवा कमिशनर सहित मागाहून अपिलांत किंवा दुसरे प्रकारचे हुकुमांत फेरबदल करतील तर अर्थात नमुन्यांत दुरुस्ती केली पाहिजे. "किंवा विसाराची रक्कम आगाऊ आल्यानंतर लिलावांत वोललेली पूर्ण रक्कम भरली नाही तर सरकारदाखल केले विसाराचे रकमेइतके येणे कमी केले पाहिजे. फेरलिवांवे केश, अगर बाकी ठेवणाऱ्या लिलावादाराविरुद्ध काम चालविले, तर ते येणे नवीन होईल." आणखी जास्त रक्कम वसूल करण्याचा हुकूम झाला, तर त्याच प्रकरणाचे नंबरखाली नवीन रक्कम दाखल केली पाहिजे. येणे कमी केल्याबद्दल अपिलाचा हुकूम साल पुरे होईपर्यंत आला नाही, व वसूल होऊन गेला तर रिफंड दिला पाहिजे, किंवा वसूल झाला नसला तर सूट (येणे रद्द करणे) दिली पाहिजे. प्रकरणाचा निकाल होऊन कांहीं एक वसूल करावयाचा नाही असे ठरले तर गां. न. नं. ४ यांत कांहीं एक नोंद न करता कागद फेळ करावे. वसूल झालेपैकी कही रक्कम माफ केली असे हुकुमहि अखेर होण्याचा संभव असतो. तेव्हा ते प्रकरण सुटीचे हुकुमाचे फेलीस वर्ग केले पाहिजे. (गांवचा न. नं. ८-ब प्यारा ४) व ही गोष्ट दप्तरचे प्रतीवर (काउंटर फॉईलवर) नोंदून ठेवली पाहिजे.

सर्कल इन्स्पेक्टर यास जेव्हा एकादे अतिक्रमण आढळून येईल, तेव्हा दप्तरची प्रत (काउंटर फॉईल) व रिपोटीचा शक्य असेल तितका फार्म त्याने स्वतः भरला पाहिजे. म्हणजे प्रकरण योग्य निकालास लागेल अशी खात्री होईल. या पद्धतीप्रमाणे अतिक्रमणाचे रजिस्टरची आवश्यकता रहात नाही. (त्यां. २. डिपार्टमेंटचे बुकांतील स. ई. रुळीतील जुना न. नं. २ पहा.) * * *

४. जेव्हा किरकोळ जमीनबाबेचे रकमेचा वसूल जुलई अखेरचे आंत होत नाही, तेव्हा ती बाकी पुढील सालचे हिशोबी नेण्यांत येते. परंतु अशी बाकी किरकोळ जमीनबाब म्हणून वेगळी न दाखवितां एकंदर जमीन बाबेचे बाकीत सामील करण्यांत येते. साधारण नियम म्हटला म्हणजे सर्व किरकोळ जमीनबाब ज्या सालांत येणे योग्य झाली त्याच सालांत, अर्थात, वसूल झाली पाहिजे, अशी अटकळ असते. जमीनबाबेचे बाकीत किरकोळ रकमा सामील करून जमीनमहसुलाचे हिशोबांत घोंटाळा करणे इष्ट नाही. त्या सर्व जेव्हाचे तेव्हाच वसूल केल्या पाहिजेत. * * *

* * * किरकोळ जमीनबाबेच्या बाब्याच वाक्यापुढे ओढीत नेण्याचा प्रसंग येऊं नये म्हणून पुढे लिहिलेल्या तजविजीची शिफारस करण्यांत येत आहे. वसूल करण्याचा हुकूम जुलई महिन्यात इतका उशीरा झाला की वसूल होणे शक्य नाही, तर कुळकर्ण्याने तो हुकूम मामलेदार यांजकडे परत करावा; आणि आगष्टासून सुरू हाणारे पुढील सालचे हिशोबी तो धरून घेण्याची विनंती करावी. मामलेदार यांनी मंजुरी दिली तर कुळकर्ण्याने आपले पुढील सालचे हिशोबी तो धरून घ्यावा. एकादी

रकम मे महिन्यांत वसूल करण्याचा हुकूम झाला असताहि कांहीं चांगले कारणावरून सप्टेंबरपर्यंत किंवा नंतरहि ती वसूल होणेजोगी नसेल तर येणें तहकूब ठेवून पुढील साली धरून घ्यावे, म्हणून कुळकर्ण्यानें मामलेदार यांजकडे विनंति केली. कारणें पुरेशीं असलीं तर मामलेदार मंजुरी देताल.

५. गांवचा नमुना नंबर ४ जेव्हांचे तेव्हां भरला पाहिजे. यांत पहिल्या कांहीं रकमा साल सुरू होणेपूर्वी दाखल करता येतात. म्हणजे मार्गोल वर्षापासून पुढें चालू राहणाऱ्या रकमा उदाहरणार्थ तीन वर्षांच्या पत्र्यानें दिलेले मळईचे भांडे, दुसरे व तिसरे वर्षी तसेंच पुढें नेणेचे असतें. सन १९१७-१८ सालचा गां. न. नंबर ४ तयार करण्याची व त्यांत रकमा पुरविण्याची मुदत जुलई सन १९१७ चे अखेरीपूर्वी पुष्कळ दिवस आधीं असते. सन १९१९-१७ सालांतील सर्व रकमा सदर सालचा गां. न. नं. ४ यांत दाखल केल्या आहेत कीं नाहींत, व पुढें चालू राहणाऱ्या रकमा सन १९१७-१८ सालचा नं. ४ यांत दाखल केल्या आहेत कीं नाहींत व त्या कोठपर्यंत चालण्याचा तोशरा लिहिला आहेकीं नाहीं, (नमुन्याचा फार्म पहा) हें ऑडिट ऑफिसर यांनीं (तपासणी करणार कामगार) पाहिलें पाहिजे. सन १९१६-१७ सालचा नमुना तपासतांना सन १९१५-१६ सालाचे पत्रकांत पुढें चालू राहणाऱ्या म्हणून शेन्यानें दर्शविलेल्या रकमा त्यांत योग्य रीतीनें आणल्या आहेत कीं नाहींत हे पाहिले पाहिजे.

६. जुलै अखेर कुळकर्ण्यानें गां. न. नं. ४ बंद करावा, आणि त्याच्या एकूण बेरजा तपशीलवार सदरांनं न देतां फक्त दोन वर्गांनीं म्हणजे—(१) संयुक्त व (२) लोकलफंड मार्फाच्या या सदरांनीं ठरावबंदान्त न्याव्या. किरकोळ जमीनबाबीचे उत्पन्न विशेष कमी किंवा जास्त झालें असल्यास त्याची कारणें द्यावी. नंतर बंद केलेले डेबुकावरून वसूल दाखल करावा. सूट दिली असल्यास ती दाखवावी. बाक्या काढाव्या व त्या इसमवार खात्याशी जुळतात असें पहावे. बाक्या नसल्या तर तपशीलवार तपासणीची जरूर नाहीं. कुळकर्ण्यानें आपले वार्षिक रिपोर्टांसोबत मामलेदार यांजकडे पान ४६-४७ यांत दिलेल्या तपशिलाचे शेवटच्या तीन ओळींचे ३ आकडे (पान ४७ यांतल तेरजाचे नव्वेत) पाठवावे :—

एकूण येणें.

एकूण वसूल.

सूट.

बाकी.

(तालुक्याचा न. न. ४ व १० वरील खुलासा पहा.)

७. पडीत जमीन दाखविणारा गांवचा जुना न. नं. २ आतां राहिला नाहीं. पंतु पडीत जमिनीपासून कांहीं उत्पन्न होण्याजोगें असेल तर असे जमिनांकडे दुर्लक्ष करणे बरोबर नाहीं. ज्या पडजमिनींत कांहीं उत्पन्न होत नाहीं म्हणून दाखविल्या आहेत त्या जमिनींत खासगी लोक बहिवाट करितात व चारणीसाठीं वगैरे दुसऱ्यास पोटाभाष्यानें देऊन चांगलें उत्पन्न मिळवितात अशी उदाहरणे आहेत. पांकपाहणीचे वेळीं सर्कल इन्स्पेक्टर व दुसरे कामगारांनीं पड म्हणून दाखविले नंबराकडे विशेष लक्ष द्यावे. स्वामाविकपणें अतिक्रमणें व बिगार हुकुम कवजे विशेषकरून येथेंच आटळून येतील. सर्कल इन्स्पेक्टर व वरिष्ठ कामगारांनीं यांची तपासणी करावी, व येऊं शकणारे उत्पन्न गैरशिस्तरीतीनें बुडालें नाहीं असें पहावे. ल्यांड रेकॉर्ड खात्याचे नियमाप्रमाणें सर्कल इन्स्पेक्टर यांस पडीत नंबराची यथास्थित पाहणी करावी लागते. (गांवचा न. नं. १२ चा प्यारा १३ पहा.)

८. सन १९१३ चे नवीन लॅन्ड रेविन्यू कोड कलम ११७-व अमलांत आल्यापासून सर्व्हे नंबराचा भाग किंवा हिस्सा असा इनाम असला तरी सुद्धा (ल्यां. रे. को. क. ७६) पड म्हणून सोडतां येत नाहीं. सुटलाच असला तर नंबराचे बाकीचे वाहूदारास दिकण्याचा किंवा त्याजवर त्याचे उत्पन्न वसविण्याचा हरप्रयत्न केला पाहिजे. आणि असे उत्पन्न वसविले म्हणजे “बहिवाटीत नसलेला” म्हणून हिशेबी दाखवावा * पडजमिनीचे तुकड्याचे आजूबाजूस बहोती जमिनी असल्या तर तसे पडजमिनीचा उपयोग दुसरे इसम करित असतांल हे व्यावहारिक दृष्ट्या असंभवनीय आहे. भोंवतालचे वाहूदारांस वाग्वार असें वाटतें कीं, आपण त्यांचा कुकट उपयोग करूं. कारण दुसरे लोक त्यास किंमत बोलणार नाहींत. ही उपनासंबंधी ठकबाकी आहे, व याबद्दल कामगारांनीं सावध असवे.

* पान ११ वर गांवचा नमुना नंबर १ खालील टीप ३ पहा.

गांवचा नमुना नंबर ५.

क्षेत्र व उपपत्रांचे एकत्र तेरीज (अरावंद), मौजे नहीगांव, तालुके बलसागर, तारीख ३१ जुलै, सन १९१३.

	गुदस्त साल.		चाळ साल.		कमी.		जास्त.		कमीजास्तीचे कारणाबद्दल शेर.
	क्षेत्र.	आकार.	क्षेत्र.	आकार.	क्षेत्र.	आकार.	क्षेत्र.	आकार.	
१ गांवचा नमुना नंबर १ प्रमाणे एकूण क्षेत्र व आकार.	ए. ५०७	गुटे. २२	रु. ५२३	३ ६ ५०७	२२	रु. ४७९	० ६	गु. ५२	रु. ५२ ३ ०
२ आकारावर जुडीचा चढ	...								सरकारी व द्दतीपैकी तब्दील केले जमिनीवरील नेहमाचे सत्ताप्रकाराने आकार कमी झाला— ए. गु. रु. आ. पै. मिठागराकरिता ... २५ ० २५ ० ० रेल्वेकरिता ... ४ २९ ११ ३ ० नवीन शतीवर ...
३ वजा—लाणीलायक विनयाकारी जमीन	१०० ०				१०० ०				जमीन वाढून गेली ... ० ३५ १ ० ० विटाचे आवाराकरिता ५ ० १५ ० ०
४ शेतीस नालायक	५ २९				६ २४			० ३५	सरकारी व द्दती जमीन नवीन शतीवर एक हयाथा आकाराने दिलेली पुराने वाढून गेली. मामलेदार यांचा हुकूम नंबर २२, तारीख २९-१२-११.
५ विशेष व सार्वजनिक कामाकडे देवलेली जमीन गां. नं. १ चे तेराजप्रमाणे.	४०	२९ ५९ १२ ०	४५ २ १९ १२ ०				४ २९		सरकारी व द्दती नेहमीचे सत्ताप्रकाराने थारण केलेली रेल्वेचे कामाकडे दिली. कलेक्टर साहेब यांचा हुकूम नंबर २९, तारीख ३०-१२-११

३५ १६ ५२ ३ ०

	गुदस्त साल.			चाळ साल.			कमी.			जास्ती.			कमीजास्तीचे कारणावद्दल नोंद.
	क्षेत्र.	रु. आ.	गु. ए. नं.	क्षेत्र.	रु. आ.	गु. ए. नं.	क्षेत्र.	रु. आ.	गु. ए. नं.	क्षेत्र.	रु. आ.	गु. ए. नं.	
१८ इनाम जुडीमुद्रां ...	१२२	५३	७	६१२२	२९	६७	३	१२०	२९	६७	३	६	जरी पूर्ण आकार वसविला तरी जमीन अजून इनाम वर्गालाही व आकार जुडी सदरालाही धरलेली आहे.
१९ जमेमुद्रां मुद्राम कमी केलेली ...	१५	३	१२०	१५	०	३	१२०	०	३	१२०	०	३	
२० अधिक—गावचा नमुना न. २ (३) पत्र्याने दिलेले विनआकारी जमिनीचे शेतांचे उत्पन्न.	२५	६	४०	२५	०	६	४०	०	६	४०	०	६	
२१ एवढाण शेतीचे उपयोगाचे कायम क्षेत्र व उत्पन्न. अधिक—विनशेतीचे उपयोगाची जमीन व तिचे उत्पन्न.	१२३१५	१	०	३२०	३६	२७६	१०	०	३५	५२	३	०	
२२ सव्हे नवरपैकी (गां. नं. २) (२) वरडुयम.	१०	८	१४	०	४०	८	२८९	०	४०	०	१७५	०	विनशेतीचा विशेष आकार गां. नं. २ (ii) प्रमाणे; भिटागराकरिता व विटाचे आवाराकरिता जमीन दिल्यावद्दल.
२३ गांवठाण वगैरपैकी (गां. नं. २) (१) वरडुयम.	०	९१	१५	०	९१	११	१५	८	९१	११	१५	८	
२४ वजा—इनाम वर्ग ७		१८	०	०	१८	०	०	०	१८	०	०	०	
२५ दाव्या—विनशेतीचे निवळ उत्पन्न व क्षेत्र.	१०	१७३	२०७	१५	४०	१७३	२८२	१५	४०	१७३	२८२	१५	
२६ एकूण कायम उत्पन्न ...	३६६	२९१	५२३	०	३६९	१३३	६५९	९	३५	५२	३	०	

	उत्पन्निक—किरकोळ जमीनवात ...	१४ ० ८	९५० ५ ०						५६ ५ ०
	(१) लोकलफंडास पात्र शस्त्री:	१५ ० ०	१५ १२ ०						७ १२ ०
३८	एकूण वगुल होणांची जमीनवात ...	६३२ ० ८३६१	८२५ १० ८	३५	१६	५२ ३ ०	३०	०२४५ १३ ०	
	अधिक—लोकरुंद—								
३९	दयम जमीनवातेवर ...	४३ १४ ११	५१ ९ ९					७ १० १०	
३०	किरकोळ उत्पादावर २७ (१) ...	५ १४ ०	९ ६ ९					३ ८ ९	
३१	पेन्ने अंशामुळे नफा किंवा तोटा, मा. न. न. ११ बी रुबवती- वक्त.		० १ ९					० १ ९	
३२	एकूण निवल सोकरुंद ...	४९ १२ ११	६१ २ ३					११ ५ ४	
३३	मुंगुक जमीनवातेची व जमीन- महसूल देणारे क्षेत्राची एकूण एकडर बेरीज.	२४१ ६८१ १३ ७ २६१	१३६ ८८६ १२ ११	३५	१३	५२ ३ ०	३०	०२५७ २ ४	५ ए. गुं. निवल कमी क्षेत्र ५ १६ व जास्त हाथ्ये २०४-१३-१.

तपासले.

तपासले, ताराख

कारकुन,

पाटीलि.

कुछकणी.

प्रांताचि साहिब
मामलेदार.

नमुना नंबर ५ वाचत खुलासा.

या नमुन्यांत जमीनबाबेचे येणे कायम व फिरते, एक ठिकाणी आणलेले आहे, व गुदस्त सालाशी तुलना करून कायम उत्पन्नांत जे काय फरक झाले आहेत, त्यांची कारणे दिली आहेत. हा नमुना तपासणीचे कामी फार महत्वाचा आहे. कारण कायम उत्पन्नाचे बाबतीत फक्त प्रत्येक फरकाची तपासणी बहावयास पाहिजे असते. परंतु फिरते उत्पन्नासंबंधाने प्रत्येक रकमेची तपासणी बहावयास पाहिजे. ज्याअर्थी, फिरते उत्पन्न आवश्यकतेप्रमाणे फिरलेच पाहिजे, त्याअर्थी, थुळ कमजास्तीची कारणे देण्याची जरूरी नाही. फरक मोठा व चित्तवेषक असला तर “इमारती जागेकरिता मागणी फार” असे मोघम कारण द्यावे, व इतकेच कारणाची अपेक्षा केलेली असते.

२. कुळकर्ण्यास जसजसे हुकूम पोहोचतील तसतशी त्याने गां. न. नं. २ व ३ यांत वेळचेवेळीं दुष्टी केल पाहिजे. असे सर्व हुकूम गांवांत फैल न होतां तालुक्यास परत जातात. किरकोळ उत्पन्न गांवचा न. नं. ४ या व त्याचे अंगभूत पत्रकांत जेव्हांचे तेव्हां नोंदले पाहिजेत. परंतु गांवचा न. नं. ५ हा साल. पुरे होईपर्यंत वास्तविक पूर्ण भरतां येणार नाही. कुळकर्ण्याने मे किंवा जून महिन्यांत जर निःसंशय असे अनुमान केले की, साल अखेरपर्यंत आतां कायम उत्पन्नांत आणखी फरक होणेचा संभव, काचित आहे, तर कायम उत्पन्नापर्यंत तरी निदान त्याने सुरक्षितपणे हा नमुना भरण्यास हरकत नाही. हा नमुना पुरा होतांच तो तालुक्याचे नमुने भरण्यासाठी तालुक्यास पाठविल पाहिजे. कोणतेहि सबबीने हा नमुना तारीख ३१ जुलैचे रात्रीचे आत पुरा करण्यांत, व तालुक्यास रवाना करण्या कुळकर्ण्याने चूक होऊं देऊं नये.

३. या नमुन्याचा महत्वाचा भाग म्हणजे शेन्याचे कोष्टकांतील कमजास्तीचे कारणाचे शेर हा होय ही कारणे ज्या ओळींत कमी जास्ती होतील त्या ओळीसमोर दिली पाहिजेत. एकूण किंवा बाकी दाखविणारी ओळीसमोर ती पुन्हा देऊं नयेत. कारण मागला तपशील बदलेल त्याप्रमाणे पुढील एकूण रकमा अर्थात बदलतील दुसरे शब्दांत सांगावयाचे म्हणजे प्रत्येक कमी व जास्तीचा खुलासा एकदांच व एकच वेळ करावा. ठरावबंद बरोबर असल्याची परीक्षा यापुढे सांगितले “पडताळा पत्रका” चे रुजुवातीने करावी.

हक्काचें पत्रक.

[सरकारचा मुलकी खात्याचा ठराव नंबर ७७८८, सन १९१० वरून रद्द झाले नियमांऐवजी सरकार ठराव नंबर ११२११, सन १९१२ वरून एकवट केलेले आणि क. नं. ३९५-ब, तारीख २८-२-१९२३ ने नवीन पद्धतीला लागू होतील असे दुरुस्त केलेले नियम.]

भाग १.

कायदा.

* * * * *

भाग २.

सामान्य.

हक्क नोंदणी हें एक रजिष्टर आहे व त्यांत प्रथमतः रोजनाम्याचे नमुन्याप्रमाणें जसजसे हक्क संपादन केले असतील त्या क्रमानें जमिनीवरील सर्व खाजगी हक्कांचा तपशील दिला असतो, मग तें हक्क नोंदलेले अगर बिननोंदलेले दस्तबिजानें अगर वारसानें, तोंडी करारानें किंवा इतर प्रकारानें प्राप्त झालेले असोत. तसेंच मालकाचे खातेदाराचे, गहाण घेणाराचे, कुळाचे, भाडे किंवा महसुल घेण्याचा हक्क ज्यांना तबदील करून दिला अशाचे हक्क; तसेंच कांहीं सार्वजनिक हक्क, इजमेंट म्हणजे दुसऱ्याच्या जमिनीतून जाण्यायेण्याचे, पाणी आणण्याचे वगैरे भोगवड्याचे हक्क व सरकारी हक्क (हे हक्क गांवचा नमुना नंबर १ व ३ यांतहि दाखल असतात) हे सर्व यांत नोंदले जातात. त्यानंतर प्रत्येक गांवांतलं सर्व्हे नंबरच्या अनुक्रमानें जमिनीच्या अनुक्रमणिकेंत या हक्कांचा गोषवारा लिहिला जातो व सर्व्हे नंबरांतील प्रत्येक वेगळे विभागाची नोंद वेगळी करण्यांत येते. मुलकी हिशेबहि या पत्राचे आधारावर ठेवण्यांत येतात. यामुळे हें पत्रक हक्काच्या नोंदीप्रमाणेंच सरकार येण्याबद्दल प्रमाणभूत आहे व प्रत्येक निरनिराळा कबजेदार आपले कबजांत असलेले जमिनीचे तुकड्याबद्दल सरकारास परभोर सारा व इतर देणें देण्यास जबाबदार आहे. याचा परिणाम असा झाला आहे की, पोकळीस्त खातेदार म्हणजे त्याचे नांवानें लागलेल्या जमिनीचा प्रत्यक्ष कबजा नसणारा खातेदार यापुढें कोणीच दिसून येणार नाही. यापुढें खातेदार या शब्दाचा अर्थ, गांवचा नमुना नंबर ८ यांत ज्याचें नांव खोतें आहे तो, असा समजला पाहिजे, कारण प्रत्यक्ष कबजा असल्याशिवाय खोतें असूं शकणार नाही. इनाम जमिनीबद्दल जुडी देण्यास खातेदारापैकी कोणता इसम जबाबदार आहे हें हक्कनोंदणीवरून दिसून येईल. भाडेपट्ट्याने अगर विशेष सत्ताप्रकारानें कबजांत असलेल्या जमिनीचे बाबतींत, सरकार देण्याबद्दल सरकारास जबाबदार असलेल्या इसमास कबजेदार समजलें जातें. खालसा, इनामी अगर कोणत्याहि जमिनीचे बाबतींत जबाबदार असलेल्या इसमाबद्दल कबजेदार या शब्दाचा उपयोग केला जाईल.

२. या कारणास्तव मुंबईच्या जमीनमहसुलाच्या पद्धतींत हक्कनोंदणी हें एक अत्यंत महत्वाचें पत्रक झालें आहे. परंतु यांत सरकार येण्याचे जबाबदारीची नोंद करावयाची असल्याने साऱ्याची फिरून वांटणी करावी लागते. कारण महसुलाचे कारणासाठी सर्व्हे नंबर ही शेवटची मर्यादा आहे असे (जमीनमहसुलाच्या कायद्यांत १९१३ साली झालेली सुधारणा होण्यापूर्वी समजलें जात असे तसें) यापुढें समजण्यांत येणार नाही. प्रत्येक वेगळा तुकडा मग तो कितीहि लहान असला, तरी, त्याचा निराळा आकार दाखल करण्यांत येतो. सर्व्हे नंबरचा आकार त्यांतील निरनिराळ्या भागांवर बिनचूक विभागांत येण्यासाठी भागांची मोजणी करणें अवश्य आहे. हें काम आतां बहुतेक सर्वत्र आटोपत आलेलें आहे. ज्या ठिकाणी हें काम अद्याप पुरें झालें नाही. तेथें मामूल आकार म्हणजे कबजेदारांनी आपसांत ठरविलेले आकाराचे हिस्से हिशेबाकरितां घेण्यांत येत आहेत (पान ५८, पॅरीप्राफ १४ पहा). सर्व्हे नंबरच्या पोटविभागाचे मोजणीचें व त्यावरील आकाराचें सर्व काम मुद्दाम नेमिलेल्या कामगाराकडून करण्यांत येत आहे व कुळकर्ण्याने हक्काचे पत्रकांतून उतारे काढून व खातेदारास नोटीस देऊन या कामगारांना मदत द्यावयाची असते. सदरहू पोटहिस्सा-मोजणीबद्दलची पद्धत व हिशेब यांचा खुलासा जमिनीची मोजणी व जमिनीसंबंधीचे इतर हक्क दाखविणारे कागदपत्र यांची व्यवस्था लावणारे जें खोतें आहे त्या खात्याच्या पुस्तकांतून केला आहे.

* * * * *

३. सदरहू पत्रकांत कबजाचे हक्काशिवाय आणखी कबजेगहाण, बिनकबजेगहाण, कायम, अगर पुष्कळ सुदतीच्या कुळाचे हक्क व दुसरे प्राप्त झालेले किंवा अवलंबून असणारे जमिनीतील हक्क-संबंध नोंदण्यांत येतात व मजबूतची म्हणजे उपरी कुळ व थोडे सुदतीची कुळे वेगळे पत्रकांत नोंदली जातात. यास्तव हें रजिस्टर आंकडेशास्त्राच्या दृष्टीने विशेषतः जमिनीचा धारा ठरविण्याचे कारणासाठी फार महत्वाचें आहे. कोणत्याहि मनुष्यास

कोणताहि हक्क (दत्तकाचे बाबतीत पान ७९ पैरिग्राफ ३९ पहा.) प्राप्त झाला असता त्याबद्दल त्याच्या झाल्या तारखेपासून तीन महिन्यांचे आत खबर दिली पाहिजे अशी त्याजवर या कायद्याने जबाबदारी ठेविली आहे. ज्या ज्या इसमास नोंदलेले दस्तऐवजावरून हक्क प्राप्त झाला असेल त्याने अशी खबर दिली असे मानण्यांत येते. जे कोणता दस्तऐवज नोंदवीत नाहीत अगर या कायद्याने द्यावी लागणारी खबर देत नाहीत ते २९ रुपयांहून अधिक नाही इतकी ही देण्यास पात्र होतात. सदरहू कायदा ज्या गांवांस लागू झाला असेल अशा गांवांतील जमिनीच्या संबंधाच्या प्रत्येक दाव्यांत वादीने सदरहू जमिनीसंबंधाने हक्काच्या पत्रकांतील नोंदीची दाखलेमुद नकल हजर केली पाहिजे आणि पोटहिश्याचे नकाशे तयार झाल्यावर संबंध असणाऱ्या जमिनीचा हिस्सा नंबर दिल्याशिवाय (जाहीरात नंबर ६३१९, सन १९१०) दस्तऐवज नोंदता येणार नाही [नोंदणीचा कायदा १९१८ चा १६, कानू (२२)]. यास्तव सदरहू पत्रक प्रत्येक बाबतीत पूर्ण व बिनचूक असणे अतिशय महत्त्वाचे आहे. गांवांत काय चालले आहे इकडे कुळकर्णी लक्ष ठेविले व नवीन प्राप्त झालेले हक्काची खबर देण्यांत लोक तत्पर राहातील तरच हे पत्रक पूर्ण व बिनचूक होणार आहे. कुळकर्णीची कामे खाली तपशीलवार दिली आहेत. लोकांची कर्तव्ये काय आहेत ही त्यांचे मनावर ठसविली पाहिजेत व त्याचा योग्य मार्ग म्हणजे त्यांजकडून हयगय झाली असता ताबडतोब फौ वसूल करून वेणें हा होय.

४.

*

*

*

*

*

*

५. ज्या नमुन्यांत हल्लीं रेकॉर्ड ठेविले जाते ते नमुने ठराव नंबर ३९५-ब, तारीख १८-२-१९२३ ने मंजूर झाले आहेत. बहुतेक सर्व ठिकाणी पूर्वीची (१९०३ ते १९२३ चे दरम्यान तयार केलेली) हक्क नोंदणीची जुनीं रजिष्टरं आहेत असे गृहीत धरले आहे व त्यावरून हक्काचे पत्रक तयार करता येईल. सन १९०७ ते १९२१ पावेतो प्रसंगविशेषीं फेरफार होऊन अमलांत असलेले हक्कनोंदणीचे जुने नमुने आरंभीचे सुरवातीस जास्त योग्य होते. काम चालू तारखेचे ठेवण्यास ते योग्य नव्हते. कारण प्रत्येक वेळीं पुन्हा लिहिणेचें काम फार वाढत असे व दर ५ वर्षांनीं पुन्हा त्याची नकल करावी लागे. हल्लींचे नमुने नोंदी चालू तारखेवर ठेवण्यास जास्त सोईचे आहेत. फेरफाराचा रोजनामा हे नवीन उतारे होणाऱ्या हक्काचे खरे रजिष्टर आहे व ते कधीहि पुन्हा लिहवें लागत नाही व निरंतर ठेविले जाते. नवीन संपादन केलेले सर्व हक्काबद्दल आरंभी वाद असला तरी फिर्दा दिली नाही तर, निवळ कवजामुळे त्याचे खाजगी व्यक्तीचे विरुद्ध १२ वर्षांना स्थानिक संस्थांचे विरुद्ध ३० वर्षांनीं व सरकारविरुद्ध ६० वर्षांनीं पूर्ण मालकीत पर्यवसान होतें. सबब हे फेरफाराचें रजिष्टर (रोजनामा) गांवचा नमुना नंबर ६, प्रत्यक्ष खरे हक्क नोंदणीचे रजिष्टर होतें व त्यांतील मजकूर “जमिनीची अनुक्रमणिका गांवचा नमुना नंबर ७” या रजिष्टरांत पहाण्यास सोपें जवें म्हणून खतविला जातो व त्यांत सन १९२३ पावेतो जुन नमुन्यांत लिहिलेले फेरफाराचे रजिष्टरावरून अखेरची नोंद केली जाते व त्यानंतरचे फेरफारही नोंदले जातात. पूर्वीचे नमुन्यापेक्षां हल्लींचा नमुना लहान आकाराचा आहे व दुरुस्त्यांची गर्दी फार झाली तर जारा मदतीशिवाय सहज नवीन लिहितां येईल. तसेंच या नमुन्याचे “कार्ड इंडेक्स” मध्यें सहज रूपांतर होऊ शकेल व त्याबद्दल हल्लीं चालू असलेला प्रयोग यशस्वी झाले तर अनुक्रमणिका सुद्धा पुन्हा लिहावी लागणार नाही.

६. हक्काचे पत्रकाचे तीन भाग केलेले आहेत: गांवचा नमुना नंबर ६, ७ आणि १२. उपरी व थोड्या मुदतीचे कुळबहिवाटी गांवचा नमुना नंबर १२ यांत नोंदण्यांत येतात. हा नमुना कुळबहिवाट व पिकें दोन्ही दाखवितो. याशिवाय इतर सर्व हक्क गांवचा नमुना नंबर ६ यांत कायमचे नोंदले जातात. व त्यावरून गांवचा नमुना नंबर ७ यांत खतविले जातात. हा नमुना पुष्कळ वेपें टिकतो व नंतर पुन्हा लिहिते वेळीं त्यांतील नवीन हक्क लिहिले जातील व रद्द झालेले हक्क वगळले जातील. गांवचा नमुना नंबर ६ प्रथम लिहिल्यानंतर नवीन संपादित झालेले सर्व हक्क नोंदण्यासाठीं फेरफाराचें रजिष्टर अगर रोजनामा (नमुना नंबर ६) ठेविला आहे. फेरफाराची नोंद पसंत अगर कबूल झाल्याशिवाय नमुना नंबर ७ यांत दुरुस्ती करितां येत नाही. तथापि संपादन केलेले व निश्चितपणें जाहीर केलेले सर्व हक्क याबद्दल कुळकर्णी रिपोर्टावरून किंवा स्वतःचे निरीक्षणावरून माहिती मिळतांच त्याने ते फेरफाराचे रजिष्टरांत ताबडतोब नोंदले पाहिजेत. अशा हक्कासंबंधाने चौकशी व्हावी व हितसंबंध असणाऱ्या पक्षकारांस तक्रार करण्यास संधी मिळावी म्हणून त्या सर्वोच्च (पुढील कालमांत तपशीलवार संगितल्याप्रमाणें) नोटीस दिली पाहिजे. तसेंच इनाम जमिनींत सरकारचा हितसंबंध असेल तर पुढें संगितल्याप्रमाणें सरकारास नोटीस दिली पाहिजे (पान नं. ८४, ८५ बाब ४ पहा) तक्रारी वेगळ्या रजिष्टरांत नोंदल्या जातात व त्यांचा निकाल मामलेदार यांजकडून करण्यांत येतो. तक्रार नसेल तर सर्व्हे इन्स्पेक्टरने आणि वरिष्ठ कामगाराने तपास केल्यावर ती नोंद कायम करण्यांत येते. याप्रमाणें जमिनीच्या अनुक्रमणिकेत वर्ग होण्यापूर्वी नवीन संपादन केलेले प्रत्येक हक्काबद्दल तपास होतो म्हणून फेरफाराचें रजिष्टर व तदवलंबित अनुक्रमणिका जमिनीचे प्रत्यक्ष कवजाप्रमाणें व भोगवट्याप्रमाणें बिनचूक व पूर्ण अशा स्थितीत ठेवण्याविषयी प्रत्येक अंमलदाराचें लक्ष असलें पाहिजे.

७. “पृष्ठ ९४ वरील कुळबहिवाटीच्या तपासणीसंबंधी विस्तृत टीपा पहा”.

नमुन्याचा तपशील व कृमाची पद्धत.

१.

*

*

*

*

*

*

२. हल्लीं जो अधिक सोपा व सुटसुटीत जमिनीच्या अनुक्रमणिकेचा नमुना ठरविला आहे तो मुख्यतः १९२४ सालचे पूर्वी बरेच वर्षेपर्यंत जुन्या नमुन्यांत जीं रजिष्टरें होती त्यांवर ठरविला आहे. बहुतेक ठिकाणीं जुनीं हक्क नोंदणीची पत्रके १९०४ ते १९०६ चे दरम्यान तयार झालीं. म्हणजे आतां या नमुन्यांत लिहिणेपूर्वी सरासरी १८ वर्षेपर्यंतचीं जुनीं रजिष्टरें आहेत. कचित् प्रसंगीं एखादें गांव अगर गांवाचा गट वेगवेगळ्या वेळीं लिहिला गेला असेल त्या रजिस्टरावरून, सन १९२१ सालांत हल्लींचे नमुन्यांत जमिनीची पहिली अनुक्रमणिका तयार करणे फारसे कठीण नव्हते. हल्लींचे पद्धतीत फेरफार पसंत झाले बरोबर अनुक्रमणिकेंत दुरुस्ती होते. फेरफाराचें रजिस्टर हेंच हल्लीं हक्कनोंदणीचें मुख्य रजिस्टर झाले आहे. व तें सोपें नमुन्यांत असून नवीन संपादन केलेल्या प्रत्येक हक्काचा रोजनामा (डायरी) आहे, त्यांत एकदां लिहिलेला मजकूर पुन्हा लिहावा लागत नाही अगर दुरुस्त करणेचा नाही. परंतु फेरफार होतील तसतसे ते आणखी नोंदी करून दाखवून या प्रत्येक नोंदीचा अनुक्रम नंबर जमिनीच्या अनुक्रमणिकेंत ज्या त्या हिश्यासमोर लिहावा लागतो व नावें अगर आंकडे दाखल करावे लागतात. जमिनीचे अनुक्रमणिकेंत दोन्ही रजिष्टरमधील अन्योन्य नंबर मिळतील. फेरफाराचे रजिस्टर आतां बरेच वर्षेपर्यंत (६० वर्षांहून कमी नाही) राखून ठेवले जाईल. आतां पुढें दुरुस्ती करणेस जागा नाही इतकी दुरुस्तीची गर्दी होईपर्यंत जमिनीची अनुक्रमणिका पुन्हा लिहिणेची जरूरी नाही. व ते वेळींमुद्दां शेवटपर्यंत न खोडलेले ये शब्द अगर अंक अगर नावें शिष्टल असतील तेवढीच पुन्हा लिहिणेची असतात. कारण नवीन नकळ करते वेळीं तीच बखेरची वस्तुस्थिति दर्शविणारी नोंद असते. ज्या ज्या वेळीं हुकूम होईल त्या त्या वेळीं कुळकर्णी याने ही अनुक्रमणिका पुन्हा लिहिणेची आहे व यासाठीं जादा मदतनीसाची अगर तपासणी अंमलदाराची जरूरी नाही. जुनी अनुक्रमणिका निदान ३० वर्षेपर्यंत राखून ठेवली जाईल. व नवीन लिहिलेले रजिस्टरवर प्राप्त साहेब लिहिले दिवसाची तारीख घालून सध्या करतात. यावरून पुन्हा लिहिणेचे काम कधीं झालें व जुने रजिस्टर पाहण्यास मिळण्याजोगी आहे किंवा नाही हे केव्हांहि सांगता येईल. कोणत्याहि पुनर्लेखनाच्या वेळीं फेरफाराच्या नंबरांचा सांखळीच्या सांखळीच उतरली जाते आणि फेरफाराचा रोजनामा किमानपक्ष ६० वर्षे राखून ठेवण्यांत येत असल्याने कायद्याने ठरविलेल्या मुदतीपेक्षां कितीतरी जास्त दिवसांचे हक्कांची माहिती रोजनाम्यांत मिळू शकते.

३.

*

*

*

*

*

*

*

पहिली अनुक्रमणिका तयार करणे.

४. प्रत्येक सर्व्हे नंबर अनुक्रमानें जंगलांत जाऊन तपासावा व त्यांत एकापेक्षां जास्त माणसांचे हक्कसंबंध असतील तर त्या प्रत्येक हक्कदाराचे तुकड्यास हिस्सा अगर त्या सर्व्हे नंबरांतील विभाग समजवि म्हणजे यासाठीं गांवचे सर्व्हे नंबराचा नकाशा पाहिजे व सर्व्हे नंबरांत हिस्से असतील तर त्या हिश्यांचाहि नकाशा तयार केला पाहिजे. पृथक् हक्कांन धारण केलेले जमिनीचे विभागास, मग तो सर्व्हे नंबर असो अगर हिस्सा असो, त्यास तुकडा म्हणावें. असा प्रत्येक तुकडा ज्या हक्कांन धारण केलेला असेल त्याबद्दल तोंडी चौकशी करून, अगर दस्तऐवज पाहून माहिती लिहावी. हे दस्तऐवज जमीनमहसुलाचा कायदा, कॅलम ११५-ई (१) प्रमाणे दाखवलेच पाहिजेत. गांवांत इकडेतेकडे पसरलेले पुष्कळ तुकडे एकाच वेळीं एकाच हक्कांन धारण केलेले आढळतील व या सर्वांची यादी आपणास जर आगाऊ मिळाली तर गांवाचा नमुना नंबर ६ चा हल्लीं जो नमुना दिला आहे त्या नमुन्यांत आपणास ताबडतोब माहिती लिहिता येईल. परंतु हा नमुना प्रथम लिहित वेळीं आपण सर्व्हे नंबर १-१ याची नोंद करू. त्यावेळीं त्याच हक्कांन पुढील सर्व्हे नंबर २-अ धारण केला आहे हें आपणास कदाचित् समजणार नाही. १-८-१९०८ रोजी असलेले स्थितिप्रमाणे रजिस्टर, गांवाचा नमुना नंबर ६, छापते वेळीं एकाच हक्कांन धारण केलेले सर्व वेगळे वेगळे तुकडे एकाच नोंदीत (हक्कनोंदणीचीं पूर्वीचीं रजिस्टरें असल्यामुळे) सांपडतील, परंतु अगदीं नवीन गांवांत नवीन रजिस्टर लिहिणे असल्यास ज्या वेळीं पूर्वी नमूद केलेल्या तुकड्यासमोर दाखल केलेल्या हक्कांन पुढें आणखी एकादा तुकडा धारण केलेला आढळेल तेव्हां पूर्वीच्या नोंदासमोरच कोष्टक ३ यांत त्या तुकड्याचा नंबर दाखल करावा, पुन्हा लिहूं नये. यामुळे गांवांतील प्रत्येक तुकड्याबद्दल माहिती घेणेचें संपलें अशी खात्री झालेवर आपणांस कदाचित् अनुक्रमणिकेची नवी नकळ करावी लागेल.

गांध्या नमुना नंबर ६.

हक्कादणीपत्रक (तारीख १-८-१९०८ रोजी असलेले स्थितीप्रमाणे).

नोंदीचा अनुक्रम नंबर.	हक्काचा प्रकार.	संबंध असलेले सर्व्हे नंबर व हिस्सा नंबर.	तपासणी अंमलदाराची संक्षिप्त सध्या व शेरे.
१	२	३	४
१	त्र्यंबक नारायण याकडे नारो जनार्दनाकडून वारशाने आली. मुख्य इनामदार रघुनाथ बळवंत याकडून नारो जनार्दन याने जमीन विकत घेतली होती (दस्तऐवज नाही).	४—१	
२	रामचंद्र बळवंत देशपांडे याकडे, मुख्य इनामदार रघुनाथ बळवंत देशपांडे याकडून विभक्त झाल्याने (तोंडी करार) आली.	४—२	
३	बळवंतराव यादवराव, जुना खातेदार (हक्क कसा प्राप्त झाला समजत नाही); शिवाय ६—२ चा जुना खातेदार, सन १८८३ पासून.	६—१ ६—२	
४	शिवराम शंकर भट, सनदेवरून	१४	
५	बाळकृष्ण वासुदेव, जुना खातेदार, सर्व्हेपूर्वीचा	१७—१ २५-अ	
६	नारायण कुळकर्णी, वतनदार, कबजेदार	११	
६-अ	गोविंद आना लोणकर, १२ एकर १० गुंठे जमिनीचे मिरासो कूळ, ठरीव खंड ३० रुपये देतो.	...	
६-ब	गुलापा शिवलिंगापा, १० एकर जमिनीने मिरासी कूळ, ठरीव खंड २५ रुपये देतो.	...	
७	गणेश सुबराव, एकर १० गुंठे जमिनीचा मुळगेणीदार, रुपये १० खंड देतो, लेखी कबुलायत, तारीख १ जून सन १८७०. (नों.)	२०—१	
८	क. ड. १ एकर जमिनीचा पोटा-मुळगेणीदार, हा गणेश यास ४ रुपये खंड देतो.	२०—१	
९	बाळकृष्ण वासुदेव, सनदेवरून वतनदार	२७	
१०	सर्जेराव भिवराव, सनदेवरून सरंजाम इनामदार	२९	
११	रामचंद्र बळवंत देशपांडे, फार दिवसांचे वहिवाटीचे हक्कावरून कबजेदार, मूळ हक्क कसा प्राप्त झाला हे समजत नाही.	८	
१२	रामचंद्र बळवंत देशपांडे याने पुष्कळ वर्षांपूर्वी अ. ब. कडून खरेदी घेतला, दस्तऐवज उपलब्ध नाही.	९—१	
१३	नारायण कुळकर्णी, सर्व्हेपूर्वीचा जुना खातेदार	२० आणि ब २२	

टीप.—(नों.) म्हणजे नोंदलेले दस्तऐवज.

नोंदीचा शुक्रम नंबर.	हक्काचा प्रकार.	संबंध असलेले सर्व्हे नंबर व दिस्या नंबर.	तपासणी अंमलदाराच्या संक्षिप्त सहा व शेरे.
१	२	३	४
१४	गणपतराव बळवंतराव, सनदी खातेदार ...	१३	सरकार ठराव नंबर ४२९०, तारीख २८-४-१९०८
१५	मनाजी (हल्लींचा वतनदार) चा बाप अनंदराव आणि अनंदरावचा चुलतभाऊ यादवराव, यांनी राधाबाई कोम अमृतराव हीस, रुपये २००, सन १८८५ साली कबजेगहाण दिले. (नों.)	३	अन्वये गैरकायदा भोगवट्यासंबंधी तपास चावू आहे.
१६	नरशींगराव बळवंतराव, जुना खातेदार (१८८७) व अविभक्त कुटुंबाचा कारभारी. या जमिनीवर ५०० रुपयांचा तगाईचा बीजा आहे.	१५	
१७	रघूनाथ बळवंत देशपांडे, रामचंद्र याचा विभक्त भाऊ (तोंडी कबुलायत.) ...	९-२	
१८	पुंजाजी सखाराम, जुना खातेदार, १८९९ पासून ...	१ अ १	
१९	भाऊ सखाराम, पुंजाजीचा विभक्त झालेला भाऊ, वांटणीपत्र, तारीख १-१०-१८९० (नों.).	१ अ २	
२०	१ मणीलाल हिराशंकर ... ४ वर्षे २ हिरालाल मोतीलाल ... २ ” ३ चुनीलाल भाईलाल ... ५ ” ४ अंबालाल हरीशंकर ... ५ ”	२९	समाईक इनामदार, नावा- समोर दाखल केलेल्या पाळी- प्रमाणे कबजा मिळतो. नंबर १ चा कबजा १९०७-०८ पासून सुरू झाला. वांटणीपत्रकावरून तारीख १५-१०-१८८९ (नों.).
२१	नरशींगराव बळवंत यांनी बाळंभट रामभट पुजारीपासून खरेदी घेतला, रुपये २००, तारीख १२-५-१८८९ (नों.), प्रांत साहेबाचा हुकूम नंबर १३५६, तारीख १२-६-१९०९ वरून खातेदाराकडून पूर्ण आकार वसूल करण्यांत येतो.	१०	
२२	राघू रामा माळी, जुना खातेदार, १८९१ पासून ...	२-१	
२३	गेनू रामा माळी, राघू रामाचा विभक्त झालेला भाऊ (तोंडी करार) ...	२-२	
२४	मारुती कुसा कुंद, जुना खातेदार, १८९३... ..	१ अ ३	
२५	मथू कुसा, मारुती कुसाचा विभक्त झालेला भाऊ (तोंडी करार) ...	१ अ ४	
२६	शिवाजी बाळाजी ... ०-२-८ मानाजी बाळाजी ... ०-२-८ बापुजी बाळाजी ... ०-२-८ गोपाळ गणेश ... ०-४-० सखाराम तुकाराम ... ०-४-०	१६	समाईक खातेदार, १८९५ पासून.

टीप.—(नों.) म्हणजे नोंदलेला दस्तऐवज.

नोंदीचा अनुक्रम नंबर.	हक्काचा प्रकार.	संबंध असलेले सव्हे नंबर व हिस्सा नंबर.	तपासणी अंमलदाराच्या संक्षिप्त सक्षम व शीरे.
१	२	३	४
२७	सर्जेराव भिवराव, बळवंतराव यादवराव यांचा विभक्त झालेला पुतण्या यास, दिवाणी कोर्टाचा वाटप हुकुमनामा नंबर ३५४, तारीख १-१२-१८९१ नें मिळाली.	५-२ ६-१	
२८	मानाजी आनंदराव, बळवंतरावचा विभक्त झालेला चुलतभाऊ, वरील हुकुमनाम्याप्रमाणे.	६-३	
२९	वरील वाटपाअन्वये ठरलेला पोट-हिस्सेदार, यशवंतराव, यानें आपला हिस्सा आपला भाऊ आनंदराव याची विधवा लक्ष्मीबाई, हीस तिच्या हयाती-पावेतो दिला.	५-३	
३०	सव्हे नंबर ६-१, ६-२, ६-३ चे कबजेदार यांनी ह्या खराबाचा तुकडा गुरें चारणीकरितां समाईक ठेविला.	६-४	
३१	गोविंद विठोबा यानें मुळगेणीदार गोविंद सुवराव याजपासून १० रुपये खंड असलेल्या ३ एकर २० गुंठे जमिनीचा हक्क सन १८९८ च्या जानेवारी महिन्यांत खरेदी केला. (नों.) अमृता भोई हा १ एकर २० गुंठे जमिनीचा पोट मुळगेणीदार, खंड रुपये ५ देतो, बहादूर कांसेम, २ एकर जमिनीचा पोट मुळगेणीदार, खंड रुपये ७ देतो.	२०-२	
३२	मानाजी आनंदराव शिंदे, खतेदार, नवीन मर्यादीत शर्तीप्रमाणे प्रांताचे साहेब याचा हुकूम, तारीख ३ जुलै १८८८.	७	
३३	कलेक्टर साहेब यांचा हुकूम नंबर ५५, तारीख १ ऑगस्ट १९०० वरून जमीन दरसाल ०-८-४ भाड्याने नरशींगराव बळवंतराव यास ९९ वर्षे भाडेपट्ट्याने दिली. गांवचा नमुना नंबर २ (१) (१) पहा.	गांवठाण. १	
३४	मानाजी आनंदराव शिंदे, खरेदीदार, पुंजाजी सखारामपासून रुपये २००, १-८-१९०० (नों.).	१व	
३५	विठ्ठल रामचंद्र यानें ४ आंब्याचीं झाडे १९०२ साली (तोडीं) खरेदी घेतली ...	१अ ३	
३६	कलेक्टर साहेब यांचा हुकूम नंबर ५५, तारीख २१ जून १९०१ वरून ही जमीन नरशींगराव बळवंतराव यांस दरसाल रुपये १-८-० प्रमाणे भाड्याने ९९ वर्षांचे भाडेपट्ट्याने दिली, गांवचा नमुना नंबर २ (१) (३) पहा.	गांवठाण. २	
३७	कलेक्टर साहेब यांचा हुकूम नंबर ६०, तारीख १ ऑगस्ट १९०१ वरून ही जमीन मानाजी आनंदराव यांस दरसाल रुपये १०-६-८ प्रमाणे भाड्याने ९९ वर्षांचे भाडेपट्ट्याने दिली, गांवचा नमुना नंबर २ (१) (३) पहा.	गांवठाण. ३	
३८	कलेक्टरसाहेब यांचा हुकूम नंबर ५१०, तारीख १५-७-१९०१ वरून ही जमीन नवसाध्य कारणकरितां दरसाल रु. ६-४-० प्रमाणे बाळकृष्ण वासुदेव यांस दिली.	२५व-१	

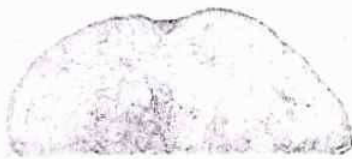
नोंदीचा अनुक्रम नंबर.	हकाचा प्रकार.	संबंध असलेले सर्व्हे नंबर व हिस्सा नंबर.	तपासणी अंमलदाराच्या संक्षिप्त सध्या व शेरे.
१	२	३	४
	ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००		
३९	हा सर्व्हे नंबर पूर्वी गांव-नोकर (सरकार-उपयोगी) इनाम होता व सन १९०२ साली-सरकार खालसा झाला, हल्ली पडीत.	१९	
४०	बळवंतराव यादवराव यांनी गोविंदराव हरी देशपांडे यास तारण गहाण दिली, रुपये १००, तारीख ७-४-१९०२ (नों.).	६-२	
४१	लक्ष्मण कुशाबा, नवीन खातेदार, मामलेदार यांचा हुकूम नंबर मे सन १९०३...	२-३ २-४ २-५ २-६	
४२	रामचंद्र बळवंत देशपांडे, खरेदीदार, लक्ष्मण कुशाबाकडून, रुपये ५००, २-५-१९०४. (नों.) लक्ष्मण कुशाबा यास खरेदीची रक्कम दिल्यावर हा पोटाहिस्सा परत मिळणेचा हक्क आहे. दरम्यान ती जमिनीची लागवड कूल नात्याने करितो व व्याज म्हणून रुपये ५० खंड देतो.	२-४ २-६	
४३	विठ्ठल रामचंद्र यास बाळकृष्ण वासुदेवपासून बक्षीसपत्राने तारीख २० जानेवारी १९०५ (नों.) मिळाली.	१७-२	
४४	सर्जेराव भिवराव, नवीन खातेदार मामलेदार यांचा हुकूम, एप्रिल सन १९०५.	१२	
४५	कलेक्टरसाहेब यांचा हुकूम नंबर ५४५, तारीख १० जुलै १९०७ वरून ही जमीन प्रेमचंद रायचंद यास धर्मशाळेकरिता सारामाफीने दिली, इनाम वर्ग ७	२६-ब	
४६	कलेक्टरसाहेब यांचा हुकूम नंबर ५४५, तारीख १० जुलै १९०७ वरून ही जमीन डिस्ट्रिक्ट लोकलबोर्डस गांवचे शाळेस सारा माफीने दिली, इनाम वर्ग ७.	२४-ब	
४७	कलेक्टरसाहेब यांचा हुकूम नंबर ५४, तारीख १० जुलै १९०८ वरून ही जमीन तालमीचे उपयोगासाठी रेव्हरंड जे. सीलीडी यांस विनशेतीचा आकार रुपये २० पैकी २ रुपये आकाराने दिली, गांवचा नमुना नंबर २ (II) (४) पहा, इनाम वर्ग ७.	२६-अ	
४७-अ	खंडू रघू, कबजेदार (संजामदार सर्जेराव) याचा वारसाने सर्व्हेचा आकार देतो.	२९	

टीप. - (नों.) म्हणजे नोंदलेला दस्तऐवज.

तारीख ३१ जुलै सन १९०८ अखेर दुरुस्त केल्याबद्दल जाहीर करून दाखला दिला.

तारीख ३ नोव्हेंबर १९०८.

Bk Co : 5-8

क्ष. य.
असिस्टंट कलेक्टर.

गांवचा नमुना नंबर ६.

हक्क नोंदणीचे रजिस्टर व फेरफाराची रोजनिशी.

५. मागील पानावर गांवचा नमुना नंबर ६, रोजनामा अगर हक्कनोंदणीपत्रक, तारीख १ ऑगस्ट १९०८ रोजी असलेले स्थितीप्रमाणे छापले आहे, या नमुन्यात फक्त ४ कोष्टके आहेत.

कोष्टक १.—अनुक्रम नंबर—नोंद पडताळून पाहणेसाठी याची जरूरी आहे. हा अनुक्रम सालोसाल १,००,०० (एक लक्ष) पावेतो खंड न पडता चढता चालू राहील. अनुक्रमाचा आंकडा १,००,००० पर्यंत आल्यावर पुढील आंकडा १,००,००१ (एक लक्ष एक) न देता अ १ द्यावा. याप्रमाणे पुढे अनुक्रम अ १, अ २, अ ३ याप्रमाणे अ १,००,००० होईपावेतो द्यावा, याची पुढची नोंद व १ याप्रमाणे पुढे नंबर द्यावे.

कोष्टक २.—संपादन केलेल्या हक्काचा प्रकार लिहावा. कल्पनेने जाणता येतील इतके सर्व जमिनीवरील हक्क अगर हक्क संपादन करण्याचे प्रकार यांची सर्व उदाहरणे देणे अशक्य आहे. गैरलागू मजकूर कांहीएक न लिहिता हक्कसंबंध दाखविणारी प्रत्येक गोष्ट अगरदी थोडक्यांत स्पष्ट लिहावी असा उद्देश आहे. जर अनेक बला जमीन विकली “कारण तो त्याचा जुना स्नेही आहे” तर हे कारण गैरलागू आहे, त्यामुळे बऱ्या कायदेशीर हक्कसंबंधास बाध येत नाही. परंतु अनेक बला जमीन विकली कारण “पुन्हा ज्यावेळी त्याची इच्छा असेल त्यावेळी अला पुन्हा विकणेचे वने कबूल केले आहे” असे प्रसंगी ही कबुली दाखल केली पाहिजे, कारण तिजवर पुढील व्यवहार अवलंबून आहे. किंमत अगर मोबदला व नोंदीस बाध (व्यवहार तोडी झाला की काय आणि तो तोडी कळविला अगर लेखी कळविला आणि तो नोंदले दस्तैबजाने झाला असल्यास नोंदणी कामगाराकडील उताऱ्यावरून माहीत झाला अगर दिवाणी कोर्टाचे अगर मुलकी अधिकाऱ्याचे हुक्मावरून माहीत झाला) ही सर्व माहिती स्पष्टपणे तारीख व नंबर घालून नमूद केली पाहिजे.

प्रत्यक्ष कबजा असलेले इसमाचे मुख्य अगर श्रेष्ठ हक्क असे ज्यांना आपण म्हणू शकू तेवढेच हक्क नमूद करावयाचे असे नव्हे तर त्याशी संलग्न असलेले इतर हक्कमुद्दां दाखल करावे लागतात. त्याचे प्रकार दोन—

(अ) हल्लीचे कबजेदाराचे हक्कापूर्वीचे हक्क व श्रेष्ठ हक्क आणि ज्यावर हल्लीचे कबजेदाराची मालकी अवलंबून असत असे हक्क.

(ब) नवीन—अगर मुख्य हक्कावर अवलंबून असलेले गौण हक्क.

याशिवाय आणखी हक्क असे असतात की, त्यामुळे मुख्य हक्कास दुजोरा येतो अगर ते कमी होतात हे सर्व हक्क, जे समजतील तसे, दाखल केले पाहिजेत. नाहीतर चुका होतील.

ज्याचे प्रत्यक्ष कबजांत जमीन असते व जो सरकारास सारा अथवा जुडी अथवा इतर बोजे देणेस जबाबदार असतो त्यास मुख्य कबजेदार म्हणवें. याचे पूर्वीचे हक्क म्हणजे वारचे वतनदाराचा हक्क, मुख्य इनामदाराचा हक्क, महाण सोडू देण्याचा हक्क, राखून ठेवणाऱ्या महाणदाराचा हक्क, देणगी देणाराचा हक्क, जे देणगीबद्दल पंच नेमून देतात किंवा व्यवस्थापन करून देतात किंवा बेचून करून देतात व त्यामुळे कांही प्रसंगी मूळची देणगी त्यांच्याकडे परत येते अशांचा, यांपैकी कोणताही हक्क विसरू नये.

हक्काबद्दल खबर दिल्यावर हक्क नाकबूल केल्यास हा मजकूर हेरिकोष्टीं लिहावा. याबद्दल वरिष्ठ अधिकारी ज. का., क. १३२-ई व फप्रमाणे तजवीज करतील. कबजा जरी गैरकायदा असेल, जबरीने अगर लबाडीने घेतला असेल, तरी गैरकायदा कबजेदारास जमिनीतून काढून टाकीपर्यंत प्रत्यक्ष कबजा आहे तोपर्यंत त्याची नोंद झाली पाहिजे.

ज्या गैरकायदाप्रकारे जबरीने अगर लबाडीने जमीन कबजांत असेल त्याचा उल्लेख करावा. ज्यावेळी हक्काचा प्रकार व हक्क कसा प्राप्त झाला हे समजत नसेल परंतु कबजेदार याचा विनतकार कबजा बरेच वर्षांपासून अगर कांही विविध वर्षांपासून असेल तर त्याचे नांव फार वर्षांपासूनचा कबजेदार अगर अमूक वर्षांपासूनचा कबजेदार असे लिहावे. सरकारसारा, अगर इनाम गांव असल्यास इनामदारास सारा देतो असे लिहावे.

जर कबजेदार आणखी विशेष हक्क सांगत असेल तर ते दस्तैबजाने अगर इतर लेखी पुराव्याने शाबीत करण्याची बोजा त्याचेवर आहे. उलटपक्षी जर इनामदार अगर सरकार नेहमीच्या साऱ्यांविषीं जास्ती रक्कम वसूल करण्याचा हक्क सांगत असतील तर तो शाबीत करण्याचा हक्क त्यांचेवर आहे. कधी कधी नामधारी कबजेदार असतो व प्रत्यक्ष कबजा व चा असून तो असा कांही देत नाही व व हा अचें कळू आहे अगर नाही याबद्दल शंका आहे असे प्रसंगी अला आपले वरिष्ठ हक्क दस्तैबजाने अगर इतर पुराव्याने शाबीत करता आला नाही व व कां खंड देत नाही याचे कारण सांगत येत नाही तर असा पोकळ हक्क नाकबूल करावा व वचें नांव पूर्णकबजेदार म्हणून दाखल करावे. परंतु जर जमीन इनाम असेल, तर बला ती जमीन धारण करण्याचा हक्क आहे अगर नाही याचा विचार करावा लागेल. मागील हक्क व या जातीचे दुसऱ्याच्या जमिनीवर असणारे भोगवट्याचे इतर हक्क यांची नोंद ज्या इसमाचे हक्क असतात व ज्या

इसमाविस्तृत हक्क असतात त्या दोघांच्या जमिनीसमोर करावी. उदाहरण :—सर्व्हे नंबर ६ व ६ मधून सर्व्हे नंबर १८१ मध्ये जाण्याचा हक्क सर्व्हे नंबर १८१ समोर तसेच सर्व्हे नंबर ६ व ६ समोर लिहावा. कोष्टक २ मध्ये हे सर्व्हे हक्क लिहिलेनंतर असे लक्षांत ठेवावे की, संपादन केलेले हक्काची माहिती न दिल्यामुळे याचा लागणारे दंडाचे कलम अशा भोगवट्याच्या हक्कांना लागू नाही.

कोष्टक ३ यांत संबंध असलेले तुकड्यांची नोंद करावी. आरंभीचे नोंदीपैकी एकादा तुकडा खोडून टाकणे अथवा एखादा तुकडा जास्त दाखल करणे सुलभतेने करता आले तर लबाडी अगर भयंकर चुका फार होण्याचा संभव राहिल. अशी सबब भिळू नये म्हणून संबंध असलेले तुकड्यांचे यादीखाली तुकड्यांची संख्या अक्षरी लिहून ठेवण्याची तरतूद केली आहे. पान ६१-६४ पहा. यामुळे आणखी नवीन नंबर दाखल करणे व नोंदलेला खरडून काढणे जवळ जवळ अशक्य झाले आहे. असा आणखी एक नियम आहे की, हक्कनोदणीपत्रकांत खोडाखोड बिलकूल करावयाची नाही. काही गोष्टीत जमिनीचे अनुक्रमणिकेमध्ये लिहिल्याप्रमाणे अधिक मजकूर घालावा लागेल अगर दुरुस्ती करावी लागेल ; पण तेव्हा मूळची खोडलेली नोंद नीट वाचता येईल अशा बेताने दुरुस्ती अगर खोडाखोड करावी आणि जेव्हा दुरुस्ती करणे असेल तेव्हा ती मूळ नोंदीखाली अगर बाजूला लिहावी [ज. म. का. १०६ (४)]. अशा दुरुस्त्या होतील तेव्हा त्या दुरुस्त्या जो अंमलदार करील त्याने त्यावर आपली पूर्ण सही केली पाहिजे. उदाहरणार्थ, गंगाधरचे ऐवजी गणपति लिहिले गेले अगर ९४० चे ऐवजी ४५० चा आंकडा लिहिला गेला तर ते चुकीचे आंकडे अगर शब्द चाकूने न खोडता त्यांना कंस करावा व त्यामधून एक रेष ओढवी व दुरुस्तीचा आंकडा अगर शब्द त्याचे खाली अगर बाजूला लिहून आपली स्पष्ट सही करावी. लिहितांना होणाऱ्या असल्या हस्तदोषांच्या चुकाशिवाय ह्या पत्रकांत दुरुस्ती करावयाची नाही. जर नोंद नंबर ६९ ही चुकीने लिहिली गेली अगर तीत काही चुका आहेत असे आढळले अगर तिचे वर्णन चुकीचे आहे असे आढळून आले तर ती नोंद आहे तशीच ठेवावी व ती नोंद दुरुस्त करणेसाठी दुसरी नवी नोंद (नंबर ७७) त्या ऐवजी लिहावी, व शेरे कोष्टकी रद्द झालेल्या नोंदीचे समोर "नोंद नंबर ७७ ने रद्द झालेली" असे लिहावे. अनुक्रमणिकेत संबंध असलेल्या हिश्यासमोर शेवटची दुरुस्ती म्हणून नोंद ७७ लिहावी ६९ लिहू नये. नोंदणीखात्यातील पुस्तकाप्रमाणे या पत्रकाच्या प्रत्येक पुस्तकाचे शेवटी ज्या पानावर व नोंदीवर दुरुस्ती झाली असेल ती पाने व नोंद नंबर लिहिलेले [ज. म. का. कानू १०६ (४) अन्वये]. पुढे कधी लबाडीने दुरुस्ती होऊ नये अगर त्यांत फेरफार होऊ नये ह्यासाठी वरील सावधगिरी उपयोगाची होईल.

शेवटील कोष्टक अगर पत्रकांतील जागा ही सद्या, छोट्या सद्या व तपासणी करणारे अंमलदार यांचे शेंक्यासाठी आहे असे समजावे. प्रत्येक नोंद शक्य तितकी काळजीने तपासून अधिकार असणाऱ्या अंमलदाराने सर्व तक्रारींचा निकाल दिल्यावर जेव्हा पत्रक पहिल्याने तयार होते तेव्हा जाहीर नोटीस गावास देण्यांत यावी व ज. म. का. कानू १११ यांत सविस्तरपणे दिलेल्या सूचनाप्रमाणे तपासल्यावर प्रसिद्ध करावे.

६. हे पत्रक तयार झाल्यावर जमिनीची पहिली अनुक्रमणिका लिहावी. तारीख १ ऑगस्ट १९०८ रोजी असले स्थितीप्रमाणे अनुक्रमणिका लिहून पुढील पानावर छापली आहे. त्यांत पुढील फेरफार दाखल केले नाहीत.

गांवचा नमुना नंबर ७.

जमिनीची अनुक्रमणिका, तारीख १ महि ऑगस्ट सन १९०८ रोजी असलेले स्थितीप्रमाणे.

सर्व्हे नंबर, इनामाचा प्रकार, जमिनीचे स्थानिक नांव (असेल तर).	पोट-हिस्सा नंबर.	क्षेत्र.	आकार.	जुडी अगर विशेष अगर बिनशेतकी आकार.	सरकारी जमिनीचा कबजेदार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	हक्क नोंदणी नंबर. कांतील नंबर.	इतर हक्क अथवा बोजा आणि हक्क धारण करणाराचे अथवा बोजा असणाराचे नांव.
१	२	३	४	५	६	७	८
		एकर.	ह. आ. पै	ह. आ. पै			
१-अ. भोईवाडा ...	...	१८-७	२१ ० ०	...		...	
	१	६-३	६ ८ ०	...	पुजाजी सखाराम	१८	
	२	६-२	७ ० ०	...	भाऊ सखाराम	१९	
	३	३-१	३ १२ ०	...	भास्ती कुसा कुंध	२४	विठ्ठल रामचंद्र याची ४ आंब्याचीं शाखें आहेत.
	४	३-१	३ १२ ०	...	मथू कुसा	२५	
१-ब. बिनशेतकी, गिरणी.	...	०-२०	...	२० ० ०	मानाजी आनंदराव शिंदे.	३४	
२. लोणी जमीन ...	...	३४-१०	५२ ० ०	...		...	
	१	८-३	१६ २ ०	...	रघू रामा माळी	२२	
	२	८-३	१६ २ ०	...	गणू रामा माळी	२३	
	३	४-२	८ २ ०	...	लक्ष्मण कुशाबा	४१	
	४	४-२	९ २ ०	...	रामचंद्र बळवंत	४२	लक्ष्मण कुशाबा, शर्तनि विकणारा.
	५	५-०	१ ४ ०	...	लक्ष्मण कुशाबा	४१	
	६	५-०	१ ४ ०	...	रामचंद्र बळवंत	४२	लक्ष्मण कुशाबा, शर्तनि विकणारा.
३. सरकारी उपयोगी गांव नोकरी इनाम लांबडमाळ.	...	६-६	७ ० ०	२ ० ० हिस्तेरसीने (सर्व्हे नंबर ३ १२५, १३२ मि. ह. २७).	राधाबाई कोम अश्वतराव.	१५	मानाजी (वारस वतनदार).
४. जात इनाम ...	...	१९-१२	१९ ० ०	५ १५ ० (आपसांत वाटणी केलेली).		...	
	१	१६-४	१५ १३ ६	५ ० ०	अश्वक नारायण	१	
	२	३-८	३ २ ६	० १५ ०	रामचंद्र बळवंत देशपांडे.	२	
५. जात इनाम ...	...	१-२	१ ८ ०	...		...	
	१	०-११	० ९ ०	...	बळवंतराव यादवराव...	३	
	२	०-१०	० ९ ०	...	सर्वेराव शिवराव	२७	
	३	०-११	० ६ ०	...	लक्ष्मीबाई कोम अनंदराव.	२९	यशवंतराव

सठ्ठे नंबर, इनामाचा प्रकार, जमिनीचे स्थानिक नांव (असेल तर).	पोट-हिस्सा नंबर.	क्षेत्र.	आकार.	जुडी अगर विशेष अगर बिनशेतकी आकार.	सरकारी जमिनीचा कबजे दार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	जुडी अगर विशेष अगर बिनशेतकी आकार.	इतर हक्क अथवा बोजा आणि हक्क धारण करणा-राचे अथवा बोजा असणाराचे नांव.	हक्क धारण करणा-राचे अथवा बोजा असणाराचे नांव.
१	२	३	४	५	६	७	८	९
		एकर.	ह. आ. पै	ह. आ. पै				
६. दगडाचा नंबर...	...	११-४ पोट-खराब ०-२५	७ ० ०	...		...		...
	१	०-१०	० २ ०	...	सर्वेराव भिवराव	२७		...
	२	०-१०	० २ ०	...	बळवंतराव यादवराव...	३	गोविंदराव हरी देशपांडे, बिनकबजे गहाण घेणारा.	४०
	३	१०-२४ पोट-खराब.	६ १२ ०	...	मानाजी आनंदराव	२८		...
	४	०-२५	...	...	सर्जेराव भिवराव ०-८-०, बळवंतराव यादवराव ०-४-०, मानाजी आनंदराव ०-४-०, समाईक.	३०		...
७. जंगली अस्वलाचा नंबर.	...	१०-२०	५ ८ ०	...	मानाजी आनंदराव शिंदे.	३२	नवीन मर्यादीत शर्तीने.	३२
८.	...	२०-०	१० ० ०	...	रामचंद्र बळवंत देशपांडे.	११		...
९. देसायाची गुहा.	...	२४-३० पोट-खराब. ०-१०	१६ ० ०	...		...		...
	१	१२-१६ पोट-खराब. ०-४	८ ० ०	...	रामचंद्र बळवंत देशपांडे.	१२		...
	२	१२-१४ पोट-खराब. ०-६	८ ० ०	...	रघुनाथ बळवंत देशपांडे.	१७		...
१०. देवस्थान इनाम, वहिरोबाची भात-जमीन.	...	१२-१७	१८ १२ ०	५ ० ० भर आकार देणेचा आहे.	नरसीगराव बळवंतराव.	२१		...
११. कुळकर्णी वतन इनाम.	...	२२-१०	४५ ० ०	१५ ८ ०		६		...
	१	१२-१०	२५ ० ०	...	नारायण कुळकर्णी, गोविंद आबा लोणकर, मिराशी कूळ, खंड रु. ३०.	६-अ		...
	२	१०-०	२० ० ०	...	गुळापा, शिवलिंगापा, मिराशी कूळ, खंड रु. २५.	६-ब		...
१२.	...	१०-५	२० ४ ०	...	सर्जेराव भिवराव	४४		...
१३. रयत उपयोगी (गांव जोशी) गांव नोकर इनाम.	...	२-४	३ ० ०	जुडी नाही	गणपतराव बळवंतराव.	१४		...

सर्व्हे नंबर, इनामाचा प्रकार, जमिनीचे स्थानिक नांव (अंशतः तर).	पोट-हिस्सा नंबर.	क्षेत्र.	आकार.	जुडी अगर विशेष अगर बिनशेतकी आकार.	सरकारी जमिनीचा कवजेदार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	हक्कनोदणीवन्न कोटिल नंबर.	इतर हक्क अथवा बीजा आणि हक्क धारण करणाराचे अथवा बीजा असणाराचे नांव.
१	२	३	४	५	६	७	८
		एकर.	रु. आ. पै	रु. आ. पै			
१४. ना.गिरी बाग.	...	१०-१५	१२ ६ ०	३ ८ ०	शिवराम शंकरभट	४	
१५. बिनशेती	...	६-८		१२४ ० ०	नरशीगराव बळवंत	१६	तगाई, रुपये ५००
१६.	...	२५-०	६१ ८ ०	६.....	शिवाजी बाळाजी, मानाजी बाळाजी, बापूजी बाळाजी, गोपाळ गणेश व सखाराम तुकाराम, समाईक.	२६	
१७. नवकीर्द	...	१-३५	६ १३ ६			...	
	१	०-३०	३ २ ६		बाळकृष्ण वासुदेव	५	
	* पोट नं. १, फाळणी नं. १, ६, ७ आणि ८.	०-२०	३ ० ०			...	
	२	०-१०	० २ ६			...	
	* पोट नं. १, २ फाळणी नं. ३, २, ३, ४, आणि ५	१-१	३ ११ ०		विठ्ठल रामचंद्र	४३	
		०-३०	३ ८ ०			...	
		०-१५	० ३ ०			...	
१८. गांव तलाव	...	१०-२५			सरकारी	...	
१९. खारी जमीन	...	४-३२	६ ८ ०		सरकारी पडीत	३९	
२०. ..	...	६-३०	१० ० ०		नारायण कुळकर्णी	१३	
	१	३-१०	५ ० ०		गणेश सुवराव, मुळ-गेणीदार, रु. १०.	७	पोट मुळगेणीदार चिन्नाप्पा दुर्गाप्पा.
	२	३-२०	५ ० ०		गोविंद विठोबा, मुळ-गेणीदार, रु. १०.	३१	अमृताभोई, पोट मुळगेणीदार, १ ए. २० गु. जमिनीचा खंड रु. ५० बहादुर करीम, पोट मुळगेणीदार, २ ए. जमिनीचा खंड रु. ७.
२१. जात इनाम	...	१५-२०	३० ० ०	९ ८ ०	(फेरपाळीने)	२०	
					१. मणीलाल हिराशंकर.		
					२. हिरालाल मोतीलाल.		
					३. तुनीलाल भाईलाल.		
					४. अंवालाल हरीशंकर,		
२२-अ.	...	५-०	१५ ० ०		सरकारी पड	...	
२२-ब. कुळकर्ण्याची चाळ, बिन-शेती.	...	२-२०		७० ० ०	नारायण कुळकर्णी	१३	
२३. जंगल	...	१५-०			जंगल	...	
२४-अ. गुरचरण	...	१९-३०	१९ १२ ०		मोफत गुरचरणीकडे	...	
२४-ब शाळा	...	०-१०			डिस्ट्रिक्ट लोकलबोर्ड शाळा.	४६	

* हिस्सा सर्व्हे झाली नाही; सबब पोट-फाळणी नंतर दिले आहेत.

सव्हे नंबर, इनामाचा प्रकार, जमिनीचे स्थानिक नांव (असेल तर).	पोट-हिस्सा नंबर.	क्षेत्र.	आकार.	जुडी अगर विशेष अगर बिनशेतकी आकार.	सरकारी जमिनीचा कब्जे-दार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	पत्र-हक्कोदणीत नंबर.	इतर हक्क अथवा बोजा आणि हक्क धारण करणा-राचे अथवा बोजा असणाराचे नांव.	हक्कोदणीत नंबर.
१	२	३	४	५	६	७	८	९
		एकर.	रु. आ. पै	रु. आ. पै				
२५-अ. ...	...	२५—०	२५ ० ०		बाळकृष्ण वासुदेव ...	५		...
२५-ब. बिनआकारी खारी भात खाजण.	...	१००—०	...			...		...
	१	२५—०	...	६ ४ ०	बाळकृष्ण वासुदेव ...	३८		...
	२	७५—०	...		सरकारी पडीत ...	...		...
२६-अ. इनाम वर्ग ७.	...	१—०	२० ० ०	२ ० ०	रेव्हरंड जे. शीलीडी मिशन हाऊस मॅनेजर.	४७		...
२६-ब. धर्मशाळा इनाम वर्ग ७.	...	१—०	...		प्रेमचंद रायचंद ...	४५	...	...
२७. देसाई वतन इनाम वर्ग ५.	...	२४—२० पोट-खराब ०—२०	६० ० ०	७ ३ ०	बाळकृष्ण वासुदेव ...	९		...
२८. ...	...	१५—०	३० ० ०		सरकारी पड ...	...		...
२९. इनाम वर्ग १.	...	१०—५	२० ४ ०	४ ८ ६	सर्जेराव भिमराव ...	१०		...
*गांवठाण जागा.		चौ. ए. गुं. वार			खंडू रघू ...	४७-अ		...
१. ...	...	० ० ५०	...	० ८ ४	नरशींगराव बळवंतराव.	३३	...	...
२. ...	...	० ० १००	...	१ ० ८	नरशींगराव बळवंतराव.	३६		...
३. ...	...	० ८ ३२	...	१० ६ ८	मानाजी आनंदराव ...	३७		...

* गांवठाण जमिनीचे सव्हे नंबर केले नसल्यामुळे त्यास हक्कोदणीचा कायदा लागू केलेला नाही, सरकार दराब नंबर ११५८१-१९१३; तरी पण गांवचा नमुना नंबर ८-अ लिहिण्यास सोपे जावे म्हणून ह्या नोंदी केल्या आहेत; फेरफाराबद्दल खबर न दिल्यास फी घेता येणार नाही; तसेच दाखले, नकला हजर करण्याचा कायदा त्यास लागू नाही.

गांवचा नमुना नंबर ७ यावरील खुलासा.

जमिनीचे व जमिनीवरील हक्कांचे इंडेक्स (अनुक्रमणिका).

७. हा नमुना तयार करतवेळेस प्रत्येक नोंदीच्या खाली निदान एकतरी नवी फेरफाराची नोंद करण्यापुरती नेहमी सोडली पाहिजे. लागोपाठ दोन नावे लिहिण्याची सोय असल्यास अधिक चांगले.

कोष्टक १.—विगरशेतीच्या कारणासाठी केलेला प्रत्येक नवीन सर्व्हे नंबर किंवा गट नंबरांतून कोड करून पडलेले प्रत्येक सर्व्हे नंबर या कोष्टकांत अनुक्रमाने येतील तसे दाखल करावे, पत्रकाचे शेवटी दाखल करू नयेत. जमिनीची मोजणी व जमिनी संबंधीचे कागदपत्र ठेवणारे जे खाते आहे त्याची अशी हल्लीची पद्धत आहे की, सर्व्हे नंबर २५ मधून काही भाग जर नवीन नंबर केला तर या नवीन नंबरस २५-ब व मूळ नंबरच्या शिल्लक राहिलेल्या भागास सर्व्हे नंबर २५-अ म्हणजे. य राहिलेले जमिनीस नंबर २५ असे म्हटल्यास (नवीन नंबर २५-अ मानून) अशी गैरसमज होण्याचा संभव आहे की, न म्हणजे आतांचा कमी क्षेत्राचा सर्व्हे नंबर २५ हाच मूळ सर्व्हेच्या वेळचा सर्व्हे नंबर २५ आहे. व अशी समजूत अर्थातच चूक आहे.

नवीन ज. म. का., कानू ११ अन्वये कोणाहि मनुष्यास एकाच हक्कात प्राप्त झालेले एकमेकांस लागलेले सर्व्हे नंबर एकरा करिता येतात; असे करणेस कलेक्टरची परवानगी घेतली पाहिजे. परंतु एकादे रस्यामुळे, नाल्यामुळे, नालीमुळे अशा अशाच प्रकारच्या निसर्गसिद्ध स्थितीमुळे अगर अडचणीमुळे सर्व्हे नंबर विभागलेले असल्याने एकत्र पीक होऊ नसल्यास व नंबर एकत्र करणे फायदेशीर नाही असे आढळून आले तर कलेक्टरसाहेब अशी परवानगी देणारहि नाहीत.

एकादे सर्व्हे नंबराचा काही भाग सरकारने (अक्रायर) संपादित केला तर तो भाग ब्रह्मकळून रस्ता, तर अगर अशाच प्रकारचे मोठे क्षेत्रात सामील करण्यांत येतो. तसे झाले नाही तर त्या भागांत मूळ सर्व्हेचा अर्धक कायम ठेवून त्याचा नवीन हिस्सा समजावा.

सर्व्हे नंबर २३ व २५ एकत्र केले असता या नवीन जमिनीचे क्षेत्रास सर्व्हे नंबर २३+२५ असे म्हणजे व याचा क्रम सर्व्हे नंबर २२ खाली लिहावा. त्यामुळे अर्थातच सर्व्हे नंबर २४ व २६ यांचे दरम्यान मुळीच नोंद होणार नाही. (ज. म. का. खालील कानू ११ प्रमाणे) सर्व्हे नंबर २३ यांत सर्व्हे नंबर २५ चा काही भाग संपादित करणेत आला तर त्यामुळे असे उघड दिसते की, सर्व्हे नंबर २५ यांत हिस्से आहेतच अथवा प्रथम नसल्यास तरी हिस्से पडले आहेत. सामील केलेला हिस्सा २५ आहे असे गृहीत धरून चालल्यास नवीन सर्व्हे नंबरास २३+२५ असे म्हणावे. परंतु सर्व्हे नंबर २५ यांत २५-अ, २५-ब असे दोन सर्व्हे नंबर पडले असल्यास सर्व्हे नंबरास २३+२५-अ असे म्हणावे. असावे तितके हे नियम सोपे नाहीत हे खरे. परंतु दुसरी कोणताहि पद्धत स्वीकारली तर सर्व्हे नंबरच्या पूर्वीच्या इतिहासाची परंपरा भंग पावेल व पूर्वीची मोजणी, प्रत फाळणी, आकार व संबंधीच्या दाखल्यास व जमिनीची खरेदी, विक्री, गहाण वगैरे व्यवहाराची संगतवार माहिती मिळण्यास अडचण येईल. उदाहरणार्थ, समजा सर्व्हे नंबर २५ याचे दोन सर्व्हे नंबर २५ व १९१ असे केले व नवीन सर्व्हे नंबर २५ हा नंबर २३ मध्ये सामील केला व ह्या मोठ्या शेतास सर्व्हे नंबर २३ असे नांव दिले तर खालील प्रमाणे तीन प्रकारे अडचणी येतील :—

(अ) मूळच्या कागदांत सर्व्हे नंबर २५ ची जमीन कोणती होती हे पहाण्यास येणार नाही.

(ब) पूर्वीचे मोजणी व प्रतीचे कागदांत सर्व्हे नंबर २३ बदल जो मजकूर आहे तो हल्लीचा सर्व्हे नंबर २५ च्या सर्व जमिनीबद्दल आहे अशी चुकीची समजूत होण्याचा संभव आहे.

(क) नकाशांत सर्व्हे नंबर १९१ पहाण्यासाठी तासाचेतास घालवावे लागतील. कारण क्रमाने येणारे दि. प. मुळीच तो आढळणार नाही.

८. कोष्टक १ यांत सत्ताप्रकाराचेहि वर्णन दिलेले असते. काहीच वर्णन दिलेले नसले म्हणजे जमीन नेहमीच्या सत्ताप्रकाराने म्हणजे जमीन सरकारी असून सारा देण्याच्या अटीवर धारण केलेली आहे असे समजावे. गांव इनाम असेल तर त्या इनाम सत्ताप्रकारांत सामील असलेल्या सर्व जमिनीसमोर कोष्टक १ यांत वेगळा सत्ताप्रकार लिहिण्याचे कारण नाही. फक्त (इनाम गांवांतील) खालसा, कद्रीम इनाम, जरीद इनाम, अगर सार्वजनिक कामां ठेविलेल्या जमिनी असतील, तेवढ्यांच्या बाबतींत तो सत्ताप्रकार कोष्टक १ यांत लिहावा.

तालुकदारी व खोतीचे गांवांसंबंधी स्वतंत्र भागांत वर्णन आहे. परंतु बहुतांशी खालसा गांवांत जर तालुकदारी प्रकारचे अगर खोतीचे काही सर्व्हे नंबर असतील तर मात्र त्या त्या जमिनीस तालुकदारी उद्बंद जमाबंदी अगर न असले तसे, सत्ताप्रकारचे वर्णन दिले पाहिजे. असल्या जमिनीसंबंधी जर हक्काचे स्वतंत्र पत्रक ठेविले असेल त्या यादीतून ते सर्व्हे नंबर अजीबात गाऱावेत.

इनाम एवढेच वर्णन पुरेसे नाही. इनामाचा वर्ग व प्रकार पूर्णपणे लिहिला पाहिजे (जसे राजकीय सरंजाम, बिननोकरा, देसाई बतन, जसे असेल तसे). वर्ग ७ चे इनामास मात्र वर्ग दिला म्हणजे पुरे आहे.

नवीन मर्यादित शर्तीवर धारण केलेल्या जमिनी (कानडा जिल्ह्यातील हद्दी या नांवाने संबोधिल्या जाणाऱ्या जमिनी याच सत्ताप्रकारे धारण केलेल्या आहेत), बिगरशेतीच्या जमिनी, अगर बिनआकारी पडजमिनी, हे सर्व सत्ताप्रकारच समजून घ्याची नोंद केली पाहिजे. सार्वजनिक अगर विशिष्ट जातीचे कारणासाठी राखून ठेवलेली अगर वर्ग केलेली जमीन अगर रत्ने, जंगल वगैरेकडेस दिलेले जमिनीचेहि वर्णन लिहावे. तसेच कोकणातील कौली जमिनीचा प्रकारही थावा.

शेताचे नांव (डागाचे).

९. पुष्कळ अडाणी लोकांस आपआपले जमिनीचे सर्व्हे नंबर मुळीच कळत नाहीत. परंतु ते लोक आपल्या जमिनी शेताचे नांवाने ओळखतात. उदाहरणार्थ, लोण्याचे शेत, रानडुकराचे वावर, देसायाची गुहा, नव्या गिरणीचे शेत (कापसाची गिरणी असलेले) वगैरे वगैरे. हल्ली असलेली सर्व नावे ह्याच कोष्टकांत लिहावी. इंग्रजी अंमलातील अवल मोजणी झाली त्यावेळी सर्व्हे नंबर नसून फक्त असल्या प्रकारची शेतीची नावे होती.

कोष्टक २.

पोट-हिस्सा नंबर.

१०. जुने मोजणीचे वेळी प्रत्येक धारण करणाराचे जमिनीस वेगळा सर्व्हे नंबर दिला होता परंतु त्यामुळे कित्येक सर्व्हे नंबर फार मोठे तर कित्येक फारच लहान झाले होते. कित्येक वेळी असे लहान लहान तुकडे एकाच नंबरांत सामील केले गेले व मोजणीनंतर पुष्कळ सर्व्हे नंबरांत भाऊहिश्शामुळे अधिक तुकडे झाले. काहींतील काही भागाची खरेदोविक्री झाली असे होतां होतां कित्येक प्रसंगां एका सर्व्हे नंबराचे १०० किंवा अधिक तुकडे झाले. हल्ली या तुकड्यांसच आम्ही पोट-हिस्से अगर हिस्से अशी संज्ञा दिली आहे. एकाच माणसाकडे नजीकचे दोन तुकडे (सारख्याच) एकाच प्रकारच्या हक्काने आले तर कुळकर्णी याने त्या दोन तुकड्यांचा एकच तुकडा केला पाहिजे. परंतु जर एक तुकडा मालकी हक्काने व त्याचेच शेजारी दुसरा हिस्सा दुसरे काही हक्काने (उदाहरणार्थ गहाण घेणारा या नात्याने) कबजांत आला तर मात्र दोन हिश्शांचा एकच हिस्सा करतां कामा नये. सर्व्हे नंबर २५ यांत तीन हिस्से असून त्याचे नंबर २५, २५, २५ असे आहेत पण २५ मध्ये पुन्हा आणखी दोन हिस्से झाले तर या नवीन हिश्शांस २५-अ, २५-ब, अगर २५ (१), २५ (२) असे नंबर द्यावेत जर हिस्सा नंबर २ चे धारण करणाराने हिस्सा नंबर ३ पैकी काही भाग आपले कबजांत घेतला तर हिस्सा ३ याचे ३-अ व ३-ब असे निरनिराळे हिस्से पाडून ३-अ हा हिस्सा नंबर २ यांत सामील करून त्याचा नंबर हिस्सा नंबर २ + ३-अ असा केला पाहिजे. अशाप्रकारे नवीन हिस्सा पडल्यास अगर हिश्शांत सामील झाल्यास नकाशांत दुरुस्ती करणे ती विभाग दर्शविणाऱ्या रेषा नवीन घालून अगर असलेल्या रेषा मोडून दुरुस्ती करावी.

(२) निव्वळ मज्जावरच्या म्हणजे उपरी कुळवहिवाटीमुळे किंवा थोड्या मुदतीच्या कुळवहिवाटीमुळे स्वतंत्र हक्कसंबंध प्राप्त होत नाही. कारण त्या ठिकाणी मालक ह्याच स्वतः धारण करणारा असतो: मात्र त्याचा कबजा कुळाचे मार्फत असतो (खालील पैरा १६ पहा). एकाच तुकड्यामध्ये धारण करणाराची दोन अगर अधिक कुळे असली तरी त्या कुळवहिवाटीसाठी अधिक हिस्से पाडणे नाहीत.

(३) अनुक्रम बदलल्यामुळे त्या तुकड्याच्या इतिहासास काही बाध येत नसेल तर अशा प्रकारे नंबर सामील करण्यास काही हरकत नाही. हिस्से एकमेकांत सामील करण्यास मोजणीचे ज्ञानच लागते असे नाही. फक्त आकाराची व क्षेत्राची बेरज करितां आली व हिश्शामधली विभागणारी रेषा काढून टाकतां आली म्हणजे पुरे आहे. गांवचा नमुना नंबर ७ यातील नोंदीची संख्या कमी करणेचे कामी व जास्त विभागाचे वाईट परिणामास आळा बसविणेसाठी नंबर एकमेकांत सामील करू देणे हा एक फारच उपयुक्त मार्ग आहे. जेव्हा या अनुक्रमणिकेत अधिक पडलेले पोट-हिस्से किंवा जुन्या सर्व्हे नंबराचे नवीन पडलेले सर्व्हे नंबर योग्य क्रमाने लिहिणेस पुरेशी जागा नसेल तेव्हा तलाठी यांनी कागदाचा नवीन तुकडा चिकटवून लिहावे. अनुक्रमणिकांची टिकेवार यादी नवीन लिहून काढणेचा प्रसंग येईपर्यंत हाच उपाय उत्तम होय.

११.

*

*

*

*

*

१२. जमीन शेतीची असून शेतीचा आकार बसला असेल तर एकंदर क्षेत्र दोन ठिकाणी विभागले जाईल : (१) कीर्दसार एकर, (२) खराब एकर. उदाहरणार्थ, सर्व्हे नंबर १०१ याचे ऐन क्षेत्र ६ एकर ३० गुंठे आहे. परंतु त्यापैकी १५ गुंठे पोट-खराब आहेत. या गोष्टीची नोंद कोष्टक ३ मध्ये अशी करावी :—

६—१५

पो. ख — १५

या दोन क्षेत्रांची बेरज केली म्हणजे ऐनक्षेत्र येईल. परंतु गांवचा नमुना नंबर ८-अ व १२ यांत फक्त एकर ६ गुंठे १५ एकराच जमिनीची जरूरी आहे.

१३. पोट-खराबा सहज ओळखण्यासारखा असून तो निव्वळ काहीं विविक्षित पोट-हिश्शाच्या चतुःसीमित असेल तर तो त्या त्या हिश्शांत धरावा व त्या पोट हिश्शांतील कीर्दसार क्षेत्राखाली लिहावा. (सर्व्हे नंबर १ व ३ पहा). जर सहज समजण्यासारखा नसेल तर प्रत्येक हिश्शाचें कीर्दसार क्षेत्र लिहून झाल्यावर तो खाली निराळा दाखवावा. प्रत्येक हिश्शाच्या कीर्दसार क्षेत्राच्या प्रमाणात हा खराबा प्रत्येकांत आहे असे समजावयाचें. पुष्कळ भागिदारांच्या समाईक कबजांत अगर समाईक भोगवड्यांत असणाऱ्या पोट-खराबाचा, उदाहरणार्थ: गुरें चारण्याकुरितां तसेंच ज्यांचा उपयोग करण्याचा लोकांना हक्क आहे (उदाहरणार्थ, तळीं वगैरे) अशांचा निराळा हिस्साच करावा (पहा सर्व्हे नंबर ६-४).

आकार.

१४. जेव्हां सर्व्हे नंबराचे पोट-हिश्शाची मोजणी झाली नसेल व आकार फोडपत्रकें गांवांस दिली नसतील त्या वेळीं कुळकर्णी यांनीं सबंध सर्व्हे नंबरच्या आकाराची विभागणी हिश्शावर खाली दिल्याप्रमाणें करावी:—

(१) धारण करणारे एकमतानें ठरवितील त्याप्रमाणें.

(२) त्यांचा एकमताचा ठराव होत नसल्यास अंदाजी अगर प्रत्यक्ष आढळून येणारे क्षेत्राचे प्रमाणांत फाळून लिहावी. परंतु हिश्शाची मोजणी जेव्हां केली असेल त्या वेळीं हिश्शावर आकार विभागणें तो मोजणी-अंमलदार व जमिनविभागणी व जमिनीतील हक्कासंबंधाचे कागद वगैरेची तजवीज करणाऱ्या खात्याचे अंमलदार ठरवितील त्याप्रमाणें विभागावा. करार करणारामध्ये आपसांत काहीं ठराव अगर करार झाला असला तरी त्यामुळे प्रत्येक तुकड्याचा आकार जमीनमहसुलाचे कायद्यास अनुसरून बसविण्याच्या सरकारचे हक्कास मुळींच बाधा येत नाही.

जुडी आणि विशेष सारा अगर विगारशेतीचा सारा किंवा भाडे

(गांवचा नमुना नंबर २ व ३ बरून घेतले तें.)

१५. जेव्हां कित्येक सर्व्हे नंबर मिळून गट, जुडी अगर उद्धर जमा बसविली असेल त्या वेळीं आणि ती एकच धारण करणारा देत असेल तर, त्या त्या सर्व्हे नंबरावर जुडी विभागावयाची ती, धारण करणारानें आपल्या मर्जीप्रमाणे विभागावी. परंतु धारण करणारे लोक अनेक असल्यास त्यांचेकडून जुडी अगर जमा आकाराचे प्रमाणांतच फाळून घेतली पाहिजे. (सरकार ठराव नंबर ४१७९, सन १८८९) प्रथम सर्व्हे नंबराचा आकार व जुडी त्या सर्व्हे नंबरासमोर लिहिली पाहिजे, हें प्रथम लक्षांत ठेवले पाहिजे आणि, जर त्या सर्व्हे नंबरांत हिस्से असतील तर प्रत्येक हिश्शाचे अनुक्रम नंबर, क्षेत्र, आकार, जुडी निरनिराळ्या ओळींत लिहावी व सर्व हिशाचें क्षेत्र वगैरेची बेरीज त्या सर्व्हे नंबराचें क्षेत्र वगैरे बरोबर मिळतें ठेवण्याची खबरदारी घ्यावी व असें लक्षांत ठेवावें कीं, क्षेत्र व आकार सर्व्हे नंबर समोर व पोट-हिश्शासमोर दाखल होत असल्यामुळे कोष्टक ३, ४, ५ यांची बेरीज होते वेळीं सर्व्हे नंबर समोरील व पोट-हिश्शा समोरील आंकडे दुबार होणार नाहीत अशी काळजी घेतल्याखेरीज बेरीज बरोबर येणार नाही.

कोष्टक ५.

या कोष्टकांत इनाम जमिनीची जुडी, तालुकदारी जमिनीची जमा, कौली अगर विनशेतीच्या जमिनीचें भाडे, विशेष सारा हे दाखल करावेत. लोकलफंड मुळींच दाखल करणें नाही कारण ती रक्कम ठरीव नियमांप्रमाणें हिशेबांनीं काढण्याची असते व ते हिशेब गांवचा नमुना नंबर ८-अ मध्येच केलेले असतात.

वियमान कबजेदार, कोष्टक ६.

१६. निरनिराळा तुकडा निरनिराळे कबजे हक्कानें धारण केलेला असल्यानें स्वतंत्रपणें दाखल केला आहे. म्हणून शेताचा एखादा भाग जर कबजेगहाण दाखल असेल तर तो वेगळा तुकडा अगर हिस्सा म्हणून दाखल असतो. म्हणून या कोष्टकांत गाहाणदाराचें नांव वेगळें लिहावें. परंतु केवळ नजरगहाण दिलें असेल तर त्याचा वेगळा हिस्सा पडत नाही व नोंदहि वेगळी होत नाही. कुळामार्फत वहीत केले जमिनीचा कबजा अर्थातच मालकाचाच समजावा. (ठ. नं. ५०९४, तारीख १-२-२३ व ३-७-२३.)

१७. जर तिघां भावांनीं एका शेताची वांटणी करून तीन वेगळीं पिकें केली तर तीन हिस्से झाले; परंतु ते जर एकत्र काम करून एकच पीक काढतील व पिकाचें उत्पन्नाची वांटणी करतील तर फक्त एकच हिस्सा समजून त्या समाईक कबजेदार मानावें. त्याच शेतांत निरनिराळे विभाग अगर वांटे आहेत पण (विभक्तपणा मात्र नाही); त्यांनीं जर शेत एकाच कुळास लावले व खंडांत वांटणी केली तरीपण ते समाईक कबजेदार होत. जर वडील भाऊ हा जमिनीची व्यवस्था पाहता असेल व बाकीचे दोघे त्याचेजवळ राहता असतील तर किंवा शेतांत कबजाहि वेगळा नाही व उत्पन्न विभागणी होत नसेल किंवा दाखवितां येण्याजोगा विभाग पडत नसेल परंतु सर्व्हेच एकत्र उपभोग घेत असतील तर तो समाईक धारण करणारेच होत. सरकारकागदीं जर एकाच नांव दाखल असलें तरी सर्व्हेच समाईक धारण करणारे इ.

१७. पृथक् अथवा सर्व मिळून सरकारसारा संयुक्त जमीनवाव देणेंच जबाबदार आहेत. (ठ. १०१९—८८९, ७८५९—८६.) समईक धारण करणारे प्रत्येकाची नांवें कोष्टक ६ मध्ये दाखल करावीत. सर्व्हे नंबर ६—४ ही नोंद पहावी. त्या ठिकाणी १—८ आण्याचा हिस्सेदार व दोन चार चार आण्याचे हिस्सेदार आहेत परंतु विभक्त मात्र नाहीत. त्याप्रमाणें (स. नं. २१ पहा) या नोंदीवरून दिलेली की, प्रत्येक जण निरनिराळे वर्षी आळीपाळीने त्या सर्व जमिनीचे धारण करणारे आहेत. असली पद्धत कोंकणांत व बसई तालुक्यांत बरीच प्रचारांत आहे. असे हिस्से व पाळ्या करणें जमिनीच्या दृष्टीने वाईट दिसतें हें खरें परंतु एकच कूळ दरवर्षी निरनिराळे मालकास खंड देऊन नेहमी वहीत करीत असल्याने हा दोष पुष्कळ अंशानें कमी होतो.

एकत्र कुटुंबासाठीं फक्त बहिवाट करणारे माणसाचें नांव कोष्टक ६ अगर ८ यांत दाखल करावें. त्याचे मरणामुळें फेरफाराची नोंद अवश्य होते. परंतु कुटुंबांतील इतर माणसांची नांवें कोष्टक ६ मध्ये दाखल करणेंचें कारण नाही. [खालीच्या प्यारा ३९ (न) पहा.]

१८. जेव्हां एखादा तुकडा थोडे मुदतीने (१ वर्षीपेक्षा कमी) सरकार बहितीस देतें त्या वेळीं धारण करणारा सरकारच समजावें व कुळाचें नांव फक्त गांवचा नमुना नंबर १२ यांत येईल; परंतु अधिक लांब मुदतीने दिलेल्या जमिनीचे बाबतीत कोष्टक ८ मध्ये सरकारकडून ज्या कुळास दिली त्याचें नांव कूळ म्हणून लिहावें व कोष्टक १ मध्ये सत्ताप्रकार म्हणजे "भाडेपट्ट्यानें दिली" असें लिहावें. असा प्रकार जती इनामाचे भाडेपट्ट्यासंबंधी करावा लागेल.

१९. कित्येक प्रसंगी कोष्टक ६ मध्ये धारण करणाराचे दोन प्रकार कबूल करणें भाग पडेल. उदाहरणार्थ, सरंजामदार यांस राजभाग म्हणजे सरकारचा सारा वेण्याचा हक्क दिलेला असतो. जमिनी अ, ब, क यांचे कबजत 'अगोदरपासूनच' असतात. या लोकांचे हक्क सर्व्हे केलेले खालसा गांवांतील धारण करणाऱ्याप्रमाणेंच असतात व खालसा गांवांतील जमीन धारण करणारे लोकांप्रमाणेंच जमिनीचा राजीनामा देऊन अगर खालसाची नोटीस मिळूनहि पट्टी न दिल्यामुळें त्यांचा हक्क नाहीसा होऊ शकतो. अशांची नांवें योग्य तऱ्हेनें दाखविण्याची तऱ्हा म्हणजे ही अशी—स. नं. २९ कोष्टक ६ पहा:—
सर्जेराव भि. खंडू रघू म्हणजे सर्जेराव हा रेवेवरील धारण करणारा अगर वरिष्ठ धारण करणारा समजावा. व खंडू हा रेवेखालील धारण करणारा समजावा व ह्याच ठिकाणीं मिराशी कुळें व कायमशी कुळें यांची नोंद करावी. जुने हक्काचे पत्रकात हा भेद केला गेला नव्हता व त्यामुळें दोहों आजूस साशंकपणा वाटत असे. कोष्टक ६ (त्या वेळचें कोष्टक ९) यांत त्याचें नांव नसलें कीं मिराशी कुळाल भिती वाटे; तसेंच इनामदार, सरंजामदार व मुळगेणी हक्काचे जमीनदार ह्यांसहि त्यांची नांवें कोष्टक ६ यांत नसलीं कीं भीती वाटे. या पद्धतीचा अंमल केल्यास रेवेवरील फेरफार हे इनामदाराचे फेरफार होत (पान ६६, पॅरिग्राफ १ पहा) रेवेखालील नव्हेत. स. नं. ६ मध्ये हें फरक नोंदतांना ते रेवेवरील फरक आहेत का रेवेखालील आहेत याचा खुलासा कुळकर्णी यांनी स्पष्टपणें लिहिलेला पाहिजे.

२०. लेखी भाडेपट्टे नसतील तर वाहुदार ही उपरी कुळें आहेत किंवा कायम कुळें आहेत हें ओळखणें नेहमीच सोपें नसतें (मुं. लॉ. रि. १७, ४७९) (२९ मुं. ४१९). धारण करणारा फक्त सरकारसारा देतो परंतु कायमचें कुळ, मुळगेणीदार अगर मिरासदार कूळ हें सरकारसारा देऊन शिवाय कांहींतरी कदाचित अधिक देत असतील: मात्र त्यांची खंडाची रकम कायम असते.

कोष्टकें ७ व ९.

२१. या दोन कोष्टकांत हक्काचे पत्रकांतील फक्त अनुक्रम नंबर लिहावा (वरील ७ पॅरा पहा.) पहिली अनुक्रमणिका तयार करतेवेळीं या कोष्टकांत नवीन नमुना नंबर ६ अगर जुने नमुना नंबर ६ चा अनुक्रम नंबर लिहावा म्हणजे मागील हकीकत समजून येईल. पुढील प्रत्येक फेरफाराबद्दल नवीन नमुना नंबर ६ चा हक्काच्या रोजनाम्याच्या नोंदीचा अनुक्रम नंबर लिहावा.

कोष्टक ८.

२२. या कोष्टकांत देखील दोन प्रकारचे इतर हक्क नोंदणेची सोय ठेवावी:—

(अ) रेवेवरील—कोष्टक ६ यांत दाखल असलेले हक्काचे पूर्वी अस्तित्वांत असलेले हक्क;

(ब) रेवेखालील हक्क म्हणजे कोष्टक ६ यांतील हक्कावर अवलंबून असणारे व त्या हक्काचे नंतर उत्पन्न झालेले हक्क;

जसें—रेवेवरील हक्क—(सर्व्हे नंबर ३ यांतील) मानाजी वतन घराण्यांतील एका ताक्षिमेंतील वारचा वतनदार आहे. (वतनाच्या कायद्याप्रमाणें मानाजी ज्या वतन घराण्यापैकी आहे तें घराणें अस्तित्वांत आहे तोपर्यंतच ही जमीन वतनी समजली जाईल. मानाजी मेल्यास वतनाचे कायदाअन्वये (सामान्य कायदाअन्वये नव्हे) त्यास कोणीतरी वारस असला

पाहिजे; जर तसा नसला तर तक्षीम नष्ट होवून त्याबरोबर इनाम जमीनहि नष्ट होईल. कोष्टक ६ मध्ये प्रत्यक्ष करणारा म्हणून जो इसम असेल त्याचे वारसाचे नोंदीचा व रेघवरील नोंदीचा कांही संबंध नाही. "संरक्षित कुळाचा हक्क कोणत्याहि कायद्याच्या कामामध्ये प्रस्थापित होईल तेव्हा तो रेघवरील हक्क म्हणून कोष्टक ८ मध्ये दाखल करावा. तारीख १ माहे सप्टेंबर सन १९४० रोजीचा (ठराव नं. १११८/२४)".

* * * * *

२३. पुन्हा उदाहरण.—सर्व्हे नंबर १ अ-३ यांत मारुती कुसा हा गहाण देणारा आहे. त्याने हरी रामचंद्र या आपले कर्ज फिटपयंत कबजा दिला आहे; तसेच सर्व्हे नंबर ५-३ या जमिनीत यशवंत याने आपले विधवा भावजई हयातीपावेतो अगर पुनर्विवाह करीपावेतो अन्नवस्त्रासाठी कबजा दिला आहे, म्हणून वरील दोन्ही ठिकाणी मारुती व यशवंतराव या दोघांची नावे कोष्टक ८ यांत रेघेवर लिहिली पाहिजेत, नाही तर कर्ज फिटल्यानंतर अगर लक्ष्मीबाईचे मरणानंतर भलतीच माणसे मारुती व यशवंतराव अगर त्यांचे वारस यांना वाजूला सारून आपला हक्क सांगू लागतील. म्हणून त्यांची नावे अगर त्यांचेसारखेच हक्क असणारांची नावे—मग त्यांचा प्रत्यक्ष कबजा जमिनीवर नसला तरी हरकत नाही—कोष्टक ८ मध्ये रेघेवर ठेविली पाहिजेत म्हणजे त्यांचे हक्काचे संरक्षण होईल.

रेखेखालील हक्क हे कोष्टक ६ यांतील हक्काने प्राप्त होणारे हक्क असलेमुळे बहुधा कोष्टक ६ यांत हक्क नष्ट झाला की तेहि नष्ट होतात; याची उदाहरणे:—नजर गहाणदार (सर्व्हे नंबर ५/२, ६/१ वगैरे), कायम कुळाची सततची किंवा जास्त मुदतीची पोट-कुळे (यांसच कानडा जिल्ह्यांत पोट मुळगेणीदार म्हणतात; यांचे उदाहरण सर्व्हे नंबर २० झाडावरील, स. नं. १ अ-३, पाण्याचा, विहिरीवरील अगर अशाच प्रकारचे जमिनीच्या तदंगभूत वस्तूवरील—पण प्रत्यक्ष सर्व जमिनीवरील नव्हे—हक्क धारण करणारे. जमिनीवर काढलेली तगाई (सर्व्हे नं. १५) या कर्जाचा निर्देश फक्त तगम शब्दानेच केला तरी बसतो आहे. कारण तगाईची रक्कम, हते वगैरेची माहिती कुळकर्णी याचे दस्तऐवज असते. म्हणून एवढा एक शब्द—"तगाई"—लिहिला की जमिनीवर तगाईचा बोजा आहे या गोष्टीचे विस्मरण होणार नाही.

गांवचा नमुना नंबर ६.

हकनोदणीचे पत्रक (ता. १-८-१९०८ पासून पुढे).

नोंदीचा अनुक्रम नंबर.	हकाचा प्रकार.	संबंध असलेले सव्हे नंबर व हिस्सा नंबर.	शेरा व तपासणीबद्दल टांचण.
१	ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००	३	४
	टीप.—पाटलास लिहितां येत असेल तर त्याने प्रत्येक नोंदीवर सही करावी. निदान ज्या नोंदी बरोबर असल्याबद्दल त्यास माहिती आहे त्या नोंदीवर त्याने सही करावी. नोंदीबद्दलची जबाबदारी कुळकर्णी याचेवर आहे.		
४८	३ एप्रिल १९०८, रामचंद्र बळवंत देशपांडे, तारीख १९ मार्च १९०८ रोजी मयत झाला, त्यास वारस, मुलगा, विठ्ठल रामचंद्र आहे, वारसाचे रजिष्टरप्रमाणे.	२—४ २—६ ४—२ ८ ९—१ एकूण पांच.	...
४९	१० मे १९०८, सज्जेराव याने रामलाल गिरधरलाल मारवाडी यास बिनकबजे गहाण दिले, रुपये ५००, तारीख २ माहे मे १९०८ (नों.)	५—२ ६—१ १२ एकूण तीन.	सज्जेराव कबूल करितो. तारीख २०-२-०९. सही A B, सरकल इ.
५०	१० आगस्ट १९०८, मथू कुसा एप्रिल १९०८ मध्ये मयत झाला, त्याची मुल्ले, गेनू, बाळू व काळू, यांनी सव्हे नंबर १ अ-४ यांतील वांटण्या करून घेतल्या (तोंडी खबर व आकार फोड पत्रक). सव्हे नंबर. हिस्सा नंबर. एकर गुंठे. १ अ ४ अ १—१ } यकीं आकार १ अ ४ ब १—० } रुपये १-४. १ अ ४ क १—० }	१ अ-४ अ १ अ-४ ब १ अ-४ क एकूण तीन	सर्वीस नोंद कबूल. २०-२-०९. सही सरकल इन्स्पेक्टर.
५१	१९ आगस्ट १९०८, बाकीसाठी खालसा होऊन पूर्वीचे मालकासच नवीन शर्तीवर दिली, मामलेदार यांचा हुक्म नंबर २१, तारीख २२ आगस्ट १९०८.	२ अ-१ २ अ-२ एकूण दोन	सव्हे नं. २ पैकी उरलेल्या जमिनीस २ ब नंबर दिला आहे, कारण सत्ताप्रकार बदलला आहे.
५२	१७ सप्टेंबर १९०८, मारुती कुशा कुंद याने हरी रामचंद्र डमढेरे यांस कबजेगहाण दिले, रुपये ५०, तारीख ५-९-१९०८. (नों.)	१ अ-२ एकूण एक	मारुती कबूल करितो. २०-२-०९. स. इ.
५३	१४ नोव्हेंबर १९०८ (मामलेदार यांचा हुक्म नं. २३५ ता. ५-१०-१९०८) प्रमाणे दिवाणी कोर्टाचे हुक्मनाम्यावरून विक्री केली त्यांत सव्हे नंबर १२ पैकी ५ एकर २ गुंठे जमीन आकार रुपये १०-२ ची २०० रुपयेवर रामलाल गिरिधारीलाल मारवाडी याने लिलावांत घेतली, त्याचे दोन हिस्से झाले, १२-१ वर बिनकबजेगहाणाचा बोजा (नोंद नंबर ४९) रद्द झाला.	१२-१ १२-२ एकूण दोन	नवीन हिस्सा पडला. कुणकर्णी तपासले. तारीख २०-२-०९. सरकल इन्स्पेक्टर.
५४	९ जानेवारी १९०९, बळवंतराव यादवराव, डिसेंबर १९०८ मध्ये मयत झाला व त्यास वारस मुलगा नरसिंगराव आहे, वारसाचे रजिष्टरप्रमाणे.	५-१ एकूण एक	...

नोंदीचा अनुक्रम नंबर.	दुकाचा प्रकार.	संबंध असलेले सर्व्हे नंबर व हिस्सा नंबर.	शेरा व तपासणीबद्दल टांक
१	२	३	४
	ठक्कर परीश सातारा १४२०३ २४०००		
५५	९ जानेवारी १९०९, बळवंतरावाचा वारस गणपतराव. (६-२ वरील गोविंद हरी देशपांडे यांचे गहाण कायम)	६-२ ६-४ एकूण दोन	
५६	१० जानेवारी सन १९०९, विठ्ठल रामचंद्र याहें लक्ष्मण कुशावा- कडून खरेदी घेतले, रुपये ५००, ता. २०-१२-०८ (नों.)	२ व-३ एकूण एक	२व-५ व २व-३ एकत्र लक्ष्मण कबूल, ता. २०-२-१९०९. स.
५७	१०-२-०९, रामलाल गिरिधारीलाल मारवाडी यांने विठ्ठल रामचंद्र- कडून कबजेगहाण घेतले, रुपये १५०. (नों.)	८ एकूण एक	विठ्ठल कबूल. दस्तऐवज सर्व्हे नंबर ८१ चुक लिहिला गेला आहे. तपासले. ता. २-१२-०९. स.
५८	१३-५-०९, रामलाल गिरिधारीलाल, एप्रिल १९०९ मध्ये मयत, वारस मुलगा, भोगीनाथ, वारसाचे रजिस्टरवरहुकूम.	५-२ ६-१ ८ १२-२ १२-१ एकूण पांच	
५९	२५-४-१९१०, दरवर्षी वतनदार मानाजी यांस राधाबाईने २० रुपये भाडे यावे असा कलेक्टरसाहिव यांचा हुकूम, तारीख १ एप्रिल सन १९१० चा आहे; परंतु कबजा तिचेचकडे तिचे गहाण रकमेची फेड होईपर्यंत राधाबायाचा असून व तोंपर्यंत जमीन- महसूल तिनेच यावयाचा आहे.	३ एकूण एक	तपासले. २-१२-१९१०. सरकल इन्स्पेक्टर.
६०	तारीख २१ आक्टोबर १९२०, भोगीनाथ रामलाल यांस ४ एकर जमीन विठ्ठल रामचंद्र यांने नजर गहाण दिली. रु. १०० (नों.)	२-१ एकूण एक	विठ्ठल कबूल. ता. २-१२-१०. स.
६१	तारीख ८ नोव्हेंबर १९११, रेल्वे कंपनीने सर्व्हे नंबर १-अ पैकी १९ गुंठे जमीन, आकार रुपये २-१, ही संपादन केली. कमीजास्ती पत्रकाप्रमाणे बाकी जमीन खाली दिल्याप्रमाणे:—		
	हिस्सा.	संपादन केलेली.	
	१ ५ ३९ ६ २ ० ४	१अ-१	कमीजास्ती पत्रकाशी
	२ ५ ३९ ६ १२ ० ३	१अ-२	आहे. ता. १९-१-१०
	३ २ ३५ ३ ३ ० ६	१अ-३	सरकल इ.
	४-अ ० ३८ १ १ ० ३	१अ-४अ	
	४-ब ० ३८ ० १४ ० २	१अ-४ब	
	४-क ० ३९ ० १५ ० १	१अ-४क	
	० १९		
	आणि सर्व्हे नंबर २-ब पैकी २-बचा ४ संबंध हिस्सा, ४ एकर २ गुंठे.	२-ब ४ एकूण सात	

ग. नं.	मोदीचा अनुक्रम नंबर.	दफाचा प्रकार.	संबंध असलेले सर्व्हे नंबर व हिस्सा नंबर.	शेरा व तपासणीबद्दल टांचण
१	२	३	४	
६२	ता. १२ नोव्हेंबर १९११, तारीख १५ आक्टोबर सन १९११ इ. रोजी हरी रामचंद्र दमढेरे यांनी पुंजा सखारामापासून रकम रुपये २५० खरेदी घेतला. (नों.)	१-अ एकूण एक	} तपासले. एकत्र करण्यास हरकत नाही. ता. १५-१२-१९११. मामलेदार.	
६३	व त्याच तारखेस भाऊ सखारामापासून रुपये ३०० यास खरेदी घेतला. (नों.)	१अ-२ एकूण एक		
६४	तारीख ३० नोव्हेंबर १९११, हरी रामचंद्र दमढेरे, मयत, वारस मुलगा, शंकर, वारसाचे रजिष्टरवरहुकूम.	१अ-१ १अ-२ १अ-३ एकूण तीन		
६५	तारीख १ डिसेंबर १९११, मानाजी आनंदराव याने तारीख २० आक्टोबर १९११ रोजी रकम रुपये ७०० चे करून दिलेले खरेदीखत (नों.) भोगीनाथ रामलाल याने हजर केले परंतु काही तंटा असल्याने भोगीनाथ यास कवेजो मिळाला नाही म्हणून काही फरक करणेचा नाही.	६-३ एकूण एक	भोगीनाथ कबूल. ता. १९-१-१९१२. सं. इ.	
६६	तारीख २० डिसेंबर १९११, कलेक्टरसाहेब यांचे मंजुरी शिवाय गेनू रामापासून तुकाराम अंताजी याने तारीख ११ आक्टोबर १९१० रोजी ३०० रुपयांस विकत घेतले. (नों.)	२अ-२ एकूण एक	तक्रारी रजिष्टर नंबर १४. कुळकर्णी.	
६७	तारीख २१ डिसेंबर १९११, पुराने वाढून गेल्याने ३५ गुंठे, आकार रुपया १ ची जमीन कमी.	२अ २अ-२ एकूण दोन	तपासले. ता. १९-१-१९१२. हा फेरफार गांवचा नमुना नं. ६ मध्ये सन १९११-१२ सालांत येण्यास पाहिजे होता; परंतु तो कुळकर्णी यांचे चुकीने आला नाही.	
६८	तारीख १० जानेवारी १९१२. तारीख १२ डिसेंबर १९११ इ. रोजी गोपाळ गणेश, मयत, वारस मुलगा, सखूजी, शिवाय इतर समाईक धारण करणारे आहेत.	१६ एकूण एक		
६९	तारीख १० जानेवारी १९१२. तारीख ३१ डिसेंबर १९११ रोजी भोगीनाथ रामलालपासून सर्जेराव भिर्गेराव याने गहाण सोडविले.	५ २ ६-१ १२-१ एकूण तीन	भोगीनाथ कबूल. ता. १९-१-१२. सं. इ.	
७०	तारीख ३० जानेवारी १९१२. गहाणदार, मारुती कुसा, सप्टेंबर १९०९ त मयत झाला; त्याचा मुलगा, मथू, याने तारीख १ जानेवारी सन १९१२ रोजी शंकर हरी दमढेरे याजपासून गहाण सोडविले.	१अ-३ एकूण एक	रद्द झालेले गहाणखत मथूने हजर केले. ता. २७ आगस्ट १९१२. सं. इ.	
७१	तारीख ४ फेब्रुवारी १९१२. तारीख १५ जानेवारी १९१२ इ. रोजी सर्व्हे नंबर १२ चा १ पैकी एक एकर भाताची जमीन, आकार रु २-२ ची, रकम रुपये १४५ यास भोगीनाथ रामलाल याने सर्जेराव याजपासून १४५ रुपयांस खरेदी घेतली (नों.) आणि ती जमीन सर्व्हे नंबर १२-२ यांत सामील केली; याप्रमाणे १ एकर २ गुंठे, आकार रुपये १२-४, झाले..	१२-१ १२-२ एकूण दोन	सर्जेराव कबूल. ९ सप्टेंबर १९१२. मामलेदार.	

नोंदीचा अनुक्रम नंबर.	हक्काचा प्रकार.	संबंध असलेले सर्व्हे नंबर व हिस्सा नंबर.	शेरा व तपासणीबद्दल यांचा
१	२	३	४
७२	तारीख १४ मार्च सन १९१२, काळू मथू यानें राजीनामा दिला म्हणून मे. कलेक्टरसहिब यांचा हुकूम नंबर ९४, तारीख ९-३-१९३२ प्रमाणें (ज. म. को., क. ११७-ब प्रमाणें) शंकर हरी, मथू कुसा, गनू मथू, व बाळू मथू, यांजपासून ते अगर दुसरा कोणी कबुलायत देऊन घेईपर्यंत या हिश्याची जमीनबाब घेणेची आहे.	१४-४क एकूण एक	तपासलें. ता. ९-९-१९१२ मामलेदार
७३	तारीख २०-३-१९१२, मे. कलेक्टरसहिब यांचा हुकूम नंबर ९५, तारीख २० मार्च सन १९१२ प्रमाणें बालकृष्ण वासुदेव यास दरसाल १२५ रुपयांचे करारानें मिठागराचे कारखान्यासाठी भाड्याने दिली आहे. गांवचा न. नं. २ (२) [५] पहा.	२५अ एकूण एक	तपासलें. ता. ९-९-१९१२ मामलेदार
७४	तारीख ३१ मार्च सन १९१२, नरसिंह बळवंतराव यास दरसाल ५० रुपये करारानें बिटासाठी माती खणण्याकरितां मे. कलेक्टरसहिब यांचा हुकूम नंबर २१, तारीख ११ मार्च १९१२ इ. रोजी दिली आहे.	२२अ एकूण एक	ता. २० आगस्ट १९१२
७५	तारीख ३० जुलै १९१२. मे. कलेक्टरसहिब यांचा हुकूम नंबर ४००, तारीख २० जुलै १९१० च्या हुकुमाप्रमाणें दरसाल रुपये ३-१२ भाडें घेऊन काहीं कमी अटीने विठ्ठल रामचंद्र यास भाड्याने दिली आहे.	२८ एकूण एक	२० ऑगस्ट १९१२
७६	तारीख १ आगष्ट १९१२, फेरमोजणी झाल्यावर सर्व जमिनीले आकारांत फेरफार होतो व काहीं जमिनीचे क्षेत्रांतहि नवीन आकारबंद तक्ता व सुधारलेले आकार फोडपत्रकाप्रमाणें (हिस्सेवार) बदल होतो.	...	टीप.—फेरमोजणीच्या अनुक्रमणिका पुनः पाहिजे. बोंटाला न म्हणून नमुन्याचे निकेत या दुरुस्ती नाही.
७७	तारीख २० आगष्ट १९१२, नंबर ६-१ चें गहाण सजेंराव भिवराव यानें सोडविलें नाहीं असा रिपोर्ट आला आहे व त्याबद्दल चुकीने नोंद नं. ६९ केली होती.	६-१	सजेंराव कबूल. ता. १९१२.
७८	हिस्सेवार हिमायत (पाटस्थळ) पत्रक हें दाखल होऊन फाईल केले त्यामधील हक्क जमिनीचे अनुक्रमणिकेत दाखल केले आहेत व पत्रकांत असलेले अनुक्रम नंबरांचा दाखला दिला आहे.	४-१ ४-२ व आणखी दुसरे पुष्कळ	
७९	तारीख १४-३-१९१३, बहिवाटी खटला नंबर २१-१९१३ यांतील मामलेदार यांच्या ठरावाप्रमाणें सर्व्हे नंबर ६-१ व ६-२ यांचेमधून गाळ्या व जनावरें जाणेसाठी रस्ता व पायरस्ता असणेंबद्दल स. नं. १८१ चे मालकास हक्क आहे.	६-१ ६-२ १८१ एकूण तीन	

गांधीवा नमुना नंबर ७.

जमिनीची अनुक्रमणिका (तारीख १-४-१९१३ रोजी असले स्थितीप्रमाणे.)

सर्वे संवर, इनासाचा प्रकार, जमिनीचे स्थानिक नांव (असल्यास).	पोट-हिससा संवर.	क्षेत्र.	आकार.	जुडी अगर विशेष अगर बिनशेतकी आकार.	सरकारी जमिनीचा कबजे दार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	हक्क नोंदणीपत्र नंबर.	इतर हक्क अथवा बोजे आणि हक्क धारण करणा- राचे अथवा बोजा असणाराचे नांव.	हक्क नोंदणीपत्र नंबर.
१	२	३	४	५	६	७	८	९
१. अ. भोईवाडा ...	...	एकर.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	...	६१	...	...
		[१८-७]	[२१ ० ०]	...	...	...	...	...
		१७-२८	[१८ १५ ०]	...	...	...	...	...
	१	[६-३]	[६ ८ ०]	...	[पुंजाजी सखाराम] ...	१८	...	...
		५-३९	६ २ ०	...	...	६१	...	...
					[हरी रामचंद्र डमढेरे] ...	६२	...	...
					शंकर हरी ...	६४	१ अ-४ क पहा.	७२
	२	[६-२]	[७ ० ०]	...	[भाऊ सखाराम] ...	१९	...	...
		५-३९	१ १२ ०	...	...	६१	...	...
					[हरी रामचंद्र डमढेरे] ...	६३	...	...
					शंकर हरी ...	६४	१ अ-४ क पहा.	७२
	३	[३-१]	[३ १२ ०]	...	[माहती कुसा कुंथ] ...	२४	विठ्ठल रामचंद्र यांची ४ आंग्यांची साडे आहेत.	३५
					[हरी रामचंद्र डमढेरे] ...	५२	[माहती कुसा कुंथ गहाण देणार] १ अ-४ क पहा.	५३
		२-३५	३ ३ ०	...	...	६१	...	...
					[शंकर हरी] ...	६४	...	७२
	४	[३-१]	[३ १२ ०]	...	मथू माहती ...	७०	...	७०
४अ		[१-१]	[१ ४ ०]	...	[मथू कुसा] ...	२५	...	...
		०-३८	१ १ ०	...	...	५०	१ अ-४ क पहा.	७२
४ब		[१-०]	[१ ४ ०]	...	गेनू मथू ...	६१	...	...
		[०-३८]	० १४ ०	...	बाळू मथू ...	५०	१ अ-४ क पहा.	७२
४क		[१-०]	[१ ४ ०]	...	[काळू मथू] ...	५०	...	...
		०-३५	० १५ ०	...	...	६१	...	...
					सरकारी पड ...	७२	शंकर हरी, मथू, गेनू, बाळू, आकार देण्यास पात्र आहेत, ज. म. का. क. ११७ ब पहा.	७२
१ब. बिनशेतकी, गिरणी.	...	०-२०	...	२० ० ०	मानाजी आनंदराव शिंदे.	३४	...	...
२अ. लोणी जमीन.	...	[३४-१०]	[५२ ० ०]	...	...	...	...	...
		[१६-६]	[३२ ४ ०]	...	...	५१	...	...
		२५-११	३१ ४ ०	...	...	६७	...	...
	१	८-३	१६ २ ०	...	रघू रामा माळी ...	२२	नवीन शतीने	५१
		[८-३]	[१६ २ ०]	...	[गनू रामा माळी] ...	२३	नवीन शतीने	५१
					तुकाराम वंताजी ...	६६	...	...
	२	७-८	१५ २ ०	...	...	६७	...	...
२ब.	...	[१८-४]	[१९ १२ ०]	...	...	५१	...	...
		१४-२	१० १० ०	...	...	६१	...	...
	३	४-२	८ २ ०	...	[कचमण कुशाबा] ...	४१	...	...
					विठ्ठल रामचंद्र ...	५६	...	...
	४	[४-२]	[९ २ ०]	...	[रामचंद्र वळवंत] ...	४२	[लक्ष्मण कुशाबा शतीने विकणारा]	४२
		नाही	नाही	...	[विठ्ठल रामचंद्र] ...	४८	...	६१
	५	५-०	१ ४ ०	...	सर्व जमीन रेल्वेकडे गेली	६१	...	...
					[लक्ष्मण कुशाबा] ...	४१	...	...
					विठ्ठल रामचंद्र ...	५६	...	...
	६	५-०	१ ४ ०	...	[रामचंद्र वळवंत] ...	४२	लक्ष्मण कुशाबा शतीने विकणारा.	४२
					[विठ्ठल रामचंद्र] ...	४८	...	...

सर्व्हे नंबर, इनामाचा प्रकार, जमिनीचे स्थानिक नंबर (असल्यास).	पोट-द्विस्ता नंबर.	क्षेत्र.	आकार.	जुबी अगर विशेष अगर दिनशेतकी आकार.	सरकारी जमिनीचा कबजे दार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	सर्व्हे नंबर, कांतील नंबर.	इतर हक्क अथवा बंजी आणि हक्क धारण करणाराचे अथवा बोजा असणाराचे नांव.
१	२	३	४	५	६	७	८
३. सरकार उपयोगी गांव नोकरी इनाम, तांबडा माळ.	...	एकर.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	राधाबाई कोम अमृतराव	१५	मानाजी (वारचा वतन-दार).
		६-६	७ ० ०	२ ० ०	द्विस्तेरसीने (सर्व्हे नंबर ३, १२५, १३०, मि. रुपये २७).	५९	आनंदराव व त्याचा चुलतभाऊ यशवंतराव गहाणदार परंतु खंड रुपये २० मानाज घेतो.
४. जात इनाम ...	...	१९-१२	१९ ० ०	५ १५ ०	(आपसांत वांटणी केली).	...	...
	१	१६-४	१५ १३ ६	५ ५ ०	त्र्यंबक नारायण	१	२ एकरावर हिमायत हक्क
	२	३-८	३ २ ६	० १५ ०	[रामचंद्र बळवंत देशपांडे] विठ्ठल रामचंद्र	२	हिमायती नाही.
५. ...	...	१-२	१ ८ ०	...	...	...	...
	१	०-११	० ९ ०	...	[बळवंतराव यादवराव].	३	...
					नरसिंगराव बळवंत	५४	...
	२	०-१०	० ९ ०	...	सर्जेराव भिवराव	२७	[रामलाल गिरधर मारवाडी बिनकबजे गहाणदार.]
	३	०-२१	० ६ ०	...	लक्ष्मीबाई कोम आनंदराव	२९	[भोगीनाथ रामलाल.]
६. दगडाचा नंबर...	...	११-४ पो. ख. ०-२५	७ ० ०	...	...	...	...
	१	०-१०	० २ ०	...	सजराव भिवराव	२७	[रामलाल गिरधर मारवाडी बिनकबजे गहाणदार.]
							[भोगीनाथ रामलाल.]
							भोगीनाथ रामलाल सर्व्हे नंबर १८१ यास जाणेचा रस्ता आहे.
	२	०-१०	० २ ०	...	[बळवंतराव यादवराव].	३	सर्व्हे नंबर १८१ या जाणेचा रस्ता आहे.
					गणपतराव बळवंत	५५	गोविंद हरी देशपांडे बिनकबजे गहाणदार.
	३	१०-२४	६ १२ ०	...	मानाजी आनंदराव	२८	भोगीनाथ रामलाल खरेदीदार याचा ताबा नाही.
	४	पो. ख. ०-२५	...	...	सर्जेराव भिवराव ०-८-० [बळवंत यादवराव] ...	३०	...
					गणपतराव बळवंत ०-४-०	५५	...
					मानाजी आनंदराव ०-४-० समाईक.		...

जमीनीचा कार, जमिनीचे स्थानिक नांव (असल्यास).	पोट दिस्सा नंबर.	क्षेत्र.	आकार.	जुडी अगर विशेष अगर बिनशेतकी आकार.	सरकारी जमिनीचा कबजेदार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	हक्क नोंदणीपत्र हक्क नोंदणीपत्र नंबर.	इतर हक्क अथवा बोजे आणि हक्क धारण करणा- राचे अथवा बोजा असणाराचे नांव.	हक्क नोंदणीपत्र हक्क नोंदणीपत्र नंबर.
१	२	३	४	५	६	७	८	९
जंगली अस्थ- लाचा नंबर.	...	एकर.	ह. आ. पै	ह. आ. पै	मानाजी आनंदराव शिंदे.	३२	नवीन दातीने	३२
...	...	१०-२०	५ ८ ०	...	[रामचंद्र बळवंत देशपांडे]	११	...	...
...	...	२०-०	१० ० ०	...	[विठ्ठल रामचंद्र]	४८	...	...
...	...	...	...	...	[रामलाल गिरधारीलाल मारवाडी].	५७	विठ्ठल रामचंद्र गहाण देणार.	५७
...	...	...	...	...	भोगीनाथ रामलाल	५८	...	...
देसायाची गुहा.	...	२४-३० पो. ख. ०-१०	१६ ० ०	...	...	...	...	...
...	१	१२-१६ पो. ख. ०-४	८ ० ०	...	[रामचंद्र बळवंत देशपांडे].	१२	पैकी ४ एकर भोगीनाथ रामलाल याजकडे तारण गहाण.	६०
...	...	...	...	...	विठ्ठल रामचंद्र	४८	...	...
...	२	१२-१४ पो. ख. ०-६	८ ० ०	...	रघुनाथ बळवंत देशपांडे.	१७	...	...
देवस्थान बहि- रोबाची भात- जमीन.	...	१२-१७	१८ १२ ०	[५ ० ०] भर आकार देण्याचा आहे.	नरशिगराव बळवंतराव.	२१	...	...
कुळकर्णी वतन इनाम.	...	२२-१०	४५ ० ०	१५ ८ ०	नारायण कुळकर्णी	६	...	...
...	१	१२-१०	२५ ० ०	...	गोविंद आबा लोणकर, मिराशी कुळ, ठरीव खंड, रु. ३०.	६४	...	...
...	२	१०-०	२० ० ०	...	गुलाप्पा शिवलिंगप्पा, मिराशी कुळ, ठरीव खंड, रु. २५.	६५	...	...
...	...	१०-५	२० ४ ०	...	...	...	...	...
...	१	[५-३]	[१० २ ०]	...	सजराव भिवराव	४४	(रामलाल गिरधर मार- वाडी बिनकबजे गहाण देणारा) (भोगीनाथ रामलाल).	४९ ५८ ६९
...	...	४-३	८ ० ०	...	...	५३, ७१	...	...
...	२	[५-२]	[१० २ ०]	...	[रामलाल गिरधारीलाल मारवाडी].	५३	...	...
...	...	६-२	१२ ४ ०	...	भोगीनाथ रामलाल	५८, ७१	...	...
रयत उपयोगी गांव नोकर, जोशी.	...	३-४	३ ० ०	जुडी नाही	गणपतराव बळवंतराव.	१४	...	...
नोडगिरी काम.	...	१०-१५	१२ ६ ०	३ ८ ०	शिवराम शंकरभट	४	...	...
बिनशेतकी	...	६-८	...	१२४ ० ०	नरशिगराव बळवंत	१६	तगाई रुपये ५००	५६

सर्वे नंबर, इनामाचा प्रकार, जमिनीचे स्थानिक नांव (असल्यास).	पोट-हिस्सा नंबर.	क्षेत्र.	आकार.	जुडी अग्नर विशेष अग्नर बिनशेतकी आकार.	सरकारी जमिनीचा कवजेदार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	इतर हक्क अथवा आणि हक्क धारण करणाराचे अथवा जोजा असणाराचे नांव.	इतर हक्क अथवा आणि हक्क धारण करणाराचे अथवा जोजा असणाराचे नांव.
१	२	३	४	५	६	७	८
१६. ...	...	एकर.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	शिवाजी बाळाजी, मानाजी बाळाजी, वापूजी बाळाजी, [गोपाळ गणेश,] सकुजी गोपाळ व सखाराम तुकाराम, समाईक.	२६ ६८	...
१७. नवी तरी ...	...	१-३५	६ १३ ६	...	...	...	...
	१	०-३०	३ २ ६	...	बाळकृष्ण वासुदेव	५	...
	पो. न. १-१	०-२०	३ ० ०	...	...	...	...
फाळणी नंबर ...	१-१,	०-१०	० २ ६	...	...	...	...
	६, ७, ८	१-५	३ ११ ०	...	विठ्ठल रामचंद्र	४३	...
	पो. न. १-२	०-३०	३ ८ ०	...	...	...	...
फाळणी नंबर ...	१-२ २, ३, ४, ५	०-१५	० ३ ०	...	...	...	...
१८. गांवतलाव ...	...	१०-२५	...	...	सरकारी	...	...
१९. खारी जमीन.	...	४-३२	६ ८ ०	...	सरकारी पड	३५	...
२०. ...	...	६-३०	१० ० ०	...	नारायण कुळकर्णी	१३	...
	१	३-१०	५ ० ०	...	गणेश सुबराव, मुळगेणी-दार.	७	पोट-मुळगेणीदार, चिन्नाप्पा दुर्गाप्पा, एकर १.
	२	३-२०	५ ० ०	...	गोविंद विठ्ठल, मुळगेणी-दार, रु. १०. (फेरपाळीने.)	३१	अमृता भोई, पोट-मुळगेणीदार, एकर १-२०, खंड रु. ५, बहादूर कासीम, पोट-मुळगेणीदार, २ एकराचा खंड रु. ७ देतो.
२१. जात इनाम ...	...	१५-२०	३० ० ०	९ ८ ०	१. मणीलाल हरीशंकर. २. हिरालाल मोतीलाल. ३. जुनिलाल भाईलाल. ४. अंबालाल हिराशंकर.	२०	...
२२अ. ...	...	५-०	१५ ० ०	५० ० ०	सरकारी पड नरशिंग बळवंतराव	७४	...
२२ब. कुळकर्ण्यांनी बळ, बिनशेतकी.	...	२-२०	...	५० ० ०	नारायण कुळकर्णी	१३	...
२३. फॉरेस्ट ...	...	१५-०	...	...	फॉरेस्ट	...	...
२४अ. गुरचरण ...	...	१२-३०	१९ १२ ०	...	मोफत चारणीकडे	...	...

जमिनीचा स्थायीक नांव (इसक्यारा)	पोट-हिस्सा नंबर.	क्षेत्र.	आकार.	जुडी अगर विशेष अगर बिगशेतकी आकार.	सरकारी जमीनीचा कब्जे- दार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	हक्क नोंदणीपत्र कातील नंबर.	इतर हक्क अथवा बोजे आणि हक्क धारण करणा- राचे अथवा बोजा असणाराचे नांव.	हक्क नोंदणीपत्र कातील नंबर.
१	२	३	४	५	६	७	८	९
		एकर.	स. आ. पै	रु. आ. पै				
२४. शाळा ...	...	०-१०	...	...	डिस्ट्रिक्ट लोकल बोर्ड शाळा.	४६	...	...
२५. ...	...	२५-०	[२५ ० ०]	...	बाळकृष्ण वासुदेव ...	५	...	...
				१२५ ० १०	...	७३	...	...
२५. विनआकारी.	...	१००-०	...	...	...	...	...	...
खारी भात...	१	२५-०	...	६ ४ ०	बाळकृष्ण वासुदेव ...	३८	...	...
खाजण	२	७५-०	...	...	सरकारी पड	...	...	...
२६. इनाम, वर्ग ७.	...	१-०	२० ० ०	२ ० ०	रेव्हरेन्ड जे. शिलीडी, मिशनहाऊस मॅनेजर.	४७	...	...
२७. धर्मशाळा इनाम, वर्ग ७.	...	१-०	...	...	प्रेमचंद रायचंद	४५	...	...
२८. देसाई वतन, वर्ग ५.	...	२४-२० पो. ख. ०-२०	६० ० ०	७ ८ ०	बाळकृष्ण वासुदेव ...	९	...	...
२९. ...	...	१९-०	[३० ० ०]	...	[सरकारी पड]	...	...	...
				३ १२ ०	विठ्ठल रामचंद्र	७५	...	...
२९. इनाम, वर्ग १.	...	१०-५	२० ४ ०	४ ८ ६	सर्जेंराव भिवराव	१०	...	...
					खंडू रघु	४७७	...	...
*गांवठाण जागा.		ए. गुं. यार्ड.						
१. ...	...	० ० ५०	...	० ८ ४	नरशिंग बळवंतराव	३३	...	...
२. ...	...	० ० १००	...	१ ० ८	नरशिंग बळवंतराव	३६	...	...
३. ...	...	० ८ ३२	...	१० ६ ८	मानाजी आनंदराव	३७	...	...

* गांवठाण जमिनीचे सर्व्हे नंबर केले नसल्यामुळे त्यास हक्कनोदणीचा कायदा लागू केलेला नाही, सरकार ठराव नंबर ११५८१-१९१३, तरी पण गांवचा नमुना नंबर ८-अ लिहिणस सोपे जावे म्हणून या नोंदी येथे केल्या आहेत. फेरफाराबद्दल खबर न दिल्यास फी घेता येणार नाही. तसेच दाखले, नकला, हजर करण्याचा कायदा त्यांस लागू नाही.

गांवचा नमुना नंबर ६.

फेरफाराचा रोजनामा.

२४. येथपर्यंत आपण मूळ पत्रक कसे तयार करावे व जुने पत्रकावरून पहिली अनुक्रमणिका कसकशी करावी ते सांगितले. तेथून पुढे त्यानंतर होणारे फेरफार नोंदून हक्काचे पत्रक अगदीं चालू तारखेपर्यंत कसे तयार व त्यावरून त्याच्या माहितीकडे वळू. कोणत्याही हक्कांत बदल झाल्यास त्यास फेरफार म्हणावे. अनुक्रमणिकेच्या कोणत्या कोष्टकांत बदल होऊ शकेल. तो असा—

कोष्टक १.—सरकारच्या हुकुमाने किंवा कलेक्टरसाहेब यांच्याशी नवीन करार केल्यामुळे त्याचे हुकुमाने सत्ता प्रकारांतील फेरफार. त्यावरून कुळकर्णी यांस लेखी हुकूम दिले जातात.

२५. कोष्टक २.—नवीन हिस्से पडतात अगर हल्लीचे हिस्से एकत्र होतात. कुळकर्णी याने हिस्से एकत्र करून मात्र त्याने असे डिस्ट्रिक्ट इन्स्पेक्टरसाहेब यांकडेस ताबडतोब कळवावे. तसेच कुळकर्णी यास नवीन हिस्से मोजण्यास हरकत नाही. विशेषतः जर त्यास मोजणीचे थोडेसे ज्ञान असेल तर ते काम त्याने अवश्य करावे; पण नवीन हिस्सांचे क्षेत्र व आकार डिस्ट्रिक्ट इन्स्पेक्टर, लँड रेकार्ड्स, यांचेकडून आकार फोडपत्रक येऊन कायम होई बरोबर आहेत असे समजू नये.

२६. कोष्टक ३, ४, ५.—कोष्टक १ व २ यांत फेरफार झाला अगर साऱ्याची फेरतपासणी झाली तर, अगर सरासरी दुसऱ्या कांहीं कृत्यामुळे क्षेत्र, आकार व जुडी यांत फेरफार होतील. धारण करणाराचे आपसांत होणारे करारामुळे आपसांतील व्यवहारामुळे या कोष्टकांत मुळीच फरक होऊ शकत नाही; यामुळे या कोष्टकांतील फेरफार नेहमीच मादाराकडून अगर मामलेदारामार्फत अगर डिस्ट्रिक्ट इन्स्पेक्टरकडून येणारे हुकुमानेच होणार आहेत. यावरून लक्ष घेईल की जमीन धारण करणाराचे नांवांत जरी कांहीं फरक झाला नाही तरी जमिनीत कांहीं बदल झाल्याने अगर कोष्टकांतील हक्कसंबंधांत फरक झाल्याने त्याचे हक्कांत बदल होऊ शकेल; असे सर्व फरक व बदल हक्कांत होणारे फेरफारच होत.

२७. कोष्टक ६.—कबजांत होणारे प्रत्येक बदलामुळे या कोष्टकांत फेरफार होतो. त्याचप्रमाणे जमीन सरकार केल्याने, तिचा राजिनामा दिल्याने, वाटपासुळे आणि सर्व जमीन किंवा तिचा कांहीं भाग सरकारने संपादित करून दुसरे कोणास दिल्याने, हे फेरफार होतात. त्यांतले त्यांत फेरफाराची मुख्य कारणे म्हणजे वारसा, खरेदी, विवाह, तबियेगहाण हींच होत. एकत्र कुटुंबावरून गांवचा नमुना नंबर ७ यांतील कोष्टक ६ संबंधी खुलासा, पैरा १५ धारण करणाराने आपले जमिनीपैकी कांहीं थोड्याशा जमिनीवरील हक्क तब्दील केला असेल तर त्यामुळे त्याचे वारसाहणारे जमिनीचे हक्कास बाध न आणतां फक्त तेवढ्यापुरता नवीन हिस्साच पाडून दाखल करावा व बिनतब्दील केलेल्या तुकड्यास अर्थातच त्याचे नांव कायम राहील, पैराफ १७, पान ५८, ५९ पहा.

२८. कोष्टक ७.—पूर्वी दाखल केलेला फेरफार चुकीचा असल्याचे आढळून आले अगर अनुक्रमणिकेत केलेले फेरफार योग्य असून त्याचे फेरफाराच्या पत्रकांत दिलेले कारण चुकीचे असेल तर नवीन बरोबर लिहिलेल्या नोंदीचा अनुक्रम नंबर कोष्टक ७ अगर ९ यांत दाखल करावा. कोष्टक ७ अगर ९ यांत दुस्तती कधीच कराव्याची नाही, तर नवीन नोंदीचा अनुक्रम नंबर दाखल करावा. अशा पद्धतीने आपणांस समजून येईल की, अनुक्रमणिकेत ग्रथित केलेली स्थिति ही कोष्टक ७ आणि ९ यांत दाखल केलेल्या गांवच्या नमुना नंबर ६ तील नोंदीने उत्पन्न झाली आहे.

२९. गांवचा नमुना नंबर ७ यासच अनुक्रमणिका म्हणण्याचे कारण हे की : (उच्चा वारस म्हणून बघे नांव दाखल झाले, बास वर्षांपूर्वी पचे नांवावर असलेली जमीन मकडे कशी आली?). अशा प्रकारचे कसलेही प्रश्न उत्तर झाले तर नमुना नंबर ७ यांतील कोष्टक ७ व ९ वरून नमुना नंबर ६ मधील कोणत्या नोंदीने हे फेरफार झाले हे कळू येते; व तक्रारीरजिष्ट्रांतील अगर वारसाचे रजिष्ट्रांतील कोणत्या गोष्टीमुळे अगर दुसऱ्या कोणत्या आधारावर होत केली आहे व ती तपासून कोणी मंजूर केली हे नमुना नंबर ६ वरून समजेल.

३०. कोष्टक ८.—या कोष्टकांत देखील मोबदल्यामुळे, वारसामुळे व नवीन होणारे सर्व प्रकारच्या करारामुळे चालू नोंदीत फेरफार होऊ शकेल किंवा पूर्वी मुळीच नोंद नसले ठिकाणी नवीन नोंद करावी लागेल; त्याप्रमाणे सरासरी हुकुमावरूनहि या कोष्टकांत असलेले हक्कांत अगर हक्क धारण करणाराचे नांवांत फेरफार होऊ शकेल. उदाहरणार्थ 'अ' ने आपली जमीन 'ब' स तबियेगहाण दिली तर त्यामुळे अचे नांव कोष्टक ६ तून कोष्टक ८ मध्ये रवेचेव नांव व बचे नांव कोष्टक ६ मध्ये येईल. जेव्हा अ आपली जमीन सोडवून वेतो अगर कर्ज देऊन टाकतो तेव्हा त्याचे नांव पुन्हा कोष्टक ६ मध्ये जाईल व पुन्हा कोष्टक ८ कोरें राहील. जेव्हा मूळची नोंद नाहीशी होऊन त्या ठिकाणी नवीन नोंद करण्याची जरूर नसते त्या वेळी रद्द झालेल्या जुन्या नोंदीवर काट मारला (खरडून नाहीशी करून नये) म्हणजे पुढे त्या जास्त तजवीज करण्याची जरूरी नाही.

अनुक्रमणिकेमध्ये दोन प्रकारचे नदल असे आहेत की, त्यामुळे फेरफार होत नाहीत व ते कुळकर्णी याने नदलचेच जबाबदारीवर कोणतेही वेळी करावेत व त्याबद्दल तपासणी करणेची जरूर नाही किंवा जमीन इनाम असली तरी रिपोर्ट करण्याची मुळीच जरूर नाही. हे फरक थेट गांवचा नमुना नंबर ७ यांत दुसऱ्या करून (प्रकार अ) अगर गांवचा नमुना नंबर ६ मधल्या पूर्वीच्या नोंदीत अधिक मजकूर लिहून (प्रकार ब) करावेत.

प्रकार अ.—“अण्णाजी अज्ञान, पालक आल्या क्ष. य.” अशा नोंदीत जेव्हा अण्णाजी सज्ञान होतो (वयाने १८ वर्षांचा) त्या वेळी अधोरेखांकित शब्द (गांवचा नमुना नंबर ७) अनुक्रमणिकेतच खोडावेत व खोडले ठिकाणी कुळकर्णी याने तारीख घातून छोटी सही करावी. या फरकाबद्दल तपासणी करण्याची अगर दाखला देणेची मुळीच जरूरी नाही. कारण या फरकामुळे कोणत्याही हक्कास काही बाध येत नाही.

प्रकार ब.—जेव्हा तोंडी झालेला करार लेखी दस्तऐवजांत प्रथित होतो किंवा बिनदस्तऐवजाने प्रत्यक्ष तबदील करून दिलेल्या जमिनीसंबंधी मागाहून लेखी दस्तऐवज होतात (पारिघाफ ३६-अ पहा) त्यावेळी पूर्वीचे हक्कांत फेरफार होत नसून त्या हक्कास दुजोरा येतो. गांवचा नमुना नंबर ६ आणि कदाचित् ७ मध्ये सुद्धा तोंडी व्यवहाराची अगोदर नोंद केलेली असल्यामुळे, त्या नोंदीत कुळकर्णी याने फक्त “पहा नों. दस्तऐवज तारीख” एवढी अक्षरे नमुना नंबर ६ मध्ये दाखल करावी व तसे केल्याचा शेरा नोंदणी अमलदाराकडून येणारे पत्रकावर करावा. ही नोंदीला जोडलेली पुस्तो म्हणजे वास्तविक फेरफार नव्हे: “मात्र दस्तऐवजाने वेगळा व्यवहार ठरत असेल तर (उदाहरणार्थ, ते पूर्ण खरेदीखत नसून फक्त गहाणस्वरूपी खरेदीखत असेल किंवा अशाच प्रकारचा फरक) ते फेरफार समजून नवी नोंद करावी व जुनी रद्द करावी.

३२. कोर्टाकडील जमी (सरकार ठराव नंबर ८७२३-१२) किंवा जमीनबाब अगर तगाईसाठी जमीन खालसा करण्याच्या नोदिसा यामुळे प्रत्यक्ष कबजांत फरक होईपर्यंत ते फेरफार नाहीत. तथापि पुढे मागे नजरचुका अगर लबाडी होऊ नये म्हणून त्याबद्दल पेन्सिलीने गांवचा नमुना नंबर ७ (संयुक्त) यांत ‘इतर हक्क’ या सदराखाली त्याबद्दल लिहून ठेविले पाहिजेत. सन १९२९ चा मुंबईचा सहकारी मंडळ्यांबाबत आक्ट याच्या ४९ व्या कानूनान्वये काढलेले जाहीरनामे, जोडनमुना ७-१२ [किंवा जेथे जोडनमुना अजून सुद्धा झालेला नसेल तेथे गांवचा नमुना नंबर ७ (जुना)] यांच्या “इतर हक्क” या कोष्टकांत खाली दाखविल्याप्रमाणे नोंद करून दाखल करण्यांत यावेत:—

“सन १९२९ चा मुंबईचा सहकारी मंडळ्यांबाबत आक्ट याच्या कलम ५९ अन्वये दाखला नं. तारीख

”

कर्जाच्या तडजोडीबाबत बोर्डाकडून सूचना मिळाल्याबरोबर, कर्जदार शेतकऱ्याच्या मालकीचे जे सर्व्हे नंबर व पोट विभाग असतील व जे सन १९३९ चा मुंबईचा कर्जदार शेतकऱ्यांना मदत देण्याविषयी आक्ट या अन्वये केलेल्या निवाड्यांत समाविष्ट करण्यांत आलेले असतील असे सर्व्हे नंबर व पोट विभाग या समोर “इतर हक्क” या नोंदीखाली “कर्जदार शेतकरी” हे शब्द शाईने लिहिले पाहिजेत. हे शब्द जादा दाखला केल्याने त्याचा अर्थ असा होईल की, सरकारच्या अगाऊ मंजुरीने असेल ते खेरीजकरून ती जमीन दुमाला न करता येण्याजोगी असेल.

३३. इनामजमिनीत होणारे फेरफाराबद्दल निराळेच मागांत अधिक खुलासेवार माहिती दिली आहे. (भाग ४) त्या फेरफाराबद्दल विशेष प्रकारची तजवीज करणेची असते. या बाबतीत कुळकर्ण्याला वर कळविण्यापर्तीकडे फारसे काही करावे लागत नाही.

३४. नमुना नंबर ७ यांत दाखल केलेले हक्कांत झालेले फेरफार (थोडे मुदतीचे कुळबाबीचे हक्क सोडून, पान ९४ पहा) व मुदाम कळविल्यावरून किंवा स्वतःचे चौकशिवरून कुळकर्ण्याचे नजरेस त्या हक्कासंबंधाने जे दावे येतील ते सर्व त्याने फेरफाराचे रजिष्ट्रात ताबडतोब दाखल केले पाहिजे. जरी त्यास नुसती उडत उडत बातमी मिळाली तरी त्याने त्याबद्दल वाजवी चौकशी केली पाहिजे. त्याने खालील व्यवहारासंबंधाने माहिती मिळविली पाहिजे:—

(अ) नोंदणी अमलदारांनी नोंदलेले व्यवहार.

(ब) वारसासंबंधी बाबी.

(क) बिननोंदलेले दस्तऐवजांनी किंवा तोंडी करारांनी झालेले सर्व व्यवहार—यांतच गहाण सोडविलेले व्यवहाराचा व राजिनामे वगैरे यांचा समावेश होतो.

(ड) वरिष्ठाचे हुकुमावरून झालेले व्यवहार, उदाहरणार्थ, दिवाणी कोर्टाच्या व कलेक्टरच्या (त्याचे हाताखालच्या अमलदारांच्या मार्फत) हुकुमावरून झालेले व्यवहार.

नोंदलेले व्यवहार.—अ नोंदणी कामगार याचिकडे नोंदलेले दस्तऐवजांनी दर महिन्यांत जे जे व्यवहार होतील ते सर्व ज्यांत लिहिले आहेत असे एक पत्रक नोंदणीदाराकडून सामलेश्वर यांचे मार्फत कुळकर्ण्यांत द्यावे मिळेल. हे पत्रक मिळाल्याबरोबर त्याने समजुतीत तपशीलवार सांगितल्याप्रमाणे, नमुना नंबर ६ यांत (कुळ पडिवाडीचे हक्क खेरीजकरून)

जरूर त्या नोंदी कराव्या व त्या पत्रकाच्या शेवटच्या कोष्टकांत नमुना नंबर ६ मधल्या त्या त्या नोंदीचा अनुक्रम दाखल करावा. दस्तऐवज नोंदले म्हणजे हक्क तबदील झाल्याबद्दल यावयाची नोंदीस त्या दस्तऐवजातील पक्षकारांना दिली असे समजावे. हक्क संपादन केला असून ज. म. का. कलम १३५-क प्रमाणे तीन महिन्यांचे आंत बाबी लागणारी खबर न दिल्याचे या नोंदलेल्या दस्तऐवजावरून समजून आल्यामुळे जे कोणी फी घेणेंस पात्र झाले असतील त्यांची नोंद फीचे रजिष्टरांत करावी म्हणजे कसूरीबद्दल त्यांचेवर फी बसविता येईल.

३५. वारसासंबंधी बाबी.—या बाबी महत्त्वाच्या असल्यामुळे त्यांच्यासंबंधाने काम चालविण्यास विशेष रीतीची आवश्यकता आहे. ती रीत खाली दिली आहे :—

(१) मयत झालेले कबजेदार व इतर हक्कदार व त्यांचे वारस यांचे पत्रक दरएक गांवीं खाली लिहिलेल्या नमुन्याप्रमाणे ठेवावे :—

अनुक्रम नंबर.	मयत कबजेदाराचे अगर हक्कदाराचे नांव.	मरणाची तारीख अगर अजमास तारीख.	गां. न. न. ८ यांतील जुना खाते नंबर (अथवा गां. न. ७ पैकी को ८ मधील बाबी).	कबजा असलेले वारस अगर वारसांची नांवे.	कोणाचे नांव दाखल करावे याबद्दल मामले-दारसाहेब यांचा हुकूम.	या हुकुमावरून नमुना नंबर ६ यांत नोंद केली तिचा नंबर.
१	२	३	४	५	६	७

[दत्तकपत्राबद्दल (ज्या थोड्या प्रसंगी ते स्वसंपादित मिळकतीचे फरोकिततहि असते असे थोडे अपवाद खेरीजकरून) नोंदणी अंमलदाराकडून माहिती देण्यांत येणार नाही. दत्तकपत्र झाल्याबरोबरच कधीकधी (जसे, हिंदू विधवेने घेतला असेल तेव्हा) ताबडतोब स्थानापन्न वारस म्हणून दत्तकास हक्क येतो. कधीकधी दत्तक घेणाऱ्याचे मरणानंतर असे हक्क प्राप्त होतात. सबब ज्या वेळी दत्तकास प्रत्यक्ष कबजा मिळतो, त्या वेळी त्याने इतर वारसाचे प्रमाणे कुळकर्णी यास माहिती दिली पाहिजे.]

(२) दर महिन्यास कुळकर्णी याने गांवचा नमुना नंबर १४—जननमरणाच्या नोंदीचे रजिस्टर तपासावे. आणि ते (पान ६९ वरील) नांवाचे अनुक्रमणिकेशी ताडून पाहतांना अगर इतर रीतीने जेव्हा त्यास समजेल की, कोण कबजेदार अगर अज्ञान कबजेदाराचा पालन करणार अगर नमुना नंबर ७ चें कोष्टक ८ यांतील इतर हक्कदार मेला आहे, तर त्याने पाटलाचे मदतीने ताबडतोब चौकशी करून मयताची जमीन किंवा अज्ञानाचे इस्टेटाची वहिवाट त्याचे पश्चात् कोणाचे ताब्यांत गेली आहे, मयताने धारण केले जमिनीचा प्रत्यक्ष कबजा कोणाचा आहे, व नमुना नंबर ७, कोष्टक ८ यांतील हक्कास कोण वारस झाला आहे हे शोधून काढावे. वारसांनी हक्क संपादन केल्यापासून तीन महिन्यांचे आंत खबर देण्यास चुकल्यास १३५-क प्रमाणे होणारा दंड त्यांना द्यावाच लागेल.

(२-अ) हिंदू स्त्रियांच्या मिळकती वरील हक्काबाबत आक्ट (सन १९३७ चा हिंदूस्थानचा आक्ट नंबर १८ वा) आणि सन १९३८ चा (सदरहू आक्ट) सुधारण्याबाबत आक्ट, हे दोन्ही आक्ट गव्हर्नरांच्या प्रांतांतील शेत-जमिनींना लागू नाहीत. सदरहू आक्ट आणि सदरहू सुधारणा ह्या मुंबई प्रांताला लागू करताना त्यामुळे हिंदू विधवांच्या शेतकीखेरीज इतर मिळकतीबाबतच्या हक्कांचा फक्त लागू आहेत. अशा मिळकती वरील हक्क जमीनमहसुलाचा कायदा यांची कलमें ९५ व १३१ यांअन्वये सर्व्हे केलेल्या शहरांत आणि गांवांतच फक्त नोंदण्यांत असल्यामुळे अशा भागांतील हक्कपत्रके सुस्थितीत ठेवण्याचें काम स्वाधीन असणाऱ्या मुलकी अंमलदार याने सन १९३७ चा हिंदू स्त्रियांच्या मालमिळकतीवरील हक्काबाबत आक्ट आणि सन १९३८ ची (त्यांतील) सुधारणा यांच्या ठरावांची माहिती करून घेतली पाहिजे आणि या आक्टाने हिंदू विधवांना मिळालेले हक्क प्रसंग येईल ते ते वेळी योग्य रीतीने नोंदण्यांत येत आहेत या गोष्टीकडे लक्ष दिले पाहिजे.

टीप.—इनाम अगर बतन जमिनी धारण करणारे कबजेदार मयत झाल्यास त्यांचे वारसांची नांवे पाहून काढणे हे सरकारचें काम नाही. त्यांनीं होऊनच पुढें आलें पाहिजे व जर ते पुढें येऊन माहिती कळविणार नाहीत, तर इनाम खालसा होण्यास पात्र होतें, परंतु ते बेवारस अगर विनवनी म्हणून समजणेचें नाही.

- (३) मिळकतीचे निरनिराळे भाग निरनिराळे इसमाचे ताब्यांत गेले असतील तर त्या सर्वांचीं नांवें कोष्टक ६ यांत लिहावी. व गांवच्या नमुना नंबर ६ यांत प्रत्येक इसम कोणकोणते भाग धारण करितो तें दाखवावें. जर एखादे सर्व्हे नंबरांत अगर हिश्यांत आणखी विभाग पडले तर त्या विभागास ७-अ, ७-ब म्हणावें, व आकारफोडपत्रक येईपर्यंत त्यांतील हिश्यांचे क्षेत्र व आकार लिहून नये. तोपर्यंत कुळकर्णी यानें प्रत्येकाकडील वसूल त्याच्या संगतानें अगर तारतम्य पाहून करावा.
- (४) तक्रार नसेल तेव्हां वरिष्ठ अमलदाराचा हुक्म घेतल्याशिवाय या वारसपत्रकांत (कोष्टक ६) व गांवचा नमुना नंबर ६ यांत नोंद करण्याचा अधिकार कुळकर्णी यास आहे. मामलेदार त्यावर सहा करतील.
- (५) मयताच्या जमिनी प्रत्यक्ष कोणाचे कबज्यांत व भोगवठ्यांत आहेत याविषयी शंका असेल किंवा एखादा वाद असेल व दोन किंवा अधिक इसम मिळकत आपले कबजांत आहे असा हक्क सांगत असतील तर कुळकर्णी यानें या पत्रकांत दोन्ही हक्कदारांचीं नांवें लिहून नोंद करावी, असे प्रसंगी मामलेदार यानें गांवीं जाऊन पक्षकारा-समक्ष स्वतः चौकशी करून निकाल द्यावा व कोष्टक ६ यांत लिहिलेले हुक्मास अनुसरून नमुना नंबर ६ यांत नोंद करून घ्यावी. वारसाचे रजिष्टर हे वारसामुळे उत्पन्न होणाऱ्या तक्रारींचा निकाल देण्याचे रजिस्टर आहे म्हणून असे प्रसंगी तक्रारीरजिस्टरचा उपयोग करित जाऊ नये. कोणी विचारलें की, जर वारसासंबंधी तक्रार उत्पन्न झाली तर ती या वारसाचे बुकांत नोंदावी, की तक्रारीरजिष्टरी नोंदावी? तर त्याचे उत्तर असे आहे की, या रजिष्टरांत नोंदावी, कारण सर्व वारसासंबंधीच्या गोष्टीकरितांच हे रजिष्टर मुद्दाम ठेविलें आहे, रेवेनर कोष्टक ८ यांत जीं नांवें येतात, उदाहरणार्थ (उत्तराधिकारी) त्यास कबजांचे तरव लागू पडणार नाही असे प्रसंगी कुळकर्णी यास संशय असेल तर त्यानें मामलेदार यांचा हुक्म होईपर्यंत वाट पाहणेंच इष्ट आहे.
- (६) अविभक्त कुटुंबांतील व्यवस्थापक मयत गेइल तर त्याचे जागी त्याचे स्वतःचा वारस येत नाही, परंतु त्याचे जागी अविभक्त कुटुंबांतील दुसरा मयताच्या खालोखाल बडील असणारा पुरुष वारस म्हणूस येतो (सरकार ठराव नंबर ६३५३-१२ पहा.)

३६. बिननोंदलेले दस्तऐवज व तोंडी कबुलायती.—(अ) नोंदलेल्या दस्तऐवजाप्रमाणें या व्यवहाराची पद्धतशीर खबर मिळत नाही; पण हक्क संपादन करणारानें हरएक बाबतींत हक्क संपादन झाल्यातारखेपासून तीन महिन्यांचे आंत त्याबद्दल खबर दिली पाहिजे, असे कायद्याप्रमाणे त्याच्यावर बंधन आहे. अशी तोंडी किंवा लेखी माहिती मिळतांच कुळकर्णी यानें सर्व-रजिष्ट्रारकडील उतारा मिळाल्यावर ज्याप्रमाणें काम चालवावयाचें त्याप्रमाणें काम चालविलें पाहिजे, म्हणजे त्यानें मिळालेल्या माहितीचा सारांश फेरफाराचे रजिष्ट्रांत लिहिला पाहिजे, व संबंध असलेले पक्षकारांचे माहितीसाठी व त्यांच्या तक्रारी असल्यास त्या त्यांनीं एक महिन्यांत सादर कराव्या म्हणून गांवांतील नोटिशीच्या बोर्डावर नोंदीची नकल लावून प्रसिद्ध केली पाहिजे व तक्रारीरजिष्ट्रांत तक्रारी व नियमबाह्य गोष्टी नोंदल्या पाहिजेत.

मिळकत देण्याविषयासंबंधीच्या कायद्याच्या ५४, ५९, १००, १२३ या कलमांन्वये १०० रुपये व त्यापेक्षा जास्त किमतीची खरेदी व गहाणखते व एक वर्षापेक्षा जास्त मुदतीच्या कबुलायती व स्थावर मिळकतीची बक्षीसपत्रे याबद्दल लेखी दस्तऐवज झालेच पाहिजेत व म्हणून ते (सन १९०८ चा कायदा १६, कलमें ४८, ४९) याखाली नोंदलेहि पाहिजेत; असें असून मुद्दा पक्षकार जोखीम शिरावर घेऊन तोंडी व्यवहारच सुरू ठेवितील तर (मुंबई लॅं रिपोर्ट, व्हा. XVII, पान ४९, व सरकार ठराव नंबर ५२-१७) यांत सांगितल्याप्रमाणें नोंदीचे खरेपणाबद्दल अनुमान काढलें जाईल. याशिवाय इतर सर्व तोंडी करारानें झालेले व्यवहार जर त्याबरोबर प्रत्यक्ष कबजा देऊन झाले असतील तर, तसेंच वारस, हक्क वाटण्या, वगैरेहि सर्व कायदेशीर आहेत, व यासंबंधीचे हक्क नोंदणीपत्रकांतील सहीशिक्क्यानिशी दिलेले दाखले, अगर नकला, पुराव्याच्या कायद्याचे कलम ६४ खाली मागतां येईल अशा दुसऱ्या दस्तऐवजी पुराव्याच्या अभावी चांगला पुरावा म्हणून समजला जाईल. याप्रमाणें तोंडी व्यवहाराबद्दल एकदां नोंद झाल्यानंतर जर त्याच व्यवहाराबद्दल पुढें दस्तऐवज जाहला तर त्यामुळे फेरफार झाला असे समजण्याचें कारण नाही: मात्र त्यामुळे पूर्वी नोंदलेल्या हक्कांत बदल झाला नसला म्हणजे झालें (पान ७१, प्यारा ३१ पहा).

(ब) पक्षकारांनीं हक्काची खबर दिली नाही परंतु हक्काची देवघेव झाली आहे असें मानण्यास सबळ कारण आहे असें कुळकर्णी यास वाटल्यास, त्यानें पूर्ण चौकशी करून सदरू व्यवहाराची त्याला जी खरी हकीकत आहे असे वाटत असेल ती त्यानें फेरफाराचे रजिष्ट्रांत दाखल करून त्या नोंदीची एक नकल गांवच्या नोटीसबोर्डावर लाविली पाहिजे. बऱ्या व्यवहारसंबंधी बिनचूक माहिती कुळकर्णी यास मिळाली म्हणून त्याचे माहितीप्रमाणें हितसंबंध असलेल्या सर्व लोकांना बरोबर माहिती देण्यास भाग पाडण्यास किंवा जरूर ते दस्तऐवज त्याकडे हजर करण्यास लावण्याचा अधिकार कुळकर्णी यास दिला आहे. दस्तऐवज कुळकर्णीपुढें हजर केल्यावर त्यानें ते ताबडतोब परत न केले तर याबद्दल त्यानें पावती दिली पाहिजे व दस्तऐवजावर ते आल्याच्या व परत दिल्याच्या तारखा दाखल केल्या पाहिजेत. कोणताहि तपास चालू असला गांवच्या नमुना नंबर ६ किंवा ७ यांत चुका आहेत असें दिसून आल्यास त्याजबद्दलची व्यवस्था पान ७०, पैरा २८, यांत सांगितल्याप्रमाणें करावी.

(क) जमीन म. का. क. १३९-क प्रमाणे याची लागणारी खबर (कुळाच्या हक्कासंबंधीची मुद्रा) घेऊन (पहा) देण्यास चुकल्यामुळे फी वसविण्यासंबंधी पत्रव्यवहार न चालवितां गांवाला दिलेल्या भेटीच्या वेळीं जाण्यावरच तेथे हुकूम देण्यास मामलेदार (अगर प्रांत किंवा कलेक्टर) यांना सोईस्कर व्हावे म्हणून कुळकर्णी यानें एक रजिस्टर खाली दिले नमुन्याप्रमाणे ठेविलें पाहिजे. फारकरून वर्षास कागदाचे एक पानाहून जास्त कागद लागणार नाहीत (पान ६९ बरील टीप पहा):—

नमुना नंबर ६ यांतील अनुक्रम नंबर.	हक्क संपादन करणार अगर दस्तऐवज धारण करणार त्याचें नांव.	फी वसूल करण्यासंबंधी मामलेदार यांचे हुकूम.	पोंचल्याचा नंबर व तारीख.
	गांवचा नमुना नंबर ६ यांत तारखेबद्दल व माहिती देण्यास कां वेळ झाला वगैरेबद्दलचा सर्व खुलासा आढळून येईल म्हणून त्याबद्दलची हकीकत पुन्हां येथे दिली नाही.		

गांवचा नमुना नंबर ६ यांत एकादी नोंद केली किंवा अशा नोंदीबद्दल तक्रार उत्पन्न झाली आणि कायद्याने ठरलेले मुदतीत एकादा इसम माहिती देण्यास चुकला आहे असे कुळकर्णी यास आढळून आले तर त्याने नमुन्याचे सदराप्रमाणे नोंदी कराय्या. त्याप्रमाणे एकादे इसमाने आपले ताब्यांतील दस्तऐवज, नोटीस बजावली असूनहि, मुदतीत हजर केला नाही तर त्याचीहि नोंद या रजिष्ट्रांत करावी. मामलेदार (त्याचप्रमाणे महालकरी व डिस्ट्रिक्ट इन्स्पेक्टर, लॅंड रेकार्ड्स) यांस १९ रुपयेपर्यंत फी वसूल करण्याचा अधिकार आहे (सरकार ठराव नंबर ७१७६-१२, ७६२३, १३-४-२३). जास्त दंड वसविणे इष्ट आहे व प्रांताचे साहेब स्वतः गांवी जाऊ शकणार नाहीत असे जेव्हां मामलेदार यांस वाटेले, तेव्हां त्यांनी प्रांताचे साहेब यांकडे हकीकतीचा रिपोर्ट करावा व प्रांत साहेब यांचा हुकूम या रजिष्ट्रास जोडण्यासाठी कुळकर्णीकडे पाठवावा. गांगलेदार यांनी फी मंजूर केल्याबरोबर कुळकर्णी यानें ती किरकोळ जमीनवात म्हणून वसूल केली पाहिजे. जुलै अखेर हें रजिष्टरच या बाबतीत खालील सर्व फीस आधार म्हणून फाईल करण्यास हरकत नाही. ही फी गांवचा नमुना नंबर ४ यांत दाखल करून गांवचे त्यावर्षाचे हिशोबांत दाखविली जाते. जुलै अखेरचे आंत हुकूम दिले नाहीत तर ते रजिष्टर पुढील सालास चालू ठेवावे. परंतु कांहीं नोंदीबद्दल हुकूम दिले व कांहीं नोंदीबद्दल हुकूम दिले नाहीत तर निकाल होणे राहिलेल्या पुढील सालचे रजिष्टरी न्याय्या. फीसंबंधी कोणास अपील करण्याची इच्छा असली तर त्याने या रजिष्टरचे उतान्याकरिता व गांवचा नमुना नंबर ६-७ यांतील नोंदीचे नकलेकरिता नेहमीचे पद्धतीप्रमाणे फी दिली पाहिजे. खरोखर माहिती देण्याची राहिली नाही असे निर्विवाद शाबीत झाले नोंदी तर प्रत्येक प्रसंगी फीचा हुकूम केलाच पाहिजे. कलेक्टर अगर प्रांत साहेब यांनी फीचे प्रमाण ठरवून यावे व सुशिक्षित व समजूतदार माणसे जाणूनबुजून माहिती देण्याचे टाळतील तर त्यांवर जास्तीत जास्ती दंडाची आकारणी करावी; त्याचप्रमाणे अशिक्षित मूर्ख इसमावर तो खरोखरच अज्ञानी असल्यास जुजवी आकारणी करावी, परंतु खरोखर अज्ञानामुळे माहिती देण्याचे चुकले तरी कांहीं तरी फी वेतलीच पाहिजे; नाही तर असेच सर्वसाधारण अज्ञान पुढे चालत राहील (पान ६९ बरील टीप पहा).

३७. गहाण सोडविल्याचे व्यवहार.—या वर्गाचे व्यवहाराकडे वेगळे लक्ष देण्याचे कारण हे की, दुसऱ्या कोणत्याहि व्यवहारापेक्षा या व्यवहारासंबंधाने हयगय करण्याची प्रवृत्ति जास्त असते. कुळकर्णी यानें विशेषकरून लक्ष्यांत ठेविलें पाहिजे की, इतर व्यवहाराप्रमाणे याचीहि खबर तीन महिन्यांचे आंत मिळाली पाहिजे व तसें न झाल्यास फी वेतली पाहिजे. यास्तव कोणत्या गहाणाची फेड झाली याबद्दल कुळकर्णी यानें वेळोवेळी विशेष चौकशी केली पाहिजे व त्या फेडीची नोंद गांवचा नमुना नंबर ६ यांत सदरील नमुन्यांतील खुलाशाचा परिमाण ३८ यांत सांगितल्याप्रमाणे केली पाहिजे.

३८. विनयवजे गहाणाचे बाबतीत हमेशा फेडीची मुदत लिहिली पाहिजे. या मुदतीपासून १२ वर्षांनंतर (गहाण वेणाराने त्यापूर्वी किर्याद केली नाही तर) मुदतीच्या कायद्याप्रमाणे गहाणाचा बोजा नाहीसा होतो. (सन १९०८ चा कायदा ११, परिशिष्ट १, अनुक्रम नंबर १३२, पहा). परंतु ही (१२) बारा वर्षांची मुदत पुरी होण्याचे अगोदर जर:—

(अ) गहाण देणार कर्जाबद्दल नवीन लेखी पावती देईल तर, अगर

(ब) मुदलाच्या कांहीं भागाची फेड करून तसें केल्याचा लेख देईल तर,

(क) व्याज देईल (याबद्दल तोंडी पुरावा चालेल) तर,

यामुळे कर्जाची मुदत वाढते व या नवीन घडलेल्या व्यवहारापासून १२ वर्षांची मुदत मोजली जाते. गहाण वेणार जर अज्ञान असेल, वेडा असेल अगर पर ठिकाणाचा राहाणार असेल तर मुदत कायद्याप्रमाणे वाढविली जाते (कलमें ६, ७, ८ पहा).

कांहीं मुदतीपर्यंत दिलेली जमीन, उदाहरणार्थ, एकादे विधवेस तिचे हयातीपर्यंत अगर पुनर्विवाह करीपर्यंत अन्नवस्त्राबद्दल दिलेली जमीन, मूळच्या अटीप्रमाणे ती मुदत भरतांच ज्याची त्यास परत मिळते.

ज्या सर्व बाबतींत सुद्धा माहिती कोणी देत नाही म्हणून फेडीचे तारखेपासून १२ वर्षांपेक्षा जास्त मुदतीनंतर पिनकव्हेजगहाणखतांचे बाबतींत पुन्हा मुदतीत आणल्याचा पुरावा नसल्यास गहाणखत मुदतीबाहेर गेलें असें समजून नमुना नंबर २ यांत गहाण कमी झाल्याची नोंद करावी. नजरगहाण घेणार याची या बाबतींत तक्रार असेल तर त्याने गहाण देणारापासून नवीन कबुलीचा कागद घेऊन हजर करावा अगर गहाणाबद्दल फिर्याद करावी. अनवखाबदल दिलेली जमीन परत मालकाचे कबज्यांत आल्याबरोबर त्याची नोंद करावी. त्याचें नांव नमुना नंबर ७, कोष्टक ८ यांत दिलेले.

१९. बरिष्ठांचे हुकूम.—हे हमेशा मामलेदार यांजकडून येतील, त्यांत खालील बाबी असतील:—

दिवाणी कोर्टाचे हुकूम (हायकोर्ट सिव्हिल सरक्युलर नंबर ६०-अ, पान ४७०, मुंबई गॅझेट, भाग १, सन १९१०) सरकार ठराव नंबर ८१०७-१४; हुकुमनामे झाल्यानंतर सुद्धा असे हुकूम आले नाहीत तर त्याबद्दल रिपोर्ट करावा.

राजिनामे व कबुलायती.

जमिनी संपादन केल्याबद्दल माहिती व नंबराचे क्षेत्रांतील इतर फेरफार जे कमजास्ती पत्रकांत दाखल असतील असे व फिरकीळ मुलकी हुकूम (गां. न. नं. १, २, ४ वरील खुलासा पहा.)

सदर व्यवहाराची माहिती असल्यावर ते ताबडतोब नेहमीच्या पद्धतीप्रमाणे नोंदले पाहिजेत आणि ते नोंदण्याची रीत इतर बाबींहुन कोणत्याही प्रकारे भिन्न नाही मात्र दिवाणी कोर्ट, कलेक्टर किंवा मामलेदार यांचे हुकुमाचा नंबर व तारीख ही नोंदाचा आधार म्हणून लिहिली पाहिजेत. विशेष प्रकारच्या व्यवहाराच्या समजुती मासल्यासाठी उदाहरणे देऊन दुसरीकडे दिल्या आहेत.

४०. अनुक्रमणिकेतील कोणत्याही कोष्टकांतील फेरफार करणे असल्यास त्याची नोंद पहिल्याने नमुन्याच्या नोंदीत लिहून दाखविल्याप्रमाणे सोप्या भाषेत नमुना नंबर ६ यांत केली पाहिजे.

खात्रीलायक माहिती मिळविल्याबरोबर कुळकर्णी यांनी फेरफाराची नोंद केली पाहिजे. जर त्यास आणखी तपशील पाहिजे असेल किंवा जास्त खात्री करून घ्यावयाची असेल तर त्याने दस्तऐवज हजर करावयास लावण्याचा (ज. म. का. कलम १२५-इ) अगर तोंडी साक्षीदार बोलावण्याचा अधिकार बजाविला पाहिजे. तसेच ज्यास खात्रीलायक माहिती असेल असे इसमाकडे जाऊन त्यास विचारून त्याने स्वतः चौकशी केली पाहिजे. नमुना नंबर ६ व ७ यांत जी पूर्वीची नोंद असेल ती व आतां केलेली नोंद नोट पाहून तिचा सदर हकीमतीशी मेळ आहे किंवा नाही व जो हक्क तबदील करून दिला असें म्हणतो त्यास तो हक्क तबदील करून देण्याचा अधिकार आहे किंवा नाही, हे त्याने पाहवें. “स्वाभाविक (नॅचरल) पालक अथवा कोर्ट ऑफ वॉर्ड्स आक्ट अगर गार्डियन्स ऑड वॉर्ड्स आक्ट, याअन्वये नेमलेला पालक याखेरीज दुसऱ्या इसमाकडून जेव्हां अज्ञानाची मिळकत तबदील केली जाते तेव्हां हक्कांच्या पत्रकांत (रेकॉर्ड ऑफ राईसमध्ये) अशा व्यवहाराची नोंद करतवेळी कुळकर्ण्याने सदरहू गोष्ट विशेषकरून मामलेदाराच्या नजरेस आणिली पाहिजे. व त्याने जुजबी चौकशी केली पाहिजे. व जर सदरहू तबदीली अज्ञानाच्या हितसंबंधाच्या विरुद्ध आहे असें त्यास वाटले तर त्याने गार्डियन्स ऑड वॉर्ड्स आक्टोअन्वये पालक नेमण्याबद्दल डिस्ट्रिक्ट कोर्टाकडे कळविण्याचा इष्टतबद्दल कलेक्टरास सूचना केली पाहिजे.” जर दरम्यान कांही व्यवहार गाळला गेला आहे असें त्यास आढळेल तर सदरहू व्यवहार पक्षकार लोकांस कबूल आहे अगर त्याबद्दल वाद आहे याची खात्री करून घेऊन त्याची नोंद केली पाहिजे.

हक्कांत बदल झाला अशी पुरेशी खात्री झालेबरोबर कुळकर्णी यांनी कोष्टक १ यांत (पान ४६ पहा) अनुक्रम नंबर लिहावा. प्रत्येक प्रकारच्या फेरफारास एकच अनुक्रम नंबर द्यावा, मग त्यामुळे त्या गांवातील १,००० तुकड्यांचा संबंध आला तरी हरकत नाही.

कोष्टक २ यांत प्रथम लिहिण्याचा मजकूर म्हणजे ज्या तारखेस कुळकर्णी स्वतः ती नोंद लिहितो ती तारीख होय. ज्या तारखेस व्यवहार घडला असें कुळकर्ण्यास वाटतें अगर ज्या तारखेस हक्क संपादन झाला अगर कबजा झाला ती अगर तशा प्रकारची तारीख लिहू नये, परंतु ती नोंद ज्या तारखेस कुळकर्णी प्रत्यक्ष लिहितो तीच तारीख लिहावी. त्यानंतर व्यवहाराचें वर्णन अगदीं सोप्या व स्पष्ट भाषेत लिहावें. बाजवीपेक्षा जास्त मजकूर लिहू नये. बहुतेक सर्व व्यवहार मानगडीचे नसतात, व त्यांचें थोडक्या शब्दांत वर्णन लिहितां येतें. एकर व आकार, सर्व्हे नंबर व हिस्सा नंबर, हे कोष्टक २ मध्ये लिहिण्याचें नाहीत. कारण ते कोष्टक ३ यांत पूर्णपणे दिलेले असतात. परंतु झालेल्या व्यवहारांमुळे एकर, आकार वगैरे यांत फरक होतो अशी उदाहरणे आहेत (नों. नं. ६१—७१). असे प्रसंगी अर्थात झालेला फरक कोष्टक २ मध्ये लिहिला पाहिजे. बहुतेक प्रसंगी हक्कांत बदल झाल्यामुळे त्या जमिनीचे क्षेत्र, आकार, जुडी वगैरे यांत फरक होत नाही.

कोष्टक ३ हे अतिशय महत्वाचे आहे. फेरफाराचा जमिनीच्या नक्की कोणत्या किंवा कुळकर्ण्याने पहिल्याने निश्चित करावे. जरी ही माहिती नोंदलेल्या दस्तऐवजावरून मिळाली असली तरी पक्षकार सव्हे नंबर व हिस्सा नंबर यांचा तपशील देतांना एखादा तुकडा गाळतात अगर चुकीचा नंबर देतात. हिस्सा-नंबर देण्याचा इरादा नाही असा हिस्सा-नंबर चुकून लिहितात. ज्या वेळी अशी चुक झाली आहे असे कुळकर्ण यास वाटेत त्या वेळी त्याने पक्षकार बोलाविले पाहिजेत. संबंध असलेली जमीन दस्तऐवजांत लिहिलेल्या जमिनीहून वेगळीच आहे असे त्यास आढळेल तर (याबद्दल संशय आल्यास त्याने प्रत्यक्ष जमिनीत जाऊन काळजीपूर्वक आपली खात्री करून घेतली पाहिजे) काय चुक झाली आहे याबद्दल आपली नोंद लिहितांना स्पष्ट खुलासा करावा. तसेच त्याने सब्-रजिस्ट्रार यांसहि कळविले पाहिजे व दस्तऐवज मागवून त्यावर दस्तऐवज पोहोचल्याची व परत दिल्याची तारीख लिहून काय दुस्स्ती केली पाहिजे याबद्दल शेराले लिहावा. (२) वर्णन केलेल्या जमिनीच्या मानाने दस्तऐवजांत लिहिलेले जमिनीची किंमत अगर खंड वाजवीपेक्षा फारच भिन्न आहे असे कुळकर्ण्यास आढळेल तर त्याने पक्षकारास बोलावून चौकशी करून चुक झाली आहे की काय हे शोधून काढावे. पक्षकार गोंधळून गेले आहेत व त्या विवक्षित हिश्याचा सर्व भाग देण्याचा त्यांचा इरादा नाही असे कुळकर्णी यास समजेल तर त्याने आपले गांवचा व पोद-हिश्याचा नकाशा घेऊन प्रत्यक्ष जमिनीत जावे व पक्षकारासमक्ष खात्री करून घ्यावी.

वर दिलेल्या (१) व (२) प्रसंगांशिवाय नोंदलेल्या दस्तऐवजांतील पक्षकारास कुळकर्णी याने बोलवून नये व त्यास त्रास देऊ नये.

४१. कोष्टक ३ यांत एखादे अप्रामाणिक इसमाने मागाहून एखादा तुकडा जास्ती दाखल केला अगर दाखल केलेला तुकडा कमी केला तर, लबाडी होण्याचा संभव आहे, असा फरक करिता येऊ नये म्हणून कोष्टक ३ यांत तुकड्याचे वर्णन लिहिल्यानंतर त्याखाली संबंध असणारे तुकड्यांची संख्या अक्षरी लिहावी (पान ६१ वरील नमुना पहा). मग कोष्टक ३ यांत दिलेल्या यादीत एखादा तुकडा जास्ती दाखल केला पाहिजे अगर एखादा कमी केला पाहिजे असे पुढे आढळल्यास, या व्यवहाराबद्दल नवीन फेरफाराची नोंद करावी (फेरफार नंबर ७७ पहा) (व फेरफार ६७ कसा लिहिला आहे ते पहा). त्याच सव्हेनंबरापैकी एका हिश्यातून दुसऱ्या हिश्यात जमीन गेली असेल असे प्रसंग खेरीजकरून हिश्याचे क्षेत्रांत बदल झाल्यास नंबराचे एकंदर क्षेत्रांतही बदल होणारच. असे प्रसंगी प्रथम कोष्टक ३ मध्ये संबंध सव्हे नंबर लिहून नंतर हिस्सा-नंबर दिल्याने सफूर्तीने दोन तुकड्यांमध्ये बदल झाल्यासारखा दिसतो, पण वास्तविक एकाच तुकड्यांत बदल झालेला असतो हे थोड्या विचारांती कळून येईल. संबंध सव्हे नंबर लिहिल्याचे कारण एवढेच की, कुळकर्णी यास हिश्याच्या क्षेत्रांत दाखल झालेला फरक संबंध सव्हे नंबराच्या क्षेत्रांतसुद्धा दाखल करावयाचा असतो.

४२. कोणत्या आधारावरून फेरफाराची नोंद केली हे कुळकर्ण्याने स्पष्ट लिहावे (लेखी रिपोर्ट, रजिस्ट्रारकडील उतारा, कमजास्तीपत्रक, नवीन आकारबंद, मामलेदाराचा हुकूम वगैरे). नंतर त्याने सर्व कागद ते ताबडतोब सांपडतील अशा रीतीने फेल करून ठेवावे. आकारबंद, कमजास्तीपत्रक ही अर्थातच नमुना नंबर १ ला जोडून ठेवावयाची असतात. परंतु लेखी रिपोर्ट, फेरफाराबद्दल पत्रव्यवहार हे गांवचा नमुना नंबर ६ तील नोंदीच्या अनुक्रमाने चढती फेल करून ठेवावे. तसेच नोंदणी कामगाराकडून आलेले उतरिहि महिन्याच्या अनुक्रमाने लावून ठेवावेत.

नोंद लिहिल्यावर कुळकर्णी याने तिच्या पुढे सही करावी व पाटलालाहि सही करण्यास सांगावे.

४३. गांवचा नमुना नंबर ६ यांत फेरफार दाखल केल्यानंतर या नोंदीबद्दल तक्रार आहे किंवा काय याची कुळकर्णी याने खात्री करावी. एकादे प्रत्यक्ष घडलेल्या फेरफाराबद्दल (उदाहरणार्थ, देवस्थान जमीन, अगर नवीन शर्तीची जमीन कलेक्टरसाहेब यांचे हुकुमाशिवाय तबशील करून दिली असेल तर) तलाटी याने स्वतः सरकारतर्फे तक्रार करावी. अशा प्रसंगी त्याने मामलेदार यांजकडून हुकूम घ्यावेत. नोंद करण्याचे वेळी फेरफाराबद्दल तक्रार आहे असे त्यास माहीत असेल तर त्याने तक्रारी रजिष्टरमध्ये मजकूर लिहावा व तसे केल्याचा उल्लेख गांव न. नं. ६, कोष्टक ४ यांत करावा. तक्रार जर वारस हक्काबद्दलची असेल व तिचा निकाल वारसाचे रजिष्टरांत झाला गेलेल तर ती तक्रार वारसहक्काबद्दलचा दावा म्हणून नमूद करावी. झालेला फेरफार गैरकायदा दिसतो अगर त्याबद्दल तक्रार उत्पन्न झाली आहे म्हणून त्याबद्दल नोंद करण्याचे तहकूब ठेवू नये. फार भानगडी वाढण्यापूर्वीच तक्रारीचा शेवट लवकर लागावा व त्याच्या कायदेशीरपणाची छाननी व्हावी हाच नोंदी न. नं. ६ मध्ये दाखल करण्याचा उद्देश आहे. कबजाबद्दल अगर इतर हक्क प्रत्यक्ष कोणी संपादन केला तर कुळकर्णी याने त्याबद्दल तक्रार असली तरी अगर तो गैरकायदा मिळविला असला तरी त्याची नोंद केली पाहिजे. परंतु आपणांस कबजा मिळाला पाहिजे अगर विवक्षित हक्कदार म्हणून आपले नांव दाखल केले पाहिजे असे कोणा इसमाचे म्हणणे असेल, पण जमिनीचा प्रत्यक्ष कबजा अगर तो विवक्षित हक्क आपण सांप्रत उपयोगीत नाही अशी तो कबुली देत असेल तर ही त्याची मागणी फेरफार म्हणून दाखल केली जाणार नाही. दुसऱ्या कोणाच्या नोंदलेल्या हक्काबद्दल तक्रार म्हणून फार झाले तर त्याचे म्हणणे खरोखर विश्वसनीय आहे असे पटवून दिल्यास तक्रारी रजिष्टरांत लिहून ठेवावे.

जमीन कोणी बिगरपरवानगीने कबजात घेतली असली व सदरहू कबजा फार दिवसांचा (म्हणजे नसल्याने जमिनीतून काढून टाकण्यापूर्वी आपले म्हणजे ऐकून घेतले पाहिजे असे म्हणण्याचा हक्क पोंचत कुळकर्णी यास आढळले तर असा अनधिकारी कबजा नवीन संपादन केलेला हक्क म्हणून दाखल न करिता त्यास जमिनीतून एकदम काढून टाकण्याच्या तजविजीस लागवें तसे काढून टाकणेस हरकत उत्पन्न झाली व कायदेशीर तक्रारीमुळे व हरकतीमुळे ताबडतोब काढून टाकणेस व्यत्यय आला, तर हल्ली असलेल्या गैरकायदेशीर कबजाची नोंद त्यास काढून टाकीपर्यंत नमुना नंबर ६ यांत दाखल करावी.

४९. यापुढील तजविजी म्हटली म्हणजे तक्रारी मागविणे व चावडीत ठळक ठिकाणी फेरफाराची समग्र नकल लावून आणि हक्काच्या पत्रकावरून किंवा फेरफाराच्या रजिस्टारवरून सदरहू फेरफारामध्ये ज्यांचा हितसंबंध असल्याचे दिसून येईल त्या सर्व इसमांस आणि ज्यांचा हितसंबंध आहे असे मानण्यास त्यास कारण असेल अशा कोणत्याहि इतर इसमाला लेखी कळवून (नोंदीची) शक्य तितकी प्रसिद्धी करणे.

पुढील फेरफार सर्व लोकांच्या माहितीसाठी प्रसिद्ध करण्यांत येत आहेत. सदरहू फेरफाराबाबत तक्रार करू इच्छिणाऱ्या कोणत्याहि इसमाने अगर स्त्रीने एक महिन्याच्या आत आमच्याकडे आपली तक्रार दाखल करावी.

(सही)

पाटील.

(सही)

कुळकर्णी.

परिशिष्ट.

ता.

ते

नोंदीचा अनुक्रम नंबर.	हक्कांचे स्वरूप.	संबंध असलेले सर्व नंबर व हिस्सा नंबर.
१	२	३
६८	१० जानेवारी १९१२—गोपाळ गणेश हा तारीख १२ डिसेंबर १९११ रोजी मरण पावला आणि त्याच्यामागे सखूजी हा समाईक खातेदारामध्ये त्याचा वारस झाला. वारसांचे रजिष्टर पहा.	१६ (एक)
६९	१० जानेवारी १९१२—सर्जेराव भिवराव याने भोगीलाल रामलाल याजकडून तारीख ३१ डिसेंबर १९११ रोजी गहाणे सोडविली.	९—२ ६—१ १२—१ (तीन)
७०	३० जानेवारी १९१२—गहाण देगारां मारुती कुशा सप्टेंबर १९०९ मध्ये मरण पावला. त्याचा मुलगा मथू याने तारीख १ जानेवारी १९१२ रोजी शंकर हरी दमडेरे याजकडून गहाण सोडविले आहे. व याप्रमाणे पुढे.	१ अ-३ (एक)

(अखेरच्या नोंदीच्या तारखेनंतर ३ महिन्यांनी फाईल करणे).

(तारीख १३ माहे सप्टेंबर सन १९२८ चा कमिशनर्स इन् कॉन्फरन्स नं. एल्.एन्.डी. ०/३३९).

यांतील नोंदी स्पष्ट व सुवाच्य लिहाव्या (मराठी भाषेत असल्यास बाळबोध लिपीत लिहाव्या. मोडीत लिहू नये). या नोटीशीत प्रत्येक फेरफार दाखल केलाच पाहिजे, मग तो फेरफार, तक्रारीची चौकशी होऊन किंवा इनाम जमिनीतील फेरफाराची चौकशी होऊन आणि चौकशीच्या वेळी पक्षकारांना नोटिसा देऊन व त्यांचे म्हणणे पूर्णपणे ऐकून घेऊन, नोंदलेला असेल तरी हरकत नाही व त्याच्याविरुद्ध मुलकी अधिकाऱ्याकडे तक्रार करिता येत नसली तरी हरकत नाही. त्याचप्रमाणे सरकारचे हक्क कधी काणारे अधिकाऱ्यांच्या हुकुमावरून केले जाणारे फेरफारसुद्धा या नोटीशीत दाखविले पाहिजेत. (नोंदी ७३, ७४ पहा.) त्याबरोबरच दिवाणी कोर्टाचे हुकुमनाम्याबद्दलही नोंदीस दिली पाहिजे. यामुळे इस्तदोष अगर दुसरी एकादी चूक नजरेस येण्याचा संभव आहे.

“(ब) नोटीस तीन महिने लावून ठेवली पाहिजे. यासंबंधी सर्वोत्कृष्ट व्यवस्था म्हटली म्हणजे पुढीलप्रमाणे. तारीख १ जानेवारी रोजी नोटिशीची एक प्रत नोटिशीचे तत्क्यावर अगर बाबडीचे भितीवर लावावी. प्रत्येक फेरफार करण्यांत आल्याबरोबर तो तिच्यांत दाखल करावा. संबंध प्रत भरली म्हणजे नवीन प्रत सुरू करावी आणि नंतर पहिली प्रत तिच्यांत अखेरची नोंद झाल्याच्या तारखेपासून तीन महिन्यांच्या मुदतीपर्यंत तत्क्यावर तशीच राहू द्यावी आणि नंतर ती काढून फेरफार प्रसिद्ध केल्याचा पुरावा म्हणून एक वर्षपर्यंत [गांव ‘क’ मध्ये] फाईल करून ठेवावी.

या नोटिशीशिवाय (ज. म. का. कलम १२९-डी-२) फेरफारामुळे ज्यांचे हितसंबंधांत कमीपणा आला आहे हे कुळकर्णीस समजते अगर तसे मानण्यास त्याला जागा येते अशा सर्व इसमांस कुळकर्णी याने नोटीस दिली पाहिजे. ही नोटीस (ठ. नं. २९९-ब, तारीख २८-२-२३, पॅरिफ्रफ ३ मध्ये हा नमुना मंजूर झाला आहे)—जाहीर नोटीस ज्या भाषेत असेल त्या भाषेत असावी. याबद्दल छापील नमुने पुरविले जातील.

या नोटिशीमुळे कुळकर्णी यास कांही जास्त माहिती अगर दुरुस्ती समजून येईल व त्यावरून त्याने जुनी नोंद तीमध्ये जरूर तर नंतर मिळालेली माहिती नमुद करून अगर नवीन नोंद करून दुरुस्त करावी. याप्रमाणे नवीन नोंद केल्यावर तो नवा फेरफार समजून त्याची प्रसिद्धी करावी. जर कोणी तक्रार आणिली तर तक्रारी रजिष्ट्रांत नोंद करून नियमाप्रमाणे तिचा निकाल करून घ्यावा. तक्रारीचा निकाल झाल्यानंतर त्या हुकुमाप्रमाणे नवीन नोंद करावी अगर पूर्वीची नोंद कायम झाल्याबद्दल शेरालिहावा.

४६. आतां आपण तक्रारी रजिष्टरकडे वळू.

तक्रारीचे रजिष्टर.

जेव्हा एखादा खाजगी पक्षकार वारसाचे हक्काशिवाय (त्याचा निकाल वारसाचे रजिष्ट्रांत केला जातो), इतर बाबतींत फेरफाराचे नोंदीबद्दल तक्रार करील किंवा नवीन शर्तीची किंवा नोकरीकरिता दिलेली जमीन गैरकायद्याने दुसऱ्यास दिली अशा संबंधाने कुळकर्णी सरकारतर्फे हरकत घेईल तेव्हा तक्रारी रजिष्टर खाली दिलेल्या नमुन्याप्रमाणे लिहिले पाहिजे. रजिष्टरावरूनच त्याचा सर्व खुलासा होतो :—

तक्रारी बाबीचे रजिष्टर.

अनुक्रम नंबर.	नमुना नंबर ६ यांतील नंबर.	सर्व्हे नंबर.	क्षेत्र, गांवचा नमुना नंबर ७, कोष्टक ३ यांत दिल्याप्रमाणे	हरकत आल्याची तारीख.	तक्रारीची हकीकत व नांवें.	सामलेदार अगर प्रांतसाहेब यांचा हुकूम.
१	२	३	४	५	६	७
१					मागील खातेदार व मयत झाला. त्याची बायको अ अज्ञान असून ती दुसऱ्या गांवी बापाजवळ राहते. वची वारस म्हणून तिचे नांव दाखल केले होते. परंतु वची आई क ही आपले नांव दाखल व्हावे असे म्हणते. जमिनीची लागवड क ही करते.	क व अ चा बाप ड असे हजर. क ही जमिनीची प्रत्यक्ष लागवड करते व अ चा बाप ही गोष्ट कबूल करतो. अ ला कांहीएक देण्यांत येत नाहीं सबब क चे नांव दाखल करावे. एक्स्. वायू, मामलेदार.
२					हकीकत वर प्रमाणेच; परंतु या बाबतींत क ही अ ला नेमणूक देते; परंतु कबजा आपला असून नेमणूक फक्त मेहेरबानी म्हणून देते असे म्हणते.	अ चा बाप ड व क असे हजर. ड चे म्हणणे सोय म्हणून अ वयांत येईपर्यंत क कडे कूळ म्हणून जमीन दिली आहे. क नेमणूक देत असल्याचे कबूल करते. अ ही खरी वारस असल्यामुळे नेमणूक हा खंड आहे असे समजावे. अ चे नांव दाखल करावे व क चे नांव नमुना नंबर १२ यांत कूळ म्हणून दाखल करावे. एक्स्. वायू, मामलेदार.

अनुक्रम नंबर.	नमुना नंबर ६ यांतील नंबर.	सर्व्हे नंबर.	क्षेत्र, गांवचा नमुना नंबर ७, कोष्टक ३ यांत दिल्याप्रमाणे	हक्कत आल्याची तारीख.	तक्रारीची हक्कत व नावे.	मामलेदार अगर प्रांत साहेब यांचा हुकूम.
१	२	३	४	५	६	७
६					अ संबंध नंबरावर हक्क सांगतो. व व क म्हणतात की, आपला प्रत्ये- काचा ३ हक्क आहे व आपले हिस्से गहाण दिल्यामुळे अ चे ताब्यांत आहेत.	सधे हजर आहेत. व व क गहाणा- बद्दल कांही पुरावा आणित नाहीत. पाटील म्हणतो की, मला जी काय माहिती आहे त्याप्रमाणे व व क यांनी जमिनीची कधी वेगळी लागवड केलेली नाही. अ चे नाव संबंध खातेदार म्हणून दाखल करावे. एक्स्. वाय्., मामलेदार.
७					ब, क, ड, ई हे आपली नावे कायमची कुळे म्हणून दाखवावी असा हक्क सांगतात; अ त्यांचा हक्क नाकबूल करितो.	सर्व हजर आहेत. ही तक्रार फक्त कुळवहिवांटीचे प्रकाराबद्दल आहे. अ कबूल करतो की, दुसरे इसम आपले वाडवडिलांपासून कुळे म्हणून आहेत व त्यांनी कधी कबुलायत दिलेली नाही, परंतु नेहमी रुपये ५० देत असतात. हा खंड वाढविण्याचा हक्क अ सांगतो. भाडे पूर्वी कधी वाढ- विलेले नाही व कुळांचा कबजा फार प्राचीन काळापासूनचा अस- ल्याने त्यांची नावे रुपये ५० खंड देणारी कायमची कुळे म्हणून दाखल करावीत. एक्स्. वाय्., मामलेदार.
८					नवीन शर्तीवरील खातेदाराने जमीन सावकार व यास विकली.	कलेक्टर साहेब यांचे हुकुमावरून जमीन खालसा केली. ती कोणी घेईपर्यंत सरकारी पड म्हणून दाखल करावी. एक्स्. वाय्., मामलेदार.

ठक्कर परीश सातारा १४२०३ २४०००

शिचा व अपिलांचा निकाल करणेसंबंधाची पद्धत भाग ९, ज. म. वरील रुळी (१९२१)तील नंबर १०८, १०७ त्यावरील टिपा यांत सांगितली आहे. वर जी तक्रारीची उदाहरणे दिली आहेत त्यांत थोडे मुद्दतांचे कुळवहि-
टाच्या अगर वारसाच्या तक्रारीचा समावेश होत नाही. अनुक्रम नंबर ९ यांत वारस हक्काबद्दल (तो कबूल केलेलाच आहे)
तसे नसताना नेहमीचा वारसा सोडून देणगी दिल्याची तक्रार केली आहे.

४७. कुळवहिवाटीबद्दल तक्रारी यांत लिहिणेच्या नाहीत. त्यांस ज. म. कानू ११३ लागू आहे. तक्रार असल्याबद्दलचा शेरा गांवचा नमुना नंबर १२ यांत लिहावा. गांवचा नमुना नंबर १२ यांत खंड वगैरेसंबंधी या किंवा त्या तक्रार करणाऱ्या पक्षकाराचे म्हणणे विशेष पाल्हाळ न लावतां मान्य करण्याखेरीज दुसऱ्या तक्रारीचा निकाल मुलकी अधिकारी करित नाही.

नवीन हिस्से.

४८. तक्रारीचा निकाल झालेनंतर अगर तक्रार नसेल तेव्हां फेरफाराबद्दल गांवचा नमुना नंबर ९ यांत नोंद घेतल्यानंतर, यामुळे सर्वे नंबरच्या अगर त्या नंबरांतील पोट-विभागाच्या नकाशांत बदल होतो किंवा कसे याबद्दल कुळकर्णी यांना विचार करावा. ज्यावेळी हल्ली असलेला सर्वे नंबर अगर त्यातील हिस्सा यांत फेरफारामुळे नवीन हिस्से झाले असतील तेव्हां या विभागांची मोजणी करून ते नकाशांत दाखल करणे जरूर होईल. त्याबद्दल खालील पद्धतीचा अवलंब करावा. एका रजिस्टर घेऊन त्यांत खाली दिलेली कोष्टके आखावीः—

फेरफाराचे पत्रकांतील नोंद, गांवचा नमुना नंबर ९.	सर्वे नंबर.	नकाशांत दुरुस्ती पाहिजे तिचा प्रकार.	कोणी केली व तारीख.
१	२	३	४
९०	१अ/४अ	वांटणीमुळे ...	स. इ., रा. शुक्र, यांनी, तारीख ८-४-११.
९३	१२	नवीन विभाग ...	...
९९	६/२, ६/४	हिस्से एकत्र झाले ...	रा. ल. म. कुळकर्णी, तारीख १९-३-११.
६२	१अ१/१अ२		
६३			
६१	१अ/१, २, ३, ४अ, ४ब, ४क आणि २ब-४.	रेल्वेसाठी जमीन घेतली ...	पूर्वीच कमजास्ती पत्रक नंबर नें झाली, तारीख २९-९-११.
७१	१३/१, १२/२	हिस्सा नंबर १ यांतील कांहीं जमीन हिस्सा नंबर ३ यांत गेली.	रा. ल. म. कुळकर्णी.

४९. जेव्हां जेव्हां गांवचा नमुना नंबर ९ यांतील फेरफारामुळे जास्ती विभाग करणे अगर विभाग एकत्र करणे अथवा चालू पोट विभागांत फेरफार करणे या गोष्टीची आवश्यकता उत्पन्न होईल तेव्हां कुळकर्णी यांनी या रजिस्टरचे कोष्टक १ ते कोष्टक ३ यांत त्यांचा तपशील दाखल करावा. असा प्रकार जमीन लोकोपयोगी कार्याकरिता संपादन करण्याचे कामांत अगर पद्धतशीर मोजणीनंतर (उदाहरणार्थ, नगररचनेकरिता केलेल्या) उत्पन्न झाला असला तर अर्थात् नवीन क्षेत्रफळ वगैरे कुळकर्णीस कळवावे, म्हणजे तो “सर्वे-दुरुस्तीपत्रकावरून अगोदरच झालेली आहे” असे दुरुस्तीपुढे नमूद करील. ज्या सर्वेअरने पूर्वी ते काम केले असेल त्याने विभागांचा नकाशा दुरुस्त करावा. हिस्से सामील करण्याचे काम कुळकर्णीने स्वतः करावे. बाकी कामांत त्याने रजिस्टर भरूनच समाधान मानून घेतले पाहिजे. वर्षाचे अखेरीस अशी तहकूब प्रकरणे किती आहेत त्यांची संख्या मामलेदार यांजकडे त्याने ती पान ८७ वरील आंकडेवार अहवालांत सामील करावी म्हणून कळविली पाहिजे.

गांवचा नमुना नंबर ७ ची विल्हेवारी (तारीख १-८-२२ चे स्थितीप्रमाणे).

वर्णानुक्रमाने क्रमजेंदारांची नावे.	गांवचा नमुना नं. ८-अ व ब यांतील लाते नंबर.*	कोष्टक ८ यांतील सर्व्हे नंबर किंवा हिस्सा नंबर.	शेरा, पत्ता, बगी.
१	२	३	४
अंबालाल हिराशंकर	...	...	
अमृता भोई	शे. ...	२०/२	
आनंदराव शिंदे	...	३	
खंडू रघू	शे. स. नं. २९	...	
गणपतराव बळवंतराव	...	...	
गणेश सुबाराव	शे. स. नं. २०१	९/१	
गुल्लाप्या शिबलिंगप्या	शे. स. नं. ११/२	...	
गेनू मथू	शे. ९	१अ/४क	
गोविंद आबा लोणकर	शे. स. नं. ११/१	...	
गोविंद विठोबा	...	...	
गोविंद हरी देशपांडे	...	६/२	
चिन्नाप्या दुर्गाप्या	शे. ...	२०/१	
चुनीलाल भाईलाल	...	...	
जाधवराव शिंदे	शे. ...	३	
तुकाराम अंताजी	शे. २२	...	
त्र्यंबक नारायण	शे. २१	...	
नरशिंगराव बळवंतराव	...	१२	
नारायण कुळकर्णी	...	११	
प्रेमचंद रायचंद	...	...	
बहादूर कासीम	...	...	२०/२
बापूजी बाळाजी	शे. १९	...	
बाळकृष्ण बासुदेव	...	१	...
बाळू मथू	शे. ३	१अ/४क	
भोगिनाथ रामलाल	...	४	६/१, ६/२
मणिलाल हिराशंकर	...	९	...
मथू मारुती	शे. १०	१अ/४क	
मानाजी आनंदराव शिंदे	...	८	३
मानाजी बाळाजी	शे. १९	...	
यशवंतराव	...	...	९/३

* टीप.—गांवचा नमुना नंबर ७ यांतील कोष्टक ६ मधील धारण करणारा ज्या वेळी जमीनमहसूल देत नाही, व म्हणून त्याचे गांवचा नमुना नंबर ८ यामध्ये खाते नसेल तेव्हा या कोष्टकांत सर्व्हे नंबर व हिस्सा नंबर लिहावा.

अनुक्रमाने कवजेंदारांची नावे.	गांवचा नमुना नं. ८-अ व यांतील खाते नंबर.	कोष्टक ८ यांतील सर्व्हे नंबर किंवा हिस्सा नंबर.	शेरा, पत्ता, वर्गन.
१	२	३	४
रघुनाथ बळवंत	१४	...	
रघू रामा माळी	१३	...	
राधाबाई कोम अमृतराव	...	...	
रामलाल गिरधरलाल	१९ मयत	...	
रिंहरंड जे. शिलीडी	१६	...	आय. पी. मिशन हाऊस, सुरत.
लक्ष्मण कुशाबा	...	२ब/६	
लक्ष्मण वामनराव	६ खाते बंद	...	
लक्ष्मीबाई कोम आनंदराव	७	...	
विठ्ठल रामचंद्र	२३	१अ/३, ८	
शंकर हरी दमढेरे	१८	१अ/४क	
शिवराम शंकर भट	...	...	
शेवाजी बाळाजी	१	...	
सखाराम तुकाराम	१९	...	
सखूजी गोपाळ	१९	...	
सर्जेराव भिवराव	१७	...	अजरेकरांचा वाडा, सदाशिव पेठ, पुणे.
हिरालाल मोतीलाल	२०	...	कारकून, सेंट्रल बँक, हॉर्नबी रोड, मुंबई.

*टीप.— गांवचा नमुना नंबर ७ यांतील कोष्टक ६ मधील धारण करणारा ज्या वेळी जमीनमहसूल देत नाही, व म्हणून त्याने गांवचा नमुना नंबर ८ यामध्ये खाते नसेल तेव्हा या कोष्टकांत सर्व्हे नंबर व हिस्सा नंबर लिहावा.

ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००

इनाम जमिनीतील फेरफार.

१. बरील टीपा व हुकूम सर्व जमिनीस लागतात. मग त्या जमिनी इनाम असोत अगर नसोत. परंतु इनाम जमिनीचे बाबतीत धारण करणाऱ्याप्रमाणेच सरकारचाहि तीत हितसंबंध असतो. देवस्थान इनाम धारण करणाराने जमीन विकली आहे व ती खरेदीदाराच्या ताब्यांत आहे इतका तपास अर्थात् पुरेसा होणार नाही. शिवाय जरी काही विक्रया व मोबदले करण्यास मोकळीक असते तरी अशी गोष्ट झाल्यावर सरकारास नजराणा घेण्याचा हक्क असतो व वारसाचे बाबतीत सर्वसाधारण कायदा नेहमी लागू पडत नाही म्हणून खालसा गांवांतील इनाम जमिनीबद्दल व संबंध गांवाबद्दल किंवा गांवचे हिस्स्याबद्दल व इनाम गांवांतील कदीम इनाम जमिनीबद्दल (जर तेथे हकनोदणी लागू असेल तर) फेरफाराचे नियम खाली दिले आहेत.

जेव्हां एखादा अज्ञान सज्जन होतो (पॅरिग्राफ ३१, पान ७१) तेव्हां नवीन हक्क प्राप्त झाला आहे असें क्वचितच म्हणता येईल. इनामांत बाध येत नसल्यामुळे रेवेच्या खाली लिहिलेले पोट-हिस्सेदाराचे नांवांत बदल झाल्यास तो फेरफार समजता येणार नाही. (पॅरा १९, पान ५९.)

२. जमिनीसंबंधी सर्व इनामाचे, गांवचा नमुना नंबर ३ यांत, सात वर्ग केले आहेत. प्रत्येक गांवांतील दुसऱ्या वर्गातील जमिनीचे दोन विभाग केले पाहिजेत, म्हणजे फुली केलेले व फुली न केलेले (सरकार ठराव नंबर ६४०९ सन १९१४). वर्ग २ यांतील त्रिनफुलीचे जमिनीसंबंधी सर्व फेरफार कुळकर्ण्याने खालसा जमिनीचे नियमाप्रमाणेच दाखल करावे. त्याचप्रमाणे खाली लिहिलेले फेरफार कुळकर्ण्याने करावे, कारण या फेरफारांत इनामाचा संघ येत नाही :—

संरजामदाराच्या मिराशी कुळाचे नांवांतील फेरफार, गांव इनाम देण्यापूर्वीपासून ज्यांच्याकडे जमीन आहे असले कबजदाराचे नांवांतील फेरफार, निरंतरचीं कुळे ज्यांना कूळ या नात्याचा हक्क गांव इनाम दिल्याने प्राप्त झाला आहे, पण तो फार दिवसांपासून मिळाला असल्याने त्यांची कूळवहिवाट नक्की कधी सुरू झाली हे समजत नाही अशा संबंधाचे फेरफार. (ज. म. का. कलम ८३.) बरील फेरफारांबद्दल त्यांस रिपोर्ट करण्याचा जरूरी नाही. पण खालसा जमिनीचे फेरफाराप्रमाणे त्यांची तपासणी होऊन ते मंजूर केले जातील.

३. त्याची पद्धत अशी : मार्च, जून, सप्टेंबर व डिसेंबर महिन्याचे अखेरचे दिवशी कुळकर्ण्याने गांवचा नमुना नंबर ६ चे दोन सुटे फार्म व्यावे व तीन महिन्यांत जे फेरफार नोंदले असतील त्या प्रत्येकाची संपूर्ण नकल त्यावर करावी. एका फार्मांत वर्ग ३, ४, ६ व ७ यांतील जमिनीसंबंधी व दुसरे फार्मांत वर्ग १, २, ५ यांतील जमिनीसंबंधी फेरफार लिहवित. फेरफारांमध्ये पुरामुळे गाळ सांचून जमिनीत झालेली वाढ अगर पुरामुळेच जमीन वाहून गेल्याने क्षेत्रांत झालेला बदल या दोहोंचाहि समावेश होतो. तसेच लोकोपयोगी कामाकरिता जमीन संपादन करण्याने झालेला अथवा दुसरा कोणताहि क्षेत्रांत अगर जुडीत झालेला बदल—आकाराच्या फेरतपासणीमुळे आकारांत हीणारा बदल तेवढा सोडून या सर्वांचा अंतर्भाव फेरफारांत होतो. नवीन जमीन बक्षीस देणे, दिलेल्या सरकाराकडे परत येणे, सरकारी अंमलदाराच्या हुकुमावरून जमीन काढून घेणे (अगर अपीलानंतर घेतलेल्या परत करणे) हे सर्व विशेषतः इनाम वर्ग १, २ आणि ५ मधील फेरफार होत. तसेच प्रत्यक्ष कबजा नसला तरी गां. न. नं. ७ मधील ८ व्या कोष्टकांत रेवेवर दाखविणे (पान ५९ व ६०, पॅरिग्राफ २२-२३ पहा) मुख्य धारण करणाऱ्याच्या नांवांतील बदल हेहि फेरफारच होत. अशा माहितीचा आवश्यकता आहे असे जेव्हां जेव्हां कुळकर्णी यास वाटेले तेव्हां तेव्हां त्याने शेरकोष्टकी टीपा वाच्या, जसे देवस्थानची नोकरी करितो, गहाण घेणारा हा तक्षीमेचा वतनदार आहे वतनदार नाही ह्या गोष्टीची सत्यता पाहण्यास हे अनवश्यक

होणार नाही, परंतु चौकशीचे कामी मदत होईल. क्षेत्रांत अगर जुडीत होणाऱ्या फेरफाराची नकल करताना कुळकर्ण्याने केवळ हिशूाकरिता नव्हे परंतु संबंध सर्व नंबराकरिता नवीन आंकडे लिहिले पाहिजेत. [पहा पान ६१, अनुक्रम ६१ (खालसा असला तरी).] फेरफाराच्या या प्रतीवर कोष्टक ३ मध्ये संबंध असलेले जमिनीचे तुकडे येतील व काही प्रसंगी त्यांची संख्या बरीच असेल.—उदाहरणार्थ, जेव्हां फेरफार एका संबंध गांवच्या किंवा एकाहून जास्त गांवच्या वारसहक्कामुळे होतो त्यावेळी, परंतु इनाम जमिनीसंबंधी पेशव्याचे दप्तर व सनदा वगैरेची व इतर संबंधीच्या कागदपत्राची व्यवस्था ठेवणारी जी कचेरी आहे तीमध्ये गांवचा नमुना नंबर १ ची अगर ६ ची प्रत नसल्याने चुका होऊ नयेत म्हणून वर सांगितलेल्या दोन कागदांपैकी दुसरे कागदाबरोबर कुळकर्णी यांनी गांवचा नमुना ७ च्या लागू नोंदीचा उतारा पाठवावा. संबंध गांवचे इनामदार किंवा गांवचा काही ठराविक भाग (उदाहरणार्थ) धारण करणारा पोट हिस्सेदार यांच्या एकंदर जमिनीबद्दल फेरफार असल्यास नकल पाठविण्याची जरूरी नाही. कुळकर्ण्याने दोन्ही तक्ते (नमुना नंबर ६ च्या नकल) तक्ता नंबर २ सोबत नमुना नंबर ७ चा उतारा जोडून मामलेदारकडे पाठवावे. बहुतेक तिमाहीत इनामांत फेरफार मुळीच झाले नसतील अगर फक्त एकाच वर्गात असतील. पहिले अगर

इनासांत फेरफार नसल्यास कुळकर्णीने याबद्दल रिपोर्ट करावा, परंतु त्याबद्दल त्याने कोरे तक्ते पाठवू नयेत. जमीन नाही अशी गांवे खेरीजकरून बाकी गांवांबद्दल मामलेदार यांनी एक पत्रक ठेवावे आणि आलेल्या पत्रकांना खुणा करून प्रत्येक कुळकर्णीने दोन तक्ते भरून अगर नसल्यास रिपोर्ट पाठविले आहेत त्याबद्दल खात्री करून घ्यावी; नंतर त्यांनी पहिले पत्रक प्रांतसाहेबांकडे व दुसरे पत्रक कलेक्टरसाहेबांकडे पाठवावे. सकाळी असे दिलेले की, हे काम फार मेहनतीचे आहे, परंतु असे लक्षांत ठेविले पाहिजे की, बहुतेक तिमाहीत फेरफार मुळीच नसतात व मोठ्या इनाम जमिनी क्वचितच—१२-२० वर्षांतून—एकादे वेळी तब्दील केल्या जातात.

४-२

*

*

*

*

*

*

*

१०. प्रांतसाहेबांनी तो तक्ता हुकुमासह मामलेदार यांकडे परत करावा, व मामलेदार यांनी प्रांताचे साहेबाचे हुकूम कुळकर्णीस कळवावे. प्रत्येक गांवास मामलेदार यांनी साधा हुकूम पाठवावा—

मार्च ३१ पर्यंतचे तिमाही पत्रक.

नवीगांव—फेरफार नंबर १७ : केला.

१८ ते २१ पर्यंत : मंजूर केले, परंतु जोंपर्यंत पूजा केली जाईल तोपर्यंतच इनाम चाळू राहणेंचें.

२२ : पुढील हुकूम मिळेपर्यंत तक्रार रजिष्ट्रांत दाखल कराव्यात.

११. नंतर कुळकर्णी यांनी गां. नं. नं. ६ तील त्या त्या फेरफाराच्या नोंदीपुढे हे हुकूम दाखल करावेत व प्रांतसाहेबांनी कळविल्याप्रमाणे काही अटी असल्यास त्याही त्या त्या फेरफाराच्या नोंदीत नमूद कराव्यात. हक देणाराचे मरणानंतर जमीन बतनदाराचे वराण्यांत परत जाते. ही गोष्ट तबियेगहाण खतांची भरपाई करून ते सोडविण्याचा हक असण्यासारखा आहे. या नोंदीची त्यास पान ३९ पॅरिफाक्त ९ यांत सांगितलेली चौकशी करण्यास पुढील फेरफारांत मदत होईल.

१२-१४.

*

*

*

*

*

*

*

१५. फेरफाराबद्दल रिपोर्ट केल्यानंतर इनाम खालसा करण्याबद्दल, मोबदला रद्द करण्याबद्दल अगर अशाच तऱ्हेचे हुकूम आल्यास या हुकुमांची अंमलबजावणी केल्यावर पुन्हा हे नवीन फेरफार समजून कुळकर्णी यांनी नमुना नंबर ६ यांत नोंद करावी व त्याबद्दल नेहमीप्रमाणे तिमाही रिपोर्ट करावा. यावरून पूर्वीचे हुकुमाचा अंमल झाला आहे की नाही हे स्पष्ट समजेल. प्रांत व कलेक्टर यांनी असे रिपोर्टावर नजर ठेवावी व हुकुमाप्रमाणे अंमल न झाल्यास जरूर ते हुकूम द्यावे.

१६. तिमाही पत्रकाची ही तपासणी व ज्यामधील लागू बाबतीची खात्री केली पाहिजे अशा प्रकरणाची निवड यामुळे संशयातीत अगर सार्वजनिक हितसंबंधास बाध न आणणाऱ्या बाबतीतमुद्दां पूर्वीचे पद्धतीत जसे प्रत्येक फेरफाराबद्दल निरनिराळे रिपोर्ट करून, प्रकरणे सुरू करून, चौकशी करावी लागत असे तसे आतां करण्याची आवश्यकता नाही. त्या पद्धतीत नोंदलेले कबजेदाराबद्दलच चौकशी केली जात असे. त्याचे पोटा-हिस्सेदार अगर त्याने ज्यांना जमीन तब्दील करून दिली अशा इसमाची चौकशी केली जात नसे. परंतु या हक नोंदणीवरून कबजेदार कोण आहे हे आपणास समजेल. तसेच कोणत्याही प्रकारच्या इनाम जमिनी तब्दील झाल्यास ज्यास इनाम जमिनी कबज्यांत ठेवणेचा अधिकार नाही असे इसमाचे ताब्यांत इनाम जमीन आहे की काय हे सरकारास ताबडतोब समजते म्हणून गांवचा नमुना नंबर ३ यांत दर्शविलेप्रमाणे तेथे हल्लीच्या मुख्य धारण करणाराचे अगर कबजेदाराचे नांव दाखल करण्याचे बंद केले आहे. तसेच वारसामुळे अगर मोबदल्यामुळे होणारे फेरफार त्या रजिष्ट्रांत दाखल करण्याचे यापुढे बंद केले आहे. या सर्व बाबतींचा समावेश आतां हकनोदणीपत्रकामध्ये होईल.

भाग ५.

इतर अमलदारांची कामे.

१. पाटील.—हक्काचे पत्रक चाळू तारखेवर ठेवण्यास पाटलाने कुळकर्णी यास मदत केली पाहिजे. फेरफाराचे रजिष्ट्रांत कुळकर्णी यांनी केलेल्या प्रत्येक नोंदीवर नोंद केल्याबरोबर त्याने सही करण्यास हरकत नाही. खोऱ्या नोंदी न होऊ देणेचे बाबतीत पाटलाची स्थानिक माहिती हा एक सुरक्षितपणा आहे.

२. संबंध असणाऱ्या इसमावर कुळकर्णी किंवा सर्कल-इन्स्पेक्टर यांनी काढलेल्या नोटिसा किंवा हुकूम बजावणे आणि बरिष्ठ अंमलदार पत्रक तपासतील तेव्हा, लोकांनी त्यास मदत करणे जरूर असेल तेव्हा, त्यास ब्रीदवण्याची पाटलाची कर्तव्यकर्मे आहेत. तसेच जे जे व्यवहार त्याचे नजरेस येतील ते ते कुळकर्णीने बरोबर नोंदले आहेत हेही

त्याने पाहिले पाहिजे. हे सर्व करून, शिवाय त्याने हक्काचे पत्रकाची माहिती लोकांत प्रसिद्ध करून, त्यासंबंधाने लोकां काय जबाबदाऱ्या आहेत हेही त्यास माहीत करून दिले पाहिजे. जबाबदाऱ्या थोडक्यांत सांगायच्या म्हणजे ह्या जमिनीच्या प्रत्येक कबजेदाराने किंवा कुळाने—

(१) जमिनीवरील कोणताही हक्क संपादन केल्याच्या किंवा तिचेवरील बोजे कमी झाल्याच्या तारखेपासून तीन महिन्यांचे आत रिपोर्ट केला पाहिजे.

(२) पत्रक तयार करण्याकरिता किंवा फिरून लिहिण्याकरिता गांवचे कुळकर्ण्यापुढे तो मागेल ती माहिती किंवा हजर करण्यास सांगेल ते दस्तऐवज एक महिन्याचे आत हजर केले पाहिजेत.

३. प्रत्येक रयत इसमाने आपले कबज्यांतील प्रत्येक जमिनीचे तुकड्याचा सारा आपण स्वतः किंवा आपल्या गुमास्त्यामार्फत भरण्याची फार काळजी घ्यावी म्हणून त्यास बजावले पाहिजे. तो तसे न करील तर ती जमीन दुसऱ्या कोणाचे तरी नावे लावली आहे असा बहुधा अर्थ होईल. खरा प्रकार समजून घेण्याची त्याची इच्छा असेल तर हक्कनोदणीचे पत्रकाची नोंद त्यास दाखविणे कुळकर्ण्यास भाग आहे व गांवचा नमुना नंबर ८ ची नकल, (खाते उतारा) ही त्यास मिळू शकेल.

४. फेरफाराचे राजिष्टर कसे लिहावे हे हाताखालचे कुळकर्ण्यास माहीत आहे व त्यास समजून व बटहुकूम मिळाले आहेत हे सर्कल-इन्स्पेक्टरने पाहिले पाहिजे. समजुती बटहुकूम यांतील प्रत्येक तपशिलाप्रमाणे काम चालले आहे हे पहाणेची जबाबदारी त्याच्यावर आहे. वर वर्णन केलेल्या जबाबदाऱ्या लोकांस कळल्या आहेत हे समजणेसाठी त्यांच्याशी दळणवळण ठेवणेची तसदी त्याने घेतली पाहिजे. केलेली प्रत्येक नोंद तपासून ती बिनचूक असल्याबद्दल आपली खात्री झाल्यावर आपले समाधान झाल्याची खूण म्हणून तारीख घालून आद्याक्षराची छोट्टी सही करणे हे त्याचे कर्तव्यकर्म आहे. हक्काचे नामधारी संपादकास नुसते प्रश्न विचारून सर्कल-इन्स्पेक्टरची खात्री होणे शक्य नाही. तर जमीन तबदील करून देणारास व जमिनीत ज्याचा पूर्वी हितसंबंध होता असे पूर्वीच्या पत्रकांवरून दिसून येईल अशा इसमासही प्रश्न केले पाहिजेत. तबदील करून देणारा अथवा त्याचा प्रतिनिधी अगर ज्याचा हक्क कमी झाला आहे तो सदरहू नोंद बरोबर आहे असे कबूल करित असेल तर सर्कल-इन्स्पेक्टर यांनी आद्याक्षराचे सहीचे वरचे बाजूस तसा शेरा लिहिला पाहिजे. तपास केल्यावर एकादी नोंद चुकीची आढळली तर मिळालेल्या माहितीवरून जी बरोबर आहे असे त्यास दिसेल अशी नवी नोंद त्याने केली पाहिजे. परंतु असे करितांना जुन्या नोंदीचा कोणताही शब्द अगर अंक खरडून काढू नये तर ज. म. का., कानू १०६, (१९२१) यांत सांगितल्याप्रमाणे बरोबर करावे व नोंदीबद्दल सर्व लोकांस कळेल अशी नोटीस देण्यांत कुळकर्ण्याने हलगर्ज केली असेल तर त्या नोंदीची नकल योग्य रीतीने प्रसिद्ध कण्याची तजवीज केली पाहिजे. अशा तजवीजीमुळे एखादी तक्रार उत्पन्न झाली तर तिची हकीकतही त्याने तक्रारीचे राजिष्ट्रांत नोंदून ठेविली पाहिजे.

५. झालेली प्रत्येक नोंद बिनचूक झाली आहे एवढेच पाहण्याचे काम त्याचे आहे असे नाही तर पत्रक चालू तारखेपर्यंत भरलेले आहे म्हणजे ज्या नोंदी करण्यास पाहिजे होत्या त्या गाळल्या नाहीत अशाबद्दल खात्री करून घेणे हेही त्याचे काम आहे. हे तपासण्याच्या पुष्कळ रीती आहेत, त्यापैकी खाली दिलेल्या रीतींकडे लक्ष द्यावे :—

(१) कबजेदार व इतर हक्कदार यांच्या मृत्युमुळे होणारे फेरफार योग्य रीतीने नोंदले गेले आहेत किंवा नाहीत हे पाहण्याकरिता जन्ममृत्यूचे राजिष्टर व खात्याची नांवार अनुक्रमणिका ही दोन्ही ताडून पहावी. गांवांतील लोकांस ही अनुक्रमणिका वाचून दाखवावी म्हणजे मयत झालेले कबजेदार दुसरे गांवचे असतात त्यांची नावे समजतील.

(२) कबजेदाराचे कबजांत असलेले दरएक नंबरासंबंधाने त्या नंबरावर काही बोजा झालेला आहे की काय किंवा बोजाची फेड शाली आहे की काय अगर दुसरा काही फेरबदल झाला आहे की काय याबद्दल प्रत्येक कबजेदाराची तपशीलवार चौकशी करावी.

(३) फेरफार योग्य रीतीने नोंदले आहेत हे पाहणेसाठी नोंदणीखात्यांतील उतारे, कमीजास्ती पत्रके व तगाईचे शेरे (तगाई न. नं. २) तपासावे.

(४) नोंदीची नकल प्रसिद्ध करून तिच्यासंबंधाने तक्रार करण्यास पूर्ण सबड देण्यांत आली होती व तक्रारीच्या सर्व बाबी तक्रारीच्या राजिष्ट्रांत दाखल केल्या आहेत अशाबद्दल त्याने पाहिले पाहिजे.

(५) पैरा ३६ (ब) व पैरा ४०, पान ७३, ७५ यांत सांगितल्याप्रमाणे पक्षकाराकडून मिळालेले दस्तऐवज तातडीने परत करण्यांत येत आहेत हे त्याने पाहावे.

(६) वारसासंबंधीच्या चौकशीकडे त्याने विशेष लक्ष पुरविले पाहिजे. अशा शिलकी कामाची व तक्रारी प्रकरणांची संख्या फार मोठी असेल तर ती गोष्ट त्याने मामलेदाराचे नजरेस आणिली पाहिजे.

(७) एका गांवांतील जमिनीचे बरेचसे कबजेदार शेजारच्या गांवी रहात आहेत असे पुष्कळदा आढळते; अशा बाबतीत जेव्हा सर्कल-इन्स्पेक्टर शेजारच्या गांवी जातील तेव्हा अशा चौकशीच्या कामाकरिता येत आहेत अशी योग्य नोटीस त्या गांवचे लोकांस देऊन आधीच्या गांवाचे पत्रक त्याने आपल्याबरोबर घेऊन जावे.

(८) इनाम जमिनीच्या फेरफाराच्या नक़ला कुळकर्ण्याने पाठविल्या आहेत अशाबद्दल काळजा घेतली पाहिजे.

(९) कुळकर्ण्यास देणेचे हुकूम पुढे त्याने त्याप्रमाणे तजवीज करावी म्हणून गांवचे तपासणी वहीत लिहून ठेवू नये, परंतु शक्य तेवढ्या प्रकरणांत त्याने त्याप्रमाणे स्वतःच सर्व तजवीज करावी. सर्वसाधारण हुकूम पुढे मार्गदर्शक व्हावेत म्हणून, अगर ज्या गोष्टी कुळकर्ण्यावर सोंपविल्याशिवाय गत्यंतर नाही अशा बाबती तेवढ्या वहीत लिहाव्या.

६-१९.

*

*

*

*

*

*

*

२०. जुलई महिनाअखेर हकनोदणीच्या कामाची वस्तुस्थिति आंकडे देऊन दिग्दर्शित करणारे खाली लिहिलेल्या तपशिलाचे पत्रक प्रत्येक गांवाहून मामलेदार यांनी मागवून जमा करावे. हा एक प्रकारचा वार्षिक अहवालच होईल व हा प्रांत, कलेक्टर व सुपरिटेन्डेंट, लँड रेकॉर्ड, यांचे रिपोर्टासाठी उपयोगी पडेल. याबद्दल कुळकर्णी यांचेकडून कोणताही लेखी रिपोर्ट मागू नये, परंतु जे वेळी गांवचे हिशेब पुरे होऊन तालुक्याचे हिशेब त्यावरून करितात ते वेळी ही माहिती गोळा करावी. नवीन बिनमोजणी हिशेबाची मोजणी करणेबद्दल प्रांतसाहेब, डि. इन्स्पेक्टर यांचे संमतीने व्यवस्था करताील. ही माहिती खालीलप्रमाणे तयार करावी :—

	मौजे अ.	मौजे ब.	मौजे क.	बेरीज.
अ. फेरफाराची संख्या. ...	४२			
१. पैकी तक्रारी नोंदी (मागील शिलकेसुद्धा) ...	३			
२. प्रांत, मामलेदार व डि. इन्स्पेक्टर, लँड रेकॉर्ड, यांनी निकाल केलेल्या नोंदी.	२			
३. सालअखेर शिलकी तक्रारी नोंदी ...	१			२२
ब. १. झाले दंडाच्या नोंदी (शिलकेसुद्धा) ...	८			
२. पैकी वसूल ...	७			
३. बाकी शिल्लक ...	१			४
क. १. नवीन पोत-हिस्ते झालेल्या नोंदीची संख्या (शिलकेसुद्धा)	३			
२. पैकी निकाली ...	१			
३. बाकी शिल्लक ...	२			३२
ड. १. वारसाचे नोंदीची संख्या (शिलकेसुद्धा) ...	१०			
२. पैकी निकाली ...	१०			
३. बाकी शिल्लक ...	०			२

जुलै-महिन्यांत कुळकर्णी गांवचा नमुना नंबर ९ ची तालुका नमुना नंबर ४ शी रजुवात करणेसाठी येतात ते वेळी ही माहिती भरून घ्यावी व ती प्रांतसाहेब यांकडे तारीख १५ ऑगस्टचे आंत पाठवावी. शिलकी नोंदी फार सांचल्या असतील तर त्याची कारणे घ्यावी व त्या निकाल करणेसाठी काय तजवीज केली पाहिजे याबद्दल आपला अभिप्राय कळवावा. अ (१), ब (१), क (१), ड (१), पैकी सर्व शिल्लक नोंदी कुळकर्ण्याच्या माहितीप्रमाणे कोष्टक (३) यांत शक्य तितक्या बरोबर दाखविल्या जाव्या म्हणून मागील सालचे शिलकी नोंदी धरून घ्याव्या, म्हणजे ३१ जुलै १९२५ चे सुभारास हें पत्रक लिहिले वेळी तारीख ३१ जुलै १९२४ रोजी शिल्लक असलेल्या नोंदी धरून घ्याव्या, म्हणजे कोष्टक २ यांतील निकाल झालेल्या नोंदी यांपैकी अगर जुन्यांपैकी असा भेद न ठेवता सर्व धरण्यांत येतील.

दर पांच वर्षींनी म्हणजे १९२५-१९३० वगैरे साली आणखी कोष्टक लिहून माहिती गोळा करावी ती—

(१) नमुना नंबर ७ यांतील निरनिराळ्या तुकड्यांची (नोंदीची) संख्या,

(२) नमुना नंबर ८-अचे खात्यांची संख्या,

म्हणजे त्यावरून एकंदर नोंदीशी फेरफाराच्या नोंदीचे, वारसाचे, दंडाच्या नोंदीचे काय प्रमाण बसते ते समजेल.

भाग ६.

जमिनीच्या अनुक्रमणिकेतील दुरुस्ती.

१. अमुक एका तारखेपर्यंतच्या सर्व फेरफाराच्या नोंदी तपासून मंजूर झाल्यावर कुळकर्णी याने गांवचा नमुना नंबर ७, जमिनीची अनुक्रमणिका, शाईने दुरुस्त करण्यास लागावे. नमुना नंबर ६ यांत नोंद करतबेळी नमुना नंबर ७ यांत हलके पेन्सिलीने त्याची दुरुस्ती लिहावी व नमुना नंबर ६ यांतील अनुक्रम नंबर पेन्सिलीने लिहावा. फेरफाराची खबर मिळाली असून तो फेरफार नजरेस न येता गा. न. नंबर ७ ची नकल देणे, किंवा मयत झालेल्या इसमाकडे, अगर ज्या इसमाचा जमिनीत संबंध उरला नाही, अशा इसमाला, जमीनबबिची नोटीस देणे यासारख्या नजरचुका होण्याचा संभव राहू नये म्हणून ही आगाऊ तजवीज आहे. तपासणीनंतर फेरफाराची नोंद, वस्तुस्थितीस सोडून आहे असे दिसून आल्याने रद्द झाली तर नमुना नंबर ७ यामधील पेन्सिलीची नोंद रवराने पुसून टाकावी, व यामुळे खरडून न काढण्याच्या नियमास बाध येत नाही. नमुना नंबर ७ ची नकल मागितली असता त्याबेळी फेरफाराची नोंद मंजूर झाली नसेल तर कुळकर्णी याने फेरफाराच्या पूर्वी जशी नोंद असेल तशी नोंद द्यावी व त्याखाली टीप द्यावी की, "फेरफार अनुक्रम नंबरवरून अ व चे ऐवजी ल. म. चे नांव लागले आहे परंतु या नोंदीसंबंधी चौकशी बनावयाची आहे." जर वसुलाचा हंगाम नजीक नसेल तर गा. न. नं. ८-अ मध्ये ताबडतोब फेरफार करू नये. कुळकर्णी याने नोंद तपासून मंजूर होईपर्यंत वाट पहावी, परंतु वसुलाचा हंगाम नजीक असल्यास अगर सुरू असल्यास फेरफाराबद्दल माहिती मिळाल्यावर त्या फेरफाराचा वसुलाशी संबंध येत असेल तर (खतेदाकाडील येणे) फेरफाराची नोंद केल्याबरोबर त्याचे नांव दुरुस्त करावे, व येण्याची रक्कम दुरुस्त करावी. जर पुढे तपासणीत फेरफाराची नोंद फिरली तर ८-अ दुरुस्त करावा. नोंदीची खरी चांचणी म्हणजे जमिनीवरील सारा नवीन कबजेदार देतो किंवा नाही, व जुना कबजेदार तो सारा देण्याची जबाबदारी सोडतो किंवा नाही हे पाहणे ही होय. अवल कारकून, मामलेदार अगर दुसरा कोणी अंमलदार यांनी नमुना नंबर ६ च्या नोंदी मंजूर करून त्यावर सहा केल्यावर मग कुळकर्णी याने खालील नियमास अनुसरून नमुना नंबर ७ दुरुस्त करावा :—

(अ) नमुना नंबर ७ यांतील कोणतेही शब्द, अंक अगर नावे खरडून काढण्याची नाहीत.

(ब) जे नांव, शब्द अगर अंक कायम ठेवण्याचे नाहीत त्यावर मधून रेष ओढून ते अशा रीतीने खोडावे की, पूर्वीची मजकूर चांगला वाचता यावा.

(क) जे नांव, शब्द अगर अंक खोडले असतील त्याखाली नवीन नांव, शब्द व अंक लिहावे अथवा पुरेशी जागा नसेल तर बाजूस लिहावे; ते अशा रीतीने लिहावे की, नवीन मजकूर कशाचे बदल लिहिला आहे हे स्पष्ट समजावे.

(ड) नवीन लिहिलेले नांव, शब्द व आंकडे यासमोर कोष्टक ७ अगर ९ यांत नमुना नंबर ६ च्या ज्या नोंदीमुळे हा फरक झाला आहे त्या नोंदीचा नंबर लिहावा.

(ई) यांतील लिहिलेले नवीन नांव अगर अंक यांत पुढील फेरफाराने पुन्हा बदल होईल तर याप्रमाणेच तजवीज करावी.

(फ) जर फेरफारामुळे पूर्वीचे नांव अजीवात कमी होऊन त्याऐवजी दुसरे काही लिहावयाचे नसेल तर (ब) मध्ये सांगितल्याप्रमाणे ते खोडावे. नवीन काही लिहू नये. (पहा सर्व्हे नंबर १ अ-३, कोष्टक ८, ९ व ४.)

नमुना नंबर ७ च्या नोंदी आरंभी लिहितांना मूळच्या नोंदीखाली निदान एक फेरफारापुरती जागा सोडून लिहिलेल्या असतात. चांगला व्यवस्थेने लिहिणारा दरम्यान निदान दोन फेरफार लिहू शकेल. परंतु वाहून जास्त फेरफार झाल्यास खालील युक्तीचा अवलंब कराना :—

(१) नमुनाच्या इतर कोष्टकात पुष्कळ कोरी जागा असते. तेथे नवीन नांव, शब्द अगर अंक लिहावे आणि रद्द केलेल्या मजकुरापुढे चिन्हांने दर्शवावे.

(२) नमुना नंबर ७ च्या एक दोन पानांत वर सांगितलेल्या युक्तीचा अवलंब करण्याइतकीही जागा न मिळाली तर नवे पान अगर पाने घालावी. भरलेल्या पानांतील शेवटची नोंद नवीन पानावर घ्यावी व पुढील फेरफार या नवीन घातलेल्या पानांत दाखल करावे

भाग ७.

अनुक्रमणिका पुन्हा लिहिणे.

१. बरीचशी पाने याप्रमाणे भरल्यावर प्रांतसाहेब यांनी संबंध नमुना नंबर ७ पुन्हा लिहिणेबद्दल हुकूम द्यावेत. नमुना नंबर ७ पहिल्याने तयार करतबेळी, १ ऑगस्ट १९०८ रोजी असले स्थितीप्रमाणे नमुना दिला आहे. त्यानंतर ४ वर्षांतील फेरफार धरून तारीख १ एप्रिल १९१३ रोजी असले स्थितीप्रमाणे नमुना नंबर ७ यांत दुरुस्ती करून पान ८२ वर छापला आहे. त्यांतील पहिले पानांत वारंवार फेरफार झाले आहेत. इतर पानांवर फारच थोडे फेरफार

सर्व तों पांने पुन्हा लिहिण्याची जरूरी नाही. परंतु पहिल्या पानांतील नोंदी नवीन पानावर लिहिण्यास हरकत नाही. कारण त्यांत फेरफार लिहिण्यास जागा उरली नाही. तारीख १ ऑगस्ट १९१२ रोजी नहीगांव येथील पहिले पान कसे दिसेल, त्याचा शिळा छापखान्यांत छापलेला नमुना पुढे दिला आहे. (पान ९३ ड. पहा.)

२. गांवचा नमुना नंबर ७ पुन्हा लिहून काढणेचा हुकूम झालेनंतर खालीलप्रमाणे तजवीज करावी :—

- (१) कुळकर्णी यांनी नमुना नंबर ९ यांत शम्य तितके सर्व फेरफार दाखवून झाले आहेत असे पहावे.
- (२) यांतील बहुतेक सर्व मंजूर केले आहेत असे पहावे.
- (३) नंतर त्याने ७ दुरुस्त करावा.
- (४) नजरचूक होऊ नये, अगर एखादी नोंद गळली जाऊ नये म्हणून नमुना नंबर ७ यांतील कोष्टक ७ व ९ यांत दाखवून केलेले नमुना नंबर ९ च्या नोंदीचे अनुक्रम नंबर बरोबर आहेत की, नाही हे तपासावे; तसेच नमुना नंबर ९ ची प्रत्येक नोंद नमुना नंबर ७ यांत आली आहे किंवा नाही हे तपासावे.
- (५) त्याने नमुना नंबर ७ पुन्हा लिहितांना खोडलेला मजकूर गाळून शेवटची स्थिति दाखविणाऱ्या तेवढ्याच नोंदी लिहाव्यात.

(६) अनुक्रमणिका पुन्हा लिहितांना जरी शेवटच्या नोंदीतील क्षेत्र, आकार व नावे लिहिली असली तरी फेरफाराचे सर्व नोंदीचे नंबरही कोष्टक ७ व ९ यांत लिहिले पाहिजेत. पूर्वीच्या नोंदीच्या माहितीचा सांखळी जुळावी म्हणून असे लिहिणे महत्वाचे आहे. ३० वर्षांनंतर कराचि जुन्या नोंदीत महत्त्व राहणार नाही म्हणून अमुक एका एका वर्षाच्या पूर्वीच्या ३० वर्षांचे मागील अनुक्रम नंबर कोष्टक ७ व ९ यांत लिहून नये, असा हुकूम न. नं. ७ पुन्हा लिहितांना कलेक्टरसाहेब यांनी देण्यास हरकत नाही; उदाहरणार्थ, एप्रिल १९४३ मध्ये नहीगांवची अनुक्रमणिका पुन्हा लिहितांना अनुक्रम नंबर ८० च्या पूर्वीच्या नोंदीचे नंबर लिहून नयेत असा हुकूम कलेक्टरसाहेब यांनी देण्यास हरकत नाही.

(७) नवीन नकळत जुन्या प्रतीसह प्रांतसाहेब यांचेकडे सहीत पाठवावी. नंतर प्रांतसाहेब यांनी अनुक्रमणिका पुन्हा लिहिती आहे, कोणास पाहाणे असल्यास पाहावी व काही हरकती असल्यास दाखवाव्या, अशी जाहीर नोंदीस गावांत प्रसिद्ध करावी (ज. म. का., क. १११).

(८) अनुक्रमणिका पुन्हा लिहिल्यानंतर लिहितेवेळी काही वगळलेला मजकूर पुन्हा लिहिला असल्यास व लिहिलेला मजकूर खोडून त्याच्यावर दुसरा लिहिला असल्यास अशा चुका ज्या हिशशासमोर झाल्या असतील त्या हिशशाचे नंबर व कांष्टक शब्दी नमूद करावी. नाही तर अशी दुरुस्ती सागाडून लबाडीने कोणा दाखवून केली असेल अशी शंका येईल. अथवा हेतुपुरस्सर नवीन अयोग्य दुरुस्ती करून लिहितेवेळी ही दुरुस्ती झाली होती अशी सर्व कुळकर्णी आपणू शकेल. शब्दी पुढे झाल्याची तारीख दाखवून करावी.

नमुना नंबर ७ विनचूक व स्वच्छ लिहिला आहे याची खात्री करणेसाठी प्रांतसाहेब यांनी न. नं. ७ पैकी शेंकडा १० नोंदी हाताखालच्या लोकाकडून तपासून घ्याव्या.

भाग ८.

नकला वारे देणे.

१. नमुना नंबर ९ पुरा करणे अगर त्याची नकळ करणे असा प्रसंग केव्हांच येणार नाही. परंतु जेव्हां कोणी अंमलदार विवक्षित तारखेविरुद्ध नोंदी तपासून मंजूर करतात तेवेळी ते पुनर्नाम्यावर तारीख घालून सही करतील व नोंद नंबर—नियतच्या सर्व नोंदी तपासून मंजूर केल्या आहेत असा शेत लिहितील. नमुना नंबर ९ चे पुस्तक भरल्यामुळे नवीन पुस्तक सुरू करणे झाल्यास जुने पुस्तकावर शेवटचे नोंदीअखेर दाखवून देऊन मंजुरी घ्यावी व (त्यांतील सर्व नोंदी नमुना नंबर ७ यांत दाखवून केल्यानंतर) १२ महिन्यांनंतर ते पुस्तक तालुक्याच्या दफतरात (अ-कायम) राहणेसाठी पाठवावे.

२. नमुना नंबर ९ व नमुना नंबर ७ कोणतेही वेळी पाहणेचा व त्यावरून दाखले, नकला मागणेचा लोकांस हक्क आहे व तसेच वारसाचे रजिष्टरवरून अगर तक्रारीवरूनही नकळ मागणेचा हक्क आहे, परंतु या नकला अपुरे नोंदीवद्दल देऊ नयेत. यांची उदाहरणे म्हणजे ही: वारसाचे अगर तक्रारी रजिष्टरचे नोंदीवर कोणा अंमलदाराचा

हकूम झाला नाही अशी नोंद, अगर तपासून कायम न केलेल्या फेरफारावरून नमुना नंबर ७ यांत पेन्सिल फेरफराची नोंद. अशा नोंदीबद्दल कोणास तक्रार करणे असल्यास अगर तक्रारी नोंदीबद्दल मामलेदार या कळविणे असल्यास ते गांवी चौकशी करणेसाठी जेव्हा येतील तेवेळी त्याने हजर राहाणेची खबरदारी घ्यावी. अजुन कागदावरून नकला देऊ नये. (सरकार ठराव ११३८-९३ पहा.)

३. जमिनीसंबंधी प्रत्येक फिर्दाची अजबिगेबर हक्कनोदणीचा उतारा हजर करावा लागतो या व इतर कारणास्तो नकला कुळकर्णी याने ताबडतोब फी घेऊन घ्याव्या. तलाटी असला तरी ही फी घेण्याची त्यास परवानगी आहे (ठ. ९२५०-१५) (ठ. ७६६९-८४) याबद्दल रूजू फी घेणेची नाही.

४. हद्दींची फी नोंदीबद्दल ०-१-० व छापील नमुन्याबद्दल ०-०-३ अशी आहे (ठ. नं. ८७७-१४-१४८९-१५ ज. म. का. ची रूजू). नकलेबद्दल तोंडी अर्ज असल्यास त्यास कोर्ट फी माफ आहे. तसेच, कोणतेही कारणास्तो कुळकर्णी याजकडेस लेखी अर्ज दिल्यास त्यास कोर्ट फीची माफी आहे (ठ. १४२१-१६). त्याहून वरिष्ठ अंमलदाराकडे कोर्टात दाखल करणेसाठी नकला मागितल्यास त्यावरही कोर्ट फी माफ आहे (ठ. ८८५६-०-३).

५. * * * * *

नमुना नंबर ८-अ हा कोष्टक ६ च्या नोंदीबद्दल वर्णानुक्रमाने विल्हेवारी आहे. परंतु नांवाबद्दल शिवाय एक वर्णानुक्रमाने विल्हेवारी ठेवणे सोईचे असते असे सर्वत्र आढळून आले आहे. त्यानंतर मग कोष्टक ७ यांतील नांवाचीही विल्हेवारी ठेवावी. अशी विल्हेवारी तयार करणेची अतिशय जलद व उत्तम पद्धत म्हणजे ही फी प्रत्येक नांव कागदाचे तुकड्यावर लिहावे व नमुना नंबर ७ यांतील नांवावरून ह्यात असलेले प्रत्येक इसमाचे नांव लिहून झाल्यावर ते सर्व तुकडे गोळा करून वर्णानुक्रमाने विल्हेवारीने लाववेत व त्या अनुक्रमाने विल्हेवारी सहज लिहिता येईल. कोष्टक ६ व ८ बद्दल एकच विल्हेवारी ठेवावी. पुष्कळ इसमांची नांवे दोन्ही कोष्टकांत येतील म्हणून प्रत्येक इसमासमोर कोष्टक ६ अगर ८ यांतील नोंदीचा नंबर लिहावा. विल्हेवारीतील इसम शेतकरी आहेत अगर बिनशेतकरी आहेत लिहिले पाहिजे, म्हणून सरकारी हकूम आहेत. ही माहिती जिल्ह्याचा न. नं. ६ साठी व इतर कारणासाठी लागते. शेतकरी याची व्याख्या बरोबर झालेली नाही. (सरकार ठराव नं. ६९४९-२८-६-१५ प्रमाणे) ज्याचा मुख्य धंदा शेतकीचा आहे त्यास शेतकरी म्हणावे, मग तो स्वतः शेतकी करे अगर दुसऱ्याकडून करवो. प्रत्येक शेतकऱ्यासमोर (शेतकी) असे लिहिल्यावर बाकीचे इसम—म्हणजे ज्यांचे नांवावर काही लिहिले नाही ते बिगरशेतकरी समजणेस अडचण पडणार नाही.

६. शेतसारा देणारा कोणी इसम इतर ठिकाणी राहात असेल (जसे मुंबई अगर कलकत्ता) तर त्याच्या कायमचा पत्ता या विल्हेवारीत शेतकोष्टकी लिहून ठेवावा, म्हणजे त्यास नोटीस वगैरे टपालाने पाठविणेस उपयोगी पडे (८२ पानावरील विल्हेवारी पहा).

गांवाचा नमुना नंबर ७/१२ एकीकृत

तीन नमुने आतां एका पानावर एकत्र करण्यांत आले आहेत ते खालीलप्रमाणे :—

- (१) गां. नं. नं. ७, १९२२ मध्ये सुधारल्याप्रमाणे (मॅक्सवेल पद्धत).
- (२) गां. नं. नं. १२ मधील पूर्वीचा कूळबहिवाटीबद्दलचा भाग (आतांचा गां. नं. नं. ७-अ).
- (३) पीकपहाणीपत्रक, पूर्वीचा गां. नं. नं. १२.

या एकीकरणामुळे पुष्कळ श्रम व जागा वांचेल; कारण गां. नं. नं. ७ मधील पुष्कळ गोष्टी गां. नं. नं. १२ (पीकपहाणी व कूळबहिवाटी पत्रकांत) पुन्हा लिहाव्या लागत.

या तिहेरी एकत्र केलेल्या नमुन्याचा बरील भाग हा गां. नं. नं. ७ आहे. एक पान एकाच जमीनविभागाबद्दल (पान १२४-व पहा) उपयोगांत आणले आहे. तगावी, गहाण सोडवण्याचा हक्क, जमीन परत घेण्याचा हक्क, वगैरे हक्क धारण करणाऱ्याचे बाबत टीप लिहिणेकरतां जागा रिकामी सोडली आहे. ज्या ठिकाणी “रेवेच्या बरील हक्क” अगर “रेवेखालील हक्क” असतील तेव्हा रेव ओढावी (पॅग २२-२३ व पान ५९ पहा). सर्व फेरफार ज्याप्रमाणे पूर्वी गां. नं. नं. ६ मध्ये लिहिल्याबरोबर जुन्या गां. नं. नं. ७ (१९२२ सालच्या) मध्ये लिहीत, त्याचप्रमाणे आतांही या नवीन नमुन्यामध्ये लिहिल्या पाहिजेत. जर पुढे एखादी चुक आढळून आली तर, नेहमीप्रमाणे गां. नं. नं. ६ मध्ये प्रथम दुरुस्ती करून गां. नं. नं. ७ मध्ये दुरुस्ती करावी. अर्जदाराने हक्कनोदीचा उतारा मागितला तर हद्दीच्या नमुन्याच्या बरील भागाची नकल देण्यांत येईल. कूळबाहिवाटीबाबत व निकाबाबतच्या नोंदी मुद्दाम मागितल्या तरच देण्यांत येतील.

कदा फेरफार करण्यांत येईल तेव्हां रद्द करण्यांत आलेले नांव अगर माहिती ही कसांत लिहून नवीन नांव देती ही योग्य ठिकाणी लिहावी. फेरफार नंबर हा नवीन नोंदीपुढे लिहून त्याच्या भोंवती नमुन्यांत दाखविल्याप्रमाणे एक वर्तुळ काढावे. सहा निरनिराळ्या तऱ्हेची उदाहरणे घेतली आहेत. त्यावरून असे दिसून येईल की, ज्याप्रमाणे गां. न. नं. ७ (जुना कॉलम असलेला) व त्यावरून गां. न. नं. १ मधून सर्व माहिती मिळत असे, त्याप्रमाणे आतां ही ती सर्व माहिती मिळेल. पण स. नं. १-अ, हिस्सा ३, यांत कायम कुळाची माहिती कशाप्रकारे लिहावी हे दाखवण्यांत आले आहे. (या पूर्वीचे हकनोदीचे पत्रकांत कायम कुळाची उदाहरणे आली नव्हती.)

जरी गां. न. नं. ८-अ मधाल खात्यांत प्रत्येक जमीनविभागाचे क्षेत्र व आकार ही दिलेली असतात, तरी या नवीन नमुन्यावर खातेनंबर दिलेला नाही. कारण कबजेदाराच्या नावांत होणाऱ्या हरएक फरकाबरोबर साधारणपणे नेहमी खातेनंबरांतही फरक होतो. शिवाय खाते हे (प्रत्येक लिहिण्याच्या मुरवातीस लिहिलेल्या) वर्णवार अनुक्रमणिकेच्या साहाय्याने चटकन सांपडेल. शिवाय खात्यांचीही निराळी सूची असते.

जेव्हा स. नं. हा विभागण्यांत आला नसेल तेव्हां त्याचे क्षेत्र व आकार ही खालील कोष्टकांपुढे लिहावी :—

जेव्हा एकाद्या स. नं. चे हिस्से पाडण्यांत येतील (अगर अन्य तऱ्हेचे विभाग होतील) तेव्हा त्या स. नं. च्या हिस्सा नंबर १ च्या पहिल्या पानावर त्या संबंध स. नं. चे क्षेत्र व आकार व नांव (जर असेल तर) ही या नमुन्यांतील स. नं. या अक्षरांच्या वरील बाजूस लिहावीत. (नमुने पहा.)

कचित्प्रसंगी एकाच जमीनविभागाचे अनेक समीक कबजेदार, कायम कुळे, अगर गहाणदार असतात. ही सर्व नावे खुलासेवार, नमुन्यांत सोडलेल्या जागेत लिहिणे शक्य नसते. ज्या ठिकाणी ती लिहिता येतील त्या ठिकाणी ती अवश्य लिहावीत. कमीत कमी ३ नावे लिहिता येतील इतकी जागा आहे. पण समजा जर २० नावे लिहावयाची असतील तर त्यापैकी पहिली अगर मुख्य ही गां. न. नं. ७ मध्ये सोडलेल्या जागी लिहून त्याचेपुढे “ वगैरे ” असे लिहावे. नंतर एक कोरा बळकट (चिबट) कागद नमुन्याच्या कागदाएवढा कापून घ्यावा. नंतर त्यास नमुन्यांतील जागीच भोके पाडून, तो पुरवणी कागद ज्या जमीनविभागाकरिता असेल त्या जमीनविभागाकरिता लिहिलेल्या पानानंतर घालावा. या पुरवणी पानावर मागील पानावरील “ वगैरे ” चा तपशील (उरलेली सर्व नावे) लिहावा. पुढे जर यांतील एक दोन नावांत फेरफार झाला तर तो गां. न. नं. १ मधील नोंद नंबर लिहून या पुरवणी पानावर करता येईल.

[वि. सु.—मराठी जिल्ह्याकरिता. मराठी जिल्हे म्हणजे मध्यभागांतील सर्व, ठाणे, बोंब्रे सबर्बन, कुळावा आणि रत्नागिरी.]

मध्यभागांत कमिशनरसाहेबांचे सल्ल्यावरून हे नमुने १९० पानांची पुस्तके पुरवून उपयोगांत आणावे, असे ठरविण्यांत आले आहे. या माहितीपत्रकांतील भोंकांतून फीत ओवण्याचे बाबतीतच फक्त फरक पडणार आहे. मध्यभागांतील (मराठी) नमुन्यांना भोंके न पाडता त्यांची पुस्तके बांधविण्यांत येतील.

२. प्रत्येक पुस्तकांत १९० पाने असल्यामुळे, खेड्याचे विभाग पाडतांना त्यांत १४०-१५० पेक्षा जास्त जमीनविभाग असणार नाहीत अशी काळजी घ्यावी. विभाग पाडून झाल्यावर, त्यांतील सर्व नंबर शेजाने लिहावेत. अशा रीतीने सर्व जमीनविभाग लिहून झाल्यावर शेवटी काही कोरी पाने उरतील. नंतर कुळकर्ण्याने सर्व पानांवर अनुक्रमाने नंबर लिहावेत, व शेवटी असलेल्या कोऱ्या पानांवर पुरवणी पान १, पुरवणी पान २, इत्यादि असे लिहावे.

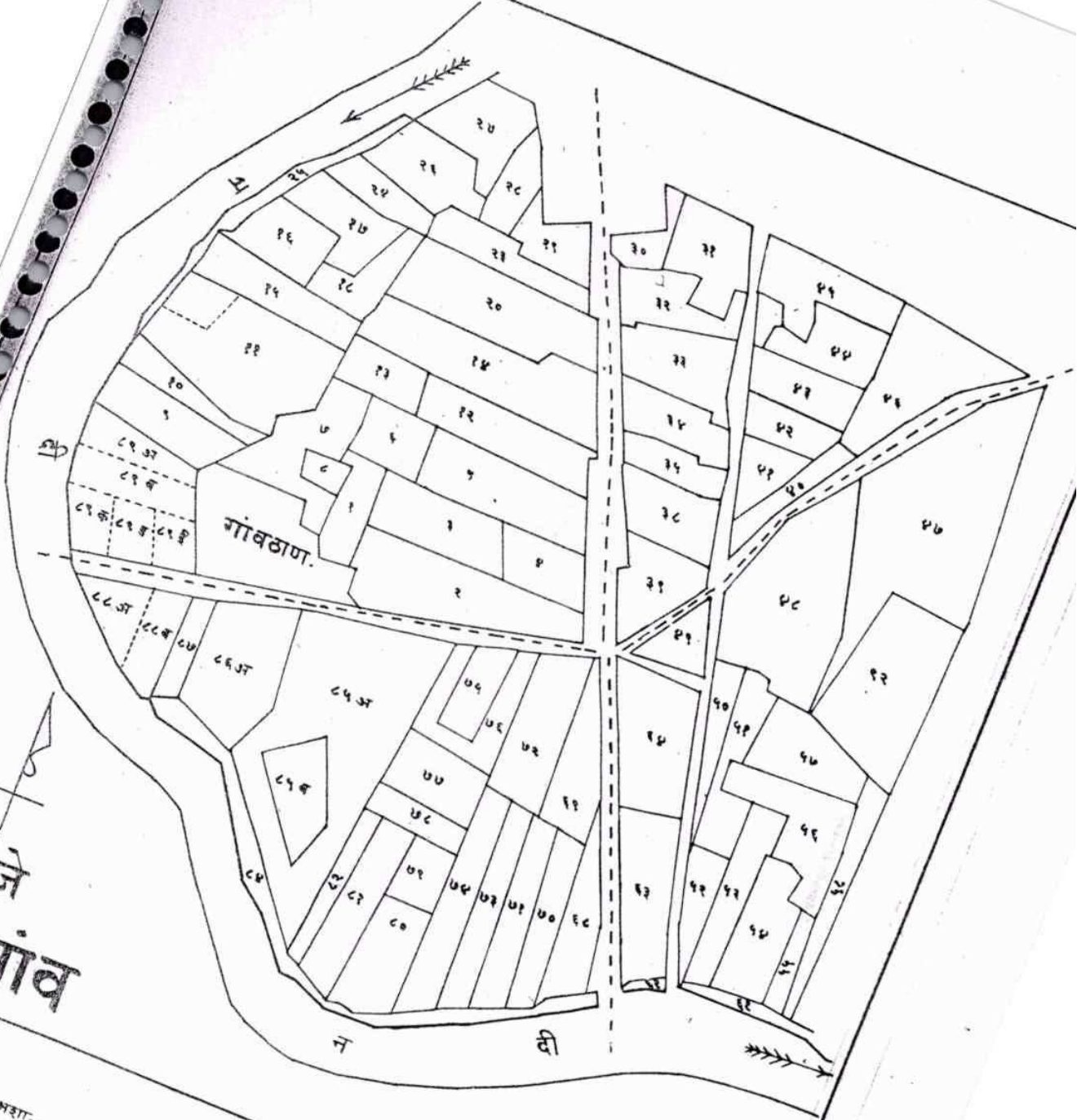
३. जेव्हा एकाद्या कुळकर्ण्याचे पेटविभाग पाडण्यांत आल्यामुळे नवीन पानाची जरूरी पडेल (माहितीपत्रक पहा) तेव्हा क्रमवार असलेल्या पानांमध्ये नवे पान घुसडण्याऐवजी, मूळ हिश्याचे पानावर शेवटी, “ पुरवणी पान पहा ” अशी टीप लिहावी. बाकी सर्व बाबतींत माहितीपत्रकांतील नियम लागू आहेत.

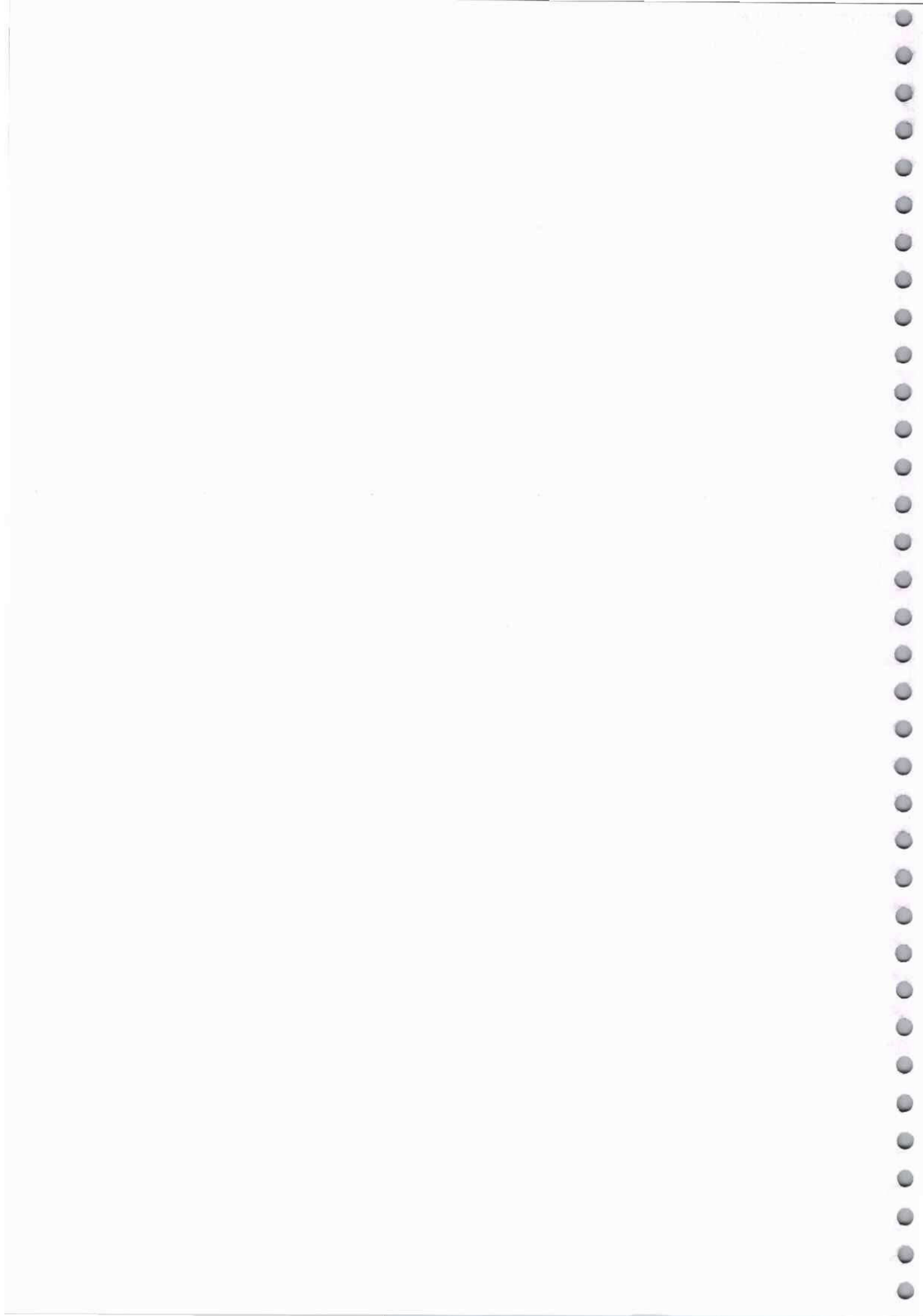
२. समजा एकदि गांवात गां. न. नं. ७ मध्ये (अगर जेथें मॅकस्वेलपद्धत सुरू झाली नसेल अशा ठिकाणी गां. न. नं. ६ मध्ये) जर एकरा ७७१ नोंदी असतील तर कुळ हव्याला साधारण णें शेंकडा १० जास्त याप्रमाणें सुमारे ८१० नमुने पुरवण्यात येतील. प्रथम त्यानिं स. नं., हिस्सा नंबर, या शेतांनं प्रत्येक जमीनविभागाव्दल एक फार्म (नमुन्याचें पान १२४-ब) उद्योगांन आणावा. नंतर त्यांची पुस्तकें तयार करावीत. या फार्मांचे १०० ते ११० पानांचे भाग करावेत. अशा तऱ्हेनं भाग केल्यावर तीं पानें दोन ठेवलेल्या भोंकांतून फोत ओवून बांधावीत. बांधतांना गांठ एवढी मोठी द्यावी की ती त्या भोंकांतून सरतां कामा नये. अशा रीतीनं भाग तयार झाल्यावर जड पुढ्याचें अगर गांवठी कातण्याचे अगर इतर कांशी जें मिळण्य सारखें असल तें घेऊन त्याचें कव्हर तयार करून त्यावर छारील मुखपृष्ठ चिऱटवून तें त्या भागांत ओवून टाकावें. नंतर हा भाग शेतांत उभें राहून लिहिण्याचे कार्मी उपयोगांत आणतां येईल, व असे करण्यांत त्रास कोणत्याहि तऱ्हेचा होणार नाहीं. सर्वसाधारणपणें गां. न. नं. ७-अ आणि १२ हे शेतांतच लिहवेंत.

मोजे
नाहीगांव

अशा- रेवांनी गांवाचे १ ते ४ विभाग करण्यांत आले आहेत.

G.P.O. Poona, 1958.

नगर ता.मा.चा सरकारी जमिनीचे पानिह. नाव (असेल तर)	पोट हिरना नंबर	क्षेत्र	आकार	नुडी अगर विशेष अगर विन शेतकी आकार	सरकारी जमिनीचा कबजेदार व दुसरा जमिनीचा धारण करणारा	हक नोदणी पत्रकातील नंबर	दुसरा हक अथवा बीजा आणि हक धारण करणाराचे अथवा बीजा असणाऱ्याचे नांव.	हक नोदणी पत्रकातील नंबर
१ - अ मोईवाडा		एकर	रु. आ. पे.	रु. आ. पे.				
		१०-०	११-०-०	...	...	११	...	...
		१०-२०	१८-१५-०	...	...	१८	...	...
	१	१-३	१-६-०	...	मुंजमजी सरसासम.	११	...	...
		५-३९	६-२-०	...	हरी रामचंद्र टमडेरे	१२	...	...
				...	शंकर हरी.	१४	१ अ-४ क पहा.	...
	२	६-२	७-०-०	...	भाऊ सरसासम.	१९	...	...
		५-१९	६-१२-०	...	हरी रामचंद्र टमडेरे	११	...	...
				...	शंकर हरी.	१३	१ अ-४ क पहा.	...
	३	२-१	२-१२-०	...	मरुती कुसा कुं.	२४	विठ्ठल रामचंद्र बानी	३५
		२-१५	३-१-०	...	हरी रामचंद्र टमडेरे	५३	अंब्याजी ४ डांडे आहेत	...
				...	शंकर हरी.	११	महाणा देवपस मारुती	...
				...	मधु मारुती.	१४	कुसा कुं.	५३
	४	३-१	३-१२-०	...	मधु कुसा.	७०	१ अ-४ क पहा.	७०
	४-अ	३-१	३-१२-०	...	गेनु मधु.	२५	१ अ ४ क पहा.	...
		०-२८	१-१-०	...	बाळू मधु.	५०	१ अ ४ क पहा.	...
	४-ब	०-२८	०-१४-०	...	कालू मधु.	५०	शंकर हरी बाळू मधु व गेनु	७२
	४-क	०-२९	०-१५-०	...	सरकारी पड.	५१	धानी आकार द्यावयाचा.	...
१-ब विन शेतकी गिरणी.		०-२०	२०-०-०	...	मानाजी आनंदराव शिंदे.	७२	...	...
२ - अ लोणी जमीन		२५-१०	५२-०-०	...	...	५१	...	...
		२५-६	२५-४-०	...	...	६७	...	...
		१५-११	३३-४-०	...	...	...	...	...
	१	८-३	१६-१-०	...	राधु रामा माळी.	२२	नियमित शर्तीने	५१
	२	८-३	१६-१-०	...	गेनु रामा माळी.	२३	नियमित शर्तीने	५१
				...	तुकाराम अंताजी.	६६	...	...
		७-८	१५-२-०	...	...	६७	...	...
२-ब		१८-२	१२-२५-०	...	...	५१	...	...
		१४-२	१०-२०-०	...	...	६१	...	...
	३	४-२	८-१-०	...	लक्ष्मण कुसाबा	४१	...	...
				...	विठ्ठल रामचंद्र	५६	...	...
	४	४-१	५-१-०	...	रामचंद्र बलवंत	४२	लक्ष्मण कुसाबा शर्तीने	४३
				...	विठ्ठल रामचंद्र	४८	विकणारा.	...
				...	सबंय रेलवेकडे.	११	...	...
	५	५-०	१-४-०	...	लक्ष्मण कुसाबा	४१	...	...
				...	विठ्ठल रामचंद्र	५६	...	...
	६	५-०	१-४	...	रामचंद्र बलवंत	४२	लक्ष्मण कुसाबा शर्तीने	४३
				...	विठ्ठल रामचंद्र	४८	विकणारा.	...

सर्वे नंबर इनामाचा प्रकार जमिनीचे स्थानिक नाव. (असेल तर)	पोट हिस्सा नंबर	क्षेत्र	आकार	जुडी अगर विशेष अगर बिन शेनकी आकार.	सरकारी जमिनीचा कबजेदार व इनाम जमिनीचा धारण करणारा.	हक्क नोंदणी पत्रकोटीस नंबर.	हक्क अथवा बीजा आणि हक्क धारण करणाराचे अथवा बीजा असणाराचे नांव.	हक्क नोंदणी पत्रकोटीस नंबर
३ सरकारी गाव चाकरी इनाम तांबडाभाळ		एकर ६-६	७-०-०	२-०-० (हिस्सेरशीने (सर्वे नं. ३,१२५,१३० मिळून २७ रुपये)	राधाबाई कोम अमृतराव.	१५	मानाजी (हक्कदार बतनदार) गहाण देवणार. आनंदराव व त्याचा पुतण्या यादवराव.	१५
						५९	परसु ३० रुपये खंड देण्याचा.	५९
४ जात इनाम	१९-२२	१९-०-०	५-१५-० (आपसात वाटणी केलेली)					
	१	१६-४	१५-१३-६	५-०-०	त्रिंबक नारायण.	१	२ एकरावर हिमायत हक्क.	७८
	२	३-८	३-३-६	०-१५-०	~~समचंद्र बळवंत देशपांडे.~~ विठ्ठल रामचंद्र.	२	हिमायत नाही.	७८
		१-२	१-८-०					
	१	०-११	०-९-०		~~बळवंतराव यादवराव.~~ नरसिंहराव बळवंत.	३		
						५५		
	२	०-१०	०-९-०		सर्जेराव भिबराव.	५७	समकाल मिश्रकराल गारबाडी सारण महमण येमार. ~~भोगीनाथ समकाल.~~	५९ ५८ ६९
	३	०-२१	०-६-०		लक्ष्मीबाई कोम आनंदराव. विधवा.	३९	यशवंतराव शिंदी स्वाधीन केलेला.	३९

भाग पाडण्यास सोपे पडावे म्हणून कुळकर्णीने आपल्या गांवचा नकाशा घेऊन नदी, रस्ते, तारख्या स्वाभाविक मर्यादांनी मर्यादित असलेले ५-६ भाग पाडवित. ७७५ जमीनविभागाचे खेळ्यांत जर सांपडतील तर फार चांगले. प्रत्येक भागांत सरासरीने १३० जमीनविभाग येतील. हे जमीनविभाग (सह नंबर) शेजदार असणार नाहीत हे उघड आहे. या प्रत्येक भागाबद्दल एक पुस्तक उपयोगात आणवे. त्या त्या भागांतील जमीनविभागाचे सर्वे नंबर हे मुखपृष्ठावर लिहावे. विनशेतकी नंबर, ज्याचे पूर्वीचे सर्वे नंबर अजून तसेच राहिले असतील, ते शेतकी नंबराबरोबर अनुक्रमवारने तसेच येतील. काही गांवांत विनशेतकी जमीनविभागास निराळे नंबर देण्यात आले आहेत. त्यांपैकी जर एकाद्या पुस्तकात येतील तर तेही मुखपृष्ठावर लिहावे. खालिल छापलेल्या मुखपृष्ठावरून या सर्व गोष्टी कशा लहव्या हे ध्यानी घेईल.

४. पान ९२-अ वरील नकाशावरून भाग कोसे पाडता येतात हे समजेल. तपासणीचे वेळी एकाच भागाची तपासणी करता येईल. भाग नंबर १ म्हणजे पुस्तक नंबर १ होय. मुखपृष्ठावरून त्यांत स. नं. १-१८, २०, २३-२९ आणि विनशेतकी स. नं. ८९-अ ते ८९-ई आणि गांवठाण ही आहेत.

दुसऱ्या भागांकरिता असलेल्या पुस्तकाच्या मुखपृष्ठावरून त्यांतील जमीनीचे नंबर समजतील.

गांव नमुना नंबर ७ आणि १२

जमीन, कुळे आणि पिके यांची अनुक्रमणिका.

मीजे—

नहिंगाव.

तालुका—

बलसार.

गांवचा विभाग नंबर १

स. नं. १—१८, २०, २३—२९, गांवठाण आणि वि. शे. नं. ८९-अ ते ८९-इ.

१९२७-२८ पासून १९३६-३७ पर्यंत.

प्रथम नंबरवार पाने

१—१३५

(सही) अ. व.,

तलाठी.

५. जेव्हा सर्व पुस्तके लिहून तयार होतील तेव्हा नंतर अनुक्रम नंबर घालवे. त्यावरून गांवांत एकंदर जमीन-विभाग किती आहेत हे समजेल. नंतर ही सर्व पुस्तके तालुक्यांत नेऊन तालुकासील मारून आणावीत.

एकाद्या जमीनविभागांत नवीन हिस्से पडल्यामुळे म्हणा अगर एकाद्या जमीनविभाग दुसऱ्या जमीनविभागांत सामील झाल्यामुळे म्हणा, जेव्हा नवीन जमीनविभाग होतो तेव्हा त्याची माहिती कशी लिहावी यासंबंधी मामलेदारसाहेब स्वतः सव गोष्टी समजावून सांगतील.

६. * * * * *

७. जेव्हा एकाद्या नवीन कुळकर्णी कामाचा चार्ज घेईल तेव्हा त्याने या पुस्तकांतील पाने तपासून पाहून त्यांत अनुक्रमवारांत खंड पडला नसल्याची खात्री करून घ्यावी. जर एकाद्या खंड आढळून आला तर त्याने आपल्या चार्ज रिपोर्टीत त्याबद्दल लिहून हुकूम आणवून खरोखरीच पन काढले गेले आहे की कसे याबद्दल खात्री करून घ्यावी. पुर्वणी पाने जेव्हा एकाद्या जमीनविभागाचे दोन अगर जास्त विभाग करण्यांत येतील तेव्हांच घातली जातील.

८. * * * * *

९. * * * * *

१०. लिहून झालेल्या पुस्तकाचा गां. नं. ७ शिवाय आणखी दोन कारणांकरिता उपयोग असतो :—

(१) कुळांच्या बहिवाटी लिहिण्याकरिता गां. नं. ७-अ.

(२) पिके नोंदण्याकरिता गां. नं. १२.

कूळवहिवाटीबद्दलचें रजिस्टर, गां. नं. ७-अ.

११. कबुलायतीचें रजिस्टर व बहिवाटींत झालेला फरक दाखवणारा फेरफार रजिस्टरचा भाग या रजिस्टरचा उपयोग होतो. [ज. म. का. क. १२५-ड (७) पहा.]

१२. मुख्य खातेदार स्वतः अगर मजूरदारांना मजुरी देऊन जमीन पिकवीत असेल तेव्हां मागाहून नोंद लिहून होणारा घोटाळा टाळण्याकरितां स्वतः पिकवतो हें दाखवणारा "खुद" शब्द लिहावा. जर तो नुसती देखरेख करून भाडोत्री नोकरांकडून पिकवीत असेल तर "मजुरी" असा शब्द लिहावा. जर तो एकाद्या कुळाला ठराविक रकम, अगर नियमित धान्य अगर पिकाचा हिस्सा घेऊन पेरण्याला देईल तर अशा कुळाचें नांव [कायम कूळ, मुळगेणीदार, मिरासदार, वगैरे जातीचीं कुळें असतील तर त्यांचीं नांवे गां. न. नं. ७ च्या भागांत आल्यामुळें तीं पुन्हा गां. न. नं. ७-अ मध्ये लिहूं नयेत. फक्त कायम कूळ, मिरासदार वगैरे लिहावे] व तो कशा रीतीने खंड देतो तें लिहावे. खाली दिलेली उदाहरणें पहा. ज्या प्रमाणांत पिकांची वांटणी करण्यांत येते तें लिहावे, जसें, अर्धेली वगैरे. जर एकादी विशिष्ट पद्धत प्रचारांत असेल तर "रिवाजी" असें लिहून तिचें वर्णन मुखपृष्ठावर लिहावे. जर खंड हा ठराविक धान्य देण्याचा असेल तर तें ठराविक धान्य किती हें लिहावे. जर कूळ (जास्त माहिती पान १२४-क वर पहा.)

१२-अ. कुळानें जमीनदारास बावयाच्या खंडाचा कमाल दर हा सरकारनें ज्या जमिनींतील पिकास पाणी पुरवण्याकरण्यांत येतो त्या जमीनीच्या बाबतींत पिकाचा १/२ भाग किंवा त्याची किंमत, इतर जमिनीच्या बाबतींत पिकाचा १/३ भाग किंवा त्याची किंमत असा ठरविला आहे. तथापि तलाठ्यानें ह्या बाबतींत जमीनदार व कूळ यांच्यात प्रत्यक्ष कबुलायत गांवचा नमुना नं. ७ मध्ये नमूद करून ठेवला पाहिजे.

१२-ब. जर 'अ' हे संरक्षित कूळ असून क्ष, य, झ हे सव्हे नंबर किंवा हिस्से कशांत असेल तर त्याचे हक्क फेरफाराची रोजनिशी गांवचा नमुना नं. ६ मध्ये दाखल केले पाहिजेत. खरेपणाचा दाखला दिल्यानंतर त्याच नांव गांवचा न. नं. ७ मध्ये 'इतर हक्क' या रकान्यांत त्या त्या सव्हे नंबरांसमोर दाखल केले पाहिजे. गांवचा नमुना नं. ७ अ मध्ये कुळाच्या नांवाची नोंद करण्याचें पूर्वीप्रमाणेच चाळू ठेवले पाहिजे.

१२ क. मुंबईचा कूळवहिवाटीबाबत आक्ट याअन्वये कूळ हें एक तर संरक्षित कूळ असतें किंवा सामान्य कूळ असतें. जर तें सामान्य कूळ असेल तर त्यास दहा वर्षांपेक्षां कमी नाहीं इतक्या मुदतीपर्यंत असे कूळ म्हणून चालू राहण्याचा हक्क आहे. कुळें कूळवहिवाट १० वर्षेपर्यंत चाळू ठेवणार किंवा कसें ह्याची गांवकामगारांनीं खात्री करून घेत पाहिजे आणि गांवचा नमुना नं. ७अ ह्यांत कोणतेहि फेरफार करण्यापूर्वी सदरहू हकीकतीचा मामलेदाराच्या हुकुमासाठीं रिपोर्ट करावा. परंतु जर ठरविलेली १० वर्षांची मुदत संपण्यापूर्वी एखादे कूळ आपली कूळवहिवाट सोडला, तर गांवकामगारांनीं त्यानुसार गांवचा नमुना नंबर ७अ मध्ये नोंद करावी.

१३. जेव्हां जमीन कुळाकडे बहिवाटीस असेल तेव्हां ती तोंडी करारानें आहे अगर लेखी करारानें आहे याची नोंद ठेवावी. जर करार रजिस्टर झाला असेल तर रजिस्टर झाल्याची तारीख लिहावी (र. १२-७-२७).

मुंबईचा कूळवहिवाटीबाबत आक्ट याअन्वये कुळानें धारण केलेल्या जमिनीचा उपयोग किंवा भोगवटा केल्याबद्दल त्यानें दिलेला किंवा बावयाचा अशा पैशाच्या किंवा मालाच्या अथवा दोहोंच्या स्वरूपातील कोणताहि मोबदला अशी त्याची (फंडाची) व्याख्या केली आहे. परंतु कुळानें जातानें चाकरी करणें ह्याचा समावेश होत नाहीं.

१४. गां. न. नं. ७ मध्ये लिहिलेल्या आकार हा आकाराचें खंडाशीं प्रमाण पाहण्यास उपयोगी पडतो (लो. फं. हा कधींच विचारांत घेतलेला नसतो). हा आकार गां. न. नं. १ मधून (अगर हिस्सा आकार फोडपत्रकामधून) घेतला असतो. व त्यांत लोकलफंडाचा समावेश केलेला नसतो हें ध्यानांत ठेवावे. ज्या जमिनीचा आकार १६ रुपये किंवा त्याहून जास्त जमीन कुळानें आकार व लोकलफंड परस्पर कुळकर्ण्यास भरावा या अटीवर १२ रुपये खंडानें दिली जाणें शक्य आहे अशा ठिकाणीं खरा खंड २९ रुपये असतो. पण जर ह्याच जमीन खातेदारानें स्वतः आकार व लो. फं. भरावा या अटीवर ३२ रुपये खंडानें दिली असेल तर खरा खंड ३२ रुपयेच असतो.

१५. जेव्हां कुळाकडे जमीन असेल तेव्हां संयुक्त जमीनबाब कोण भरतो हें लिहिणें अत्यावश्यक आहे. अधिक लिहिणें वाचवण्याकरितां खालील नियमाप्रमाणें वागणें फायदेशीर होईल :—

(अ) जेव्हां कबजेदार (मुख्य खातेदार) स्वतः (खंडापैकी रकमेंतून) देतो, तेव्हां कसलाच शेरा लिहूं नये. शेरा नसलेल्या ठिकाणीं कबजेदार स्वतःच संयुक्त जमीनबाब भरतो असें समजावे.

(ब) जेव्हां कूळ भरीत असेल तेव्हां (कू) असें अक्षर, कूळ सं. ज. बा. भरतें हें दाखवण्याकरितां लहान वर्तुळांत लिहावे.

(क) जेव्हां कूळ व कबजेदार एकमेकांच्या सल्ल्यानें काहीं एका प्रमाणांत भरण्याचें ठरवतात, (जसें कूळ सं. ज. बा. भरणें व बाकीचा कबजेदारानें भरणें असेल) तेव्हां (कू. १) असें लिहावे.

वै नं
नामा
प्रका
रमिनी
तानिक
असेल

३
सरका
वाव
रना
वाडवा

४
जात
रना

जमीनविभाग दोन किंवा अधिक कुळांस विभागून दिला असेल अगर् एकापेक्षा अधिक रीतीने असल—समजा कांहीं भाग कुळानें व कांहीं कबजेदारानें—तर त्याचें क्षेत्र नजरेनें अदमासानें विभागावें विभागामुळे जर प्रत्यक्ष मोजमाप झालें असेल तर अशा ठिकाणीं मोजून आलेलेच क्षेत्र लिहिणें). अशा तऱ्हेचे कायम नसलेल्या कूळवहिवाटीबाबतींत जे भाग पाडण्यात येतात ते मालकी हक्काचे विभाग नसल्यामुळे त्याची मोजणी पोट-हिस्सा सर्वेप्रमाणें होत नाहीं. प्रत्येक रीतीखालीं लागवडीस आणलेले क्षेत्र ३ रे कोष्टकांत दाखवावें.

१७. कूळवहिवाटींत होणारे फरक दृष्टोत्पत्तीस आल्याबरोबर नोंदवित. नवीन कुळांबाबत नोंदी पावसाळ्यांत खात्रीपूर्वक माहिती मिळाल्यास अगर् रिपोर्ट आल्यास कराव्यात; पण पीकपहाणांचे वेळीं कुळकर्ण्यानें क्षेत्र भाडें, पेरणारे यांच्यांत होणाऱ्या फरकासंबंधानें पूर्ण चौकशी करावी. हक्कनोदीचे कायद्याअन्वये ज्यांचीं नांवे या नमुन्यांत दाखल असतील अशा जमीनदारांना व कुळांना उभयतांनाहि संपादित हक्काबद्दल रिपोर्ट करणें आवश्यक आहे. जेव्हां कोणत्याहि वर्षाच्या नोंदी (कूळवहिवाटीच्या व पिकाच्या) पुऱ्या होतील, तेव्हां पानावर संबंध आडवी रेष मारावी (छापील नमुने पहा).

१८. पुढील वर्षी लागवडीची रीत (स्वतः मालकाकडून अगर् कुळाकडून अगर् भाडोत्री मजुराकडून) कूळवहिवाटीचे बाबतींत कोणताहि बदल न होतां तशीच राहिल तर, दुसऱ्या कॉलम (कोष्टक) मध्ये सदरप्रमाणें असें लिहावें. जागा कोरी सोडूं नये. सोडल्यास त्यामुळे पहाणी झालीच नाहीं असें वाटेल व शिवाय कोरी राहिलेली जागा पुढें उपटव्यापी लोकांना खोश्या नोंदी करण्यास उपयोगी पडेल.

१९. गां. न. नं. ७-ब भरण्यास व मतदारांच्या याद्या तयार करण्यास सोपें जावें म्हणून, जरी कुळांचीं नांवे वगैरे प्रतिवर्षी लिहिलीं नाहींत, तरी क्षेत्र, लागवडीची रीत या गोष्टी प्रतिवर्षी पुन्हां लिहिल्या पाहिजेत.

(अ) जर पुढील वर्षी जमीनविभाग हा दुसऱ्या कुळाकडे दिला तर त्या कुळाचें नांव, भाडेपट्ट्याच्या शर्ती, वगैरे त्या वर्षापुढें मांडावें.

(ब) पूर्वी कुळाकडे असलेला जमीनविभाग अगर् त्याचा कांहीं भाग जर कबजेदारानें स्वतः लागण केला तर त्या वर्षापुढें खुद्द असें लिहावें.

(क) जर एकादा जमीनविभाग दोन अगर् अधिक कुळांत विभागून दिला तर प्रत्येकाची निराळी नोंद करून (१), (२) असे नंबर द्यावे. यामुळे गां. न. नं. ७-ब लिहितांना (१), (२) असें लिहून त्यांतील निरनिराळीं कुळे दाखवण्यास सोपें जाईल. त्याचप्रमाणें एकाद्या जमीनविभागांत अनेक असलेल्या कूळवहिवाटी एकत्र करण्यांत आल्या तर नवीन भाडेपट्ट्याची एकत्र नोंद करावी.

२०. जर एकाद्या वेळीं जमीनलागवडीच्या शर्ती संशयास्पद असून त्यामुळे जमीन लागवड करणारा हा कूळ आहे का नुसता मेहनतीबद्दल जमीनदाराकडून मोबदला मजुरी घेणारा मजूरदार आहे असा संशय आल्यास त्याची परीक्षा पुढीलप्रमाणें करावी :—जमिनीतून जास्त उत्पन्न निवाल्यास त्याचा फायदा आहे का? जर त्याला उत्पन्न जास्त यावें अशी आस्था वाटत असेल तर तो कूळ आहे असें समजावें. जर तो उत्पन्नाविषयी बेफिकिर असेल तर तो मजूरदार आहे असें समजावें.

२१. जेव्हां एकाद्या फेरफाराचे योगानें (उदाहरणार्थ, गहाण सोडवल्यामुळे) जर कूळच कबजेदार होईल तर, कूळवहिवाटीची नोंद चाळू वर्षाकरितां कशा प्रकारें करावी हें ज्या तारखेस असा फेरफार झाला त्या तारखेवर अवलंबून राहिल. या बाबतींत खालील प्रश्नावरून उलगडा होईल :—चाळू वर्षी पीक कोणी पिकवून त्याचा फायदा घेतला? व त्यानें खंड भरला का?

जर एकाद्या वर्षी कुळकर्ण्यास असें आढळून आलें कीं, मागील एकाद्या वर्षी कूळवहिवाटीबाबत चुकीची माहिती मिळाली व ती नमूद केली गेली आणि जर त्या वर्षाचा जुना गां. न. नं. २ (नवा ७-अ) हा त्याच्या ताब्यांत असेल तर त्यानें त्या नोंदीची दुरुस्ती करून तारीख घालून छोटी सही करावी.

बऱ्याच वेळेला सारा वसूल करित असतां, कुळकर्ण्यास सूचक प्रश्न विचारून रिपोर्ट न झालेल्या, अगर् विशेष प्रकारच्या कूळवहिवाटी उघडकीस आणतां येतील. हक्कनोदीच्या कायद्याची अंतिम परीक्षा म्हणजे ही आहे कीं, “सर्व नोंदी, पिकांची विल्हेवाट, व सरकारसारा भरण्याच्या बाबतींत असणाऱ्या जबाबदारीच्या वस्तुस्थितीशीं तंतोतंत जमतात किंवा कसें.”

२२. कॉलम ३ व ४. स. ठ. २७४९—१०-२-२९ अन्वये असें ठरविण्यांत आलें आहे कीं, सहांपैकी प्रत्येक रीतीखालीं लागवडींत आणलेल्या जमिनीच्या क्षेत्राचा दरसाल तक्ता तयार केला पाहिजे. म्हणून कुळकर्ण्यानें पीकपहाणी व कूळवहिवाटतपासणी करतांना प्रत्येक जमीनविभागाबद्दल, अगर् जमीनविभागाच्या तुकड्याबद्दल (बरीड पैरा १ पहा), तो कोणत्या रीतीखालीं पेरला गेला आहे याची नोंद करावी. लागवडीच्या रीती खालीलप्रमाणें आहेत :—

(१) प्रमुख कबजेदारानें स्वतः आपल्या हातानें लागवड करणें—कचित् प्रसंगी भाडोत्री मजुरांची मदत घेणें.

(२) प्रमुख कवजेदार अगर त्याचा एजंट (मुखत्यार) यानें भाडोत्री मजुरांकडूनच देखरेखीखाली लागवडीस आणणें.

(लागवडीची देखरेख म्हणजे मालकानें अगर त्याचे मुखयारानें, वर्षाच्या आरंभी येऊन कूळवहिवाटीच्या ठरवून सुर्गाच्या संधीस येऊन खंड गोळा करणें नव्हे. देखरेख याचा अर्थ, नांगरणें, पेरणें, पाणी पाजणें, निरुपयोगी गवत वगैरे उपटून टाकणें, धान्य कापणें, वगैरे पिकाच्या गुणधर्मप्रमाणें, करावी लागणारी प्रत्येक गोष्ट त्याच्या हकुमाप्रमाणें होणें हा होय.)

२३. जर वर सांगितलेल्या दोन रीतींखालीं जमीन विकण्यांत आली नसेल तर कूळवहिवाटीचे मुदतीचा विचार न करतां ४ भाग करावेत. वहिवाट ही कूळ काणत्या तऱ्हेनें खंड देतें त्यावरून ठरवण्यांत येतें :—

(२) रोख रक्कम.

(४) उत्पन्नाचा हिस्सा (जसें अर्धेली वगैरे).

(५) ठराविक उत्पन्न (धान्य वगैरे ; जसें १० मण भात, ७ मण ज्वारी, इत्यादि).

(६) वर दिलेल्या रीतींच्यापैकीं कांहींचें मिश्रण.

कुळकर्ण्यानें क्षुद्रक कारणाकरितां जमीन ६ व्या रीतीखालीं लिहूं नये. समजा, एखादे कूळ, भाताच्या पिकाचा अर्धा वाटा जमीनदारास देऊन शिवाय जर ठराव (१०० पेढ्या) गवत देत असेल तर आपणास असे म्हणतां येईल की ही वहिवाट कांहीं अंशीं (४) खाली व कांहीं अंशीं (५) खाली येत असल्यामुळे (६) खाली लिहिल्यांत यावी. रीत (६) ही भानगडीच्या ठिकाणीं उपयोगांत आणावी. उदाहरणार्थ, जर एकादे कूळ, भातापाळा पेरिलेल्या जमिनीवरून रोख रक्कम, खरीप धान्य पेरल्यास पिकाचा अर्धा वाटा, वगैरेप्रकारे खंड देत असेल तर कोणता प्रकार अधिक महत्त्वाचा आहे हें ठरवणें कठीण पडतें. वास्तविक ही वहिवाट प्रतिवर्षी बदलते म्हणून अशा ठिकाणीं विचार करण्याचा प्रश्नच उरत नसून ती रीत (६) खालीच लिहिली पाहिजे. स. नं. ९ हि. नं. २ पहा.

२४. पडीत जमीन बहुधा कुळांकडे दिलेली नसते. अधिक भाड्यानें एकाद्या कुळानें घेतलेली जमीन पाऊस नसल्यामुळे पेरें न झाल्याकारणानें म्हणा अगर अन्य कांहीं कारणामुळे पड राहूं शकेल (जमीन पेरली गेली असेल तर पडीत समजू नये). जेव्हां कुळांकडे असलेली जमीन पड पडेल तेव्हां ती वर्षांमी केलेल्या काराराप्रमाणें रीत (२), (४), (५) अगर (६) खाली लिहावी.

* * * * *

२५. जेव्हां प्रत्यक्ष पिकाच्या उत्पन्नाच्या विषयीं वाद निर्माण झाला असेल व खळ्यांतून पोक दुसरीकडे नेण्यापूर्वी कूळ किंवा जमीनदार सदरहू वत्र गांवकामगाराला लिहून कळवील तेव्हां गांवकामगारानें जमिनीच्या प्रत्यक्ष (पिकाच्या उत्पन्नाचा पंचनामा करण्याची व्यवस्था केली पाहिजे. पंच व गांवकामगार या दोघांनींही पंचन म्हावर सद्या केल्या पाहिजेत. पिकाचा हिस्सा ठरविण्याच्या कारणाकरितां पंचनम्यांत नोंद झालेले पिकाचे उत्पन्न हें प्रत्यक्ष (पिकाचे) उत्पन्न असेल (सन १९४९ च्या मुंबईच्या कूळवहिवाटीबाबत कानूनी कानू ३) पिकाच्या हिश्यांत वसूल करण्याजोग्या खंडाचे रोकड रकमेत रूपांतर करण्याच्या संबंधी मुंबईच्या कूळवहिवाटीबाबत आक्ट याचे कलम १५-अ (१) याअन्वये सरकारने काढलेले जाहीरनामे, संबंध असलेल्या गांवांतील महत्त्वाच्या जागीं लावण्यांत येतात व जाहीरनाम्यांतील मजकूर लागोपाठ तीन दिवस दवडी मिटून गांवकामगारांस कळविण्यांत येतो, हें गांवकामगारानें पाहिलें पाहिजे. (मुंबईच्या कूळवहिवाटीबाबत कानूनी कानू ११).

ठक्कर परीश सातारा १४२०३ २४०००

गां. न. नं. ७-ब.

१९२७-२८

[वि. सू.—रीत २ व ५ या आढळत नसल्यामुळे गाळल्या आहेत.]

कुळांची नावे (मराठी वर्णानुक्रमाने)	कूळवहिवाटीच्या व लागवडीच्या रीती.								
	रीत ३.			रीत ४.			रीत ६.		
	जमीनविभाग.	क्षेत्र.	आकार.	जमीनविभाग.	क्षेत्र.	आकार.	जमीन-विभाग.	क्षेत्र.	आकार.
गोपाळ हरी	४/१	१६-४	१५ १३ ६	...	...	...	...	...	...
भवान विठ्ठल	१-अ/३ (१)	१-३५	२ ४ ०	...	...	...	...	...	...
भीमजी खंडू	९/२ (१)	८-०	५ ० ०	...	...	...	...	...	...
राधाबाई	...	...	...	...	...	...	१	१२-१६	८ ० ०
रामा हरी	१-अ १ व २ (१)	१-३८	७ ० ०	...	...	...	...	...	...
	॥ (२)	[६-०	५ १४ ०]	...	...	...	...	...	...
वस्तो दाया	...	...	...	१-अ १ व २ (२)	६ ०	५ १४ ०	...	...	...
	...	...	...	१-अ ३ (२)	१ ०	० १५ ०	...	...	...
बिनशेतकी.									
बॉम्बे सॉल्ट रिफाईनरी, स. नं. २५, २५ ए, आकार १२५, भाडे २५०.	कोणत्याही रीतीखाली वर्ग केली नाही.								
सोलोमन रुबेन, स. नं. १-ब, २० गुंठे, आकार २०, भाडे २५०.									
एकूण १९२७-२८.	...	३१-३७ ३०	१ ६	...	७ ०	६ १३ ०	...	१०-१६	८ ० ०

कब्जेदारांनी रीत २ खाली
लागवडीत आणलेली जमीन.ए. गुं.
जमीन-विभाग नं. ९/२ (२); क्षेत्र ४-१४; आकार रु. ३.

४-१४

३१-३७

७-०

१२-१६

५५-२७

बाकी सर्व जमीन रीत (१) स्वतः लागण केलेली ... २४०-९

२९५-३६ : एकूण वहिवाटीत असलेली आकारी शेतकी.

पान १०७ पहा.

टीप १९२९-३० :—राधाबाईचे नांवासमोर [६ गुं. आकार पूज्य] रीत ६ खाली आणि ०-६ आकार पूज्य वस्तो दायाचे नांवासमोर रीत ३ खाली लिहावे, कारण हे क्षेत्र बि. शे. म्हणून दाखवण्यांत आले नाही (रिपोर्ट केल्यानंतर ते व्हावयास पाहिजे होते).

पोटभाड्याने दिलेल्या १-अ
१+२ (२) ची माहिती कशी लिहिली आहे ते लक्षपूर्वक पहा, त्याचे रीत ३ खालील

क्षेत्र गांवच्या एकूण क्षेत्रांत घेतले नाही.

कूळवहिवाटीची अनुक्रमणिका गां. न. नं. ७-ब.

२९. गां. न. नं. ७-अ मध्ये शेतकी जमीनविभागाबद्दल लागवडीच्या रीतीची नोंद केल्यावर व जमीनविभागाबद्दल कूळवहिवाटीची नोंद केल्यावर, त्यांचा खाली दाखवल्याप्रमाणे नवीन गां. न. नं. ७-ब मध्ये गोष्टी देणे प्राप्त आहे. पुष्कळशा खेब्यांत रीत १ ली—पुष्कळ कबजेदाराने स्वता आपण व जरूर पडेल त्या प्रसंगी भाडोत्री मजुरांचे सहाय्याने पेरणे—प्रामुख्याने आढळून येते. या कबजेदारांचे नांवाची अनुक्रमणिका करण्याची जरूरी नाही. कारण त्यांचीं नांवे गां. न. नं. ११ (व ८-अ) मध्ये वर्णानुक्रमाने त्यांचे ताब्यांत असलेल्या जमिनीच्या क्षेत्रासुद्धा लिहिलेली असतात. म्हणून गां. न. नं. ७-ब मध्ये फक्त ९ रीतींची सोय करण्यांत आली आहे. पहाणी संपल्यावर कुळकर्ण्यास जर असे आढळून येईल की, यांपैकी एक दोन रीती अजिबात आढळतच नाहीत, किंवा आढळल्यास त्या मार्जिनमध्ये एक दोन नोंदी करून लिहिता येणे शक्य आहे, अगर नमुन्याचे मागील बाजूस लिहिता येणे शक्य आहे तर त्याने वाटल्यास ती रीतीकरिता ठेविलेली कोष्टके गाळून टाकावीत. क्वचित् प्रसंगी आढळून येणाऱ्या रीतीकरिता वेगळे सदर राखूनच ठेवले पाहिजे असे नाही.

२६. कुळांची वर्णवार अनुक्रमणिका लावणे हे प्रथम जरूर आहे. त्या बाबतीत पहिल्या प्रथम कागदाच्या पुष्कळ चिटोऱ्या व्याख्या. त्या चिटोऱ्यांत बरील बाजूस एका कुळाचे (बि. शे. जमिनीच्या देखील), ज्याचे नांव गां. न. नं. ७ (कायम कूळ) अगर ७-अ (बिनकायम) असेल त्याचे नांव लिहावे. त्या नांवाखाली त्याचे नांव जितके वेळ गां. न. नं. ७ अगर ७-अ मध्ये आढळेल तितके वेळ तो प्रत्येक रीतीखाली पिकवित असलेले क्षेत्र (बि. शे. कूळवहिवाटीसुद्धा) लिहावे. त्या एकाच कुळाकडे पुष्कळ जमीनविभाग असू शकतील. त्याचप्रमाणे एकाच जमीनविभागात पुष्कळ कुळे असू शकतील.

कूळवहिवाट एकत्र करणारी स्लिप (चिठी).

जमीनविभाग.	वस्तो दाया	क्षेत्र.	आकार.	रीत.
१-अ				
१ आणि २ (२)	...	५-०	५-१४-०	४
१-अ				
३ (२)	...	१-०	०-१५-०	४
(१९३०)				
९/१	...	०-६	पुज्य	बि. शे.

२७. जेव्हा कूळवहिवाटीमध्ये सांगड असेल, उदाहरणार्थ:—

ल—हा सरंजामदार, अगर इनामदार अथवा सेटलमेंट धारण करणार (कबजेदार) असून मला कायम खंडाने देतो.

म—हा मिरासदार अगर, मुळगेणीदार अगर दुसऱ्या कोणत्याही प्रकारचा कायम कूळ असून फक्त १२ रुपये आकार लला देतो व नला खंडाने देतो.

न—हा ४० रुपये रोख मला देतो व ओला खंडाने देतो.

ओ—हा एकसाली उपरी कूळ असून नला पिकाचा अर्धा बांटा देतो.

तेव्हा या सर्व कुळांची नोंद मागे पान १७५-अ वर समजावून सांगितल्याप्रमाणे करणे, ती अशी;—

म—हा गां. न. नं. ७ मध्ये कायम कुळाचे ठिकाणी म्हणजे “रेघेखाली”.

न—हा गां. न. नं. ७-अ मध्ये ओळ २.

ओ— सदरहू ओळ ३ नचे खाली.

स. नं. १-अ, हि. नं. ३ मध्ये माहितीदाखल घेतलेले उदाहरण पहा.

या ठिकाणी लागवडीची रीत (४) असून गां. न. नं. ७-ब मध्ये क्षेत्र व आकार ही ओळ्या नांवापुढे दाखविली जातील.

म आणि न हे प्रत्येकजण कूळवहिवाटीची अनुक्रमणिका, गां. न. नं. ७-ब मध्ये दाखविली जाऊन या जमिनीचे क्षेत्र व आकार त्याचे नांवापुढे रीत (३) खाली लिहिण्यांत येईल. पण तो कसात दाखवला जाईल. (रामा हरीचे उदाहरण पहा.) कारण, नाहीतर तेच क्षेत्र गांवच्या एकूण बेरजेत दोनदोनदां तीनतीनदां मिळवले जाण्याचा संभव रहातो.

माणी कूळवहिवाटीबाबतीतील सर्व गोष्टी गां. न. नं. ७-अ मध्ये असलेल्या या एकत्र करून त्याच्या चिठोऱ्यावर लिहून होतील, तेव्हा ती चिठोरी चाळून वर्णानुक्रमाने लावलीत. वर्णानुक्रमणिकेत नोंद नांव येईल त्याची नोंद प्रथम गां. न. नं. ७-ब मध्ये करावी. हे सर्व कशाप्रकारे करावयाचे ते दिलेल्या नमुन्यावरून समजेल. शेतकी जमिनीच्या कुळांची नोंद संपल्यावर ज्या कुळांकडे बिगरशेतकी जमीन असेल अशांची नोंद वर्णानुक्रमाने करून त्याचेपुढे क्षेत्र व आकार लिहावा. पण बिगरशेतकी क्षेत्र व आकार ही कोणत्याहि रीतीखाली लिहिता येत नसल्यामुळे सर्वसाधारण खेड्यांत, नमुन्यांत दाखविल्याप्रमाणे लिहावीत. ज्या गांवांत बिनशेतकी जमीन-विभाग जास्त असतील त्या ठिकाणी त्याची नोंद हा या नमुन्याचा (रीतीची कोष्टकें नसलेला) भागच करावा लागेल.

२९. जेव्हा सर्व कुळांच्या नोंदी पुऱ्या होतील तेव्हा आपणास प्रत्येक रीतीखाली कुळाकडील शेतकी जमिनीची गोळाबेरीज काढता येईल. त्याचप्रमाणे कुळांकडील बिगरशेतकी जमिनीची गोळाबेरीज काढता येईल. दुसऱ्या रीतीखाली धारण केल्या गेलेल्या जमीनविभागाचे क्षेत्र व आकार ही एकत्र काढली पाहिजेत. त्यांची नांवे ही गां. न. नं. ८-अ व ११ मध्ये असतात व त्यांची आपणास या ठिकाणी जरूर नाही. शिल्क राहिलेले लावणीलायक क्षेत्र हे कबजेदारांनी रीत १ खाली स्वतः लागवड केलेले क्षेत्र होय. (गां. न. नं. १३, को. ६ पहा.)

रीत (२) मजुरांकडून लागवडीत आणलेली ...
 ,, (३) कुळांकडे रोख एकमेने ...
 ,, (४) ,, पिकांचा वांटा ...
 ,, (५) ,, धान्यरूपाने खंड ...
 ,, (६) मिश्रित अथवा वर्ग करता येण्याजोगी नसलेली...

शिल्क अथवा रीत (१) स्वतः पिकवलेली ...

एकूण बहिवाटीत असलेली लावणीलायक जमीन ...

एकर.	गुंटे.	आकार.

या सर्ववेरजांची नकल गां. न. नं. १३ च्या शेवटी करून त्या प्रतिवर्षी मामलेदारास कळविण्यांत येतील.

३०. अजून एक गोष्ट शिल्क राहिली. गां. न. नं. ७-ब मध्ये कायम अगर हंगामी कूळवहिवाटी अनुक्रमाने लिहून पुरी झाल्यावर, त्याची गां. न. नं. ८-अ (त्यांतील अनुक्रमणिका) बरोबर तुलना करून जो मनुष्य कबजेदार म्हणून नोंदला असेल तोच कूळ म्हणून नोंदला आहे का हे पहावे. बिगरशेतकीच्या यादीत त्याचे नांव दुसऱ्यांदा आढळण्याचा संभव आहे. जर गां. न. नं. ८-अ मधील कबजेदार हा (शेतकी अगर बिनशेतकी) कूळहि पण असेल तर त्याचे नांव मतदारांच्या यादीप्रीत्यर्थ गां. न. नं. ७-ब मध्ये असणे जरूर नाही (क्षेत्र व आकार—त्याच्याकडे असलेल्या जमिनीची—तशीच ठेवावीत). त्याच्या नांवावर पेन्सिलीची रेघ ओढावी व त्याच्या गां. न. नं. ८-अ मधील खात्यांत खालील नोंद करावी.

“शिवाय कूळ ए. गुं. आ. ”

यानंतर जी नावे गां. न. नं. ७-ब मध्ये उरतील तेवढ्यांना गांवांत कबजा असलेली जमीन नाही असे झाले.

गांवचा नमुना नंबर ८-अ.

(जमिनीची खातेवही.)

खाते नंबर १ बाळकृष्ण वासुदेव.

नमुना नंबर ६ यांतील नोंद नंबर.	सर्व्हे नंबर व हिस्सा.	क्षेत्र.	वसूल करण्याची रक्कम.		
			आकार किंवा जुडी.	लोकलफंड (व इनामावरील नुकसान).	संयुक्त जमीनबाब.
		इ. गुं.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
५	१७ पोट १/१	० २०	३ ० ०	खालसा (सरकारी).	
	फाळणी	० १०	० २ ६		
३८	१/१, ६, ७, ८, २५-ब १	२५ ०	६ ४ ०		
		२५ ३०	१ ६ ६	० ९ ६	१० ० ०
९	२७	२४ २०	७ ८ ०	(५२ ८ ०)	११ ४ ०
५	२५ अ	२५ ०	१२५ ० ०	७ १३ ०	१३२ १३ ०

गणपतराव.

खाते नंबर २,

बळवंतराव यादवरारव.

			खालसा (सरकारी).	
३	५/१	० ११	० ९ ०	
	६/२	० १०	० २ ०	
वजा:	५/१	० २१	० ११ ०	० ११ ९
५४		० ११	० ९ ०	० ९ ९
	१९१०-११	० १०	० २ ०	० २ ३
			इनाम.	(३ ० ०)
१४	१३	२ ४		० ३ ०
जास्ती.				(२ ३ ६)
८७	४-२	३ ८	० १५ ०	१ २ ३
	१९१३-१४	५ १२	० १५ ०	(५ ३ ६)
				१ ५ ३

ज्या दहा सालांकरिता हा नमुना ठेवण्यांत येतो ती दहा वर्षांची मुदत गुजरून गेल्यावर हा फेरफार झाला. परंतु पद्धतीने खुलाशाकरिता येथें दिला आहे.

खाते नंबर ३, बाळू मधू.

६१	१-अ/४-ब	खालसा (सरकारी).	
		० ३८	० १४ ०
६१.७२	१-अ/४-क (अ)	० १९	० ७ ६
		१ १७	१ ५ ६
			० १ ६
			१ ७ ०

(अ) अर्धे क्षेत्र व आकार असे बाळूचे नांवें दाखल केले. कारण त्याचा भाऊ बाळू याने राजीनामा दिला. अर्धा आकार खाते नंबर ५ गणू याजकडून वसूल येतो.

पान १९ वरील गांवचा नमुना नंबर १ खालील टीप ३ पहा.

खाने नंबर ६ यातील नोंदीचा नंबर.	सर्व्हे नंबर व हिस्सा.	क्षेत्र.	वसूल करण्याची रक्कम.		
			आकार किंवा जुडी.	लोकल फंड (व इनामावरील नुकसान).	संयुक्त जमीनबाब.
		ए. गुं.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. प
			खालसा	(सरकारी).	
५७,५८	८	२० ०	१० ० ०		
५८,७१	१२/२	६ २	१२ ४ ०		
		२६ २	२२ ४ ०	१ ६ ३	२३ १० ३

खाते नंबर ९, गेनू मथू.

			खालसा	(सरकारी).	
६१	१-अ/४-अ	० ३८	१ १ ०		
६१,७२	१-अ/४-क(व)	० २०	० ७ ६		
		१ १८	१ ८ ६	० १ ९	१ १० ३

(व) खाते नंबर ३ खालची टीप पहा.

खाते नंबर ६, लक्ष्मण वामनसाव.

			खातें बंद केले.		

खाते नंबर ७, लक्ष्मीबाई कोम आनंदराव.

		खालसा	(सरकारी).		
२९	५/३	० २१	० ६ ०	० ० ६	० ६ ६

खाते नंबर ८, मानाजी आनंदराव शिंदे.

		खालसा	(सरकारी).		
२८	६/३	१० २४	० १२ ०	६ १२ ०	
३२	७	१० २०	५ ८ ०		
		२१ ४	१२ ४ ०	० १२ ३	१३ ० ३
		इनाम.			
५९	४	६ ६	२ ० ०	(५ ० ०)	
३४	१-ब	बिनशेती.	२० ० ०	० ७ ०	२ ७ ०
		० २०			
३७	गांवठाण.	० ८ ४१	१० ६ ८		
	प्लॉट ३.				
		० २०	३० ६ ८	१ १४ ६	३२ ५ २

खातें नंबर १९, शिवाजी बाळाजी वगैरे.

नमुना नंबर ६ यांतील नोंदीचा नंबर.	सर्व्हे नंबर व हिस्सा.	अंत्र.	वसूल करण्याची रक्कम.		
			आकार किंवा जुडी.	लोकल फंड (व इनामावरील नुकसान).	संयुक्त जमीनवा.
२६, ६८	१६	ए. गुं. खालसा	ह. आ. पे (सरकारी).	रु. आ. पे	रु. आ. पे
		२५ ०	६१ ८ ०	३ १३ ६	६५ ५ ६

खातें नंबर २०, शिवराम शंकर भट.

इनाम.	खालसा	लोकल फंड (व इनामावरील नुकसान).	संयुक्त जमीनवा.
४	१४	१० १५	३ ८ ०
		(८ १४ ०)	० १२ ६
			४ ४ ६

खातें नंबर २१, त्र्यंबक नारायण.

इनाम.	खालसा	लोकल फंड (व इनामावरील नुकसान).	संयुक्त जमीनवा.
१	४/१	१६ ४	५ ० ०
		(१० १३ ६)	१ ० ०
			६ ० ०

खातें नंबर २२, तुकाराम अंताजी.

खालसा (सरकारी).	लोकल फंड (व इनामावरील नुकसान).	संयुक्त जमीनवा.
६६, ६७	२-अ/२	७ ८
		१५ २ ०
		० १५ ३
		१६ १

खातें नंबर २३, विठ्ठल रामचंद्र.

खालसा (सरकारी).	लोकल फंड (व इनामावरील नुकसान).	संयुक्त जमीनवा.
४१, ५०	२-ब/३, ५	९ २
		९ ६ ०
४२, ४८	२-ब/६	५ ०
		१ ४ ०
४८	९/१	१२ १६
		८ ० ०
४३	१७, २	० ३०
		३ ८ ०
	फाल्गुनी.	० १५
		० ३ ०
	१/२, २, ३, ४, ५	
७५	२८	१५ ०
		३ १२ ०
		४२ २३
		२६ १ ०
		१ १० ०
२, ४८	४/२	३ ८
		(२ ४ ६)
		० १५ ०
		१ १ १

गांवचा नमुना नंबर ८-अ संबंधी खुलासा.

कुळवहिवाटी खेरीजकरून बाकी हक्कनौदणीसंबंधी खुलासा आतां संपला. या नौदणीवरून सरकारचे जबाबदारी कोणावर आहे तेंहि समजतें. कुळकर्ण्यांचें पुढील जास्त सोपें काम म्हणजे प्रत्येक इसमाकडून काय घेणें याचा हिशेब तयार करणें, व तें घेणें वसूल करून ताळक्यांत भरणा करणें, हें होय. प्रथमतः त्यास प्रत्येक रयत इसमाचे जबाबदारीचा हिशेब तयार करावा लागतो.

पहिलें कोष्टक हें गां. न. नं. ६ मधील शेवटची नोंद (हा नमुना तयार करण्याच्या वेळीं गां. न. नं. ७ यांत लिहिलेली) दाखविते परंतु ज्याअर्थी सर्व्हे नंबर आणि हिस्सा नंबर हे गां. न. नं. ७ यांत सहज सांपडतात, त्याअर्थी त्याची विशेष जरूरी नाही परंतु गां. न. नं. ७ (अथवा गां. न. नं. ६ देखील) हरवला तर हें एक माहिती देणारें खात्री दायक साधन आहे.

गां. न. नं. ८-अ वरून गां. न. नं. ६ अथवा ७ यांचा पुष्कळसा भाग तयार करतां येईल म्हणून हे कोष्टक ठेविले आहे.

२. नमुन्यावरून असें दिसून येईल कीं, इनाम जमिनीसंबंधानें गांव न. नं. ३ यांत दर्शविल्याप्रमाणें फक्त नुकसान व जुडी हीं वसुलांत दाखविली आहेत. पूर्ण कमाल आकार वसुलांत काढला नाही. व गांव न. नं. ५ नंतर त्याची नक्तीचे हिशेबांत जरूरही लागत नाही. शिवाय ज्याअर्थी दहा नंबरांत एक, किंवा त्याहून कमी, यापेक्षां जास्त नंबर इनाम नसतात, त्याअर्थी नुकसानीचे रकमेस वेगळें कोष्टक अखेरपर्यंत दिलेले नाही. त्या ऐवजीं नुकसानीची रक्कम लोकलफंडाचे कोष्टकांत दाखविली आहे. कारण या कोष्टकांत लोकलफंडाची आकारणी खात्याच्या गट बेरजेवर केलेली आहे. (पुढें दिलेले धरसोडीचे नियम पहा) प्रत्येक भागाची बेरीज गां. न. नं. ११ साठी पाहिजे असलेमुळे येथे दाखविली आहे ती एकूण बेरजेत घेण्याची जरूर नाही. कारण संयुक्त जमीनबाब पुढील कोष्टकांस दिली आहे, म्हणून नुकसानीची रक्कम त्याच कोष्टकांत लोकलफंडाबरोबर नमुन्यांत दर्शविल्याप्रमाणें दाखविली आहे. ती बेरजेत घेऊं नये. परंतु तिचा उपयोग लोकलफंडाची आकारणी करण्यांत व गांव न. नं. ११ भरण्यांत करावा.

२-अ. याबुकांत पद्धतीप्रमाणें “सरकार”, “लोकलफंड”, “अब्बकारी” वगैरे अशीं जुनीं खातीं घालण्याची यापुढें जरूरी नाही. खाते हिशेब आहेत ते फक्त रयतेचे आहेत.

३. गांवचा नमुना नंबर ८-अ हा साधारणतः ज्या दशवार्षिक मुदतीपर्यंत कायम राहण्याचा उद्देश असतो त्या मुदतीत तो पुन्हा लिहिण्यांत आल्याकारणानें कलेक्टर इतर रीतीनें हुकूम करील तें खेरीजकरून, ज्या सालीं गांवचा नमुना नंबर ७ पुन्हा लिहिण्यांत येतो त्या सालीं कुळकर्ण्यानें गांवचा नमुना नंबर ८-अ पूर्ण लिहिला पाहिजे. धारण करणाराचें परिशिष्ट (खातीं) एकदां कुळकर्ण्यानें लिहून काढल्यानंतर ते गांवचा नमुना नंबर ७ जितके मुदत कायम राहिल तितक्याच मुदतीपर्यंत (दहा वर्षे अथवा रिजिजन सेटलमेंट होईपर्यंत साधारणतः कायम राहिल. तितकीच मुदत (१० वर्षे अगर रिजिजन सेटलमेंटपर्यंत) कायम राहिल. आतां जी काय व्यवस्था लावणेची राहिली ती दहा वर्षांचे मुदतीत होणारे फेरफाराबद्दल राहिली. जेव्हां मार्च; एप्रिल किंवा मे महिन्यांत जमीन खरेदी किंवा गहाण देण्यांत येतें, व जमिनीचा कबजा नवीन खातेदारास देण्यांत येतो, तेव्हां नवीन खातेदारानें पीक करावें, व पुढील (समजा) डिसेंबर महिन्यांत योग्य होणारे सान्यास जबाबदार व्हावें, असा निसंशय समज असतो. साधारण वहिवाटीत तारीख ३१ जुलै पूर्वी कोणताहि कबजा मिळविला कीं त्याबरोबर पुढील हप्त्याची जबाबदारी येते. जर फेरफार, नोंदलेले दस्तऐवजानें होईल, तर तो गां. न. नं. ७ यांत दाखल होणेंपूर्वी नेहमी २ किंवा ३ महिने जातात. तोंडी किंवा स्थानिक व्यवहार देखील घडल्यानंतर काहीं थोडा काळ गेल्याशिवाय ते कुळकर्ण्यास समजत नाहीत. असे रिपोर्ट करण्यास कायद्यानें तीन महिन्यांची मुदत दिली आहे. सबब जुलै व हाप्त्याची तारीख यांचे दरम्यान व कुळकर्ण्यानें फेरफार नोंदला, तर पुढील हप्त्याचे जबाबदारीस काहीं बाध येतो. कीं काय याचा त्यानें विचार करावा. त्यास संशय असेल तर त्यानें पक्षकारांस विचारवें. पुढील हप्त्यास बाध येत नसल्यास तो पुढील सालाकरितां म्हणून न. नं. ८-अ मध्ये दाखल करावा.

४. तारीख ३१ मार्चचे पूर्वी राजीनामा दिला म्हणजे त्याचा अम्मल पुढील आगष्ट महिन्याचे १ ले तारखेपासून होतो. तारीख ३१ मार्च नंतर राजीनामा दिला तर पुढील सालाचे महसुलास पुर्वीचा खातेदार जबाबदार धरण्यांत येतो.

५. तारीख ३१ जुलै पूर्वी जमीन कबुलायतीनें घेतली, तर तारीख १ आगष्टपासून सुरू होणारे पुढील सालचे महसुलास खातेदार जबाबदार धरण्यांत येतो. लागण करतां येईल असे मुदतीत जमिनीचा हंगामशीर कबजा देतां आला नाही, तर असे विशेष प्रसंगीं कलेक्टरसाहेब यांचे हुक्मावरून पुढील सालचा महसूल माफ करतां येईल.

६. जेव्हा विनशेतीचे कामास जमीन लावण्याची परवानगी दिली असेल, किंवा परवानगी नसल्याने कारण्यांत आला असेल, तेव्हा आकार देण्याची जबाबदारी परवानगी दिल्या तारखेचे पुढील तारीख १ वर्षांच्या उपयोग केल्याचे तारखेपासून सुरू होते. परंतु विशेषप्रसंगी टेंपरी उपयोगाबद्दल संबंध चालू सालचा महसूल येतो. सालचे तुटक मुदतीचा महसूल किरकोळ जमीनबाबत म्हणून समजण्यांत येतो.

७. जेव्हा इनाम, सरकारदाखल होतो किंवा परत घेण्यांत येतो, तेव्हा ज्या हकीगतीवरून इनाम खालसा झाला, किंवा परत घेण्यांत आला, ती हकीगत घडल्याचे तारखेपासून पूर्ण आकार देण्याची जबाबदारी सुरू होते. वर्षाचे भागाचा पूर्ण सारा हा "इनाम जमिनीची जुडी" या सद्दाखली साधारण कायम जमीनबाबत म्हणून समजण्यांत येतो, (गां. न. नं. ३ व ८-अ, यांत नुकसान कमी करून) व पुढील आगष्ट महिन्याचे १ ले तारखेपासून इनाम, हिशेबांतून अजी कमी करण्यांत येतो.

८. जबाबदारीत फेरबदल करणारे सर्व फेरफार गां. न. नं. ७ मध्ये व नंतर जसजसे होत जातील तसतसे गांवचा न. नं. ८-अ यांत (जर खाजगी असेल तर योग्य शहानिशा करून पान १३३ पहा) दाखल केले पाहिजेत. जर कुळकर्णी नियमितपणे नीटनेटके काम रोजचेंरोज, किंवा निदान प्रत्येक १० किंवा १५ दिवसांनी करील, तर सर्व दुरुस्त्या लिहून होतील परंतु वर्षाचे येण्याचे हिशेब लिहिल्यावर पुढील फेरफार, अर्थात पुढील सालचे येण्यांत फेरबदल करण्यासाठी, दाखल करावेत. हे फेरफार सालोसाल कसे करावे हे खाते नं. २, गणपतराव याचे खात्यांत व विठ्ठल रामचंद्र याचा खाते उतारा नं. २३ यांत दर्शविले आहे. जेव्हा जेव्हा खात्यांत जास्ती (वाढ) करण्यांत येईल तेव्हा तेव्हा जास्तीचा तपशील ज्या त्या भागाखाली म्हणजे, जसे खालसा, इनाम, विनशेती, असा दाखविला पाहिजे. व भागाची व लोकलफंडाची बेरीज दुरुस्त केली पाहिजे. या एकूण बेरीजेची ज्या सालांत वट्टाट होणेची असेल ते साल बेरीजेचे समोर शेन्याचे कोष्टकी लिहावे. जेव्हा एकदा तुकडा (प्लॉट) किंवा तुकड्यांपैकी भाग खात्यांतून कमी करण्यांत येईल, तेव्हा जुनी नोंद काढून टाकली पाहिजे व तशीच बेरीजहि दुरुस्त केली पाहिजे. परंतु तुकड्याचा (प्लॉटचा) फक्त कांहीं भाग कमी केला असेल तर बाकी हिश्याची नोंद पुन्हा नवीन केली पाहिजे. व कोष्टक १ यांत फेरफार रजिष्ट्रांतील नंबर दाखल केला पाहिजे.

८-अ. जरी हा सर्वसाधारण नियम आहे तरी ७ व ८-अ हे बंद झाल्यावर कुळकर्ण्यांनी आपला बुद्धीचा उपयोग केला पाहिजे. कांहीं फेरफार असे असतात की, बंद करण्याच्या तारखेपूर्वी (२५ जुलै) त्यांचा पुढील वर्षापर्यंत परिणाम होत नाही व म्हणून ते ८-अमधील बंद करण्याच्या रेषेखाली लिहिले जातील. हप्त्याच्या तारखेनंतर परंतु जुलै अखेर पूर्वी जे फरक त्याच्या नजरेला येतील व ज्यांचा चालू सालांतच परिणाम होतो ते ८-अमध्ये बंद रेषेच्यावर लिहवित. म्हणजे ते चालू ८-अमध्ये व न. नं. ११ मध्ये जातील. वसुलाच्या तारखेनंतर न. नं. ८-अ हमेशा दुरुस्त करू नये, कारण तसे केले म्हणजे ८-ब दुरुस्त केला पाहिजे व वसूल गां. न. नं. ९ मध्ये पूर्वीच भरला गेला असतो.

९. जरी मरणामुळे किंवा दुसरे कारणामुळे एकादे इसमाचे नांवावर जमीन राहिली नाही तरी त्याचे पूर्वी नंबर दिलेले खाते, यांत कोरें कायम ठेवले पाहिजे. खाते नंबर ६ व १५ पहा. गांवचे हिशेबांत पूर्वी दाखल नाही असे एखादे इसमाचे नवीन खाते गां. न. नं. ८-अ यांत आले तर त्यास नवीन नंबर देऊन ते शेवटी दाखल केले पाहिजे. या व्यवस्थेचे कारण असे आहे की खात्याला एका नंबर दिला गेला म्हणजे, जसे वळवंतराव यादवराव नं. ३, याच मुलगा गणपतराव जरी वारस म्हणून त्याचे जागी आला तरी, त्याचा खाते नंबर दहा वर्षांचे मुदतीपर्यंत तसाच कायम राहील, व दुसरे खात्यांत फेरबदल झाल्यामुळे हे खाते प्रत्येक वर्षी फेरबदल होण्यास पात्र होणार नाही. (बांधीव बुकारेवज निरनिराळे काडींचा उपयोग केला तर ह्यापेक्षा चांगले.)

१०. गां. न. नं. ८-अचे संबंध हिशेबी बुकांत छापलेले पुष्कळ फार्म एके ठिकाणी बांधलेले राहतील. बेताच्या नोंदी किंवा हिस्से असणाऱ्या एका खात्याकरिता साधारणपणे एका इसमास ३ ताब प्रमाणे ठेवावे, परंतु फार मोठ्या खात्याकरिता दोन किंवा त्याहूनहि जास्त कागद लावण्याचा संभव आहे, ज्याअर्थी खाती नंबराचे अनुक्रमाप्रमाणे व वर्षाचे अनुक्रमणिकेसह घातली जातात, त्याअर्थी पानांस नंबर देण्याची जरूरी नाही.

११. नमुन्यावरून असे दिसून येईल की, खात्यांत खालसा (सरकारी), इनाम, विनशेती, असे तीन भाग केलेले आहेत. पान १९६ पैरा २ (३) पहा. व प्रत्येक भागाची एकूण बेरीज वेगळी दिली आहे. तालुक्याचे व जिल्ह्याचे हिशेब देण्याकरिता या माहितीची जरूर लागते. यांत म्हणण्यासारखी मेहनत मुळीच वाढत नाही, कारण लिहिण्याच्या नोंदी फार नसतात. फक्त प्रत्येक भागाखाली नोंदीची सारखीच संख्या व्यवस्थीतपणे लिहावयाची असते. जेव्हा एकादे इसमाचे खात्यांत खालसा, इनाम किंवा विनशेती हा तपशील नसेल तेव्हा अर्थात तो भाग लिहू नये. परंतु प्रत्येक हिशेबाचे प्रत्येक भागाखाली व भागाचे दरम्यान एकादे भागांत जमीन नसेल तेव्हा पुरेशी जागा जास्त नोंदीकरिता हमेशा सोडली पाहिजे. उदाहरण, गेनू मधू नंबर ५, यास इनाम जमीन नाही, व विनशेतीची जमीनही नाही म्हणून खालसाचे खाली ४ किंवा ५ ओळी कोन्या सोडल्या पाहिजेत, कारण दहा वर्षांत त्या भागापैकी जमीन कदाचित त्याचे कबजांत येईल.

आहे आहे याचे अनुमान कुळकर्ण्याने करावे. गांवचा सावकार किंवा जमिनीचे नवीन तुकडे अगर गहाण ठेवणारा असा जमिनीचा मोठा खातेदार यांस बरीच जागा, कदाचित अर्धे पानहि लागेल. क्वचित फेरबदल करणारे नेहमीचे खातेदार यांस दोन ओळींचे वर जागा लागणार नाही.

१२. वर सांगितल्याप्रमाणे शक्य अशा नवीन नोंदीकरिता लागणारे जागेबद्दल तरतूद केल्यावरही जेव्हा खात्यांत एक किंवा दोन नोंदी असतील तेव्हा त्याकरिता $\frac{1}{2}$ पान सोडण्याची जरूरी नाही. दोन किंवा तीन खाती देखील $\frac{1}{2}$ पानांत लिहिता येतील. एकादे खात्यांत थोडी जागा सोडली असेल, व आकस्मिक वारसामुळे किंवा दुसरे कांहीं अकल्पित कारणांमुळे खातेदार आपले खाते पुष्कळ नोंदींनी वाढविल, तर शेवटी एक नवीन कागद जोडून त्यास पूर्वीचा नंबर द्यावा. पूर्वीचे लहान खाते कमी करावे, व तेथे नवीन खाते कोठे आढळेल तो दाखला लिहावा.

१३. जेव्हा संबंध खात्याचे किंवा जवळ जवळ संबंध खात्याचे नांवांत वारसामुळे किंवा संबंध विक्रीमुळे बदल होईल; म्हणजे बापाचे नांवाचे ठिकाणी आतां मुलाचे किंवा खरेदीदाराचे नांव दाखल करणेचे असेल, तर खाते पुन्हा लिहिण्याची जरूरी नाही, नांव दुरुस्त करूस आय अक्षराची छोटी सही करावी, व गां. न. नं. ६ मधील फेरफाराचा नंबर दाखल करावा.

१४. सर्व खाती लिहून झाली म्हणजे वर्ण अनुक्रमाप्रमाणे अनुक्रमणिका लिहून ती आरंभी जोडावी. या पुस्तकांतील अनुक्रमणिका इंग्रजी वर्णांप्रमाणे आहे. परंतु कुळकर्ण्यास मराठी बाराखड्याप्रमाणे लिहिणेच नेहमी पसंत पडेल. जेव्हा नवीन नांव दाखल करण्यांत येईल, तेव्हा तें योग्य ठिकाणी वर्ण अनुक्रमाप्रमाणे दाखल केले पाहिजे, व नवीन खात्याचा नंबर त्याचे समोर लिहिला पाहिजे. किंवा संबंध खाते त्याचे नांवावर वर्ग होऊन आले असले (प्यारा ८ पहा) तर जुना नंबर लिहिला पाहिजे.

हे इंडेक्स गां. न. नं. ७ नंतर पान ८२ वर त्या सांगितलेल्या कारणासाठी लिहिले आहे.

१५. सर्व नंबर १-अ-४-क चे निम्मे आकाराबद्दल खाते नं. ३ यांतील नोंदीकडे लक्ष द्यावे.

कधी कधी खातेदार एकादे कंपनीचा, धार्मिक संस्थेचा किंवा संबंध गांवचे लोकांचा व्यवस्थापक म्हणून जमिनीचा भाग धारण करतो. त्याने जबाबदारी स्वीकारली आहे तोपर्यंत जमीन त्याचे खात्यांत दाखल करावी व त्याचे व्यवस्थापकपणाचा प्रकार गां. न. नं. ६ यांत दाखवावा.

१६. गांवचा न. नं. ६ व ७ वरून गां. न. नं. ८-अ यांत निरनिराळे भागाखालील नोंदी दाखल केल्यावर कुळकर्ण्याने लागलीच पुढे लोकलफंड दाखल केला पाहिजे. लोकलफंडाचा सन १९२७ चा आक्ट १० प्रमाणे साधारण जमीनबाबत उत्तनास पात्र अशा प्रत्येक रुपयामार्गे एक आणा याप्रमाणे लोकलफंड घेण्यांत येतो. मग तें उत्तने इनाम करून दिले असो अगर नसो. तसेच जमीनबाब उत्पन्नाचे सर्व मत्स्यावर जसे गवताची विक्री, फळांची विक्री, वगैरे, यांजवरहि लोकलफंड घेण्यांत येतो. ज्या किरकोळ जमीनबाब रकमांवर लोकलफंड घेण्यांत येत नाही त्या गां. न. नं. ४ चे उपोद्घातांत दिल्या आहेत. गां. न. नं. ८-अ यांतील प्रत्येक भागावरील लोकलफंडाची बेरीज कुळकर्ण्याने करून सयुक्त जमीनबाबेचे कोष्टक भरले पाहिजे. याचा अर्थ असा आहे की, कुळकर्ण्याने सर्वांची एकंदर बेरीज दिली म्हणजे त्याने अखंड एक रकमेने वसूल केला पाहिजे. आणि जमीनबाब व लोकलफंड अशी पृथक् फंड करण्याचे बाबतीत त्याचा कांहीं एक संबंध नाही. हे काम मामलेदार यांनी तालुक्याचे एकूण वसुलावर साद्यंत करावे (स. ढ. नं. ४४९५-१९). लोकलफंड आकारणीचे कोष्टक खाली दिले आहे:—

प्रत्येकास १६ रुपयांस	...	...	... १ रुपया.
” १ ”	...	...	... १ आणा.
” ४ आण्यास	...	...	... ३ पै
” ४ आण्याखालील बाकी रकमेवर (संबंध खात्यांत)	...	...	... ३ पै
” ३ आणि ११ पै अथवा कमी अशा कोणत्याहि खात्यावर	...	...	... ० पै (१९२७ चा आक्ट १०)

लोकलबोर्ड अॅकटाप्रमाणे जेव्हा डि. लो. बोर्ड आपला लो. फंडाचा दर वाढविल तेव्हा तो दर ३ पैच्या गुणकांत वाढविला पाहिजे. जर तो रुपयामार्गे एक आण्या ऐवजी दोन आणि केला तर लो. फंड आकारणीचे आणि $\frac{1}{2}$ दराप्रमाणे लो. फंड मिळविण्याचे पत्रक कोणीहि तयार करू शकेल आणि ता. न. नं. १० खाली येणारा भाग $\frac{1}{2}$ ऐवजी $\frac{1}{2}$ होईल. जर १ आणा ९ पै दर असला तर एका रुपयांत $\frac{1}{2}$ मिळवावे लागतील आणि याचे पत्रकहि सहज तयार करता येईल व ता. न. नं. १० खाली येणारा भाग $\frac{1}{2}$ न होईल. गणिताचे साधारण ज्ञान असणाऱ्या कोणत्याहि मामलेदारास एक आणा दर असतांना ता. न. नं. १० तयार करणे जितके सोपे जाते तितकेंच हेहि सोपे जाईल.

१७. सिधमध्यें धरसोडीची एक विशेष व्यापक पद्धत सुरू होती आणि ह्या पद्धतीचा

(ठ. नं. ७४८२-१९) १९२३ व २७ आकटाअन्वये सुरू झालेली धरसोडीची पद्धत डिस्ट्रिक्ट पद्धतीपेक्षा अधिक फायदेशिर आहे. नहिगांवमध्ये सविस्तर लिहीलेल्या खात्यावर जुन्या पद्धतीपेक्षा सुमारे २१ पै ज्यास्त येतात. एकंदरीत ती किरकोळ आहे परंतु गां. न. नं. ११ च्या बेरजेचा (म्हणजे इस्माकडून येणारे नक्की रकमेचा) गां. न. नं. ९ चे बेरजेची (सर्व्हे वगैरे कागदावरून ज्यांत प्रत्येक व्यक्तीचा संबंध नसतो अशा ठरलेल्या येण्याशी) मेळ घेण्याकरता जी रक्कम लागते ती रक्कम ह्या पद्धतीने विनचूकपणासाठी जी रक्कम लागत त्यापेक्षा अधिक होते. मोठ्या गांवांत ह्या पद्धतीने ९ रुपयांचा फरक पडेल आणि ती तपशीलवार हिशेबांतील कित्येक रुपयांची चूक छपाविण्यास पुरेसी होऊन गां. न. नं. ११ चे पद्धतीत विवाद करील. सरकारला हा धोका दिसून येईल आणि ज्या जुन्या पद्धतीने म्हणण्यासारखी तफावत कधीहि पडली नाही, त्या पद्धतीचा स्वीकार सरकार करील असा माझा विश्वास आहे. १९२३ च्या आकटाच्या बहुतेक तरतुदीप्रमाणे ही गोष्ट देखील अर्धवट विचारांत घेतली गेली म्हणून त्यामुळे हिशेब सुलभ करण्याऐवजी गुंतागुंतीचे झाले आहेत आणि बिघडले आहेत व तसेच डिस्ट्रिक्ट लोकलबोर्डास अशा अयोग्य रितीच्या हिशेबामुळे वार्षिक फक्त थोड्याच रुपयांचा फायदा होतो. सिधकरिता ठ. नं. ७४८२-१९ पहा. परंतु नवीन आकटाप्रमाणे सिधने त्याच नियमाचा उपयोग करावा हें उघड आहे.

१८. * * * * *

१९. * * * * *

२०. * * * * *

ठक्कर परीश सातारा १४२०३ २४०००

निंब
सामा
प्रका
मिनी
निक
मसेल

३
सरक
चाव
रना
बडा

४
जात
रना

गांवचा नमुना नंबर ८-अ.

खातें उतारा.

कागदामुद्रां) एक आणा.

तालुका बलसार.

मौजे नद्दागांव.

खातें नंबर २३.

विठ्ठल रामचंद्र

खातेदाराचें नांव—

(रामचंद्र बलवंत.)

चा नमुना नंबर ६.	सर्व्हे नंबर व हिसा नंबर.	क्षेत्र.	बलुल करण्याची रकम.			शेरा (व इनामावरील सुकसान).
			आकार अगर जुडी.	लोकल फु.	संयुक्त जमीन- बाव.	
		एकर. गुंठे.	रु. आ. पै खालसा.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	
४८	२-ब/४	४ २	८ २ ०			
	२-ब/६	५ ०	१ ४ ०			
४८	८	२० ०	१० ० ०			
४८	९/१	१२ १६.	८ ० ०			
४३	१७पोट१/२ फाळणी १/२, २, ३, ४, ५.	१ ५	३ ११ ०			
		४२ २३	३१ १ ०	१ १५ ३	३३ ० ३	एकूण १९०८-०९
स्ती ५६	२-बचा/३, २-ब/५.	९ २	९ ६ ०			
मी ५७	८	५१ २५ २० ०	४० ७ ० १० ० ०			
मी ६१	२ब/४	३१ २५ ४ २	३० ७ ० ८ २ ०	१ १४ ६	३२ ५ ६	१९०९-१०
धिक ७५	२८	२७ २३ १५ ०	२२ ५ ० ३ १२ ०	१ ६ ६	२३ ११ ६	१९११-१२
		४२ २३	२६ १ ०	१ १० ०	२७ ११ ९	१९१२-१३
४८	४/२	३ ८	० १५ ०	० ३ ३	१ २ ३	(२-३-६) एकूण १९०८-०९

दाखला देण्यांत येतो की, सन १९१२-१३ चे गांवचे हिशोबाप्रमाणें बरोबर आहे.

(सही)

कुळकर्णी.

गांवचा नमुना नंबर ८-ब.

खातेवही (जमाखर्चाची).

खाते नंबर १, बाळकृष्ण वासुदेव.

नाव

बाकी.	साल.	रकम.	एकूण.
तहकुबीची.			संयुक्त जमीनबाब.
बिनतहकुबीची.			
चालू साल कायम.			
	१ खालसा (सरकारी).		१० ० ०
	२ इनाम.		११ ४ ०
	३ बिनशेती.		१२२ १३ ०
फिरतें किरकोळ.			
१			
२			
३			
वजा—सूट.		एकूण येणें.	१५४ १ ०
तहकुबी.			
हत्ते.	पहिला रु. १४४-१-०	दुसरा रु. १०-०-०	निव्वळ येणें.
			१५४ १ ०
जमेच्या रकमा.			
पावती नंबर.	तारीख.		
७	९-१	कायम (तालुक्यांत मनीआर्डरीनें आला).	१४४ १ ०
५०	१३-३	कायम.	१० ० ०
साल.	बाब.	रकम.	एकूण वसूल
(अ)			१५४ १ ०
(ब)		बाकी.	
		(अ) तहकुबीची.	
		(ब) बिनतहकुबीची.	

नं.
मा.
रक.
मं.
नेक.
सेल.३
रक.
बा.
ना.
डा.४
जा.
ना.

५

को.		साल.	रकम.	एकूण.
तहकुबीची.				संयुक्त जमीनबाव.
बिनतहकुबीची.				
६ साल कायम.		१ खालसा (सरकारी).		० २ ३
		२ इनाम.		० ३ ०
		३ बिनशेती.		० ० ०
करते किरकोळ.				
१				
२				
३				
जा—सूट.			एकूण येणे.	० ५ ३
तहकुबी.				
हते.	पहिला रु. ० ५ ३	दुसरा रु.	निव्वळ येणे.	० ५ ३
जमेच्या रकमा.				
पावती नंबर.	तारीख.	कायम.		
३२	७-१			
साल.	बाव.	रकम.	एकूण वसूल.	० ५ ३
(ब)			बाकी.	
			(अ) तहकुबीची.	
			(ब) बिनतहकुबीची.	

नावें

वे नंबर
नामा
प्रक
समिर्न
पानिक
असेल

३
सरक
४ चार
इना
तांबडा

४
जात
इना

बाकी.	साल.	रकम.	एकूण
तहकुबीची.			संयुक्त जमीनवा
बिनतहकुबीची.			
चाळ साल कायम.	१ खालसा (सरकारी).		१ ७ ०
	२ इमान.		
	३ बिनशेती.		
फिरतें किरकोळ.			
१			
२			
३			
वजा—सूट		एकूण येणें.	१ ७ ०
तहकुबी.		निव्वळ येणें.	१ ७ ०
हसे.	पहिला रु. १ ७ ०	दुसरा रु.	
जमेच्या रकमा.			
पावती नंबर.	तारीख.	कायम.	
२९	१६-१	कायम.	१ ७ ०
साल.	बाब.	रकम.	एकूण वसूल.
(अ)			बाकी.
(ब)			(अ) तहकुबीची.
			(ब) बिनतहकुबीची.

धाफो.

तहकुबीची.
बिनतहकुबीची.

साल.	रकम.	एकूण.
१९१०-११	९ ९ ०	संयुक्त जमीनबाब.
१९१०-११	९ ९ ०	१० १० ०

चालू साल कायम.

१ खालसा (सरकारी).

२ इनाम.

३ बिनशेती.

२३ १० ३

फिरतें किरकोळ.

१

२

३

एकूण येणें.

३४ ४ ३

बजा—सुट.

तहकुबी ९ ९ ० (१९१०-११) ई.

९ ९ ०

हते.

पहिला रु. २३ ४ ३

दुसरा रु. ११ ० ०

निव्वळ येणें.

२८ १५ ३

जमेच्या रकमा.

पावती नंबर.

तारीख.

बाकी (बिगरहकुमी) १९१०-११

९ ९ ०

कायम.

९ ९ ०

१४

१०-१

सदर.

७ ३ ३

१६

१३-३

सदर.

११ ० ०

साल.

बाब.

रकम.

एकूण वसूल.

२८ १५ ३

(अ) १९१०-११

कायम.

९ ९ ०

बाकी.

(ब)

(अ) तहकुबीची.

९ ९ ०

(ब) बिनतहकुबीची.

नावे

बाकी.	साल.	रकम.	एकूण.
तहकुबीची.			संयुक्त जमीनबाव.
बिनतहकुबीची.			
चाहू साल कायम.			
१ खालसा (सरकारी).			१ १० ३
२ इनाम.			
३ बिनशेती.			
फिरते किरकोळ			
१ बिनशेतीचा आकार.		१० १० ०	
२ गवत.		४ १५ ९	
३ फळे.		५ ५ ०	
४ नोटीस.		० ४ ०	
५ हक्कनोदणी फी.		१ ० ०	२२ २ ९
वजा—सूट.			एकूण येणे. २३ १३ ०
तहकुबी.			
हसे.	पहिला रु. १ १० ३	दुसरा रु.	निव्वळ येणे. २३ १३ ०
जमेच्या रकमा.			
पावती नंबर. २७	तारीख. १९-२	कायम.	१ १० ३
		बिनशेतीचा आकार.	१० १० ०
		गवत.	४ १५ ९
		हक्कनोदणीची फी.	१ ० ०
		नोटीस.	० ४ ०
४५	१८-५	फळे.	५ ५ ०
साल.	बाव.	रकम.	एकूण वसूल. २३ १३ ०
(अ)			बाकी.
(ब)			(अ) तहकुबीची.
			(ब) बिनतहकुबीची.

नंबर
प्रकार
मार्ग
मार्ग
मार्ग३
रक
बाव
रना
डा४
जात
रना

५

बाकी.

तहकुबीची.
बिनतहकुबीची.

साल.

रकम.

एकूण

संयुक्त जमीनबाब.

१९१०-११

९ ९ ०

१९१०-११

९ ९ ०

१० १० ०

वाळू साल कायम.

३

१ खालसा (सरकारी).

२ इनाम.

३ बिनशेती.

२३ १० ३

फिरते किरकोळ.

१

२

३

एकूण येणे.

३४ ४ ३

वजा—सुट.

तहकुबी ९ ९ ० (१९१०-११) ई.

९ ९ ०

हसे.

पहिला रु. २३ ४ ३

दुसरा रु. ११ ० ०

निव्वळ येणे.

२८ १९ ३

जमेच्या रकमा.

पावती नंबर.

तारीख.

८

९-१

बाकी (बिगरहकुमी) १९१०-११

९ ९ ०

कायम.

९ ९ ०

१४

१०-१

सदर.

७ ९ ३

९६

१३-३

सदर.

११ ० ०

साल.

बाब.

रकम.

एकूण वसूल.

२८ १९ ३

(अ) १९१०-११

कायम.

९ ९ ०

(ब)

बाकी.

(अ) तहकुबीची.

९ ९ ०

(ब) बिनतहकुबीची.

नावे

वि. नं.
नामा
प्रक.
नमिनी
शानिक
असेल३
सरक
४ चा
५ ना
६ बा४
जात
५ ना

बाकी.	साल.	रकम.	एकूण.
तहकुबीची.			संयुक्त जमीनबाब.
बिनतहकुबीची.			
चाळ साल कायम.			
१ खालसा (सरकारी).			१ १० ३
२ इनाम.			
३ बिनशेती.			
किरतें किरकोळ			
१ बिनशेतीचा आकार.		१० १० ०	
२ गवत.		४ १५ ९	
३ फळें.		५ ५ ०	
४ नोटीस.		० ४ ०	
५ हकनोदणी फी.		१ ० ०	२२ २ ९
वजा—सूट.			एकूण येणें.
तहकुबी.			२३ १३ ०
हते.	पहिला रु. १ १० ३	दुसरा रु.	निव्वळ येणें.
			२३ १३ ०
जमेच्या रकमा.			
पावती नंबर. २७	तारीख. १९-२	कायम.	१ १० ३
		बिनशेतीचा आकार.	१० १० ०
		गवत.	४ १५ ९
		हकनोदणीची फी.	१ ० ०
		नोटीस.	० ४ ०
४५	१८-५	फळें.	५ ५ ०
साल.	बाब.	रकम.	एकूण वसूल.
(अ)			२३ १३ ०
(ब)		बाकी.	
		(अ) तहकुबीची.	
		(ब) बिनतहकुबीची.	

क्र.	तहकुबीची. बिनतहकुबीची.	साल.	रकम.	एकूण.
				संयुक्त जमीनबाब.
१	साल कायम	१	१ खालसा (सरकारी).	० १ १
			२ इनाम.	
			३ बिनशेती.	
२	वेगळे किरकोळ.			
			एकूण येणे.	० १ १
३	मा-सूट.			
	तहकुबी.			
	हजे.	पहिला रु. ० १ १	दुसरा रु.	निव्वळ येणे. ० १ १
	जमेच्या रकमा.			
	पावती नंबर.	तारीख.	कायम.	
	२८	८-१		० १ १
	साल.	बाब.	रकम.	एकूण वसूल.
				० १ १
			बाकी.	
			(अ) तहकुबीची.	
			(ब) बिनतहकुबीची.	

नांवें.

बाकी.	साल.	रकम.	एकूण.
तहकुबीची. बिनतहकुबीची.	१९०९-१०	८ ८ ०	संयुक्त जमीनबाब. ८ ८ ०
चाळ साल कायम.	१ खालसा (सरकारी). २ इनाम. ३ बिनशेती.		१३ ० २ ७ ३२ ५
फिरतें किरकोळ.			
१ कबजाहक्काची किंमत. २ गांवठाण लागण. ३ हक्कनोदणीची फी.		५३ २ ० ५ ५ ० १ ० ०	५९ ७
वजा—सूट (१९०९-१९१०) ८-८-० (अ)		एकूण येणें.	११५ ११ ० ८ ८ ०
तहकुबी.			
हसे.	पहिला रु. ४९ ४ ५ दुसरा रु. ७ ० ०	निव्वळ येणें.	१०७ ३ ५
जमेच्या रकमा.			
पावती नंबर. ३	तारीख. २५-८	कबजाहक्काची किंमत. गांवठाण लागण.	१३ २ १ ५
तालुक्यांत. ९	२४-९ ६-१	कबजाहक्काची किंमत. कायम. हक्कनोदणीची फी.	४० ० ४० १२ ५ १ ० ०
५२	१३-३	कायम.	७ ०
साल.	बाब.	रकम.	एकूण वसूल. १०७ ३ ५
		बाकी. (अ) तहकुबीची (ब) बिनतहकुबीची.	

बाकी.	तहकुबीची.	बिनतहकुबीची.	साल.	रकम.	एकूण.
चाळ साल कायम.					संयुक्त जमीनबाब.
			१ खालसा (सरकारी).		१७ २ ३
			२ इनाम.		
			३ बिनशेती.		
फिरते किरकोळ.					
१ जागाभाडे.				९ ९ ०	
२ गवत.				१० १० ०	
३ पाण्याचा आकार.				१२ १२ ०	२८ ११ ०
				एकूण येणे.	४९ १३ ३
वजा—सूट (१९१२-१३) ४-४-० (बी) मामलेदार यांचा हु. नं. ६/६-४-१३.					४ ४ ०
तहकुबी.					
हसे.	पहिला रु. ९ २ ३	दुसरा रु. ८ ० ०		निव्वळ येणे.	४१ ९ ३
जमेच्या रकमा.					
पावती नंबर.	तारीख.				
१	१९-८	गवत.			१० १० ०
२४	२४-१	कायम.			९ २ ३
		जागाभाडे.			९ ९ ०
		पाण्याचा आकार.			१२ १२ ०
९३	१३-३	कायम.			८ ० ०
साल.	बाब.	रकम.		एकूण वसूल.	४९ १३ ३
फाजील पुढील	सालास जमा करणेबद्दल		बाकी.		
मामलेदार यांचा	हु. नं. ६, ता. ६-४-१३.		(अ) तहकुबीची.		
			(ब) निमतहकुबीची.		
			वजा फाजील वसूल.		४ ४ ०
			निव्वळ वसूल.		४१ ९ ३

नांवें.

बाकी.	तहकुबीची.	साल.	रकम.	एकूण.
	विनतहकुबीची.	१९१०-११	१९ १९ ०	संयुक्त जमीनबाब. १९ १९ ०
चाळ साल कायम.				
			१ खालसा (सरकारी).	१९ ९ १९
			२ इनाम.	
			३ विनशेती.	
फिरतें किरकोळ.				
			एकूण येणें.	८१ ४ १९
				७ १९ १९
वजा—सूट (१९१२-१३) ७-१५-६ (क) मामलेदार यांचा हु. नं. १२१/११-१२-१२.				
तहकुबी.				
हसे.	पहिला रु. ४९ ४ ६	दुसरा रु. ३२ ० ०	निव्वळ येणें. ७३ ९ ०	
जमेच्या रकमा.				
पावती नंबर.	तारीख.	बाकी.		
१०	६-१	कायम.	१९ १९ ०	
५४	१३-३	कायम.	३३ ९ १९	
			२४ ० १९	
साल.	बाब.	रकम.	एकूण वसूल.	७३ ९ ०
(अ)			बाकी.	
(ब)			(अ) तहकुबीची.	
			(ब) विनतहकुबीची.	

बाकी.	तहकुबीची. बिनतहकुबीची.		साल.	रकम.	एकूण.
					संयुक्त जमीनबाब.
चालू साल कायम.	१ खालसा (सरकारी). २ इनाम. ३ बिनशेती.				१६ १ ३
फिरतें किरकोळ.					
१ गवत.				४ ९ ६	
२ मळई जमीन.				२१ ४ ०	
३ पाण्याचा आकार.				६ १४ ६	
४ नोटीस.				० ८ ०	
५ चौथाई दंड.				३ ० ०	
६ हक्कनौदणीची फी.				० ८ ०	३६ १२ ०
				एकूण येणें.	५२ १३ ३
वजा—सूट.					
तहकुबी.					
हजे.	पहिला रु. ८ १ ३	दुसरा रु. ८ ० ०		निव्वळ येणें.	५२ १३ ३
जमेच्या रकमा.					
पावती नंबर.	तारीख.				
२	२९-८	मळई जमीन.		२१ ४ ०	
		गवत.		४ ९ ६	
१५	१४-१	कायम.		८ १ ३	
५१	१४-५	पाण्याचा आकार.		६ १४ ६	
		नोटीस.		० ८ ०	
		हक्कनौदणीची फी.		० ८ ०	
		चौथाई दंड.		३ ० ०	
		कायम.		८ ० ०	
साल.	बाब.	रकम.	एकूण वसूल.		५२ १३ ३
(अ)			बाकी.		
(ब)			(अ) तहकुबीची.		
			(ब) बिनतहकुबीची.		

नांव.

बाकी.	साल.	रकम.	एकूण.
तहकुबीची.			संयुक्त जमीनबाब.
बिनतहकुबीची.			
चाळू साल कायम.			
१ खालसा (सरकारी).			२७ ११ ०
२ इनाम.			१ २ ३
३ बिनशेती.			
फिरते किरकोळ.			
१ बिगरहुकमी कबजाचें भाडें.		४ ४ ०	
२ बिगरहुकमी कबजाचा दंड.		१० ० ०	
३ जळाऊ लांकूड.		४ ४ ०	
४ बिनशेतीचा सारा मामलेदार यांचा हु. नं. १८/१०-१-१३.		४ ४ ०	२२ १२ ०
		एकूण येणें.	९१ ९ ३
वजा—सूट (१९१२-१३) ४-४-० (ड)			
तहकुबी (१९१२-१३) ८-८-० (फ)			१२ १२ ०
हत्ते.	पहिला रु. १४ १३ ३	दुसरा रु. ११ ० ०	निव्वळ येणें.
			३८ १३ ३
जमेच्या रकमा.			
पावती नंबर.	तारीख.	अतिक्रमण.	
४	२६-८	जळाऊ लांकूड.	४ ४ ०
		अतिक्रमणाबद्दल दंड.	१० ० ०
२७	१९-१	कायम.	६ ५ ३
६८	१७-३	कायम.	९ १२ ०
		बिनशेतीचा आकार.	४ ४ ०
साल.	बाब.	रकम.	एकूण वसूल.
		८ ८ ०	३८ १३ ३
(अ) (१९१२-१३).	कायम.	(अ) तहकुबीची.	८ ८ ०
(ब)		(ब) बिनतहकुबीची.	

बाकी.	साल.	रकम.	एकूण.
तहकुबी.			संयुक्त जमीनबाब.
बिनतहकुबी.			

चाळू साल कायम.

१ खालसा (सरकारी)

२ इनामे.

३ बिनशेती.

फिरते किरकोळ.

१ गोविंद हरी—जळाऊ लांकडे.

२ सदर —इकनोदणीची पी.

३ रामचंद्र गोविंद—फळे

४ गोविंद हरी—विक्रीचा खर्च.

१ १ ०

० ८ ०

२ २ ०

२ ० ०

९ ११ ०

एकूण येणे.

९ ११ ०

वजा—सूट.

तहकुबी.

हजे.

पहिला.

दुसरा.

निव्वळ येणे.

९ ११ ०

जमेच्या रकमा.

पावती नंबर.

तारीख.

११

६-१

रामचंद्र—फळे.

२ २ ०

१७

२-२

गोविंद हरी—जळाऊ लांकडे.

१ १ ०

साल.

बाब.

रकम.

एकूण वसूल.

३ ३ ०

(अ)

(ब) किरकोळ.

१९१२-१३.

ह. नों. फी.

२ ० ०

० ८ ०

बाकी.

(अ) तहकुबीची.

२ ८ ०

गांवचा नमुना नंबर ८-ब-बाबत खुलासा.

पण नमुना नंबर ८-अवरून पहिला हता घेण्यास पात्र होण्यापूर्वीच विवक्षित रयत इसमाकडून नक्की कायम जमीनबाब वसूल येणे अहि हे समजते. परंतु मुलकी साल पुरे होईपर्यंत किरकोळ जमीनबाबेची किती रक्कम त्यांजकडून घेण्यास पात्र होईल हे सांगता येत नाही. तसेच अधिकार असणारा कामगार त्यास सूट किंवा तहकुबी देईल, अगर उलटपक्षी त्यांजकडून आणखी जास्त रक्कम वसूल करण्याचा हुकूम करील, हेहि सांगता येणार नाही. म्हणून खरे म्हटलें म्हणजे प्रत्येक इसमाकडून मुलकी सालांत येणारी रक्कम, व वसूल झालेली रक्कम असे दाखविणारा गांवचा नमुना नंबर ८-ब जुलई अखेरपर्यंत तोंडमिळवणी करून बंद करिता येणार नाही. परंतु ऑगस्ट महिन्यांत मुलकी सालाचे आरंभापासून प्रत्येक आठ खात्यास एक पान (दोन बाजू) याप्रमाणे चांगले बांधलेले एक बुक तयार ठेवावे व जे जमिनी धावण करित नाहीत, व त्यामुळे ज्यांची खाती गांवचा न. नं. ८-अ यांत येत नाहीत, असे इसमाकडून कांहीं येणे निघाल्यास त्यांचे खाते शेवटी घालवे. या शेवटल्या खात्यास "मक्ते व विक्रा" अगर मक्ता (इजारा) खाते म्हणतात. यांत प्रायः किरकोळ जमीनबाबेशिवाय दुसरे कांहीं येणार नाही. जेव्हा गांवचा नमुना नंबर ७ पुन्हा लिहिण्यांत येईल, व गा. न. नं. ८-अ यांत नवीन खाती घालण्यांत येतील, तेव्हा त्यांत एखादे इसमाकडे कायम जमीनबाबेची मागील बाकी येणे असून त्याचे नावे आतां खाते राहिले नाही, असे आढळून आले तर गा. न. नं. ८-अ किंवा ८-ब यांत त्याचे नावे नवीन पोकळ खाते घालण्यांत कांहीं मतलब नाही. परंतु सदर बाकी अर्थात मक्ता खात्यांत आणावी, आणि बाकीदाराचे नांव दाखल करावे व दुसऱ्या सर्व बाक्या वसुलाचे बाबतीत जशी दक्षता ठेवण्यांत येते, तशीच दक्षता या कारी ठेवावी. नमुना नं. ८-अ-प्रमाणेच खातेदारांचीं नावे वर्णानुक्रमाप्रमाणे लिहावी.

२. सबब ही येण्याची व वसुलाची खतावणी हेच एक स्थळ आहे की, ज्यांत किरकोळ जमीनबाब वसूल करण्याचे हुकूम आल्याबरोबर, व गांवचा न. नं. ४ यांत ते नोंदल्याबरोबर लागलीच ज्याचे नावे खाती असतील त्या सर्वांचे खात्यांत किंवा खाते नसल्यास मक्ताखात्यांत, येण्याचे बाजूस त्याचा दाखला घेतला पाहिजे. जी नोंद करण्यांत येईल ती संयुक्त जमीनबाबेची असली पाहिजे. (लोकलफंड वगळून नुसतीच जमीनबाबेची असू नये.) लोकलफंडास पात्र नाही अशी जरी रक्कम असली तरी ती संयुक्त जमीनबाब म्हणून धरली पाहिजे. कारण या रकमा पुढे वेगळ्या करण्याची व्यवस्था तालुक्याचा न. नं. १० यांत केलेली आहे.

गा. न. नं. ७ यांतील फरकांचे २ वर्ग करण्यासारखे आहेत : (१) सरकारी फरक—बक्षीस दिलेली, परत मिळालेली, पुराने बाहून आलेल्या मातीची नवीन झालेली जमीन व संपादन केलेली जमीन. (२) खासगी फरक—हे नेहमीं कमजास्त पत्रकाच्या योगाने कळविण्यांत येतात. वर्ग १ चे फरक कळविल्याबरोबर गा. न. नं. ८-बमध्ये लिहिले पाहिजेत. वसूल जर पूर्वीच झाला असेल व येणे नसेल तर याचा परिणाम फाजील वसूल होय व त्याची नेहमींप्रमाणे व्यवस्था करावी. सर्व फरक गा. न. नं. १ च्या तेरिजामध्ये व गा. न. नं. ९ मध्ये ताबडतोब नेले पाहिजेत; आणि गा. न. नं. ८-अवरून गा. न. नं. ११ मध्ये उतरलेहि पाहिजेत. चालू सालामध्ये असले फरक ताबडतोब नेण्याच्या या नियमास एकच अपवाद आहे, तो हा की, जुलै महिना संपण्यापूर्वी थोडेच दिवस अगोदर हुकूम मिळाला असला की, बक्षीस दिलेली अगर परत मिळालेली जमीन बगैरेची अंमलबजावणी पुढील वर्षापासून व्हावी असे स्पष्ट म्हटलें असेल तेव्हा.

खासगी फरक-वर्ग २ करिता गा. न. नं. ९ अथवा सर्व जुडीमध्ये फरक होत नाही, आणि ह्या हप्त्याच्या तारखेनंतर ८-ब बदलणे सोईचे नाही. म्हणून कलेक्टर साहेबांनी प्रत्येक जिल्ह्यांत अगर तालुक्यांत [गांवचा वर्गाप्रमाणे (रब्बी किंवा खरीप) आणि हप्त्यांच्या तारखांप्रमाणे] बंद करण्याची तारीख ठरविली आहे. त्यानंतर गा. न. नं. ७ यांतील फरक गा. न. नं. ८-अमध्ये नेल्यावर ते ८-बमध्ये पुढील सालापर्यंत उतरू नयेत. ज्या सालांत अंमलबजावणी करण्याबद्दल हुकूम देण्यांत येईल ते साल गा. न. नं. ८-अ यांतील फेरफारानंतर (पान १०६, प्यारा ८ पहा) लिहितात जसे :—३० नोव्हेंबर ही बंद करण्याची तारीख ठरविली असेल व १० डिसेंबरला अने आपल्या जमिनीचा भाग बला विकला असे कुळकर्ण्यास समजले तर १५ डिसेंबर रोजी (हप्त्याचे तारखेचे वेळी) अचे येणे (जुडी) बदलू नये; परंतु अर्थातच बला अच्या भागापैकी, पैसे देण्यास व त्याबद्दल बला निराळी पावती देण्यास कुळकर्ण्यास मोकळीक आहे.

३. सालातून बहुतेक कोणतेहि वेळी बाकी काढून टाकणेबद्दल, सुटीबद्दल किंवा तहकुबीबद्दल, हुकूम येतील. (सूट तहकुबीचे नियम स. ठ. नं. ६९०/१९०७ यांत आहेत. त्या. रे. हुकूम XX VIII) जेव्हा पिके बुडतात, व सूट तहकुबी देण्याचे कलेक्टर साहेब ठरवितात, तेव्हा असे हुकूम पहिला हता वसूल करण्याचे पूर्वीच ते पाठवितात. व हुकूम जाहीर करण्यापूर्वी, कमिशनर साहेब यांचे मंजुरीने हता वसूल करणेचे लांबणीवर सुद्धा टाकतात. प्यारा ८ पहा. जेव्हा असा हुकूम येईल, तेव्हा त्यांत असे म्हणण्यांत येईल की अमुक एक इसमास अमुक अमुक रुपये, आणि, पै सूट दिली

आहे. अथवा मोघम शब्दांत असे म्हणण्यांत येईल की, शेतकीसंबंधाचे सर्व खात्यावरून निमे किंवा एक-तृतीयांश महसुलाची सूट दिली आहे, किंवा तहकुबी दिली आहे, किंवा असेल प्रकार. हकूम आल्याबरोबर कुळकर्ण्याने प्रथमतः प्रत्येक खातेदारावर याचा परिणाम काय होईल हे काढले गा. न. नं. ८-अ तपासाचा, आणि त्यावरून हुकुमाचा परिणाम काय होतो ते पहावे. हुकुमांत निमे वसूल तहकुबी असे असेल तर त्याने वर्षाचे येणे, पैकडे लक्ष न देता, निमे करावे, आणि पै वसूल कराव्या. उदाहरण, मनाजी नंबर ८ याचे खात्याची रक्कम विभागून निमे करण्याची असली तर त्याने रुपये ६-१४-३ वसुलांत काढावे व रुपये ६-२-० तहकुबी म्हणून दाखवावे. कुळकर्ण्याने हे लक्षांत ठेवावे की, संबंध असलेल्या लोकल बोर्डाचा अर्ज आल्याखेरीज सान्याबरोबर लोकलफंड तहकुबी ठेवला जात नाही. सबब सारा तहकुबी ठेवला असला तरी कुळकर्ण्याने लोकलफंड आकार पुढे वसूल करावा. जर कलेक्टर साहेब यांनी पाण्याची जादा आकाराची संबंध सूट दिली असेल, परंतु जमिनीचे भागाचा बाकी सारा वसूल करण्याचा असेल, किंवा भातजमिनीवरील आकार तहकुबी ठेवण्याची परवानगी देऊन, बाकी सर्व उत्पन्न वसूल करण्याचा, किंवा असेच प्रकारचा दुसरा काही हुकूम दिला असेल तर कुळकर्ण्याने सदर हुकुमाचा अमल गांवाचा न. नं. ८-अ यांत करण्यापूर्वी (नंबराचे विभाग झाले नसल्यास) त्याने तलावाचे पाण्याचे पत्रक किंवा दुसरे पाण्याचे दराचे पत्रक पाहिले पाहिजे. किंवा न. नं. १ यांत पाण्याचा वेगळा आकार दिला असल्यास न. नं. १ पाहिला पाहिजे. आणि (नंबराचे विभाग झाले असतील तर) आकार फोडपत्रकाचा भाग, ज्यांत तलावाचे किंवा दुसरे पाण्याचा आकार हिस्सेवार वांटून दिला असतो, ते पाहिले पाहिजे. जेव्हा कुळकर्ण्यास हुकुमाचा परिणाम प्रत्येक खाते एका मागून एक तपासून काढावयाचा असेल तेव्हा त्याने एका वेगळे कागदावर परिणामाचे कोष्टकवार पत्रक तयार करावे, व ते पुरे झाल्यावर किती सूट अगर तहकुबी याची लागेल ती नक्की रक्कम मामलेदार यांस कळवावी. मामलेदार यास याबद्दल कलेक्टर साहेब यांकडे रिपोर्ट करावा लागतो व कलेक्टर साहेब यांस कमिशनर साहेब यांचे मार्फत सरकारास रिपोर्ट करावा लागतो. तसेच अकौंटंट जनरल यांकडेही कळवावे लागते. (रुळींतील सूट तहकुबीचे हुकूम व स. ठ. न. नं. २२२५-१० पहा) नंतर त्याने सूट किंवा तहकुबीचा हुकूम न. नंबर ८-ब यास जोडलेले फॅलीत ठेवून द्यावा. त्याने पहिले हुकुमास अ, दुसरे हुकुमास ब व याप्रमाणे पुढे अशी संज्ञा द्यावी. नंतर त्याने खातेवार सूट किंवा तहकुबी विभागणीचे तपशीलवार पत्रक एकूण वेरजेसह हुकुमास जोडून ठेवावे. हुकुमांत खात्यांतील इसमांची नावे देऊन सूट किंवा तहकुबीची नक्की रक्कम लिहिली असेल तर तपशीलवार विभागणीपत्रक करण्याचे कारण नाही. पूर्वी दिलेल्या तहकुबी किंवा वित्ततहकुबी बाकीबद्दल हुकुमाचा परिणाम देखील न. नं. ८-ब दाखविण्यांत येतो.

विक्री न करता जेव्हा खाते खालसा करण्यांत येते व बाकी कमी करण्यांत येते तेव्हा ही सूट समजावी. (रुळ ६९) काढून टाकलेली बाकी नव्हे. (स. ठ. नं. ६४१२/१९०५.)

“शर्तीचा भंग केल्यावरून एखादा भाडेपट्टा रद्द करण्याचा प्रश्न उद्भवेल तेव्हा मामलेदार, प्रांत किंवा कलेक्टर यांनी, ते प्रकरण निकालांत निवेष्टित गावांत किंवा तालुक्यांत भाडे वसूल करण्यांत येऊ नये म्हणून त्या भाडेपट्ट्यावाचकच्या भाड्याचा मागणी रद्द करणारा हुकूम द्यावा. भाडेपट्टा रद्द करावयाचा नाही असा निकाल झाल्यास सदरहू मागणी मामलेदार, प्रांत किंवा कलेक्टर यांच्या हुकुमाअन्वये पुन्हा दाखल करण्यांत यावी.”

४. नंतर कुळकर्ण्याने न. नं. ८-ब ची खतावणी द्यावी व प्रत्येक खात्यांत सूट किंवा तहकुबी दाखल करावी. प्रत्येक ठिकाणी हुकुमाचा नंबर, तारीख व पूर्ण तपशील देण्याचे भाग पडू नये म्हणून अ हुकुमाचे आधारे जितकी सूट दिली असेल तितक्या रकमांसमोर अ असे अक्षर लिहावे. व दुसरे हुकुमाचे आधारे सूट पडली असेल तर त्या रकमांचे समोर ब क ड वगैरे अशी अक्षरे लिहावी. अशा नोंदीवरून कोणते खातेदारास सूट किंवा तहकुबी मिळाली हे पहाणे फार सोपे होईल. व यामुळे अनुक्रमणिकेतील नावासमोर (स. ठ. नं. ४७१२/१९१२ प्रमाणे) कुली करण्याची यापुढे आवश्यकता नाही.

५. वारंवार अशी हरकत घेण्यांत येते की, जेव्हा सूट व तहकुबी देण्यांत येते तेव्हा याबद्दलची माहिती कुळास न देऊन कुळकर्ण्याने त्यास फसवितो. परंतु पुस्तकावधील नियम पाळले, पावत्यांची बरोबर रीतीने रजुवात व तपासणी केली व शिवाय आणखी, रयत लोकांनी मागितलेला पैसा देतेवेळी गुदस्त सालचा गां. न. नं. ८-ब पाहिला व गां. न. नं. ९ यांत जमीनबाबेची पद्धतशीर पावती घेण्याची नेहमी काळजी घेतली तर अशा प्रकारची लुचेगिरी, ती करणारास, केवळ तुहंगांत नेऊन पोचवील. सुटीचे रुळींतील हुकूम XLII वरून, सुटीचे पत्रक चावडीस प्रसिद्ध करून, गांवांत टिमकीने दौडी देऊन, व विशेषकरून रयत इसम वसूल देण्यास येतील त्यावेळी सुटीसंबंधी काय काय नोंदी केल्या आहेत, हे प्रत्येक रयत इसमास कळविणे कुळकर्ण्यास भाग आहे; आणि रयत इसमास कळू दिल्याशिवाय सूट किंवा तहकुबी केलेली रक्कम लबाडीने वसूल करणे हा फार मोठा गुन्हा आहे. (स. ठ. नं. ६९०/१९०७) सूट किंवा तहकुबीचा हुकूम, प्रत्यक्ष वसूल होऊन पावती दिली गेल्यानंतर आला तर कुळकर्ण्यास खातेदाराचे इच्छेप्रमाणे चालले पाहिजे. तो भरलेली रक्कम परत मागेल तर ती त्यास परत दिली पाहिजे. वसूल दिलेली रक्कम तहकुबीपैकी असेल व ती बहुधा पुढील साली वसूल होण्याची

ती परत वेण्यांत कांहीं अर्थ नाही असें त्यास वाटेल तर, वसूल आलेली रक्कम त्याचे नांवें जमा करावी. असें केल्यानें देखील स्वाभाविक रीतीनें मिळणारे सुटीचा त्यास फायदा होईल. फाजील फायदा खातेदार सोडून देण्यास खूप नसला तर वसूल झालेली रक्कम फाजील वसूल म्हणून धरून पाहिजे व ती त्यास परत दिली पाहिजे.

६. सन १९१२-१९१३ सालांत वसुलाची तहकुबी दिली असली तर सन १९१३-१४ सालांत पहिला हप्ता सुरू होणेपूर्वी तहकुबीची रक्कम वसूल करावी की नाही याबद्दल कलेक्टर साहेब फेर हुकूम देतील. वसूल करण्याचा हुकूम आल्याबरोबर ती बाकी तहकुबीचे वर्गीतून कमी होऊन बिनतहकुबीची बाकी या वर्गीत जाते; व नंतर दोन तीन सर्वत्र वर्षे तहकूब ठेवलेले बाकीप्रमाणे ती ओवांनें मिळणारे सुटीस पात्र होत नाही. तहकूब बाक्या वसूल करण्यासंबंधाचे असे हुकूम, सूट व तहकुबीचे हुकुमाचेच फैलीत अक्षरीं अनुक्रम नंबर देऊन ठेवले पाहिजेत. सन १९१३-१४ सालअखेर बाक्या वसूल होणेच्या राहिल्यास त्या बाक्या विगरहुकुमी बाक्या या वर्गीस नेण्यास आधार म्हणून ते अक्षरीं नंबर न. नं. ८-ब यांत दाखल केले पाहिजेत. (स. ठ. नं. ९६५४-०९.)

* * * * *

७. कायम येणे, सालांतील फिरते उत्पन्न व सूट तहकुबीच्या रकमा, या सर्व योग्य होतील अशा वेळीवेळी कुळकर्ण्यानें दाखल केल्या म्हणजे खातेदाराचे खातावणाची येणे बाजू पुरी झाली. नंतर सूट अगर तहकुबी लक्षांत न घेतां येणे कसे हप्त्यानें वसूल करावयाचे ते दाखल करावे. साधारणपणे हते दोन असतात. संयुक्त जमीनबाबेचे दोन सारखे विभाग करावे. परंतु विषम रक्कम व रुपयाचा अंश हे पहिले हप्त्याबरोबर वसूल करावे. उदाहरण, रु. १७-४-० संयुक्त जमीनबाबेचा पहिला हाता रु. ९-४-० व दुसरा हाता रु. ८ होईल.

८. * * * * * पांच रुपयांहून जास्त नाही अशी साधारण जमीनबाबेची सर्व रक्कम व बिनशेतीचे सर्व उत्पन्न हीं पहिले हप्त्याबरोबर येण्यास योग्य होतात. परंतु विशेष कामांत बिनशेतीचे उत्पन्न दोन किंवा अधिक हप्त्यांनीं वसूल करण्याचे कलेक्टर साहेब यांस ठरवितां येईल. अथवा दुसऱ्या हप्त्याबरोबर घेतां येईल. (ल्यां. रे. को. रु. ८७.) फिरकोळ जमीनबाबेस हते नसतात.

९. हप्त्याचे ठरले तारखेस, किंवा पुढील तारखेस, पैसा वक्तशीर वसूल आला नाही तर पाठील व कुळकर्णी यांनीं रयतेकडील येणे वसूल करण्यास लागावे. वसूल आल्याबरोबर कुळकर्ण्यानें अर्थांत तो गांवचा न. नं. ९ यांत दाखल केला पाहिजे व त्यानंतर होतां होईल तितके लवकर गां. न. नं. ८-ब यांतही दाखल केला पाहिजे. अर्थांत मुदत होऊन गेलेले येणे सक्तीचे उपायांनीं किंवा दुसरे तऱ्हेनें वसूल करण्याबद्दल नेहमी त्यानें शिकस्त केली पाहिजे. बाक्या, फाजील वसूल व त्यामुळे चावे लागणारे रिफंड, हीं कुळकर्ण्याचे हिशेबी कामांत घोंटाळा करण्यांत पुष्कळ भर घालतात. म्हणून या दोन्ही गोष्टी टाळण्याचे कामीं जितका जास्त तो यशस्वी होईल तितके त्याचे आयुष्य त्यास जास्त सुखीवह होईल. परंतु शक्य तितका वसूल त्यानें केला, आणि जुलई अखेर जवळ आली, तर त्यानें न. नं. ८-ब यांतील खाती बंद करण्याचे कामास लागावे. खातेदाराकडून बाकी येणे आहे की नाही हे त्यास सहज समजेल. बाकी असेल तर ती कशाबद्दल आहे हे त्यास समजू शकेल. नंतर त्यानें रकमेखाली बाकीचा तपशील नमुन्यांत दर्शविल्याप्रमाणे दाखवावा. पुढील हिशेबांत सरकारी, इनाम, बिनशेतीचा सारा, फिरते उत्पन्न असा तपशील, फरक कळण्यासाठी, देण्याचे कारण नाही. परंतु अशा सर्व रकमा "बाक्या" म्हणून एकच सदराखाली दाखवाव्या. परंतु रयतलोक कदाचित तक्रार करतील की, आपले नांवासमोर बाकीचे येणे कां दाखविले आहे हे आपल्यास समजत नाही. व पुष्कळवेळां कुळकर्ण्याचे लबाडीमुळे व चुरशीमुळे या बाक्या निघाल्या असे दाखवितात. परंतु हल्ली तयार केलेले नमुन्यांतील हिशेबावरून कुळकर्ण्यास असा आरोप पूर्णपणे नाशवीत करून घालवितां येईल. त्याला स्वतःला समजून येऊन शक्य तितक्या स्पष्ट रीतीनें रयत लोकांसहि असे दाखवितां येईल की, त्याचे नांवासमोर जे बाकीचे येणे दाखविले आहे ते अगदीं वाजवी असून तक्रार करितां येणेसारखे नाही.

१०. वसूल पोष्टाचे मनीआर्डरीनें पाठविणेची परवानगी आहे. (नियमांकरितां स. ठ. नं. ३५८९/१३०८, ४०२/१९११, २०९८/१९११ व सिध्दांतासंबंधानें स. ठ. नं. ५८२/१९०९ पहा.) स्वतः गांवीं पैसा दिला असतां कुळकर्णी वेणार नाही असे समजून, जमिनीचे महाणदाराचा हक्क नाहीसा करण्यासाठी किंवा स्वतःचा हक्क बळकट करण्यासाठी, कांहीं मूर्ख व दुसऱ्यानें पडविलेले लोक मनीआर्डरीनें पैसे पाठविण्याचे पद्धतीचा स्वीकार करतात असा अगदीं संभव आहे. पोष्टाचे शिपायानें मनीआर्डर प्रथम कुळकर्ण्यास आणून दिल्यावर मनीआर्डर पाठविणाराकडे कांहीं येणे आहे की काय हे कुळकर्ण्यानें पहावे. आणि कांहीं येणे नसेल, किंवा पुढील सालाबद्दलहि त्याजकडून कांहीं येणे नसेल तर, कुळकर्ण्यानें ती मनीआर्डर नाकारली पाहिजे, परंतु येणे आहे, अगर रक्कम फाजील म्हणून जमा करणें इष्ट आहे, असे असेल तर कुळकर्ण्यानें मनीआर्डरमधील पात्रतीचा भाग मत्तया व तालुक्यांत वसूल देण्यासाठी तो मामलेदार याजकडे पाठवावा. नोंदीचे व पुढील चळनाबरोबर द्यावून पाठविण्याचे पद्धतीबद्दल नमुन्याचे हिशेबांत सविस्तर खुलासा केला आहे.

११. कधी कधी इनामदाराचे, किंवा दुसरे जमीनवावेचे अगर फिरकोळ जमीनवावेचे पैसे आणतात. परंतु आणलेली रक्कम येण्याप्रमाणे बरोबर आहे, व ती पूर्वी गांवी भरलेली नाही, अशी मामलेदार यांनी अशा रकमा वेऊं नयेत. मनीआर्डरीचे बाबतीत सांगितल्याप्रमाणेच, जो पैसा गांवी भरला आहे अगर भरणार आहे असा पैसा मामलेदार यांनी घ्यावा, म्हणून कांही मूर्ख भांडकुदळ लोक प्रयत्न करत कायदा असा आहे की, वसुलाचा भरणा कुळकर्ण्याकडे केला पाहिजे. कारण कुळकर्ण्याजवळ येण्याचा तपशीलवार हिशेब असतो; वास्तविक किती रक्कम येणें ही माहिती मामलेदार किंवा बरिष्ठ कामगार यांचेपेक्षा कुळकर्ण्यास जास्त असते. सबब गांवांत देण्याचा वसूल तालुक्यांत भरण्याचा प्रयत्न केला म्हणजे त्यांत अर्थात कांही तरी भानगड आहे असे समजावें. परंतु कांही प्रसंगी संशयास जागा असणार नाही. जसे कबजाहक्काची किंमत लिखांव मंजूर झाल्यावर तालुक्यांत भरण्याची असते, म्हणून दिलेल्या उदाहरणांत सांगितल्याप्रमाणे तालुक्यांत भरणा करणें अगदी बरोबर असे मामलेदार यांस आढळून येईल. तालुक्यांत रोख आलेला वसूल व मनीआर्डरीने आलेला वसूल हे दोन्ही गांवाचे हिशेबी कसे आणले आहे हें नमुन्याचे हिशेबावरून दिसून येईल. अर्थात मामलेदार यांनी असे वसूल कुळकर्ण्यास कळविण्यास कधी चुकूं नये.

बॅरलोनवरील व्याज ल्यांड-रेव्हन्यू खातीं वर्गवाराने जमा होण्यासाठी अशीच पद्धत सांगितलेली आहे.

१२. जेव्हां कोणत्याही वसुलाचे रिफंड, तसेच येणें वसूल होऊन मागाहून तें रद्द झालें किंवा सुटीत दाखल झालें तर त्याबद्दलचे रिफंड, तालुक्यांत दिले जातील. तेव्हां याबद्दलही मामलेदार यांनी कुळकर्ण्यास कळविलें पाहिजे. कांही प्रसंगी मामलेदार यांनी लहान रकमा मुद्दाम खर्च घालून, कुळकर्ण्याकडे पक्षकारास देण्यासाठी पाठवून पावत्या मागण्यास हरकत नाही. रकमा परत दिल्याबरोबर कुळकर्ण्यानें चालू किंवा मागील सालचा न. नं. ८-ब. यांत फाजील रकमांसमोर परत दिल्याचा दाखला ठेवला पाहिजे. इलाख्याचे हिशेबांत चालू किंवा मागील सालांत वसूल केलेले उत्पन्नाचे रिफंड "खर्च" म्हणून खर्ची घालतात, व त्या सालाचे महसुलाचे पत्रकास बाब येत नाही.

१३. * * * * *

१४. लिहितां वाचतां येतें अशा रयत इसमानें कुळकर्ण्याचे दफ्तरांतील चालू व मागील सालचा गां. न. नं. ८-अ व ८-ब पहाण्याची तसदी घेतली, तर त्याजकडील येणें, काढलेली बाकी, व खात्यासंबंधी सर्व तपशील, अशी पूर्ण माहिती त्यास मिळू शकेल. इसम लिहिणार वाचणार नसेल तर त्यानें आपले स्नेह्याकडून नमुने वाचून घ्यावे. हे हिशेब पाहण्याची कोणतेही जमीनमहमूल देणाराची इच्छा असली तर ते त्यास दाखविण्यास कुळकर्णी बांधला गेला आहे. अर्थात हे हिशेब कुळकर्ण्यानें आपले समक्ष किंवा पाटलाचे समक्ष दाखवावे व त्यांत कांही लबाडी करण्यास संधी देऊं नये.

१५. वादाचे कारणासाठी, किंवा लग्न जुळविण्याचे बाबतीत मुलीचे कुटुंबांत दाखविण्यासाठी, किंवा इतर कारणासाठी, खात्याच्या नकला किंवा गां. न. नं. ८-अ अगर ब किंवा दोन्ही कागदाच्या सप्रम नकला मिळाल्या अशी कबजेदाराची इच्छा असली तर त्यास त्या मिळण्याचा हक्क आहे. ताबडतोब नकला दिल्या पाहिजेत. कोअॅपरोटिव्ह सोसायटीचे बाबतीत हे फार महत्वाचे आहे. न. नं. ८-ब ची नकल साल बंद होण्यापूर्वी दिली तर "अजून पुरी नाही" म्हणून तिजवर शेरा मारला पाहिजे. (परंतु सर्व येणें वसूल झालें असलें, व नमुना शिल्क काढून बंद करण्याचे स्थितीपर्यंत आला असला तर शेरा मारण्याचें कारण नाही.) गां. न. नं. ८-अ खतेवही, गां. न. नं. ८-ब याचे कुळकर्ण्यास जितके कोरे फार्म लागतील तितके त्यास पुरविण्यांत येतील. प्रत्येक फार्माची किंमत सार्वजनिक लोकांस (२) पै प्रमाणे पडेल. नकल करण्याची फी (९) नऊ पै पडेल, म्हणजे एकंदरीत जर खात्याला एकपेक्षा जास्त लागत असतील तर प्रत्येक फार्माला एक आणा पडेल. साधारण लहान खात्याबद्दल हा मुशाहिरा मुबलक आहे. मोठे नकलेची फी कमी आली तर लहान नकलेची जास्त येईल, अशी सरासरी कुळकर्ण्यास करून घ्यावी लागेल. पांच वर्षांचे मुदतीत न. नं. ८-अ यांत दुरुस्ती झाली असली, तर जी नकल देण्यांत येईल ती कुळकर्ण्याचे बुकांत हिशेब असतील त्यावरहुकूम कमा केले नोंदीची व नवीन जाहलेले नोंदीची हुबेहुब नकल असली पाहिजे. गावचे हिशेबाची बुक पाहून एकादे इसमाचें समाधान झाले नाही तर त्याचे खात्याची संवत्र नकल एक आण्यास, व गेले सालचे हिशेबाची नकल ही आणखी एक आण्यास, मिळू शकेल. वीस फार्मांचे एक गटास चार आणे (स. ठ. नं. ४८२५-१९ पहा.) याप्रमाणे दर खेपेस कुळकर्ण्यास फार्म देण्यांत येतील. म्हणजे फार्माबद्दल पुन्हा लहान लहान जमा खजिन्यांत भरण्याची जरूरी पडणार नाही. नकलेची फी (एक आण्यापैकी ९ पै) त्यानें स्वतःकरता घ्यावी, त्याचा हिशेब देण्याची जरूरी नाही.

१६. खतेवहीचा उतारा आरंभीच दिला असेल, किंवा ५ वर्षांची मुदत संपण्यापूर्वी दिला असेल व त्यानंतर खतेदाराचे खात्यांत आलीकडील सालांत पांच वर्षांची मुदत संपण्यापूर्वी कमी किंवा जास्त झालें असेल तर त्यानें पहिला खतेवहीचा उतारा हजर केला असता, कांही खर्च न घेता, तो दुरुस्त करून मिळण्याचा त्याचा हक्क आहे. [ल्यां. रे.

कलसवधी.] एकादे फरकामुळे खातेउत्तान्यांतील जमिनीचे तुकड्यांत कांही कमी करण्याची किंवा असे कुळकर्ण्यास आढळून येईल, तर त्याने खातेदारास बोलवावे. फेरफाराचे खरेपणाची उत्तम व पक्का म्हटली म्हणजे खात्यांतून तुकडा कमी करण्याबद्दल खातेदाराची कबुली ही होय.

“ १७. आपल्याला फाजिल वसूल झालेली किंवा आगाऊ वसूल झालेली रकम ही संबंध असलेल्या वर्षांपैकी प्रत्येक वर्षाच्या येणें असलेल्या रकमेंतून वजा करावयाची रकम म्हणून किंवा (येणें असलेल्या रकमेंतून फेरबदल न करतां) आगाऊच वसूल केलेली रकम म्हणून समजतां येईल.

(अ) सदरहू मुदत पांच वर्षांहून जास्त असेल तर (खाली लिहिलेल्या प्रसंगी) येणें असलेल्या रकमेंत फेरबदल करणेंच उत्तम :—

(अ) (जमीन खालसा शेतीची असेल तर) “ माफीची किंवा विशेष रीतीनें सारा कमी केलेली जमीन ” या सदरास ती वर्ग केली पाहिजे व तिची नोंद गां. न. नं. २, वर्ग ३ खाली करून माफी किती मुदतीपर्यंत चालावयाची तें दर्शविलें पाहिजे,

(ब) (जमीन बिनशेतीची असेल तर) गां. न. नं. २ यांत वर्ग (१) अगर (२) खाली “ सारामाफीची जमीन ” म्हणून दाखविली पाहिजे.

नंतर दोन्ही बाबतींत बाकीचे हिशेब इतर “ माफीची किंवा विशेष रीतीनें सारा कमी केलेली जमीन ” किंवा “ सारा न वसविलेली जमीन ” यांच्याप्रमाणें पुरे करून असे क्षेत्र गां. न. नं. ८-अ यांत व पुढील हिशेबांत बिनसाऱ्याचें क्षेत्र म्हणून दाखल केले पाहिजे.

(ब) परंतु सदरहू मुदत ५ वर्षे किंवा त्याहून कमी असेल तर गांवचा न. नं. १ यांतल ठरीव येण्यांत फेरबदल करणें किंवा गां. न. नं. २ किंवा ३ चा उपयोग करणें इष्ट नाहीं. अशी जमीन गां. न. नं. ८-अ यांत नेहमीचे वर्गाखाली व आकारासह दाखवून ती न. नं. ८-ब यांत नेली पाहिजे. कोणत्याहि येणें असलेल्या रकमेच्या हिशेबास हात लावूं नये, तर तो व्यवहार सर्वस्वी वसुलीच्या बाजूस झालेला दाखवावा. गां. न. नं. ८-ब यांत वार्षिक येण्याची बेरीज करून “ पुढें आणलेला फाजिल ” ही रकम त्या वर्षीत वसूल झालेली पहिली बाब म्हणून दाखवावी व ती रोख रकमेहून वेगळी असल्याचें दर्शविण्यासाठीं (तिच्या खाली) एक रेव मारावी परंतु तिचा गां. न. नं. ११ (२०) मध्ये संयुक्त जमीनबाबाच्या एकूण वसुलांमध्ये समावेश व्हावा.

गांवचा नमुना नं. ९.

[illegible]

[कलसवधी.] एकादि फेरफारामुळे खातेउतान्यांतील जमिनीचे तुकड्यांत कांहीं कमी करण्याची किंवा अशी आहे असे कुलकर्ण्यास आढळून येईल, तर त्याने खातेदारास बोलवावे. फेरफाराचे खरेपणाची उत्तम व पक्का म्हणजे खात्यांतून तुकडा कमी करण्याबद्दल खातेदाराची कबुली ही होय.

“ १७. आपल्याला फाजिल वसूल झालेली किंवा आगाऊ वसूल झालेली रक्कम ही संबंध असलेल्या वर्षांपैकी प्रत्येक वर्षाच्या येणें असलेल्या रकमेतून वजा करावयाची रक्कम म्हणून किंवा (येणें असलेल्या रकमेतून फेरबदल न करता) आगाऊच वसूल केलेली रक्कम म्हणून समजतां येईल.

(अ) सदरहू मुदत पांच वर्षांहून जास्त असेल तर (खाली लिहिलेल्या प्रसंगी) येणें असलेल्या रकमेत फेरबदल करणेच उत्तम :—

(अ) (जमीन खालसा शेतीची असेल तर) “ माफीची किंवा विशेष रीतीने सारा कमी केलेली जमीन ” या सदरास ती वर्ग केली पाहिजे व तिची नोंद गां. न. नं. २, वर्ग ३ खाली करून माफी किती मुदतीपर्यंत चालावयाची तें दर्शविलें पाहिजे,

(ब) (जमीन बिनशेतीची असेल तर) गां. न. नं. २ यांत वर्ग (१) अगर (२) खाली “ सारामाफीची जमीन ” म्हणून दाखविली पाहिजे.

नंतर दोन्ही बाबतींत बाकीचे हिशेब इतर “ माफीची किंवा विशेष रीतीने सारा कमी केलेली जमीन ” किंवा “ सारा न बसविलेली जमीन ” यांच्याप्रमाणें पुरे करून असे क्षेत्र गां. न. नं. ८-अ यांत व पुढील हिशेबांत बिनसाऱ्याचें क्षेत्र म्हणून दाखल केले पाहिजे.

(ब) परंतु सदरहू मुदत ५ वर्षे किंवा त्याहून कमी असेल तर गांवचा न. नं. १ यांतोळ ठरवि येण्यांत फेरबदल करणें किंवा गां. न. नं. २ किंवा ३ चा उपयोग करणें इष्ट नाही. अशी जमीन गां. न. नं. ८-अ यांत नेहमीचे वर्गाखाली व आकारासह दाखवून ती न. नं. ८-ब यांत नेली पाहिजे. कोणत्याहि येणें असलेल्या रकमेच्या हिशेबास हात लावूं नये, तर तो व्यवहार सर्वस्वी बसुलीच्या बाजूस झालेला दाखवावा. गां. न. नं. ८-ब यांत वार्षिक येण्याची बेरीज करून “ पुढें आणलेला फाजिल ” ही रक्कम त्या वर्षीत वसूल झालेली पहिली बाब म्हणून दाखवावी व ती रोख रकमेहून वेगळी असल्याचें दर्शविण्यासाठी (तिच्या खाली) एक रेव मारावी परंतु तिचा गां. न. नं. ११ (२०) मध्ये संयुक्त जमीनबाब्याच्या एकाच वसुलांमध्ये समावेश व्हावा.

गांवचा नमुना नं. ९.

संयुक्त जमीनबाब.				हाती असलेली एकूण शिल्लक.		मौजे नहीगांव, तालुका बलसाड, खातें नंबर १२.				पावती नंबर १ तारीख १५ माहे ऑगस्ट सन १९१२.	
बाकी.	कायम.	फिरते.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ.	बाकी.	कायम.	फिरते.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	वसूल देणारा.
४	५	६	...	...	...	...	...	...	...	...	गवत, हस्तें खुद.
१. तारीख १५ माहे ऑगस्ट सन १९१२.						राघू रामा माळी याजकहून दहा रुपये दहा आणि मात्र पावले.					
२. खातें नं. १३.						अ. ब. पाटील.					
३. कबजेदार व वसूल देणारा—						या नमुन्याखेरीज इतर नमुन्यांत जमीन बाब महसुलाची पावती कायदेशीर नाही.					
रघू रामा माळी, हस्तें खुद भणाना—तारीख १६ माहे ऑगस्ट सन १९१२ रोजी चलन नंबर १ बरहुकूम दहा रुपये दहा आणि मात्र हस्तें घेड मबल्या दाजी महार.						प्रत्येक जमीनबाब वसूल देणारास आपलें खातें मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.					

संयुक्त जमीनबाब.				हाती असलेली एकूण शिल्लक.		मौजे नहीगांव, तालुका बलसाड, खातें नंबर २२.				पावती नंबर २ तारीख २५ माहे ऑगस्ट सन १९१२.	
बाकी.	कायम.	फिरते.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ.	बाकी.	कायम.	फिरते.	रु. आ. पै	रु. आ. पै	वसूल देणारा.
४	५	६	...	...	...	...	...	...	...	...	गवत व मळई हस्तें खुद.
१. तारीख २५ माहे ऑगस्ट सन १९१२.						तुकाराम अंताजी याजकहून पंचवीस रुपये तेरा आणि सहा पै पावले.					
२. खातें नंबर २२.						अ. ब. पाटील.					
३. कबजेदार व वसूल देणारा—						या नमुन्याखेरीज इतर नमुन्यांत जमीनबाब महसुलाची पावती कायदेशीर नाही.					
तुकाराम अंताजी, हस्तें खुद.						प्रत्येक जमीनबाब वसूल देणारास आपलें खातें मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.					

क. ह.
कुळकर्णी.
हीं.

५. तारीख ३० माहे सप्टेंबर सन १९१२. खाते नंबर. कबजेदार व वसूल देणारा— विठ्ठल रामचंद्र याजकडून मामलेदार यांचा हुकूम नंबर ७६, तारीख ९ माहे सप्टेंबर सन १९१२, प्रमाणे आलेले रुपये-३५ मात्र हस्ते अनानी जायव.	संयुक्त जमीनदाव. वाकी. ४ रु. आ. पै रु. आ. पै खंडाची फियाद. नंबर ७६.	हाती असलेली एकूण शिल्लक. ७	संयुक्त जमीनदाव. वाकी. ४ रु. आ. पै रु. आ. पै खंडाची फियाद. नंबर ७६.	मौजे नहीगांव, तालुका बलसाड, खाते नंबर नाही. संयुक्त जमीनदाव. वाकी. ४ रु. आ. पै रु. आ. पै खंडाची फियाद. नंबर ७६.	मौजे नहीगांव, तालुका बलसाड, खाते नंबर नाही. संयुक्त जमीनदाव. वाकी. ४ रु. आ. पै रु. आ. पै खंडाची फियाद. नंबर ७६.	तारीख ३० माहे सप्टेंबर सन १९१२. वसूल देणारा. हस्ते अनानी जायव.	तारीख ३० माहे सप्टेंबर सन १९१२. वसूल देणारा. हस्ते अनानी जायव.
--	---	--	---	--	--	---	---

३०

६. तारीख १० माहे ऑक्टोबर सन १९१२. खाते नंबर. कबजेदार व वसूल देणारा— आत्माराम गोविंद पाटील, ताडोची ५० झाडे छेदून ताडी काटण्याबद्दल लेसिन्सची फी हस्ते खुद. भरणा—जनल चलने नंबर १ व २ वर हुकूम रुपये पंच्यांशी मात्र, हस्ते घेव मक्या दाजी.	संयुक्त जमीनदाव. वाकी. ४ रु. आ. पै रु. आ. पै खंडाची फियाद. नंबर ७६.	हाती असलेली एकूण शिल्लक. ७	संयुक्त जमीनदाव. वाकी. ४ रु. आ. पै रु. आ. पै खंडाची फियाद. नंबर ७६.	मौजे नहीगांव, तालुका बलसाड, खाते नंबर नाही. संयुक्त जमीनदाव. वाकी. ४ रु. आ. पै रु. आ. पै खंडाची फियाद. नंबर ७६.	मौजे नहीगांव, तालुका बलसाड, खाते नंबर नाही. संयुक्त जमीनदाव. वाकी. ४ रु. आ. पै रु. आ. पै खंडाची फियाद. नंबर ७६.	तारीख १० माहे ऑक्टोबर सन १९१२. वसूल देणारा. हस्ते खुद.	तारीख १० माहे ऑक्टोबर सन १९१२. वसूल देणारा. हस्ते खुद.
---	---	--	---	--	--	---	---

७

संयुक्त जमीनबाब.	हाती असलेली एकूण शिष्टक.		संयुक्त जमीनबाब.		मौजे नहीनांव, तालुका बलसाड. खातें नंबर १.		पावती नंबर ७ तारीख ५ माहे जानेवारी सन १९११.	
	बाकी.	कायम.	फिरते.	बाकी.	कायम.	फिरते.	वसूल देणारा.	मनिथॉर्डरने तालुक्यांत.
	४	५	६	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै		
१. तारीख ५ माहे जानेवारी सन १९११.				रु. आ. पै	रु. आ. पै	...		
२. खातें नंबर १.								
३. कबजेदार व वसूल देणारा— बाळकृष्ण वासुदेव यांजकडून तालुका खजिन्याचे नांवें मनिथॉर्डर. रु. आ. पै १४४ १ ०								

बाळकृष्ण वासुदेव यांजकडून एकशें चव्वेचाळीस रुपये एक आणा शून्य पै पावले.

अ. व.

पाटील.

क. ड.

कुळकर्णी.

या नमुन्याखेरीज इतर जमीनबाब महसुलाची पावती कायदेशीर नाही.

प्रत्येक जमीनबाब महसूल देणारास आपले खातें मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.

पूज्य.

८

संयुक्त जमीनबाब.	मौजे नहीनांव, तालुका बलसाड. खातें नंबर ४.		पावती नंबर ८ तारीख ५ माहे जानेवारी सन १९११.	
	बाकी.	कायम.	फिरते.	वसूल देणारा.
	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै	
१. तारीख ५ माहे जानेवारी सन १९११.				
२. खातें नंबर ४.				
३. कबजेदार व वसूल देणारा— भोगीनाथ रामलाल हस्ते, खुद. (१९१०-११)				

भोगीनाथ रामलाल यांजकडून दहा रुपये, दहा आणे मात्र पावले.

अ. व.

पाटील.

क. ड.

कुळकर्णी.

या नमुन्याखेरीज इतर नमुन्यांत जमीनबाब महसुलाची पावती कायदेशीर नाही.

प्रत्येक जमीनबाब महसूल देणारास आपले खातें मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.

(१९१०-११)

९

मौजे नहीगांव, तालुका बडसाड,
खाते नंबर ८.

पावती नंबर ९

तारीख ६ माहे जानेवारी सन १९१३.

हाती असलेली
एकूण शिल्लक.

संयुक्त जमीन बाब.

वाकी.	कायम.	फिरते.
४	५	७
रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
...	४० १० ५ १ ० ० ४१ १२ ५	...
	रेकॉर्ड फी.	

१. तारीख ६ माहे जानेवारी सन १९१३.

२. खाते नंबर ८.

३. कबजेदार व वसूल देणारा—

मानाजी आनंदराव शिंदे, हस्ते खुद.

संयुक्त जमीनबाब.

वाकी. कायम. फिरते.

रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
...	४० १२ ५ १ ० ०	फी., हस्ते खुद.

मानाजी आनंदराव शिंदे यांचकडून एकेचाळीस रुपये द्वारा आणि पांच पै पावले.

अ. व.

पाटील.

क. ड.

कुळकर्णी.

या नमुन्याखेरीज इतर नमुन्यांत जमीनबाब महसुलाची पावती कायदेशीर नाही.

प्रत्येक जमीनबाब महसूल देणारास आपले खाते मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.

१०

मौजे नहीगांव, तालुका बडसाड,
खाते नंबर १९.

पावती नंबर १०

तारीख ६ माहे जानेवारी सन १९१३

संयुक्त जमीनबाब.

वाकी. कायम. फिरते.

रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै
१५ १५ ० ३३ ५ ६	...	...
(१९१०-११)		

शिवाजी बाळाजी यांचकडून एकूणपन्नास रुपये चार आणि सहा पै पावले.

अ. व.

पाटील.

क. ड.

कुळकर्णी.

या नमुन्याखेरीज इतर नमुन्यांत जमीनबाब महसुलाची पावती कायदेशीर नाही.

प्रत्येक जमीनबाब महसूल देणारास आपले खाते मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.

१. तारीख ६ माहे जानेवारी सन १९१३.

२. खाते नंबर १९.

३. कबजेदार व वसूल देणारा—

शिवाजी बाळाजी, हस्ते खुद.

(१९१०-११)

७	संयुक्त जमीनवाब.				हाती असलेली एकूण शिल्लक.	मौजे नहीनांव, तालुका वलसाड. खातें नंबर १.				पावती नंबर ७ तारीख ५ माहे जानेवारी सन १९१३
	वाकी.	कायम.	फिरते.			वाकी.	कायम.	फिरते.	वसूल देणारा.	
	४	५	६		७	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै		
१. तारीख ५ माहे जानेवारी सन १९१३.										
२. खातें नंबर १.										
३. कन्नजेंदार व वसूल देणारा— वाळकृष्ण वामुदेव यांजकडून तालुका खजिन्याचे नांवें मनिआडर. रु. आ. पै १४४ १ ०		तालुका.								मनिआडरें तालुक्यांत. क. ड. कुळकर्णी.
					पूज्य.					
८	संयुक्त जमीनवाब.				हाती असलेली एकूण शिल्लक.	मौजे नहीनांव, तालुका वलसाड. खातें नंबर ४.				पावती नंबर ८ तारीख ५ माहे जानेवारी सन १९१३.
	वाकी.	कायम.	फिरते.			वाकी.	कायम.	फिरते.	वसूल देणारा.	
	५	६	७		८	रु. आ. पै	रु. आ. पै	रु. आ. पै		
१. तारीख ५ माहे जानेवारी सन १९१३.										
२. खातें नंबर ४.										
३. कन्नजेंदार व वसूल देणारा— भोगीनाथ रामलाल हस्ते, खुद. (१९१०-११)										हस्ते खुद. क. ड. कुळकर्णी.

संयुक्त जमीन बाब.	हाती असलेली एकूण शिहूरू.		संयुक्त जमीनबाब.		मौजे नहीगांव, तालुका बलसाड, खाते नंबर ८.		पावती नंबर १ तारीख ६ माहे जानेवारी सन १९१३.	
	वाकी.	कायम.	फिरते.	वाकी.	कायम.	फिरते.	वसूल देणारा.	
	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	वसूल देणारा.	
१. तारीख ६ माहे जानेवारी सन १९१३.	४	५	६	...	४० १२ ५	१ ० ० ४१ १२ ५	...	४० १२ ५ १ ० ०
२. खाते नंबर ८.								
३. कवजेदार व वसूल देणारा— मानाजी आनंदराव शिंदे, हस्ते खुद.								
मानाजी आनंदराव शिंदे यांजकहून एकेचालीस रुपये बारा आणि पांच पै पावले.				अ. ब. क. ड.				
पाटील.				मुळकर्णी.				
या नमुन्याखेरीज इतर नमुन्यांत जमीनबाब महसुलाचा पावती कायदेशीर नाही.				या नमुन्याखेरीज इतर नमुन्यांत जमीनबाब महसुलाचा पावती कायदेशीर नाही.				
प्रत्येक जमीनबाब महसूल देणारास आपले खाते मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.				प्रत्येक जमीनबाब महसूल देणारास आपले खाते मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.				

संयुक्त जमीन बाब.	हाती असलेली एकूण शिहूरू.		संयुक्त जमीनबाब.		मौजे नहीगांव, तालुका बलसाड, खाते नंबर १९.		पावती नंबर १० तारीख ६ माहे जानेवारी सन १९१३	
	वाकी.	कायम.	फिरते.	वाकी.	कायम.	फिरते.	वसूल देणारा.	
	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	रु. आ. पै.	वसूल देणारा.	
१. तारीख ६ माहे जानेवारी सन १९१३.	४	५	६	...	४० १२ ५	१ ० ० ४१ १२ ५	...	४० १२ ५ १ ० ०
२. खाते नंबर १९.								
३. कवजेदार व वसूल देणारा— शिवाजी बाळाजी, हस्ते खुद.								
शिवाजी बाळाजी यांजकहून एकूणपन्नास रुपये चार आणि सहा पै पावले.				अ. ब. क. ड.				
पाटील.				मुळकर्णी.				
या नमुन्याखेरीज इतर नमुन्यांत जमीनबाब महसुलाचा पावती कायदेशीर नाही.				या नमुन्याखेरीज इतर नमुन्यांत जमीनबाब महसुलाचा पावती कायदेशीर नाही.				
प्रत्येक जमीनबाब महसूल देणारास आपले खाते मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.				प्रत्येक जमीनबाब महसूल देणारास आपले खाते मोफत पाहण्याचा हक्क आहे.				

[illegible]

१२	मौजे नहोंगांव, तालुका बटसाड, खातें संवर.		पावती नंवर. १२	सन्
			तारीख माहे	

सालअखेरीस जोडण्याचें तेंरीज.

	कोष्टक ४	कोष्टक ५	कोष्टक ६	कोष्टक ७	
भरण्याची तारीख पुढील तारखांच्या व महिन्याच्या अशाच नोंदी.	१३ १४ ०	४७३ ० ९	९६ ७ ३		यांत १४-३-० फाजील वसूल सामील आहे.
वर्षाची एकूण ...	३९ २ ०	९९२ ७ ८	१३२ १९ ९	८०९ ९ ९	गांवी * झालेला वसूल निव्वळ नक्त.
मार्गील वर्षाचा फाजील वसूल ओढला तो.		नाहीं.		नाहीं.	
तालुक्यांत झालेला वसूल मिळावा.		१४४ १ ०	४० ० ०	१८४ १ ०	
एकूण वसूल ...	३९ २ ०	६९६ ८ ८	१७२ १९ ९	९८९ १० ९	
बजा दुसरे खात्यावढल वसूल.				८९ ० ०	
बजा फाजील वसूल ...				९०४ १० ९	
(१) २९-७-१९१३ रोजी तालुक्यांतून दिलेला अगर द्यावयाचा रिफंड.		२ ० ०		२ ० ०	
(२) दोन आणि अगर कमी बाबी.		नाहीं.		नाहीं.	
पेस्तर सालास रकम वर्ग केली ती (जुना अगर नवा फाजील).		१२ ३ ०		१२ ३ ०	
चाह्द सालचा निव्वळ वसूल संयुक्त जमीन-बाव.	३९ २ ०	६८२ ९ ८	१७२ १९ ९	८९० ७ ९	

(सही)

कुलकर्णी.

गांवचा नमुना नंबर ९ (इरिगेशन).

असुरम नंबर व तारीख.	गांवचा नमुना नंबर ८-व (इरिगेशन) यांतोळ नंबर.	पाणी वेणाराचें व पैस देणाराचें नंबर.	साळ. वाक्या. खरीप. रब्बी.	लोकल फंड सेत. चाळ.	रोजची व क्रमशः झालेली एकुण.	तारीख इरिगेशन खातें नंबर	मौजे 	वाक्या. खरीप. रब्बी.	, तालुका
१						रुपये (अक्षरी) (सही)	यांच्याकडून मिळाले.	वाक्या. खरीप. रब्बी.	याच्या हस्ते
२						कुळकर्णी. पाटील.	मौजे 	वाक्या. खरीप. रब्बी.	पाटील. , तालुका
						इरिगेशन खातें नंबर		वाक्या. खरीप. रब्बी.	लोकल फंड सेत.
						रुपये (अक्षरी) (सही)	यांच्याकडून मिळाले.	वाक्या. खरीप. रब्बी.	याच्या हस्ते
						कुळकर्णी. पाटील.		वाक्या. खरीप. रब्बी.	पाटील.

गांवचा नमुना नंबर ९ वाचत खुलासा.

१. हा नमुना सोपा व सहज समजण्यासारखा आहे. यांतील पावतीचा भाग तुटक करिता नमुने याकरिता पुरविले जातील. कुळकर्ण्याकरिता पहिला व फार सक्तीचा नियम म्हणजे, जरी पावतीचा नमुना गां. न. नं. ९ वून भिन्न आहे (जसे तगाई, चारणीची फी, इरिगेशन) तरी, सरकारतर्फे जी कागदास लहान किंवा मोठी रक्कम तो घेईल त्याबद्दल रक्कम मिळतांच त्याने पावती दिली पाहिजे. कुळकर्णी आपले गांवाहून तालुक्यास जात असतां कोणी रयत इसम त्यास भेटला, व त्याने पैसा देण्यास काढला तर, असा पैसा येणे नाही असे त्यास पूर्णपणे माहीत असल्याखेरीज, त्याने तो स्वीकारला पाहिजे. रक्कम पुरी नाही, या सबबीने त्याने ती नाकारता कामा नये. एकाद रयतेकडून २० रुपये येणे असून त्याने १५ रुपये दिले व ते कुळकर्ण्याने स्वीकारले तर, त्यामुळे बाकी राहिले पांच रुपयांची मुक्तता झाली असा अर्थ होत नाही. पैसा हजर केला त्या वेळी, कुळकर्ण्याजवळ गां. न. नं. ९ नसला तरीदेखील तो नाकारणे पुष्कळ प्रसंगी शहाणपणाची काम होणार नाही. कारण त्यामुळे रयत इसमास दुसऱ्या वेळी गांवी कित्येक मैल चालत जाण्याचे व्यर्थ श्रम पडतील, किंवा प्रथमतः हजर केलेला पैसा न घेतला, तर तो खर्च करून टाकील, असाहि संभव असतो. तेव्हा कुळकर्ण्याजवळ पावती बुक नसले तरी त्याने कोणतेहि कागदाचे तुकड्यावर कच्ची तातपुरती पावती लिहून दिली पाहिजे व आपले ऑफिसास परत आल्याबरोबर गां. न. नं. ९ यांतील योग्य पावती देऊन कच्ची पावती परत घेतली पाहिजे.

२. वसूल करण्यासंबंधाने साधारणपणे कुळकर्ण्याची वाजवी पद्धत म्हणजे जमीनवाच महसुलाचे दप्तर पुढे घेऊन पाटलासह चावडीत बसणे ही होय. जेव्हा एकादा रयत इसम पैसा हजर करील तेव्हा कुळकर्ण्याने गां. न. नं. ८-ब घेऊन त्याकडे येणे काय आहे ते पाहिले पाहिजे. जर एकादा रयत इसम तपशिलासंबंधाने वाटावाढ किंवा वादविवाद करण्यास इच्छील, किंवा त्याची स्वतः रुजुवात पाहण्याची इच्छा प्रदर्शित करील तर, कुळकर्ण्याने गां. न. नं. ४, ६ व ७ आणि मागील सालचा न. नं. ८-ब पहावे, व रयत इसमास स्वतः पहावयाचे असल्यास दाखवावे. योग्य रीतीने कितरी रक्कम व्यावयाची हे त्यास समजल्याबरोबर त्याने ती, अगर त्यापेकी शक्य असेल तितकी, वेळून त्यागलीच पावतीचे फार्माच्या दोन्ही बाजू, म्हणजे कीर्दीचा भाग व पावतीचा भाग, असे भरले पाहिजेत व योग्य रक्कम सदराखाली रक्कम लिहून त्याजवर पाटल्याने मुद्रा सही केली पाहिजे. पाटील आजारी असेल व नाइलाजास्तव गैरहजर असेल, तर कुळकर्ण्याने सही केलेली पावती निःसंशय चालेल. पाटलाचे हवाली जी शिल्क केली असेल, व दिवसाच्या हिशेब बंद झाल्यानंतर त्याने सही केली असेल, तेव्हापुरता मात्र तो जबाबदार आहे. परंतु त्याने पावतीवर सही केली असली तर रक्कम प्रत्यक्ष वसूल आली ह्या म्हणण्यासही तो जबाबदार आहे. परंतु तपशिलाबद्दल, किंवा योग्य रीतीने हिशेबांत रक्कम आणणेबद्दल, तो अर्थात् जबाबदार नाही.

३. हाताने लिहिण्याचे ऐवजी प्रत्येक पावतीवर तालुक्याचे व गांवचे नांवाचे खरी शिक्रे मारल्याने पुष्कळ श्रम वाचतील. सर्व फार्मावर आगाऊ शिक्रे करता येणे शक्य आहे.

४. पावती बुकांत जी सदरे घातली आहेत ती हीः (अ) सर्व प्रकारच्या व सर्व सालच्या वाक्या, (ब) सरकारी, इनाम, व बिनशेतीचा सारा, मिळून एकंदर कायम जमीन वाच, व (८) फिरते उत्पन्न. लोकलफंड न येणाऱ्या फिरत्या रकमेमुद्रा सर्व रकमा संयुक्त जमीनवाच, म्हणून समजण्यांत येतात. म्हणजे लोकलफंड वेगळा दाखविण्यांत येत नाही. फिरत्या उत्पन्नाचे प्रकार मासल्याचे नोंदीत दाखविले रीतीप्रमाणे एक किंवा दोन शब्दांत लिहिले पाहिजेत.

५. हजर केलेला पैसा दोन किंवा जास्त खात्यांमध्ये असेल, तर प्रत्येक खात्याबद्दल वेगळी पावती दिली पाहिजे, आणि दोन वेगळे इसमांनी एकाच खात्याकरिता पैसा दिला असनाहि प्रत्येक इसमास वेगळी पावती दिली पाहिजे. जेव्हा कुळकर्ण्याकडे पैसा हजर करण्यांत येईल, तेव्हा हजर केलेला पैसा हजर करणाराचे तर्फे भरण्यांत येत आहे किंवा दुसरे एकाद इसमाचे खात्यांत जमा होण्याकरिता भरण्यांत येत आहे, याबद्दल त्याने तपास केला पाहिजे. कुळवाडिवाडीचे कराप्रमाणे किंवा दुसरे कराप्रमाणे पैसा हजर केला असेल तर कुळकर्ण्याने तो ज्या कारणाकरिता दिला असेल त्याच कामाकरिता स्वीकारला पाहिजे. परंतु त्याने एक गोष्ट लक्षांत ठेवली पाहिजे ती ही की, दुसरे असेच हकीमतीस अनुसरून, वाढू सालचे कायम जमीनवाचेचे येणे प्रथम वसूल झाले पाहिजे. त्यानंतर विगरहुकुमी बाकी प्रथम निकालास लावली पाहिजे. खाते नंबर १९ पहा. जर शिवाजीने ७५ रुपये हजर केले आणि त्यापैकी १५ रु. १५ आ. संबंध विगरहुकुम बाकीत जमा करून बाकी रक्कम चाळू साल कायम जमीनवाचेस जमा करण्यास सांगितले, तर कुळकर्ण्याने ती नाकारली पाहिजे. त्याने प्रथमतः ६५ रु. १ आ. ६ पै चाळू साल येण्यांत जमा केले पाहिजेत, किंवा ७ रु. १५ आ. ६ पै सूट दिल्याबद्दल मामलेदार यांचा हुकूम पैसा हजर करण्यापूर्वी आला असला, तर त्याने ५७ रु. ६ आ. चाळू सालांत जमा केले पाहिजेत, व शिल्क राहिल त्या बाकीचा निकाल करण्यासाठी बाकीत जमा केली पाहिजे. पंतु असेहि लक्षांत घेईल की, चाळू सालचे जमीनवाचेचा पहिला इसम शिवाजीने ठरले तारखेस दिला होता व त्यावेळी कुळकर्ण्याने बाकीहि पुरी करून घेतली होती.

होती की, राहिलेली रक्कम २४ रु. ई. आ. शिवाजी हा मार्च महिन्यांत देईल, तर ते रास्त केले. कारण दुसरा हसा हा त्याची तारीख येईपर्यंत "येणें" नव्हे. पहिला हसा तर दोन्ही हसे एकदम येण्यास पात्र होतात व सक्तीचे उपायाचे नमुन्यांत (नोटोस फॉर्चिं परिशिष्ट) ते धुन दाखविले पाहिजेत. नाही तर एका सालांत एका इसमाबद्दल कधी कधी दोन हस्यांनी सक्तीचे उपाय करणे कुळकर्ण्यास भाग पडेल. परंतु शिवाजीकडे जरी बाकी असली तरी त्याने गणपतरावाचे तफें कूळबहिवाटीचे करारावरून पैसा भरला असतां कुळकर्ण्याने तो कूळबहिवाटीचे संबंधाचा पैसा म्हणून घेतला पाहिजे.

६. खातेदाराने स्वतः पैसा न भरतां दुसरे एकादे इसमाने भरला तर पावती त्या इसमास दिली पाहिजे. उदाहरणार्थ, पावती नंबर ३ पहा. पावती लिहून राघू रामा यास देण्याचे ऐवजीं मर्नाजीस पुढच्या खेपेस देण्याचे वचन देऊन, ती ठेऊन घेणें फार गैरशिस्त आहे. या योगाने पैसा पोहचल्याबरोबर पैसा देणाऱ्यास कुळकर्ण्याने लागलीच पावती दिली पाहिजे हा जो सक्तीचा नियम, त्याचा भंग होतो. पुष्कळ लोकांकाम पैसा घेऊन, त्याचे तपशिलाचे एकादे कागदाचे तुकड्यावर टांचण करून पावत्या घेण्यास पुढच्या तारखेस या म्हणून सांगणें, अशासारखी बहिवाट अत्यंत गैरशिस्त असून अगदीं निष्कारण आहे. लागलीच योग्य नमुन्यांत पावती लिहिल्याने तसदी फारच कमी पडते. वर प्यारा १ यांत सांगितलेला विशेष प्रसंग अर्थात् कचित्तच येईल व तो खुद्द चाबडविर पैसा आणला असेल तर, किंवा मेहनत व उशिरावांचून चाबडीत जाऊन पावतीबुक आणतां येत असेल तर अथवा आपले ऑफिसास पैसा घेऊन येण्यास रयत लोकांस सुरक्षितपणें सांगतां येत असेल तर, कधी पावती देण्यास सवब म्हणून समजतां कामा नये.

७. कधी कधी ज्या इसमास पावती द्यावयाची असते त्याचा कुळकर्ण्याशी बरेपणा नसतो, किंवा तो इसम कुळकर्ण्यास घोट्याळ्यांत आणण्याचे प्रयत्नांत गुंतलेला असतो. असा इसम कदाचित पावती फाडून टाकून कुळकर्ण्याने पावती दिलीच नाही व कीर्दीत दाखविल्यापेक्षां जास्त वसूल घेतला असें साफ सांगेल. कुळकर्ण्याने अशा इसमास कीर्दीवर सही करण्यास सांगवें. म्हणजे सही ओळखतां येईल.

८. ज्याचा उल्लेख वेगळे पुस्तकांत केला आहे असे जमीनबाबेखेरीज इतर देण्यांत कुळकर्ण्याकडे कधी कधी पैसा हजर करण्यांत येतो. कोणते प्रकारच्या रकमा हजर करण्यांत येतात, हे सांगण्याचा प्रयत्न करणें अशक्य आहे. तरीपण झाडें छेदण्याबद्दल अबकारी फी, लोकलफंडास दिलेले उत्पन्न म्हणजे खाणीची व वाळूची फी, सरकार-तसलमातीतून बांधवखुल्या दुरुस्त केल्याबद्दलचे येणें, दिवाणी किंवा मदतीचे डिक्लीसंबंधाचा पैसा, व कदाचित बेवारशी मालाचे लिलावांचे उत्पन्न, अशा प्रकारचा पैसा कुळकर्ण्याकडे हजर केला जाण्याचा संभव असतो. ह्या रकमा त्याचे गांवासंबंधी असतील (खाली ११ वा प्यारा पहा) तर त्याने त्या तालुक्यांत पाठविण्यासाठीं घेतल्या पाहिजेत व पावती देण्याचा नियम सर्व कांहीं पाळला पाहिजे. कोंडवाड्यासाठीं, तगाईसाठीं व इरिगेशन उत्पन्नासाठीं त्याला किंवा पाटलाला वेगळे पावतीबुकाचे नमुने देण्यांत येतात. कधी कधी चारणी-फीबद्दलही त्या ठरावबंदांतील बाबी असल्यामुळे रोजकीर्दीत, मक्काखातें व गां. न. नं. ४ यांत लिहिल्या पाहिजेत; परंतु तपशील देण्याचे कारण नाही. त्याला वेगळे नमुने मिळतात व त्याला फक्त एकूण उत्पन्न, चलनाने तालुका खजिन्यांत भरावें लागतें. परंतु आवश्यक अशा ज्या रकमांकरितां कुळकर्ण्यास वेगळे पावतीबुक मिळाले नाही, त्या सर्व रकमेबद्दल त्याने गां. न. नं. ९ मधून पावती दिली पाहिजे. अर्थात् जेव्हां तो असें करील, तेव्हां रकमेचा तपशील संयुक्त जमीनबाबेखाली कीर्दीचे किंवा पावतीचे भागांत न देतां, जमेचा प्रकार वसुलाचे कोष्टकांमधून नमुन्यांत दाखविल्याप्रमाणें, असा लिहावा कीं, ती रक्कम संयुक्त जमीनबाबेचे एकुणातीत मिळविली जाणार नाही. तथापि इन्कमटॅक्स गांवीं मुळीच जमा करतां कामा नये.

८-अ. जमीनबाब उत्पन्न ज्या महिन्यांत वसूल होईल त्या महिन्यांत, म्हणजे फेब्रुवारी महिन्याचे ता. २३ चे, मार्च महिन्याचे ता. ३१ चे व महिन्याचे २९ तारखेचे आंत तालुक्यास पाठविले पाहिजे. परंतु कलेक्टरसाहेब यांनी जी यत्ता ठरविली असेल, त्याचेवर रक्कम जाईल तर महिन्याची अखेर होणेपूर्वी देखील भरणा केला पाहिजे. (स. ठ. नं. ८९७३-०१ व कमिशनरसाहेब, उत्तरभाग, यांचे रिपोर्टाचा प्यारा ७.)

८-ब. दर एक दिवसाचे अखेरीस (प्रत्येक पानाचे अखेरीस नव्हे) हातांतील एकूण शिलकीचे कोष्टक भरावें परंतु रत्नागिरी व टाणें येथें हा नियम पाळला जात नाही. व वसूल आलेली पैशाची रक्कम पाटलाजवळ द्यावी, आणि पाटलाने कीर्दीचे शेवटले कोष्टकांत आपली सही करावी. हातांतील रकमेचा तालुक्यास भरणा करण्यांत येईपर्यंत कोष्टक ४ ते ९ ची एकूण बेरीज करूं नये. नंतर कुळकर्ण्याने चलन तयार करावें व या कोष्टकाची आणि शेवटले कोष्टक ७ ची बेरीज द्यावी. गेल्या चलनापासून पानाच्या बेरजा घेऊन पेन्सिलने पुढे ओढाव्या. चलन पाठविते वेळीं जी एकूण रक्कम लिहावयाची ती गेल्या चलनापासूनची एकूण बेरीज असावी, चाळू तारखेपर्यंतची चढती बेरीज असू नये. महिनेमहाच्या किंवा चढत्या बेरजा देऊं नयेत; परंतु प्रत्येक चलनाच अखेरीस एकूण बेरीज करावी. प्रत्येक सरराची चळू तारखेपर्यंतची चढती बेरीज प्रत्येक चलनाचे सदरवारीकरितां लागते, ती चाळू चलनाची एकूण बेरीज मागील चलनांत मिळवून काढावी. मागील चलनाची प्रत कुळकर्ण्याजवळ असते परंतु असे लक्षांत ठेवले पाहिजे कीं, खजिन्याचे महिन्याचे अखेरीचे दिवशीं हातांत पैसा शिल्लक ठेवू नये. (कारण एका कुळकर्ण्याजवळ भरण्यापैकीं करन्स नोटा भरणा मुदतीबाहेर बरेच दिवस पडून राहिलेमुळे जळल्या गेल्या.)

९. सालअखेर सर्व चलनांची एकूण बेरीज करावी. म्हणजे वर्षाचा नक्त वसूल कळून येईल. चढती बेरीज चलनाचे ऑफिस प्रतीवरून कळेल. (गां. न. नं. १० गां. न. नं. ९ वर अशा वेरजांचे ओझे लादणेची आवश्यकता नाही.

१०. रोजकीर्द व पावती याचे जोडबुकाचे प्रत्येक पानांत ६ पावत्या राहतील. आणि पानांतील सर्व उपयोगांत आणल्या पाहिजेत. हा नियम न उल्लंघता पाळला पाहिजे. नमुन्यांत असे दर्शविले आहे की, कोन्या कीर्दीत ज्या जागा पुरविल्या आहेत त्यांचा भरण्याचे नोंदीकरिता, शिल्लकेकरिता, तालुक्यांत आले वसुलाकरिता, किंवा अशाच प्रकारचे दुसरे कामाकरिता, स्वतंत्र रीतीने उपयोग करण्याचे कारण पडणार नाही. जर काही विशेष कारणामुळे पावती देता आली नाही, असे उदाहरण, एकादा रयत इसम रकम देतो, परंतु पावतीत तपशील चुकीचा आहे, किंवा अशाचसारखे कारणामुळे पावती घेण्याचे नाकारतो, किंवा कीर्द लिहिण्यांत अशी काही चुक झाली आहे की, त्यामुळे ती रद्द करावी लागली व पावतीचा फार्म निरुपयोगी झाला अशा मनीआर्डरीने रकम पाठविणारा सांपडला नाही तर अशा सर्व कोमी पावती कापून वेगळी करू नये. परंतु ती काढून घेऊन लबाडीने पुन्हा उपयोग करता येणार नाही अशी रद्द करून टाचणीने डावे हाताचे बाजूस बिघडलेले नोंदीवर ती हुमडून टाकावी. तसेच पावती लिहिण्यांत येईल तेव्हा पैसा प्रत्यक्ष आपल्यास मिळाला आहे अशाबद्दल कुळकर्ण्याने फार काळजी घेतली पाहिजे. एकादे रयत इसमाने पैसा देण्यास काढून पावती लिहिण्यास कुळकर्ण्याचे मन बळविले आणि पैसा घेऊन जाऊन वसूल देण्याचे टाळले तर तर मोठी अडचण उत्पन्न होईल. कुळकर्ण्याने पावती लिहिण्यापूर्वी पैसा मोजून तपासून ताब्यांत घेतला पाहिजे. परंतु पैसा देणारास पावती मिळेपर्यंत जाऊ देऊ नये.

११. तालुक्यांतील आलेला वसूल गांवी जमा करून घेण्याची पद्धत नमुन्यांत दाखविली आहे. कुळकर्ण्यास जर पावती द्यावी लागली नाही, तर अर्थात् गां. न. नं. ९ यांत पावती आढळून येणार नाही, परंतु त्याचा दाखला यांत ठेवला पाहिजे. नमुन्याची पावती नंबर ४ पहा. अखेरीस तालुक्याचा न. नं. ४ र्शी सालअखेर मेळ ठेवण्याकरता ही रकम नमुन्याचे अखेरीस मिळविली पाहिजे. परंतु जेव्हा रेव्हिन्यू मनीआर्डरने पैसा येतो, (दुरुस्त नियम पहा. स. ठ. नं. ४०२-११, २०५८-११ व सिध्दकरिता ५८२-१५.) तेव्हा पाटलापार्शी देण्यास जरी रोकड पैसा नसतो, तरी कुळकर्ण्यास जर पक्षकार सांपडेल तर पावती द्यावी लागते व मनीआर्डरचे कुपन तालुक्यास चलनाबरोबर पाठवावे लागते. सबब नमुन्यांत दाखविल्याप्रमाणे कोष्टक ७ कोरे राहिले पाहिजे. जेव्हा मामलेदार यांस रोख पैसा मिळतो तेव्हा कुळकर्ण्यास पावती द्यावी लागत नाही, तरी जेव्हा मामलेदार वसूल आल्याचे कळवितील तेव्हा तो वसूल अर्थात् गां. न. नं. ८-ब चे खतावर्णीत दाखल केला पाहिजे.

* * * * *

१२. सालअखेरीस कुळकर्ण्याने न. नं. ९ यांतील एकंदर जमेची, नमुन्यांत दर्शविल्याप्रमाणे बेरीज करावी. नंतर त्यांत, तालुक्यांत जमीनबाब वसूल आल्याबद्दल दाखला मिळाला असेल ती जमा मिळवावी व नंतर जमीनबाबवसुलाची वर्षाची एकूण बेरीज द्यावी. जमीनबाब नाही अशा काही रकमा नक्त वसुलाचे ठोक रकमेत सामील असण्याचा संभव असतो. तथापि इन्कमटॅक्सचा वसूल हा गांवी जमा करण्याची मुठ्ठीच परवानगी नाही. (स. ठ. नं. १४०९-०३) नमुन्यांत दाखविल्याप्रमाणे रकमा वजा केल्यावर जमीनबाब नक्त वसूल कोष्टक ४ ते ६ चे एकूण बेरजेची मिळेल. नंतर जमीनबाबचे एकूण वसुलांतून फाजील वसूल वजा केला पाहिजे, मग तो फाजील वसूल परत दिलेला असो, पुढील सालचे जमेत धरून घेतलेला असो, किंवा परत देण्याचा म्हणून राहिलेला असो. मग वर्षाची निव्वळ जमा तालुक्याचे हिशेबाशी मिळेल व पडताळा पत्रकाचे वसुलाचे कोष्टकाशीहि मिळेल. अर्थात् निव्वळ वसूल सूट व तहकुबी वजा जाता बाकी निव्वळ येणे, या दोन्हीमधील फरक, हा बिगरहकुमी बाकी होय व या बाकीची एकूण बेरीज न. नं. ८-ब चे खतावर्णीत तयार केलेले तपशिलाशी मिळाली पाहिजे.

१३. प्रत्येक इसमाकडून १०० रुपये, याप्रमाणे पांच इसमांकडून ५०० रुपये गांवचे येणे असेल व त्यांपैकी तीन इसमांनी १०० रुपयेप्रमाणे दिले, व चौथे इसमाने चुकून २०० रुपये दिले, तर अर्थात् गांवचे येणे ५०० रुपये होत त्याप्रमाणे ५०० रुपये वसूल येऊन आता काही बाकी राहिली नाही, असा रिपोर्ट कुळकर्ण्याने करणे बरोबर होणार नाही. फाजील वसूल हा येण्यापैकी वाजवी वसूल असे मानता येणार नाही. सालअखेरीस एकूण येणे हे वाजवी वसूल, तहकुबी, सूट व बिगरहकुमी बाकी, या सर्वांचे बेजेबरोबर असले पाहिजे. जर काही फाजील वसूल आला असेल, तर तशा रकमा वसुलांत सामील म्हणून न दाखविता न. नं. ११ यांत व न. नं. ८-ब चे इसमवार खतावर्णीत दर्शविल्याप्रमाणे वेगळ्या दाखवाव्या.

१४. परस्पर रजवातिसाठी पावतीचा नंबर, न. नं. ८ ब चे खतावर्णीत, व न. नं. ८ अ व ब चे खतावर्णीचा नंबर, पावतीत दाखविला पाहिजे.

१५. * * * * *

तालुक्याच्या तलाव्यांना दिलेलं रोजमेक दाखविणारं पत्रक.

सोबत जांडहेस्यया वादीप्रमाणें दिलेस्यया बुकांची व त्यामधील पावत्यांची संख्या.

रेकॉर्ड्समध्ये परत आलेल्या युकांची संख्या.

[illegible]

मसुना नंबर ३.

येथील कुळकर्णी अगर तलाठी यातें ठेवावयाचा गां. न. नंवार ९ याच्या बुकाच्या संग्रहाचें राजस्तर.

तालुका

गांव

तालुक्यांतून मिळाली.		तालुक्यास परत पाठविली.						न बापलेल्या जोडप्रीती कोणत्याहि असल्यास त्याचा अनुक्रम नंबर व या न देण्याची कारणे.	बुके पोहोचल्याबद्दल रेकॉर्डकीपरची सही व तारीख.	तपासणी करणाऱ्या असलदारांच्या सहायीची अध्यासरे व तारखा.
तारीख.	बुकाचा अनुक्रम नंबर.	कोणत्या महसुलाकरिता.	पावत्याचे नंबर (पासून पर्यंत.)	पावत्याचे नंबर (पासून पर्यंत.)	शुक्र नंबर.	(क) मुख्य केत्याची तारीख. व (ब) संपादित्यची तारीख.				
						(अ)	(ब)			
१	२	३	४	५	६	८	९	१०	११	१२
ता. ५ सप्टेंबर १९३९.	१	जमीनमहसूल. १ ते ११०.	१ ते ११०.	तारीख १० सप्टेंबर १९४०.	१	१ ते १६०.	तारीख १० जानेवारी १९४०.	पावती नं. १२९ गोव्या साऱ्यासाठी चुकीने वापरण्यात आली होती. सबब ती रद्द केली.	बुका नं. १/३९ तालुक्यांत पोहोचले. १० सप्टेंबर १९४०.	तपासले. पाहिले. (सही)..... (सही)..... स. इ. पाहिले. डी. आय. (सही)..... एम. ट्रा. व्हे. का. १५ जानेवारी १९४०.
२	२	३	४	५	६	८	९	१०	११	१२
१	२	जमीनमहसूल. १ ते ११०.	१ ते ११०.	तारीख १० सप्टेंबर १९४०.	१	१ ते १६०.	तारीख १० जानेवारी १९४०.	पावती नं. १२९ गोव्या साऱ्यासाठी चुकीने वापरण्यात आली होती. सबब ती रद्द केली.	बुका नं. २/३९ पावत्या नं. ८५ ते १६० वापरण्यासाठी पुन्हा दिले. (सही) सी. डी. रेकॉर्डकीपर, १० सप्टेंबर १९४०.	तपासले. पाहिले. (सही)..... (सही)..... स. इ. पाहिले. डी. आय. (सही)..... एम. ट्रा. व्हे. का. १५ जानेवारी १९४०.
१	२	जमीनमहसूल. १ ते ११०.	१ ते ११०.	तारीख १० सप्टेंबर १९४०.	१	१ ते १६०.	तारीख १० जानेवारी १९४०.	पावती नं. १२९ गोव्या साऱ्यासाठी चुकीने वापरण्यात आली होती. सबब ती रद्द केली.	बुका नं. २/३९ पावत्या नं. ८५ ते १६० वापरण्यासाठी पुन्हा दिले. (सही) सी. डी. रेकॉर्डकीपर, १० सप्टेंबर १९४०.	तपासले. पाहिले. (सही)..... (सही)..... स. इ. पाहिले. डी. आय. (सही)..... एम. ट्रा. व्हे. का. १५ जानेवारी १९४०.
१	२	जमीनमहसूल. १ ते ११०.	१ ते ११०.	तारीख १० सप्टेंबर १९४०.	१	१ ते १६०.	तारीख १० जानेवारी १९४०.	पावती नं. १२९ गोव्या साऱ्यासाठी चुकीने वापरण्यात आली होती. सबब ती रद्द केली.	बुका नं. २/३९ पावत्या नं. ८५ ते १६० वापरण्यासाठी पुन्हा दिले. (सही) सी. डी. रेकॉर्डकीपर, १० सप्टेंबर १९४०.	तपासले. पाहिले. (सही)..... (सही)..... स. इ. पाहिले. डी. आय. (सही)..... एम. ट्रा. व्हे. का. १५ जानेवारी १९४०.
१	२	जमीनमहसूल. १ ते ११०.	१ ते ११०.	तारीख १० सप्टेंबर १९४०.	१	१ ते १६०.	तारीख १० जानेवारी १९४०.	पावती नं. १२९ गोव्या साऱ्यासाठी चुकीने वापरण्यात आली होती. सबब ती रद्द केली.	बुका नं. २/३९ पावत्या नं. ८५ ते १६० वापरण्यासाठी पुन्हा दिले. (सही) सी. डी. रेकॉर्डकीपर, १० सप्टेंबर १९४०.	तपासले. पाहिले. (सही)..... (सही)..... स. इ. पाहिले. डी. आय. (सही)..... एम. ट्रा. व्हे. का. १५ जानेवारी १९४०.

पुरविण्यांत येणाऱ्या पावतीबुकांच्या जादा प्रतीचा उपयोग गांवकामगारांस मिळालेल्या जाकण्याकडे वारंवार करण्यांत येत असल्यामुळे पावतीबुकावर योग्य नियंत्रण ठेवण्याची उपलक्ष्ये उद्देशाने सरकारने पुढील सूचना केल्या आहेत :—

(१) रेकॉर्डकीपरने सोबत दिलेल्या नमुन्यांतील रजिस्टर ठेवून त्यांच्या साक्षाने पावतीबुके (गां. न. नं. ९) देणे व संग्रही ठेवणे या गोष्टीवर नियंत्रण ठेवावे. हिशेब बंद करण्याच्या वेळी पावतीबुकांचा संग्रह पडताळून पहावा आणि पावतीबुके योग्य रीतीने तपासली, त्यावर शेर मारले व ती पुनः दिल्याबद्दल त्या त्या रजिस्टर-मध्ये योग्य ती नोंद केली म्हणजे ती तलाठ्यास परत द्यावी. पावतीबुके तलाठ्यास देण्यापूर्वी दर दोन पावत्यांच्या सांध्यावर तालुक्याचा शिक्षा उठवावा.

(२) तलाठी किंवा कुळकर्णी यांनी एक रजिस्टर ठेवून त्यामध्ये त्यांना दिलेल्या पावतीबुकांची संख्या व पावत्यांची संख्या दाखवावी. त्यांनी ते रजिस्टर तपासणीसाठी तपासणी अंमलदारापुढे ठेवण्यास चुकू नये. मामलतदारांच्या ऑफिसकडून तलाठ्यास नवीन सांठा देण्यांत येईल त्या दरेक वेळेस नवीन सांठा देणाऱ्या इसमाने हे रजिस्टर तसेच संपलेले पावतीबुक तपासून पहावे आणि रजिस्टरांत त्या आशयाची नोंद करावी.

(३) गांवकामगारांना देण्यांत येणाऱ्या पावतीबुकांची संख्या त्यांच्या बाजवी गरजापेक्षा जास्त असू नये आणि बालुक्यांतून देण्यांत आलेल्या सर्व पावतीबुकांस चालू महसुली वर्षाचा अनुक्रम नंबर देण्यांत यावा. इकडे लक्ष ठेवले पाहिजे.

(४) चालू पावतीबुक सगळे संपेपर्यंत पावतीबुकांच्या जादा प्रतीमधून पावत्या देण्यांत येऊ नयेत इकडे तलाठ्याने किंवा कुळकर्णाने लक्ष ठेवावे.

(५) तलाठ्यांना सक्त ताकीद देण्यांत यावी की, त्यांनी अगदी अपरिहार्य बाबतीतच कच्च्या पावत्या देण्यांत याव्या आणि अशा बाबतीतही त्यांनी दिलेल्या कच्च्या पावत्यांच्या ऐवजी शक्य तितक्या लवकर पक्क्या पावत्या देऊन कच्च्या पावत्या परत घ्याव्या आणि ती गोष्ट गां. न. नं. ९ मध्ये पानावर नमूद करून ठेवावी आणि कच्च्या पावत्या तपासणीसाठी जपून ठेवाव्या.

(६) सर्कल इन्स्पेक्टर, मामलतदार व इतर तपासणी अंमलदार यांनी सूचना (२) मध्ये उल्लेख केलेली रजिष्टर तपासण्यावर कटाक्ष ठेवावा आणि दिलेल्या कच्च्या पावत्यांबद्दल गांवामध्ये चौकशी करावी.

(७) मामलतदाराकडून होणाऱ्या वार्षिक हिशेब तपासणीच्या वेळी व प्रांत ऑफिसर व कलेक्टर यांकडून नंतर होणाऱ्या जमाबंदीच्या वेळी ही रजिस्टर तपासणे व गांवच्या रजिष्टरांतील नोंदी तालुक्याच्या रजिस्टरांतील नोंदीशी जुळतात की नाही ते पहाण्याकडे विशेष लक्ष ठेवावे.

(८) या सूचनांकडे दुर्लक्ष करण्याचा प्रयत्न करण्यांत आला अगर अशा रीतीने दुर्लक्ष केल्याचे उदाहरण घडले तर त्याबद्दल कडक शासन करण्यांत यावे.

ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००

नमुना नंबर १.

प्रसकडून आलेला व तलाठी गांव
तालुका जिल्हा यांस दिलेला गांवचा नमुना नं. ९ जमीनमहसुल, पाटबंधारे व
सन १९ चा हिशेब दाखविणारे नमुने.

तारीख १ माहे ओंगष्ट सन १९ ची सुरवातीची शिल्लक. १६० पावत्या असणाऱ्या पावती- बुकांची संख्या.	वार्षिक इंडेंटप्रमाणें मिळालेल्या पावतीबुकांची संख्या.	तलाठ्यांस दिलेली बुके.			
		गांवाचें नांव.	दिलेल्या पावतीबुकांची संख्या.	पावत्यांची संख्या.	बुके पावत्याबद्दल तलाठ्याची सही व तारीख.
२९	२००	अ. ब. x	२ ४ x	३२० ६४० x	क्ष. झ. x x x
		शिल्लक ...	२१० १९		

प्रसकडून आलेला व तलाठी गांव
तालुका जिल्हा यांस दिलेला गांवचा नमुना नं. ९-अ याचा सन १९ चा हिशेब दाखविणारा नमुना.

तारीख १ माहे ओंगष्ट सन १९ ची सुरवातीची शिल्लक. १६० पावत्या असणाऱ्या पावती- बुकांची संख्या.	वार्षिक इंडेंटप्रमाणें मिळालेल्या पावतीबुकांची संख्या.	तलाठ्यांस दिलेली पुस्तके.			
		गांवाचें नांव.	दिलेल्या पावतीबुकांची संख्या.	पावत्यांची संख्या.	बुके पावत्याबद्दल तलाठ्याची सही व तारीख.
पाटबंधारे. १०	३०	अ. ब. x	२ ४ x	३२० ६४० x	क्ष. झ. x x x
		शिल्लक ...	३९ ९		

प्रसकडून आलेला व तलाठी गांव
तालुका जिल्हा यांस दिलेल्या तगाईच्या पावतीबुकांचा सन १९ चा हिशेब दाखविणारा नमुना.

तारीख १ माहे ओंगष्ट सन १९ ची सुरवातीची शिल्लक. १६० पावत्या असणाऱ्या पावती- बुकांची संख्या.	वार्षिक इंडेंटप्रमाणें मिळालेल्या पावतीबुकांची संख्या.	तलाठ्यांस दिलेली बुके.			
		गांवाचें नांव.	दिलेल्या पावतीबुकांची संख्या.	पावत्यांची संख्या.	बुके पावत्याबद्दल तलाठ्याची सही व तारीख.
तगाई. ४	२०	अ. ब. x	२ ४ x	३२० ६४० x	क्ष. झ. x x x
		शिल्लक ...	२० ४		

गांवचा नमुना नंबर १०.

चलन मौजे नहीगांव, तालुका बलसार.

चलन नंबर ३.		संयुक्त जमीनबाब.			
		बाकी.	कायम.	फिरते.	एकूण.
येणे.		४९ १५ ०	८६७ १२ ७		
न. नं. ९ यांतील नोंदी.	पूर्वीचा वसूल.	०		११३ ६ ६	११३ ६ ६
पावती नं. ७ पासून.	तालुक्यांत.		१४४ १ ०		१४४ १ ०
पावती नं. ११ पर्यंत.	या चलनाप्रमाणे.	२१ ४ ०	७२ ६ ११	३ २ ०	१०३ १२ ११
					३६१ ४ ७
संयुक्त जमीनबाबेची बाकी १९१०-११.		२१ ४ ०	नाण्याचा वगैरे तपशील.		
चाळ साल.			नोटी		६० ० ०
कायम.	१४४ १ ० मनी-ऑर्डरीने.		सोन्याचें नाणें		३० ० ०
	७९ ६ ११		रुप्याचें नाणें		१३ ० ०
			निकेल		० ८ ०
			तांब्याचें नाणें		० ४ ११
फिरते } फळें.	२ २ ०				१०३ १२ ११
	१ ० ०				
	३ २ ०				१४४ १ ०
एकूण ...	२४७ १३ ११			मनीऑर्डर	२४७ १३ ११

एकूण एकशेंतीन रुपये बारा आणि अकरा पै रोख व एकशेंचवेचाळीस रुपये एक आणा मात्र मनीऑर्डर.

सबल्या दाजी गहार याचे हस्ते पाठविले.

तारीख ६-१-१३.

(सही)

कुळकर्णी

पाटील.

नवी येणे कुळकर्ण्यास अरंभी कळू शकणार नाही. सत्रव त्याने गां. न. नं. ९ यांत तारीख १ ऑगस्ट रोजी जे येणे दाखविले असेल तेच येणे, समजून आलेले महत्वाचे फेरफारासह दाखवावे.

दाखल ४-९० वाजता संध्याकाळी.

(सही)

अवल कारकून.

तालुक्यांचा न. नं. ४ यांत चलन भरले.

(सही)

जमाबंदी कारकून.

तारीख ७-१-१३.

रु. १०३ १२ ११ } एकशेंतीन रुपये बारा आणि अकरा पै व
+ १४४ १ ० } मनीऑर्डरीने आलेले एकशेंचवेचाळीस
रुपये एक आणा.

जमीनबाब जमेचे रजिस्ट्रांत जमा केले.

तारीख ७-१-१३.

(सही)

सही

सराफ कारकून.

अवल कारकून

अगर मामलदार.

गांवचा नमुना नं. १० (इरिगेशन).

गांवचे चलन नं.	वाक्या.			चाल.			बाक्या.	
				खरीप.	रबी.	इतर.	बाक्या.	चाल.
भागणी	साल.	साल.	साल.					
	र. आ. पै	र. आ. पै	र. आ. पै	र. आ. पै	र. आ. पै	र. आ. पै	र. आ. पै	र. आ. पै
पूर्वीच्या वसुल्या ...								
या चलनावरोबर पाठवि- लेली रक्कम.								
पावती नंबर पासून पर्यंत.								
एकूण वसुल्या ...								
बाक्या: ...								

रुपये ()

बरोबर पाठविले.

(सही)

(सही)

तारीख

पाटील.

कुळकर्णी.

रुपये

इरिगेशन रेव्हेन्यू रजिस्टरमध्ये जमा केले.

(सही)

(सही)

ट्रेझरी कारकून.

अवलकारकून किंवा मामलतदार.

(तारीख ९ माहे सप्टेंबर सन १९३५ चा रेव्हेन्यू डिपार्टमेंटातील सरकारी ठराव नंबर ३७३९/३३ व ३०-५-१९३९ चा मेमो नं. ३७३९/एफ.)

गांवचा नमुना नंबर १० बाबत खुलासा.

भरणा करण्यांत येतो तेव्हा याच्या दोन प्रती करून पाठवाव्या लागतात. याचा मूळ इरादा असा आहे की या गांवचे हिशोबांत महत्वाची चूक राहू नये. म्हणून प्रत्येक चलनात ता. २६ जुलैपासून भरण्याची वेळ वेरीज देण्यांत येते, अशासाठी की, भरणा जमा करण्याचा राहिला नाही असे तालुका कारकुनास कळून यावे. या चढते बेरजेचे तीन भाग केले आहेत. म्हणजे बाकी, कायम जमीनबाब, व फिरते उत्पन्न. यामुळे या सदरांत वर्गवारीची चूक झाली असल्यास ती एकदम लक्षांत येऊन दुरुस्त करता येते. हे बरोबर रीतीने केले असले तर, साल अखेर गांवचा न. नं. ९ च्या बेरजेची ता. न. नं. ९ रीत रुजवात घेण्यास क्वचितच अडचण पडेल. कुळकर्ण्याने पाठविलेले सालअखेरचे शेवटले चलन मामलेदार यांचे हिशोबाशी जुळले तर दरम्यान खतविलेल्या सर्व रकमा जुळल्याच पाहिजेत.

२.

३. पाठविलेल्या दोन प्रतीपैकी एक अर्थात तालुक्यांत रहाते, व दुसरी कुळकर्ण्याकडे परत येते. त्यावर बरोबर रीतीने सही झाली आहे, व पावती दिलेली रकम बरोबर आहे, असे कुळकर्ण्याने पाहिले हा सर्वात त्याचा मोठा बाबत आहे. चलनावर बरोबर रीतीने पावती होऊन येण्यास विलंब लागला. किंवा रकमेत तफावत पडली, तर कुळकर्ण्याने लागलीच तपास करून रिपोर्ट केला पाहिजे.

४. फिरत्या उत्पन्नाच्या रकमा मामलेदार यांस ओळखता येणेसाठी त्यांचा तपशील देणे जरूर आहे. विशेषकरून मामलेदार यांनी हुकूम न दिलेल्या किंवा त्यांचेमार्फत हुकूम न गेलेल्या रकमांबद्दल म्हणजे जसे, काव्यासंबंधी किंवा रिकार्डसंबंधी फी वगैरे, अशा रकमांचा तपशील दिला पाहिजे. विजापूर जिल्ह्यांत रुजवातीसाठी आणि पाहून परत करणेसाठी प्रेक्षिंग पासाची स्थलप्रत चलनावरोबर पाठवितात.

५. नाण्याचा तपशील अशासाठी देण्यांत येतो की, जर रकमेत काही उणेपणा आला तर कोणते बाबतीत चूक घडली हे मामलेदार यांस कळू शकेल. शिवाय तपशीलापासून सराफ कारकुनासही मदत होते.

भरणा पाठविण्याचे नियम खाली दिल्याप्रमाणे आहेत (स. ठ. नं. १०४४-८९ न. खा. व मु. ट्रे. म्या. आ. ३९३.) (सिध नियम फॉ. १३६०-१९ आहेत.)

(१) पैसा नेणारा व पाटील यांचे सपक्ष कुळकर्ण्याने रोकड मोजली व पाहिजे ती एका पिशवीत किंवा इतर पुडक्यांत, एका कागदाचे तुकड्यावर रकमेचा आंकडा लिहून त्यांसह घातली पाहिजे. नंतर ते पुडके बांधून त्यांच्या गांठीवर नेहमीप्रमाणे (कोणताही सरकारी शिक्का न वापरता) मोहोर करून कुळकर्ण्याची सही असलेला कागद गांठीवर चिकटविला पाहिजे.

(२) प्रत्येक भरण्याबरोबर दोन (अथवा १० रुपयांपेक्षा कमी असल्यास एक) गांवनोकरांनी गेले पाहिजे. सदरहू इसम भरवणाचे व योग्य आहेत हे पहाण्याची जबाबदारी गांवकामगारांवर आहे. गांव तालुक्या नजिक असेल, व गावांत एकाहून जास्त नोकर नसेल, तर पाटलाने किंवा कुळकर्ण्याने त्याचे बरोबर गेले पाहिजे.

(३) सब-ट्रेझरी बंद झाल्यानंतर लुक्कन आलेला भरणा ठेवण्यासाठी गार्डरूमच्याबाहेर सब-ट्रेझरीमध्ये एक पेटी ठेवली पाहिजे. पोलीस अथवा खजिन्याचा इतर गार्ड स्वाधीन असणाऱ्या अंमलदाराने उशिरा आलेला भरणा असलेल्या मोहोरबंद पुडक्यावर तो भरणा आणणाऱ्या गांवनोकरांच्या समोर आणखी मोहोर केला पाहिजे. नंतर गार्ड स्वाधीन असणाऱ्या अंमलदाराने तो भरणा आणणाऱ्या गांवनोकरांच्या समोर सदरहू पेटांत नीट भरून तिला कडीकुलूप लावून बंद करून तिजवर मोहोर केली पाहिजे. गांवनोकरांपैकी एका नोकराने सब-ट्रेझरी पुन्हा उघडेपर्यंत तेथे हजर राहिले पाहिजे."

(४) भरणा तालुक्यांत पोहोचल्याबरोबर, किंवा खजिना उघडल्याबरोबर गार्डाचे ताब्यांतून भरणा घेतल्यावर तो तपासण्यापूर्वी, प्रथमतः अन्वळ कारकुनाकडे नेला पाहिजे. व त्यांनी चलनावर दाखल झाल्याची वेळ नोंदून छोट्या सही केली पाहिजे.

(५) नंतर पैसा घेऊन जाणारे इसमांनी नाण्याची मोजदाद सराफ करील तिकडे लक्ष ठेवावे. व कुळकर्ण्यास परत देण्यासाठी चलनाची दुसरी प्रत पूर्ण सही करून मिळेपर्यंत वाट पाहावी.

१. नाणें तपासतांना एकादें कमी वजनाचें, किंवा खोटें अगर दुसरे कारणानें स्व. बाढळून आलें तरी भरण्याची पुरी रक्कम मामलेदार यांचे कायम तसलमातीपैकी रक्कम वेळ. यांनीं सही केलेले चलनाचे दुसरे प्रतीबरोबर वाईट, तोडलेले, किंवा स्वीकारण्यास अयोग्य नाणें कुळक त्या तुटीची भरती करण्यास गांवकामगारास लावावें. तुटीची भरती होईल तेव्हां तो पैसा कायम तसलमातीस बशा तुटीचा जमाखर्च गांवच्या दुसऱ्या कोणत्याहि हिशेबांत येणार नाही. अर्थात गैरचालीनें नाणें कोणत्या आलें हें पाटील किंवा कुळकर्णी यांस माहित असलें तर त्यांजकडून त्यांनीं वसूल करावा. पैसा नेणारांनीं वाटेंत नाणें गमविलें असलें तर त्यांजकडून वसूल करावा. तूट कशी आली हें त्यांस सांगतां येत नसेल तर ती तूट त्यांनीं भरावी, किंवा मामलेदारमार्फत निकाल करून घ्यावा. वाटाघाटीचा संबंध फक्त मामलेदार यांचे कायम तसलमातीचे हिशेबाशीं राहिल. जमीनबाब हिशेबास कांहीं एक बाध येणार नाही.

७. तथापि तूट फार मोठी असेल, समजा कीं ती १० रुपये किंवा याहून जास्त आहे, तर या गोष्टीचा रिपोर्ट प्रांताचे साहेब यांजकडे केला पाहिजे. पाठविलेली रक्कम आणणाराचे समक्ष मोहोर करून कुलुपांत ठेऊन चलन नाकबूल केलें पाहिजे. आणि तालुक्यांत जी वास्तविक रक्कम दाखल झाली असेल त्याचें नवें चलन कुळकर्ण्यानें लिहून, गहाळ झालेली किंवा अन्य तऱ्हेनें कमी आलेली रक्कम गां. न. नं. ९ यांत गांवकामगाराजवळ शिल्लक राहिलेली म्हणून दाखविली पाहिजे. असे प्रसंग फारच कचित येतात ; व त्या कार्यां विशेष हुकमाची आवश्यकता असते.

८. जमीनबाबेखेरीज इतर उत्पन्नाकरितां जास्त सोपें असें चलन नंबर १०-अ याचा उपयोग करणेचा आहे. या चलनासहि हेच नियम व साधारण शेर लागू पडतात.

९. नमुन्यांवरून असे दिसून येईल कीं, दोन्ही चलनांवरून योग्य अशा रोजकीर्दीत रोकड जमा केली पाहिजे एवढेंच नाही, तर चलन सही करण्यापूर्वी, योग्य अशा खतावणींतहि ती रक्कम लागलीच नोंदली पाहिजे. या प्रश्नाचा खुलासा तालुक्याचे हिशेबांत केला आहे. परंतु कुळकर्ण्याचे संबंधापुरतेंच पाहिलें तर, खतावणींत जरी रक्कम खतविल्या नाहीत तरी, सही केलेलें चलन अपुरें आहे असें नाही त्याला त्याच्या सुटकेकरितां जें काय पाहिजे तें इतकेंच कीं रक्कम पोहोचिली व कीर्दीत दाखल केली म्हणोन पावती मिळाली पाहिजे. तालुक्यांत वसूल आलेल्या रकमांची कुळकर्ण्यास योग्य खबर दिली आहे, व त्या रकमा गां. न. नं. ८-ब यांत दाखल करून पावतीची आवश्यकता असल्यास ती दिली आहे असें मामलेदार यांस पाहतां याबें म्हणून असा तालुक्यांतील वसूल, मासल्याचे नोंदीत दर्शविल्याप्रमाणें, सिद्धविण्यांत येतो. या योगानें गां. न. नं. १० व ता. न. नं. ४ या दोहोंतील मोक्याच्याची सर्वस्वी खात्री होते.

गांधीचा न. नं. १०-अ.

निघळ लोकलफंड, अबकारी, पोलीस किंवा गांधी वसूल येणारे इतर उत्पन्नाबद्दल.
 रापन मौजे तालुके
 चलन नंबर गां. न. नं. ९ यांतील नोंदीचे नंबर

नाबी.	रक्कम.	भरण्याचा तपशील.
वेगवेगळे सदरास जमा होणारे रकमेबद्दल वेगवेगळे चलन पाठविले पाहिजे. (जसे अबकारी, फॉरेस्ट, लोकलबोर्ड).		नोटी. सोन्याचे नाणे. रुप्याचे नाणे. निकेल. तांब्याचे नाणे. एकूण (अक्षरी) रु.
एकूण ...		
भरणा केला. हस्ते तारीख कुळकर्णी. पाटील.	दाखल झाल्याची तारीख व वेळ	अवल कारकून.
खतावणी नं. यांत खतविली. तारीख कारकून.	नंबर रुपये (अक्षरी) ता. न. नं. यांत जमा केले. तारीख	अवल कारकून. सरफ अगार मामलेदार.

सक्तीचे उपाय.

मागणीप्रमाणे वसूल दिला नाही तर कुळकर्ण्यास जी तजवीज करावी लागते, त्याचा विचार आतां दिले आहे. प्रथमतः त्याने व पाटलाने नेहमीच्या मनवळणीच्या उपायाने वसूल करण्याची आपली शिकस्त केले परंतु यांत त्यांनी पुष्कळ वेळ घालवून नये. जेव्हां त्यांस असे वाटे की, सक्तीचे उपायाची योजना केल्याशिवाय राहिलेला बाकी वक्तशीर वसूल होण्यास अडचण पडेल, तर मग कुळकर्ण्याने विलंब करू नये. हे काम तो जितकें लांबणीवर टाकील तितका त्याला स्वतःलाच जास्त त्रास होईल. बाकी नसली किंवा बाकीच्या नोंदी थोड्या असल्या तर गांवचे हिशेब सरळ व सोपे असतात. परंतु बिगरहुकमी बाक्यांची संख्या वाढली, तर हिशेब ठेवण्यास लागणारे श्रम व होणारा घोंटाळा सहजी दुप्पट होईल.

२. जंगम माल विक्रीपर्यंत व विक्री धरून सक्तीचे उपायाचे जे प्रकार आहेत त्यांचा प्रथमतः उपयोग करावा. यास सक्तीचे हलके उपाय असे म्हणतात. जेव्हां हे उपाय निष्फळ होतात तेव्हां जमीन जप्त करणे, विक्री करणे, खालसा करणे वगैरे असे जास्त सक्तीचे उपायांचा उपयोग करावा लागतो. * * * *
ऋतुमानाप्रमाणे व गांवचे स्थितीप्रमाणे सक्तीचे उपायांची किती निकड लावावी याबद्दल मामलेदार तोंडी व बट हुकुमाचे द्वारे वेळोवेळी कुळकर्ण्यास हुकूम देतील. हल्लीच्या पद्धतीप्रमाणे जेव्हां पिकाच्या स्थितीवरून जरूरी पडते तेव्हां साधारणपणे तहकुबी देण्यांत येते. म्हणून जे येणें तहकूब केलें नाहीं तें येण्याची मुदत होऊन जातांच कायदेशीर असे सक्तीचे सर्व उपाय चालू करणे हें कुळकर्ण्याचें सद्गुदर्शनी पहिलें कर्तव्यकर्म आहे.

जंगम मालाची जप्ती करण्यांत त्याने कायदा १९०८ चा सि. प्रो. को. ५ कलम ६० (१) पाळला पाहिजे. राहती घरे किंवा त्यांचे दरवाजे खुले करू नयेत. तसेंच शेतीची जनावरे, आउते, वापरण्याचे कपडे, किंवा शेतकऱ्याचे रहाते घराचे सामान किंवा भांडी, ही कायद्याने जप्त करण्याची मनाई आहे, सबब ती जप्त करू नयेत. माल रास्त रीतीने जप्त केला किंवा कसे याबद्दल कलेक्टरसाहेब यांचा निकाल अखेरचा आहे. (स. ठ. नं. २१७९-९१.)

३. पहिली तजवीज म्हटली म्हणजे नोटीस करणे ही होय. प्रत्येक रयत इसमास माहीत असतें की आपल्यास सारा यावयाचा आहे, सबब कायद्याप्रमाणे नोटीस करण्याची आवश्यकता नसते. कलेक्टर किंवा मामलेदार यांनी हुकूम दिला तर नोटीस न करतां पिकाची किंवा इतर जंगम मालाची जप्ती हीच पहिली तजवीज करतां येईल. परंतु खालील नमुन्यावरून नोटीस प्रथम दिली पाहिजे असे गृहीत धरलेले आहे. कुळकर्ण्याने प्रथमतः बाकीदारांची यादी तयार करावी. नंतर त्याने मामलेदार यांकडे रिपोर्ट करून नोटीसा सहीशिके अरून आणाव्या. अवल कारकुनास नोटीसा सही करतां येतात. सक्तीचे उपायांचे रजिस्टर फक्त तालुक्यांत ठेवण्यांत येईल. त्यांत व तालुक्याचे हिशेबांत नोटीस-फी दाखल केली पाहिजे. खालील नमुन्याचा पुरेसा खुलासा नमुन्यावरून होतो.

यांस.

खात्याचा नंबर.	गांव.	बाकीची रकम.	फी.	बजाविल्याची तारीख.	वसुलाची तारीख.
१	२	३	४	५	६

कुलकर्णी.

जमाबंदी कारकून-

रिपोर्ट.

पत्रकांत दाखविले इसमांनीं वसूल दिला. ज्यांनीं प्रत्यक्ष नोटीस निषण्णापूर्वी वसूल दिला, ते आहेत. या इसमांची नोटीस फी-माफ करावी किंवा कसे, याबद्दल हुकूम मिळावा. खाळील इसमांनीं वसूल त्यांची जंगम जिनगी जप्त करून इसमावर जतीच्या यादी यास जोडल्या आहेत, व विक्रीचे जाहीरनामे पाठविले आहेत.

खात्याचा नंबर.	नांव.	नोटीस-फीसह अजून येणं बाकी.	जतीची तारीख	विक्रीची तारीख	वसूल झालेली रक्कम.	
१	२	३	४	५	६	
						जती करण्यासारखी जिनगी न सांपडल्यास ती गोष्ट या पत्रकांत दाखवावी.

पाटील व कुळकर्णी.

उत्तर.

लिळांवांच्या तारखा २२-३-१३ नेमल्या आहेत. व लिळांवर करण्याबद्दल कारकुनास हुकूम दिला आहे. खाती नंबर ची नोटीस-फी रद्द केली आहे. (किंवा खाती नं. ची फी प्रांताचे साहेब यांनीं माफ केली आहे.)

तारीख.

मामलेदार.

जमाबंदी कारकूनाचे मार्फत—नोटीस-फीची माफी व जप्त्या यांचा दाखला ता. न. नं. ४ व ६ यांत घ्यावा. दाखला घेतला.

जमाबंदी कारकून.

कुळकर्ण्यांचा रिपोर्ट मामलेदार यांजकडे.

विक्रया तारीख रोजी झाल्या, व त्यांचे परिणाम पत्रकांत दाखविले आहेत. विक्रीचा खर्च वजा जातां बाकी रुपये बाकीदाराचे खात्यास जमा केले; व खरेदीदारांचे नावे पावत्या दिल्या. विक्री पुरी करण्यापूर्वी आलेला वसूल वरील पत्रकांत दाखविला आहे. अजून राहिले बाकीदारांबद्दल (खाती नंबर) वेगळ्या यादी पुढील तजविजीसाठी पाठविण्यांत येत आहेत.

पाटील.

कुळकर्णी.

दुसरी दाखल.

मामलेदार.

साधारण पत्रक किंवा यादी यांवरून तजविजीचीं सर्व कुळें संपलीं म्हणजे सक्तीचे मोठे उपायाकडे वळून, कुळकर्ण्यांनीं प्रत्येक कुळाबद्दल वेगळा रिपोर्ट करावा तो असा.

सशस्त्रीचे मोठे उपायाचा नमुना नंबर २.

सहब यांस.

उपलब्ध
नंबर

बाकीदारांचे नांव

अजून येणें बाकी

नोटीस बजावल्याची तारीख

जंगम मालाची विक्री केली असल्यास तारीख.

बाकी नाठालीची आहे, किंवा गरीबीमुळे, किंवा वाईट हंगामामुळे वेगळे आहे किंवा कसे.

तगाईची बाकी आहे की काय अगर दुसरे कांहीं बोजे आहेत की काय

शेरे.

नोटीशीत लिहिले बाकीदारांच्या जमिनी विक्री करण्याच्या नोटिसा मंजुरीकरितां हुकुमाकरितां यासोबत पाठविल्या आहेत (जर खात्याचा कांहीं भाग खालसा करावयाचा असेल तर बाकीचा कमी करावा.)

पाटील व कुळकर्णी.

मे. असिस्टंट कलेक्टरसहब यांजकडे हुकुमासाठीं रवाना.

मामलेदार.

हुकूम.

विक्रीच्या नोटिसा योग्य रीतीने मंजूर व सही करून कायद्याप्रमाणें प्रसिद्धीसाठीं व तजविजीसाठीं परत पाठविल्या आहेत.

असिस्टंट कलेक्टर.

जमाबंदी कारकुनांनै ता. न. नं. ६ यांत दाखला घ्यावा.

मामलेदार.

दाखला घेतला.

जमाबंदी कारकून.

उपायाचा परिणाम काय झाला याबद्दल कुळकर्ण्याने रिपोर्ट करावा.

मामलेदार.

(जमिनीची विक्री करण्याची, किंवा खातें खालसा करण्याची, किंवा दुसरा स्थावर माल जतन करण्याची, किंवा पकडण्याचें बार्ड करण्याची, आवश्यकता उत्पन्न झाली तर तें काम पत्रव्यवहाराचे रूपानें चालू राहील.)

जेव्हां बाकीदाराची जमीन खालसा करण्यांत येते, किंवा लिखांव न करतां नवीन शेत
त्याच्या कुळाकडे वर्ग केली जाते (रु. १२०) तेव्हां वसूल न झालेली बाकी, सूट
(ल्यां. रे. को. रु. ६९.) वसूल करण्याचे सर्व प्रयत्न संपल्यावर, अगर ते निष्फळ आहेत असें आढळून
काढून टाकतां येते. (सूट नव्हे.) हिशेब चालू ठेवण्यापेक्षां बाकी ताबडतोब काढून टाकणें जास्त चांगले.
होणारी बाकी काढून टाकण्याचा अधिकार १०० रुपयेपर्यंत कलेक्टरसाहेब यांस आहे. (ल्यां. रे. को. रु. पहा.)
२०० रुपयेपर्यंत अधिकार कमिशनरसाहेब यांस आहे. [स. ठ. नंबर ४६९३ (९)-०८.]

जमीन खालसातीचे नोटिसांवर (आर्. एन्. २७) मामलेदार सही करतात [स. ठ. नं. ५२९५—(७४)—११];

खालसातीनंतर विक्रीच्या नोटिसांवर (आर्. एन्. ६१) प्रांताचे साहेब सही करतात.

सक्तीचे मोठे उपायाचे नमुन्यासंबंधानें खुलाशाची आवश्यकता नाहीं. ज्याअर्थी प्रत्येक हुकूम तालुक्यांतून सुटतो
त्याअर्थी मामलेदार हे आपले सक्तीचे उपायाचे रजिष्टराकरितां काय काय तपशील पाहिजे, तो दिला आहे
कीं नाहीं हें पहातील.

जंगल माल किंवा जमीनविक्रीचे समर्थी खरेदीदारानें कुळकर्ण्यास पैका दिला, किंवा तालुक्याचे ठिकाणीं भरला, तर
ती रक्कम खरेदीदाराचे हस्ते म्हणून बाकीदाराचे खात्यांत जमा केली पाहिजे, असें लक्षांत ठेवावें. फक्त विक्रीचा खर्च वजा
करण्याचा हुकूम झाला असला तर तो किरकोळ जमीनबाबीस वेगळा जमा करावा. या बाबतींत गां. न. नं. ४ यांतील
नोदीस विक्रीचे प्रकरणांचा आधार लिहावा. वसूल झालेली रक्कम येणें रकमेहून जास्त असली तर अर्थात् जास्त रक्कम
फाजील वसूल होईल, व तो फाजील वसूल बाकीदारास परत दिला पाहिजे, किंवा त्यास पसंत पडल्यास पुढील सालचे
वसुलांत तो पुरविला पाहिजे, किंवा त्याचें दुसरें खातें असल्यास त्यास जमा केला पाहिजे.

पुस्तक

गांवचा नमुना नंबर ११

विशेषाचा नेबर.	नांवें.	क्षेत्र.				इनामावरील नुकसान.	
		खालसा (सरकारी) विशेष रीतीने कमी केलेले सान्यासह.	इनाम.	* बिनशेती.			
१	२	३	४	५	६		
१	बाळकृष्ण बासुदेव	ए. २५ गुं. ३०	ए. २४ गुं. २०	ए. २५ गुं. ०	रु. ५२ आ. ८ पै. ०	...	
२	गणपतराव बळवंतराव	० १०	२ ४	...	३ ० ०	...	
३	बाळू मथू	१ १७	...	...	...	...	
४	भोगिनाथ रामलाल	२६ २	...	...	...	...	
						तहकूब (ई).	
५	गेनू मथू	१ १८	...	...	...	...	
७	लक्ष्मीबाई भतार अनंदराव	० २१	...	...	...	...	
८	मनाजी अनंदराव शिंदे	२१ ४	६ ६	० २०	५ ० ०	...	
						सूट (अ).	
						वसूल.	
९	मणिलाल हिराशंकर व इतर.	...	१५ २०	...	२० ८ ०	...	
						वसूल.	
						बाकी.	
१०	मथू मारुती	२ ३५	...	...	...	...	
११	नारायण कुळकर्णी	६ ३०	२२ १०	२ २०	२९ ८ ०	...	
१२	नरसिंहराव बळवंत	० ११	१२ १७	११ ८	...	...	
						वसूल.	
						बाकी.	
१३	राघू रामा माळी	८ ३	...	...	...	...	
						सूट (ब).	
						वसूल.	
१४	रघुनाथ बळवंत	१२ १४	...	...	...	...	
१६	रेव्हरंड मि. शिलिदी	...	...	१ ०	१८ ० ०	...	
					बिनशेतीचा.	वसूल.	

टीप.—कोष्टक ७ ते १६ यांची बरीज घेण्यास सोपे पडावे म्हणून ८-व वरून सूट व तहकुबी यांचे

* हा तपशील गांवी नसेल तर

वार, सन १९१२-१३.

पक्ष-

संयुक्त जमीनबाब.

बाकी. *

तहकुबीची.			बिगरहुकुमी.		
१९०९-१०	१९१०-११	१९११-१२	१९१०-११	१९११-१२	दुसरीं वर्षे.
७	८	९	१०	११	१२
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	९ ९ ०	...	९ ९ ०	...	...
...	९ ९ ०	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
८ ८ ०	...	...	...	...	...
८ ८ ०	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	९ ९	...	...	...
...	...	४ ९	...	...	...
...	...	१ ०	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	४ ४ ०	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...

आंकडे घालण्यापूर्वी येथे लिहून त्याची एकूण बेरीज केली पाहिजे व ते सिद्ध केले पाहिजे.
कोष्टकें आखूं नयेत.

हिशोबाचा नंबर.	नांवें.	संयुक्त जमीनबाब.			
		चालू साल.			
		कायम.			फिरतें किरकोळ उत्पन्न.
		खालसा (सरकारी).	इनाम.	* वैनशेती.	
१	२	१३	१४	१५	१६
१	बाळकृष्ण बासुदेव ...	१० ० ०	११ ४ ०	१३२ १३ ०	...
२	गणपतराव बळवंतराव ...	० २ ३	० ३ ०	...	...
३	बाळू मथू ...	१ ७ ०	...	...	...
४	§ भोगीनाथ रामलाल ...	२३ १० ३	...	...	...
	तहकूब (इ) ...	...	...	...	...
५	गेनू मथू ...	१ १० ३	...	...	२२ २ ९
७	लक्ष्मीबाई भतार अनंदराव ...	० ६ ६	...	...	...
८	मनाजी अनंदराव शिंदे ...	१३ ० ३	२ ७ ०	३२ ५ २	५९ ७ ०
	- सूट (अ) ...	...	...	...	...
	वसूल ...	१३ ० ३	२ ७ ०	३२ ५ २	५९ ७ ०
९	§ मणिलाल हिराशंकर व इतर ...	...	११ ६ ०	...	...
	वसूल ...	...	७ ६ ०	...	...
	बाकी ...	...	४ ० ०	...	...
१०	मथू मारुती ...	३ ६ ३	...	...	...
११	नारायण कुळकर्णी ...	१० १० ०	१८ ५ ०	५३ २ ०	...
१२	नरसिंहराव बळवंत ...	० ९ ९	१९ १४ ९	१८६ ८ ६	...
	वसूल ...	० ९ ९	१९ १४ ९	१८६ ८ ६	...
	बाकी ...	...	...	...	...
१३	राघू रामा माळी ...	१७ २ ३	...	...	२८ ११ ०
	सूट (ब) ...	४ ४ ०	...	...	...
	वसूल ...	१२ १४ ३	...	...	२८ ११ ०
१४	रघुनाथ बळवंत ...	८ ८ ०	...	...	...
१६	रेव्हरंड मि. शिलिदी ...	...	...	३ ४ ०	...
	वसूल ...	...	...	३ ४ ०	...

टीप.—कोष्टक ७ ते १६ यांची बेरीज घेण्यास सोपें पडावें म्हणून ८-व वरून सूट व तहकुबी यांचे

* हा तपशील गांवीं नसेल तर

* पत्तल येणे.	* सुट भगर काढून टाक- लेली बाकी.	* तहकूब.	वसूल.	* बिगर- हुकुमी बाकी.	* फाजील बसूल, किंवा पुढील सालचा बसूल.	हत्ते.		शेरा.
						पहिला.	दुसरा.	
१७	१८	१९	२०	२१	२२	ता. ५ वी जाने- वारी १९१३.	ता. ५ वी मार्च १९१३.	२५
१९४ १ ०	...	...	१९४ १ ०	...	...	१४४ १ ०	१० ० ०	
० ९ ३	...	...	० ९ ३	...	...	० ९ ३	...	
१ ७ ०	...	...	१ ७ ०	...	...	१ ७ ०	...	
३४ ४ ३	...	...	२८ १९ ३	...	...	२३ ४ ३	११ ० ०	
...	...	९ ९ ०	...	...	...	...	...	
२३ १३ ०	...	...	२३ १३ ०	...	...	१ १० ३	...	
० ९ ९	...	...	० ९ ९	...	...	० ९ ९	...	
३१९ ११ ९	...	...	...	...	...	४९ ४ ९	७ ० ०	
...	< < ०	...	...	...	...	...	...	
...	...	...	१०७ ३ ९	...	...	...	...	
११ ९ ०	...	...	...	...	...	९ ९ ०	९ ० ०	
...	...	...	७ ९ ०	...	...	...	...	
...	...	...	...	४ ० ०	...	...	...	
३ ९ ३	...	...	३ ९ ३	...	...	३ ९ ३	...	
<२ १ ०	...	...	<२ १ ०	...	...	३८ १ ०	१४ ० ०	
२१२ ९ ०	...	...	...	...	...	२०२ ९ ०	१० ० ०	
...	...	...	२११ ९ ०	...	...	...	...	
...	...	...	...	१ ० ०	...	...	...	
४९ १३ ३	...	...	...	...	...	९ २ ३	< ० ०	
...	४ ४ ०	...	...	...	...	...	...	
...	...	...	४१ ९ ३	...	४ ४ ०	...	...	
१२ १२ ०	...	...	१२ १२ ०	...	...	< १२ ०	४ ० ०	
३ ४ ०	...	...	...	...	...	३ ४ ०	...	
...	...	...	३ ४ ०	...	२ ० ०	...	...	

तारीख
२५-७-१३
रोजी रिफ
दिला.

आंकडे घालण्यापूर्वी येणे लिहून त्याची एकूण बेरीज केली पाहिजे व ते सिद्ध केलें पाहिजे.
कोष्टकें आखूं नयेत.

दिशेबाचा नंवर.	नांव.	क्षेत्र.		इनाम.	*बिनशेती.	इनामावरील नुकसान.	
		खालसा (सरकारी) विशेष रीतीने कमी केलेले साऱ्यासह.					
१	२	३	४	५	६		
१७	सर्जेराव भिवराव	४ २३	१० ९	...	१९ ११ १०	...	...
१८	शंकर हरी ढमढेरे	११ ३८	...	...	...	...	...
१९	शिवाजी बाळाजी व इतर	२९ ०	...	...	...	...	...
							सूट (क.) वसूल
२०	शिवराम शंकर भट	...	१० १९	...	८ १४ ०	...	...
२१	त्र्यंबक नारायण	...	१६ ४	...	१० १३ १०	...	...
२२	तुकाराम अंताजी	७ ८	...	...	...	...	...
२३	विठ्ठल रामचंद्र	४२ २३	३ ८	...	२ ३ १०	...	...
							सूट (ड.) तहकूब (फ.) वसूल.
२४	मत्ते व विक्रया (मत्ता)	...	...	...	...	...	...
							वसूल. बाकी.
	रुजुवात पाहण्याची पद्धत. (दुसरे प्रकरि सांगितले नसेल तर) गां. न. नं. ९ यातील बाब.	१६+१७+ १९+२०	१८	२२	१२+२४	...	...
	एकूण ...	१९८ ७	१२२ २९	४० ८	१४८ २ ६ १८ ० ०	इनाम. बिनशेती इनाम.	
	बिनशेतकऱ्यांनी धारण केलेले. ४१-२२	२६ २	१९ २०				
	शेतकऱ्यांनी धारण केलेले. २७९-१४	१७२ ९	१०७ ९				
	३२०-३६						
	गां. न. नं. ९ अनुक्रम नं. २१						

* हा तपशील गांवी नसेल तर

संयुक्त जमीनबाब.

बाकी. *

प्रस्ताव

तहकुचीची.			बिगरहुकुमी.		
१९०९-१०	१९१०-११	१९११-१२	१९१०-११	१९११-१२	दुसरी वर्ष.
७	८	९	१०	११	१२
...	...	...	...	९ ९	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	१९ १९	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	१९ १९	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
गुदस्त सालाचा गा. न. नं. ८-ब.			...	...	...
८ ८	९ ९	९ ९	२९ ८	९ ९	...

कोष्टकें आखूं नयेत.

दिशेबाचा नेबर.	नांव.	संयुक्त जमीनबाब.			
		चालू साल.			
		कायम.			फिरतें किरकोळ उत्पन्न.
१	२	खालसा (सरकारी).	इनाम.	* बिनशेती.	
		१३	१४	१५	१६
१७	सजराव भिवराव ...	९ ३ ९	५ १२ ९	...	...
१८	शंकर हरी दमडेरे ...	१३ ११ ०	...	...	...
१९	शिवाजी बाळाजी व इतर ...	६५ ५ ६	...	...	...
	सूट (क) ...	७ १५ ६	...	...	...
	वसूल ...	५७ ६ ०	...	...	...
२०	शिवराम शंकर भट ...	...	४ ४ ६	...	...
२१	त्र्यंबक नारायण ...	...	६ ० ०	...	...
२२	तुकाराम अंताजी ...	१६ १ ३	...	...	३६ १२ ०
२३	विठ्ठल रामचंद्र ...	२७ ११ ०	१ २ ३	...	२२ १२ ०
	सूट (ब) ...	४ ४ ०	...	...	...
	तहकूब (क) ...	८ ८ ०	...	...	...
	वसूल ...	१४ १५ ०	१ २ ३	...	२२ १२ ०
२४	मत्ते व विक्रया (मत्ता) ...	...	...	...	५ ११ ०
	वसूल ...	...	...	...	३ ३ ०
	बाकी ...	...	...	...	२ ८ ०
रजुवात पाहण्याची पद्धत.					
(दुसरे प्रकारें सांगितलें नसेल तर) गां. न. नं. ५ यांतील बाब.		१६+१७ १९+२० सदर रकमेवरील लोकल फंड ३ पै घरसोडीमुलें कमी.	१७+(१७+१२.) वरील लोकलफंड.	२५+लोकलफंड (२५+२४ वरील).	२७+३०
	एकूण ...	२२२ ९ ३	८० ११ ३	४०८ ० ८	१७५ ७ ९

* हा तपशील गांवी नसेल तर

जुलै	*	*	*	*	*	हप्ते.		शेरा.
						पहिला.	दुसरा.	
						ता. ५ वी जानेवारी १९१३.	ता. ५ वी मार्च १९१३.	
१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५
२० ९ ९	...	...	२० ९ ९	...	...	१३ ९ ६	७ ० ०	
१३ ११ ०	...	...	१३ ११ ०	...	...	७ ११ ०	६ ० ०	
८१ ४ ९	...	...	...	...	...	४९ ४ ३	३२ ० ०	
...	७ १९ ९	...	...	...	...	...	...	
...	...	...	७३ ९ ०	...	...	...	...	
४ ४ ९	...	...	४ ४ ९	...	...	४ ४ ६	...	
९ ० ०	...	...	९ ० ०	...	७ १९ ०	४ ० ०	२ ० ०	
९३ १२ ३	...	...	९३ १२ ३	...	...	८ १ ३	८ ० ०	
९१ ९ ३	...	...	...	...	...	१४ १३ ३	१४ ० ०	
...	४ ४ ०	...	...	...	...	...	...	
...	...	८ ८ ०	...	...	...	...	...	
...	...	...	३८ १३ ३	...	...	...	...	
९ ११ ०	...	...	...	...	...	...	...	
...	...	...	३ ३ ०	...	...	...	...	
...	...	...	...	२ ८ ०	...	...	...	
बाकी + ३३	तपशील पाठीवर आहे तो विशेष फाइली-बखून तयार केला असून गां. नं. ८ व. शीं रुजू घेतला आहे.		गां. नं. ९ पान आंतील शेव-शीं रुजू टचे तेरजाची वात पहाओळ.		गां. नं. ९ नं. ८-ब. तेरीज.	दोन्ही हप्त्यांची रक्कम रुपये ७६१-४-२=को. ७ ते १९ ची बेरीज.		
९३६ ११ ११	२४ १९ ६	९३ १३ ०	८९० ७ ९ ७ ८ ०	१४ ३ ०	६२३ ४ २	१३८ ० ०		

कोष्टक बांखुं नयेत.

Bk Ca 55-22

तेरीज.

[illegible]

† सुदीचा वंगरे तपशील (विशेष फायलीवरून).

[illegible]

(सही) अ. व.

गौड्याः त्रयुनां नंबर ११ (इरिगेशन).

वृत्तिगणेशच्या महसुलाचें तात्पुरतें आढावापत्रक.

[illegible]

गांवचा नमुना नंबर ११ बाबत खुलासा.

हा हिशेबास टेस्ट ब्यालन्सशीट म्हणजे "पडताळा पत्रक" असे नांव दिले आहे. चुका न होण्यासाठी या पत्रकाचा हेतु आहे. एक गोष्ट (म्हणजे बाकीचा तपशील) खेरीजकरून तालुक्याचे हिशेबाकार कोणतीही माहिती मिळविण्याचे साधन हे पत्रक नव्हे.

२. (१) कबजातील शेतीचे किंवा बिनशेतीचे क्षेत्राचे लहान लहान पुष्कळ तुकडे केलेले असतात. त्यापैकी प्रत्येक तुकडा कोणाचे तरी हिशेबांत दाखविलेला असतो. असे हिशेबाची एकूण बेरीज करण्यांत येते व हे हिशेब कुळकर्णीचे जमीनबाबत महसुलाचे पाये होतात. परंतु गां. न. नं. ५ (ठरावबंद) लिहिण्यांत येतो तेव्हा अशा विभागाचे तुकडे विचारांत घेण्यांत येत नाहीत. गां. न. नं. १ चे तरजावरून तयार झालेली व दुसरे काही नमुन्यावरून, एकंदर क्षेत्र घेण्यांत येतात व त्यावरून लोकलफंडखेरीज सर्व, येणे एकगटाने काढण्यांत येते. म्हणून हक्कांदर्जातील सर्व जमिनीचे पोटविभाग खतावणीत दाखल करतांना कुळकर्णीने जर एकादे ठिकाणी एक गुंठा जमीन गाळली असली, किंवा हिशेब करतांना एकादा रुपया दाखल करण्याचा सोडला असला, तर तो जो काय वसूल करील त्याची बेरीज व खात्यात दाखल असलेले जमिनीची एकूण बेरीज, ह्या ठरावबंदार्शी मिळणार नाहीत, या सर्व अवघड कामांत चूक झाली नाही असे शास्त्री करणे हा पडताळापत्रकाचा हेतु आहे.

(२) गांवठाणातील बिनशेतीचे तुकडे, हे ह्या नमुन्यांत सामील केलेले नाहीत. खाते नं. ८ व १२ पहा. कारण गांवठाणाचे एकूण क्षेत्र नार्कीदसार म्हणून ठरावबंदात वजा केले आहे. जेव्हा असे तुकडे पुष्कळ असतील व गांवठाणाची सर्व झाली असेल, तेव्हा गां. न. नं. ८-अ. यांतील तपशीलवार नोंदीच्या खरेपणाची चांचणी गां. न. नं. ११ यांत नवीन कोष्टक घाडून किंवा वेगळे टिपण करून पहावी.

(३) जी जमीन बिनशेतीची आहे व इनामही आहे, ती इनाम-कोष्टकांत दाखविली आहे. पान (१४५) पहा. आणि ती जर वर्ग ७ पैकी असेल तर बिनशेतीची या कोष्टकांत धरली जाते.

३. हा हिशेब दुसऱ्या एका कारणाच्या उपयोगी पडतो. ते कारण हेच की, हुकुमी व बिगरहुकुमी बाकीचा सालवार वेगळा तपशील यांत ठेवता येतो. गांव सुखी असून कुळकर्णी चांगला असला व बाकी नसेल, तर ही सर्व कोष्टके गाळण्यास हरकत नाही. जेथे बाकी एकाच प्रकारची असेल, म्हणजे हुकुमी किंवा बिगरहुकुमी, तेथे बाकीची ३ कोष्टके गाळण्यास हरकत नाही. बाकी एकच सालची असली तर बाकीची इतर कोष्टके कमी करण्यास हरकत नाही. शिवाय २०० खाती आहेत अशा गांवांत फक्त ५ किंवा ६ खात्यांत बाकी असली तर २०० खात्यांकरिता सर्व कोष्टके आंखण्यापेक्षा प्रत्येक खातेदाराचे नावासमोर बाकी गट रकमेने दाखवावी व बाकीचा तपशील नमुन्याचे पायध्याशी टिपेने द्यावा. असे करण्यांत जागा व श्रम उघड वाचविल्यासारखे होईल. तथापि एकादे प्रकारची बाकी अजिबात नसल्याशिवाय तेरीज संक्षिप्त करू नये. मासल्याच्या नमुन्यांत जितकी कोष्टके दिली आहेत, तितक्या कोष्टकांची कोणतेही गांवी जरूर लागणार नाही, अशी खरोखर अशा आहे. या नमुन्यांतील कोष्टकांची एकूण संख्या २४ आहे. परंतु या नमुन्याने जो पूर्वीचा नमुना रद्द झाला आहे त्या तिसऱ्या आवृत्तीत २२ कोष्टके होती व त्यांत सुद्धा सुटीचा तपशील जोडावा लागत असे. (स. ठ. नं. २९०२-१२.)

४. बाकीसुद्धा येण्याकरिता तपशिलाचे मानाने एक ओळ, नंतर चालू सालचे किरकोळ बाकीसह सुटीकरिता एक ओळ, पुन्हा तहकुबीकरिता आणखी एक ओळ, त्यानंतर वसुलाकरिता एक ओळ व अखेरीस बिगरहुकुमी बाकीकरिता एक ओळ, अशी एकेक ओळ कशा रीतीने दिली आहे इकडे विशेष लक्ष द्यावे. अर्थात् खातेदाराकडील एकूण बाकीत तहकुबीची व बिगरहुकुमी बाकी अशा सामील असतात. या प्रत्येक ओळीची आडवी बेरीज कोष्टक १७ ते २१ पैकी एका कोष्टकांत दिली आहे. परंतु बेरजा सरळ उम्या न देता पायन्यापायन्याने बेरजा याव्या अशी व्यवस्था केली आहे. कदाचित् असे वाटेले की, या ओळी भरण्यास २२ कोष्टकांच्या जुन्या पद्धतीप्रमाणे जितक्या नोंदी लागतात तितक्या पुष्कळ नोंदी लागत असतील. परंतु विचार केल्यावर असे दिसून येईल की, तशी गोष्ट नाही. जेव्हा खातेदार आपले सर्व देणे देऊन टाकतो, तेव्हा या ओळीपैकी एका ओळीचीही सुट्टीच जरूर लागत नाही. कारण तेथे बाकीच काढावयाची नसते. खाते नंबर १, २, ३ पहा. साधारण गांवाचे खात्यांपैकी पुष्कळ खाती नं. १ ते ७ चे खात्यांनून जास्त अवघड नसतील.

५. सालअखेरीस या नमुन्याची एकूण करतांना सुटीत वसूल मिळविणे : अगर अशासारखे काही केले जाणार नाही अशाबद्दल काळजी घ्यावी लागेल. प्रत्येक ओळीची आडवी बेरीज कोष्टके १७ ते २१ यांपैकी योग्य कोष्टक येईपर्यंत घेतली पाहिजे. ह्या १७ ते २२ कोष्टकांची उभी बेरीज घ्यावी.

स्पष्ट हुकूम असल्याखेरीज असे एकीकरण करू नये. परंतु अशा प्रकारचे एकीकरण नसतानाहि आणि नमुन्यांची कोष्टकें फक्त जहरीची असल्यामुळेच ठेवण्यांत आली आहेत, हे सोपे पडतें म्हणून तलाठी असे एकीकरण करील अशी भीति आहे. मामलेदार व प्रांतसहचर ह्यांचे घेतली पाहिजे.

९. पुष्कळसे खातेदार शेतकरी आणि विनशेतकरीहि असतात. ह्यामुळे त्यांची जुनी वर्गवारी अंदाजी व चुकीची अशी होते. ती (स. ठ. नं. ९७४५ तारीख ११-९-२४ आणि १०-९-२५) (सिधला स. ठ. नं. ९७४५ तारीख २३-९-२६ ने मुदाम दुरुस्ती केली आहे) रद्द करून त्याऐवजी तीन वर्ग करण्यांत आले आहेत. शिवाय खातेदारांनी आपले खात्यांतील प्रत्येक तुकडा ज्या प्रकाराने लागवडीस आणला असेल त्या तुकड्याच्या क्षेत्राबद्दलही वर्गवारी तयार केली जाते. जर गेवून ९ एकर जमीन स्वतः पेरली आणि आणखी ९ एकर जमीन भाड्याने मजूर लावून तिच्यावर देखरेख करित असेल आणि आणखी ९ एकर त्याने कुठाला खेडण्यास दिली असेल तर त्यास कोणत्या वर्गांत घालावे याबद्दल अद्याप नियम नाही; कारण हे आपल्या जमिनीचा सर्वांत मोठा भाग तो ज्या रीतीने उपयोगांत आणित असेल त्यावर अवलंबून राहील.

१०. जे तीन प्रकार वर सांगितले ते खालीलप्रमाणे आहेत —

(अ) स्वतः जमिनीची लागवड करणें मग मदतीसाठी जास्त मजूरदार लावो अगर न लावो.

(ब) स्वतः जमिनीची लागवड करित नाही परंतु जरी कधीकधी तो कांहीं कामांत भाग घेत असला तरी मजूर लावून देखरेख करतो.

(क) गां. न. नं. ७-अ मध्ये दिलेल्या चार रीतीपैकी कोणत्याहि रीतीने जमीन कुठाला खेडण्यास देऊन त्याबद्दल स्वामित्व घेतो.

ह्याप्रमाणे वर्गवारी करणेंसाठी आपणांस गां. न. नं. ११-ची कोष्टकें जास्त वाढविली पाहिजेत. प्रत्येक वर्षी नव्वे तर ज्या ज्या साली डिस्ट्रिक्ट फार्म नं. ९ पाठविणेचा असतो अशा दर पांचवे वर्षी १-१०-२२ व पुढे दर ५ वर्षीनी.

११. नवीन कोष्टकें खालीलप्रमाणे घालावी.—

गां. न. नं. ११ च्या पंचवार्षिक जादा माहितीचा खुलासा.

ज्या खातेदारांना परगांवी देखील जमीन आहे किंवा परगांवी जमीन आहे असे आपणास समजले आहे अशा खातेदारांचे नांवापुढे त्या परगांवचे नांव लिहावे.

खाते मंवर.	खातेदारांचे नांव.	ज्या दुसऱ्या गांवी जमीन आहे त्या गांवचे नांव.	क. अ, ब, क. वर्ग-अ, ब, क.	खालसा. (जिचा सारा विशेष रीतीने कमी केलेला आहे अशी जमीन धरून).			इनाम.			५ पासून इतर कोष्टकें नेहमीच्या नमुन्यांत लिहिलेप्रमाणे.
				अ.	ब.	क.	अ.	ब.	क.	
				एकर. गुंठा.	एकर. गुंठा.	एकर. गुंठा.	एकर. गुंठा.	एकर. गुंठा.	एकर. गुंठा.	
१	२	२ अ	२ ब.	३			४			५
										जर कुळकर्ण्यास असे आढळून येईल की, वर्ग ब (अथवा क) ची जमीन नाही (अथवा १ अथवा २ तुकडे आहेत) तर त्याने ते कोष्टक वगळून हातानें टीप द्यावी.

इतर कोष्टकें भरल्याशिवाय को. २-अ व ब ही (कोष्टकें) भरतां यावयाचीं नाहीत. प्रत्येक खातेदाराची जमीन गां. न. नं. ८-अ मध्ये दाखविली असते व तिचे प्रत्येक तुकड्याचा वर्ग गां. न. नं. ७-अ मध्ये दाखविला असतो. जर एखाद्यास पुष्कळ तुकडे असतील तर ८-अ मध्ये प्रत्येक तुकड्यासमोर रीत १, रीत २ किंवा इतर ४ रीतीपैकी ज्या रीतीने ते तुकडे लागवडीत आणले असतील त्याप्रमाणे “अ, ब किंवा क” लिहावे. नंतर इनाम व खालसा असा भेद ठेवून प्रत्येक वर्गवारीत जे तुकडे येतील त्यांची बेरीज द्यावी आणि गां. न. नं. ११ मध्ये हा तपशील वाढविलेल्या सदरांत दाखल करावा. बदलून साज्याने दिलेल्या जमिनीची वर्गवारी दाखवू नये.

परंतु असे समजा की, त्यास दुसरे गांवच्या जमिनी आहेत अशा ठिकाणी कुळकर्ण्यास को. ३-अ, ब, क आणि ४-अ, ब, क ही भरण्यापलिकडे कांहीं एक करतां यावयाचीं नाही. मात्र को. २-अ मध्ये गांवचे अगर गांवची

अशा प्रकारे अधिक जमीन धारण करणाराची बाकी राहिलेली वर्गवारी डिस्ट्रिक्ट जाईल.

उत्पत्ती कृषिकां जास्त गांवचा खातेदार नसेल तर मग त्याच्या खात्यापैकी जास्त जमीन ज्या प्रकारची वर्ग को. २-ब मध्ये अ, ब अथवा क ने दाखवावी. हे संपल्यानंतर डिस्ट्रिक्ट फार्म नं. ९ तयार करण्याची सर्व तयारी होते.

को. ३ व ४ यांतील अ, ब आणि क ह्या पोट सदरांची बेरीज (पोटसदरे नसतांना) को. ३, ४ यांतील आंकड्याशी जुळेल व ती गां. नं. ५ मधील दिलेले कोष्टकांशी जमेल. शिवाय या योगाने गांवची जमीन कशी काय धारण केली जाते ह्याबद्दल अंदाजी कल्पना करता येईल. अर्थात् गां. नं. ७-ब मध्ये दाखविल्याप्रमाणे तंतोतंत करता येणार नाही.

पोट-खराब.

ह्या भागांत पो.ख.=पोट-खराब.

शेतीच्या कामासाठी जेव्हा शेताची प्रत करण्यांत येते. तेव्हा काही भाग इतका कनिष्ठ प्रतीचा आढळून येतो की, तो लागवडीच्या उपयोगी नसतो. कोठे भुईसपाट उघडा खडक असेल, कोठे नाला असेल, कोठे खड्डा असेल, किंवा कोठे जुनी खाण असेल. त्याचप्रमाणे कोठे सार्वजनिक रस्ता असेल, पाण्याचा पाट असेल, सार्वजनिक तलावाचे बांधाचा भाग असेल. किंवा दुसरे काही कारण असेल असेल की, ज्यामुळे जमीन लागवडीजोगी असली तरी लागवड करण्याची परवानगी नसते. मुख्य उपयोगाच्या आड न येणारा असा वर्षाच्या दिवसापुरता केलेला हंगामी उपयोग हिशोबी धरला जात नाही. (जसे उन्हाळ्यांतील रस्ता). सर्व पोट-खराब, मग तो खालसा जमिनीतील असो अगर इनाम जमिनीतील असो, तो गां. नं. १ (तेरीज) यातून एक गटाने वजा करण्यांत येतो व त्यापुढे तो सर्व हिशोबातून दिसनासा होतो. गां. नं. ३ मध्ये पोट-खराब येत नाही. तरी पुढे खुळासा करण्यांत येईल त्यावरून पीकपाहणीत चूक न होऊ देणेसंबंधाने सावधगिरी म्हणून, नं. १२ आणि गां. नं. ६ यांत (पान ५७-५८ प्यारा १२ व १३ पहा) त्याचे क्षेत्र घ्यावे लागते. परंतु हिशोबासाठी घ्यावे लागत नाही.

२. खराब दोन प्रकारचे असतात.—(१) जमीन लागणीलायक नाही असा व (२) जमीन लागणीलायक असते, परंतु ती शेतीकडून काढून दुसरे काही कामाकरिता राखून ठेवलेली असते, असा. १९१५ पूर्वी खराब्याचे हे दोन प्रकार हिशोबात वेगळे करण्याचा प्रयत्न केलेला नाही. परंतु हल्लीचे पुस्तकांत ते वेगळे धरलेले आहेत.

३.	*	*	*	*	*	*	*
४.	-	*	*	*	*	*	*
५.	*	*	*	*	*	*	*
६.	*	*	*	*	*	*	*

७. जेव्हा कुळकर्णी पीकपाहणी करील तेव्हा त्याने पुढील नियमाप्रमाणे चालावे. शेतांत पीक न केलेले असे काही क्षेत्र असले तर त्यांत काही पोट-खराब आहे की नाही हे पहावे. पोट-खराब असेल व पीक न केलेले क्षेत्र पोट-खराब्याचे क्षेत्रापेक्षा जास्त नसेल तर तिकडे लक्ष देऊ नये. दुसऱ्यापेक्षा, पीक न केलेले क्षेत्र पोट-खराब्याचे क्षेत्रापेक्षा जास्त असेल, तर क्षेत्राचा वाढावा (पीक न केलेले संबंध क्षेत्र नव्हे) लागण पड म्हणून समजावा व त्याची योग्य प्रकारचे पडोत वर्गवारी करावी. कुळकर्ण्यास असे आढळले की, जरी जमिनीत पोट-खराब आहे, तरी पोट-खराबासह सर्व जमिनीत पीक केले आहे, तर त्याने शेताची निव्वळ लागणीलायक सर्व जमीन पीक केलेली म्हणून दाखवून पोट-खराबांतील पीक सोडून द्यावे. परंतु हा पोट-खराब वर्ग २ पैकी असून लागण न करण्यापैकी असेल, तर अर्थात् कुळकर्ण्याने त्या गोष्टीचा दाखला ठेवून वेगळी तजवीज करावी.

८. पोट-खराब जमिनीतील पिकांकडे दुर्लक्ष करणे हे माहितीच्या दृष्टीने वाजवी नाही. परंतु अशी क्षेत्रे इतकी झुळक असतात की, तिकडे दुर्लक्षच करावे लागते. परंतु काही उदाहरणांत कुळकर्ण्याचे नजरेस जर असे आले की, वर्ग १ चे पोट-खराब्यांत बांध म्हणजे अर्धा एकर व त्याहून जास्त लागण आहे तर त्याने या गोष्टीची टीप घेऊन ते क्षेत्र बिनआकारी जमिनीतील व शेतीसाठी जोडलेली नाही अशा जमिनीतील लागणीत, गां. नं. १३ यांत दर्शविल्याप्रमाणे मिळवावे.

९. (शेतीचे नाही असे) घर किंवा गिरण, किंवा (इनाम नाही अशा) पोट-खराब्यांत दुसरा एखादा बिन-शेतीचा उपयोग, ही शेतीचे जमिनीप्रमाणेच, बिनशेतीचा सारा बसण्यास पात्र असतात. शेताच्या दृष्टीने पोट-खराब जमिनीवर आकार न बसविता तो वजा करण्यांत येतो. परंतु इमारतीची जागा या दृष्टीने जमिनीचे पृष्ठभागा-बरोबर खडक असलेली जागा गांवांत एक फार किमतीचा तुकडा होऊ शकेल.

१०. जेव्हा पोट-खराब्यांत किंवा बिनआकारी जमिनीत, असा बिनशेतीचा उपयोग करण्याची परवानगी दिली असेल तेव्हा त्यावर आकार बसविला पाहिजे व सर्वेकडील कमजास्ती पत्रकाने पोट-खराब्याचे क्षेत्र रहीत करून बिनशेतीचे कामाकडे ठेवलेले जमिनीस वर्ग केले पाहिजेत.

गांवचा नमुना नंबर १२ (पिकें) बाबत खुलासा.

हा नमुना फेरफाराचे रजिष्टरापैकी कूळवहिवाटीचे भागाशी जोडला आहे. कारण, दोन्ही एकाच पीकपहाणीसमयी चौकशी करणे अवश्य असते. नाही तर दोन्ही भागांचा परस्परांशी गां. न. नं. ६ पुन्हा लिहून तयार होताच पांच वर्षे राहणारा गां. न. नं. १२ तयार करावा. गां. न. नं. ७ व ८ पूर्वी वर्णन केलेलेच आहे. गां. न. नं. १२ बदल द्यापेक्षा जास्त वर्णनाची जरूरी नाही. पान ९३ ते १०८ वर उदाहरणे दिली आहेत.

नमुन्यांत दिल्याखेरीज सन १९२७-२८ मधील इतर स. नं. मधील पिकें गां. न. नं. १३ तयार करण्यासाठी लागतात. परंतु ती जमीन स्वतः मालक खेडत असल्यामुळे नमुना नं. ७-अ चा भाग कोरा राहील सबब संपूर्ण नमुना (कार्ड) छापला नाही.

पाणी दिलेली, दुवार, रबी, आणि खरीप पिकें कशी दाखविली आहेत ती नमुन्यांत पहा.

स. नं.	हिस्सा.	पीक.	क्षेत्र.	स. नं.	हिस्सा.	पीक.	क्षेत्र.
१-अ	४-अ	मिरची ...	०-३०	७	...	पाण्यांत मुरलेली	... ०-१०
		वांगी ...	०-८			पड फेरपाळीचे	... ३-०
			०-३८			कोद्रा.	... ९-०
१-अ	४-ब	बाजरी ...	०-३०			तुरी	... ०-१०
		कुलीथ (ख)	०-८			गहू (र)	... २-०
			०-३८				१०-२०
१-अ	४-क	बाजरी ...	०-२०	८	...	तांदूळ	... १०-०
		तंबाखू ...	०-१०			ज्वारी (ख)	... ९-०
		निवडुंग पडीत	०-९			गवत	... ९-०
			०-३९				२०-०
४	२	बाजरी ...	२-२०	२५-ब	...	तांदूळ	... ११-२०
जातइनाम		केळी(वि)...	०-१५			नवसाध्य केलेली	
		तांदूळ ...	०-१२			बाकांची.	
			३-८	गांवठाणातील प्लॉट	}	बटाटे	... ०-५
		दुसरें पीक हरवरा	०-८	पड्याने दिलेला.		रताळी	... ०-६
६	४	गवत पोट-खराबांत अस-					... ०-११
		ल्याने क्षेत्र नाही.					

२. मुंबई इलाख्यांत साधारणपणे उत्पन्न होणारी सर्व पिकें गां. न. नं. १३ चे खुलाशांत (वेगळे परिशिष्टांत) दिली आहेत. कुळकर्ण्याने, अर्थात् पिकाचे वर्णन मराठीत त्याला स्वतःला व सर्कल इन्स्पेक्टर यास समजु शकेल इतक्या अल्प भाषेत द्यावे. ज्याअर्थी हिशोबी दाखविलेले प्रत्येक विभागाचे क्षेत्र नमुन्यांत दिले असते व ते नेहमी मोजणीने नक्की केलेले असते, त्याअर्थी विभागाचे एकूण क्षेत्राची भरती होईपर्यंत प्रत्येक पिकाला बरोबर रीतीने क्षेत्र वांटून देण्यास काही एक अडचण पडण्यासारखी नाही. त्याने प्रथमतः पोट खराब व लागणपड यांजकडे लक्ष दिले पाहिजे. नंतर गवत, किंवा गवत व बाभळ असल्यास, त्यांजकडे लक्ष दिले पाहिजे. परंतु अशा जमिनी नांगरून त्यांत रबी हंगामांत पिकें होण्याचा संभव असला, तर पहिल्या पाहणीचे वेळीच अखेरची क्षेत्रे दाखवू नयेत. दुसरी अडचण मिश्रपिकासंबंधाने येईल. जेव्हा एक एकर जमिनीत ज्वारीच्या ओळी २ व तुरीच्या ओळी १ याप्रमाणे मिश्रपिके केले असेल, तर एक एकरांत ज्वारीचे क्षेत्र २७ गुंठे व तुरीचे क्षेत्र १३ गुंठे आहे असे ठरावीने सोपे आहे. मिश्रपिकाच्या वेगवेगळ्या ओळीचे प्रमाण कसे असते हे कुळकर्ण्याने तपासाने ठरावे, आणि लक्षांत ठेवावे की, कधी कधी एका ओळीत निरनिराळे प्रकारच्या कडधान्याचे बीहि पेरतात.

ठराविक मिश्रणाचे काही प्रकार :—

(अ) गहू (३ रांगांचा पाभर अस २ ते ३ पाभर) व करडई (५ रांगांचा पाभर).

रांगा किंवा २ पाभरी) तूर (१ रांग किंवा १ पाभर) ही पद्धत पुणे आणि नगर जिल्ह्यांत आहे. तूर ८ १/२ पौंड, ज्वारी १ १/२ पौंड, मूग १/२ पौंड, तूर २ पौंड, बाल ३ पौंड, चवळी ३ पौंड, रताळी ३ पौंड, उड्डाण सरीसृप मिश्रण करून रांगांत १८ इंच अंतर ठेवून पेरिलेले.

(क) खाली एक एकर पिकांची वांटणी अशी होईल—

बाजरी २० गुठे, ज्वारी ४ गुठे, मूग व तूर ४ गुठे बाकी प्रत्येकी २ गुठे.

तथापि जरी वियांच्या प्रमाणाखेरीज निराळे रीतीने आपणास क्षेत्रांची वांटणी करता येत नाही तरी देखील एका एकराचे क्षेत्रामध्ये गहू व कापूस एका आड एक अशा रांगेने पेरले म्हणजे वी पेरण्याचे वेळी कपसी ३ एकर जमीन व्यापेल आणि गहू ३ एकर जमीन व्यापेल. त्या क्षेत्रातील एकूण उत्पन्न ३ एकरांत निव्वळ कपाशी पेरली आणि ३ एकरांत निव्वळ गहू पेरला असता जे येईल तितकंच येईल असे मजगणे चूक आहे. ते बरेच वेळा फार अधिक असू शकेल आणि अशी कांही उदाहरणे उघडकीस आली आहेत की, एका एकरांत जितका कापूस होतो आणि एका एकरांत जितका गहू होतो तितकंच उत्पन्न जवळ जवळ बरील एका एकरांत होईल याचे कारण असे की दोन्ही पिके एकाच वेळी पकवता येत नाहीत. एक तयार होतं आणि ते दुसरे तयार होऊन कापलं जाण्यापूर्वीच कापण्यांत येते. कपाशीच्या मुळ्या खोल असतात आणि गव्हाच्या बरवर असतात म्हणून त्या एकमेकांचे आड येत नाहीत. मिश्र पिकांमध्ये फायदा नसता तर ह्या पद्धतीचा इतका मोठा प्रसार झाला नसता; तथापि प्रत्येक पिकांचे क्षेत्र लिहितांना एकूण मिश्रपिकाखाली जेवढी जमीन असेल तिच्याशी मेळ ठेविला पाहिजे.

३. जिराईत पिकांत एक गुठ्याहून कमी क्षेत्र लक्षांत घेतलं जात नाही. पाण्यावरील किंवा बागाईत पिकांत १/२ गुठ्याहून कमी क्षेत्र लक्षांत घेतलं जात नाही.

३-अ. कांही गावे व प्रदेश यांमध्ये मिश्रित पिके करण्याची ठराविक चाल आहे. आपण अशी कल्पना करू की, ९ रांगा कापसाच्या, अर्धी तुरीची रांग व अर्धी आंबाव्याची आहे, अथवा ४ रांगा बाजरीच्या व मूग, उडीद व तूर यांची प्रत्येकी ३ रांगा आहे. जर पुष्कळ हिश्यांत ही मिश्र पिके असली व प्रमाण नेहमी तेच असले तर रजिष्टराच्या अरंभी ठरीव एकत्र प्रमाण व मिश्रणाचे नांव नमूद करावे; म्हणजे प्रत्येक अशा हिश्यावर बाजरी मिश्रण १, कापूस मिश्रण १, बाजरी मिश्रण २, वगैरे लिहिल्याने कमी त्रास पडेल. जेव्हा गां. न. नं. १३ (तेथे अशा प्रत्येक ठराविक मिश्रणास एक कोष्टक पडेल) यांत सर्व पिके उतरली जातील तेव्हा एकूण क्षेत्र मिळेल व नंतर निरनिराळ्या पिकांचे त्यावरून क्षेत्र निघेल. जर कपाशी मिश्रण १ मध्ये तूर चांगली असेल पण आंबाव्याचा समूळ नाश झाला असेल तर प्रत्येक मिश्रित १ गुठ्याचे ९॥ कपाशी व ३ तूर असे भाग पाडावे. अथवा विशिष्ट मिश्रणास लागणारे दुसरे प्रमाण योजावे. या युक्तीचा उपयोग जर शाहाणपणाने केला तर गां. न. नं. १२ यांतल पुष्कळ लिहिणे कमी होईल व प्रत्येक हिश्यासमोर तपशील दिव्याने जो कार्यभाग व्हावयाचा असेल तो यानेहि होईल. कित्येक वेळा पांच अगर सहा देखील पिके अशी मिश्रित आढळतात; त्यापैकी कांही एका हंगामांत व कांही दुसऱ्या हंगामांत चांगली वाढतात.

४. पिकांची व लागणपड व लागणपडाचे प्रकारची नोंद नमुन्यांत दर्शविल्याप्रमाणे पुरी झाल्यावर, कुळकर्ण्याने फळे येण्यास योग्य झालेली अशी खाली लिहिलेले सहा प्रकारची झाडे शेतांत इकडेतिकडे असतील ती मोजून १९ वें कोष्टकांत दाखल करावी.

१ आंबा, २ चिंच, ३ फणस, ४ नारळ, ५ ताड व ६ शिंदी.

एकादे वेळी दुसरी कांही झाडे, जसे, मूग अगर खिरणी, मोजण्याचा हुकूम होईल तर ते सहज करता येईल. परंतु जेव्हा संबंध शेत किंवा शेताचा कांही नक्की भाग ताड किंवा फळझाडे लावण्याकडे स्वतंत्र राखून ठेवला असेल, तेव्हा झाडांची संख्या न देता क्षेत्र दिले पाहिजे.

जेव्हा फळझाडे मोजण्यांत येतात, तेव्हा ती जमिनीचे नक्की असे एक क्षेत्र व्यापित नसून इकडेतिकडे पसरलेली असतात, असे अनुमान असते. शिंदी, किंवा ताडी उत्पन्न करणारी ताडाची झाडे, यांचेखालील संबंध क्षेत्र "मूळ उत्पन्न करणारी इतर झाडे" असे सदर घालून त्याखाली दाखवावे. (ही हिंदुस्थान सरकारची वर्गवारी आहे, आणि ती उघड गैरसमजाचे पायावर असविलेली आहे. तरी असे सदर वेगळे ठेवल्याने त्याचा परिणाम अपायकारक नाही.)

५. जेव्हा एखादे पीक पाण्याचे मदतीने केले असेल, तेव्हा कोणते प्रकारच्या पाण्याचा उपयोग केला, ते त्या पिकासमोर लिहिले पाहिजे. पाण्याचे प्रसिद्ध असे वर्ग आहेत ते: तलाव, विहिरी, पंप (नदीचे किंवा विहिरीचे कांठावर तलाचे योगाने किंवा वाफेने चालणारी इंजिने), सरकारी कालवे, खासगी कालवे किंवा पाट, भुडक्या. असे पाण्याने केलेल्या पिकावर त., वि., पं., वा., स. का., खा. का., भु. अशी संज्ञा लिहिली म्हणजे पुगे आहे. कधी कधी

एकाहून जास्त पद्धतीचा उपयोग करण्यांत येतो. जसें, तलावाचें पाणी पाटांत पोहोचवून उचलून घ्यावें लागतें. अशा प्रसंगी मुख्यत्वे पाण्याचे साधनाचे मानानें पाटपाण्याची वर्गवारी जसें तलावापासून किंवा विहिरीपासून. परंतु साधन सार्वजनिक नदी असेल, तर पाणी घेण्याची वर्गवारी केली पाहिजे.

विहिरी पाटाचे पाण्याची कमताई भरून काढतात, म्हणून पाटाच्या पाण्यावरील पिकें अशी पिकांची वर्गवारी करावी. परंतु मोटस्थलचें सहाय्य असें दाखविणेंसाठी (वि.) लिहावें.

५-अ. नवीन केलेली भातजमीन ओळखण्यासाठी शेरा लिहिला पाहिजे. कारण अशी जमीन तयार झाल्यानंतर ती पुढच्या फेरसेटलमेंटमध्ये एक सेटलमेंटचे मुदतीपर्यंत कांही भागास पात्र असते.

आणि असें शक्य अहे कीं, यापुढें नवीन झालेली भातजमीन आणि ती तयार झाल्याची तारीख हें ओळखणें व नवीन आणि जुनी भातजमीन ओळखून काढणें हें फार महत्वाचें होईल.

६. गवत, किंवा बाभूळमिश्रित गवत हें पीक समजून वर्गवारी करणें ही एक महत्वाची नवीनच द्रूम आहे. यामुळें नापेर किंवा लागणपड जमिनीचे वर्गीतून गवत व चारणी वगैरे, हे प्रकार नाहींसे होतात. जमीन नापेर ठेवण्याचें खरें कारण गां. न. नं. १३ यांत दिलें वर्गवारीप्रमाणें दाखल केलें पाहिजे. कारण तो नमुना झा नमुन्यावरूनच तयार करावयाचा असतो. पीक न केलेले एकूण क्षेत्रापैकीं बरेच प्रमाण गवतानें व्यापलेलें आढळेल. पुष्कळ ठिकाणीं गवत मुदाम उत्पन्न करतात. कवजेदारास वाटेल तर त्यास जमीन नांगरून कांही दुसरे पीकही करता येण्याजोगें असतें. परंतु त्यास असें आढळतें कीं, गवतापासून होणारा निव्वळ फायदा, दुसरे पिकापासून होणारे फायद्यापक्षां जास्त असतो. कारण त्यांत त्यास नांगरणी, खुरपणी व विद्यासंबंधी कांही एक खर्च येत नाहीं. किंवा निदान त्याला गवत उत्पन्न करणें आवडतें, ह्याचें कारण त्यांत त्रास कमी होतो, व दुसरे कांहीतरी करण्यास मोकळीक सांपडते. विशेषकरून गुजराथेंत गवताची व सर्पणाचे बाभळीचीं अशीं हमेष एकत्र पिकें करण्यांत येतात व तीं सारखीच फायदेशीर होतात. अर्थात् जसजशीं बाभळीचीं झाडें मोठीं होत जातात तसतसें गवत नादान होत जातें. परंतु बाभळीचीं झाडें तोडलीं म्हणजे बरोच किफायत होते. असें कोणालाहि आढळून येईल कीं, दोन किंवा तीन रुपये आकाराचे जमिनींत गवत राखून कुंपण घातलें आणि त्यांतील गवत चारणाकरितां किंवा कापून विकलें, तर दर एकरी १० किंवा त्याहून जास्त रुपये येतात. तसेच खात्यांतील जमिनीपैकीं एकादा. तुकडा गवताकरितां म्हणून राखून ठेवण्यांत येतो, असें बाबंवार आढळतें. परंतु त्या जमिनींत पीक करण्याविषयीं जर कवजेदारास आग्रह केला तर तो म्हणेल कीं, मला तसें करतां येत नाहीं. कारण वर्गीतून जेव्हां कधीं बैरण नसते, त्यावेळीं माशीं गुरें चारण्यासाठीं सदरचा तुकडा अवश्य लागतो. सबब जेव्हां जमीन गवताकरितां मुदाम राखून ठेवून, जमिनीचा राजीनामा न देतां, गवत वाडूं देऊन सारा देण्याचें कवजेदार पसंत करतो, तेव्हां तशी जमीन लागणपड म्हणून न समजतां, गवताचे पिकाची म्हणून तिची वर्गवारी केली पाहिजे.

७. परंतु जेव्हां नेहमीं पिकाखालीं असणारी जमीन एकदोन वर्षे पाऊस बरोबर नसल्यामुळें, किंवा जनावरांचे मजुरांचे अगर बियांचे कमतरतेमुळें पड पडली व त्यांत गवत उगवत असलें व शक्य असतें तर कवजेदारांनीं कांही लागणहि केली असती, तरी अशी गवताची जमीन एक प्रकारचे लागणपडीपैकीं म्हणून समजावी. एका वर्गापासून दुसरा वर्ग ओळखण्याची परीक्षा अशी :—

कवजेदार गवताकरितां मुदाम जमीन राखून ठेवतो काय ? अथवा नाइलाजामुळें व गवत नको असतां, त्याचे इच्छेविरुद्ध गवत उगवतें कीं काय ?

जर जमिनींत पुष्कळ काळपर्यंत गवतच उत्पन्न होत असेल, तर ती पहिले क्लासाखाली, म्हणजे गवताचे पिकाची जमीन या वर्गाखालीं येते अलें समजावें. कारण जमिनींत पीक करतां येत नाहीं व जमीन फायदेशीर नाहीं, असें आढळेल तर अशी जमीन ठेवून कोणीहि सारा देत बसणार नाहीं. नंबराचा राजीनामा न देतां आकार देत बसणें, हीच गोष्ट गवत हें पीक आहे, या गोष्टीचा पुरावा आहे. अर्थात् ही गोष्ट सर्वे नंबराचे लहून तुकड्यास किंवा पोट-हिश्शास लागू पडणार नाहीं. कारण राजीनामा द्यावा असें जरी त्याला वाटलें, तरीमुद्दां स्वतंत्र रीतीनें त्याला राजीनामा देतां येत नाहीं. अशा बाबतींत कवजेदार सारा देण्याचें चाळू ठेवून राजीनामा देतां येत असतां, जर जमिनींत गवत उत्पन्न करील, तर तें गवत हें पीक समजावें. लागणपड समजू नये. कारण जमीन फायदेशीर नाहीं, असें तो उघडपणें मानीत नाहीं. निदान आकारातकी तिची किंमत आहे असें समजून आकाराचें ओशे दुसऱ्या पिकावर पडूं न देतां सोसण्यास तो समर्थ असतो.

८. (पावसाळ्यांत पेरलेलीं) पिकें खरीप अथवा (हिवाळ्यांत पेरलेलीं पिकें) रब्बी असतात. मुंबई इलाख्यांत पुष्कळ पिकें निव्वळ खरीप असतात. जसें बाजरी, किंवा बहुतरकून सर्वअंशी रब्बी असतात, जसें गहू. परंतु दुसरीं पिकें कांही अंशी खरीप व कांही अंशी रब्बी असतात, जसें ज्वारी. पिकें खरीप किंवा रब्बी असतील,

ज्योतिषाचार्य हे पिकाचे उत्पादनाचे वेगवेगळे अंदाज करतात. म्हणून जी पिके खरीप व रबी यांच्यात लिहितांना खरीप आहेत की रबी आहेत, हे कुळकर्ण्याने दाखविले पाहिजे. त्याने उत्पादनाचा र. असे लिहावे. परंतु त्याचे गांवांत जी पिके नेहमी खरीप असतात, किंवा नेहमी रबी असतात, त्याबाबतीत त्याने गां. न. नं. १३ चे कोष्टकाचे पायथ्याशी त्याप्रमाणे लिहावे. परंतु गां. न. नं. १२ यांत कांही एक टीप करण्याचे कारण नाही.

९. ज्याअर्थी, गां. न. नं. १२ यांत कुळवहिवाटी दाखल करावयाच्या असतात, त्याअर्थी सदर नमुन्यांत बिनशेतीचे व इतर तुकडे (प्लॉट) दाखल केले पाहिजेत. कारण त्याचे धारण करणारे वारंवार ते भाष्याने देतात. जेव्हा अशा जमिनीत कांही पीक नसेल तेव्हा पिकाचे कोष्टकांत अर्थात् कांही नोंद देणार नाही. पुष्कळदा गिरणीच्या, किंवा मोठ्या बंगल्याच्या कंपाउंडांत मौल्यवान गव्याचे भक्ष्य क्षेत्र असू शकते, किंवा पिकेही केलेली असतील. परंतु अशी पिके नोंदू नयेत. त्याचप्रमाणे कुळकर्ण्यास सरकारी पड नंबरांत, गांवठणांत, रस्त्यांत, रेल्वेचे जमिनीत किंवा तलावाचे पात्रांत, किंवा दुसरे एखादे ठिकाणी बिगरहुकुमी लागण आढळली, तर त्याने तपासणीचे वेगळे रजिष्ट्रांत त्या नोंदीसमोर टीप द्यावी व अतिक्रमणासंबंधाने, किंवा गैराशस्तपणासंबंधाने योग्य ती तजवीज करावी. परंतु पिकाचे क्षेत्र लक्षांत घेऊं नये, व गां. न. नं. १३ यांत ते नोंदू नये. परंतु बिनकवचा जमिनीतील सर्व नंबरांत सामील नाही अशा जमिनीतील व नवसाध्य करण्याकरिता पट्ट्याने वेगळे दिलेल्या बिनआकारी जमिनीतील परवानगीने केलेली पिके, ही नमुन्यांत दर्शविल्याप्रमाणे हिशेबांत आणली पाहिजेत. ही गोष्ट फार महत्त्वाची आहे की, कुळकर्ण्याने पड्यांत अथवा कवचा नसलेल्या जमिनीची पहाणी करण्याची हयगय करूं नये. त्याचे तपासणीत गांवांतील प्रत्येक तुकडा (प्लॉट) आला पाहिजे. परंतु पीक नसेल किंवा गैराशस्त उपयोग झालेला नसेल, तर अर्थात् या पहाणीस फारच थोडा वेळ लागेल.

जेव्हा मळई किंवा पाण्याने वाहून गेलेली जमीन दृष्टीस पडेल, तेव्हा त्याचा दाखला शेन्याचे कोष्टकी घ्यावा, म्हणजे कायदेशीर हयगयेचे वर जमीन गेली असता कुळकर्ण्यास रिपोर्ट करता येईल. (लॅ. रे. को. रू. ४२) गां. न. नं. ७ चे शेरेकोष्टकीही याचा दाखला घ्यावा. वाहून गेलेली जमीन म्हणजे ती लागणपड जमीन समजावी. परंतु मळई जमिनीतील जादा पिके, मळई जमीन, आकारी जमीन म्हणून दाखल होईवावेतो, सोडून द्यावी.

१०. जमीन पेरली, बी उगवून आले व त्यांत पुन्हा कांही पीक केले नाही, म्हणजे ते पीक म्हणून समजले पाहिजे; मग ते पीक पूर्णतेस येण्यापूर्वी वळून जाऊन उत्पन्न कांही झाले नसेल तरी हरकत नाही. पिके किंवा पिकांचा मोठा भाग याजपासून कांही उत्पन्न झाले नाही परंतु पाऊस न पडल्यामुळे ती सर्व जळून गेली, ह्या गोष्टीचा विचार पिकाचे अंदाजपत्रकांत व गां. न. नं. १३ बरील उत्पन्नासंबंधी टीपेत केला जाईल. परंतु जेव्हा अवर्षणामुळे, किंवा किष्पांचे रोगामुळे, बी उगवून येणार नाही किंवा गव्हांसारखे एकादे पीक उगवले परंतु टोळांनी सर्वस्वी खाऊन टाकले, व त्यामुळे रयत इसमाने पुन्हा आपल्या जमिनीत दुसरे पीक केले तर प्रथम परलेले क्षेत्र हिशेबांत धरूं नये. फक्त दुसऱ्याने केलेले त्याच जमिनीतील पीक मात्र नोंदवें. कुळकर्ण्याने कांही टीपा, जसे "गव्हां बुडाल्यानंतर हरभरा" अशा देण्यास हरकत नाही. परंतु त्याने ती दोन पिके धरूं नयेत. एकाच क्षेत्रांत दोन किंवा जास्त पिके एकामागून एक पूर्ण स्थितीत येतात असे असल्याशिवाय, कोणत्याही कुळकर्ण्याने दाखल केलेले पिकाचे क्षेत्र, नापरे क्षेत्र, व लागणपडीचे क्षेत्र ही तिन्ही मिळून विभागाचे क्षेत्राचे एकूण बेरजेचे वर जातील, इतके निष्काळजी असूं नये. तथापि त्याने त्याच क्षेत्रांत केलेले दुसरे किंवा तिसरे पीक नेहमी नोंदले पाहिजे.

११. कुळवहिवाटीची व पिकाचे पहिले तपासणीची वेळ सप्टेंबर महिन्यांत किंवा आक्टोबरचे अखेरीस असते. यावेळी फक्त खरीप व रबी पिकांची अखेरीस कांही पिके इतकीच आढळतील. परंतु तीळ, बाजरी, भात अशासारखी अखेरीस खरीप पिके काढली जाईतोंपर्यंत तपासणीस विलंब लाऊं नये. पीक काढण्यापूर्वी कुळकर्ण्याने पहिले नाही तर, संबंध शेत एकाच पिकाने भरले होते असे असल्याशिवाय त्याला सहज रीतीने क्षेत्र सांगता येणार नाही, किंवा पिकाची आणवारीहि सांगता येणार नाही. परंतु ज्याअर्थी पाहिल्या तपासणीच्या वेळी अद्याप पेरले नाही असे किंवा उगवले नाही असे पुष्कळ क्षेत्र असण्याचा संभव असतो, त्याअर्थी, त्याने पोटविभागाचे क्षेत्राची एकूण बेरीज पुढे काढता कामा नये. त्याचप्रमाणे, त्यास बिनपेरलेले क्षेत्रहि सुरक्षितपणे दाखविता येणार नाही. कारण ती क्षेत्रे पुढे पेरली जातील व विशेषकरून पाऊस चांगला पडला तर आक्टोबरमध्येच पेरली जातील. पहिली तपासणी पुरी झाली म्हणजे कुळकर्ण्यास गां. न. नं. १३ तयार करण्यास आरंभ करता येईल. त्याने जी पिके पाहिली असतील तितक्यांचा तपशील दाखल करावा. फारकरून सर्व नंबरांचे किंवा पोटविभागाचे संबंध क्षेत्राचा हिशेब देता येणार नाही व त्याने दुसऱ्या तपासणीचा तपशील, किंवा लागणपडीचा तपशील भरणेचा, किंवा क्षेत्राची एकूण बेरीज देणेचा प्रयत्न करूं नये, परंतु जी पिके पाहिली असतील व नोंदली असतील त्यांचा तपशील गां. न. नं. १३ यांत भरून कांही पिकांच्या तात्पुरत्या एकूण बेरजा, मागितलेल्या अंदाजपत्रकाकरिता त्यास करता येतील व हे श्रम फुकट जाणार नाहीत. कारण दुसरे तपासणीनंतर तितके खतावणी करण्याचे काम कमी होईल.

१२. दुसरी तपासणी गांवचे बहिवाटीप्रमाणे डिसेंबर, जानेवारी किंवा फेब्रुवारी गावे अशी असतात की, त्यांत रबीची पेर नोव्हेंबरपुढे होत नाही. काही अशी असतात की, पेरणी इतकी उशिरा होते की, ती होईपर्यंत मे महिना येतो. दुसरी तपासणी वास्तविक १५ मेचे पाहिजे व दुसरी पिके काढली जाईपर्यंत ती लांबवू नये. पेरणी उशिरा झाली नसली, तर ही पाहणी ताला जानेवारीचे आंत (म्हणजे कापसाचे अखेरचे अंदाजपत्रकाची तारीख) पुरी झाली पाहिजे. आणि गांवांत उत्साचे पीक करण्यांत येत असेल तर त्याचे क्षेत्र ता. १४ फेब्रुवारीचे पूर्वी मिळविले पाहिजे. यापुढे जो ऊस लावण्यांत येईल तो, पुढील सालचे पीक म्हणून समजावा. ऊस साधारणपणे १२ महिने जमिनीत राहतो. जुने काढण्यास झालेले पीक गेल्या वर्षी नोंदले गेले असले पाहिजे. सबब ते सोडून यावे (हे मागील काष्ठकावरून दिसून येईल). कुळकर्ण्यांनी काही वेळ वाट पहावी, व पुढे कोणते पीक करण्यांत येते ते पहावे. दुसऱ्या तपासणीचे वेळी कुळकर्ण्यांनी लागणपड व पहिल्या तपासणीचे वेळी नव्हती अशी दुसरी पिके, अखेरची भरावी. नंतर प्रत्येक पोट-विभागाचे क्षेत्राची बेरीज करावी व दुसोटा पिके वजा जातां बाकी क्षेत्र पोट-विभागाचे संबंध क्षेत्रातकें झाले किंवा नाही, ते पहावे. काही पिके कधी रबी असतात, व कधी खरीप असतात. सबब रबीचे सर्व पेरणीस “र” असे अक्षराची खूण करावी. त्याचप्रमाणे, पीक पाण्यावर केले असेल तर पहिल्या पाहणीप्रमाणेच पाण्याचे साधन दाखल करावे. कधी कधी एकाच क्षेत्रांत दोन पिके करतात व पहिले व दुसरे असे दोन्ही पिकांस पाणी दिलेले असते. कधी कधी फक्त दुसरेच पिकास पाणी दिलेले असते.

१२. * * * * *

१४. * * * * *

१५. या नमुन्यांत कवज्यांत असलेली सर्व आकारी जमीन, मग ती खालसा असो अगर इनामी असो, ही येते. तसेच बिनआकारी जमिनीत, किंवा नवसाध्य केलेले जमिनीत, अगर बिनशेतीचे जमिनीत हुकुमाने केलेली पिके ही येतात. परंतु या नमुन्याची एकूण बेरीज करण्याची आवश्यकता नाही. पीक केलेले एकूण क्षेत्राची सिद्धता पुढील न. नं. १३ यांत घडवून आणलेली आहे.

पिकाच्या तपासणीवरील सामान्य शेरे.

कुळकर्णी व तलाठी यांस नेमून दिलेल्या सजांत किंवा त्यांच्या चार्जमधील प्रदेशांच्या विस्तारांत—विशेषतः बरीचशी कुळकर्णी वतने कम्प्यूट करण्यांत आल्यासून [मि. जे. मॅकनोल, आय.सी.एस., आतां आयरिश प्री स्टेटचे गव्हर्नर-जनरल, ह्यांनी केलेला रे. डि. ठ. २६५९-१३ मधील रिपोर्ट पहा.]—वाढ झाल्यामुळे, गांवच्या कुळकर्ण्यास दरसाल आपल्या चार्जमधील दरेक रुव्हे नंबर व दरेक रुव्हे नंबराचा हिस्सा शांची प्रत्यक्ष तपासणी करणे क्वचितच शक्य असून, त्यास तसे करतां आल्याशिवाय, गांवचे नमुने ७-अ व १२ हे प्रत्यक्ष तपासणी करून भरणे त्यास शक्य नाही असे सांगण्यांत आले. रे. डि. ठ. ४४८८, ता. २४ माहे जुलै सन १९२३ मध्ये पंच-वार्षिक तपासणीसंबंधी एक योजना सरकारने मंजूर केली. या योजनेचा तपशील नदरू ठरावांत पहावयास मिळेल. परंतु, कुळबहिवाटीची नोंद करणे व निवडणूक करणाऱ्या मतदारांच्या याद्या तयार करणे यासंबंधांत काही व्यावहारिक व कायद्याच्या अडचणी उपस्थित होत आहेत असे सांगण्यांत आल्यावरून व पिकांची आणेवारी ठरविण्याच्या गोष्टीचे महत्त्व लक्षांत घेऊन बरील हुकूम रे. डि. ठ. ४४८८, तारीख ३ माहे जानेवारी सन १९२९ मध्ये फिरविण्यांत आले. हे हुकूम अद्यापि मला पसंत नाहीत हे नमूद करण्यास खेद वाटतो. तथापि तपासणी ही आतां दरसाल करण्यांत आशी पाहिजे हे क्रमप्राप्तच आहे. कुळबहिवाट व निवडणूक करणाऱ्या मतदारांच्या याद्या यांसंबंधी पाहतां कुळबहिवाट पतकरणाऱ्या सर्व मनुष्यांनी, ह्याबद्दल कुळकर्ण्यास—मग तो शेतांवर जावो किंवा न जावो—कळविले पाहिजे अशी तजरीज कायद्यांत अगोदरच केलेली आहे व ही माहिती निःसंशय कशीतरी नमूद करण्यांत येते, व कुळकर्णी हा प्रत्यक्ष शेतांची तपासणी करून येत नाही ही वास्तविक हकीकत निखालस खात्रीची आहे तरी बहुतेक गांवांतून पिकांसंबंधी आंकड्यांची नोंद कशीतरी करण्यांत येते. परंतु तहकुबीसाठी जेव्हां आणेवारीची गरज असते तेव्हां मात्र अर्थात्च बरीचशी तपासणी—परंतु हीसुद्धा दरेक हिस्स्याची होते असे नाहीच—होत असली पाहिजे. मोठ्या चार्जमध्ये, तहकुबीचे हुकूम सुटण्याची वेळ येईतांपर्यंत, दरेक शेताची तपासणी केली जाणे शक्य नसते हे अत्यंत उघड आहे. सबब माझ्या मते ह्या अडचणी दूर करतां येऊ शकतील व पंच-वार्षिक तपासणीची योजना अव्यवहार्य नाही. तथापि मुख्य मुद्दा असा आहे की,

किंवा नसो, परंतु आपला विद्यमान नोकरवर्ग, सर्वच्या सर्व तपासणी करणे त्यास शक्य नसल्याने सरकारीकट्ट्या असमर्थ आहे. जी गोष्ट करणे कुळकर्ण्यास शक्य नाही ती अर्थात्च त्यास उतरवून यावयाची नाही. कुळकर्ण्यास, दर दिवसास शेतामागून शेतांतून चालत जाण्याशिवाय दुसरे काही कसल्याही प्रकारचे काम नाही असे धरून चालले तरीही असे कित्येक सजे आहेत की त्यांत मिळण्यासारख्या वेळेच्या आंत तपासणीचे काम उरकणे शक्य होणार नाही.

२. अमेरिकेंतून येणारे पिकांचे अंदाज किंवा ब्युरो रिपोर्ट हे नेहमी आपल्या कानावर येतात. अमेरिकन सरकारप्रमाणे हिंदुस्थान सरकार जर “योग्य असे पिकांचे अंदाज” करील तर त्यापारून व्यापार वगैरेस कितीतरी फायदा होईल असे लंडनमध्ये मजला सांगण्यांत आले. सबब अधिकतरीत्या मिळालेल्या माहितीवरून वास्तविक हकीकतीचा एक आराखडा येथे दिला असता तो अस्थानी ठरणारा नाही.

(१) क्षेत्र (क्षेत्रफळ).—समजा गव्हाच्या लागवडीचे क्षेत्र ठरावयाचे असेल तर ते, दर दहा वर्षांनी एकदां शेतवार पहाणी करून प्रत्यक्ष ठरविण्यांत येते. असे असले तरीही दरेक शेत व हिस्से ह्यांच्या प्रत्यक्ष क्षेत्राची नोंद, आपल्याकडील नोंदीइतकी बिनचूक असल्याचे फारसे दिसून येत नाही. या दशवार्षिक (पिकांच्या) खानेसुमारीतहि कांहींसा अंदाजी कारभार असल्याचे दिसून येते. सदरहू खानेसुमारीच्या पुढील वर्षीच, पिकांचा अंदाज करणारा (अंमलदार) रिपोर्ट करतो की, “या वर्षीचे (लागवडीचे) क्षेत्रफळ, गेल्या वर्षी पेरेणा केलेल्या क्षेत्रफळाच्या सुमारे शेंकडा ९५ (किंवा ११०) टक्के झाले आहे.” नंतर पुढल्या वर्षी याच रीतीने मागील वर्षाच्या क्षेत्रफळाशी पडणाऱ्या प्रमाणांतच अंदाज करण्यांत येतो. अशा रीतीने खानेसुमारीच्या साली कोणतीही चूक राहिलेली असल्यास ती दहा वर्षेपर्यंत तशीच चालू राहते. जर खानेसुमारीनंतरच्या कोणत्याही वर्षी, शेंकडावार अंदाजांत कोणतीही चूक होईल तर, म्हणजे असे की, जर पेरेणा केलेल्या क्षेत्रफळाचा अंदाज तो शेंकडा ९७ टक्के इतका असावयास पाहिजे असतांना शेंकडा ९५ टक्के इतका केला गेला तर, ही चूक सर्व १० वर्षभर सालीसाल वाढत जाऊन ९ व्या वर्षी ती बरीचशी फुगलेली असल्याचे आढळून येईल यांत शंका नाही.

(२) दर एकराची पीक.—या बाबतीत ठरीव प्रमाण असे कांहीं नाही. परंतु दरसाल अंदाज करणारा (अंमलदार) रिपोर्ट करतो की, त्याच्या मते पीक “नेहमीचे” पीक म्हणून जे त्यास वाटते त्या पिकाच्या “शेंकडा अमुक टक्के” इतके येईल. नेहमीचे पीक म्हणजे किती हे ठरविण्याबाबत कोणत्याही कानू नाहीत. अशा, रीतीने एका वर्षी करण्यांत आलेली चूक, पुढल्या वर्षी नव्याने सुरू होणाऱ्या वर्षीत पुन्हा दुरुस्त होत नाही व पिकाचे कमी अंदाज, भारी अंदाजांच्या जवळजवळ बरोबरीने ठरतील हे शक्य दिसते. हे अंदाजाचे काम दरेक कौटीकरितां असलेल्या (व हा कौटी हिंदुस्थानातील जवळजवळ जिल्ह्याच्या आकाराएवढा असतो) खात्याच्या खास अंमलदारांकडून करण्यांत येते. हे अंमलदार म्हणजे प्रांतिक सर्व्हिसमधील रेवेन्यू ऑफिसरांच्या शैक्षणिक दर्जाच्या जवळजवळ बरोबरीच्या दर्जाचे म्हणजे आपले मामुली सर्कल इन्स्पेक्टर व तळाठी यांहून कितीतरी वरिष्ठ दर्जाचे असतात.

३. सरकारने असेही ठरविले आहे की, (रे. डि. मेमो. २८११-बी/२४, तारीख १९ माहे जानेवारी सन १९२८) पाटस्थळ तपासणी संबंधीच्या सूचनांचा या मॅन्युअलमध्ये (पुस्तकामध्ये) समावेश करण्यांत यावा. सर्व्हे अँड सेटलमेंट मॅन्युअलची पुरवणी—जीत पाटस्थळ पाटबंधाऱ्याची पूर्णपणे चर्चा करण्यांत आली आहे—ती पहा. पहिल्या प्रथम ही गोष्ट कां इष्ट आहे त्याचा खुलासा केला पाहिजे. पाटस्थळांबाबतच्या सर्व आकारण्या, दरसाल दरेक पाटाने भिजविले जाऊ शकणारे क्षेत्रफळ, पाट दरसाल किती मुदतीपर्यंत वाहत असतो ती मुदत व दर दहा वर्षांतील जितक्या वर्षीत पाटास भरपूर पाणी असते त्या वर्षीची संख्या—यासंबंधी कित्येक गृहीत गोष्टींच्या आधारावर, करण्यांत येतात. शिवाय, पुष्कळ टापूत पाटस्थळांतून पाणी मिळण्याची व्यवस्था अशाश्वत असते या मुद्यावर सरकारने पाटस्थळाबाबत आकारणी काढून टाकली आहे; तर दुसऱ्या कित्येक टापूत, ज्यावर्षी पाटस्थळाचे पाणी मिळत नाही अशा कांहींएक वर्षीत सदरहू आकारणी काढून टाकण्यांत येते. शिवाय नवीन किंवा पाण्याचा भरणे नसलेले असे कित्येक पाट असतात व यांवर सेटलमेंटचे वेळी कायमची आकारणी बसविण्यांत आलेली नाही, परंतु यांतून पाणी जेव्हा जेव्हा प्रत्यक्ष वेण्यांत येईल तेव्हा त्याबाबत जादा पड्या (लॅ. रे. को. ५५) बसविण्यांत आल्या पाहिजेत. सबब, चावू किरकोळ महसुलासाठी व कोणत्याही पाटांवर आकारणी बसवावयाची किंवा काढून टाकावयाची यांसंबंधी प्रश्न जेव्हा जेव्हा उपस्थित होतील तेव्हा तेव्हा, कलेक्टर व इतर अधिकारी ह्यांच्या मार्गदर्शकत्वासाठी—या उभय प्रसंगी, व सेटलमेंटचे वेळी सेटलमेंट ऑफिसरास पाटांवरील आकारणी कायम ठेवावयाची किंवा ठेवावयाची नाही ते किंवा सदरहू पाटांचे (त्यांतील पाण्याचा पुरवठा कमी झाल्यामुळे—व याबद्दल रयत तक्रार खात्रीने करणारच—) पुन्हा वर्गीकरण काढण्याचे किंवा कसे ते ठरावयाचे असते त्या वेळी आपल्याजवळ योग्य अशी वार्षिक नोंद असणे अत्यंत महत्वाचे आहे हे दिसून येईल.

४. पहिल्या प्रथम, ही वार्षिक नोंद गांवच्या नकाशाच्या आधारेने ठेवण्यांत येते. या बंधान्याची जागा दाखविण्यांत येऊन तीस नंबर देण्यांत येतो व त्या बंधान्यापासून निघणारा पाटाचा मार्ग असतो किंवा असावा लागतो. जर कोणत्याही गांवचे बाबतीत, बंधारा व पाटसरी ही नकाशांत योग्य रीतीने आलेली नहीत असे केव्हां दृष्टीस येईल तर ती तशी दाखविण्याबद्दल डि. इ. ऑफ. लॅ. रे. यानें ताबडतोब तजवीज पाहिजे. नंतर, या बंधान्यांच्या नकाशांच्या साहाय्याने, कुळकर्ण्याने, जरी त्यास दुसरी कोणतीही पीकतपासणी करण्यास वेळ नसला तरीही, निदान पुढील गोष्ट करण्याची काळजी घेतली पाहिजे; ती म्हणजे ही की, त्याने पाटानें पाणी मिळणाऱ्या शेतांत जाऊन ती पाहिली पाहिजेत व विद्यमान जुने बंधारे किंवा एखादा नवीन बंधारा यांतून निघणाऱ्या पाटसरीने कोणतीही जादा शेतें मिजली जात आहेत अशाबद्दलचा कोणताही पुरावा दिसून येतो की काय हें पाहण्यासाठी त्याने आसपसच्या प्रदेशाकडे नजर टाकली पाहिजे. अशा प्रकारची कोणतीही गोष्ट त्यास दिसून आल्यास त्याने लगेच हे हिस्से व सर्व्हे नंबर ह्यांच्या पीकतपासणीचा रिपोर्ट, त्यांत कोणतें क्षेत्रफळ मिजविलें जात आहे व कोणत्या पिकास पाणी मिळतें त्या गोष्टी नक्की दाखवून, लिहून काढला पाहिजे. तसेच त्याने, पाटाचे पाणी मिळत असलेल्या, कायमच्या व पद्धतशीरपणे आकारणी केलेल्या सर्व सर्व्हे नंबरांतील पाटाच्या पाण्यावर होणाऱ्या पिकांचा तपशीलही तयार केला पाहिजे. हें करण्यांत आल्यानंतर जर ५५ व्या कलमाअन्वये जादा आकारणी होण्यासाठी कोणताही रिपोर्ट करावयाचा असेल तर तो अर्थात्च तसा रिपोर्ट करील; किंवा जर त्या वर्षी पाट न वाहिल्यामुळे तें वर्ष त्या दृष्टीने फार खराबीचे गेलें असेल तर, सुटीबद्दलच्या हुकुमांचे कारणासाठी विनचूक तपशीलाचा रिपोर्ट करणें हें त्याचें कर्तव्य असेल.

५. काही सोइस्कर प्रदेशांतून (उदाहरणार्थ, पश्चिम सातारा, पश्चिम पुणे, वायव्य नाशिक व पश्चिम खानदेश यांतून), वर वर्णन केलेल्या कुळकर्ण्याच्या तपासणीशिवाय आणखी, दरेक 'सर्जानील' पाटस्थळ तपासणीच्या कामाचा निदान बऱ्याचशा प्रमाणांतील भाग देखरेखीखाली यावा या हेतूने, खास सर्कल इन्स्पेक्टर नेमण्याचे मूळ योजिलें होते. दरेक गांवची दरेक वर्षी चाचणी घेणें अर्थात्च शक्य नाही. तथापि कुळकर्ण्यास, 'सर्कल इन्स्पेक्टर आपल्या चार्जमधील गांवांपैकी एखाद्या गावी केव्हां अकस्मात् कोणत्या वेळीं येऊन थडकेल याचा नेम नाही या गोष्टीची सतत जाणीव राहून त्यामुळे तो आपल्या कामांत जरा अधिक दक्ष राहिल यांत शंका नाही. हा सर्कल इन्स्पेक्टर म्हणजे ज्यास या प्रकारच्या कामाची विशेष माहिती आहे असा असावा व त्याने तपासणीचे रिपोर्ट बारकाईने तपासावे व तपासणीत अज्ञानामुळे वगैरे कोणतीही चूक झाली असल्यास ती तजरेस आणावी व कामांत हयगय केल्यामुळे किंवा त्याकडे दुर्लक्ष केल्यामुळेच केवळ चुका घडून आलेल्या आहेत असे त्याच्या नजरेस आल्यास त्याने त्यासंबंधांत योग्य ती तजवीज केली पाहिजे. सर्कल इन्स्पेक्टरने खुल्या मोसमांतील (ओपन सीझनमधील) तपासणीचे आपलें काम, समजा मार्च महिन्याच्या अखेरीपर्यंत, संपविल्यानंतर—व यानंतर तपासणीचे असे कोणतेही काम शिल्लक उरणें फारच असंभवनीय आहे—जादा पाणीपट्टीबद्दलच्या सर्व कैफियती (गां. न. नं. ४) बारकाईने तपासून पाहण्याचे काम त्याजकडे त्यानंतर सोपविण्यांत यावें. या योगानें या कामांत एकजातपणा व विनचूकपणा येईल.

६. कैफियतीसंबंधी विचार करतांना अर्थात्च हें लक्षांत ठेविले पाहिजे की, जमिनीची प्रतवारी माहीतच असते व पाट ज्या वर्षी प्रत्यक्ष वाहिला असेल व त्यामुळे पीक निघाले असेल अशाच फक्त वर्षी आकारणी करावयाची असते ही गोष्ट काळजीपूर्वक लक्षांत ठेविली म्हणजे या बाबतीत आपणांस पाटस्थळाचे कमाल दर लावितां येऊ शकतील. ३० वर्षांच्या सेटलमेंटच्या मुदतीसाठी पाटावर आकारणी करतांना आपण, ते पाट दरसाल, किंवा १० वर्षांतून ८ वर्षे, किंवा १० वर्षांपैकी ६ वर्षे व अशाच प्रमाणांत वाहत राहतील ही गोष्ट गृहीत धरून चालतो. परंतु जेव्हां ५५ व्या कलमाअन्वये प्रकारची व्यवस्था आणसा लावावयाची असेल तेव्हां, योग्य अशी पट्टी म्हणजे जो पाट दरसाल वाहतो व पीक पूर्ण भरपर्यंत जो टिकतो त्या पाटावरील पट्टी ही होय.

७. सर्वांत अत्यंत महत्त्वाच्या नोंदीपैकी एक नोंद म्हणजे जे सर्व्हे नंबर व हिस्से नकाशांत पाटाखालच्या प्रदेशांतील म्हणून दाखविण्यांत आले आहेत पांतु ज्यांत पाटाच्या पाण्यावरील पिके काढण्यांत आली नहीत अशा सर्व्हे नंबरांतील व हिस्शांतील पिकांची नोंद ही होय. जिराईत पिके काढण्याबद्दलच्या कारणांची नेहमी चौकशी करण्यांत येऊन ती नमुद करण्यांत आली पाहिजेत. (जमीन) धारण करणारा कदाचित याबाबत पाटांत पाणी नव्हते असेहि कारण सांगण्याचा संभव आहे; किंवा यास कारण, बंधारा पुन्हां पहिल्यासारखा करण्याची किंवा त्या कामी मदत करण्याची किंवा पाटसरी चावू ठेवण्याची त्याने तसदी घेतली नसली पाहिजे हें किंवा इतर कोणी पाटाचे पाणी दुसऱ्या कोणत्याही जमिनीत फिरवून नेलें असलें पाहिजे हेहि असू शकेल. ह्या सर्व गोष्टींची नोंद करण्यांत यावी. तसेच ज्या बाबतीत पाटाचे पाण्यावरील पिके काढण्यास चुकल्याचे कारण, केवळ हयगय, आळशीपणा, मुदलाचा अभाव व यांसारखेच इतर काहीतरी—खुद्द पाण्याच्या पुढच्याचा अभाव किंवा त्यांतल विवाड हें नव्हे—असण्याचा संभव आहे अशाहि बाबती आढळून येतील. अशा प्रकारची नियमितपणे तयार केलेली व दरवर्षी नाही तरी निदान वारंवार, खास सर्कल इन्स्पेक्टराकडून किंवा सामान्य सर्कल इन्स्पेक्टराकडून किंवा मामलतदार किंवा महालकरी किंवा प्रांत ऑफिसर यांकडून पडताळून पाहण्यांत आलेली नोंद, सेटलमेंटच्या कामी अत्यंत महत्त्वाची ठरेल यांत शंका नाही. मागील काळांत,

कारणी, ते कोणत्याही रीतीने उपयुक्त असण्याचे बंद झाले या मुद्यावर, काढून टाकण्यांत आली. काढून टाकल्यापासून एक किंवा दोन वर्षांच्या आंत ते पुन्हा पाण्याने भरपूर वाहत असल्याचे उत्तर असे घडून आले आहे. ह्या चुका बहुधा योग्य नोंदीच्या अभावामुळेच घडून आल्या असाव्या.

* * * * *

८. सबब प्रांत ऑफिसर व कलेक्टर ह्यांचे, ज्या जिल्ह्यांतील पाटस्थळ जमिनींतील पिकांस कांहीं महत्त्व आहे अशा जिल्ह्यांपैकी एखादा जिल्हा त्यांच्याकडे असेल तर पाटस्थळ टापून, संबंध असलेले सर्वजण ही योग्य नोंद ठेवण्याचे गोष्टीकडे लक्ष देत आहेत याबद्दल विशेषकरून खात्री करून घेणे हे त्यांचे कर्तव्य असेल. ज्याच्या नेमणुकीबद्दल शिफारस करण्यांत आली आहे तो खास सर्कल इन्स्पेक्टर, नेमण्याबाबत तजवीज करणे हल्ली सरकारास शक्य नाही ही खेदाची गोष्ट आहे.

९. सुपरिटेण्डेंट ऑफ लँड रेकॉर्ड्स व डिस्ट्रिक्ट इन्स्पेक्टर ऑफ लँड रेकॉर्ड्स व इतर अंमलदार ह्यांना बंधान्याखालील प्रदेशांतील पिकांची नोंद शक्य तितक्या विनम्रपणे ठेवण्यांत येत आहे हे पाहिले पाहिजे.

वर्गवार पिकाचें व पडीचें पत्रक,

सर्व्हे नंबर.	वर्ग १.					वर्ग २.				
	ज्वारी.	बाजरी.	भात.	गहू.	कोद्रा (हरीक).	तूर.	कुळीय (हुलगा).	हरभरा.	वाटाणा.	
१										
१	...	६ १०	...	...	...	...	२ ३ खरीप.	...	...	
२	११ ०	६ ०	...	...	३ ११	१ २	...	...	...	
५	...	...	...	...	...	...	...	...	...	
६	...	५ १०	...	...	...	...	...	...	...	
७	...	...	...	२ ०	५ ०	० १०	...	...	...	
८	५ ०	...	१० ०	...	...	...	...	...	...	
९	१० ०	८ ०	...	...	...	४ ०	...	...	...	
२८	...	...	...	...	५ ०	...	...	...	...	
इतर आकारी वहिती नंबर...	५ १५	३ १७	त. ८ ० (४ २५) दुसोटा.	२ ३०	३ ०	१ ०	३ ० रबी.	१ ० खरीप.	२ ०	
एकूण खालसा	३१ १५	२८ ३७	१८ ०	४ ३०	१६ ११	६ १२	५ ३	१ ०	२ ०	

सन १९१२-१३.

उत्पन्न

वर्ग ३.								वर्ग ४.	वर्ग ५.	वर्ग ७.	वर्ग ८.
अ. कंदमुल्ले.			ब. हिरवी भाजी.			क.	ड.				
बटाटे.	स्ताळीं.	मुरण.	कोबी.	वांगी.	दुध्या भोपळा.	सुडपा.	केळी.	तंबाखू.	मसाले (आले).	ऊंस.	एरंडी.
खालसा (सरकारी) जमीन.											
...	...	...	...	० ८	० १०	...	...	२ ३०	...	...	४ १०
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	त. ० ८	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	दुसोटा.	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
वि. ० ८	वि. ० १०	० १२	...	...	खा. पा. ० ४	वि. ० १२	त. १ ० वि. १ ०	त. ० २४ वि. ० १६	वि. ० ३०	३ ७	१ ०
० ८	० १०	० १२	० ८	० ८	० १४	० १२	२ ०	३ ३०	० ३०	३ ७	५ १०

सह नंबर.	वर्ग ९.		वर्ग १०.		वर्ग ११ अ.		इतर पिकें तपशीलवार.		एकूण पीक केलेले क्षेत्र.	वजा दमोटा पिकाचें क्षेत्र.	पीक केलेले क्षेत्र.
	करडई.	कापूस.	आंबाडी.	गवत.	पिकाचें नांव.	क्षेत्र.					
१									२	३	४
१	...	...	...	...	मिरची	१ २८	१७ १९	...	१७ १९		
२	...	४ ०	...	४ ०	...	...	२९ १३	...	२९ १३		
५	...	...	...	० २१	...	...	० २१	...	० २१		
६	...	...	...	५ ०	...	...	१० १८	त. ८	१० १०		
७	...	...	...	...	...	...	७ १०	...	७ १०		
८	...	...	...	५ ०	...	...	२० ०	...	२० ०		
९	...	...	...	१ २२	...	...	२३ २२	...	२३ २२		
२८	...	...	...	...	...	...	५ ०	...	५ ०		
इतर आकारी बहिती नंबर ...	० १४	३ ०	त. ० २६ ० ७	२ ०	मिरची फुलें.	० ३० ० १६	४५ ३८	त. ४ २५ वि. १ ०	४० १३		
एकूण खालसा ...	० १४	७ ०	० ३३	१८ ३	मिरची फुलें.	२ १८ ० १६	१५९ २१	५ ३३	१५३ २८		

लागवड व पड.									
फेर पाळीची खरी पड.	शिदाड किंवा रावाची जमीन.	निवडुंग.	गरिबी-मुल्ले किंवा तटपासुल्ले नापेर.	पावसाचे प्रति-कलते-मुल्ले.	इतर.		एकूण लागण-पड.	एकूण क्षेत्र.	घेरे. कोष्टक १ व २ आणि ४ व ५ यांचे दरम्यानची सर्व कोष्टके मजोवरची आहेत.
					कारण.	क्षेत्र.			
५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४
...	...	० १	...	...	...	...	० १	१७ २८	४ चिचा, २ आंबे, ३ शिंदी, १ ताड=१०.
...	...	...	...	...	...	...	...	२९ १३	
...	० १०	...	...	० ११	...	...	० २१	१ २	
० १०	...	० २२	...	...	शेतांतील घर.	० २	० ३४	११ ४	३ आंबे, १ फणस, २ आंबे सरकारी=६.
३ ०	...	...	...	...	दलदल.	० १०	३ १०	१० २०	
...	...	...	...	...	...	...	...	२० ०	३ चिचा, २ आंबे=५.
...	...	१ २	...	...	ओपडी.	० ६	१ ८	२४ ३०	३ चिचा=३.
...	...	१० ०	...	...	...	...	१० ०	१५ ०	
१ १०	० २०	० २७	१ ०	...	...	...	३ १७	४३ ३०	२३ चिचा, २ नारळ, ५ ताड, २० शिंदी=५०.
४ २०	० ३०	१२ २०	१ ०	० ११	घरे दलदल.	० ८	१९ १९	१७३ ७	

सर्वे नंबर.	वर्ग १.					वर्ग २.			
	ज्वारी.	बाजरी.	भात.	गहू.	कोद्रा (हरीक).	तूर.	कुलीय (हुल्ला).	हरभरा.	वाटाणा.
१									
३	४ ०	...	१ ०	...	...	१ ० दुसोटा.	...	...	० २०
४	...	५ ०	१ १२	...	...	...	दुसोटा. ० १२ रबी.	दुसोटा. ० ८ रबी.	...
१०	१ ०	...	त. १ ० दुसोटा.	...	४ ०	१ ०	० १५ रबी.	...	० २०
११	४ ०	...	...	खा. पा. २ ०	५ ०	...	...	१ ० खरीप.	...
इतर इनाम नंबर ...	५ ०	५ ०	४ ०	४ २८	१ १६	२ ०	२ ० रबी.	१ ० खरीप.	२ ०
एकूण इनाम ...	१४ ०	१० ०	७ १२	६ २८	१० १६	४ ०	२ २७	२ ८	३ ०
बिनआकारी किवा बि न व द्वि ती ज मि नी ती ल शुक्रमी लागवड. { २५.अ गोवडाणा. जंगल (फॉरेस्ट)	...	...	११ २०	...	...	...	...	...	...
पब्लिक वर्क्स डिपार्टमेंटाने पट्ट्याने दिलेला तळ्याच्या तळ्याचा प्रदेश	...	...	...	...	...	...	...	...	...
एकूण एकंदर ...	४५ १५	३८ ३७	३६ ३२	११ १८	२६ २७	१० १२	७ ३०	३ ८	५ ०
खरीप	...	३८ ३७	३६ ३२	...	२६ २७	१० १२	२ ३	३ ०	...
रबी	४५ १५	...	...	११ १८	...	...	५ २७	० ८	५ ०

वर्ग ३.						वर्ग ४.	वर्ग ५.	वर्ग ७.	वर्ग ८.		
उत्पन्न.			व. हिरवी भाजी.			क.	ड.				
बटाटे.	रताळीं.	सुरण.	कोबी.	वांगी.	दध्या भोपळा.	सुडघा.	केळी.	तंबाखू.	मसाले (आलें).	ऊंस.	एरंडी.
...	इनाम.	...	...	...	...	...	...	...	...	...	० २०
...	...	...	...	...	...	...	वि. ० १५	...	...	वि. २ २५	० २७ दुसोटा.
...	...	वि. १ ०	...	...	...	...	वि. १ ०	...	० १०	त. ० ३०	...
वि. २ ०	...	वि. १ ०	...	...	...	० १०	...	...	...	भु. ४ ०	३ ०
त. ० २० (दुसोटा).	त. ० २० (दुसोटा).	वि. १ ०	वि. ० ३३	त. ० १२	वि. ० २०	ब. १ ०	वि. ० २०	त. १ ०	२ १०	त. ६ २३	४ ० दुसोटा.
२ २०	० २०	३ ०	० ३३	० १२	० २०	१ १०	१ ३५	१ ०	२ २०	१३ ३८	८ ७
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
२ २०	० ३६	३ १२	१ १	० २०	० ३४	१ २२	३ ३५	४ ३०	३ १०	१७ ५	१३ १७

लागणपड व पड.

घेर.

कोष्टक १ व २ आणि ४ व ५ यांचे दरम्मानांची सर्व कोष्टके मजिरीवरची आहेत.

फेर-पाळीची खरी पड.	शिदाड किवा रावाची जमीन.	निवडुंग.	गरीबी-मुळे किवा तट्यामुळे नापेर.	पावसाचे प्रतिकूल-तेमुळे.	इतर.		एकूण लागण-पड.	एकूण क्षेत्र.	५	६	७
					कारण.	क्षेत्र.					
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	६ ६	
...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	१९ १२	
...	...	...	...	० १७	...	...	० १७	१२ १७	३	नारळी, ५ आंबे, २ फणस=१०.	
...	...	...	...	...	...	...	...	२२ १०			
१६ २३	...	...	...	...	दलदल.	१ ३९	१८ २२	६२ २४	५२	शिदी, ३१ ताड, ४० आंबे=१२३.	
१६ २३	...	...	...	० १७	...	१ ३९	१८ ३९	१२२ २९			
...	...	...	...	...	...	...	...	११ २०		विनआकारी जमिनीपैकी पीक न केलेला भाग हा लागण-पड म्हणून धरलेला नाही.	
...	...	...	...	...	...	...	...	१० ११			
...	...	...	...	...	...	...	...	...			
२१ ३	० ३०	१२ २०	१ ०	० २८	...	२ १७	३८ १८	३०७ २७			

नमुना नंबर १३ चें तेरीज.

एकूण पीक केलेलें क्षेत्र
 वजा—बिनआकारी, गांवठाण जमिनीतील, अगर बिनबहिती जमीन
 तात्पुरती लावणांस दिली असेल त्यांतल पिकें.

अणीक—बिनबहिती आकारी

गां. न. नं. १ चें तेरीज [अ (१)] बरहुकूम

अधिक—बहितीतून ता. ३१ जुलै १९१२ पासून गेलेलें

पाण्यानें वाहून ० ३५

रेल्वेकडे ४ २१

मिठागराकडे २५ ०

त्रिटांचे आवाऱाकडे ५ ०

गुदस्त साल गां. न. नं. ५ (११) बरहुकूम ...

पाण्यावरील पिढाचे तेरीज.

२९५ ३६
 ४ ३२
 ३०० २८

३५ १६
 ३३६ ४

पाण्याचें साधन.	गट.	मात.	इतर मुख्य धान्य व कडधान्य.	जस्त.	आहाराची इतर धान्य.	बिनआहाराची धान्य.	वैरण.	एकूण.	वजा दुसोटा.	बाकी निव्वळ पाणी दिलेलें क्षेत्र.
१. सरकारी कालवा.										
२. खासगी पाट ...	२ ०	...	...	...	० ४	...	...	२ ४	...	२ ४
३. विहीर ...	...	...	...	५ ३२	९ २६	१ ६	० १२	१६ ३६	...	१६ ३६
४. तलाव ...	...	९ ० (५ २५ दुसोटा).	...	७ १३	२ २० (१ ८ दुसोटा).	२ १०	१ ०	२२ ३	६ ३३	१५ १०
५. दुसरी साधने. डेकुडी (उक्ती).	...	...	...	४ ०	...	...	...	४ ०	...	४ ०
एकूण ...	२ ०	९ १० +५ २५	...	१७ ५	१२ १० + १ ८	३ १६	१ १२	४५ ३	६ ३३	३८ १०
			वर्ग १ व २ ची बाकी पिकें.	वर्ग ७.	वर्ग ३ अ, ब व ड. वर्ग ६ व ८.	वर्ग ४, ५, ६ व १०.	वर्ग ३ क व वर्ग ११ अ (गवत).			

१. यामध्ये (१) पाट (सरकारी), (२) कालवे (सरकारी), (३) तलाव व गांवचे मुलका हिजेबाचे पुस्तक यांमधील गांवचा न. नं. १३ यामध्ये निर्दिष्ट केलेले तलाव, म्हणजे (वर्ग १ आणि २), (४) बंधारे (सरकारी) ज्यांची दुरुस्ती सरकारकडून केली जाते असे बंधारे (सरकारी), याचा समावेश होतो.

२. यामध्ये (१) पाट (खाजगी), (२) कालवे (खाजगी), (३) बंधारे (खाजगी), (४) शेतकऱ्यांनीं बातलेले तात्पुरते बांध घालून घेतलेले पाणी यांचा समावेश होतो.

३. यामध्ये मोटेवर अथवा पंपावर चालणाऱ्या सर्व बांधकाम केलेल्या अथवा कच्चापावटिरी (सरकारी आणि खाजगी) बंधारे यांचा समावेश होतो.

४. यामध्ये सरकारी अथवा खाजगी (म्हणजे वर्ग १ व २ खेरीजकरून) इतर तलावांचा समावेश होतो.

५. यामध्ये नदीतून किंवा ज्या खळग्यांत नदीचे किंवा नाल्याचें पाणी वळवून सोडलें आहे अशा खळग्यांतून पाणी वाढण्यासाठी वापरलेल्या डेकुड्या, पंप (तेलावर वाफेवर अथवा पवनचक्रावर चालणारे) बंधारे, (२) वर निर्दिष्ट न केलेले इतर कोणतेही साधन, यांचा समावेश होतो.

फळझाडांची बेगीज.

जात.	सरकारी.	खाजगी.	एकूण.
आंबा ...	२	५२	५४
फणस ...	...	३	३
निंब ...	...	३३	३३
नारळ ...	...	५	५
तांड ...	...	३७	३७
शिंदी ...	...	७५	७५
एकूण ...	२	२०५	२०७

हा एकूण, शेतीचें पत्रक नंबर १ याचे शेवटले कोष्टकांत जातें.

तारीख

(सही)

(सही)

पाटील.

कुळकर्णी.

गांध्या न. नं. १३ बाबत खुलासा.

पुरी होतांच कुळकर्ण्याने गां. न. नं. १३ भरून पुरा केला पाहिजे. या नमुन्यांत, सर्व पिकांच्या व उत्पन्नाकूण बेरजा उपलब्ध करून घेण्याच्या असतात व तसेच (कांही शेत किंवा शेतांचे भाग सोडून मोठी नुकी नाही, याची खात्री होणेसाठी) एकूण क्षेत्र गां. न. नं. १ चे तेरजार्शी ताडून पाहिले पाहिजे. परंतु शेतीसाठी भोगवड्यांत असलेले व आकारी जमिनीतच पिके आढळण्याचा सुमार असतो. म्हणून पिकांचे व लागणपडीचे क्षेत्राचा बाबला गां. न. नं. १ शी पाहणेचा, तो पिकासाठी म्हणून राखलेले एकूण क्षेत्राचा जो भाग, त्याचपार्शी पाहिला पाहिजे, म्हणजे भोगवड्यांत असलेले आकारी क्षेत्राचे एकूण बेरजेशी घेतला पाहिजे. मग ते क्षेत्र, खालसा असो, इनाम असो, याचा चालू किंवा नवीन शर्तीवरचे असो. नंतर बिनआकारी किंवा भोगवड्यांत नसलेली जमीन, किंवा नवसाध्य करण्याकरिता दिलेली जमीन, किंवा शेतांचे कामासाठी दुसरे असेच एकादे शर्तीवर दिलेली जमीन, यांत पिके आढळली तर ते क्षेत्र त्यांत मिळविले पाहिजे. परंतु अशा पिकांचे ठरावबंदार्शी मिळालेच पाहिजे अशी आवश्यकता नाही. लिस्ट डिपार्टमेंटाने (जंगलखात्याने) संबंध असलेल्या रेव्हेंयू अधिकारी वर्गास लागवडीकरिता दिलेल्या जंगलांच्या पिकांच्या सविस्तर तपशिलासह त्यांच्या लागवडीच्या क्षेत्रांसंबंधी आंकडे पुरविले पाहिजेत. गां. न. नं. १ चे तेरजावरून हे एकूण क्षेत्र कशा रीतीने घेतले आहे ती रीत नमुन्यांचे तेरजेत दाखविली आहे.

२. कुळवहिवाडीचे भागांत असा खुलासा केला आहे की, त्यांतोळ सर्व सव्हे दुरुस्त्या गां. न. नं. १ व ७ यांतोळ दुरुस्त्यांवरूनच केल्या पाहिजेत. सबब पुष्कळ वेळ असे घडेल की, गां. न. नं. १३ बंद केल्यावर त्यांतोळ भोगवड्यांत असलेले एकूण क्षेत्र, हे जुलईपूर्वी व नंतर तयार केलेले ठरावबंदांतोळ क्षेत्रापासून भिन्न राहील. हे कसे तयार करावे ते गां. नं. १३ चे शेवटी दाखविले आहे.

३. जेव्हा एकाच क्षेत्रांत एकामागून एक अशी दोन पिके करण्यांत येतात तेव्हा ती प्रत्येकी पिकांत नोंदण्यांत येतात. परंतु एकूण क्षेत्राचा मेळ जमण्यासाठी दुसोऱ्याची पिके कोष्टक ३ यांत वजा करणे भाग पडते. पडीचा तपशील पूर्वीप्रमाणे पत्रकांत न देतां नमुन्यांतच दिला आहे.

४. इलाख्यांत उत्पन्न होत असलेले, व होण्याचा संभव असणारे सर्व पिकांची यादी, गट व वर्गवारीसह हिंदुस्थान सरकारास लागणारे माहितीसाठी वेगळे परिशिष्टांत दिली आहे. इलाख्यांत उत्पन्न होणारे पिकांची संख्या व त्यांची वर्गवारी या फार मोठी आहे, तरी बहुतेक गांवांत फारशी पिके असणार नाहीत. साधारणपणे गांवांत उत्पन्न होणारे प्रत्येक पिकाकरिता गां. न. नं. १३ यांत एक कोष्टक असावे व लापील लिस्टांत दिलेल्या अनुक्रमाप्रमाणे व वर्गवारीप्रमाणे ती व्यवस्थित रीतीने लिहावी. शेवटी "इतर" म्हणून एक कोष्टक आहे त्यांत, प्रचारांत नाही असे जे पिक एकादुसरे यांत आढळेल, ते लिहावे. नमुन्यांत दर्शविल्याप्रमाणे त्या पिकांचे नांव व त्याचे क्षेत्र ही दाखल करावी. जेव्हा हे नमुने तालुक्यांत एकंदर करण्यांत येतील तेव्हा असे प्रकारची पिके दुसरे पुष्कळ गावांतहि आहेत, असे मामलेदार यांस आढळून येईल व असे झाले म्हणजे त्यांनी आपले नमुन्यांत अशी प्रचाराबाहेरील पिके योग्य वर्गांत एक ठिकाणी करावी.

५. या कारणासाठी पिकांचे कोष्टकांचे सदरास नंबर दिलेला नाही. नहीगांवांत जी पिके करण्यांत येत होती त्याक्यापुरतीच कोष्टके नमुन्यांत दिली आहेत. जी कोष्टके कायम ठेवावयाची असून ती कधी बदलावयाची नाहीत त्या कोष्टकांतच नंबर दिले आहेत.

६. जिल्ह्याचे माहितीपत्रक (जि. न. नं. ४) तयार करण्यास लागले म्हणजे खालसा जामिनीचे क्षेत्राहून भिन्न इनाम जमिनीतील लागणपडीचे क्षेत्राची माहिती लागेल. सबब सदरहू नमुन्याची रचना नवीन तऱ्हेने केली आहे. प्रथमतः प्रत्येक सरकारी सव्हे नंबर दाखल केला आहे. आणि ते सर्व झाल्यावर मागाहून इनाम (मिश्रित इनामसुद्धा) सव्हे नंबर दाखल केले आहेत. यामुळे सरकारी आकारी क्षेत्राची एकूण (१७३ ए., ७ गुं.) व इनामाचे क्षेत्राची एकूण (२२ ए., २९ गुं.) यांचे मुकाबले (न. नं. १ चे तेरजार्शी) करता येतात. सबब एकादी चूक झाली असली तर ती कोणते भागांत झाली आहे हे समजते. पुढे बिनआकारी जमिनीतील वगैरे पिके मिळविली आहेत, परंतु त्यामुळे मुकाबल्यास बाध येत नाही. कारण हे जादा क्षेत्र शेतांचे पत्रक नं. २ यांत वजा केले आहे. (नमुना पहा.) यावरून यात दिसून येईल की, गां. न. नं. १३ यांत भागवार अशा तऱ्हेने नोंदी केल्याने लागणारी मेहनत कोणतेहि प्रकारे वाढत नाही; कारण नोंदीची संख्या सारखीच असते.

७. पाणी दिलेली पिके ओळखता येण्यासाठी पाण्याचा प्रकार दाखविणारी अक्षरे नमुन्यांत पिकांचे वर लिहिली आहेत (गां. न. नं. १२ चा पिकांचे भागाचा प्यारा ९). भातजमिनीचे नवीन क्षेत्रासहि अशीच खुण केली पाहिजे. (गां. न. नं. १२ पिकांचे भागाचा प्यारा ९ अ). नमुन्यांत नोंदी संबंध भरून झाल्या म्हणजे पुढे कुळकर्ण्याने पायध्याशी तेरीज तयार करावे व त्यांत पाणी दिलेले पिकांचे एकूण क्षेत्र, पाटपाण्याचे साधनाप्रमाणे वर्गवारीने, दाखवावे. जमिनीचे एकाच तुकड्यांत २ पिके एकामागून एक अशी केली तर प्रत्येक पीक नोंदले पाहिजे व नमुन्यांत दाखविल्याप्रमाणे दुसोटा पिकांचे क्षेत्र वजा केले पाहिजे (सव्हे क. सा. यांचा ह. नं. ८१०/१०-९-२९).

८. तसेंच कांहीं पिकें अशीं आहेत कीं, तीं खरीप करतात किंवा रबीहि करतात. रबी पिकें कोणतीं आहेत तें दाखविलें पाहिजे. नंतर पायथ्याशीं खरीप व रबी असा वेगळा तपशील कुळकर्ण्यास सहज करता येईल. पिक एकच प्रकारचें असल्यास पिकाचे एकूण बेरजेखालीं खरीप किंवा पाहिजे. ज्या गांवास गव्हांची किंवा कापसाची अंदाजपत्रके पाठवावी लागतात, तेथे कापूस देशी किंवा जिराईत किंवा बागाईत, असा फरक दाखवावा लागतो.

९. अखेर, नोंद करण्याचे ठरलेल्या सहा किंवा अधिक प्रकारच्या फळें घेणाऱ्या झाडांचें तेरीज कुळकर्ण्यास करावें लागतें. ज्या गांवांत पिकें फार नसतील तेथे शेन्यासाठीं राखलेले कोष्टकांत वेगवेगळें प्रकारचे झाडांकरितां कोष्टकें आंखून त्यांत सर्व्हे नंबरवार झाडें दाखल केलीं तर श्रम वांचतील व तेरजाशिवाय शेवटीं एकूण बेरीज सहज करता येईल. लागण जमिनींत सरकारी झाडें फार असणार नाहीत. सर्वत्र ती ओळखण्यासाठीं त्यास "स" या अक्षराची खुण करावी.

१०. गां. न. नं. १३ वरून असे आढळून येईल कीं, या नमुन्यांत सर्व्हे नंबरचे पाट-विभाग दाखविलेले नाहीत. न. नं. १२ यांत जीं पिकें दाखल करण्यांत येतील त्यांची एकूण बेरीज न. नं. १३ करितां कुळकर्ण्यानें नंबरवार जुळवावी. नंतर त्यास अर्थात् गां. न. नं. १३ यांतील एका ओळीचे क्षेत्राची एकूण बेरीज, न. नं. १२ यांतील सर्व्हे नंबराचे लागणीलायक क्षेत्राचे एकूण बेरजेशीं मिळते कीं नाही हें पाहतां येईल.

११. परंतु कुळकर्ण्यास न. नं. १३ मामलेदार यांजकडे संबंध पाठवावा लागत नाही. तो तपासणी करणारे कामगारास वारंवार गांवीं लागतो, म्हणून कुळकर्णी तो गांवींच ठेवतो. मामलेदार यांस नंबरवार तपशील लागत नाही. त्यांस जें काय लागतें तें हें कीं, नमुन्यांत दर्शविल्याप्रमाणें, जाड अक्षराचे सदरांसमोरच्या बारीक आंकड्यांच्या (इनाम, खालसा व एकूण) बेरजा. दुसरी तपासणी पुरी करून ती नमुन्यांत भरल्यावर, व सर्कल इ. यांनीं शक्य तितक्या नोंदींची तपासणी केल्याबरोबर, लागलीच एकूण बेरजा फळझाडांच्या बेरजासहित (प्यारा ९) व तेरीज आणि पाण्याच्या पिकांचें एकूण क्षेत्र अशीं तालुक्यास पाठविलीं पाहिजेत. कोणत्याहि बाबतींत हीं पत्रके पाठविण्यांत होणारा उशीर ता. ३१ मे पुढें कधीहि जाऊं नये.

१२. पिकाच्या किंमती व वजन येांचे अंदाज करण्यास, आणि धान्यांत येणारे खंडाची पैशांत किंमत करण्यास मदत व्हावी, म्हणून कुळकर्ण्यानें आपले पिकाचे पत्रकाबरोबर गांवांत साधारणपणें जीं निरनिराळें प्रकारचीं धान्ये करण्यांत येत असतील, त्या प्रत्येकाचे पौंडांत, किंवा ८० तोळ्यांचें ठराविक शेरांत, वजन दाखविणारे एक कोष्टक ठेविलें पाहिजे. आणि धान्ये वजनानें न मोजतां मापानें मोजण्यांत येत असतील तर विशेषेकरून ठेविलें पाहिजे. कापसाचे एका गडद्याचें वजन व तसेंच गवताचें, किंवा कडव्याचें, किंवा गांवांत जीं दुसरीं पिकें करून घिकलीं जात असतील त्यांचें १०० पेंड्यांचें ठराविक वजन कुळकर्ण्यास माहित असलें पाहिजे. जिनसांच्या किंमती करण्यासाठीं मामलेदार यांनीं जीं जंत्री स्वीकारली असेल त्या जंत्रीशीं आपली जंत्री किंवा कोष्टक जमतें कीं नाही, हें कुळकर्ण्यानें पाहावें.

ज्या गांवीं पाटाच्या पाण्यानें पिकें होतात (सारा असो अगर नसो) त्या सर्व गांवांत कुळकर्णी यांनीं आपल्या नकाशावर ओढ्याचे प्रवाहास जेथें बंधारा असेल तेथे खुण करून त्याचा नंबर, याचा साधारण ओघ व त्यानें भिजणारीं क्षेत्रे हीं सर्व दाखविलीं पाहिजेत. त्याचप्रमाणें पिकास पाणी पुरविणारे सर्व तलावांना खुणा केल्या पाहिजेत. यांपैकी बहुतेक तलाव पुढें तयार होणारे गांवचे नकाशांत छापून निघतील. नंतर दरसाल पाहणी करित असतांना पाणी दिलेलीं पिकें आहेत अगर नाहीत हें त्यांचें मुद्दाम लक्षपूर्वक पाहावें. यावरून गां. न. नं. १३ करितां पाणीपत्रक तयार करण्यास त्यास मदत होईल, इतकेंच नव्हे तर कायम सारा नसलेले पण लं. रे. को. क. ९९ प्रमाणें सारा बसवितां येणारे पाण्याचे पत्रक त्यास कोणत्याहि गांवांत तयार करून पाठवितां येईल. सर्व्हे नंबर व हिस्से यांपैकी ज्यांना पाणी मिळतें व ज्यांवर पाटस्थळ अगर हिमायत सारा पूर्वींच बसला आहे असे नंबर व हिस्से यांची नोंद करून वरील पत्रक सहज तयार करितां येईल, पृष्ठ (३) पहा. बाकीच्या पाणी दिलेल्या जमिनीबद्दल तात्पुरता सारा घेण्याविषयी किंवा सूट घेण्याविषयी प्रांताचे हुकुमांची जरूर लागेल. हें वार्षिक पत्रक किरकोळ जमीनबाबीसंबंधाचा एक दाखला होईल (गां. न. नं. ४). पाहणी करणाऱ्या कामदारांनीं अर्थातच नकाशांत दाखविलेलीं ठिकाणें पाहणींत व विशेषतः ज्या जमिनीवर कुळकर्णी यांनीं सारा घेण्याचें लिहिलें असेल त्या जमिनी पाहण्याचा प्रयत्न करावा आणि त्यांतल्या त्यांत विशेष लक्षपूर्वक जुने पाट किंवा तलावांच्या आसपासच्या जमिनी पाहण्यात, अशाकरितां कीं, चालू सालीं ज्या पाण्यावर आकार बसविण्यासंबंधानें रिपोर्ट करावयाचे असतील त्यांची हयगय होऊं नये.

अंदाजपत्रकें.

अंदाजपत्रकांसाठी कुळकर्ण्यास कांही माहिती मामलेदार यांजकडे पाठवावी लागते आणि डायरेक्टर ऑफ् यांचे ऑफिसांत ती खाली नमुन्यांत दिलेले तारखांस पाठविण्यास योग्य होते.

पाठविण्याची तारीख.	डायरेक्टरकडे पाठविण्याची तारीख.	पत्रक.	कोणते पिकाबद्दल.
१	२	३	४
२९ जुलै	१-८	१ लें पत्रक.	कापूस, तीळ, भुईमूग व ऊंस.
१० सप्टेंबर	१९-९	१ लें पत्रक.	भात.
२९ सप्टेंबर	१-१०	२ रें पत्रक.	कापूस, तीळ, भुईमूग व ऊंस.
२० आक्टोबर	१-११	१ लें पत्रक.	खरीप, ज्वारी, बाजरी.
१० नोव्हेंबर	१९-११	२ रें पत्रक.	भात.
२९ नोव्हेंबर	१-१२	३ रें पत्रक.	कापूस.
९ डिसेंबर	१०-१२	अखेरचें-सदर.	तीळ व भुईमूग.
९ डिसेंबर	१०-१२	१ लें पत्रक.	जवस व शिरस.
९ जानेवारी	१०-१	सदर.	गहू.
१९ जानेवारी	२०-१	अखेरचें-सदर.	ऊंस.
२९ जानेवारी	१-२	सदर-सदर.	कापूस.
		१ लें सदर.	एरंडी.
१० फेब्रुवारी	१९-२	२ रें सदर.	गहू, जवस व शिरस.
२० फेब्रुवारी	१-३	१ लें सदर.	रबी ज्वारी.
१० मार्च	२०-३	३ रें सदर.	गहू.
२९ एप्रिल	१-४	अखेरचें-सदर.	गहू, जवस व शिरस.

जुलैचें कापसाचें पत्रक फक्त दक्षिणेंतील जिल्ह्यांतच पाठविण्याचें असतें.

कापसाचें ९ वें पत्रक डायरेक्टर ऑफ् अ. कडून ३० मार्च रोजी येत असतें. परंतु तें गांवाहून येणारे रिपोर्टांवरून तयार होत नाहीं. परंतु हवामानाचा शेवटच्या पत्रकावर (१ फेब्रुवारी) कसा परिणाम झाला आहे तें मामलेदार कळवितात.

ज्या जिल्ह्यांतून ही पत्रकें जावी लागतात ते जिल्हे येणेंप्रमाणें :—

कापूस व गहू, खरीप ज्वारी, बाजरी आणि रबी ज्वारी.—कोंकणखेरीज बांकी सर्व जिल्हे.

जवस.—दक्षिणेंतील व कर्नाटकांतील सर्व जिल्हे.

तीळ.—सातारा व ठाण्याखेरीज सर्व जिल्हे.

शिरस.—(फक्त गुजराथेंतील एतद्देशीय संस्थानांकडून.)

भुईमूग.—दक्षिणेंतील जिल्हे व बेळगांव.

ऊंस.—अहमदाबाद, भडोच, खेडा, पंचमहाल, कुलाबा, ठाणें, रत्नागिरी, व पूर्व आणि पश्चिम खानदेश-खेरीज, सर्व जिल्हे.

भात.—खेडा, सुरत, पुणें, बेळगांव, धारवाड व सर्व कोंकण.

नीळ.—(सिंधमधील दोन जिल्हे.)

एरंडी.—सर्व गुजराथ व खानदेश (ठ. ९७९५-२८-४-२४) सोलापूर, विजापूर, बेळगांव.

एतद्देशीय संस्थानें व सिंधवदल स. ठ. नं. २०२६—१३ पहा.

२. कुळकर्ण्यास जी माहिती पाठवावी लागते, ती खाली लिहिलेले नमुन्यांत दर्शविली आहे. कोष्टक ४ ते ७ यांची फक्त गहू व कापूस यांकरिता जरूर लागते. ज्याअर्थी, पीकपहाणी इतकी लौकर कीं ता. २९ सप्टेंबरचे आंत पुरी होण्याची कल्पना नसते, त्याअर्थी, पहिले दोन पत्रकांत चाळ सालचें नक्की तपासलेले क्षेत्र उघडच कोष्टक २ यांत देतां येणार नाहीं. परंतु गुदस्तसालचें नक्की क्षेत्र त्यास देतां येईल. नंतर साधारणपणें रयत लोकांनीं चाळ साली

नेले सालापेक्षा किंवा गेळे एक दोन सालापेक्षा कमी पेर केली आहे किंवा जास्ती केली आहे, हे करून सहज ठरविता येईल. पहिल्या अंदाजपत्रकांत नक्की आंकडे यावे अशी इच्छा केलेली नसते. कापूस २२१ एकर, १७ गुंठे होता, आणि साधारण समज असा आहे कीं चाळू साली ज्वारी जास्त पेरल्यामुळे पेरणी थोडी कमी झाली आहे, तर चाळू सालचे पहिले अंदाजपत्रकांत १८० किंवा २०० एकर कुळकर्ण्याने दाखल वाजवी होईल. याप्रमाणे अगदी नक्की माहितीची जरी आशा केलेली नसते, तरी वेडगळ चुका टाळता येतील. आक्टोबर महिन्यानंतर जेव्हा मागाहूनची अंदाजपत्रके पाठविण्यास योग्य होतात, तेव्हा कुळकर्ण्यास हमेष नक्की आंकडे देता येतील. परंतु जवस किंवा रबी गव्हांचे पहिले पत्रकाचे वाबतीत देखील त्याने विशेष पाहणी करावयास पाहिजे असे नाही. परंतु दुसरे तपासणीत जेव्हा नक्की आंकडे कळून येतील, तेव्हा ते त्याने कळविले पाहिजेत. शेवटचे अंदाजी पत्रक पाठविण्याच्या वेळेपर्यंतदेखील कोणोहि पाहणी न करता कुळकर्ण्याने डोळे झाकून रिपोर्ट करण्यामुळे अंदाजी पत्रकांत आणि जुलैच्या शेवटच्या पिकाचे माहितीचे पत्रक त मोठ्या भयंकर चुका (एका जिल्ह्यांत एक लाख एकराचा फरक) उत्पन्न झाल्या आहेत. प्रांत आणि मामलेदार ह्यांनी याकडे लक्ष देऊन हे आंकडे तपासून पाहणे व अशा भयंकर चुका न होऊ देण्याबद्दल खबरदारी घ्यावी.

३. दोन वर्षांचे क्षेत्र व समंत्रस अशा शेतकऱ्यांचे माहितीप्रमाणे कमजास्तीची कारणे देऊन शिवाय पीक पेरिलेनंतर लागलीच त्याचे भावी स्थितीबद्दल आपले मत, अथवा (पीक पूर्णवस्थेस येत चालले असेल तर) त्याची आणेवारी, ही कुळकर्ण्यास शेवटी यावी लागतात. सरासरी पीक म्हणजे १२ आणे समजण्यांत येते. याचा अर्थ असा की, १२ आणे पीक म्हणजे नेहमीप्रमाणे शेतकी करून उत्तम वर्षीत जे पीक येईल असे रास्त रीतीने वाटते, ते पीक होय. अर्थात् चांगल्या जमिनींतील पिके वाईट जमिनींतील पिकांपेक्षा जास्त चांगली असतील. परंतु वाईट जमिनींतील पिके सुद्धा एकादे वर्षी, दुसऱ्या एकाद्या वर्षापेक्षा जास्त चांगली असतील. कुळकर्ण्याने जो काय प्रयत्न करावयास पाहिजे तो हा. त्याने आपले अनुभवाचे मानाने असे लक्षांत ठेवावे की, साधारण वर्षीत किंवा त्याहून चांगल्या वर्षीत शेताचे अमुक एक गटांत पिकांचा साधारण देखावा कसा काय असतो. आतां चाळू साली पिके जरा जास्त चांगली असली, किंवा थोडी वाईट असली, किंवा पुष्कळच वाईट असली, तर त्या मानाने त्याने त्यांची आणेवारी करावी. नेहमी जे उत्पन्न होतें त्याचे फक्त निम्मे उत्पन्न येईल असा सुमार असला तर ते पीक ६ आणे झाले. साधारण नेहमी उत्पन्न होतें त्याहून काहीसि जास्त होणेंसारखे असेल तर ते पीक १४ आणे होईल. नेहमीपेक्षा पुष्कळच चांगले असेल तर ते १६ आणे पीक होईल. खरोखर भरपूर पीक जे कधी १० किंवा २० वर्षांतून एकदां प्राप्त होतें ते वाजवी रीतीने १८ ही आणे किंवा २० आणे होईल. वास्तविक पिके असतात त्यापेक्षा आपली पिके जास्त वाईट आहेत असे मानावयाचा सर्व जगांतील शेतकऱ्यांचा कल असतो. कदाचित पिके जितकी चांगली येतील म्हणून ते आशा करितात, तितकी चांगली आली नाहीत तर ते नाखुष होतात. आणेवारीची चांगली परीक्षा म्हटली म्हणजे, शेतकरी लोकांस असे विचारावे की, एखाद्या विशिष्ट शेतांतील पीक गेल्या सालापेक्षा किंवा दुसरे एकादे अलिकडील साल—जे त्यांस आठवत असेल त्यापेक्षा एकंदरीत कमी आहे की जास्त आहे. याने पिकाचे अंदाजावर उपयुक्त असा दाब राहिल. कोष्टक ८ यांत कुळकर्ण्याने “आणेवारी आणे; गुदस्त सालापेक्षा पिके कांहीं बरी आहेत अशी समज आहे. कदाचित एक आणा जास्त चांगली” असे लिहिले. तसेंच त्याने “नागतोब्बांनी फार नुकसान केले”, “कोल्ह्यांनी उंसाचे फार नुकसान केले” असे किंवा अशासारखे शेरे लिहावे. त्याचप्रमाणे त्याने “आणखी एक पावसाची सर पडेल तर फार चांगले पीक येईल असा सुमार आहे.” असेही म्हणण्यास हरकत नाही. आणेवारीबद्दल पूर्ण खुलासा रुळींतील खुलाशांत दिला आहे.

४. ही पत्रके मामलेदार यांकडे मुदतशीर जाऊन पोहोचणे फार महत्वाचे आहे. कारण त्यांजला ही पत्रके नेमले मुदतीस शेतकीखात्याचे डायरेक्टरसाहेब यांकडे पाठवावी लागतात. (स. ठ. नं. ५९२०-१९.) नमुना व शेरे फार लहान असतात, व ते पोष्टाचे कार्डावरहि सहज लिहिता येतात. म्हणून उशीराबद्दल कांहीं सबब नसते व मामलेदार यांस, तगादे पाठविणे भाग पडावे असे कांहीं कारण नसते. बरिष्ठ कामगारांनी तयार केलेले पत्रकांत चाळू स्थितीची, त्याच वेळच्या गुदस्त सालचे स्थितीशी, तुलना केलेली असली पाहिजे. (स. ठ. नं. ५७०३-१९.)

५. मार्च व एप्रिल महिन्यांत गव्हांबद्दल तिसरा आणि अखेरचा रिपोर्ट पाठवितांना गहू नेहमी परठिकाणी पाठविण्यांत येतो किंवा कसे व दुसरी आहाराची पिके, म्हणजे ज्वारी, बाजरी, भात, नागली वगैरे ही एकंदरीत समाधानकारक आहेत की नाहीत हे लिहावे.

गव्हांचे }
कापसाचे } लागवडीबद्दल तपशील माँजे

सन १९१२-१३ सालांतील एकूण क्षेत्र.	सन १९१३-१४ सालांतील एकूण क्षेत्र.	कमी किंवा जास्तीचे कारण.	चालू सालचे क्षेत्राचा तपशील.				गुदस्तसालाशी तुलना करून पिकाचे आणेवारीबद्दल, हवालाबद्दल किंवा उत्पन्नाबद्दल थोरे.
			पाणी दिलेले (अ).		पाणी न दिलेले (अ).		
			परदेशी (ब).		देशी (ब).		
			प्रकार.	क्षेत्र.	प्रकार.	क्षेत्र.	
१	२	३	४	५	६	७	८

(अ) गव्हांवदल.

(ब) कापसाबद्दल.

दुसरीं पिक्के म्हणजे, तीळ, मुईमूग, ऊंस, शिरस व जवस यासंबंधाने कोष्टके ४ ते ७ गाळावी.

मुंबई इलाख्यांत उत्पन्न होणारे पिकांची यादी.

नंबर पिकाचे नांव.

- वर्ग १.—मुख्य धान्ये.
- १ ज्वारी, जोंधळा, शाळू.
 - २ बाजरी, सजगुरे.
 - ३ भात, साळ.
 - ४ गहू, खपली.
 - ५ सातू, जव.
 - ६ मका.
 - ७ कोद्रा, कोद्रू, हरीक.
 - ८ नागली, नाचणी.
 - ९ कांगू, कांग, राळे.
 - १० बरी, सावा, भगर.
 - ११ बटी.
 - १२ भादली.
 - १३ इतर.

वर्ग २.—कंडधान्ये.

- १ तुरी, तूर.
- २ हरभरा, चणे.
- ३ मूग.
- ४ उडीद.
- ५ चवळी.
- ६ कुळीथ, कुळथी, हुलगे.
- ७ वाटाणे.
- ८ मसूर.
- ९ लाख.
- १० बाल, पावटे.
- ११ मठ, मटकी.
- १२ इतर.

वर्ग ३.—फळांच्या बागा व बागाशती उत्पन्न.

(अ) भाजीपाला (कंदमुळे).

- १ बटाटे.
- २ रताळी.
- ३ गोराहू, कीन, घोरकन.

नंबर पिकाचे नांव.

- ४ सुरण.
- ५ गाजर.
- ६ मुळा.
- ६-अ कांदा.
- ७ इतर.

(ब) हिरव्या भाज्या.

- १ कोबी.
- २ वांगी.
- ३ बेलवांगी, टमाटो.
- ४ मेथी.
- ५ भेंडी.
- ६ खरबुज.
- ७ टरबुज, कलिंगड.
- ८ इतर.

(क) अनावरांकरीतां हिरवी वैरण.

- १ विलायती गवत.
- २ कडवळ.
- ३ गिनी गवत.
- ४ ववार.
- ५ इतर.

(ड) फळझाडे.

- १ केळ.
- २ आंबा.
- ३ लिंबू.
- ४ साखरलिंबू.
- ५ नारिंग.
- ६ म्हाळूंग.
- ७ पपनस, चाकोत्रा.

- ८ डाळींब.
- ९ जांब, पेरू.

- १० सिताफळ.
- ११ अननस.
- १२ अंजीर.

नंबर पिकाचे नांव.

- १३ फणस.
- १४ पोपया, पपई.
- १५ काजू.
- १६ रामफळ.
- १७ द्राक्ष.
- १८ इतर.

वर्ग ४.—ओषधे व कफ आणणारे जिनस.

- १ तंबाखू.
- २ भांग, गांज्या.
- ३ अफू.
- ४ काफी, बूंद.
- ५ चहा.
- ६ सिंकोना.
- ७ विब्याचीं पाने.
- ८ सुपारी.
- ८-अ ओवा.
- ९ इतर.

वर्ग ५.—मसाले.

- १ बेलदोडे.
- २ मिरची.
- ३ आले.
- ४ मिर्री.
- ५ हळद.
- ६ बडीशेप.
- ७ धणे.
- ८ जिरे.
- ९ मेथी.
- १० लसूण.
- ११ चिंच.
- १२ इतर.

कण पदार्थ.

उत्प्लिष्ट (तवकील).

२ इतर.

वर्ग ७.—गूळ.

१ ऊंस.

२ ताड.

३ खजुरी, शिंदी.

४ इतर.

वर्ग ८.—गळिताची धान्ये.

१ तीळ.

२ जवस, अळसी.

३ एरंडी.

४ शिरस.

नंबर पिकाचे नांव.

१ खुरासणी, कारळा.

२ भुईमूग.

३ बाळंतशेप.

४ मोहरी.

५-अ नारळ.

५-ब कुसुंब.

६ इतर.

वर्ग ९.—रंग.

१ नीळ, गुळी.

२ सुरंगी.

३ इतर.

नंबर पिकाचे नांव.

वर्ग १०.—तंतू.

१ कापूस.

२ ताग, सण, सनब.

३ अंबाडी.

४ जूट.

५ रिहा.

६ इतर.

वर्ग ११.—किरकोळ.

१ राजगिरा.

२ रीठा.

वर्ग ११ अ.

१ गवत.

२ सुर.

३ बामळ.

सन १९११ चे खानेसुमारीप्रमाणे लोकसंख्या,

जन्म.							
नेबर.	तारीख.	पुरुष किंवा स्त्री.		नांव.	बापाचे व आज्याचे नांव.	जात.	शेरा.
		मुलगा.	मुलगी.				
१	२	३	४	५-अ	५-ब	६	७
	१९१३						
	जानेवारी.						
१	१ ली.	१	...	रामू	... राघू मोहन	... कुणबी.	
२	३ री.	...			मकन दुलुभ	... कछी.	मेल्ले उपजले.
		१		एकूण जानेवारीतील जन्म.			
	फेब्रुवारी.						
३	९ बी.	...	१	सिता	... कसेन राजसिंग	... रजपूत.	
४	१६ बी.	१	...		जानू बापू	... महार.	
	जानेवारी.						
५	१० बी.	...	१	रमी	... लक्ष्मण जगन्नाथ	... ब्राम्हण.	वेळींच कळविले नाही.
		१	१				
			१	जानेवारीत नोंद घेणे राहिलेले.			
		५	७	डिसेंबरपर्यंतचा बाकी महिन्याबद्दल आणखी दाखल.			
		७	९	ता. १ जानेवारी पासून ता. ३१ डिसेंबर पर्यंत बेरीज.			

सन १९१३.

व एकूण

मृत्यू.

नंबर.	तारीख.	नांव व बापाचें नांव, किंवा लम झालेली स्त्री असल्यास नवऱ्याचें नांव.	जात.	वय.	पुरुष किंवा स्त्री.		मरणाचें कारण व शेरा.
					पुरुष.	स्त्री.	
८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५
	१९१३ जानेवारी.						
१	१६ बी.	ब्राह्मण विन बापू रावजी ...	कुणबी ...	१०	१	...	श्वास.
२	२० ,,	रामा वल्लद आपा बापू ...	महार ...	२०	१	...	देवी.
३	२१ ,,	श्रीधर नरहर ...	ब्राह्मण ...	२५	१	...	आत्महत्या.
		एकूण ...	जानेवारीती	८ मृत्यु	३		नकल मामलेदार यांजकडे पाठविला. १-२-१३.
	फेब्रुवारी.						पाटील.
४	६ बी.	मोहिदीन वल्लद इमाम ...	मुसलमान.	६०	१	...	माहामारी.
५	७ ,,	इनाम बी कोम मोहिदीन.	सदर ...	५०	...	१	सदर.
६	८ ,,	नरहर गणेश ...	ब्राह्मण ...	४०	१	...	बुडवून (खून).
७	९ ,,	सिता कोम नरहर ...	सदर ...	२०	...	१	ब्राह्मंत होऊन.
८	१६ ,,	जानू बापूचें मूल ...	महार ...	एक तास.	१	...	अशक्त जन्मलें (अपुरे महिन्यांचें).
	जानेवारी.						
९	२०	रामा गणेश ...	ब्राह्मण ...	२०	१	...	
					३	२	नकल मामलेदार यांजकडे पाठविला. १-३-१३.
		जानेवारीत नोंद	णेंचे	राहिलेलें.	१		पाटील.
					३	१०	
					१०	१२	तारीख १ जानेवारी १९१४.
							पाटील. कुळकर्णी.

नमुना नंबर १४ वाचन खुलासा.

१. हा नमुना पोलीसपाटलाने ठेवावयाचा आहे. परंतु पोलीसपाटलास लिहितां येत नसेल किंवा पाटलाचे हकुमाखाली दुसऱ्या लायक इसमाने, तो लिहिला पाहिजे. हा नमुना रक्षण करण्यास पोलीसपाटलावर आहे. गांवास पुष्कळ बाध्या असल्या, तर वाडीतील मुख्य इसमाकडून माहिती मिळविण्याची व्यवस्था पाटलाने केली पाहिजे व मधून मधून बाध्यांत स्वतः गेलें पाहिजे. तथापि जेव्हां एका वाडीला स्वतंत्र पोलीसपाटील असतो तेव्हां सदरहू पाटलाने त्याकरितां स्वतंत्र गांवचा नमुना नं. १४ ठेवला पाहिजे.

ही माहिती सॅनिटरी किंवा पब्लिक हेल्थ डिपार्टमेंट ह्यांच्याच केवळ उपयोगाकरितां गोळा केली जाते. ह्या नोंदींचा उपयोग वय, वंशावळ वगैरेचा पुरावा म्हणून करण्याकडे सहज आणि वाढत्या प्रमाणांत प्रवृत्ति आहे. परंतु हिंदुस्थानांतील सोमरसेट हाऊसमधील नोंदींच्या पद्धतीशी जुळणारी पद्धत दुसरीकडे कोठें नाहीं. संमतीचे वयाचा कायदा, आयुष्याच्या विम्याचे वाढते महत्त्व, कॉलेजप्रवेश वगैरे लक्षांत घेतां ही गोष्ट हातांत घ्याव्यास पाहिजे आहे. परंतु आजपर्यंत तसें झालेलें नाहीं. अधिकाऱ्यांनीं तिकडे लक्ष देऊं नये. नोंदींच्या खरेपणाबद्दल वास्तविक फक्त सिव्हिल कोर्टांत जशी तपशीलवार चौकशी केली जाते त्याप्रकारची चौकशी मामलेदार अगर प्रांत यांनीं केल्याची उदाहरणे आहेत. तक्रारीचा सभ्य असेल तेथें अशी चौकशी करूं नये, ती नोंद "संशयास्पद" म्हणून लिहून ठेवावा. परंतु मामलेदार व प्रांत यांनीं कबूल केलेल्या चुका दुरुस्त कराव्यात : मात्र त्याबद्दल लेखी चौकशी करूं नये. [पहा क. २२ (३), १८८९ चा आक्ट ६].

हा नमुना परिपाटांतील आहे. मुलाचे नांवाकरितां वेगळे कोष्टक आंखलें आहे, याखेरीज यांत काहीं एक फरक केलेला नाहीं. नांव दिलें जाईपर्यंत हें कोष्टक कोरें ठेवावें. मुलाचे जन्मानंतर योग्य वेळ गेल्यावर पाटलाने तपास करावा व नांव दाखल करावें. कोष्टक १-अ. यांत सर्व नांवें लिहिलीं जाईतोंपर्यंत, किंवा मूल नांव ठेवण्यापूर्वीच मरत झाले असल्याशिवाय, हा नमुना कुळकर्णीनें तालुक्यास दतरीं दाखल होणेंकरितां विलकूल पाठवूं नये. शालेय, विश्वविद्यालयाचे, सरकारी नोकरांचे व परदेशीं गमन करण्यासाठीं दाखला देणेंचे बाबतींत पुरावा म्हणून, या रजिष्टराचें महत्त्व वाढतें आहे.

युरोपियन, अँग्लो इंडियन आणि इतर इंडियन नसलेले ब्रिटिश प्रजाजन आणि परकी लोक ह्यांच्या जन्ममृत्यूबद्दल शक्य तितका पूर्ण दाखला असावा म्हणून त्यांच्यामध्ये होणाऱ्या जन्ममरणाच्या नोंदीं ह्या नमुन्यांत कराव्यात. ह्या नमुन्यांत असा जन्म अथवा मृत्यू नोंदला गेला म्हणजे मामलेदारानें कलेक्टरकडे उतारा पाठवावा व कलेक्टर ता. ९ माहे ऑक्टोबर सन १९३६ चा जनरल डिपार्टमेंटचा सरकारी ठराव नंबर २९९७ यामध्ये ठरविलेल्या नमुन्यांत मासिक पत्रकाच्या दोन दोन प्रती तयार करील आणि एक प्रत डायरेक्टर ऑफ पब्लिक हेल्थ यांचेकडे व दुसरी जन्म, मृत्यु आणि विवाह यांचे रजिस्ट्रार जनरल यांचेकडे पाठवील. जी २९८७—१०-६-३०; २९९७—९-१०-१९३९ व १२-९-१९४९.

२. जात बरोबर लिहिण्याबद्दल काळजी घ्यावी. धंदा म्हणजे जसें कोष्टी, सुतार, ही मेहमींची जात नसते. मुसलमानाचे बाबतींत पंथ, किंवा वर्ग म्हणजे जसें शिवा, बौद्धी, शेख, असे शब्द मुसलमान यापुढें दाखल करावें. इतर राष्ट्रीय प्रजा म्हणजे जसें यहूदी, पारशी, युरोपियन, जे जात मानीत नाहींत, त्यांचे बाबतींत, वर्ग व धर्म, जसें "जर्मन, हबशी," किंवा ख्रिस्ती धर्माचा पंथ माहित असेल तर पंथ, म्हणजे जसें "क्याथॉलिक" असें लिहावें. ख्रिस्ती किंवा इस्लाम धर्म स्वीकारलेले इसम हे त्यांचे पूर्वीचे जातीनें न दाखवितां, ख्रिस्ता किंवा मुसलमान असें दाखवावें.

३. वारंवार चूक करण्यांत येते ती ही की, मुलाचे बापाचे नांव देण्याचे ऐवजी आईचे बापाचें नांव देण्यांत येतें. लग्न झालेल्या बायका बाळंतपणासाठीं आपले आईचे घरीं परत जातात असा साधारण प्रघात आहे. तेव्हां "राघू मोहन याचे घरांत झालेली मुलगी" अशा सारख्या नोंदी पुष्कळ वेळां आढळतात. परंतु राघू हा मुलाचे आईचा बाप आहे, मुलाचा बाप नाहीं. जेव्हां मूल अनौरस असेल किंवा जातीत विवाहाची बहिऱ्याट नसेल, तेव्हां आईचे नांव व आईचे बापाचें किंवा आईचें नांव कोष्टक १-ब यांत दाखल करावें. बापाचें नातें जेव्हां कबूल केलें असेल तेव्हां बापाचें नांव त्याच कोष्टकांत दाखल करावें. कोष्टकांतील नोंदीत सदराची पुनरावृत्ति करूं नये. १ रे कोष्टकांत मुलाचे सदराखाली "एक मुलगा," जातीचे कोष्टकांत "जात कुणबी," व वयाचे कोष्टकांत "वय १०" असें वारंवार आढळते. या नोंदी सक्षिप्त कराव्या व "१" "कुणबी" व "१०" इतकेंच लिहावें. जुळ्या मुलांकरितां प्रत्येक नांवास एक अशा दोन ओळी पुराव्या.

४. जेव्हां दांडगाईचा परिणाम मृत्युंत होईल तेव्हां त्यासंबंधाने एकादा गुन्हा करण्यांत आला आहे, किंवा तो मृत्यु आत्महत्या कारणानें किंवा आत्महत्येमुळें घडला आहे, याबद्दल पाटलाची खात्री होणे पुष्कळ वेळां शक्य नसतें. तथापि मृत्यूनंतर प्रथमचे थोडे दिवसांत ज्या गोष्टी कळून येतील त्यावरून निर्णय ठरवून त्यानें रजिष्टर भरावें. मॅजिस्ट्रेट किंवा सेशन कोर्ट यांजकडून निकाल होईपर्यंत वाट पाहूं नये.

ले मृत्यूचे वर्ग फरकाने दाखविले पाहिजेत, ते असे :—

आत्महत्यामुळे.

रानटी जनावरामुळे.

बुडून.

सर्प चाबल्यामुळे.

फांस लावून.

पिसाळलेला कुत्रा किंवा कोलहा चाबल्याने.

जखमेने.

रेलवे अपघाताने.

विषप्रयोगाने.

इतर कारणांने.

जेव्हा मृत्यू आत्महत्यामुळे घडला असे शक्य तितक्या रीतीने ठरविण्यांत येईल, तेव्हा, जबरदस्तीचा प्रकार म्हणजे बुडून, फांस लावून, विषप्रयोगाने वगैरे, यांपैकी कोणत्या प्रकारचा उपयोग करण्यांत आला, हे दाखविण्याचे काम नाही.

९. स्वाभाविक मृत्यूचे कामी मरणाची नेहमीची कारणे, आणि विशेषकरून भूल जन्मांना किंवा जन्मल्यानंतरचे विकाचे मृत्यू यांची कारणे दाखल केली पाहिजेत. सांधीपासून म्हणजे जसे महामाराने, देवाने, घेगाने, गोबराने होणारे सर्व मृत्यू तसे दर्शविले पाहिजेत. जेव्हा मूल मेलेले उपजेल तेव्हा मृत्यूचे कोष्टकांत त्याची नोंद करण्याचे काम नाही. जन्माचे नोंदीसमोर 'मेलेले जन्मल', अशी टीप लिहावी. ते एकूण जन्म या सदरी मिळवितां कामा ये. एक तासपर्यंत जरी ते जिवंत असले तरी तो मृत्यू मृत्यूच्या कोष्टकांत नोंदला पाहिजे व ते जन्म व मृत्यू यांत वेगळे धरले जात.

१०. पूर्वी योग्य तारखेस दाखल झाला नाही असा एकादा जन्म किंवा मृत्यू पाटलास किंवा तपासणी करणारे कामगारास आढळून आला तर तो चालू महिन्यांत शेवटले नोंदीखाली दाखल करून घेतला पाहिजे. परंतु नकी घटना व तारीख समजली असेल तर ती तारीख को. २ व ९ यांत लिहावी. व ती नोंद चालू महिन्याच्या एकूण वेळेत धरून घ्यावी. ज्या ठिकाणी चूक झाली असेल त्या ठिकाणी मार्गल रजिष्टरी चुकीबद्दल दाखला ठेवावा.

११. हा नमुना इंग्रजी वर्षाने म्हणजे जानेवारी ते डिसेंबर अशा वर्षाने ठेवण्यांत येतो. प्रत्येक महिन्याचे अखेरीस जन्म व मृत्यूच्या वेरजा देऊन महिन्याचे सर्व नोंदीची पूर्ण नकल पुढील महिन्याचे १ ले तारखेस मामलेदार यांजकडे पुरविली पाहिजे. (गां. न. नं. १४ बरील खुलासा पहा.) सर्व नांवांची नकल करणे वगैरे बहुतेक आवश्यक आहे असे वाटत नाही. परंतु तसे केल्यास नं. नं. १४ हरवला असता ते एक न. नं. १४ ची महत्त्वाची नकल येईल. कारण निष्काळजी पाटील नेहमी जन्ममृत्यू हरवून टाकतात.

१२. हे रजिष्टर अर्थात् कायम ठेवण्याचे आहे. परंतु ज्या सालचे ते रजिष्टर असेल त्या सालचे अखेरीसपासून नवें वर्ष होईतो पावेतो तालुक्याचे रेकॉर्डीत पाठवू नये. जर ते एकदम पाठविले तर देखीडोक्टर किंवा हे पत्रक तपासणीसाठी गांभी जाणारे दुसरे कामगारांस त्याची तपासणी करितां येणार नाही. सबब तारीख ३१-१२-१४ अखेरचे रजिष्टर तारीख १-१-१७ पर्यंत गांभी ठेवले पाहिजे. त्यानंतर ते तालुक्यास पाठविले पाहिजे.

१३. कांही गांवांत आरोग्यरक्षणासंबंधी बुके (सेनिटरी इन्स्पेक्शन बुके) ठेवण्यांत आली आहेत.

इन्कलुपुर्सा—पतिज्वर*

आपोआप देखीत

पटकीत

लेगी

वदल रजिष्टर, मौजे नहीगांव, तालुका बडसागर, जिल्हा १९१३.

अनुक्रम नंबर.	लागल्याची तारीख.	लागले इसमाचे नांव, बापाचे नांव व रहाण्याचे ठिकाण.	पुरुष किंवा स्त्री.		वय.	जात.	पूर्वी देशी काढल्या होत्या किंवा नाही? †		तारीख.		शेरा.
			पुरुष.	स्त्री.			होय.	नाही.	दुरुस्तीची.	मृत्यूची.	
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२

* साध्याचे स्वरूप सारले असल्याचे जाहीर झालेला इतर कोणताहि "रोग".

† जे कोणते पाहिजे असेल ते.

‡ आपोआप देखीचे बाबतीत.

§ हेराचे बाबतीत.

गांवचा नमुना नंबर १४-ब थाबत खुडासा.

१. जेव्हा एकादी साथ उत्पन्न होते, तेव्हा या नमुन्यांत नोंदी लिहिण्याची जरूरी पडत नाही. तिन्ही प्रकारचे साथीबद्दल एकच नमुना आहे. जो आजार नोंदावयाचा असल तेवढेच सदर ठेवून दुसरी टाकावी. साथ सुरू होताच केवळ मृत्यूबद्दलच नव्हे, तर किती इसम लागले व दुरुस्त झाले, याचे संख्येचा माहितीही पाटलाने मिळविली पाहिजे. लागलेले इसमास पूर्वी देवी काढल्या होत्या की नाही (देवीचे बाबतीत) व देवी टोंचल्या होत्या की नाही (प्रेगचे बाबतीत) याबद्दल काळजीपूर्वक तपास करून कोष्टक ८ व ९ भरणे फार महत्वाचे आहे. लागलेला इसम बरा झाला की नाही हे समजण्यापूर्वीच त्याने गांव सोडले, तर कोष्टक १०, ११ यांत "समजले नाही" असे लिहावे.

२. दुर्दैवाने एकाच साली एकाहून जास्त आजार गांवांत उत्पन्न झाले, तर दुसरे किंवा तिसरे रजिष्टर सुरू करणेचा प्रसंग येईल. वेगवेगळ्या आजाराचे तपशिलाची एके ठिकाणी मिळऊ नये.

३. ज्या माहिण्यांत कोणत्याही साथीच्या रोगाची लागण किंवा मृत्यू नसेल, त्या माहिण्याचे अखेरीस पाटलाने कोरे रजिष्टरावर छोटी सही केली पाहिजे. असे करण्याचा हेतू इतकाच की, रजिष्ट्रांत नोंदी नाहीत त्या पाटलाचे कसुरीमुळे नसून, आजाराचे अभावामुळे नाहीत असे दिसून यावे. तसेच सालअखेरीस रजिष्टराची बेरीज घ्यावी. रजिष्टर कोरे असेल तर अर्थात एकूण बेरीज असणार नाही. परंतु कांही नोंदी असल्या तर एकूण बेरीज केली पाहिजे व बरे झाले इसमाचे व मयत झाले इसमाचे वेगळेस पूर्वी देवी काढल्या होत्या किंवा नव्हत्या असे विभाग केले पाहिजेत. या योगाने देवी काढलेले व प्रेगची लस टोंचलेले यांच्या मध्ये दुरुस्तीचे किंवा मरणाचे मान, जास्त किंवा कमी अनुकूल आहे हे समजून येते. ही एकूण बेरीज गां. न. नं. १४ चे एकूण बेरीजेबरोबर सामळेदार याजकडे ता. न. नं. २१ भरण्यासाठी पाठविली पाहिजे.

गांवचा नमुना नंबर १४-क.

रोजचा रिपोर्ट (पटकाबद्दल), मौजे नहीगांव, तारीख ७-१०-१२.

दहलीची साथ सुरू झाल्याची तारीख.	नवीन.				चालू साथ सुरू झाल्यापासून एकूण बेरीज.				शेरे.
	लागले.		मेले.		लागले.		मेले.		
	पुरुष.	स्त्री.	पुरुष.	स्त्री.	पुरुष.	स्त्री.	पुरुष.	स्त्री.	
१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०
२८-९-१२	३	२	१	१	१३	८	६	४	

(सही)

पाटील.

गांवचा नमुना नंबर १४-ड.

पशुचे आजाराबद्दल पत्रक, मौजे नहीगांव, तालुका बलसार.

(पशुवैद्यकी खात्याचा नमुना नंबर १.)

रोग झालेले जनावरांचा वर्ग किंवा जात.	रोग प्रथम उद्भवल्याची तारीख.	गेल्या रिपो- र्टाचे तारखे- पर्यंत लागलेले जनावरांची संख्या.	गेल्या रिपोर्टाचे तारखेपर्यंत मेलेले जनावरांची संख्या.	चाळू आठ- वड्यांत या रिपोर्टाप्रमाणे नवीन लागलेले जनावरांची संख्या.	चाळू आठवड्यांत या रिपोर्टाप्रमाणे मेलेले जनावरांची संख्या.	रोगाचे मराठीत नाव.	लक्षणे आढळून आली असतील ती.	शेरे.
१	२	३	४	५	६	७	८	९
								पशुवैद्यकी-खात्याचे काम- गार यांचे उपचार, भेटी, वगैरेसंबंधी.

गांवचा नमुना नंबर १४-ड बाबत खुलासा.

जेव्हा कोणत्याही पाळीव पशूंचा रोग उत्पन्न होतो तेव्हा हा रिपोर्ट पाठवावा लागतो. अती मोठी महत्वाची गोष्ट ही की, गांवात रोग उत्पन्न झाला आहे असे गांवकामगार यांस कळेल त्याच दिवशी रिपोर्ट रवाना केला पाहिजे. व्हेटरनरी असिस्टंट सर्जनकडे जनावरांचे रोगाचा रिपोर्ट पाठविणेस उशीर होऊ नये म्हणून जनावरांचे रोगाबद्दल जो रिपोर्ट मामलेदार साहेबाकडे पाठविला जातो त्याचद्वारे त्या रिपोर्टाची एक नकळ व्हेटरनरी सर्जनकडे पाठविण्याची गांवचे पाटलाने तजवीज करावी. (ठ. न. नं. ५८३७-२८ ता. ७-११-३०). या पहिल्या रिपोर्टानंतर रोगाची स्थिति दाखविणारे पुढील रिपोर्ट प्रत्येक शनिवारी पाठविले पाहिजेत. पहिला रिपोर्ट दाखल झाल्याबरोबर मामलेदार यांनी शक्य असेल ती औषधोपचारिक मदत देण्याची व्यवस्था करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे. हे आठवडे रिपोर्ट पाठवितां यावे, म्हणून पाटलाने नवीन लागण व मृत्युबद्दल एक टिपणबुक ठेवावे. पूर्वी रिपोर्ट केलेले आंकडे पुन्हा दाखल करू नयेत. परंतु पूर्वीचे आठवड्यांत लागले म्हणून रिपोर्ट केल्यापैकी बहुतांश कांही मरत झाले असतील. प्रत्येक आठवडे-रिपोर्टात चाळू तारखेपर्यंत एकूण बेरीज द्यावी. नवीन लागण होते ती कोष्टक ९ यांत दाखल करावी. पाटलाजवळ छापिल नमुने शिष्टक नसतील तर त्याने या नमुन्याप्रमाणे हाताने लिहून रजिष्टर तयार करावे व लागलेले वगैरे जनावरांची संख्या दाखविण्यासाठी तयार ठेवावे.

गुरांचे नेहमीचे सांसारिक रोगांची लक्षणे दाखविणारा छापिल नमुना आहे.

गुंढोरें आणि सायनें यांचे पांचसालीं पत्रक, मौजे.....ता.लुका

द्वैल व गाई.

धराच्या किंवा कुटुंबाच्या मुख्याचे नांव.	नर.			मादी.										लहान जनाव.	
	उत्पत्तीचे बेल म्हणजे उत्पत्तीच्या कारणांसाठीचे देवलेले अथवा उपयोगांत आणलेले तीन वर्षांवरील खत्री न केलेले नर.	कामाचे बेल म्हणजे फक्त कामासाठीच देवण्यांत आलेले बेल नसलेले व तीन वर्षांवरील खत्री न केलेले नर.	उत्पत्तीसाठी अथवा कामासाठी उपयोगांत आणलेले तीन वर्षांवरील एकूण नर.	उत्पत्तीच्या गरजांसाठी अथवा कामासाठी उपयोगांत आणलेल्या तीन वर्षांवरील देवलेल्या न झालेल्या. एकूण.	उत्पत्तीच्या गरजांसाठी अथवा कामासाठी उपयोगांत आणलेल्या तीन वर्षांवरील देवलेल्या न झालेल्या. एकूण.	कामासाठीच उपयोगांत आणलेल्या तीन वर्षांवरील देवलेल्या न झालेल्या. एकूण.	कामाच्या किंवा उत्पत्तीच्या कारणांसाठी उपयोगांत आणलेल्या तीन वर्षांवरील देवलेल्या न झालेल्या. एकूण.	एक वर्षांखालील	१ ते वर्षांची.						
२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७

१

२

३

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

म्हशी.

माया.										लहान जनावरें					
नर.		माया.										१ वर्षाखालील.		१ ते ३ वर्षांची.	
उत्पत्तीचे रेडे म्हणजे उत्पत्तीच्या कारणां- साठी देवले किंवा उपयोगांत आणलेले तीन वर्षांवरील खत्री न केलेले गर.		उत्पत्तीसाठी अथवा कामासाठी उपयोगा- न येणारे खत्री केलेले अथवा खत्री न केलेले तीन वर्षांवरील नर.		उत्पत्तीसाठी अथवा कामासाठीच उपयोगांत आण- लेल्या तीन वर्षा- वरील म्हशी.		फक्त कामासाठीच उपयोगांत आण- लेल्या तीन वर्षा- वरील म्हशी.		कामाच्या किंवा उत्पत्तीच्या कार- णासाठी उपयोगांत न येणाऱ्या तीन वर्षांवरील म्हशी.		३ वर्षांवरील एकूण माया.		नर.			
१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१		

गांवचा नसुना नंबर १५-चाद.

मंडरे.	मंडरे.		शेअरे.	घोडे व घोळ्या.				गाढवे.	उंट.	डुकरे.	एकूण चतुष्पाद जनावरे.						
	एक वर्षावरील.			लहान जनावरे.		नर.	मादी.										
	एक वर्षा- पर्यंतची.	नर. मादी.		१ वर्षावरील.	१ ते ३ वर्षेपर्यंतची.												
३	३४	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१
धराच्या किंवा कुटुंबाच्या मुख्याचे नांव.	एक वर्षा- पर्यंतची.	नर. मादी.	एक वर्षा- पर्यंतची.	नर. मादी.	३ वर्षावरील घोडे.	३ वर्षावरील घोळ्या.	१ वर्षावरील.	१ ते ३ वर्षेपर्यंतची.	खेचरे.	नर. मादी.	उंट.	डुकरे.					
१	१	१	१	१	१	१	१	१	१	१	१	१	१	१	१	१	१

२०९

बोवडी, बदके.		शेतकी.		यंत्रे आणि अवजारे.									
नंगर.	गाळ्या.	नंगर.	गाळ्या.	उंसाचे चरक.		पाणी देण्याच्या कारणासाठी पंप असलेली तैलाचे योगान विजेचे पंप.		ट्रक्टर.		तेलावर चालणारी इंजिन व बाफेवर चालणारी इंजिन.		पाणी काढण्याची साधने.	
				विजेवर चालणारे.	लांकडी.	लांकडी.	लांकडी.	विजेवर चालणारे.	लांकडी.	लांकडी.	लांकडी.	लांकडी.	लांकडी.
५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५
५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९

गांवचा नमुना नंबर १५ बाबत खुलासा.

नमुना परिपाठांतला आहे. हा दर पांचवे वर्षी म्हणजे १९१५-१६, १९१९-२०, (स. ठ. नं. ६३६८-१६) करण्यास पात्र होतो. हा नमुना तारीख १५ जानेवारीचे आंत सुरू केला पाहिजे व महिनाअखेरीचे आंत पुरा करून त्याचे तेरीज मामलेदार यांजकडे तारीख १ फेब्रुवारी रोजी बक्षशीर पाठविले पाहिजे. कधीकधी जनावरें दुसरे तेरीज चारणीस पाठवितात. या बाबतीत नियम असा असे की, जेवढी गांवची जनावरें, तेवढीच या नमुन्यांत दाखल करण्यांत येऊन, परगांवची चारणासाठीं आलेलीं जनावरें सोडून देण्यांत येत असत. यावरून अशी कल्पना होई की दुसरे गांवा कुळकर्णी गांवी नसलेल्या जनावरांची माहिती बरोबर धरून घेती. परंतु तत्वाप्रमाणें पाहिलें तर ही निव्वळ चूक आहे. मनुष्यांचे खानेसुमारीचे वेळीं प्रत्यक्ष हजर असतील तितकीं माणसें नेहमीं दाखल करून घ्यावीं लागतात. जनावरांसंबंधानें गांवीं नसले जनावरांच्या नोंदी बरोबर करणें जास्त अडचणीचें आहे. तीं जिवंत आहेत कीं मेलीं आहेत. ह्यांचे मालकास देखील माहिती नसतें व पुष्कळ वेळां त्यांस बरोबर माहितीहि सांगतां येत नाही. परंतु प्रत्यक्ष हजर असणारे जनावरांचे कामीं अशी अडचण नसते जेव्हां चारणीसाठीं म्हणून पुष्कळ जनावरें गांवीं हजर असतील व तीं गांवीं नसतील, तेव्हां ही मोष्ट शेन्याचे कोष्टकीं नमूद केली पाहिजे. सर्व सरकारी व म्युनिसिपालिटीचीं जनावरें यांचा समावेश केला पाहिजे.

२. कोणाचे मालकीचे नव्हत असे देवास अर्पण केलेले व मोकार सोडलेले विनवडविलेले बैल, पायघ्याशीं दाखल करावे. घरविरहित अशीं जनावरें गांवचे हद्दींत आहेत कीं काय, याचा तपास पाटलानें खानेसुमारीचे वेळीं करावा. घरविरहित म्हणजे फिरतें गुराक्षी व धनगर यांचे ताब्यांतील जनावरें, मेंदरें, बगैरे जी रात्री गांवचे घरवस्तींत येत नाहीत.

३. नांगर व झोळ्या या सदरांत मोडके व निरुपयोगी असे नांगर किंवा अशा गाळ्या दाखल करूं नयेत. फक्त उपयोगी असतील तितकेच नग दाखल करावे.

४. ज्या गांवीं गाढवें, खचरें, उंट व हत्ती आढळून येतील त्या गांवीं तीं जनावरें दाखल करावीं. गांवांत अशीं जनावरें नसलीं तर फार्जल कोष्टकीं आखूं नयेत व केवळ थोडीच असतील तर शेन्याचे कोष्टकीं तीं दाखल करावीं. ज्या गांवीं मोठा आढळून येतील त्या गांवीं त्या आसन (२९) मध्ये दाखल कराव्या आणि त्या लोखंडी किंवा चामळ्याच्या आत हें शेन्याच्या आसनांत स्पष्टपणें निर्दिष्ट करावे. ज्या गांवांत त्या नसतील तेथें हें आसन आंखण्याचें कारण नाही. नसतील तर आसन ७१ व ७२ गाळण्यांत यावी.

चराईची फी विनचुकणें आकारिली जाईल अशी खात्रीची तजवीज व्हावी म्हणून जंगल खात्याच्या सल्लामसलतीने व कटर साहेब फर्मावतील अशा गांवांतील सर्व जनावरांची खानेसुमारी गांवकामगारानें केली पाहिजे. सदरहू खानेसुमारीचे कोष्टके दरेक वर्षीत जूनमध्ये चालू तारखेपर्यंत आणण्यांत आले पाहिजेत. सदरहू खानेसुमारीत प्रत्येक मालकाचें नांव, तो धारण करित असलेले क्षेत्र व त्याच्या जनावरांची संख्या इतक्या गोष्टी दाखविलेल्या असल्या पाहिजेत.

जेव्हां रेंज आणि राजुंड फॉरेस्ट अंमलदार आपआपल्या चार्जमधील जनावरांची खानेसुमारी ताडून पाहून ती विनचूक करण्याकरितां कामगारांस तसें फर्मावतील तेव्हां गांवकामगारांनीं पहाटेच्या वेळीं जंगलच्या गांवांतील सर्व जनावरें एका ठिकाणीं जमविली पाहिजेत.

५. कोष्टक ७३ यांत गांवचे स्थितीसंबंधी जी माहिती वेळोवेळीं दाखल करण्याचा हुकूम होईल, तीं दाखल करावीं. जी माहिती म्हणजे हातमाग, तेथेचे वाणे, वाकेनें व तेलाचे योगानें चालणारी यंत्रें, उंसाचे चरक व कढ्या (लाकडी व लोखंडी या करितां निरनिराळ्या माहिती) बगैरे स्थानिक धंद्याचे मानानें दाखल करावे, म्हणून कदाचित हुकूम होण्याचा शक्य असतो.

गांवचा नमुना नंबर १६.

पाण्याचे पुरवठ्यावद्दल पत्रक, मौजे नहीगांव, तालुका बलसार, सन १९१२-१३.

अनुक्रम नंबर	पाण्याचे पुरवठ्याची साधने.	ठिकाण.	पक्की किंवा कच्ची.	ज्या कारणाकरिता उपयोग करण्यांत येत असेल ते कारण.	सरकारी किंवा खासगी.	शेरे.
१	२	३	४	५	६	७
१	आड ...	गांवठाण-गोविंद दाजीचे घरांत.	पक्की ...	पिण्यासाठी ...	खासगी ...	
२	पाझऱ्यांची विहिर.	सदर-आत्माराम गोविंदचे आवारांत.	पक्की ...	पिण्यासाठी व पिकांस पाणी देण्यासाठी.	सदर ...	मुख्य साधन.
३	विहिर बिनपाय- ऱ्यांची.	सदर-देसाई यांचे बाज्यांत.	सदर ...	पिण्यासाठी ...	सदर ...	
४	सदर, सदर	सदर-माहारबाज्यांत ...	सदर ...	फक्त माहार लोकांस पाणी पिण्याकरिता.	लोकलफंड ...	
५	सदर, सदर.	सदर-हरी नारायणाचे घराजवळ.	कच्ची ...	धुण्यासाठी ...	खासगी ...	
६	विहिर पवनचक्की- सहित.	सदर-दवाखान्यांचे कांवा- उंडांत.	पक्की ...	पिण्यासाठी व पिकांस पाणी देण्यासाठी.	लोकलफंड ...	मुख्य साधन.
७	तलाव ...	सदर-ब्राह्मणबाळीजवळ.	सदर ...	धुण्यासाठी व पिकांस पाणी देण्यासाठी.	सरकारी, खेज ३ एकर.	
८	विहिर हळासह.	सर्व्हे नंबर २-अ ...	सदर ...	पिकांस पाणी देण्यासाठी व जनावरांस पाणी पाज- ण्यासाठी.	सरकारी ...	
९	विहिर बिनपाय- ऱ्यांची.	सर्व्हे नंबर ८ ...	कच्ची ...	उपयोगांत नाही (पडली असल्यामुळे).	खासगी ...	
१०	ढकुडी (उत्ती).	सर्व्हे नंबर १० ...	सदर ...	पिकांस पाणी देण्यासाठी.	सदर ...	
११	भुडकी ...	सर्व्हे नंबर १२ ...	सदर ...	सदर ...	खासगी, (तगाईची).	
१२	तलाव ...	सर्व्हे नंबर १८ ...	सदर ...	सदर ...	सरकारी, एकर १०-२९.	
१३	नाला ...	गांवच्या हद्दीवर ...	...	पिकांस पाणी देण्यासाठी व गुरांस पाणी पाजण्या- साठी.	सरकारी ...	

क्र.	अ. सरकारी कालवे ... ब. खाजगी कालवे ... क. तळी व बंधारे ... ड. बिहिरी, मुडकी वगैरे ... इ. इतर साधने धुकुडी, (तेल, वाफ किंवा बारा यांच्या शक्तीने चलणारे) पंप.	विकास पाणी देण्यासाठी.				मनुष्यांस पिण्याच्या पाण्याच्या पुरवठ्यासाठी पण विकासासाठी नव्हे.				जनावरांसाठी, शुण्यासाठी व इतर कारणांसाठी पण विकासास पाणी देण्यासाठी किंवा माणसांस पिण्या- साठी नव्हे.				(३-व आणि क व ४-व आणि या आसनांत नोंदलेल्या शिवाय इतर) निरुपयोगी.			
		पक्के.		कच्चे.		पक्के.	कच्चे.	पक्के.	कच्चे.	पक्के.	कच्चे.	नादुरुस्त होऊन पडलेले.		पक्के.	कच्चे.	पक्के.	कच्चे.
		प्रत्यक्ष उप- योगांत असलेले.	चाळू स्थितीत असलेले पण उपयोगांत नसलेले.	चाळू स्थितीत असलेले पण उपयोगांत नसलेले.	प्रत्यक्ष उप- योगांत असलेले.							३-क	४-अ				
१	२	३-अ	३-ब	३-क	४-अ	४-ब	४-क	५	६	७	८	९	१०	११	१२		

टीप.—उपयोगांत असलेली बिहीर (हीत मुडकीचाहि समावेश होतो) म्हणजे लगत पूर्वीच्या १२ महिन्यांच्या मुदतीत शेतातील विकासास पाणी देण्यासाठी ज्या बिहीरीतून पाणी काढण्यांत आले असेल ती बिहीर होय.

गांवचा नमुना नंबर १६ बायत खुलासा.

१. हा नमुना ९ वर्षांनी एकदा तयार करावयाचा आहे, व यापुढील नमुना १९२२-२३ करण्यास पात्र होईल. (ठ. ९७९६-२१-१२-२२).

ज्या सालांत तो तयार करावयाचा असतो त्या साली तारीख ३१ माहे डिसेंबरचे पूर्वी तो तयार केला पाहिजे, व सर्कल इन्स्पेक्टर व दुसरे कामगारांचे तपासणीसाठी गांवी एप्रिल अखेरपर्यंत राहिल्यावर, त्याचे तैरीज मामलेदार यांकडे तारीख १० मेचे आत, व सर्व जिल्ह्याचे पत्रक शेतकी खात्याचे डायरेक्टर साहेब यांकडे तारीख ३१ मेचे पूर्वी पोहोचले पाहिजे.

२. प्रथमार्भी ही माहिती बहुतकरून एखादी हकिगत सांगावी अशासारखे नमुन्याने जुळविण्यांत येते. पाण्याची साधनें वगळली जाऊ नयेत म्हणून कुळकर्ण्यानें प्रतमतः गांवठाण घ्यावे, त्याचे भाग करावे, प्रत्येक भाग तपासावा, व गांवठाणांतल सर्व साधनें संपूर्णपर्यंत प्रत्येक भागा भागाची माहिती टिपून घ्यावी. नंतर त्यानें सर्व्हे नं. १ पासून आरंभ करून अखेर नंबरापर्यंत फेरी करावी. फेरी करण्याचे श्रम दुबार न पडावे म्हणून ही तपासणी पीक-पाहणीबरोबर करणें कुळकर्ण्यास फार सोयीचें आहे. सर्व गांव पुरे हातांच गांवचे लोकांची पाणी पिण्याची मुख्य साधनें कोणती आहेत, तीं शेज्याचे कोष्टकी लिहावी. एकादे तलावाचा किंवा विहिरीचा उपयोग पिकास पाणी देण्याचे कार्नी करण्यात येत असेल तर एकर अजमासानें दाखल करावे. अर्थात हें क्षेत्र दरसाल बदलण्याचा संभव आहे. व नक्का पाणी दिलेले क्षेत्र नमुना नंबर १२ यांत देण्यास येतें. परंतु या नमुन्यांतील दाखल्याचा उद्देश बागायतांची मोठी साधनें कोणती, व लहान साधनें कोणती, इतकेंच दाखविण्याचा आहे. फक्त ठोक आकड्यांचीच आवश्यकता असते. नवीन विहिरी व तलाव, विशेषकरून तगाईचे पैशानें बांधलेले, हे सर्कल इन्स्पेक्टर यांस नकाशांत दाखल करावे लागतात.

३. मडकी म्हणजे हातानें किंवा उचलून घेण्याचें एकादे प्रकारचे साधनानें पाणी वर काढणेंसाठी ओढ्याचे कांठी केलेली पोकळी व आड म्हणजे शेंदून पाणी काढण्याची अरुंद अशी वाटोळी विहीर. देकुडी (उकती) हें एक पाणी उचलून घेण्याचें साधन आहे. पाण्यांत डोल बुचकळण्याचे भोकावर किंवा तलावावर फळी घाटून त्यावर कधी कधी दोन इसम उभे राहून हातांनी डोल वर उचलून घेतात, किंवा कधी कधी उभ्या वांशाचे माथ्यावर एक आडवा वांसा, कांब्याप्रमाणें बसवूनहि पाणी वर घेतात. पाट म्हणजे पाण्याचा आंध, स्थामाविक लहान ओढा, किंवा ओढ्यास नेहमी बंधारा घालून पिकास पाणी नेण्यासाठी केलेला पाट. पक्का म्हणजे विटांनी किंवा दगडांनी चुन्यांत बांधलेला, किंवा तलावाचे बाबतीत फार्जाल पाणी बाहेर जाण्यासाठी बांधलेल्या सांडी किंवा द्वारे. याखेरीज जी इतर साधनें अशी बांधलेली नाहीं ती कधी समजावी.

४. नदी हें पाण्याचें साधन असें मानलेले नाहीं. परंतु सर्व पाट, देकुडी (उकत्या), वाफेचे, तेलाचे, इंजनाचे किंवा पवनचक्कीचे योगानें चालणारे पंप, नदीचे पाण्याचा उपयोग करण्याची इतर साधनें, हीं वेगवेगळीं कोष्टकावर दाखवावी. ओढा आणि नदी ह्यांतील फरक फक्त आकारमानांत असतो. जेव्हां एका साधनाचा दोन अथवा अधिक कामांकडे उपयोग केला जातो तेव्हां त्याची वर्गवारी कशी करावयाची हे मध्यव्यावर पाहून ठरवावे.

५. नमुना व त्यावरील खुलासा पुरा झाला म्हणजे दिलेले नमुन्यांत तैरीज तयार करावे. व मामलेदार यांकडे ता. १०-१-१९२२ चे पूर्वी पाठवावे. पीकपहाणीचे तपासणी-बरोबर सर्कल इन्स्पेक्टर यांनी ह्याचा तपासणी करावी, व ती तारीख २० एप्रिलचे पूर्वी नेहमी पुरी झाली पाहिजे.

गावचा नमुना नंबर १७.

क व जावक पत्रव्यवहाराची बारनिशी, मौजे नर्होनांव, तालुका बलसार, सन १९१२-१३.

कोणाकडून आले अगर कोणास लिहिले.	आलेल्या पत्राचा नंबर व तारीख.	दाखल तारीख, व आले पत्रांतील सारांश.	जावक पत्राची नकल व तारीख.	पुढील नोंदीचा नंबर.	ज्या आधारावरून दस्तरी दाखल केले त्या अ, ब, क, ड यादीतील नंबर व हेरे.
२	३	४	५	६	७
मामलेदार ...			गावत लिळांवाची नोटीस व पंचांनी केलेले किंमतीचे पत्रक, असे द्यासोबत सहाकरिता, व लिळांवाचा हुकूम मिळण्याकरिता पाठविले आहेत, ता. १०-१०-१२.	३	
मामलेदार ...	नंबर ७६ ... ता. ७-१०-१२.	१२-१०-१२. नागर दाजीचा अर्ज. बन- गिन तलावाचे पाण्याने जिराईत स. नं. २९० यांत भातजमीन केली त्यावर पाण्याचा आकार बसवावा म्हणून; तला- वाचे पाण्याने एकूण क्षेत्र किती मिजले, हे जास्ती क्षेत्र मिजण्यास तलावाचे पाणी पुरेल की नाही, व यास दुसरे खातेदारांचा वरकत आहे की काय, ते कळवावे म्हणून.	तलावाचे पाण्याने एकूण ४० एकर क्षेत्र मिजल. जास्त पाणी तलावांतून सहज देता येईल. यास कोणाची हरकत नाही. १२-११-१२.	६	
मामलेदार ...	ता. न. नं. ४. १९-१०-१२.	१६-१०-१२. नोटिसा सही केल्या आहेत, व लिळांवाची तारीख दाखल केली आहे.	मामलेदारसहिव यास लिळावाचे पत्रक मंजुरीस पाठविले आहे. १-११-१२.	९	
मामलेदार ...			फकीर मना, बैलाकरिता १०० रुपये तगाई मागतो, त्यास योग्य अर्जासह व लायकीचे दाखल्याचे पूर्ण तशील- वार पत्रकासह पाठविले आहे. २-११-१३.	७	टीप.—असा रिपोर्ट लिहिण्याचे कारण नव्हते. अर्जदार यास मामलेदार यांचे समोर समक्ष हजर होतां आले असते.

नंबर.	कोणाकडून आले अगार लिहिले.	आलेल्या पत्राचा नंबर व तारीख.	दाखल तारीख, व आलेल्या पत्रांतील सारांश.	जावक पत्राची सक्कल व तारीख.	पुढील नोंदीचा नंबर.
१	२	३	४	५	६
५	मामलेदार ...	ता. न. नं. ४. २-११-१२.	३-११-१२. विक्रीचे पत्रक आठ रुपयांस मंजूर केले आहे. गां. नं. ४ यास दाखला घ्यावा, व पैसा वसूल करून गां. नं. ९ यास जमा करावा.	दस्तरी दाखल ४-११-१२	ल्यां. २. २१ क. (म्हणजे नवीन अ, ब, क, ड फेरिस्ता-प्रमाणें १ वर्षे ठेवणें).
६	मामलेदार ...	नंबर ७६ ... २३-१-१३.	२१-१-१३. कलेक्टर साहेब यांनी हु. नं. २१, ता २९-१-१३ यांत नागर दाजीचा अर्ज, तलावाचे पाण्याचा आकार बसविणेबद्दल, मंजूर केला आहे. दाखला घेऊन नागरजीस कळवावे, व दुरुस्ती पत्रकाची वाट पहावी.	दाखला घेतला. कागदांत दुरुस्ती करण्यावर तहकूब. २६-१-१३. दुरुस्तीपत्रक आल्यावरून कागदांत दुरुस्ती केली, व कागद दस्तरी राहण्याकरिता तालुक्यास पाठविले ११-६-१४.	
७	मामलेदार ...	नंबर २७ ... २३-२-१३.	२४-२-१३. फकीर मनाचा २ बैलाकरिता तगाईचा अर्ज, जामीन नाही म्हणून मंजूर झाला नाही. परंतु त्याने स. नं. १३१ ची जमीन तारण देण्यास काढल्यामुळे, त्याजवरील बीजासंबंधाने जाहीरनामा प्रसिद्ध करण्याकरिता पाठविला आहे.	नोटिसा योग्य रीतीने प्रसिद्ध केल्या. परंतु जमिनीवर हक्क सांगण्यास कोणी पुढे आला नाही. २७-३-१३.	१३
८	फौजदार ...	नंबर ११ ... २८-२-१३.	२-३-१३. खानेसुमारीप्रमाणें, रामलो दाजी यास पांढरेतोंडाची सुमारे ६ वर्षे वयाची घोडी होती की काय, तें कळवावे म्हणून, ती चोरीस गेली आहे असे तो म्हणतो.	फौजदार यास त्याचे नांव वर घोडी दाखल आहे, परंतु निचे वय व वर्णन दिलेले नाही. तथापि पाटील म्हणतो की, तशा वयाची व खुणेची घोडी होती.	

गांवचा नमुना नंबर १७ बाबत खुलासा.

जुना परिपाठातील आहे. यांत आलेला व गेलेला सर्व पत्रव्यवहार कुळकर्णी दाखल करतो. ठरल्या लिहिण्याची मुदतीची पत्रके, ही यांत दाखल करण्याचे कारण नाही. परंतु ती पाठविल्याचा दाखला, ज्या ठरावीक किंवा नमुन्यावरून ती तयार करण्यांत येतात, त्या नमुन्याचे पायथ्याशी ठेवला पाहिजे. त्याचप्रमाणे (चलने) व त्यांच्या पावत्या, ही यांत दाखल करण्याची जरूरी नाही. जेव्हा अ. सरक्युलर हुकूम, अगर कायम कायद्याचे बहिवाटीचे बटहुकूम येतात, व ज्यांची उत्तरे पाठविण्याची नसून नुसते फेरिस्तार (गा. न. नं. १८ यांत) चढवून ती दाखल करण्याचे नसतात, ते सुद्धा बारानिशीत दाखल करू नयेत.

२. ज्या पत्रकांची उत्तरे किंवा रिपोर्ट पाहिजे असतात, ती उत्तरे तयार होईपर्यंत आले पत्राचा तपशील यांत दाखल करण्यांत येत नाही, अशी अप्रशस्त बहिवाट प्रचारांत आहे. अर्थात ही फार गैरशिस्त आहे, व ती चाळू राहू नये. आलेली सर्व पत्रे दाखल झाल्याबरोबर ती एकदम बारानिशीत दाखल केली पाहिजेत.

३. येणारा व जाणारा बहुतेक सर्व पत्रव्यवहार तालुक्याचे मामलेदार यांच्याशी असतो. म्हणून कुळकर्ण्याने मामलेदार, तालुके बलसार" अशी लिहिण्याची बहिवाट न ठेवतां फक्त "मामलेदार" इतकें लिहिले असतां बस होईल. या रजिस्ट्रांत शिष्ट सांप्रदायिक वाक्ये, किंवा बहुमानासाठी दिलेल्या पदव्या लिहित जाण्याचे कारण नाही. मामलेदार म्हणजे किंवा प्रांतसहिब, इतकें लिहिले असतां पुरे हेईल. परंतु "मेहेरबान, रावसाहेब," वगैरे लिहित जाण्याची आवश्यकता नाही. जे कागद गांवांतच फैल करण्याचे असतात, ते पुढे शोधून काढणे, हे गांवीं शिस्तवार फाईल करण्या- अवलंबून असते, किंवा तालुक्यास फैल होणेचे असल्यास तालुक्यांत शिस्तवार फैल करण्यावर अवलंबून असते. तसेच कोष्टक ६ यांत नंबरांची सांखळी बरोबर लिहिणे हेही महत्वाचे आहे. एकाच विषयासंबंधी मागील व पुढील दाखले शोधून काढण्यांत येतात, ते यावरून काढण्यांत येतात.

४. कागद फैल करण्याचे व ठेवण्याचे मुदतीचे हुकुमासाठी अ. व. च्या यादी (गांवचे तेरीज) पहाव्या.

५. जेव्हा कुळकर्ण्याचे ताब्यांत पुष्कळ गांवे असतील, तेव्हा प्रत्येक गांवाबद्दल वेगळे बारानिशी बुक ठेवले पाहिजे. गांवचे तुटकपणासंबंधाने घोंटाळा होऊ न देणे हे फार महत्वाचे आहे. कारण त्या गांवापैकी एकादे गांव यापुढे वर्ग होऊन दुसरे भागांत जाण्याचा संभव असतो.

६. गांवचीं प्रकरणे फार नसल्यामुळे त्याबद्दल डाकेटन्लीप सिस्टीम किंवा केस सिस्टीम सुरू करणे जरूर नाही.

गांवचा नमुना नंबर १८ बाबत खुलासा.

हा नमुना म्हणजे पाटील व कुळकर्णी यांचे उपयोगासाठी व बहिवाटीसाठी जी पुस्तके किंवा छापील कायमचे बटहुकूम मिळतात, त्यांचे व तसेच जे सरक्युलर हुकूम कायम किंवा अनियमित मुदत ठेवण्याचे उद्देशाने येतात यांचे हे कवळ फेरिस्त आहे. प्रत्येक नोंदीस वेगळा नंबर द्यावा, व बुके वगैरे त्याच क्रमाप्रमाणे दत्त ठेवावी.

२. जेव्हा नवीन अ. सरक्युलर हुकुमाने जुना सरक्युलर हुकूम रद्द होतो, तेव्हा नवीन सरक्युलर हुकुमांत फर्माविलेले त्याप्रमाणे जुना सरक्युलर हुकूम फेळीतून काढावा, व फेरिस्तांत जुन्या सरक्युलर हुकुमासमोर तशी टीप द्यावी.

३. तालपुरते तजविजीचे कायम ठेवण्यालायक नाहीत असे सरक्युलर हुकूम (जसे न. नं. १६ चे पंचवार्षिक मुदतीचे पत्रक या साली तयार करावयाचे आहे, किंवा प्रात सोहब अमुक दिवशी तपासणी करणार आहेत अशासारखे) हे सज्यापैकी मुख्य गांवचा न. नं. १७ यांत दाखल करावे. या फेरिस्तांत दाखल करू नयेत.

४. जेव्हा कुळकर्णीकडे एकाहून जास्त गांवे असतील तेव्हा त्याने सरक्युलर हुकुमाची, पुस्तकाची व कायम हुकुमाची, एकच फैल आपले सज्यापैकी मुख्य गांवाचे नांवाने ठेवावी. लंडन गांवापैकी एकादे गांवास कामासाठी त्यास बोलावणे आले तर त्याने सदरहु फैल व गां. न. नं. १८ बरोबर नेण्यास विसरू नये. कारण सर्व गांवांमिळून हा नमुना एकच असतो. जर यापैकी एकाः गांव वेगळा करून दुसरे सज्यांत किंवा तालुक्यांत घालण्यांत आला तर नवीन कुळकर्ण्यास चाळू सज्याकरिता सरक्युलर हुकुमाची वगैरे फैल मिळाली आहे की नाही हे मामलेदार यांनी पहावे. रद्द झालेली नाहीत अशा सर्व सरक्युलर हुकुमांची एक नवीन फैल तालुक्यांतून फालतू प्रती घेऊन करावी. तालुक्यांत फालतू प्रती नेहमी शिल्लक ठेवल्या पाहिजेत.

सालअखेर हिशेब बंद करणें व कुळकर्ण्याचा वार्षिक रिपोर्ट

सालाचे हिशेब बंद करण्याची कुळकर्ण्याची पद्धत अशी असली पाहिजे :—

जुलै अखेरचे पूर्वी त्याने गां. न. नं. ८-ब अद्याप अपुरा असेल त्यांत त्याने नोंद करण्याची असल्याने अर्थात् कल्पना अशी आहे की, या सर्व नोंदी उपस्थित होतात तशा वेळचे वेळीच केल्या आहेत. नंतर त्याने किरकोळ जमीनबाबवसुलाची एकूण बेरीज गां. न. नं. ४ चे योग्य कोष्टकांत भरवी, व त्यांचा मेळ गां. न. नं. ८-ब, व न. नं. ९ यांतील एकूण रकमेशी व्यावा. नंतर न. नं. ११ भरून पुरा करावा व त्याचा दुसरे हिशेबी मेळ व्यावा आणि नंतर त्याने गां. न. नं. ११ यांतील वसुलाचा व राहिलेल्या बाकीचा ठरावबंदशी मेळ घेऊन नंतर ठरावबंद पुरा करावा. शेवटी सुटीचा व कमी केलेले बाकीचा बगैरे तपशील गां. न. नं. ११ चे त्रिज्याशी मिळतो असे पहावे. नंतर त्याने तालुकाकचेरीत जाऊन न. नं. ९ चा ता. न. नं. ४ व चलनाशी मेळ घेतला पाहिजे. नंतर त्याने जुलै अखेर तारीख ३१ चे आंत वार्षिक रिपोर्ट पाठवावा, तो असा :—

मामलेदारसाहेब यांस.

वार्षिक रिपोर्ट नहीगांव, कुळकर्णी, यांजकडून तारीख २८-७-१३.

१. माझे रोजकीर्दीत दाखल केलेले सर्व वसुलाचा व चलनाचा ता. न. नं. ४ यांत दाखल केलेले वसुलाशी मी आधीच मेळ घेतला आहे, आणि तालुक्यांत आलेले वसुलाचा दाखलाहि घेतला आहे, व सर्व फरक उलगडून बरोबर केले आहेत (किंवा फरक आढळून आले नाहीत).

२. आतां मी पाठवितों ते :—

कायम आंकड्यांत प्रत्येक कमजास्तीबद्दल, व लोकलफंडांतील फरकाबद्दल टिपांसह, सन १९१२-१३ सालचा ठरावबंद. तो तपासणी होऊन दुरुस्त झाल्यावर अस्सल परत करावा, व खाली लिहिलेल्या नकला गावचा न. नं. ३ चे त्रिज्या (किंवा गां. न. नं. ३ चे त्रिज्यांत मुळीच फेरबद्दल नाही).

गांवचा न. नं. ४ च्या एकूण बेरजा.

बाक्या, सूट व काढून टाकलेल्या बाक्या दाखविणारे गां. न. नं. ११ चे त्रिज्या.

३.	×	×	×	×	×	×	×
४.	×	×	×	×	×	×	×

पाटलाने जन्माची व मरणाची एकूण बेरीज ठरल्या तारखेस पाठविली आहे. मी माझे पिकाचे, लागण पडीचे, व पाटपाण्याचे, (इरिगेशन) अशी पत्रके ता. रोजी पाठविली आहेत. व फेरफाराचे, तक्रारीचे, वारसाचे प्रकरणाचे, व नवीन विभागाचे पत्रकाचे कामासाठी लागणारी माहिती तालुक्या कचेरीत दिली आहे. माझा इलेक्शन रोल कोणत्याहि वेळी तयार आहे.

तसेच खनिषुमारी, पाण्याचे साधनाचे पत्रक व जिल्ह्याचा न. नं. ९ करिता लागणारी खात्यासंबंधी माहिती ही पाठविली आहेत. (ज्या वर्षी ही पत्रके पाठवावयाची असतील त्या वर्षी हा प्यारा लिहावा.)

मतदारांचे यादीसंबंधी.

लोकलबोर्ड, लेजिस्लेटिव्ह कौन्सिल व लेजिस्लेटिव्ह असेंब्ली यांच्या निवडणुकीसाठी जे निवडणुकीचे नियम करण्यांत आले आहेत. त्यामुळे मुलकी खात्यावर आणखी एक जादा कामगिरी संपविली गेली आहे. ह्या सर्वकरिता ज्यांची पात्रता त्यांनी धारण केलेल्या जमिनीवर ठरविली आहे, अशा मतदारांच्या याद्या व रोल लॅंड रेकॉर्डवरून तयार केल्या जातात. सबब आपणास मुलकी हिशेब अशा रीतीने तयार केले पाहिजेत की, त्यावरून बरील (रोल व याद्या) सहज तयार करता येतील. निवडणुकीसंबंधाच्या पद्धतीत जरी फरक होण्याचा संभव आहे, तरी ते तयार करण्याची पद्धत सर्वस्वी बदलण्याचा संभव नाही.

२. आपले गांव कोणत्या मतदारसंघांत येते ह्याबाबत माहिती प्रत्येक कुळकर्ण्यास असली पाहिजे. मुंबई कायदेकौन्सिल व इंडियन लेजिस्लेटिव्ह असेंब्ली असे दोन मतदारसंघ आहेत. तसेच मु. व वि. मु. असे मतदार संघ असतात आणि ज्या जिल्ह्यांत “अर्बन” मतदारसंघ आहे, उदाहरणार्थ; पुणे, अहमदाबाद, सोलापूर व सुरत तेथे ज्या जमीन धारण करणाऱ्या मत देण्याची पात्रता त्यांच्यातकी जमीन असते, परंतु जे त्या शहरांत किंवा त्या शहरापासून २ मैलाचे आंत रहात असतील त्यांनी “अर्बन” मतदारसंघास मत द्यावे. “रूरल” मतदारसंघांत मत देऊ नये. त्यांची नावे गांवच्या यादीत दाखविली जातील. परंतु त्यांच्या नांवापुढे “शहर” असा शब्द लिहिला जाईल.

लोका
नावासमोर
नावे कमी करून
नार करतां येतील.

यमाच्या नांवावर खूण करावी, आणि (जिल्हा लो. बो. किंवा ले. असेंब्लीच्या मत-
आणखी जमीन आहे किंवा नाही याची चौकशी करण्याची
याची वेरीज करूनहि लायक होत नाहीत
यांची यादीत त्यांची

अनुक्रम नंबर.	नांव.

३. लेजिस्लेटिव्ह कौन्सिलच्या मतदारांच्या याद्या दर ३ वर्षांनी तयार करावयाच्या असतात परंतु त्या इतर वेळीं दुरुस्त किंवा कमजास्त करतां येतील. नवीन यादी कोणत्याहि वेळीं तलाठ्याकडून मागविणेचा प्रसंग येईल किंवा जुनी यादी कमजास्ती व दुरुस्ती करण्याकरतां तपासावी लागेल म्हणून त्यानें ही यादी नेहमीं तयार ठेवावी. ज्या वर्षी कायदेकौन्सिलकरितां यादीची जरूरी लागेल त्याच वर्षी लोकलबोर्डाकरितां सुद्धा ती लागेलच असें नाही. वस्तु: ती दर वर्षी पाहिजे असते.

४. ती गां. न. नं. ८-अ वरून आणि कुळांची विल्हेवारी गां. न. नं. ७-ब वरून तयार केली जाते. कुळकर्ण्यानें प्रथम गां. न. नं. ८-अ व ७-ब (यांत खातेदार नाहीत अशा कुळांची विल्हेवारी असते.) तपासावे आणि त्यांतील आकार शेतीचा आहे अगर बिनशेतीचा आहे तें तपासावे (इनाम जमिनीच्या बाबतींत जुडी न पाहतां भर आकार पाहावा).

मतदारसंघांत येण्याची पात्रता खाली लिहिल्याप्रमाणें आहे :-

तालुका-लोकलबोर्ड	...	८ रुपये.
जिल्हा-लोकलबोर्ड	...	३२ रुपये (भडोच व पंचमहाल या जिल्ह्याची पंचमहाल पोट-तुकडी व रत्नागिरी जिल्हा १६ रुपये).
लेजिस्लेटिव्ह कौन्सिल	...	३२ रुपये (भडोच व पंचमहाल या जिल्ह्याची पंचमहाल तुकडी व रत्नागिरी जिल्हा १६ रुपये).
लेजिस्लेटिव्ह असेंब्ली	...	७९ रुपये (भडोच व पंचमहाल जिल्ह्याची पंचमहाल पोट-तुकडी व रत्नागिरी जिल्हा ३७ रुपये ८ आणे).
कौन्सिल ऑफ स्टेट	...	२००० रुपये (आकारणी केलेल्या अगर होण्याजोग्या जमिनीचा धारण करणारा).

जे खातेदार असून खंडानें जमीन करतात त्यांच्या बाबतींत ८-अ मध्ये खंडानें घेतलेल्या जमिनीचे एकर व आकार लिहावे. पहा नमुना नंबर ७-ब (प्यारा ३०) म्हणजे स्वतःच्या खात्याच्या जमिनीवरील सारा (गां. न. नं. ८-अ) आणि त्यांनीं भाड्यानें घेतलेल्या जमिनीवरील सारा (गां. न. नं. ७-ब ह्या दोघांची वेरीज (लोकलफंड वगळून) ८ रुपये होते किंवा नाही हे आपणास ताबडतोब समजेल. जी जमीन पूर्वीच विकली गेली आहे किंवा वर्ग केली आहे ती कुळकर्ण्यानें ध. तां कामा नये. कुळाचे बाबतींतदेखील आकार, मग तो खालसा जमिनीचा असो अगर इनाम जमिनीचा असो हेच लायकी ठरविण्याचें साधन आहे. खंडाचा कांहीच उपयोग नाही. ह्या कारणासाठीं ज्या वेळीं एकाद्या हिश्यापैकी, कांहीं भाग पुनः खंडानें दिला जातो त्या वेळीं त्या भागापुरता आकार देखील गां. न. नं. ७-अ मध्ये दाखवून ८-ब मध्ये दाखवावा. म्हणून पहिलें काम म्हणजे ८-अ आणि ७-ब मधील नांवांची यादी तपासावी व ज्या इसमांची जमीन लायकीसाठीं ठरविलेल्या आकाराची असेल अशा इसमांच्या नांवापुढें मतदार म्हणून संक्षिप्त रितीनें लिहावे. स्वतः धारण केलेल्या व खंडानें घेतलेल्या जमिनीवरील आकार मग ती जमीन खालसा, इनाम आणि बिनशेतीची असो, सगळा एकत्र करावा. लायकी येण्यासाठीं जरी एकादे इसमास ६ रुपये आकाराची खालसा जमीन आणि २० रुपये आकाराची इनाम जमीन (जुडी फक्त २ रुपये असली तरी) आणि २ रुपये आकाराची बिनशेतीची अशी असून तो धारण करीत असेल आणि आणखी ४ रुपये किंवा अधिक आकाराची जमीन तो खंडानें करीत असेल तर त्याची ३२ रुपयांची लायकी मूळ मतदारसंघांत नांव दाखल करणेची पात्रता येते.

१. समजा, ३२ रुपये आकार असलेल्या जमिनीच्या एका तुकड्याचा अ हा सरंजामदार अर्ध्या भागाचा व हा भिरासी कूळ असून शिवाय १६ रु. आकाराच्या दुसऱ्या एकाद्या जमिनीचा अर्ध्या भागाचा (आकार रु. १६) तात्पुरता कूळ असून शिवाय तो १६ कि. आकाराच्या दुसऱ्या एकाद्या जमिनीचा कबजेदार आहे. आणि व आणि क यांनी आपल्या जमिनी व आणि पुन्हा खंडाने दिल्या तर इ, ड, क, व आणि अ या सर्वांना त्याच जमिनीच्या संबंधाने मुंबई कायदेकौन्सिलमध्ये मतदारयादीत नांव दाखल करण्याची पात्रता येते.

६. गां. न. नं. ८-अ किंवा गां. न. नं. ७-ब मध्ये ज्या इसमांस पुरेशी जमीन आहे अशा इसमांच्या नांवावर खुणा केल्या तरी त्यापैकी असे काहीं इसम असतील की, ज्यांना पुरेशी जमीन असून देखील मत देण्याचा अधिकार नसतो. जसे:—

- (१) वेडीं शालेईं माणसें.
- (२) अज्ञान (पालन करणारा अज्ञानासाठी मत देऊ शकत नाहीं).
- (३) जे इसम स्वतःच्या मालकी हक्काने एखादी जमीन धारण करीत नाहीत परंतु, पंच किंवा अज्ञानाचे पालनकर्ते किंवा एखाद्या कंपनीचे मॅनेजर या नात्याने धारण करतात असे.
- (४) अविभक्त कुटुंबे.—एकत्र कुटुंबांतील बहिवाट करणारा जो इसम असतो, तोच इसम मत देऊ शकतो, आणि त्या कुटुंबातील दुसऱ्या कोणत्याहि इसमाला त्या कुटुंबात असलेल्या जमिनीसंबंधाने मत देण्याचा किंवा एकत्र कुटुंबातील जमिनीचा आपले हिस्शाचा भाग मत देण्याची पात्रता यावी म्हणून दुसऱ्या एखाद्या जमिनीशी जोडता येणार नाही.
- (५) सामाईक कबजेदार.—परंतु ६० रुपये आकाराची जमीन तीन इसम सामाईक कुळें म्हणून एकत्र धारण करीत असतील तर प्रत्येकाचा हिस्सा निराळा केला असता तो २० रु. होईल म्हणून प्रत्येकाची पात्रता २० रुपयांची होईल आणि मग जर त्यांच्यापैकी एकाला दुसरी काहीं जमीन मालकीची किंवा खंडाची (मग ती खालसा, इनाम किंवा बिनशेतीची असो) आणि त्या जमिनीचा आकार १२ किंवा अधिक रुपये असला तर, तो इसम मतदार होऊ शकतो. परंतु बाकीच्या कबजेदारांना सामाईक जमिनीखेरीज जर आणखी जमिनी नसतील तर ते मतदार होऊ शकणार नाहीत. अशा प्रकारच्या गोष्टी साधारणतः एका गांवात फारशा नसतात. परंतु नहीगांव येथील नमुन्याच्या हिशेबात शिवाजी बाळाजी याची १९ नंबरची केस पहा पान नंबर १०४. या ठिकाणी पांचजण भागीदार असल्याचे आपणांस दिसून येईल आणि त्यापैकी सखुजी गोपाळ आणि सखाराम तुकाराम यांचे हिस्से अधिक मोठे आहेत. तथापि या पांच इसमांपैकी जरूर असणारी पात्रता मिळविण्यास पुरेशी होणारी जमीन कोणाजवळ आहे किंवा नाही, याचा कुळकर्ण्याने तपास केला पाहिजे (खाते नं. ९ पाहा). १६ रुपयांची लायकी मतदारसंघात दाखल करण्यास पुरेसे आहे, अशा वर्गीत ते गाव असेल तर मणिलाल हिराशंकर याची पात्रता पुरेशी आहे. परंतु पान ६८ नोंद नंबर २० मध्ये आपणांस असे दिसेल की, कबजेदाराचा ताबा फेरपाळीने असतो. म्हणून त्या जमिनीच्या संबंधाने मत देण्यास पात्र असलेल्या यादीत वारंवार फरक होत जाईल, आणि म्हणून पाळी संपली म्हणजे नांव बदलण्याची काळजी कुळकर्ण्याने घेतली पाहिजे. नियम असा आहे की, ज्या तारखेस निवडणुकीची यादी तयार केली जाते, त्या तारखेपूर्वीच्या जानेवारी महिन्याच्या १ल्या तारखेस जमीन ताब्यात असल्यास मत देण्याचा हक्क प्राप्त होतो.

७. फौजदारी कायद्याखाली शिक्षा झाली असल्यास मत देण्याची पात्रता काहीं बाबतीत राहत नाही. अशा बाबी फारच थोड्या आढळतील. कुळकर्ण्याने अशी नावे दाखल करून त्यांचेपुढे शेरा लिहावा. आणि त्या बाबतीत निकाल देण्याचे काम मामलेदार किंवा तपासणी करणारे अंमलदार यांचेवर सोंपवावे. इन्कमटॅक्स देणे, मिलीटरीत नोकरी आणि विश्वविद्यालयाची पदवी यामुळेहि मतदारसंघात नांव दाखल करण्याची पात्रता प्राप्त होते. अशा बाबींकडे मामलेदाराने लक्ष द्यावे. परंतु तलाठी ज्यावेळी निवडणुकीच्या याद्या पाठवितो त्यावेळी त्याचे सजातील गांवात अशा प्रकारच्या पात्रतेचे इसम असल्याचे जर त्याला माहिती असेल तर बरील याद्यात त्यांची नावे त्याने घातली पाहिजेत.

८. जे इसम एकापेक्षा अधिक गांवांतील शेतीचे कबजेदार किंवा खेडु असतात, अशा बाबतीत मोठी अडचण उत्पन्न होते. जिल्हा फार्म नं. ९ चे साठी दर पांच वर्षांनी गां. न. नं. ११ बरेन खातेवारी तयार करतात. त्यात अशा इसमांची नावे पुरती दाखविली जातील. पुरल होल्डर्सच्या कलेक्टिंग कार्डच्या (डि. फॉ. नं. ९ मध्ये दिल्या प्रॉ.) नकला कुळकर्ण्याने करून ठेवाव्या म्हणजे निवडणुकीच्या याद्या तयार करण्याचे कामी व पुढील खेपेच्या डि. फार्म ९ तयार करण्याचे कामी त्यांची चांगली मदत होते. परंतु अशा प्रकारची तरतूद कुळांच्या बाबतीत काहींच नाही. एखाद्या इसमाचे नांव मतदारयादीत दाखल झाले म्हणजे त्याला दुसरीकडे जमीन असली तरी त्या जमिनीमुळे दुवार मत देण्याची पात्रता त्यास मिळणार नाही. ता. लो. बो. चे निवडणुकीचे यादीत नांव दाखल करण्याची एखाद्याची पात्रता

— 1102 —

782

आता ज्यांचे
नांव दाखल केली पाहिजेत. अशा
नाहीत, याबद्दल खात्री करून घेण्या

ज्या गांवांत अशा इसमांच्या मालकीच्या जमिनी जमीनीवद्दलचा खुलासा विचारावा. त्याने या इसमास सुद्धा पत्र धरून त्यास मतदारांचा हक्क प्राप्त होत आहे किंवा काय ?". तसा हक्क जर ते खास माहिती त्याजकडून कुळकर्ण्याने मिळवावी. ते धारण करीत असलेली जमीन जर दुसऱ्या मतदारसंघात त्यांचे नांव घालतां येईल किंवा नाही याबाबत मामलेदाराकडे रिपोर्ट करून तलाठ्याने खात्री करून घ्यावी. असे काही खातेदार किंवा कुळ असतील की, त्यास एका गांवीं लायकीइतकी जमीन नाही व त्या गांवीं ते राहातही नाहीत, असे इसम दुसरे गांवीं राहात असून त्यांत एकंदर जमीनीमुळे लायकी येत असेल तर हें राहाण्याचें गांव जर त्याच्याच सजात असेल तर तो इसम ज्या गांवीं राहात असेल त्या गांविच्या यादीत त्याचे नांव दाखल करणें हें तलाठ्याचें काम आहे. हे इसम जर दुसऱ्या सजातील एखादे गांवीं राहात असतील तर त्या गांवच्या यादीत आपलें नांव दाखल करून वेण्यास लागणाऱ्या माहितीचा दाखला त्यांनीं मागितला तर तलाठ्याने दिला पाहिजे. म्हणजे ते ज्या गांवीं राहात असतील त्या गांवचे तलाठ्याकडे दाखला हजर करून आपले नांव दाखल करून घेतील.

९. तलाठ्याने गां. न. नं. ८-अ आणि गां. न. नं. ७-ब यांचे तपासणीचे काम पुरे केल्यावर ज्यांना पात्रता नाही असे लोक वगळून ज्यांना दुसऱ्या गांवात असलेल्या जमीनीमुळे पात्रता आलेली आहे, परंतु ते इसम आपल्या गांवात राहात असल्यामुळे आपल्या गांवच्या यादीमध्ये त्यांची नावे आली पाहिजेत, अशा इसमांच्या जमीनीबाबत माहिती मिळविल्यावर कुळकर्णी यास तालुका लोकल बोर्डाच्या याद्या सहज तयार करता येतील. त्या वर्षी नवीन याद्या तयार करावयाच्या नसतील, व जुन्याची नुसती तपासणी करावयाची असेल तर कोणकोणाची नावे कायम ठेविली पाहिजेत, मृत्यु वगैरे कारणांमुळे कोणती नावे काढून टाकिली पाहिजेत व कोणाची नावे नवीन दाखल केली पाहिजेत, हे त्याने तपासावे. या पुस्तकांत दुसरीकडे सांगितल्याप्रमाणे रेकॉर्ड ऑफ राईटमधील फरकामुळे इलेक्शनच्या पात्रतेस काही बाध येत असेल तर त्याबद्दल गां. न. नं. ८-अ आणि गां. न. नं. ७-ब मध्ये ताबडतोब दाखल घ्यावा. आणि ज्या वेळी इलेक्शनच्या याद्या मागितल्या असतील त्या वेळी जर त्या वर्षी लागणारा गां. न. नं. ११ तयार केला नसेल तर तलाठ्याने त्या नमुन्याची पहिली पांच कोष्टके ताबडतोब भरली पाहिजेत. त्यानंतर व जुलै ३१ पूर्वी होणारे कोणतेही फेरफार गां. न. नं. ७ आणि गां. न. नं. ८-अ व गां. न. नं. ११ यांत एकाच वेळी करावे अशा शीतीने कुळवहिवाटीच्या नात्याने असलेली जमीन व खातेदार म्हणून धारण केलेली जमीन यांचे आधाराने इलेक्शनच्या याद्या बिनचूक केव्हाहि तयार करता येतील. ता. लो. बो. च्या मतदारयादीत प्रत्येक नांवापुढे (खातेदार आणि कुळ दोन्ही मिळून) जमीनीचा आकार दाखविऊन असला म्हणजे अशा यादीवरून डिस्ट्रिक्ट लोकल बोर्ड व ले. कौन्सिल व ले. असंब्लीच्या मतदारांच्या सहज तयार करता येतील. ता. लो. बो. च्या यादीमधून डि. लो. बोर्ड, ले. कौन्सिल, ले. असंब्लीच्या यादीत नांव दाखल करण्याची पात्रता नाही, अशा इसमांची नावे खोडली म्हणजे झाले. मुळच्या मतदारांचे यादीवरूनच इतर मतदारांच्या याद्या तयार करता येतात.

गांवचे कागद ठेवणे, फाडणे व ताचा वापर.

गांवकामगारांस जे कागद व जी रजिष्टर ठेवारी लागतात त्यांची यादी खाली दिली आहे. ही अंढरसनसाहेब यांनी केलेले अ, ब, क, ड चे यादीचे इंग्रजी प्रतीवरून निवड करून केली आहे. मूळ भाग केले आहेत तसेच खालील यादीत भाग केले आहेत, व प्रत्येक कागदास जो नंबर दिला आहे तो मूळ यादीतील नंबर आहे. ज्या मुदतीपर्यंत कागद ठेवण्याचा आहे ती मुदत अ, ब, क, ड, अशा अक्षरांनी दाखविली आहे.

अ. म्हणजे अनियमित लांब मुदतीपर्यंत कागद ठेवणे.

ब. म्हणजे ३० वर्षेपर्यंत.

क. म्हणजे ५ वर्षेपर्यंत.

ड. म्हणजे कागदाचे काम संपल्याबरोबर फाडणे. नेहमी हे कागद वर्षाचे अखेरीस किंवा ज्या सालचे हिशेब असतील त्या सालची वार्षिक तपासणी झाल्यावर फाडतात.

ड, हे कागद रिकार्डीत जात नाहीत. ज्या अ, ब, क, कागदास फुली केली आहे, ते तालुक्याचे रिकार्डीत ठेवण्यात येतात. ज्यास फुली केली नाही, ते कुळकर्ण्याजवळ राहतात. परंतु तालुक्याचे रिकार्डीत जे कागद पाठवावयाचे ते पाठविण्यापूर्वी त्यापैकी काही कागद दाखल्यासाठी व तपासणीसाठी काही वेळपर्यंत गांवीच ठेवावे लागतात. ही मुदत कोष्टक ३ यात कागदाची वर्गवारी दर्शविणारे अक्षराजवळ कौसांत आंकड्यांनी व्यक्त केली आहे.

२. कागद पुरे होईपर्यंत ते दस्तरी दाखल करू नयेत. उघडच आहे की, पंचवार्षिक खतावणी न. नं. ८-अ ह्याची ५ वर्षांची मुदत पुरी होईपर्यंत ती कुळकर्ण्यास दस्तरी दाखल करता येणार नाही, किंवा न. नं. १ नवीन तयार केल्याशिवाय दस्तरी दाखल करता येणार नाही. कागद ठेवण्याची जी मुदत कोष्टक ३ यात दिली आहे, ती कागद पुरा होऊन दस्तरी दाखल झाल्यापासून समजावी.

३. जे कागद दस्तरी दाखल करून गांवीच ठेवण्याचे असतात, ते यादीतील नोंदीचे अनुक्रमाप्रमाणे पुढकी बांधून ठेवावे. शिवाय गांवचा कुळकर्णी आपले कामाचा चार्ज नवीन इसमास देतो, तेव्हा चार्ज रिपोर्ट तयार करण्याचे कामी सुद्धा ही यादी पाया म्हणून उपयोगी पडेल. तसेच या यादीप्रमाणे जे दस्तरी दाखल केलेले व चालू असलेले कागद चार्ज सोडून जाणारे कुळकर्ण्याचे ताब्यांत असावयास पाहिजेत, ते बरोबर रीतीने नवीन इसमाचे हवाली केले की नाही हे तपासण्यास व पाहण्यासहि सुलभ पडेल.

४. जेव्हा कागद तालुक्याचे रिकार्डीत पाठविण्याचे नसून पूर्ण मुदतपर्यंत कुळकर्ण्याकडेच राहावयाचे असतात, तेव्हा त्यांचा नाश कुळकर्ण्याचे स्वतः करावा. जेव्हा कुळकर्ण्याचे दस्तर तपासण्यात येईल, तेव्हा या यादीप्रमाणे जे कागद त्या वेळी नाश करण्यास पात्र झाले नसतील, असे सर्व कागद कुळकर्ण्याने हजर करावयास पाहिजेत. जे कागद तालुक्यास पाठविले असतील, किंवा ज्यांची मुदत पुरी होऊन गेली असेल, असे कागद कुळकर्ण्याचे ताब्यांत असण्याचा संभव नाही.

ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००

व्यवस्था.

...	पुस्तकें, वटहकूम व इतर बुकें	...	अ.	गां. न. नं. १८ चे फेरिस्तांत दाखल करावी ; परंतु त्यांचे जागी नवीन पुस्तक किंवा दुसरी प्रत आली म्हणजे जुनी काढून टाकावी.
२२	पुस्तकें, किंवा इतर छापील कामें, पाठविल्याबद्दल यादी व हुकूम.		ड.	पोंहोचल्याची पावती पाठविल्याबरोबर, व गां. न. नं. १८ यांत दाखल केल्याबरोबर.
२९	गांवचा न. नं. १८	...	क.	चालू उपयोगी, परंतु नवीन पुन्हा लिहून काढल्यावर पुन्हा क वर्गांत दाखल करावें.
३१	सर्क्युलर गांवाला पाठविणाऱ्या अंमलदारानें सर्क्युलरचे अ, ब, क किंवा ड, असे वर्ग केले नसल्यास कुळकर्ण्यानें आपल्या मताप्रमाणें त्यांचें अ, ब, क किंवा ड असे वर्ग करावेत. जीं सर्क्युलरें कांहीं दिवसांच्या बाबतीपुरतींच उघड असतील त्यांचा त्यानें ड किंवा क वर्ग करावा आणि बाकीच्यांचा नेहमीं व वर्ग करावा.			
४१	तपासणीचा सूड किंवा तपासणीच्या यादी, बहिवाटी-साठी पाठविलेल्या.		ब.	
४७	ही ओ, व ची यादी व तिचेसंबंधी वेळोवेळीं केलेल्या दुरुस्त्या.		अ.	
४८	दतरीं दाखल केलेले कागदांचीं फेरिस्तें (जुनीं व नवीं.)		अ.	
*५२	पत्रव्यवहाराची बारनिशी गांवचा न. नं. १७	...	ब.	
	(सन १९१५ चे पूर्वीच्या बारनिशा अ वर्गांत दाखल झाल्या आहेत त्या तशाच राहू द्याव्या.)		(५ वर्षां-नंतर.)	
५७	सर्व्हिस तिकिटांचे हिशेब	...	क.	
५७-अ	सर्व्ह इंडेंट (नमुने, बुकें वगैरे मागणीच्या यादी) व त्या संबंधी पत्रव्यवहार.		ड.	वर्षाचे अखेरीस.
६४	कुळकर्ण्याचे रोजनिशीची (डायरीची) स्थळप्रत	...	क.	
६९	भरपाचे यादीच्या स्थळप्रती वगैरे पैसा मिळविणेंसाठी तालुक्यास पाठविलेल्या.		ड.	पैसा देऊन निकाल झाल्यावर.
१०२	विक्रीचे, निवडणुकीचे व सांथीसंबंधी वगैरे जाहीरनामे.		ड.	घडून आलेली गोष्ट संपतांच, किंवा ज्या मुदतांसंबंधी ते असतील ती मुदत संपतांच.

शेतकी.

१०	पिकाचें अंदाजपत्रकाच्या नकला (गांवचा न. नं. १३ वरून).	...	क.	
*१८	पिकें व कुळबहिवाटीचें रजिष्टर, गांवचा न. नं. १२.		ब.	म्हणजे ज्या मुदतींत, तो चाड होता ती मुदत संपल्यावर ५ वर्षांनीं.
*१९	पिकें. लागणपड, पाण्यावरील पिकें व गांवचा		ब.	
*२०	न. नं. १३ चीं तेरजें.		(एक वर्ष)	
*२३	खानेसुमारी, गां. न. नं. १५	...	क.	{ नवीन कागद तयार होईपावेतो हे चाड कागद म्हणून ठेगवे. नंतर ५ वर्षे दतरी ठेवावे.
*२४	पाण्याचे पुरवठ्याचें पत्रक, गां. न. नं. १६	...	क.	

इनामें.

१८	इनाम व बतन जमिनीचे राजीनामे व कबुलायती.	ब.	गांवचा न. नं. ३ व ७ यांत दाखल.
२७	इनाम जमिनींत फेरफार झाल्याबद्दल तिमाही उत्तरे.		
*३०	इनाम जमिनीचे रजिष्टर, गांवचा न. नं. ३ ...	अ.	ही नकल गां. न. नं. ७ वरून करण्यांत येतें. सबब स्थळप्रतीची जरूर नाही.
८८	किरकोळ धर्मादाय देवस्थानच्या नेमणुका पाटलानें आदा केल्याबद्दलच्या पावत्या.	क.	नवीन लिहिण्यांत येईल तेव्हां.

गुरांचे कोंडवाडे.

७	गुरें कोंडवाड्यांत घातल्याचें रजिष्टर नमुना १.	क.	
८	स्थळप्रतीसह पावती बूक नमुना २ (अ).	क.	
९	„ सोडल्याबद्दल बूक „ ३ (ब).	क.	
१०	रोजकीर्द „ ६.	क.	
११	भरण्याचे यादीच्या स्थळप्रती „ ७.	ड.	वर्षाचे हिशेब मंजूर झाल्यानंतर.

टीप.—ज्या वेळीं स्थानिक संस्थेकडे कोंडवाड्याचे अधिकार सोंपविले असतात त्या वेळीं बरील कागद तिकडेच पाठवावे.

सर्कल इन्स्पेक्टर व लँड रेकार्ड.

पोट हिस्सा—फाळणी.

२१	फाळणीचे सुरवातीच्या नोटिसा ...	ड.	
*२२	येण्याची खतावणी व बसुलाची रोजकीर्द ...	क. (१ वर्ष.)	
*२५	गां. न. नं. ६ शीं तुलना, नमुना नं. १ ...	ब.	फेरफाराचे पत्रकालगत ठेववे.
*२६	तक्रारीचे कामाचा उतारा नमुना नं. २ ...	ब.	जेव्हां नमुना नं. ७ जाईल तेव्हां पाठविणें.
३२(ब)	गांवचा व कागद म्हणून पो. हि. फार्म १२ याचेबरोबर ठेवावयाचें पाटहिशांच्या आकाराच्या पाण्याचे हिशांचें आकारफोटोपत्रक.		
३६	टिपणें, मोजणीचा नकाशा व नवीन सूड ...	अ.	

हद्दीच्या खुणा (बांध, ऐरण्या).

५५	दुरुस्तीचे खर्चाचे रजिष्टर नमुना ५ ...	क.	बहुतकरून ह* कागद सकल इन्स्पेक्टर आपलेकडे फेल करील. गांवकामगाराचें दतरी दाखल होणार नाही.
*५६	कबजेदाराकडून खर्च वसूल करण्याची खतावणी नमुना ६.	क.	
५८	बसुलासंबंधी पावत्या व पत्रव्यवहार ...	क. क.	गां. न नं. ९ मधून पावत्या देण्यास हरकत नाही.
५९	वसूल जमा केल्याबद्दल पावती होऊन मिळालेल्या भरण्याच्या यादी (चलनें) गां. न. नं. १०-अ.		

दिवाणी कायदा.

फेरफाचे फेरणी बूक

... क.

नोकरांसंबंधी.

११

पाटलाचे किरकोळ व इतर रजेबदल बूक

... क.

फेरिष्ट.

*६

रानजमिनीचे सूड

...

... क.

गांवचा न. नं.-१ अ बरोबर चालू कागद म्हणून ठेवावे. परंतु जेव्हा रिबिजिन सर्व्हेचे वेळी पुन्हा लिहिण्यांत येताल तेव्हा क वर्गात फेल करावे.

जमीनबाब.

१

नकाशे वगैरे

...

... अ.

*१९

गां. न. नं. १ कमालपत्रक किंवा शेतवारपत्रक

... ब.

सेटलमेंटचे मुदतीपर्यंत उपयोगांत राहिल्यावर रद्द न झालेल्या सर्व नोंदी फिरून लिहिलेल्या पत्रकांत आणल्या पाहिजेत.

*१६

गां. न. नं. १-अ. फेरिष्ट रजिष्टर

... क.

,, ,, ,,

*१७

शेतीचे व बिनशेतीचे भाडेपट्ट्याचे रजिष्टर
गा. न. नं. २.

... क.

२६, २७

सरकारी जमिनीचे व गांवठाणांतील जमिनीचे
राजीनामे व कबुलायती.

... क.

गां. न. नं. ७ यांत दाखल केल्यानंतर साधारण कबजाहक्काबदल नेहमीच कबुलायती घेण्यांत येत नाहीत.

४९

देवळांकरिता, किंवा दुसरे सार्वजनिक कामाकरिता,
दगड, माती व झाडांची फुकट देणगी.

... क.

नंबर ९१, १०७ व १०८ पहा. (जमाबंदी सदराखाली.)

६७-अ

बारसाचे रजिस्टर

...

... ब.

हक्कनोंदणी.

*६३

मोजणीची कच्ची बुक

...

... क.

*६४

गां. न. नं. ६ (जुना नं. १ क)

... ब.

नवीन नमुना पुन्हा लिहिल्यानंतर.

६९

हक्कनोंदणी तयार करणेसंबंधी व सुरू करण्यासंबंधी
सर्व हुकूम व पत्रव्यवहार.

... क.

*६६

गां. न. नं. ७ (जुना १ ड) किंवा फेरफाराचे
रजिष्टर.

... ब.

*६७

तक्रारी कामाचे रजिष्टर

...

... ब.

७१

फीचे रजिष्टर, वसुलाचे चलनासह व हुकुमासह

... क.

७२

पक्षकारांस केलेल्या चावडीत प्रसिद्ध केलेल्या
नोटिसा.

... क.

सर्व फेरफाराबद्दल दाखला दिला जाईपर्यंत ठेवणे.

हकनौदणी—चाह.

७३	माहिती व दस्तऐवज दिल्याबद्दल पावतीची स्थळप्रत.	क.	
७४	दिवाणी कोर्टाकडील दाखले ...	ब.	गां. न. नं. ७ यांत नोंद केल्यावर.
७५	सब्-रजिष्टरकडील उतारे ...	क.	गां. न. नं. ७ यांत नोंद केल्यावर.
७६	गां. न. नं. ८-अ. (जुना ५-ब.) खात्याची अनुक्रमणिका.	क.	ज्या पांच वर्षांचे मुदतीपर्यंत उपयोगांत असते ती मुदत संपल्यावर.
*८०	कुळवहिवाटीचे रजिष्टर गां. न. नं. १२.	क.	शेतकी सदराखालील नोंद १८ पहा.

जमाबंदी.

८७	गां. न. नं. ८-ब (जुना ५ क) येण्याची व वसुलाची वार्षिक खतावणी.	क.	
*८८	गांवचा न. नं. ११ लावणीपत्रक अथवा पडताळा-पत्रक, व बाकीचा गोषवारा.	क. (२ वर्षे.)	
८९	किरकोळ जमीनबाबेचा तपशील गां. न. नं. ४.	क.	
९१	सर्व प्रकारचे किरकोळ जमीनबाबेबद्दल रिपोर्टांच्या स्थळप्रती.	क.	गां. न. नं. ४ यांत दाखल केल्यावर सर्व प्रकरणाचा निकाल होईपर्यंत दस्तर्ी दाखल करू नये.
१०७	किरकोळ जमीनबाब प्रकरणावरील हुकूम, आतिक्रमणे, अनधिकार, उपयोग वगैरे, एकसाली लागण, वनचराई, झाडे, वगैरे यांचे लिळांबाचे वगैरे कागदांसह.	क.	
१०८			
*९२	ठरावबंद गां. न. नं. ५ ...	ब. (२ वर्षे.)	
	(गां. न. नं. २ रद्द झालेला) जुन्या नकला.	क.	
१०६	वार्षिक नांगरावरील कर (आऊतबंदी कर), किंवा कुमरी लागणीबद्दल पत्रके.	क.	बहुतेक रद्द झालेला आहे.
१०९	दर एकरी एक आणाप्रमाणे वनचराई विक्री-संबंधी कागद.	क.	गां. न. नं. ४ यांत दाखल केल्यानंतर.
*१२५	गां. न. नं. ९ पावतीसह रोजकाई ...	क. (२ वर्षे.)	
१२६	पावती होऊन आलेल्या सर्व प्रकारच्या जमेच्या यादी (चलनें).	ड.	सालअखेर हिशेब तपासून मंजूर झाल्यावर.
१३९	वसुलाच्या, जप्त्यांच्या, व जंगम माल विक्रीच्या नोटिसा, आणि हलके सक्तीचे उपायाचे नमुने व पत्रव्यवहार.	ड.	
१४४	खालसाच्या नोटिसा व बाकी वसूल झाली असल्यास मोठे सक्तीचे उपायाचे नमुने. (वसूल न होता जमीन खालसा करण्यांत आली तर ते काम तालुक्यांत दस्तर्ी दाखल होतें.).	ड.	

—जरीगरक्षणासंबंधी गांवांत ठेवलेली तपासणी-
बुक्के (सेनिटरी इन्स्पेक्शन बुक्के).

ड.

चाळ बुकाऐवजी नवीन आल्यानंतर.

*२८

जन्ममृत्यु रजिष्टर गां. नं. १४

...

अ.

(२ वर्षे.)

गां. नं. १४-अ. देवी काढल्याचे रजिष्टर.

ब.

(१ वर्षे.)

,, ,, ब. सांथीचे

,,

क.

,, ,, क. सांथीबद्दल रोजचे रिपोर्ट

...

...

स्थळप्रतीची जरूर नाही.

पोलीस (फौजदारी).

३

पोलीसपाटलाचे नेमणुकीची सनद

...

क.

५

—,,—स विशेष अधिकार दिल्याबद्दल

...

क.

} नोकरी संपल्यावर.

*६

पोलीस पाटलाने निकाल केलेले खटल्याचे रजिष्टर.

ब.

१०

किरकोळ किंवा दुसरे रजेबद्दल रजिष्टर

...

क.

१२

हलके गांवनोकरांचे हजिरीचे किंवा नोकरीचे
रजिष्टर.

क.

१४

जिल्हा पोलीस लोकांचे रौंदीचे किंवा मुलाखत बूक
(व्हिझिट बूक.)

क.

२६

गुन्हेगारजातीचे किंवा टोळीचे लोकांस परगांवी
जाणेबद्दल दिलेल्या रजाचिठ्या.

क.

*२७

गैरचालीचे किंवा शिक्षा झालेले लोकांवर देखरेख
ठेवण्याबद्दलचे रजिष्टर.

क.

नवीन तयार केल्यानंतर.

२८

सदर—लोकांचा हजिरीपट

...

क.

२९

भटकणारे टोळीचे रजिष्टर

...

क.

३०

बालहत्याप्रतिबंध रजिष्टर

...

क.

फक्त जेव्हा ठेवण्याचा हुकूम होईल तेव्हा.

*३७

आकस्मिक मृत्यु व तपासाचे कागद

...

ब.

४६

निवडुंग काढून टाकण्याबद्दलचे जाहीरनामे व
खर्च वसुलासंबंधी पत्रव्यवहार.

क.

*६५

गुन्हांचे रजिष्टर भाग १ ते ५

...

क.

६६

गुन्हांचे रिपोर्टांच्या स्थळप्रती

...

क.

१०३

गांवनोकरांचे हत्याराबद्दल रजिष्टर

...

ब.

(पब्लिक वर्क्स) इरिगेशन.

२४	ए. इंजिनीयर यांजकइन वसुलाकरितां आलेली पत्रक.	क.	
२५	पावती व रोजकीर्द ...	क.	
२६	पावती होऊन आलेले भरण्याचे यादीच्या (चलनाच्या) स्थळप्रती.	ड.	हिशेबाची सालअखेर रुजुवात झाल्यावर.

हाय वे आक्ट (रहदारी रस्त्याबद्दल आक्ट).

*५६	आकारणांचे रजिष्टर ...	क. (२ वर्ष.)	
५८	मागणीचे व वसुलाचे कागद व पावत्यांच्या स्थळ-प्रती, आणि सक्तीचे उपायासंबंधी पत्रव्यवहार.	क.	

तगाई.

४-अ	तगाई दिल्याबद्दल महिन्याची नवीन सूचना ...	क.	
६	मागणीचे पत्रक, तगाईचा न. नं. ४ ...	क.	
७	रोजकीर्द व पावतीच्या स्थळप्रती, तगाईचा न. नं. ५.	क. (२ वर्ष.)	
८	पावती होऊन आलेल्या भरण्याच्या यादी (चलने).	ड.	वसुलाची सालअखेर रुजुवात झाल्यावर.

पशुवैद्यकी.

*१	गुरांचे रोगाचे आठवडे रिपोर्टांच्या स्थळप्रती, गां. न. नंबर १४-ड.	क.	
	नवीन लागण व मृत्युबद्दल टिपणबुक ...	ड.	सांथ संपल्यावर.

पोस मामलेदार यांजकडे वेळोवेळीं मुदतीचे कागद व पत्रकें पाठवार्थी
लागतात त्यांची यादी.

कागदाचें अगर पत्रकाचें नांव.	पाठविण्याची तारीख.
दररोज— १ सांधीबद्दल म्हणजे, जसें आपोआप देवी, महामारी व प्लेग, गांधी चाव्हा असेल तेव्हां पाठविणेचा रिपोर्ट (गां. न. नं. १४ क).	नवीन लागण किंवा मृत्यू होईल त्या दिवशीं रोज सकाळीं.
वाठवड्यास— १ जनावरांचे रोगाबद्दल (गांवचा न. नं. १४-ड)	... पहिला रिपोर्ट गांवकामगारास गांधी रोग उद्भवल्याची खबर कळतांच, व नंतर दर शनिवारी.
दरमहा— १ जन्ममृत्यूचे रजिष्टराची नकळ (गां. न. नं. १४) कांहीं महिने—(पिकांची अंदाजपत्रके.)	... ज्या महिन्याचें पत्रक असेल त्याचे पुढील महिन्याचे १ ले तारखेस.
१ कापूस, तीळ, भुईमूग व ऊंस यांचें पहिलें पत्रक	... तारीख २९ जुलै.
२ भात, अगर साळीचें पहिलें पत्रक ...	... ,, १० सप्टेंबर.
३ कापूस, तीळ, भुईमूग व ऊंसाचें दुसरें पत्रक	... ,, २९ ,,
४ भात, अगर साळीचें दुसरें पत्रक ...	... ,, १० नोव्हेंबर.
५ कापसाचें तिसरें पत्रक ...	... ,, २९ ,,
६ तीळ व भुईमूगाचें अखेरचें पत्रक ...	... ,, ९ डिसेंबर.
७ जवस व शिरस यांचें पहिलें पत्रक ...	... ,, ९ ,,
७अ गहू, पहिलें पत्रक ...	... ,, ९ जानेवारी.
८ ऊंसाचें अखेरचें पत्रक ...	... ,, १९ ,,
९ कापसाचें अखेरचें पत्रक ...	... ,, २९ ,,
१० गहू जवस व शिरस, यांचें दुसरें पत्रक	... ,, १० फेब्रुवारी.
१०अ गहू, तिसरें पत्रक ...	... ,, १० मार्च.
११ गहू, जवस व शिरस यांचें अखेरचें पत्रक	... ,, २९ एप्रिल.
तिमाही— १ इनाम जमिनींत फेरफार झाल्याबद्दल उतारा, गांवचा नमुना नंबर ६ वरून.	तारीख ३१ मार्च. ,, ३० जून. ,, ३० सप्टेंबर. ,, ३१ डिसेंबर.

	कागदाचें अगर पत्रकाचें नांव.	पाठविण्याची तारीख
	वार्षिक—	
१	गांवचा न. नं. १४ (जन्ममृत्यू) च्या एकूण बेरजा ...	तारीख १० जानेवारीचे आंत.
२	" १४-ब. (सांथीबदल रजिस्टरे) च्या एकूण बेरजा.	" " "
३	" १३ (पिकें वगैरे) च्या एकूण बेरजा.	" ३१ मार्च.
४	पाणी दिलेले पिकाचें तेरीज (गां. न. नं. १३ वरून) ...	" " "
५	झाडांचें पत्रक (गां. न. नं. १३ वरून) ...	" " "
६	गांवचा नमुना नंबर ३ (इनामपत्रक) चे तेरजाची नकल, इनामांत फेरबदल असल्यास.	तारीख ३१ जुलै.
७	गांवचा न. नं. ४ वरून येणें, वसूल, सूट व बाकी दाखविणारें बेरजांचें पत्रक.	" " "
८	गांवचा न. नं. ५ (ठरावबंद) कमजास्तीचे कारणासह ...	" " "
९	गांवचा न. नं. ११ (पडताळापत्रक) चे तेरजाची नकल.	" " "
१०	कुळकर्ण्याचा वार्षिक रिपोर्ट ...	" " "
	पंचवार्षिक—	
१	गांवचा न. नं. १५ (खानेसुमारी वगैरे) चें तेरीज ...	तारीख १ जुलै. (पुढील पत्रक सन १९१५-१६ सालांत पाठविण्यास योग्य होईल.)
२	गांवचा न. नं. १६ (पाण्याचें पुरवठ्याचें पत्रक) चें तेरीज.	तारीख १० मेचे आंत. (पुढील पत्रक सन १९२२-२३ सालांत पाठविण्यास योग्य होईल.)

टीप.—जेव्हां एकादें पत्रक पुज्याचे असेल तेव्हां पत्रक न पाठवितां फक्त तसा रिपोर्ट करावा.

सूचि.

गांवचें हिशेबाचे पद्धतीची ज्यांना साधारण माहिती आहे अशा लोकांच्या उपयोगासाठी ही सूचि आहे. मुलकी शिबोबासंबंधी ज्यांना मुळीच माहिती नाही अशा लोकांस ही सूचि कदाचित् तितकी स्पष्ट पटणार नाही.

पुस्तकाचे आरंभी अनुक्रमणिका दिलेली आहे व त्यांत ह्या पुस्तकातील प्रत्येक भागाचे व पोट-भागाचे मथळे दिलेले आहेत. सबब या सूचीत पुनः तेच देऊन द्विशक्ति केलेली नाही. उदाहरणार्थ: इनाम जमिनीसंबंधी उल्लेख ग. वा नमुना नं. ३ अगर इनाम जमिनीतील फेरफारासंबंधी भाग याशिवाय इतर ठिकाणी आलेला असेल तर तो सूचीमध्ये घातलेला आहे.

सामान्य सूचि.

अवकारी.	पृष्ठ.
चलन	... १४७
वसूल	... १३०
इरिगेशन.	
इरिगेशनखाली होणारी पिकें	... १७०
किरकोळ उत्पन्न	... ३१
पाण्याचे दराचे पत्रक	... १२२
पाटस्थळपत्रक	... १२४
बागाईत पिकांचे तेरीज	... १८४
वसूल	... १३७
सरकारी कालव्याखाली भिजणारे क्षेत्र	... २०४
क्षेत्र—सरकारी कालव्याखाली भिजणारे	... २०४
कायम जमीनबाब.	
खातेदार नसलेल्या इसमाकडील बाकी	... १२३
खंडणी जमीनबाब नव्हे	... ३१
जमा कोणत्या क्रमानें करावी	... १३७
फाजील वसूल	... १२३-१३९
बाकी—खातेदार नसलेल्या इसमाकडून	... १२३
मनीऑर्डरीने आलेला वसूल	... १२५
वसूल—फाजील	... १२३-१३९
वसूल—मनीऑर्डरीने आलेला	... १२५
वसूली—हिशेबी कमी केलेल्या रकमेची	... ३१
वहिवाटीत नसलेले हिसे	... १४
हसे	... १२५
हस्याच्या तारखा	... १५-१६
हिसे—वहिवाटीत नसलेले	... १४
हिशेबी कमी केलेल्या रकमेची वसूली	... ३१
किरकोळ.	
खाणीचे उत्पन्न	... ३१
चारणीफीच्या पावत्या	... १३६
जमीन वहिवाटीचे प्रकार	... १६६
जंत्री	... १८६
मदतीचे दाव्यांतील वसूल	... १३०-१३७
वसूल—मदतीचे दाव्यांतील	... १३०-१३७
सेनिटरी इन्स्पेक्शन बुक	... १९५
किरकोळ जमीनबाब.	
अमानतीच्या रकमा—सरकार दाखल झालेल्या	... ३६
इनामावरील	... ३२-३३
इनामाचा आकार—तुटमुदतीचा.	... २७
कबजाहक्काची रक्कम	... २१
चलनात तपशील	... १४१
तुट मुदतीचा आकार—इनामाचा	... २७
रुजु फी	... ८९-९०
सरकारदाखल झालेल्या अमानतीच्या रकमा	... ३६
कोंडवाडा.	
वसूल	... ३१

जमाबंदी अथवा ऑडिट.

कमजास्त पत्रक	... १५
तपासणी—हक्कनोदणीची	... ८९ ते ८७
ताळा—वसुलाचा	... १४१
पाणीपुरवठा	... २०२
रयतेला हिशेब दाखविणे	... १२६
रुजवात—वसुलाची	... १४१
वसुलाची रुजवात	... १४१
वसुलाचा ताळा	... १४१
हक्कनोदणीची तपासणी	... ८९ ते ८७
हिशेब—रयतेला दाखविणे	... १२६

तगाई.

तगाईच्या विहीरी	... २०४-२०६
दाखला हक्कपत्रकी	... ५२ ते ६०
फार्म नंबर २	... ८७
वसूल	... १३६-१३७
विहीरी—तगाईच्या	... २०४-२०६
हक्कपत्रकी दाखला	... ५२ ते ६०

नकला.

कुळकर्ण्याने घेणेची फी	... १२६-१२७
नकल—नमुना नंबर ६ (हक्कनोदणी) ची	... ८९-९०
नकलांसाठी फार्म	... १२६-१२७
नमुना नंबर ६ (हक्कनोदणी) ची नकल	... ८९-९०
फार्म—नकलासाठी	... १२६-१२७
फी—कुळकर्ण्याने घेणेची	... १२६-१२७
फिर्यादीसोबत हक्कनोदणीचा उतारा	... ८९-९०
हक्कनोदणीचा उतारा—फिर्यादीसोबत	... ८९-९०

फॉरेस्ट व झाडे.

झाडांची नोंद—गांवचा नमुना नंबर १२ मध्ये	... —
झाडावरचे हक्क	... १५
तेरीज—फळझाडांचे	... १८४
फळझाडे	... २१-१६
फळझाडांचे तेरीज	... १८४
बामळीची लागवड	... २१
लागवड—बामळीची	... २१
हक्क—झाडांवरचे	... १५

फौजदारीबाबत.

आत्महत्या व अपमृत्यु	... १९५
बांध व रूक्या.	
खुणांकरिता दगड	... ३०
दगड—खुणांकरिता	... ३०
बांध वरूक्यांचा वसूल	... १३७
वसूल—बांध वरूक्यांचा	... १३७

लोकलफंड.	पृष्ठ.
उत्पन्न—संग्रहले ...	१३७
उत्पन्नावरील—खाणीचे ...	३१
सर्व्हे न झालेल्या गांवांतील बिनशेतीचे ...	३१
चौथाई दंडाचे ...	३२
खाणीचे उत्पन्नावरील ...	३१
चलन ...	१४७
चौथाई दंडावरील ...	३२
धरसोड ...	१६०
फरक ...	१०७
फॉरेस्टचे उत्पन्न—लोकलफंडास पात्र नाही ...	३१
लोकलफंडास दिलेले उत्पन्न ...	१३७
लोकलफंडास पात्र नाही—फॉरेस्टचे उत्पन्न ...	३१
सर्व्हे न झालेल्या गांवांतील बिनशेतीचे उत्पन्नावरील ...	३१
संयुक्त करणे ...	...

व्यवस्था.	पृष्ठ.
अ ब क ड ची यादी ...	२१४
काटकसर ...	१
नाश करणे—रेकॉर्ड ...	२
पत्रके—पूज्याची ...	२
पूज्याची पत्रके ...	२
मतदारांची यादी ...	२१०
मनीऑर्डर ...	१२५
मुदत—रेकॉर्ड ठेवणेची ...	२१४
यादी—अ ब क ड ची ...	२१४
यादी मतदारांची ...	२१०
रबरी शिक्षा ...	२
रेकॉर्ड नाश करणे ...	२
रेकॉर्ड ठेवणेची मुदत ...	२१४
वक्तशीरपणा ...	१६४
शिक्षा—रबरी ...	२
सर्व्हेलरच्या फाल्तुक प्रती ...	२१५

सर्व्हे अँड सेटलमेन्ट.	पृष्ठ.
आकारबंद ...	१४
कमजास्त पत्रक ...	१५
कीर्दसार जमीन—नवीन ...	१७०-१८४
ग्रूप ...	१५-१६
नवीन कीर्दसार जमीन ...	१७०-१८४
मुदत ...	३

सूट तहकुबी.	पृष्ठ.
ओघाने मिळणारी सूट ...	१२४
किरकोळ जमीनबाबिची ...	३६
क्रम—तहकुबीचा वसुलीच्या ...	१३७
तपशील ...	१६२
तहकुबीच्या वसुलीचा क्रम ...	१३७
तहकुबी रद्द ...	१२४

पद्धत—हिशेबांत सूट तहकुबी दाखविणेची ...	पृष्ठ.
पाण्याचे आकारावरील ...	१२४-२५
प्रसिद्धीपूर्वीचा (सूट तहकुबीच्या) वसूल ...	१२४
रद्द—तहकुबी ...	१२४
रिपोर्ट (सरकारांत) सूट तहकुबीबद्दल ...	१२४
वसूल—चे प्रसिद्धीपूर्वीचा ...	१२४
वसुलीचा क्रम—तहकुबीचा ...	१३७
सरकारदाखल झालेले हिसे ...	१२४-१५२
सूट—ओघाने मिळणारी ...	१२४
हिशेबांत दाखविण्याची पद्धत ...	१२३
हिसे—सरकारदाखल झालेले ...	१२४-१५२

हकनोदणी.	पृष्ठ.
अज्ञान व त्याचे पालक ...	७१-७२
एकत्र कुटुंब ...	७३
कबजेगहाण ...	७४
कुळकर्ण्याने देणेचा रिफंड ...	१२६
गहाण—कबजे ...	७४
चुकीचे दस्तऐवज ...	१३७
दस्तऐवज चुकाचे ...	१३७
रिफंड—कुळकर्ण्याने देणेचा ...	१२६
रिपोर्ट—वार्षिक ...	८७
लेटफी ...	७४
वार्षिक रिपोर्ट ...	८७
विल्हेवारी ...	८२

हिशेबाचे नियम.	पृष्ठ.
अंकी व अक्षरी ...	१
अंगठे ...	१
इंग्रजी आंकडे ...	२
कोष्टके मर्जीवरची ...	२
खोडाखोडी ...	१
दुरुस्ती व खोडाखोडी ...	१
पानावरील शिक्षे ...	१
पावतीचे स्थळ प्रतीवर सद्या ...	१३७
फाजील वसूल ...	१३८
बांधाव बुके ...	१
मर्जीवरची कोष्टके ...	२
रकम—विसाव्याची ...	३६
वसूल फाजील ...	१३८
विसाव्याची रकम ...	३६
शिक्षे—पानावरील ...	१
सद्या व अंगठे ...	१
सद्या—पावतीचे स्थळप्रतीवर ...	१३७

जमिनीसंबंधी.	पृष्ठ.
इनाम—बिनशेतीचे कामासाठी ...	२६-२७
काही मुदतीपर्यंत सारामाफीने दिलेली जमीन ...	१६-१७
जमीन—काही मुदतीपर्यंत सारामाफीने दिलेली ...	१६-१७

जमीन—निरंतर सारामाफीने दिलेली	१६-१७
जमीन—निरंतर सारामाफीने विकलेली	१६-१७
जमीन—मळई अगर वाहून गेलेली	... १७१
जमीन—विशेष शर्तीने दिलेली ...	... १६
जमीन—सार्वजनिक वगैरे कामाकरिता दिलेली	... १९
निरंतर सारामाफीने दिलेली जमीन	१६-१७
मळई अगर वाहून गेलेली जमीन	... १७१
बिनशेतीचे कामासाठी इनाम ...	२६-२७
विशेष शर्तीने दिलेली जमीन ...	... १६
सारामाफीने दिलेली जमीन—कांही मुदतीपर्यंत	१६-१७
निरंतर ...	१६-१७
सार्वजनिक वगैरे कामाकरिता दिलेली जमीन	... १९

इनाम गावें.

कदीम इनाम	... ८४
बिनशेती इनाम	... २६-२७
बिनशेतीचे आकारावरील—लोकलफंड—बिनसव्हे	३१
गांवांतील.	
बिनसव्हेगांवांतील बिनशेतीचे आकारावरील—	३१
लोकलफंड.	
लोकलफंड—बिनसव्हे गांवांतील बिनशेतीचे	३१
आकारावरील.	

इनाम जमीनी.

आकाराहून जास्त जुडी	... ३८
इनामजमिनी खालसा—कधीपासून	... १०६
गांवचा नमुना नंबर ११ मध्ये—ची नोंद	... १६४
गैरहजेरी आकार	... ३२-३३
जमी इनाम जमीन	... ९८-९९
जुडी—आकाराहून जास्त	... ३२-३३
जुडीची विभागणी	... ६६
जुडीची विभागणी—हिसेवार	... ९७-९८
पड	... १८९
बिननोकरी वतनाचें रजिष्टर	... २७
वनत रजिष्टर	... २७
वतन रजिष्टर—बिननोकरी	... २७
वर्गवारी	... ८४
वारसचौकशी	... ७२
विभागणी—जूडीची	... ६६
सरकारास नोटीस—हक्कनोदणीची	... ४९
हक्कनोदणीची नोटीस—सरकारास	... ४९
हिसेवार विभागणी—जूडीची	... ९७

गांवठण.

कमी—गांवचा नमुना नंबर १ मधून	... १९
„ ११ मधून	... १६४
गांवचा नमुना नंबर १ मधून कमी	... १९
„ ११ मधून कमी	... १६४

पोडा (चुन्याची भट्टी)	... २२
पिकें	... १७०-१७१

पोटखराब.

गांवचा नमुना नंबर १२ मध्ये—नोंद	... १६७
नोंद—गांवचा नमुना नंबर १२ मध्ये	... १६७
विभागणी—सव्हे नंबरांतील हिशांत	९७-९८
सव्हे नंबरांतील हिशांत विभागणी	९७-९८

सत्ताप्रकार—कायम.

कुळवहिवाटीचे प्रकार	... २७
खाते उतारा	... १२६-१२७
जबाबदारी—समाईक खातेदारांची	६३-६४
थोब्या मुदतीचा भाडेपट्टा—सरकारकडून	९८-९९
भाडेपट्टा—थोब्या मुदतीचा (सरकारकडून)	९८-९९
भाडेपट्टा—नोंदलेला	... ९४
भाडेपट्टा—बिननोंदलेला	... ९४
मूळगेणीदार	... ६८
राजिनाम्माचा अमल	... १०९
समाईक खातेदारांची जबाबदारी	६३-६४
सरकारकडून थोब्या मुदतीचा भाडेपट्टा	९८-९९

सत्ताप्रकार—खोती.

जमीचा खर्च	... ३१
------------	--------

सत्ताप्रकार—तालुकदारी.

कसवंती गावें	... २६-२७
--------------	-----------

सत्ताप्रकार—नियंत्रित.

कबुलायत	... १६
---------	--------

सव्हे नंबर.

अनुक्रम नंबर न बदलणेंबद्दल	... १४
आकारफोड व पाण्याच्या आकाराची विभागणी	... १२४
एकत्र करणें	... १४
गांवचा नमुना १३ हिसेवार नको	... १८६
नवीन हिसे	... ८१
पोट-खराब—हिशामधील	... ९७-९८
पोट हिशावरील आकार	... ९८-९९
वहिवाटीत नसलेला हिसा	... ३७
शेताचे नांव	... ९८-९९
हिसे—एकत्र करणें	... ९६
हिसे—नवीन	... ८१
हिशामधील पोट-खराबा	... ९७-९८

अधिकार.

कलेक्टर.

अधिकार—हिशेबांतून बाकी कमी करणेंबद्दल	... १९२
अधिकार—जमीबाबत	... १४८
जमीबाबत अधिकार	... १४८
बाकी हिशेबांतून कमी करणेंबद्दल अधिकार	... १९२
हिशेबांतून बाकी कमी करणेंचा अधिकार	... १९२

कमिशनर.

अधिकार—हिशेबांतून बाकी कमी करणेचा.	...	१९२
बाकी—हिशेबांतून कमी करणेचा अधिकार	...	१९२
हिशेबांतून बाकी कमी करणेचा अधिकार	...	१९२

कुळकर्णी.

चारणी फी	...	३२-३३
चारणी फी—मुशाहिरा आकारणीत धरू नये	...	३२-३३
डायरी	...	२
मुशाहिरा आकारणीत चारणी फी धरू नये	...	३२-३३
राहण्याचा गांव	...	२

गांव हलके नोकर.

भरण्याचे नियम	...	१४५
---------------	-----	-----

पाटील.

कर्तव्ये—हक्कनोदणीचे बाबतीत	...	८५-८६
जन्ममृत्यु	...	१९४
नियम—भरण्याबाबत	...	१४५
भरण्याबाबत नियम	...	१४५
रोकड्याचा ताबा	...	१३६
वनचराई	...	३२-३३
सांथीचे रोग	...	१९८-१९९
हक्कनोदणीबाबत कर्तव्ये	...	८५-८६

प्रांत ऑफिसर.

अफरातफरीबद्दल तजवीज	...	१४६
तजवीज—अफरातफरीबद्दल	...	१४६
नवीन हक्कनोदणीचे रजिष्टर मंजूर करणे	...	८९
हक्कनोदणीसंबंधी दंड (लेट फी)	...	७४

मामलेदार.

अवलकारकूनास नोटिशीवर सही करण्याचा अधिकार आहे.	...	१४८
गुरांचा रोग	...	२००
नोटिशीवर सही करण्याचा अधिकार अव्वल	...	१४८
कारकूनास आहे.	...	१९८-१९९
रोग—सांथीचा	...	२००
रोग—गुरांचा	...	२००
हक्कनोदणीसंबंधी दंड (लेट फी)	...	७४

सर्कल इन्स्पेक्टर.

आतिक्रमण	...	३६
कर्तव्य—हक्कनोदणीबाबतीत	...	८५-८६
नकाशांत नोंद—नवीन बागाइताचे साधनांची	...	२०६
नवीन बागाइताचे साधनांची नकाशांत नोंद	...	२०६
नोंद—(नकाशांत) नवीन बागाइताचे साधनांची	...	२०६
पड पहाणे	...	३७
हक्कनोदणीबाबत कर्तव्ये	...	८५-८६

नमुने.

गांवचा नमुना नंबर १.

गांवचा नमुना नंबर १३ शी मेळ	...	१८५
पत्रक—हिमायत	...	१२४
पत्रक—हिशेवार पाटस्थळ	...	१२४
मेळ—गांवचा नमुना नंबर १३ शी	...	१८५
हिमायतपत्रक	...	१२४
हिशेवार पाटस्थळपत्रक	...	१२४

गांवचा नमुना नंबर ४.

सक्तीचे उपाय-विक्री	...	१९१-१९२
---------------------	-----	---------

गांवचा नमुना नंबर ५.

आकारापेक्षा जास्त जुडी	...	२६-२७
इनाम जमिनीचा तपशील	...	२६-२७
कमजास्त पत्रके	...	१५
गांवचा नमुना नंबर १ चें तेरीज	...	१२-१३
„— ११ शी मेळ	...	१५८-१५९
„— १३ शी मेळ	...	१८४
जुडी—आकारापेक्षा जास्त	...	२६-२७
तपशील—इनामजमिनीचा	...	२६-२७
तेरीज—गांवचा नमुना नंबर १ चें	...	१२-१३
मेळ—गांवचा नमुना नंबर ११ शी	...	१५८-१५९
मेळ—गांवचा नमुना नंबर १३ शी	...	१८४

गांवचा नमुना नंबर ६.

इनाम जमिनी	...	२७
------------	-----	----

गांवचा नमुना नंबर ७.

कोणत्या तारखेअखेर खतावणी नवीन करणे	...	१०५
खतावणी—कोणत्या तारखेअखेर नवीन करणे	...	१०५
खाते उतान्यांतील दुरुस्ती	...	१२६
दुरुस्ती—खाते उतान्यांतील	...	१२६

गांवचा नमुना नंबर ७-१२ एकीकृत.

कुळवहिवाट	...	९०-९१
-----------	-----	-------

गांवचा नमुना नंबर ७-अ.

कुळवहिवाट	...	९०-९१
-----------	-----	-------

गांवचा नमुना नंबर ७-ब.

कुळवहिवाट	...	९७
-----------	-----	----

गांवचा नमुना नंबर ८-अ.

कबजा—फेरपाळीने	...	५८
खातेउतारा	...	१२६-२७
फेरपाळीने कबजा	...	५८
रुजवात—विल्हेवारी व गांवचा नमुना नंबर १४ शी	...	८५-८६
विल्हेवारी व गांवचा नमुना नंबर १४ शी रुजवात	...	८५-८६

गांवचा नमुना नंबर ८-ब.		पृष्ठ.
गांवचा नमुना नंबर ११ शी मेळ ११ वरून	१९८-१९९	
बाकी.		
तपासणे	१६४-१६५	
नोंद—परभार वसुलाची	१२५-१२६	
परभार वसुलाची नोंद	१२५-१२६	
बाकी तपासणे—गांवचा नमुना नंबर ११ वरून.	१६४-१६५	
मेळ—गांवचा नमुना नंबर ११ शी	१९८-१९९	

गांवचा नमुना नंबर ९.		
गांवचा नमुना नंबर ११ शी मेळ	१९८-१९९	
मेळ—गांवचा नमुना नंबर ११ शी	१९८-१९९	

गांवचा नमुना नंबर १०-अ.		
केसफार्म—सक्तीचे उपायासाठी...	...	३६
सक्तीचे उपाय	...	१९१
सक्तीचे उपायासाठी केसफार्म	...	३६

गांवचा नमुना नंबर ११.		
जादा माहिती पंचवार्षिक	...	१६६
तपशील बाकीचा	...	३६
पंचवार्षिक जादा माहिती	...	१६६
बाकीचा तपशील	...	३६

गांवचा नमुना नंबर १२.		
कबजा—फेरपाळीने	...	९८-९९
गांवचा नमुना नंबर ७ शी मेळ	...	९०
पड पहाणे	...	३७
फेरपाळीने कबजा	...	९८-९९
मेळ—गांवचा नमुना नंबर ७ शी	...	९०

गांवचा नमुना नंबर १४.		पृष्ठ.
उपयोग—गांवचा नमुना नंबर ७ तपासतांना	८५-८६	
कसा तपासावा	...	७२
गांवचा नमुना नंबर ७ तपासतांना उपयोग	८५-८६	
वेचिराख गांवाबद्दल	...	२

गांवचा नमुना नंबर १४-ब.		
कोर रजिस्टर	...	२
मतदार याद्या.		
कवजेदार—समाईक	...	२१३
मतदार	...	२११
समाईक कवजेदार	...	२१३

तालुका नमुना नंबर ४.		
कमजास्त पत्रकाची नोंद	...	१५
गांवचा नमुना नंबर ९ शी रुजुवात	...	१३८
नोंद—सक्तीचे उपायाची	...	१४९-१५०
नोंद—कमजास्त पत्रकाची	...	१५
नोंद—परभार वसुलाची	...	१२५-१२६
परभार वसुलाची नोंद	...	१२५-१२६
रुजुवात—गांवचा नमुना नंबर ९ शी	...	१३८
सक्तीचे उपायांची नोंद	...	१४९-१५०

तालुका नमुना नंबर ५.		
किरकोळ जमीनबाबेची तहकुबी...	...	३७
तहकुबी—किरकोळ जमीनबाबेची	...	३७
तालुका नमुना नंबर १६.		
भरण्यांत तूट	...	१४६
तालुका नमुना नंबर १८.		
जंत्री	...	१८६

ठक्कर परीश सातारा ९४२०३ २४०००